
V
B
C

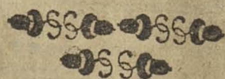
KANCYONAL,

To jest/

Księgi Psálmow y Pie-
śni Duchownych/

Ná Chwáłe Bogá w-
Troycy S. Jedynego/ Oycá/ Syná/ y
Duchá Swiętego/

Zá zgodą wszystkich
Zborovv Evvángelickich
Koronnych/ W. X. L. y
Páństw do nich należących/ z dawniey-
szych Káncyonałow/ Psalterzow y Ká-
techizmow zebráne/ y k woli jedno
stáynemu uzywániu
wydáne.

WE GDANSKU.
Drukowány w Domey Jáná
Frydrychá Grefensá.
Nákłádem Christiáná Manstkapá
Roku Pańskiego 1684.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Pierwſza.

Pſalm I.

Beatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum.

Ten co nie winien niezbożnych rády/ Co nie
ſzedł z nimi gośćincem zdrády/ A z oſzczercámi
nie dbał o kumánie: Lecz Zakon Páńſki był jego
kochánie/ Y w nim wiek trawił ſwego ćwicze-
nia/ Szczęśliwy [illegible]złowiek procz wątpienia.

2. Táki ſzczep w [illegible]y co nád wodámi/ Nie myli w żaden rok owocámi/ Páná ſwojego/ Ktorego pilnośćia Bywa ſzczepiony: Wiec y zielonośćia Cieſzy wzrok jego: Tákci kázdemu/ Zyſkiem Bog płáci/ cnotę dobremu.

3. Nie tákć/ nie tak człowiek niezbożny/ Lecz

jáko plewá/ álbo proch nożny/ Co nim wiátr miece/gdźie y jáko raczy: Ták niezbożniká drogi Pan nie baczy: Sadow śię Páńſkich lękáć ſtráſzliwych/ Nie májąc práwá ludźi cnotliwych.

4. Ma Pan baczenie ná cnotliwego/ Y upátruje drogi dobrego: Skąd dufność jego ſądowi doſtoi/ Ktorego ſłuſznie niezbożnik śię boi: Strácone jego práwo ukaże/ Gdy go Bog Sędźia do piekłá ſkaże.

Tenże Pſalm ſtárego Przekłádánia.

Notą Pſalmu XXVIII.

BŁogoſłáwiony ten mąż káżdy/ Co śię ſtrzeże złych rády záwżdy/ Drogi niezbożnych nienawidźi/ Y ſtolicą śię pyſznych brzydźi/ Páńſkim śię Zákonem báwi/ Nád nim dni y nocy trawi.

2. Ten będźie ják drzewo ſzczepione/ Nád zrzodłámi záwſze źielone/ ktore da owoc czáſu ſwego/ y liſt żaden nie ſpádnie z niego/ á cokolwiek czynić będźie/ ſzczęśćia w ſpráwách doznawſzędźie.

3. Nie będą źli w tákiey roſkoſzy/ Pan je/ jáko proch wiátr rozpro[illegible]/ Przegrányj śię przed ſądem boją/ W rá[illegible] pobożnych niepoſtoją/ bo zna Pan drogi [illegible]wdźiwych/ Rozproſzy drogi złośliwych.

Tenże Pſalm, Notą Pieśni CXXVIII.

BŁogoſłáwiony człowiek/ co śię ták ſpráwuje/ że w rádę niepobożnych ludźi ni-

wstępuje / z swowolnie grzeszącymi ludźmi nie obcuje / zdradliwych się naśmiewcow stolice waruje.

2. Ale w Zakonie Pańskim ma swoje kochanie / a w nim w nocy / y we dnie pilne rozmyślanie / ten będzie jako drzewo przy wodach szczepione / a ku niebu wspaniałe / y wszerz rozkrzewione.

3. Da owoc czasu swego nigdy nie odmienny / liść jego w swej czerstwości / trwa zawżdy zielony / a cokolwiek przed się brać / człowiek taki będzie / pofortuni się jemu / z łaski Bożej wszędzie.

4. Lecz zaś nie takie szczęście niepobożnych ludzi / ale jak proch / ktory wiec wicher z ziemie budzi / po powietrzu tam y sam / prętko się rozwieje / tak przez Bożą kaźń marnie / każdy z nich zniszczeje.

5. Przetoś się niepobożni nigdy nie ostoja / na srogim sądzie Pańskim / y ci co źle broja / nie będą policzoni / w poczet sprawiedliwych / ludzi z wiary cnotliwych / Panu Bogu miłych.

6. Bo Pan Bog zna swe wierne / jaka drogą chodzą: A zaś niepobożne / co nieprawość płodzą / do gruntu wykorzeni / y wiecznie zatraci / tak dobrym dobroć / a złym złość / hojnie zapłaci.

*** 7. Prosimy [illegible] y Panie / racz nam błogosławić / a na twym słowie świętym / daj nam myśl swą bawić / umacniaj w wierze żywej / y w nadziejej / pewnej / a potym nędznym świecie / przyjmi do chwały swej / Amen.

Pſalm II.

Quare fremuerunt gentes?

CZemu Pogánie wśćiekle powſtáli? Rżecży
ćie płonnych podjawſzy ßalenie/ Przecż śie ſta=
nowie w kupe zebráli? A myślam ſwoim zá=
dáli bolenie? Cżemu Krolowie źiemſcy/ y
Kśiażetá/ przećiw ſwojemu Pánu powſtawßy/
A z nimi inße Sejmuja Panieta / Pomázáń=
cá nie ußanowawßy.

2. Y mowia śmiele w ſwej nádetośći: Ej
ßuż tez wiec ich járzmá potargajmy / Wybij=
my śie z tych kiedy ćießkośći / A już nád ſoba
przewodźić nie dajmy. Aleć Najwyżßy co to
wßytko widźi/ Vśmiecháiac śie ná głupie ſprá=
wy/ Z chytrych práktyk tych buntownikow ßy=
dźi/ Y pokaże im wzrok nie łaſkáwy.

3. Vczyni ná nie okrzyk straszliwy / Zápaliwszy śię w swej popędliwośći: Y przeráźi je głos przeráźliwy / Niewytrwánej im Boskiej srowośći. Czemu wy śmiećie ná to śię udawáć? Jam mu ná głowę Koronę włożył / Czemu przygánę śmiećie mi w tym dawáć? Jam Sceptr Syoná przed nim położył.

*** 4. Práwá jego (Krol mowi wybrány) Wydawác będę ja poddánym swoim. Bo ták rzekł do mnie Pan pożegnany: Jam ćię dźiś spłodźił / tyś jest Synem moim / Prośże mię / damći w dziedźictwo Pogany / świát wszytek będźie dźierżáwa twoja. A co nim rządzą twoimi mieszczány / Wszytkimi władaj / mądrośćią swoją.

5. Vpornych nie miej w poszánowániu / Ale żeláznym prętem Sceptru twego / Ják skorupę je kruß w zágniewániu / Niepátrząc ná ich osobę żadnego. Przetoż wy wielcy Krolewscy stanowie / bierzćie te sobie w rozum przestrogi / Tákże wy źiemscy przeważni Sędźiowie / Co świát sadźićie wolni od trwogi.

6. Służćie już Pánu z tą uprzejmośćią / Státecznie záwżdy w świętych cnotách stojąc / Pochutniwajćie sobie z rádośćią / Záwżdy śię Páná Bogá swego bojąc: Y pocáłujćie Syná namilszego / Nie drażniąc jego zapálczywośći / Aby nie náłożył záśię ná ktorego / w swej niewytrwánej ludźiom srogośći.

7. Gniew jego ogień jest pałájący / przećiwko grzesznym / co żyją wszetecznie: Lecz dobry człowiek w nim dufający / Błogosłáwionym y szczęśliwym wiecznie: Przetoż wy wielcy / etc. jáko wyżey. v. 5.

Pſalm III.

Domine, qvid multiplicati ſunt.

POjźrzy Pánie miły/ Ják ſwe ná mię śiły
Wálą nieprzyjaćiele/ Chcąc náćieſżyć ſwó
iąd/ Czyháją ná upad Moy myśląc o nim
wiele; Siłá ich duſzę ma/ Potyka mowa tą
Juźći go Bog porzućił/ Ani go rátuje / Bo
go nie miłuje/ Juž go cále odrzućił.

2. Niech śię ják chcą śiłą/ W tym śię bárzo myłą/ Boś tarcza Boże moja: Náwet wyznáć muſzę/ Žes ty moję duſzę/ Sam dźwigał káſką ſwoją: A nigdym nie prośił/ Žebym nie odnośił/ Wſpomożenia twojego: Zawdźyś pojźrzał mile/ Ná mię w ſmętne chwile/ z Syonu náświętſzego.

3. Y gdy śię moj Boże/ Spáć kłádę ná łożę/ Beſpiecznie odpoczywam: Wſtawſzy gdźie chcę śmiele Idę/ choć złych wiele/ bo ſtrázy twey

zażywam. Niestrach mie tysiecy/ á choćby y więcej / Ludźi złych niecnotliwych: choćbym yze wszech stron/ był od nich ogárnion / Nájmniej nie boję śię ich.

4. Y teraz moj Pánie/ w tobie me dufánie / Że mię ty sam rátujesz. A złośnikow zęby/wytraćiwszy z gęby / Dasz znáć że mię miłujesz. Twojeć jest zbáwienie/ Y błogosłáwienie/Nád ludem twym wybránym: A my z twej opieki/ Będźiem ćię náwieki Wyznawáć pożegnanym.

Tenże Nota Pieśni CXXVIII.

PAnie jak ich wiele jest/ktorzy śię zebráli :/: A ze złośći/z uporu/ przećiw mnie powstáli ✠ Wiele ich ktorzy mowią nędznej Duszy mojej/ ej niemáć w Panu Bogu / ten nádźieje swojej.

2. Lecz ty mnie przyjmi k sobie / okaż możność swoję :/: A podnieś uniżona/nędzna głowę moję ✠ Bom ja wołał do ćiebie wielkim głosem Pánie/ usłysz z gory swej Swiętej / me nędzne wołánie?

3. Zásnałem ja w łásce twej/ á záśiem ocućił :/: Bom śię w opiekę twoję/ moj Pánie poruczył ✠ Nie strách mię nic tyśiacow / ludu złośliwego / gdy ćię pewnym Obrońcą / mam Páná swojego.

4. Powstańże ty moj Pánie / z twą Boską mocnośćią :/: Potłum me przećiwniki / z táką ich srogośćią ✠ Ktorzy bez wszej przyczyny/ ták ná mię powstáją/ zetrzyj zęby grzesznikow/ Co ná mię zgrzytáją.

5. Bowiem twoje zbáwienie/moj wszechmocny Pánie :/: Z wiecznym błogosłáwieństwem /

w Ludu twym zostánie Je- Ty sam wielmożn
raczyß/ podnieść upádłego / ktory śie wiern
podda/ pod moc Bostwá twego.

Psalm. IV.

Cum invocarem, exaudivit me De

BOże/ gdyś słychał me żałośći / Cieszyc
mojego Ducha Przetoż y teraz w mej żałośći
Vzyj nádemna swej miłośći / A skłoń do mni
swego uchá. Dokądże śie nie záwstydźićie /
Wy sława świátá zbłażnieni/ Iż mie pysznie
z mej czći łupićie/ A serce swe kłamstwem bá-
wićie/ Siebie zdradzájac szaleni.

2. Wiedźćieß czego niechcećie wiedźieć/ żeć
Bog z swej dobrotliwośći/ ná Thronie roská-
zał mi śiedźieć / Y taksże mi swa opowiedźieć/
Z niebieskiej swej wysokośći. A dła tegoż śie

Páná Bogá wzgląd miejcie / Jego wielmożne spráwy czćićie / Mnie w pokoju zániechawszy.

3. Zánieśćie Pánu swe ofiáry / Ofiáry spráwiedliwośći / Bo to u niego zacne dary: A zwłaszczá gdy pochodzą z wiáry / Pełnej cnej świątobliwośći. Niecháj się szaleni kocháją w niepewnym zebrániu swoim / Y w nim roskoß swą pokłádáją: wierni nic droższego nie máją Jáko dufáć słowom twoim.

4. Ni twe szpiklerze náwieźione Pełne zbożá rozlicznego / Nie sklepy w stałe zápuszczone / A przednim winem zástáwione / tók nie ućieszą żadnego / jáko to sámo / że ty Pánie / z niewymowney łáski swojej Masz / y czyniß / o mnie stáránie / dając mi spokojne wyspánie / Pod skrzydłámi strażą twojej.

Tenże Notą Psalmu III. Pánie ják ich wiele jest ktorzy, &c.
Albo Notą Psalmu CXXX.
Albo Notą Pieśni CCXXIII.

Wzywam ćię / Boże / świádku mojej niewinnośći / ktoryś mnie zwykł wywodźić záwżdy z mych trudnośći / chćiej się teraz náde mną troskliwym zmiłowáć / á moje smutne prozby łáskáwie przyjmowáć.

2. A wy / o nieszczęśliwi / o zápomiętáli / długoż się ná mą sławę będźiećie targáli? długoż rzeczy znikomych násládowáć chcećie? y ledá wiátru głupi chwytáć się będźiećie?

3. Tákże wiedźćie: kogo Pan sobie ulubnie / tego w żadnej przygodźie już nie odstępuje: Nie odstąpi mnie moj Pán / záwżdy z łáski swo-

jej dawał miejsce/ y dawa/ y da prozbie mojej.

4. Rádzę tedy żebyście przed oczymá mieli Páńską bojaźń/ á gniewáć więcej go niechcieli: co noc/ to rozbierajcie dniá przeszłego spráwy/ tum przystojnie uczynił/ tum Bogu nieprawy.

5. Więc nie báránem/ áni wołem go błagajcie/ ale przeden sumnienie czyste przynaszajcie: Co gdy będzie/ iuż pewni tego być możecie/ że się na swych nádziejach nic nie záwiedziecie.

6. Mowią drudzy: dobrego mienia nam potrzeba: O Pánie/ ty chciej tylko swoim okiem z niebá/ná mię pojźrzeć grzesznego: to są ośiádłości/ to skarby/ to pociechy/ y moje rádości.

7. Inszy niechaj szpichlerze/ náwiezione máją/ Niechaj wszystkie piwnice winem zástawiáją: Ja w nádzieję łaski twej/ będę spał bespiecznie/ bo mię ty sam/ Pánie moj/ opátrujesz wiecznie.

Psalm. V.

Verba mea auribus percipe.

WSzy swe łaskawe/ moj Pánie/ przy=
pusć głos wołánia mego/ A nie przenoś
sługi swego Okiem swym: boś ty me du=
sanie/ Poki mie zstánie.

2. Tyś moj Krol / moj Bog / y moj Pan sam / W rozlicznych swoich ciężkościach / W niewywikłanych trudnościach / Tobie zbáwienie swe przyznawam / Y ten dánk dawam.

3. Poprzedzam w modlitwách świtánie / z poránku niosąc ofiary / wyświadczenie mojey wiáry / ku tobie dobrotliwy Pánie / To ć me kochánie.

4. Tyś Bogiem grzech nienawidzącym / Ludzka wszeteczna bespieczność / tákże bespieczna wszeteczność / Ciężko sobie záwżdy brzydzącym / aż y karzącym.

5. Nie cieszyß złego w jego złości / Owszem ná jego szaleństwo / Na sprosne nieposłuszeństwo / Nácieraß w swej sprawiedliwości / bez wszej litości.

*** 6. Lecz jeszcze srożßym cię uznája / Vstá fałszem nápełnione / Ręce we krwi umoczone / Bo ich srogie męki czekája / co nie ustója.

7. A ja co się záwżdy pewnością Cieszę smiłowánia twego / Wstąpię do domu świętego Klękáć przed tobą z uczciwością / z wielką ufnością:

8. Ráczże być przewodnikiem moim / áby nigdy z twojej drogi nie zstępowáły me nogi / Niechaj idą gościńcem twoim / Rostaß ják swoim.

9. Niemáß w słowiech złych uprzymości / ále w sercách pełno wrzodow / á w gárdle grobowych smrodow / z przeklętej serc ich obłudności / A nie szczyrości.

10. Weźmiże je ná sąd swoj srogi / á obroć wniwecz ich rády / Niechajże zá swoje zdrady

Nákármia śię niewdźięczney trwogi/ Znájac żeś srogi.

11. Ale ći niechay śię raduia / Ktorzy maia swe dufánie w rátunku twym / święty Pánie/ Niechayći z weselem dźiękuia / Pieśń wyśpiewuia.

12. Znáczne iest twoie pożegnánie / Nád ludźmi spráwiedliwymi / okrywasz ie skrzydły swymi/ zá co w nich nigdy twoiá Pánie/ cześć nie ustánie.

Tenże, Notą Ps. CXXXVIII. bez Repetyciey.

POsłuchay Pánie słow moich / rácz ie przyiąć do uszu swoich / wyrozumiey me wzdychánie/ usłysz głos/ usłysz me wołánie/ Krolu y Boże moy prawy/ Tobie oddawam moie spráwy.

2. Ráno Pánie usłysz głos moy/ bom ia iest przed toba sługá twoy/ráno modły me przełożę/ wyglądáiac łáski twey Boże: bo ty niechcesz nieprawośći/nie zmieszkasz z tym co broi złośći.

3. Ni śię szaleni ostoia/Ludźie przed oblicznośćia twoia / bo nienawidźisz wszelkiego / złośći człowieká czyniacego / owszem stráceniem kożdemu/ grozisz kłamliwie mowiacemu.

4. Pán śię brzydźi zdrádliwymi / y krwia ludzką pomázanymi / ia záś ufáiac w wielkośći/ twoiey niewymowney miłośći / wnidę do Domu twoiego/ wszem wierzacym bárzo miłego.

5. Y z boiáźnia w Zborze twoim/oddamći pokłon sercem moim/ prowadź mie w spráwiedliwośći/ Pánie dla przećiwnikow złośći / rácz

mię w ſwey drodze tak rządźić/ábym od niey nię mogł odkádźić.

6. Prawdy źli w uśćiech nie máią/wnętrznośći ich złośćią pałáią / gárdło ich grob otworzony/ ięzyk w pochlebſtwie wyćwiczony/ rozproſz ie/ Boże dla ſług twych/ niech odpádną od rad ſwoich złych.

7. Odrzuć ie precz dlá wielkośći/ ich niewymowney nieprawośći / bo śię tobie ſprzećiwiáią/ uporem ćię ſwoim gniewáią / o ći niech będą weſeli/ ktorzy w tobie nádzieię mieli.

8. Chwaląc ćię z obrony wiecznie / co twą część miłuią ſtátecznie/ bowiem ty Pánie kożdemu/ błogoſłáwiſz ſpráwiedliwemu/ dobroćią twoią onego/ ſtrzeżeſz iák tárczą czáſu wſzego.

Pſalm VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me

NIe rácz w popędliwośći / Pánie zá moie złośći/ Gniewem ſwym náćieráć / Námię nędzniká ſwego/ Co ſtráchem ſądu twego/ Muſzę iuż umieráć.

2. Przypomnij ná pámięć ſobie / w ćięſzkiey moiey chorobie/ Żeś Pan miłośćiwy: Obacz

 Serce

serce strwożone/ Kośći me pokrußone/ A prz
stań być mśćiwy.

3. Ducha mi już nie zstáje/ Bo śie śmier
podáje/ W ćießkim utrapieniu : A ty moj mi
Pánie / rychłoß odpoczywánie / daß mem
sumnieniu.

4. Wroćże śie do mnie Pánie/ A okaż zm
łowánie / nędznej dußy mojej/ Niechajże ießcz
żywie/ Vzdrow ją miłośćiwie/ Boć śie śmier
ći boi.

5. Wieß że nie ći co w grobie / Dawáj
chwały tobie : Bo odpoczywáją. Z umárłyc
nikt nie wstánie/ Wyznawáć ćiebie Pánie/ B
duchá nie máją.

6. Niemáßći pośilenia / Dla rzewneg
kwilenia/ że snu oczom moim/ Łzy me to zezna
wáją/ co pośćiel oblewáją / gorzkim płaczen
swoim.

7. Już nie stawa y wzroku / Memu bie
dnemu oku/ Y twarz śie zmieniłá. A nieprzy
jáćiołom mym/ zdrowiu memu nie chętnym
Smiechu náczyniłá.

8. Odstapćieß precz odemnie / Bo przyja
ćielá ze mnie nie ma ten co grzeßy / jużći Pan
z wysokośći/ wysłuchał me żadośći/ A was nie
ućießy.

9. Słyßał Pan prozby moje/ á skłonił ußy
swoje/ do mego wołánia : Vczynił o com ża-
dał/ po com w niebo pogladał / z swego zmiło-
wánia.

10. A z tad nieprzyjáćiele / nie śmieją mi
już śmiele/ Pojźrzeć w oczy moje / iż wstydem
zá hánbieni/ y hánbą záwstydzeni/ Zá postępki
swoje.

Tenże: Notą Pieśni CXCIV.

CZásu gniewu/ y czásu swej zapálczywośći/ nie racz mię/ Pánie/ karáć z moich wszetecznośći: ále śię raczej zmiłuj nademną strápionym/ á ulży nieco bolu kośćiom udręczonym.

2. Ciáłem/ y duszą stękam ledwie iżem żywy/ dokąd mię chcesz zápomnieć/ Ojcze litośćiwy? odmień umysł/ a weyzrzy ná moje ćięszkośći/ náwroć duszę od progu ostátniej ćiemnośći.

3. Bo po śmierci/ kto ná ćię wspominie? Kto w grobie/ położony/ będźie mógł dźięki czynić tobie? Iużem ustał wzdychájąc do ćiebie moj Boże/ ná káżdą noc umyję łzámi swoje łoże.

4. Pośćiel płáczem nápoję: płáczem wypłynęły/ oczy/ á krzywdy ludzkie śiłę mi od jęły/ Odstąpćie precz odemnie ktorzy złe czynićie/ odstąpćie/ upadkiem śię mym nie náćieszyćie.

5. Bo Pan głos płáczu mego przyjął w uszy swoje/ y łáskáwie wysłuchał smutne prozby moje. A ludzie nieżyczliwi zápłákáć śię muszą/ widząc ná oko że śię prożno o mię kuszą.

Tenże, Notą Psalmu X. bez Repetyciej.

NIe karz w zápálczywośći/ moj Pánie/ ániż w gniewie swym náćieraj ná mię / zmiłuj śię/ bom twoj sługá/ we mdłośći: uzdrow mię/ bo śię/ zlękły moje kośći/ duszá śię boi/ długoż tej srogośći?

2. Nawroć śię / á wyrwi duszę moje / wybaw przez zwykłą mnie dobroć twoję / bo w śmierći nie máß wzmiánki o tobie/ y ktoż twe

imię chwalić będźie w grobie / gdy z umárłymi odpoczywa ſobie.

3. Zprácowałem śię k tobie wzdychájac łzámi w nocy łoże potrapiajac / á to gdym widźiał nieprzyjaćiele / jam płákał / oni wykrzykal śmiele / ták żem y wzroku mego ſtráćił wiele.

4. Odſtapćieß wßyſcy odemnie / w złośći c śię kocháćie / y w niezbożnośći : bo Pan uſłyßa głos płáczu mego / uſłyßał proźbę ſługi pokor nego / przyjał modlitwę do uchá ſwojego.

5. Niechże juz nieprzyjaćiele moi / bárzo śię wſtydzą ná twarzy ſwojej / niechby śię wßyſcy záras lękáli / co śię z niemocy mojej rádowáli / gdy ujźrza / iż nic ná mnie niewſkoráli.

Pſalm VII.

Domine Deus meus, in te ſperavi.

M Tobie Pánie nádźieją mojá / Ráczże m uźyczyć pokoiá / niech nieprzyjaćioł mych złość Nie zádáia mi przykrośći : Herſt ich cho dźi zá zdrowiem moim / ßpieguiac krwáwym ſercem ſwoim / duße mojej ják Lew głodny /

Ale nie ná czás pogodny.

2. Jeslim był umysłu tákiego/ Ciesząc się z upadku bliźniego/ y myślił(m) go w czym szkodźić/ Albo w trudnośći przywodźić/ doznáłli dobry mej niechęći/ Puśćiłlim go gdy z swej pámięći/ co mi był nieprzyjaćielem/ nie znałli mię przyjaćielem?

3. Niechże mię Pánie pohołduie Nieprzyjaćiel/ niech się raduje/ że mię ma pod moca swoja/ z gárdłem mym/ y z sława moja. Ale powstań w popędliwośći/ y wstárgni złych ludźi wśćiekłośći. Ocućże się Sędźio práwy/ y podejm śię mojej spráwy.

4. A narodowie się ućieszą/ widząc to/ do ćiebie pospieszą: Tym k woli powstań o Pánie/ z Máiestatu poizrzy ná nie/ Aby obaczyli twe sądy/ Y w ludu twoim śliczne rządy/ Przysądź mi mą spráwiedliwość/ Y serca mego niewinność.

⁂ 5. Uczyńże wstręt niepobożnemu/ A zmocnieniem staw śię dobremu/ Boć przed toba sámym Boże/ skryć się z myślą nikt nie może/ Tyś moja tarcz spráwiedliwośći/ w káżdej mojej niebespieczności: A nie tylko mnie sámego/ Lecz káżdego uprzejmego.

6. Więc ják ćię sobie miłośćiwym/ wierni znaia/ y lutośćiwym/ ták záś złośnik dniá káżdego/ Spodźiewa śię gniewu twego. A jesliże śię nie okroći/ Y do ćiebie śię nie náwroći/ dobyćeś miecza ostrego/ ná strácenie upornego.

7. Y náłożyłeś łuk strzáłámi/ wyćiągnio-

ny twymi śilámi / ſtrzeláiąc ták pewnie pò
nich/ że śię nie umknie żaden z nich. Ná co cho-
ćiaſz nie wſzyſcy dbáią / bo ják ná złość Bogá
gniewáią/ ná koniec márność urodzą / ſktorą
duſzam ſwym záſzkodzą.

8. Doł ktory kopał ná bliźniego/ Ten śię
przygodźił nań ſamego/ Gdy nieſzczęśćie/ co ie
ná mię zrobił/ dźwiga iego rámię: A ia zá
będę naiwyżſzemu Chwałę oddawał Pánu ſwe-
mu/ Spiewáiąc z práwey wdźięczności/ Pieśń
iego ſpráwiedliwośći.

Pſalm VIII.

Domine Dominus noſter, quam admirabile.

PAnie ktorego imię naſławnieyſze / A ná-
de wſzytko záwżdy nadźiwnieyſze / Ziemiá
jeſt pełna twey wielmożnośći / Niebo nie
milczy twey wſzechmocnośći.

2. Głośna jeſt chwałá twoiá w uśćiech
dźiatek/ Wiſzących jeſzcze u pierśi ſwych má-
tek: Te ſam ſpráwuieſz/ ku pohánbieniu/ nie-
przyiaćioł ſwych złemu plemieniu.

3. Wyſokie niebá pálcow twych robotá

Gwiazdy jaśniejsze niż świetny błask złota / Słońce y Miesiąc z odmienną twarzą/Sáme nie mowiąc/ mnie mowić káżą.

4. Coż wżdy jest człowiek/że go masz ná pieczy? z kąd to/ żeś káskaw nań/ mą syn człowieczy? Nie puśći przodku Aniołom w niebie/ Korone chwały wziąwszy od ćiebie.

5. Przełożyłeś go nád czyny swoimi/ Aby zá zdániem swoim władał nimi/ wszytko pod jego nogi poddałeś/słucháć jak Páná wszem roskazałeś.

6. Z ląd bydeł stádá mą sobie powolne/ aż y zwierzętá ná puszczy swowolne / ptaki powietrzne y morskie ryby / Wiadome śćieżek w morzu bez chyby.

7. Pánie ktorego / ꝛc.

Tenże Nota Psalmu LXVI. bez Repetyciey.

O Iák jest chwalebne nász Pánie/poki ziemskich gránic stánie / imię twoje Bogá nászego zspráwce stworzenia káżdego/ ktoryś sám chwałę swą objáwił/ y nád niebiosá wystáwił.

2. Okazałeś cześć twej możnośći/ y nie wymownej miłośći / z vst pierśi zsácych dźiatek máłych/dla nieprzyjáćioł zuchwáłych/ byś tym vstromił przećiwniká/y tych co trapią nędzniká.

3. Gdy śię twym Niebom przypátruję / Pálcow twych dźieło w nich czuję / Miesiąc z gwiazdámi w ich ozdobie/ widząc/ muszę myślić sobie/ coż jest człowiek/ że nań pámiętasz / Syn ludzki że go náwiedzasz?

4. Bárzoś máło uniżył jego/od narodu Anjelskiego / boś go iśćie ukoronował/ cźćią y

chwałą udárowáł/ k temuś go y Pánem wystá-
wił/ nád tym coś swa ręka spráwił.

5. Wszystkoś pod nogi jego poddał / jemuś owce/ bydło oddał/ jeszcze nád to zwierzętá polne y ptástwo pod Niebem wolne / y cokolwiek ryb morze rodzi/ y co w ściesztách jego chodzi.

6. Jákże tedy nász Pánie miły/ pátrząc ná twe dzielne śiły/ nie mam śię dziwowáć twojemu/ imieniu ták wspániáłemu/ ktore po wszytkiej ziemi słynie/ y ná wieki nie przeminie.

Psalm IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde

spraw twoich/ Niewynidźie nigdy z ust moich.

2. Tyś moją rádość właściwa/ Z ciebie mi dobrá myśl żywa/ imię twej świętej wielmożności / Budzi we mnie pieśni wdzięczności.

3. Abowiemeś ty sam śmiele / Rozgromił nieprzyjáciele/ Niewiedzieć kędy się podzieli / Ják jedno twárzy twej záyźrzeli.

4. Tyś lituiąc krzywdy mojej/ Zásiadł ná stolicy swojej/ Abyś bronił mej niewinności / Sędzia wiecznej sprawiedliwości.

5. Przepádli ziemie Pogánie/ kiedyś puścił

swoj

swoich strách ná nie/ wßyscy ná porząd poginęli/ Z chlubną się nádzieją minęli.

***6. Acżci nieprzyjáciel moj/ Ná tym był wßytek umysł twoj/ spustoßyć miástá ziemie mojej/ Czyliś dokazał myśli swojej?

7. Nie/ Bo moc Królá wiecznego/ poráźiłá cię pyßnego: Ná toć stolicę Pan sporządźił/ Zeby y nahárdßego sądźił.

8. Onći poki gránic zstáwa/ Ná wßytek świát práwá dawa/ Onże y ludzkie niepráwośći/ Sądźi w swojej sprawiedliwośći.

9. On jest ucieczká ubogich/ Położonych w krzywdách srogich/ on w nażáłośniejßym frásunku/ Dodáje wiernym swym rátunku.

10. Wßyscy ktorzy go poználi/ ná nim się nie oßukáli/ A co mu ich kolwiek dufáło/ Gotowa pomoc uznawáło.

***11. Wßechmogącemuß śpiewajćie/ Jego moc opowiádajćie/ niech o tym wiedzą w káżdej stronie/ Ze mießka Pan Bog ná Syonie.

12. Pomśćił się Pan sprawiedliwy/ Vsłyßawßy żálobliwy Głos swoich ubogich wołánia/ Dla krwie ich niewinnej rozlánia.

13. O Boże nieogárniony Pojźrzy/ jákom położony Dźiś w teskliwej niebespiecznośći/ Wspomoßże mię z swojej litośći.

14. Racz mię z rąk śmierći wybáwić/ Duße ná swobodźie stáwić: A ja wesoł z łoski przyjętej/ Sławić ćię będę w Cerkwi świętej.

15. W teżeć doły źli wpadáli/ Co je ná inße kopáli/ W tymżeć śię śidle połowili/ Co je ná dobre zástáwili.

***16. W tymći sławá twojá słynie/ A ná wieki nie záginie/ Ze śię sam zdrajcá wplott

práwie/ W swoich własnych rąk chytrej spráwie.

17. Tákci wiśi nád grzesznymi/nád narody przeklętymi/ Vpad ćieszki nieuchroniony / Iż Pan Bog u nich zápomniony.

18. Lecz strapionego człowieká/ nie zápomni Pan do wieká/ Ani w sobie dufájącego / da pohánbić sługi swojego.

19. Powstań wiecżny swych obrońcá/ twoj sąd niech będźie do końcá/ Strászniе jáwny świátu wszytkiemu/ Nie daj śię nigdy zmocnić złemu.

20. Ogárni stráchem Pogány/ Ktorzy dźiśia będąc Pány/ Jutro z chudźinámi zrownáją/ Niechajże śię ludźmi być znáją.

Psalm X.

Ut quid Domine recessisti longè?

CZyż zá przyczyny tego Pánie masz / Iże Odemnie śię precż tyłem odwracasz / kryjąc w ták ćieszka doległość moje:/: A ono zły złość przedemną świeta twarz twoje.

przewodźi swoje/ ná ubogiego szyje járzmo kłá dźie: Bodajże sam źle zginął w swojej rádźie.

2. Tym się przechwala człek niecnotliwy /
że co jedno chce wszytko przewodzi / To y uda-
va język chełpliwy/ Ze iáko komu záchce záśko-
żi/ Hánbiąc Bogá tym serce swe chłodzi/ To
emu wdzięczna muzyka bluźnienie/ Przećiwko
Pánu mowić/ to zbawiene.

3. Bezbożnie myśli jego brzydliwe/Nie tyl-
o ludźmi hárdźie brákuja/ Ale y spráwy nie-
práwiedliwe / Lekuchno sobie Bogá szácuja.
Szczęśćiem nádęći/sobie rokuja/ jákby dmuch-
ieniem wnet porázić mieli Nieprzyjáciela y
ogoby chćieli.

4. A że ták záwżdy mniemájąc będźie/ Jeli
ię kłamstwá/ y chytrej zdrády/ Y rozsiewáiąc
woję złość wszędźie / Niecą rosterki y krwáwe
wády: Więc máło ná tym / dosięgli rády /
Ják zbojcy wolne gośćińce zásiadáć / Z wy-
źierkow ludzkich smácznie się najadáć.

5. Chudźinę z kata ták upátruje/jako z já-
kinie Lew jádowity / Wpádnieli mu w gárść
pętnie piástuje / Niewiem by ták srogi był
wierz niesyty / Czyha zá śiećią nieznácznie
kryty/ Wnet myśląc porwáć : Ták fortelmi
wymi / Wiele ubogich połowił na źiemi.

6. Y śmie to mowić; nie mać ná pieczy Bog/
ani nászych/ ani spráw świátá/Ani pamięta on
nászych rzeczy/nie pojźrzy ná nas ná wieczne lá-
á : Ale ty ktoryś jest sam zapłátá Wszytkiego
łego / wznieś rękę swą k woli Vtrapionemu/
roniąc go w niewoli.

7. Y dokądże wżdy twej ćierpliwośći Do-
świadczáć człowiek ma niecnotliwy? Mowiąc:
nie baczyć Bog nászych złośći / Bajkić to/ że
sadbędźie stráśliwy. Myli się: Dozna z swym
łym żeś mśćiwy : bo ty niewinna widźisz swo-

ich mękę/ Y gotujesz im w niej obronną rękę.

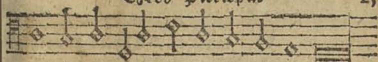
8. Potrzyjże złego człowieká rámię/ niecha w tak sprośnej swej nadętośći/ Niechájże więce ták hárdźie ná mię: Vczyń sąd słuszny o jego złośći/ Pokaż iżeś Krol sprawiedliwośći/ Niechajże nigdy w twojej źiemi świętej/ Nie sádowi śię niezbożnik przeklęty.

*9. Racz Pánie ludu swego nędznego/ W tak złe ich czásy baczyć kwilenie / Wzbudzajże już w nich duchá mężnego/ A łáskáwie ich przyjmi modlenie / Sierot ubogich bądź wspomożenie/ A niechaj więcej nieprzyjáciel srogi/ Máluczkim twoim nie zádawa trwogi.

Psalm XI.

In Domino confido, qvomodo diciti

Panu ja ufam/ czemuż mi ná gory/ Roská-
zujećie ućieć/ wszetecznie/ Ulátuj mowiąc/ já-
ko ow ptak / ktory Przed łowcem nie ma gdźi
páść bespiecznie: Zły ná dobrego/ strzałá ná-
łożywszy Łuk/ mierzy z kátá / bo go koniecznie

Myśli nie żywić/ strżałę nań puśćiwßy.

2. Práwem śię żaden z was nie ubespieczy/ Kiedy nie sądzą w spráwiedliwośći / Mocą á gwałtem idą wßytkie rżeczy: Prozno y dufáć swej niewinnośći. Aleć ná niebie co Bog świátem rządźi/ Jákie są dobrych y złych godnośći/ (Znájac je dobrze) prawem swym rozsądźi.

3. Pokaże łáskę swoje cnotliwemu: Bo spráwiedliwość jego on widźi. Zle zás zápłáći człowiekowi złemu: Bo sobie jego niezbożność hydźi. Spuśći deßcz ná złe goracy śiárczany/ Dobre okrywßy/ co z nich świát ßydźi / Zrzući grom z ogniem y z wichrem zmießány.

Psalm XII.

Salvum me fac Domine, quoniam.

PRzybądź Pánie á spraw nam wybáwienie: Boć spráwiedliwość/ z źiemie wygnano/ Dobrych y ßczyrych ludźi pokolenie/ Z świátá y z prawdą precz wywołano.

2. O ßczyrość serca przymowki nie cudne /

Bo to ná świećie część nazacnieysza / Język kłamliwy á serce obłudne/ Chytre práktyki/ mądrość przednieysza.

3. Bodajże wszyscy pochlebcy zginęli/ktorzy Szczyrośći w uśćiech nie mają: Bodajże śię y z szczęśćiem pominęli/ Co śię w swej pysznej mowie kocháją.

4. Izasz tego/ mowią/ nie dowiedźiemy/ Aby nam wszyscy zwierzchność przyználi. Od czegoż język/ że je námowimy/ Aby nas Pány swymi wyználi?

5. Lecz Pan usłyszał nędznych nárzekánia/ Y rzekł: Wstánę ja ná rátunk smutnych/ Ruszyły mię ich rzewliwe wzdychánia/ Już je z niewoli wyrwę okrutnych.

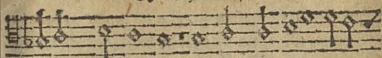
6. Nie wątpliwie są czyste Páńskie słowá/ Nád kruszec srebrá śiedm kroć płáwiony: Nie ma przysády żadnej Páńska mowá/ Przez ktorą wszelki grzech jest zgániony.

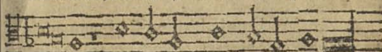
*** 7. Brońże nas Pánie od ludźi zdrádliwych/ W tobieć nádźieję swą pokłádamy: A iż więc możność Tyránow złośliwych Złośći mnoży/ niechże ich nie známy.

Psalm XIII.

Usque quo Domine oblivisceris me in finem?

Dokądże wżdy moj Pánie/Nie wspá- miętasz sobie ná mię? Dokąd twarz prze-

2. Dokądże śię trapić będę? A tych ćięszkośći nie zbędę: Nie mamći już gdźie rády szukáć/ Bo nieprzyjaćiel moj śmie fukáć/ Mowiąc: Ná kárk twoj uśiędę.

3. Wejrzyjsz ná moje ćięszkośći/ Posłuchajże mych żądośći/ Oświeć w oczu mych świátłość twoję/ Niechaj śię już więcej nie boję/ Uśpienia snem ku wiecznośći.

4. Niechaj nieprzyjaćiel chluby/ Nie odnośi z mojej zguby: Z upádku co mi go gotuje / Niechaj śię złośnik nie ráduje/ Boć by mu był bárzo luby.

5. Ależ dufam twej miłośći / Ze wysłuchasz me żáłośći: Zá co wielbiąc sławić ćię będźie / Wdźięcznym sercem/ Pieśń moja wszędźie/ Używájąc już wolnośći.

Tenże, Nota Psalmu CXXX. Albo Pieśni CXXVIII. Albo CXCIV.

DOkąd mię chcesz zápomnieć: Dokąd świętą swoję/ twarz przedemną kryć będźiesz? Dokąd Duszę moję/ frásunki trapić będą/ Oycze dobrotliwy? dokąd mię deptáć będźie/ człowiek zazdrośćiwy.

2. Do syćiem znał do tych miast nsy twe

zámknione/ doſyćiem znał/ y názbyt / oczy obwrocone/ chćiej ná mię kiedy weyrzeć/ chćiej uprzejme moje/ Prozby/ o wieczny Pánie/ przyjąć w uſzy ſwoje.

3. Rozświeć moję ćiemnośći ſwym nie ogárnionym/ Swiátłem/ ábych nie záſnał ſnem nie przebudzonym: niechaj tej ze mnie niema Nieprzyjaćiel chluby/ áby miał rzec/ jam go zſtárł/ y przywiodł do zguby.

4. Upad moj/ wielka roſkoſz Przećiwnikom moim: Ale ja/ Pánie/ ufam w miłośierdźiu twoim/ że mię ty nie opuśćiſz / á ja wybáwiony/ będę imię twe ſławił/ Boże nie zmierzony.

Tenże, Notą Pſalmu CXXXVII.

Y Jákże długo moj Pánie nędznego / Przepominać chceſz/ czy do dniá wiecznego/ długoż chceſz kryć twarz ſwoję odemnie/ długoż śię ja rádźić będę wemnie / trapiąc śię co dźień w ſmutnym ſercu ſwoim/ pokiſz dąſz gorę Przećiwnikom moim.

2. Weirzyſz o to Pánie ná mizernego/ wysłuchaj Pánie Boże mnie ſmutnego / rácz oświećić me oczy ſkutecznie / bym w ſtráſzney śmierći nie záſnął wiecznie/ by nie rzekł Nieprzyjaćiel moj ſzalony/ jużem go przemogł/ już przez mię zwalczony.

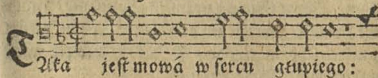
3. Niechajby śię nie ćieſzył nigdy wſzelki / z upádku mego Prześládownik wielki / gdyby miał widźieć mnie záchwiánego / nie day mu/ Pánie/ doczekáć tego/ lecz jákom ufał w miłośierdźiu twoim / ták rácz łáſkáwym być Obrońcą moim.

4. Wſzák w twej dobroći mam nádźieję

swoje/ Zbawieniem twoim ćieszę serce moje/ przetoż z serdeczney záwsze rádośći/ będę sławił twe dobrotliwośći/ żeś z Nieprzyjaćioł ręku mię wybáwił/ y hojnie wiela dobrego nábáwił.

Psalm XIV.

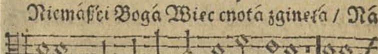
Dixit insipiens in corde suo, non est DEUS.

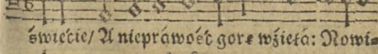

TAka jest mowá w sercu głupiego:

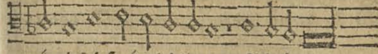

Niemászći Bogá Więc cnotá zginęłá / Ná

świećie/ A nieprawość górę wźięłá: Nowi-

ná ujrzeć sprawiedliwego/ Y dobrego.

2. Pojrzał z niebieskiey Pan wysokośći/ Bykoliby co pochwalić ná ziemi/ A jeśli rozum z synámi ludzkimi? Miallibyby Bogá kto w uczćiwośći/ Z powinnośći?

3. Aleć się wszyscy chwyćili złego/ Niemász ktoby miał ná Bogá baczenie/ Ktoby bojáźnią rządźił swe sumnienie: Nie mogłci ujrzeć Pan y jednego/ Cnotliwego.

4. Y nie uznajasz swych nieprawośći? Z ućiskiem ludźi pożyrájac wierne/ Nátykájac swe łakomstwo niemierne: Nie ukorzasz się Bogu w żáłośći/ Zá swe złośći?

5. Pychá im kośćia w gárdle ich stánie/ Kiedy ich stráchy Pan ogárnie swymi/ Pokażawszy to/ że trzyma z dobrymi: Tám więc obaczą/ co jest w tym Pánie/ Mieć dufánie.

6. W pośmiech to sobie źli obracali/ Kiedy cnotliwy żyjac w pobożnośći/ Vfajac mocnie Boskiej opátrznośći/ Bespiecznie sobie tu poczynáli/ Choćiaż máli.

7. Oby z Syoná przyszło zbáwienie/ Ludowi twemu/ z więzienia ćieszkiego/ Toćby Izráel z miłośierdźia twego/ Y Jákob/ wielkie miał pociesżenie/ Nieskonczenie.

Psalm XV.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

KTo Pánie będźie przebywał/ W páłacách przybytku twojego? Albo wesela záżywał/ Y tam gdźieś ty odpoczywał/ Ná gorze Imienia świętego.

2. Człowiek sercá uprzeimego/ Ktory spráwiedliwość miłuje/ Ten co zá żywotá swego/ Strzeg sie słowa kłamliwego/ Y co bliźniego nie szacuje.

3. Z cudzą szkodą swej korzyśći/ Nie szuka/ Ale śię złym brzydźi/ Obmowcę ma w nienawiśći: Co rzecże káżdemu ziśći/ Choćiaż w tym swoję szkodę widźi.

4. Od złego śię ustępuje/ Tego záś co śię Bogá boi/ Z práwego sercá miłuje/ Gdźie może tám go rátuje/ á przy nim y w potrzebie stoi.

5. Pieniedzy w lichwę nie dawá: A choć zły podárkámi śieje/ Przećię on z tymi przestawa/ Ktorym widźi práwá zstawa/ Tákić śię wiecżnie nie záchwieje.

Psalm XVI.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te.

PAnie záchowaj mie w swej możnośći/ Jáć w tobie skłádam wszytko swe dufánie. Rzecżże duszo ma z tej dowiernośći: Tyś moj Pan/ twe ć mnie ćieszy z miłowánie / Zá ktore nie tát nie czuję godnego/ Czymbym ćię uczćić

mogł Páná ſwojego.

2. Swiętych twych dußá śię ma nie puśći/ Co w twojej mocy ná świećie dufája: Bo náte żáłość gniew twoj dopuśći/ Co obcym Bogom ſłużbę oddawája / Odemnieć ofiar nie odnioſa/ áni Ná wieki kiedy będa wſpomináni

3. Ná Pánuć ja ſwym cále przeſtawam/ On dźiałem moim/ on częśćia włáſnośći / Temu w obronę ja śię oddawam/ Z niſkąd nie bojąc śię niebeſpiecznośći: Nie mogłći ná mię przypáść dźiał piękniejßy/ Albo y ſercu memu pożądniejßy.

*** 4. Chwałá badź Bogu / że z ſwej miłośći/ Trzyma nádemna ſwe opátrowánia / Téć we mnie budza myśli wdźięcznośći/ Choćiaż y w nocy czás odpoczywánia/ A iż mam Páná ſobie przytomnego / Niebeſpieczeńſtwá nie ſtrách mię żadnego.

5. Z tądći ſerce me pełne rádośći/ Pobudza język moj do wykrzykánia / Gdyż dußá mojá wie o pewnośći/ Ciáłá ſwojego z umárłych powſtánia: Nie długo czekáć/ że zákwitnać muśi/ Bowiem święty twoj ſkáżenia nie ſkuśi.

6. Więc ná gośćiniec ſwego żywotá/ Náprowádźiß mię/ Pánie ſługę ſwego/ Tám już wybáwion będac z kłopotá / Cießyć śię będę bez końcá wßelkiego / Twoim obliczem / przy prawicy twojej / Ktora roſkoßy nieśie dußy mojej.

Tenże, Notą Pieśni CCVI.

O Ktory mießkaß ná wyſokim Niebie / Ja nie mam inßej nádźieje krom ćiebie: Ty

mię chćiey w spomoc/ w moiey doległośći/ Boże litpśći.

2. Tyś moim Pánem: ácż ty posług moich/ Niepotrzebuieß: iednák wiernych twoich/ trzymáć się będę/ y czásy wiecżnymi/przestánę z nimi.

3. Iáka obfitość tych omylnych bogow/ iáka (o błędźie !) ćiżbá do ich progow: odemnie ofiar nie odnioſą/ áni będą wzywáni.

4. Pan cżęść własnośći/ Pan cżęść mey nágrody/ w opiece iego nie boię się ßkody: nię mogł ná mię dźiał przypáść pożądnieyßy/ áni pięknieyßy.

5. Pánu ia wielce y wielce dźiękuię / ktorego rádę w sercu swoim cżuię/ cżuię ia we dnie: Z gásnáli też zarze/ Duch mię moy karze.

*** 6. W káżdey swey myśli/ y w káżdey swey spráwie / mam Páná záwżdy przed ocżymá práwie: on przy mnie stoi ábych z żadney strony/ nie był wzruszony.

7. Ztądże mi rośćie rádość osobliwa / serdecżna / ktorey ięzyk nie pokrywa: owo to / záwżdy brzmi około uchá/ Dobra otuchá.

8. Bo ty/ moy Pánie/ z wiecżnej łáski swoiey/ nie przepámiętaß w grobie duße moiey/ áni dopuśćiß doznáć z kázy twemu/ ulubionemu.

9. Ty do żywotá drogę ukázuieß / ty nieprzebránym weselem ßáfuieß: wiecżnych roskoßy płyną żywe zdroie/ przez ręce twoie.

Psalm XVII.

Exaudi Domine justitiam meam.

PAnie pomoż mej ſłuſznośći / A przy-
puść w uſzy me wołánie: Pojrzy y ná ćiężki-
w zdychánie Sercá / oprocz obłudnośći.
Sam práwem oſadź ſpráwy moje / Podług
twej ſpráwiedliwośći: A od twojej opatrzno-
śći / Przyjime w dźięcznie dekrety twoje.

2. Doświadcz Pánie ſercá mego / Jeſliż[e]
ináczej myśliło / Niżeli śię uſty mowiło / Ni[e]
doznaſz go obłudnego. Nie zprzykrzyłyć mi[e]
twojej drogi / Przymowki ludźi złośliwych /
Przećię ná śćieżce cnotliwych Stawiałem
mocno ſwoje nogi.

3. Prowadź mie torem drog ſwoich / A żeby
nieprzyjaćiel ſrogi / Nie czynił we mnie żadnej
trwogi/Szwánku záchowaj nog moich. Rácz-
że mie wyſłucháć łáſkáwie / Ciebieć ja wzywam
w ćiężkośći / Schyl śię do mnie z wyſokośći / A
pokaż to wſzytkiem ná jáwie.

*** 4 Że ty ſwoich bronić raczyſz / Ktorzy
w tobie cále dufáją / Niechże ći coś śię zprzećiw-

wiáſa / Wiedza / że ty wſzytko báczyſz. Bądźże y moim ſtrożem Pánie/ Ják źrzenice oká ſwego/ Pod ſkrzydłámi czućia twego / Niech mi ſię pokoju doſtánie.

5. Przed nie przyiaćioł mych złośćia/ Ktorzy mi ſię zewſząd náieżdżaią / A ná me gárdło náćieráią/ Otocz mię ſwą beſpiecznośćią. Dobrzeć w roſkoſzách ſwych roztyli/ Ztądże im tá pyſzna mowá/ A przećiw mnie krwáwe ſłowá/ Y źiemie by mi nie życzyli.

6. Rownie ták lew iádowity / Goniąc zwierzętá prędkonogie/ Albo y iego świetá ſrogie/ Czyháć zwykły z iámy ſkrytey. Uprzedźże Pánie w ich ſrogośći/ Aby ućiekáć muśieli / Niechby twego zákuśili Mieczá/ ktorym tnieſz niepráwośći.

7. Niech mię pod mocą nie máią Ci / co ich roſkoſz wiek doczeſny/ A zbáwienie/ żywot ćieleſny/ Co ſię w tym świećie kocháią. Ktorych brzuchom dawaſz doſtátki / Że nie tylko iedzą ſámi/ Lecz dźiećiam ich y z wnukámi / Doſtawáią ſię ich oſtátki.

8. A ia w twey ſpráwiedliwośći / O gladam wdźięczność twarzy twoiey / A gdy ſię ocknę z śmierći ſwoiey/ Náſyćiſz mię wielebnośći. Bądź tedy ſtrożem moim Pánie/ Ják źrzenice oká ſwego/ Pod ſkrzydłámi czućia twego / Niech mi ſię pokoju doſtánie.

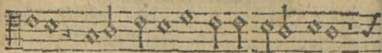
Pſalm XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea.

B ę dę ćię z ſercá mi łowáł moy

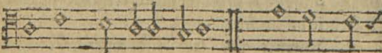
Tyś moy Bog/ moy Pan/ mey duſze ko-

Pánie/ Poki żywotá mego jedno zstánie:
chánia/ Tarcza/ rog / y básztá do ućietánia.

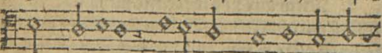
Boś ty jest śiłá ma/ y Zasłoná/ Tyś skáłá/
Twojej wzywajac możnej obrony / Bywałem

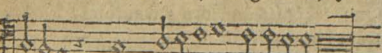
twierdza/ tyś ma obroná: R.
ná wszc bespieczen strony. Już mie śmierć

srogá byłá otoczyłá : już y piekielnych wod po-

wodź strwożyłá/ Iużem stał w grobie / już ná

mie byłá Smierć niełáskáwe ręce wrżućiłá.

2. W tey ćiężkośći ja będac położony / Obroćiłem śię do Pańskiey obrony/A on mię słyszał/ śiedząc ná niebie: Przypuśćił skargę moię do śiebie :/: Ziemiá zádrżáłá/ á ná wszytkie strony Trzęsły śię gory / Pan gniewem wzruszony/Z nozdrżá dym pusczał/ oczy pałáły Ogniem/ á z twarzy węgle strzeláły. Zchylił niebá y zstąpił/nieprzejrzána/Pod jego nogi ćmá byłá posłána : Siadłszy ná Cherubiech skrzydł gotowych / Lećiał ná piorách skrzydeł

…átrowych.

3. Ciemnymi mgłámi ſtolicę oſadźił/Chmu-
ry y burze do śiebie z gromádźił: Lecz łyſkáwi-
ce ćmę zápalały/ Grády/ y żywe węgle pádá-
ły. :/: Zágrzmiał Pan niebem/ puśćił głos
ſtráſzliwy/ Grad lećiał z niebá/ z grádem o-
gień żywy: Ruſzył gromow/y wypuśćił ſtrzá-
ły Ogniſte/ ſtráchem źiemice drżały. Pobu-
rzył morzá gniew twoj przeráźliwy/ Rozſadźił
źiemię/ áż w ſam grunt teſkliwy: Láſkáwą rę-
kę z wyſoka źćiągnął/ Z niebeſpieczney mię to-
ny wyćiągnął.

4. Z nieprzyjaćielſkich wyrwał mię rąk
mocnych/ Ztąd mi nie ſzkodźi waśń ludźi nie-
zbożnych: Zeſzli mię byli w przygodźie moiey/
Lecz mię Pan odjął z litośći ſwoiey :/. Z ćieśni
mię wywiodł ná ſwoy plác przeſtrony Dał
znáć rátunkiem/żem mu niewzgárdzony Sprá-
wiedliwość mą płáćić mi raczy / Niewinnośći
mey on nie przebaczy: Bom ja Drog jego zá-
wżdy náśladował/ A nigdym od niego nie od-
ſtępował. Práwá jego u mnie były wźięte /
Kochániem wielkim uſtawy święte.

5. Y dotrzymam mu moiey ſtátecznośći /
Strzegąc śię potym żyw wſzelákiey złośći/
Spráwiedliwość mą płáćić mi raczy: Nie-
winnośći mey on nie przebaczy: :/. Swięte-
mu święty/ y dobry dobremu/ Chytry chytre-
mu y zły przećiw złemu. Ty pokornego ná
gorę ſadzaſz/ Hárdego ná doł zelżywie ſkłádaſz/
Tyś lampę moię/ tyś moię ćiemnośći / Roz-
świećił Boże/ ogniem ſwey świátłośći: Z ſto-
bą przebędę woiſk ile zocżę/ Z ſtobą wał y mur
chyżo przeſkoczę.

6. Swięte drogi twe/ á ſłowá bránt prá-

wy/ Tyś wiernych twoich obrońcá łáſkáwy/ kto Pan krom Páná tego náßego? Kto Bog krom Bogá tego wiecznego? :/. Sercem/ y męſtwem/ ten mię opátruje/ Ten jáko raczy żywot moj ſpráwuje: Dał mi że zrownáć z Jeleniem mogę/ prętko ná ſkále ſtawiájąc nogę. Ten mię náuczył jáko bronią włádáć/ Jáko łuk ćiągnąć że śię muśi pádáć: Twojá mię tarcz y ręká wſpierałá/ Twojá y łáſká mnie pomnażáłá.

* 7. Ztwierdźiłeś bieg moj/ ták że moje nogi/ Nie muśiáły złym uſtępowáć z drogi / Nieprzyjaćielá goniąc/ z goniłem/ Chcąc go záráz em ſtłumić/ ſtłumiłem. :/: Biłem je/ á powſtáć nie mogli z gołá: Składli ná źiemię hárde ſwoje czołá: Tyś mi dodawał ſercá w boj ſrogi/ Nieprzyjaćieláś dał pod me nogi: Wołáli/ á nie był ich nikt rátując/ Płákáli / á nie był ich nikt żáłując. Jáko proch wiátry trą uſtáwiczne/ Tákem je potárł w błoto uliczne.

8. Tyś mię z roſterkow domowych wybáwił/ Tyś mię y głową národom wyſtáwił/ Lud nieznájomy czołem mi bije/ Ná ſam ſłuch prawmych poſłußen żyje :/: Obcy ku mnie twarz chętliwą zmyślają / Bo już y zamkom ſwym nie dowierzają. Chwálon bądź Boże niezwyćiężony/ Czyń jáwną moc ſwą ná wßytkie ſtrony/ Tyś moj Obrońcá / ty zemßczenie dawaß W ręke moję/ y w moc Páńſtwá podawaß: Od nieprzyjaćioł tyś mię wybáwił / Niebeſpiecznegoś beſpiecznym ſpráwił.

* 9. A przetoż będę wßędźie ćię wyznawał/ Imię twe świátu w Pieśniách ſwych udawał Potkał miłośćią Pan Królá ſwego/ Dawidá ſobie ukochánego/ A jáko jemu/ ták potomſtwu

kiego / Błogosławić chce do wieká wiecżnego.
Chwalon bądź Boże/ etc.

Psalm XIX.

Cœli enarrant gloriam Dei.

Niebá w swoim rżądźie/ Chwałę Bożą
Z śklepem záwieszonym/ Gwiazdámi nák-
wszędźie/ Głośno wyznawáją: N.
łonionym/ Spraw jego nie táją. Gdy dźień
zá dniem płynie/ Cżás nigdy nie zginie: Zaś
Bogá nie wyznawa/ Noc idąc zá nocą? Cá-
łą swoją mocą/ Mądrość jemu przyznáwa.

2. Świát nie májąc mowy/ Dość jásnymi słowy/ Rozumieć śię dawa: Gdy niechce być tájnym/ Biegiem jednostájnym/ Dokąd źiemię zstawa: Niebo swoich biegów/ Koło źiemskich brzegów/ Pilnuje bez przestánia: Tám słońce gorące/ Y jásno świecące / Ma rozkoszne mieszkánia.

3. Z tych ráno wychodząc / A rumiáno wschodząc/ Ták śię świátu stawia :/: Ják gdy wdźięcżne lice/ Wychodząc z łożnice/ Oblubie-

niec zjawia: Wiec jak Obrzym z leży / Porwawszy sie bieży / Wokoł świáta wszytkiego / Y prozno sie bronić / Albo sie gdźie zchronić / Przed pormieniami jego.
*** 4. Owszem Zakon Boży / Doskonáły mnoży / Duszom náwrocenie :/: A świádectwá jego / Choćiaż nąprostszego / Otworza sumnienie. Wszytkie Páńskie mowy / Zbáwiennymi słowy / Serce uweselája. Przykazánia jego / Wzrok sercá slepego / Skutecznie oświecája.
5. Bojaźń Páńska święta / Nie dármo jest wźięta / Bo trwa poki świátá :/: Wyroki prawdźiwe Páńskie / sprawiedliwe / Nie ruszą ich tá lá Złoto nie w tej cenie / Ni drogie kámienie / W jákiej sa práwá twoje: Nie ták miodu sobie / Jáko wierzyć tobie / Smákuja ustá moje.
*** 6. Kto słow twych pilnuje / Y onych szánuje / Nie ná tym nie tráći :/: Rostac z nich w madrośći / Y w umiejetnáśći / Dobrze mu sie płáći. A grzechy moj Boże / Ktoż zrozumieć može / Y jákoż je pominać? Z swej Pánie miłośći / Odpuść me krewkośći / Nie daj mi w nich záginać.
7. Wiec y z inszych złośći / Zwłaszcza z uporności / Wybaw sługe swego :/: Niech im nie hołduje / Gryźienia nie czuje Sumnienia ćiesżkiego. Daj ust mych śpiewánie / Sercá rozmyślánie / Bybyło z chwała twoja / O Pocieszyćielu / O moj Zbáwićielu / Rzadźże mie wola swoja.

Psalm XX.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

N Iech cię Pan słyszy w dźień wielkiego / Twojego frásunku / Bog Jakobow niechći wojego Użyczy rátunku: Niech cię łaska swa opatruje/ Z Swiatynie swej dostojnej / z Syoná niech łáska dáruje/ Z miłośći swojej hojnej.

2. Niech wejrzy ná twoje ofiáry / Niech zed się przypuśći/ Niech łáskáwie ná twoje áry/ Ogień z niebá spuśći: Niech PAN ná szytko ręce kładźie / Co w toim sercu czuje / iech skutek myślam twym y rádźie Szczęśli y nágotuje:

3. Nápełń prozby jego prośimy/ A z niebe ieczeństwá Wyrwi/ żeć ku cżći záwieśimy / horagwie zwyćięstwá/ Widząc jáko ty Kro swego Słyszysz/ w jego żadośći/ Broniac go upadku złego/ Práwica swej możności.

4. W wozy swe y w konie dufaja Nászy zećiwnicy / Twego záś imieniá wzywaja

Twoji domownicy/ Oni przegrawßy/ upá
mußą/ A my záś powſtániemy/ Prozno śię
zwyćięſtwo kußa/ My ćię zá nie chwálimy.

5. Rácz nas Pánie w łásce ſwej chowáć/
Krolá náßego/ A gdy ná niego będźiem woła
Niech słyßy káżdego/ Rácz go łáſká ſwa opá
trowáć. Z Swiatynie ſwej doſtojnej / Z Syo
ná rácz śiłá dárowáć/ Z miłośći ſwojej hojne

Pſalm XXI.

Domine in virtute tua lætabitur Rex.

PAnie twoj śię krol ráduje/ Że go mocy
nábáwiáß/ Y ſobą ſam zaſtáwiaß : Lecż
y to ſobie ſmakuje/ Gdy go od wßytkiego /
Zachowywaß złego.

2. Ták śię k niemu ſkłániáć raczyß/ Że ocż
kolwiek ćię prośi/ Odmowy nie odnośi/ Tá
modlitwy jego baczyß / Że ná ſamo słowo
Stawaß mu gotowo.

3. A czáſem czyniß dla niego/ Że y poprze
dzaß dáry/ Swymi jego ofiáry: Y otrzyć

kowę jego Ozdobną koroną/ Z złotá wyrobio-
ną.

4. O to tylko chciał cię użyć / Żebyś w po-
rzebie jego/ Zachował go żywego: A tyś ra-
zył y przedłużyć/ Życia bespiecznego/ W dni
zasu wiecznego.

5. Wielka jest cześć jego Pánie/ Gdyś mu
swej życzliwości / Nádał wielkie zacności :
áczym jego krolowánie/ Przez tryumfy gęste
Miewa chwały częste.

6. Pożegnánie dałeś jemu / Aby wzorem
wej chęci/ Został w ludzkiej pámięci : Obro-
iłeś twarz swą k niemu/ Z ktorey on rádośći/
ążywa w hojności.

7. W tobieć Krol umyślił Boże/ Miewáć
woje dufánie/ Y kazáć śmiele ná nie : Przetoż
eż nigdy nie może/ Szwánkowáć choć w
rwodze/ Bo korzysta w Bodze.

8. Práwicá twá wszytkie zgoni / Ktorzyś
ię z przećiwiája/ Y lekce poważája: Przed to-
ą śię nie uchroni/ Ktory twej miłości/ Zada-
ą przykrości.

9. Jáko płomienie pałája/ W piecu nie u-
ászonym/ Ták w gniewie zápalonym Twoim/
łośnicy zgorája : Srodze je pogubisz / Bo
ości nie lubisz.

10. Odgrzeniesz precz od nich ziemię / Aby
ię nie kocháli/ A złego nie pacháli : Z nimi też
espoł ich plemię Z gruntu wykorzenisz / Ro-
zai ten wyplenisz.

11. Buntowáć się ná cię śmieją W swey
iewstydliwej rádźie/ Lecz połowieni w zdra-
źie/ Mineli się z swą nádźieją / A ná co zá-
iedli/ Tego nie dowiedli.

12. Pierzchną przed twymi strzałami/ Aleć

im prętko w oczy Łuk twoj pewny záſkoczy: L
kaſz moc ſwą/ że pieśniámi/ Chwałę two
wſzędźie/ Głos naſz krzyczeć będźie.

Pſalm XXII.

Deus meus, Deus meus, reſpice in m

BOże moj/ Boże czemuś opuśćił/ Mnie

ſługę ſwego/ z opieki ſpuśćił/ Abyś prozb

nigdy mych nie przypuśćił Do uſzu ſwoich?

Cały dźień wołam/ czekájąc pomocy / Nie

wzdycháiąc wołałem y w nocy: Lecz śię

doczekáć nie mogę z twej mocy Rátowáni

2. Tyś w Izráeln z wielkiey miłośći / obr
mieſzkánie ſwej wielebnośći / Tám gdźie od
nośiſz ſłuſzne wdźięczności / Godne twej chwa
ły. Przodkowie náſzy tobą śię ſzczyćili/A gd
śię kolwiek ná ćiebie ſpuśćili w ſwoich ćię
ſzkośćiach/ wſpomożeni byli Łáſką twoią.

3. Ná ćię wołáli: á wyſłucháni / w tob

ſáli nie záſrománi/ A gdy od ciebie poráto-
wáni/ Weſelili śię. A jam zás robak / robak
nieſzcżeśliwy / Robak nie cżłowiek/ u wſzytkich
brżydliwy / Poſpolitemu gminowi śmiech ży-
wy/ Z wielkiey wzgárdy.

** 4. Kto ná mię pojrży/ káżdy śię śmieje/
Gębę zákrżywia / á głowa chwieje / Przyma-
wiajac mi o me nádźieje/ktorem miał w tobie:
Bogu wſząk ufáł / niechże go rátuje / Niech go
wyzwoli / jeſli go miłuje / Vyrżymy jeſli mu
pomoc zgotuje/ Co w niej dufał.

5. Tyś mię z żywotá wywiodł mátki mej /
Jeſzcżem u pierśi ufał w łáſce twej / A dozna-
wałem w máłucżkośći ſwei / Twojej opieki.
Jeſzcżem w pieluchách gárnał śię ku tobie / Y
obrałem ćię wiecżnym Bogiem ſobie/ Nie po-
watpiwſzy w lichej ſwej oſobie / O twej łáſce.

6. Y dźiś w oſtátniej / Pánie / potrżebie/
Sługi ſwojego nie pchaj od śiebie : Bo gdźieſz
mam ućiec / jedno do ćiebie / Widzac śmierć
Boga : Vycy mię zewſząd ſrodzy otocżyli/Vy-
y Bázáńſcy záwárli otyli / Aby nędzniká w
rukách roznośili ná ſwych rogách.

7. Ták więc Lew ſrogi gárdło ſwe chćiwe/
Rozdźiera/ Zwierzę drac z ſkory żywe / Ják ći
rozdárli ná mię ſtráſzliwe / Páſzcżeki ſwoje.
Rozpłynałem śię jáko wodá prawie / Kość
niezoſtáłá żadna w ſwoim ſtáwie : A ſerce
mdlejac w ták ſmętnej poſtáwie/Ják woſk táje.

** 8. Moc mojá wyſchłá/ wilgość wrodzo-
ná Języka jáko zużel ſpalona / A duſzá niechce
być poćieſzona/ Iż grob ſwoj widźi. Záſkocży-
ła mię wśćiekłych pſow gromádá / Obegnalá
mię niecnotliwa rádá : O wa mi zewſząd nę-
dznikowi biádá/W tych trudnośćiach.

9. Ręce y nogi moje przebili / Kośći prz
kore wszytkie zliczyli: A pásąc oczy sercá ći
szyli/Moja boleśćia. Podźielili się moimi s
támi/O suknia moje miotáli kostkámi/Imię n
z ziemie y z mymi spráwámi Chcąc wygłádźi

10. Nie rácz mię Pánie moj odstępowá
Iżeś moc mojá rácz mię rátowáć: Rácz n
zbawienie swe nágotowáć / Z swojej miłośc
Wszákeś ty zawżdy moim Pánem drogim/ L
brońże mię sam psom wśćiekłym / Lwom sro
gim/ Szabli okrutney/ zwierzom jednorogim
Mocą swoją.

11. A ja twe imię bráćiej objáwię / Srz
Zboru dobroć twoję wystáwię: Y ná wszyt
świát chwałę wzstáwię Możnośći twojej.
ktorzy Panu w bojaźni służyćie/ Y jakobowy
domem się liczyćię/ Wy ktorzy Páńskie Mán
daty pełnićie Z powolnośćią.

*** 12. Chwalćie Páná/moc jego wyznájći
Jego w swych sercách bojaźń chowajćie: A
nie gárdźi on / uznawajćie / Prozba ubog
Vsłyszał płácz moj gdym rátunku prośił/ prz
toś go będę ná wszytek świát głośił: Y będz
śluby odemnie odnośił w swym Kośćiele.

13. Tedy się głodni chlebá nátkają: D
dząc cześć Panu co go szukáją: A ich sercá
cále wiek przetrwają. Wiek niekończon
Swiat się obaczy dla Páńskiej dobroći/ A
niej do Páná źiemiá się náwroći: Bowie
Pan wszytkie narody okroći Zwierzchnośći
swą.

14. Zá stołem jego będą godowáć Pani
ká/ będą mu y hołdowáć: Nie przestáną g
nigdy miłowáć / Z potomki swymi. Y ták n
wieki/ ludźie Páńscy święći / Podawáć będ

okomkow pámięći/ (Ktorych doználi) wiel-
e Boskie chęći/ Wdźięcznym sercem.

Tenże, Notą zwyczáiną

BOże czemuś mię/ czemuż mię / moj wie-
czny / Boże opuśćił / w moj czás ostáte-
ny? Zwątpiony moj świát / żywot opłaká-
y/ nie ma śię czego człowiek jáć frosfkány.

2. Cáły dźień wołam/ Boże m∙i/ do ćiebie/
ty prośb niechceß przyjąć mych do śiebie.
áłą noc wołám/ lecz wołánie moie/ nieprze-
dnáne/ mija ucho twoje.

3. Ale/ o Pánie/ Pánie dobrotliwy/tyś on
ieszkániec/y stroż niewątpliwy/Miásta świe-
go/ zkąd ná wszystkie strony/ brzmi głos twej
ywały niezastanowiony.

4. Przodkowie náßy tobą śię ßczyćili / á
zawżdy przez ćię w spomożeni byli/ k tobie wo-
li/ á są wysłuchani: w tobie ufáli/ á nie zá-
ománi.

5. Ale ja com jest? com jest prze Bog ży-
y? Robak/ nie człowiek/robak nießczęśliwy/
niech tylko ludźki / wzgárdá ostáteczná / po-
łegoſgminu/ y przygáná wieczna.

6. Kto potka / káżdy ze mnie śię náśmieje /
os marßczy/ gębą krzywi/głową chwieje: Bo-
u ten ufa/niechże go rátuje/niech go wyzwoli/
ędy go miłuje.

7. Tyś mię z żywotá wywiodł Mátki mo-
j/ Jeszczem u pierśi ufał w łáßce twojej: je-
czem w pieluchách gárnął śię ku tobie/y obra-
em ćię Bogiem wiecznym sobie.

✕✕ 8. Niechćiejże mię dźiś w ostátniej po-
rzebie / moj wieczny Pánie/ odrzucáć od śie-

bie/ śmierć przed oczyma / sy nieznożne męki/
á niemász ktoby zá mną podniosł ręki.
9. Wilcy mię zewszad sropzy otoczyli / z
wszad mię wilcy záwárli otyli/pászczęki ná m
rozdárli strászliwe / jáko Lew srogi / zwierz
kupiac żywe.
10. Rospłynalem się/ jáko wodá práwie
kość niezostáłá żadna w swoim stáwie / ják
wosk płynie/ kiedy słońce grzeje / ták moje ser
w tesknicej niszczeje.
11. Moc mojá wszystko/ y śiłá wrodzona
wyschłá ták / jáko skorupá spalona / nápoł
zmartwiáł język uprágniony / grob swoj prze
sobą widzę otworzony.
12. Zászkoczyłá mię wśćiekłych psow gro
mádá/obegnáłá mię niecnotliwa ráda/ przebi
li ręce/nogi mi przebili/wszystkie me kośći prze
skorę zliczyli.
13. Myśl náćieszywszy/ pásą oczy swoje/ n
niesłycháne pátrząc męki moje / podźielili śi
moimi szátámi/o suknią moją miotáli kostkám
14. Ty mię/ moj Pánie/ nie rácz odstępo
wáć/ tyś mojá śiłá / ty mię chćiej rátowáć
szábli okrutnej / psom wśćiekłym / lwom sro
gim/obroń mię bystrym zwierzom jednorogim
15. A ja twe imię bráćiej swej objáwię/ w
pośrzodku Zboru chwáłę twą rozsłáwię/ o kto
rzy Pánu w bojáźni służyćie/ y Jákobowy
domem śię liczyćie.
*** 16. Czyńćie cześć Pánu / jego moc wy
znajćie/ jego w swych sercách bojaźń záchowaj
śie: bo ten nie gárdźi prozbą ubogiego/ án
przedemną skrył oblicza swego.
17. Vsłyszał płácz moj/ gdym rátunku pro
śił: przeto go będę ná wszystek świát głośił

rżed zborem jego/ przed jego wiernemi/ uiscże
u sie obiátámi swemi.

18. Beda jeść ludżie głodem utrapieni/ ále
beda hoynie násyceni / dádzacżeść / Pánu /
orzy go ßukája/ ich sercá w cale wiecżny wiek
żetrwája.

19. Swiát sie obácży: jáko Ziemiá wiel-
/ poda sie Pánu / w moc kráiná wßelka
ßytkie narody przed nim beda pádáć/ Pánska
st ż wierzchność / ten ma swiatem władáć.

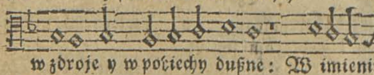
20. Bogácże ziemscy zá stoł jego sieda / y
browolne hołdowáć mu beda. Owa ktokol-
iek winien ciáło w ziemie/ da chwałe Pánu z
nim jego plemie.

21. Y ták do końcá / poki swiátá zstáwáć/
da to sobie przez rece podawáć/beda ći záw-
y/ ktorzy w káżdym wieku / chęć opowiedzá
Páńska kucżłowieku.

Psalm XXIII.

Dominus regit me, & nihil mihi decrit.

SAm mi sie obrał Pan Pásterzem mo-
im/ Zeby mie chowáł przy dostátku swoim.
Paße mi bárzo ukazał roskoßne/ Bogáte

2. Przetoż śię dusa ma namniej nie bo
Choćiaż śię na nie śmierć strasliwie stroi: Ty
Panie przy mnie/ nie boję śię złego/ Ciesac śi
prętem rzadzenia twojego: Za stołem swoji
dobrześ mię opatrzył/ by nieprzyjaćiel z bole
na to patrzył.

3. Głowęś ma natarł balsamem kostow=
nym/ A ku bek winem napełnił wybornym/ na
wet przez wsytkie dni mego żywota / spraw
mych jest wodzem twa święta dobrota y będ
w Pańskim domu lata trawił / przez wsytc
wiek swoj dobroć jego sławił.

Tenże, Taż Nota.

PAn moj Pasterz czego mi nie dostawa
gdyż mi tak wiele z hojney łaski dawa / on
odpoczynek mnie miły sprawuje/ gdźie bujna
trawa wdźięcznie roskosuje/ y tam mię wodźi
na kochanie moje/gdźie sa wod zdrowych przez=
roczyste zdroje.

2. On dla swey chwały o mym zdrowiu ra=
dźi/ ktemu mię rownym gośćincem prowadźi/
bym po dolinie ćienia śmiertelnego / chodźił /
nie bałbym śię nic skodliwego: boś ty jest ze=

mna/ wspomażenie twoje/ y łáská twojá/ są pociechy moje.

3. Przed przećiwniki memy ty gotujesz/ stoł moj/ y głowę moję pomázujesz Olejkiem/ ktemu czászá ma opływa/ á miłość twojá nie odmienna bywa/ przećiw mnie : owszem w twoim domu Pánie / ná wieczne czásy / będźie me miesżkánie.

Tenże.

PAn moy ktory záwżdy/ mnie sam rządźić racży :/:
Ten mię w niedostátku/ nigdy nie przebaczy/ Wszystkiego obfićie/ záwżdy mię nabawi/ na hoinych pastwiskách / on mię sam postáwi.

2. Zdrowymi wodámi/ Duszę ma nápoji :/: Wszystkie jey kłopoty on sam uspokoji ✠ W káżdym obładzemu/ sam ją on náwroći / żáłosne me czásy/ w wesele obroći.

3. Wywiodł mię ná drogę/ swych spráwiedliwośći :/: Dla Imienia swego/odpuśćił me złośći ✠ Tak iż choćbym chodźił/ w ćieniu

śmierći wieczney/ nie strách mię nic złego/ bom
w strażey bespieczney.

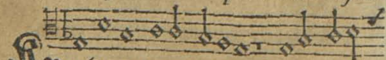
4. Záwżdyś zemną Pánie/ w mey káżdey
potrzebie :/: Miotły twey karánie/ ćieszy mię
od ćiebie ※ Zgotowáłeś mi stoł/ mych wiel=
kich rádośći/ ná żáłość tym co mnie/ czynili
przykrośći.

5. Nátrzesz głowę moię/ máśćiámi drogi=
mi :/: Kubek moy nápełnisz/ winy wyborny=
mi ※ Zjáwisz miłośierdźie/ twe ná mię nędz=
nego/ tu iuż po wszystkie dni/ żywotá moiego.

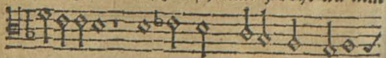
6. A będę ia mieszkał/ w domu twoim Pá=
nie :/: Ják iedno nadłużey/ moich dni dostá=
nie ※ Będę w krolestwie twym/ iuż miesz=
kał bespiecznie/ co ty sam rácz spráwić/ mnie
ná wieki wieczne: Amen.

Psalm XXIV.

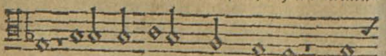
Domini est terra & plenitudo ejus.

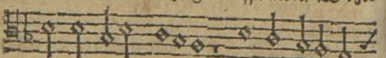
KRag ziemie/ y ze wszytkimi Pobyt ná nim

máiącymi/ Własnośćią swoią Pan mánu=

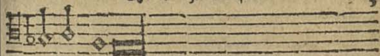

ie/ Bo mu na morzu grunt spráwił/ W rze=

kách go mocnie postáwił/ Ták/ że nigdy nie

poświąntuje.

2. Kto dostąpi twojey gory Powiedz Pánie? álbo ktory ná mieysu twoim świętym stánie? Kto myśl y ręce záchował czyste/ á kto się warował/ Krzywych przysiąg ná okłamánie.

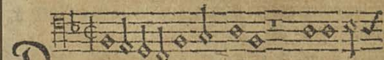
3. Tenći pobłogosłáwienia / Ten y uspráwiedliwienia/ Dostąpi od Páná swojego: Takowy Páná szukájac / W twarzy się jego kocháiąc / jest potomkiem Jakobá cnego.

4. Podnieśćieś się wy już brony/ Idźie Krol niewysłowiony / aby mieszkal ná wieki z wámi. Co zá Krol niewysłowiony? Krol co w mocy doświadczony/ Mocny waleczńik jest zá námi

5. Ale otworczćieś się brony / Idźie Krol niewysłowiony / Aby mieszał ná wieki z wámi. Co zá Krol niewysłowiony? Krol co w mocy doświadczony/ Pan Zastępow/ á Krol z chwałámi.

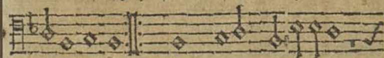
Psalm XXV.

Ad te Domine levavi animam meã.

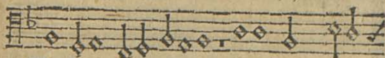

DO ćiebie z dufnośćia Pánie / Moje serce podnoszę :/:

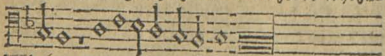
Niechayże zá swe dufánie / Pośmiechu nie odnoszę / Wszák ktorzy w ćię dufáli /

 Nie

Nie byli nigdy zelżeni/ Co im złość wyrzą=

dźáli/ Ci bywali pohánbieni.

2. Drogi twoje świętobliwe/ Rácz mi Pánie objáwić :/: Ścieſzki ſwe nie obłędliwe / Rácz przedemną poſtáwić/ Prowadźże ty mnie już ſam/ A w práwdźie ſwojey przy mnie ſtoy : Záwżdyć ja tobie dufam/ Boś ty Bog y Zbáwćiel moy.

3. Ráczże ná ſwe ſmiłowánie/ Wſpomnieć ſobie łáſkáwie :/: Ktorym że nie ſkąpiſz Pánie/ Wie to wſzytek świát práwie : Rácz grzechy mey młodośći/ Wygłádźić z ſwojey pámięći : Rácz z ſwey dobrotliwośći / Wroćić mi ſwe dawne chęći.

4. Dobry á ſzczyry jeſt to Pan/ Bo nikomu nie ſzkodźi :/: Owſzem budźi grzeſzniká ſam / Y ná drogę náwodźi. Ciche w ſpráwiedliwośći / Prowádźi ſam po drogách ſwych / Strzegąc / by w jákiey złośći / Nie zepſował ſię ktory z nich.

*** 5. Prawdá/ tákże zlitowánie / Są to Páńſkie włáſnośći :/: Tym jáwne co jego zdánie/ Chowáją w uczćiwośći. O Pánie przez ſwą miłość/ Y dla imienia świętego / Odpuśćiwſzy moję złość/ Puść mię z járzmá teſkliwego.

6. Jeſt kto coby ſię práwdźiwie/ Bał Páná Bogá ſwego :/: Temuć ſię záwżdy ſzczęśliwie/ Powiodą ſpráwy jego : Piękny májąc

dostatek/ Wesoł zażywáć go będzie / A w ktorym z jego dźiatek/ Y dźiedźić pewny záśiedźie.

7. Pan táiemnice odkryje / Y myśl swego Przymierza :/: Temu/ co pobożnie żyje / A do Zakonu zmierza. Do ćiebie oczy swoje/ Obracam/ y duchá mego/ Pewien że nogi moje/ Wyzwoliß z pętá ćießkiego.

8. Pánie weź mię w swą obronę/ Z miłośierdźiá twojego :/: Ciasność mi ná káżdą stronę / Dla złośći trapiącego : Dußność wieß dußy mojey/ W ćięßkiey nieznośney żáłośći/ Nićt jey nie ukoi/ Oprocz ćiebie mą dufnośći.

9. Weyrzy ná moje ćięßkość/ Weyrzy ná moje troski :/: Zábaczże mych wßytkich złośći/ A uskrom gniew swoy Boski: Bacz że nieprzyjaćiel moy/ Bez winy ná mię wywiera / Chcąc ná mię wylać jad swoy/ Złośćią ledwie nie umiera.

10. O bądźże ty sam strożem mym/ Niechay śię zły nie śmieje :/: Nie day ábym został prożnym/ Swojey w tobie nádźieje : Swiádomeś mey ßczyrośći / Swiádomeś y cnoty mojey : Izráel w swey ćięßkośći / Niechże dozna łáski twojey.

Tenże.

2. Niech ſię z mey nędze nie ráduią/ ći kto-
rzy mię prześláduią/ták wßyſcy co ćiebie czeká-
ią/ nigdy zelżenia niedoznáią.
3. Ale wßyſcy hárdźi grzeßnicy/ woli two-
iey przeſtępnicy/ ktorzy ſprzećiwiáią ſię tobie/
odnioſą wieczną hánbę ſobie.
4. Náucz mię poznáć drogi twoie/ wpraw
w twe śćieżki nogi moie/wiedź mię w prawdźie
twey : boś ty mego/ Bogiem z báwienia dniá
káżdego.
5. Wſpomni ná miłośierdźie ſwoie/ ná do-
broći dawne twoie / y przebacz grzechow mey
młodośći/ á pomni ná mię z ſwey lutośći.
6. Oto Pan wielkich dobroći/ przetoß y
grzeßnych náwroći/ ćiche w ſwym ſądźie będźie
wodźić/ pokornym da w ſwych drogách chodźić.
7. Wßytki drogi Páná náßego/ ſą miłość
y prawdá iego/á zwłaßcza tym co go ßukáią/w
przymierzu ſię iego kocháią.
8. Przebacz że dla Imienia twego/ wyſtęp-
ku mego ćięßkiego/ wßák ty uczyß drog twoich
Pánie/ tych co drżą ná twe roſkazánie.
9. Duße ich w dobrym mießkáć będą / Zie-
mię Potomſtwem ośiedą táiemnice im ſwe ob-
iáwiß/ y przymierze ſwoie oznáimiß.
10. Ia tez wznoßę k tobie oczy ſwe/ byś
wyrwał z śidłá nogi me / á weyrzáł ná mię z
ſwey litośći/ y ulżył nadz y tez trudnośći.
11. Z fráſunkow ćięßkich ſercá mego/wyrwi
Pánie ſługę twego/ weyrzyß ná moie uniżenie/
á odpuść wßytko me z grzeßenie.
12. Obacz mych tłumy niechętnikow / ják
wiele mych zawiśnikow/przeto ſtrzez y broń du-
ße moiey/ niech ſię w ſwey ufnośći oſtoi.
13. Strzeżże mnie ty ſam czáſu wßego / od

niebespieczeństwá złego / day wszczerości chodźić przy sobie/ ábych mogł záwżdy trwáć przy tobie.

14. Wybawże Izráelá twego/Pánie z frásunku wszelkiego/ niech ućisków swoich pozbędźie/ á twoję chwałę głośi wszędźie.

Psalm XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego.

BOże czyń sąd o mnie/A nie uznasz we mnie

Nic/ oprocz mey niewinnośći: W Pánie

ja swym dufájąc/ O nego się trzymájąc/

Nie zmienię swey státecznośći.

2. Doświadcz mię sam Pánie/ Jestći mi nie stánie/ Smiáłey przed sąd twoy dufnośći. Weźmi ná proby swoje Nasktytsze myśli moje/ Nie znáydźiesz w nich obłudnośći.

3. Toć roskoszy moje/ Bowić oczy swoje/ Twoim świętym zmiłowániem: Więc y w prawdźie twey świętey/ Odemnie raz przyjętey/ Trwáć z cáłym usiłowániem.

4. Z ludźmi wszetecznymi/ Y lekkomyślnymi/ Z żadney miáry nie przestawam: A człowi-

 wiś-

wiekowi złemu W obłudźie swey skrytemu / Nieprzyiaćielem zostawam.

5. Ná grzesznych gromády / Ktorzy pełni zdrády / Ja nigdy łáskaw nie będę : A z ludźmi bezbożnymi / W cnoćie náganionymi / W towárzystwo nie záśiedę.

*** 6. Toć zabáwy moje / Mywáć ręce swoje Záwżdy w świętey niewinnośći : A z weselem swey twarze Obiegáć twe Ołtarze / Pálac ofiáry wdźięczności.

7. Tám ja Vrzę práwy / Twoie dźiwne spráwy / Opowiem światu wszytkiemu : A pieśni wdźięcznie wszędźie / Głos moy wykrzykáć będźie / Jmieniu twemu Boskiemu.

8. Mojeć to kochánie Twoy dom / twe mieszkánie Nápełnione twoją chwałą : Y nie mam nic milszego / Nád dom Przybytku twego / Iż w nim znam poćiechę stáłą.

9. Przetoż w dźień pomsty swey / Nie składay dusze mey Z niezbożnymi w osadzenie : Ani z krwie niesytymi / Ni z ludźmi okrutnymi / Daway mię ná zátrácenie.

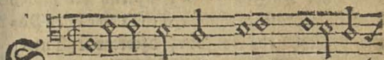
10. Ręce swe do złośći / Y wszelkiey sprosnośći / Pogotowiu záwżdy máją : Nádźi przyimują dáry / Pátrzą ná się przez spáry / O spráwiedliwość nie dbáją.

11. Jáć swey niewinnośći Z sercá uprzeymośći Strzegę / y strzedz chcę do końcá : Ty tylko z swey miłośći / W káżdey mojey trudnośći / Łáskáwy bądź moy obrońcá.

12. A ja mocnie stojąc / Szwánku się nie bojąc / Pełen nie mylney nádźieje / Wnidę do Zboru twego / Wyznam ćię być sławnego / Wielbiąc twoje możne dźieje.

Tenże.

Tenże.

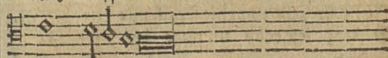
Sądź mię Pánie/ á uyrzyß niewinność
To bie ufá jac záwzdy/ beſpiecznie

moję/ Rep.
ſtoję/ Racz mię Pánie doświadczyć/

racz mię ſprobowáć/ á jáko złoto w ogniu/

racz ſpolerowáć.

2. Miałem twe miłośierdźie przed ſobą záwzdy./' Spráwowałem ſwoy żywot według twey prawdy. Nie miałem ztowarzyſtwá z nieſtátecznymi/ áni wnidę w jeden dom z niepobożnymi.

3. Nie miáłem ſercá ku złym/ áni mieć będę :/: Z niecnotliwym poſpołu nigdy nie śiedę/ záchowam ręce (da Bog) w ſwey niewinnośći/ twoy ołtarz otoczę kołem rádośći.

4. Aby ludźie głoſu twey chwały ſłucháli:/: A z uſt moich twe dźiwne ſpráwy poználi/mam roſkoß Pánie pátrząc ná twoy dom święty / y ná przybytek wieczney chwały twey wźiętey.

5. Nie trąc Pánie duße mey ze złoczyńcámi ./' Ani żywotá mego z mężoboycámi/ ktorzy w ſwym okrućieńſtwie nie máją miáry/á ręce nápełnili/ cudzemi dáry.

6. Pánie jam żył wszytek swoy czás w niewinności ./· Zbaw mie á użáłuy śie moiey złeszłośći/prostom chodźił/á to sa twe dáry Pánie/ przetoć bede we Zborze dźiekowáł zá nie.

Psalm XXVII.

Dominus illuminatio mea.

PAN świátłem moim jest czásu kóżdego / Pan jest podpora żywotá moiego /

Jest y strożem mym nie strách mie trwogi/ R. Y ktoż jest coby mi miał być srogi?

Bo kiedy śie źli na mie zbieráia/ Rádzac śie

jákoby mie pożárli/ Y jákoby mi duszę wydárli/ Z háńba wstyd tylko z tad odnaszáia.

2. Niecháy mie swoim obozem obtocza / Serce śie ich nic moie nie boi :/: Niech ná mie choć ják do szturmu przyskocza / Duszá ma w Pánu bespiecznie stoi. O iednom prośił Pá-

ná swojego/ O co sie modle/ y bez przestánia: Zebym mogł mieszkáć aż do skonánia W náświetszym domu páłacow jego.

3. Zebym z pilnośćią tám sie przypátrował Páná swojego dziwney zácnośći :/: W jego śliczności zebym roskoszował / Rostac w zbáwienney Páńskiey madrośći: Támći mie moy Pan záchował cále/W niebespieczeństwie mie skrywszy moim / Pod niedobytym namiotem swoim/ Postáwił mie tám jáko ná skále.

※※※ 4. Y zostáwił mie Pan w tákiey otusze/ Ze mi wygráć nád przećiwnikámi :/: Zá co go ja ze wszytkiey moiey dusze / Slubuje sławić wdzięcznie pieśniámi. Vsłysz mie Pánie wołájacego / A nárzewliwe moje wołánia / Vżycz mi swego porátowánia / Day mieysce prozbie wzywájacego.

5. Twoichći to vst święte roskazánie / Zebysmy twarzy twojey szukáli :/: Przetoż też ćiebie duszá wojá Pánie Szuka/ y szukáć chce/ by nádáley: Tylko mie nie kárz niechetną twarzą/ Ni w gniewie sługi opuszczay swego: Boś w zły czas dawno rátownik jego/ Nie odstepuy mie Boska swa strażą.

6. Wpadłem rodźicom swym w zápámietánie. Lecz mie Pan przyjał ná rece swoje :/: Zjawże mi tedy drogi swoje Pánie / Y náprowadź mie ná śćieżki twoje / Ná złość tym ktorzy mie podstrzegáją: Od ich mie krwáwey záchoway reki/ Niechay mi nie zádawáją meki/ Boć ná mie świádki fałszywe máją.

※※※ 7. Iużćiby było dawno mie nie zstáło / Y w troskách moich y w mey trudnośći :/: Kiedyby serce moje nie ufáło / Iż w źiemi żywych żyć mam nádość/ Czekay ná Páná / nie tráć

dufnośći/ Oń ci utwierdźi sam serce twoje Kie-
dy mu spráwy poruczyß swoje/ Czekay go mę-
żnie w swey ćierpliwośći.

Tenże, Nota Psalmu XXV.

PAN świátłość má/ zbáwienie me/ á ko-
gożśię będę bał :/. Pan mocą żywotá me-
go/ kogoż śię będę lękał/ kiedy ná mię źli ná-
tárli/ aby ćiáło me pożárli/ ci co mię w ohydźie
máją/ potknawßy śię upádáją.

2. Choćby przećiwko mnie woysko / choćby
woyná powstáłá :/: przećię serce y dußá w
nim/ moja będźie ufáłá : jednegom od Páná
żądał/ od niegoż będę wyglądał/ ábym mießkał
w domu jego/ przez wße dni żywotá mego.

3. Abych śię przypátrzył Páńskiey/ piękney
ochędożnośći :/. bym w jego kośćiele myślił/ o
jego wßechmocnośći/ bo mię on y zdrowiem
moim/ okryje przybytkiem swoim / w swoy mię
námiot zchowa cále / wywyßy mię ná swey
skále.

4. A ták głowę moję sam Pan / wywyßy
w swojey mocy :/. że mi da ná okoliczne Prze-
ćiwniki pomocy/ ja zá śię w przybytku jego / z
sercá práwie ochotnego/ dam ofiárę wytrzyká-
nia/ chwaląc Páná bez przestánia.

5. Słyß mię Pánie kiedy wołam / zmiłuy
śię/ słyß mię Pánie :/. Rozmyśláwa serce mo-
je/ żeś dał to obiecánie/ ßukaićie oblicza mego/
otoż Pánie ßukam jego/ nie kryjże twey świę-
tey twarzy/ ám mię w swym gniewie karzy.

6. Tyś sam pomocą moją był / przeto mię
nie opußczay :/. Boże zbáwienia mojego / te-
raz mię nie porzucaj/ choć mię oćiec z Mátką
moją/ odbiegli z obroną swoją/ tobiem jednák/

o moy Pánie/ nie przyszedł w zápámiętánie.

7. Náucz mię Pánie drogi twey / y wiedź ściesżkámi twymi :/. Dla tych co mię podstrzegáją oczymá niechętnymi/ nie day mię ná wolą moich/ Nieprzyiáćioł co ust swoich/ ná sczery fałsz używáją/ y okrućieństwem pałáją.

8. Ale ja wżdy przećię wierzę / iże w ziemi żywiacych :/: Oglądam y też użyię / dárow Páńskich trwájacych : á ty Duszo Páná czekai/ bądź stáła nic śię nie lękai / boć Pan umocni twe serce/ nań śię wzday/ nikt ćię nie zetrze.

Tenże, Nota Pieśni CXCIII.

PAN ogniem swojey świátłośći/ rozświecá moje ćiemnośći: Pan strożem mego żywotá/ zkąd śię já mam bać kłopotá?

2. Kiedy ná mię wszytkie zbroje / wszytkie znieśli rády swoje/ sámi źli ludźie upádli / w śidłá/ ktore ná mię kłádli.

3. Niech widzę woyská znieśione/ niech widzę drzewá złożone/ ufájąc Páńskiey pomocy / nie boję śię żadney mocy.

4. Oto proszę Páná swego/ ábym mięszkał w domu jego : dájąc mu cześć/ poki wieku/ dostawáć będźie człowieku.

5. On w niebespieczeństwie moim/skrył mię pod namiotem swoim : uwiodł mię / y stawił w cále/ ná niedostąpioney skale.

6. Y dźiś mi ták Pan moy tuszy/że mieć gorę mojey duszy : á ja w świętym domu jego / wyznam go bydź Bogá mego.

7. Usłysz/ Pánie/ prozbę moję / á okáż mi łáskę swoję/ k tobie myśli me wzdycháją/ ćiebie oczy me szukáją.

8. Nie kryi przedemną swey twarzy / áni

mię ſwym gniewem karży : ále mię w moiey trudnośći/ wſdomagai/ Boże litośći.

9. Rodźice zápámiętáli/przyiaćiele zániedbáli : ále mię Pan nieprzebaczył/ owſzem ogárnąć mię raczył.

*** 10. Ziaw mi/ Pánie/ drogi ſwoie/ náwiedź mię ná ściezki twoie / z ktorychby zepchnąć mey nogi/ niemogł nieprzyiaćiel ſrogi.

11. Nie day mię ná pewne męki / do złych ludźi krwáwey ręki : widzę świátki nieprawdźiwe/ ſłyſzę ná się kłamſtwo żywe.

12. Iużby mię w troſkách nie ſtáło / by ſerce w tym nie ufáło/że ma wynijść z tych trudnośći/ á użyć ieſzcze rádośći.

13. Przeto Páná oczekaway/á nieſzczęśćiu się nie daway/ Pan utwierdźi ſerce twoie : temu porucz rzeczy ſwoie.

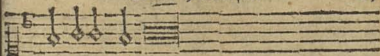
Pſalm XXVIII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne ſileas.

D O ćiebie ia wołam moy Pánie/ Skáło moiá/ moie dufánie/ Nie odwracayże się odemnie/ Ráczey ſkłoń uſzy ſwoie do mnie,

Bo ć mi przyidźie zrownáć z tymi/ Co ſą po-

grzebieni w źiemi.

2. Vſłyß wołánie/ vſłyß proßę/ Bacż że ręce do niebá w znoßę: Nie licż mię z ludźmi nieprawymi/ Nie trać mię poſpołu z grzeßnymi/ Niechay z nimi cżąſtki niemam / Wßak wieß że o nie nic nie dbam.

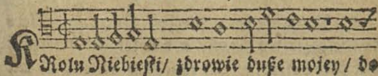
3. Chcą językiem opowiádáją / A w ſercu ſąd ßczyry chowáją/ Niechayże śię im tedy Pánie/ Wedle ucżynkow płacą ſtánie/ Niech łáſkę znáją po tobie/ Jáka záſłużyli ſobie.

4. Námniey bowiem o ćię nie dbáją: Ani ſpraw twoich uważáją: Przetoż im z ſwey ſpráwiedliwośći/ Ze wßelkiey ich niebeſpiecżnośći/ Nie tylko wſtáć nie pomożeß/ Lecż połępiß gdyż to możeß.

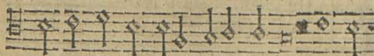
✕✕✕ 5. Bądźże chwała Bogu wiecżnemu / Ze dał mieyſce wzdychániu memu: On jeſt śiłá/ on tarcża moiá/ zá nim ja używam pokoiá: Przetoż śpiewájąc w rádośći/ Chwałę dam jego miłośći.

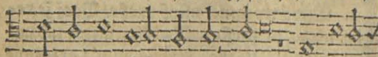
6. Pan jeſt śiła ſwemu ludowi: Pan rátunkiem ſwemu Krolowi/ Miey ná ſwey piecży wierne ſwoje/ A ßcżęśćie Pánie dźiedźictwo twoje/ Páſąc je dobrámi ſwymi/ Ozdob chwałámi wiecżnymi.

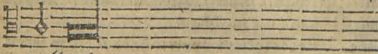
Tenże, Nota Pieśni CCVI. Albo Tą:

KRolu Niebieſki/ zdrowie duße mojey / do

2. Słysz prozby moje/ ktore w káżdey dobie/ posyła człowiek żáłosny ku tobie/ z płáczem podnosząc ręce ku jásnemu/ Domowi twemu.

3. Nie kłádź mię w poczet z ludźmi nieprá=wymi/ nie zátrácay mię pospołu z grzesznymi: ktorzy ięzykiem chęć opowiádáją/ sercem zdra=dzáją.

4. Zápłáć im według ich uczynkow/ Pánie/ uczyń nagrodę/ ktora zá ich stánie: Niech łá=skę jáką zásłużyli sobie/ znájdą po tobie.

5. Niechcą rozumieć Páńskiey rády two=jey/ że mię podwyższasz ty sam z łáski swojey: przeto je zniszczysz: á zá twoją rąną/ już nie powstáną.

*** 6. Pánu źbadź chwałá / u ktorego były/ ważne me prozby: to tarcz/ to me siły: k temu się záwzdy moje serce kłoni/ á on mię broni.

7. Ztąd duszy mojey wesela dostawa/ ztąd serce moje Pánu chwałę dawa/ Pan lud swoy chowa/ Pan jest nieprzebitem/ Krolowi szczytem

8. Miey ná swey pieczy/ Oycze miłośierny/ dźiedźictwo swoje/ y wszytek lud wierny: żyw je w dostátku/ y w wadze u świátá / ná wieczne látá.

Psalm XXIX.

Adferte Domino filii Dei.

EY nuż Potentatowie / Swiata możni Krolowie / Znayćie Páná więtßego / Wźiąwßy władzą od niego / Wdźięczność mu zá to pokażćie / Imię Páńskie sławne sławćie / Pánem go swym wyznawájąc / W Kośćiele mu śię kłániájąc.

2. Głos Páński wody leje / Y morżem sträßnie chwieje / Głos Páński piorun srogi / Rzuca / z tąd wielkie trwogi / Głosu Páńskiego możnośći / Kto wysłowi / y godnośći / W głośie swym Pan pokázuje / Że on nád wßytkim pánuje.

3. Rośkie Cedry Lybáńskie / Drzuzgoce głosy Páńskie / A choć śię ich korzenie / Wieły mocno ziemie / Przećie je z gruntu wywraca: Głos Páński gory obraca / Że mu skaczą ják ćielętá /

Ják jednorożcow koźlętá.

4. Ná ten głos Páński srogi/ Z ogniem po
wstáją trwogi/ Arábskie drżą pustynie / Iż ic
ten strách nie minie/ Y zwierz dźiki się frásuj
Aż więc y dźieći swe truje/ Łásy z liśćia opadá
ją/ Bo czyi to głos dobrze znáją.

5. Lecz Pánie chwał twych wiele / Ktor
brzmią w twym Kośćiele/ Bo tam chcesz by
uznány/ Pan nád wszytkimi Pány : Iużeś ná
ten czás krolował : Gdy strászny potop świá
psował/ Pan krołowáć nie przestanie/ Poki je-
dno wiekow stánie.

6. Pan lud ktory miłuje/ Ten męstwem o-
pátruje/ Przy nim w potrzebie stawa / Z szczę-
śćiem pokoy mu dawa. Przetoż wy Potentá-
towie/ Swiátá możni Monárchowie/ Znayćie
nád sobą wyższego/ Bo czymeśćie/ to od niego.

Psalm XXX.

Exaltabo te Domine, quoniam.

PAnie moy będę ćię sławił/ Boś mię zá-
łośći pozbáwił/ Do ozdobyś mi przyspie-
szył/ A tyches mną nie náćieszył/ Co czekáją
upadku mego/ Nie łkájąc się sądu twego.

2. Pánie wołałem ku tobie / A tyś mie wsparł w mey chorobie/ Jużći był / widząc się w grobie/ Moy żywot/ zwątpił o sobie: Ałeś mię od grobu záchował/ Y żywotemeś mię dárował.

3. Zborze Páński śpieway swemu/ Obrońcy dobrotliwemu/ Vczyń cześć powinną z chęći / Jego naświętszey pámięći: Nie długoć mieysca gniewu dawa/ Bo go w okamgnieniu przestawa.

4. Ale miłośierdźia swego/ Niechćiał mieć zámierzonego/ Jesli wieczor záfrásuje / Tedy ráno umiłuje. Ja szcześćiem swoim wyniesiony/ Y dostátkiem uspokojony.

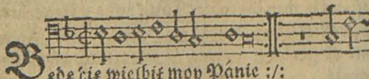
5. Smiałem rzec: w tey klubie stoję / Ze się odmiány nie boję. Pánie twoja łáská było/ Mnie tak mocno utwierdźiłá: Ale skoroś swą twarz odwroćił/ Zárázemes umysł moy skroćił.

6. Przetożem wołał ku tobie/ W prozbách swoich/ mowiąc sobie: Co zá korzyść mocny Boże/ Mego z ginienia być może? Izaliż proch cześć będźie dawał / Abo y twą dobroć wyznawał.

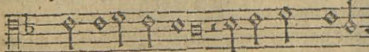
*** 7. O Pánie rácz się z miłowáć/ A mnie smutnego rátowáć/ użyłeś zwyktey litośći/ Obroćiłeś płácz w rádośći: A ziawszy ze mnie wor żáłobny / Włożyłeś ná mię płaszcz ozdobny.

8. Przetoż ćię z weselem wszędźie / Duszá mojá wielbić będźie / Twojá chwałá wieczny Panie/ w Pieśniach moich nie ustánie / Boś mie ty żáłośći pozbáwił/ A rádośćiś mię záwbábáwił.

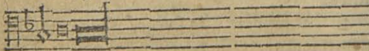
Tenże.

Będę ćię wielbił moy Pánie :/:
Poki mię ná świećie stánie : Boś m

w przygodźie rátował/ y śmiechow ludzki

uchował.

2. Pánie/ wołałem ku tobie/ á tyś mi
wspárł w mey chorobie: dodałeś mi swey p
mocy/ żem nie uyrzał wieczney nocy.

3. Zborze Páńfki/śpieway swemu/Obroń
napewniey ßemu/ uczyń cżeść powinna z chęć
jego naświętßey pámięći.

4. Gniew jego nie trwálßy piány/ á łás
wiek nieprzetrwány/ kogo wieczor záfrásuje
tego ráno umiłuje.

5. Mnie po prawdźie ßczęśćie było/ ták d
lece już zbłaźniło/ żem śmiał rzec/ w tey klub
stoję/ że śię odmiány nie boję.

6. Pánie/ twojá łáská byłá/ mnie ták mo
no utwirdźiłá: ále skoroś twarz odwróćił
wneteś moję hárdość skróćił.

7. Cożem ja miał począć sobie/ jedno gło
poynieść kt tobie? co zá korzyść mocny Boż
mego zginienia bydź może?

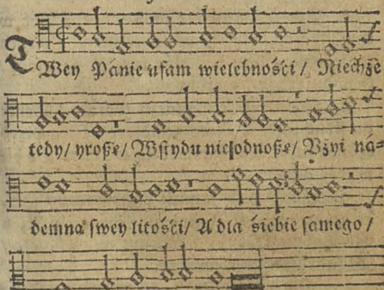
8. Zaliż proch cżeść będźie dawał/albo tw
dobroć wyznawał? O Pánie rácz śię zmi
łowáć/ á mnie smutnego rátowáć.

9. Vżyłeś zwykłey litości/ obróciłeś płácz w rádości: zdjałeś ze mnie wor żáłobny/ á włożyłeś płáſzcz ozdobny.

10. Przeto cię weſoła wſzędzie/ Duſzá mojá wielbić będzie/ twoja chwałá/ wieczny Pánie/ w uściech moich nie uſtánie.

Pſalm XXXI.

In te Domine ſperavi, non confundar.

TWey Pánie ufam wielebności/ Niechże tedy/ proſzę/ Wſtydu nieodnoſzę/ Vżyi ná-demná ſwey litości/ A dla ſiebie ſamego/ Zbaw mię wſzytkiego złego.

2. Rácz przyjąć mile prozby moje / A z tey mojey nędzy/ Wyrwi mię co prędzy: Pokaż tym przy mnie śiły ſwoje/ Boć ja do ciebie bieżę/ Jáko ná pewną wieżę.

3. Tyś zamek mojey beſpieczności/ Brońże mię nędznego/ Dla imienia ſwego: Bym śidło przeklętey zazdrości/ Mogł minąć / rácz mi pomoc/ Wſzakeś ty ſam mojá moc.

4. Oddawamci śię w ręce twoje/ Boś mię odkupił ſam Ciebieć ſwym Pánem znam. Te

sobie brzydźi serce moie/ Co miłuja prozności/ Ja dufam twey miłości.

*** 5. W twoiey sie ja ciesze lutości / Ták moim kochániem/ Ta urádowániem/ Dla tey/ w káżdey moiey trudności / Łáskáwieś mi sie stáwił/ Y duszes ma wybáwił.

6. Tyś mie nieprzyiaćiołom moiim Możnie odeymował / Zdrowego záchował : Tyś mie posiłał duchem swoim/Wiodac przestronna droga/ Mnie pod nateższa trwoga.

7. Y teraz smiłuy sie moy Pánie / Boć w tym z frásowániu/ Y ukłopotániu / Zywotá moiego nic z stánie. Kto weyrzy ná osobe / Snádnie pozna chorobe:

8. Oczy w ćieżkim płáczu zbolały / Serce me struchláło/ A ćiáło zemdláło / Łátá przed czásem zućiekáły/ Y żywot iuż ustawa/ Bo sie w kośćiach nic zstawa.

9. Smieia sie ze mnie przećiwnicy / Sasiedźi sie śmieia/ Y głowámi chwieia : Aż y powinni moii wszyscy / Mijája mie z dáleká / W zgárdzonego człowieká.

10. Od wszytkichem ták porzucony / Jáko trup śmierdzacy/ Juž w grobie leżacy / Y jáko skorupá wzgárdzony / Wszyscy mi uragája / Wszyscy sie oszczerzája.

11. Wszytko ich ná mie buntowánie/ Jákoby to spráwić/ Gárdłá mie pozbáwić. Alec ja Pánie mam dufánie / Ześ ty Bog moy obroncá/ Y bedźieś áż do końcá.

12. Wiem ia że w świetey rece twoiey / Trzymász moie látá/Y Bieg mego świátá : A przetoż nedzney duszy moiey / Nie dopuszczay ná meki/ Nieprzyiaćielskiey reki.

13. Rozświeć twarz swoie świetą proszę / Nád swym służebnikiem / Bądź mi pomocnikiem : A niechay wstydu nie odnoszę / Iż ja dufájąc tobie / Wzywam ná rátunk sobie.

*** 14. Niech źli z złymi spráwámi swymi / Pohánbione plemię / Zápádną pod ziemię : Vstá niech się stáną niemymi. Ludzi wszytkich kłamliwych / A do tego chełpliwych.

15. O jáko jest wiele dobr Pánie / Ktore tym gotujesz / Co je swymi czujesz : Tym się od ciebie dobrze stánie / Ktorzy w tobie dufáją / ná zły świát nic nie dbáją :

16. Tákie w swym namiećie ukrywasz / gdźie ich nie obudźi / Nádętość złych ludźi : Tákie ná swym pokoju miewasz / Y strzeżesz z nich kázdego / Języká wszetecznego.

*** 17. Niechże imię błogosłáwione Twoie Pánie bydźie / Boś mię bronił wszędźie / Ják miásto dobrze opátrzone : W twey świętey opátrznośći / Bżytem bespieczności.

18. Byłoć to / żem w stráchu moy Pánie / iuż wątpił o tobie / W chęći twey ku sobie : Aleś ty me smętne wołánie / Oneyż potrzebney chwile / Przyjął do śiebie mile.

19. Miłuyćież Páná święći iegot Bo trzyma z wiernymi / Brzydźi śię hárdymi : Pośilćie w nim sercá swoiego / Bo w nim pomoc uznaćie / Co mu cále dufáćie.

Psalm XXXII.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates.

S Zczęśćia pewnego człowiek ten używa/ Do ktorego śię z łáski Pan ozywa/ Nieprawość jego mu odpuszczájac/ Y sprosny bárzo grzech pokrywájac/ Szczęśliwy co Pan iego przewinienia/ Nie poczyta mu do jego zginienia/ Ktorego prozen duch obłudnośći/ Y serce wolne od nieszczyrośći.

2. Gdym nieprawośći milczeniem chćiał znikáć/ Grzechu y słowkiem przed Bogiem nie tykáć/ Schnąć jęły we mnie sprochniáłe kośći Z wielkiey/ dla grzechow/ we mnie teskności: Bo ręká twojá ná mię náćieráłá/ We dnie w nocy grzech moy wytykáłá/ Zkąd schnęły we mnie me wilgotnośći/ Ják ziemiá w lecie schnie gorącośći.

3. Obaczywszy śię / tákem mowił sobie

Grzechy me wszytkie/ już objáwię tobie / Złem dość przed toba odkrył sumnienie / Dałeś ná wszytko swe rozgrzeszenie. Tákći gdy człowiek czuje co do śiebie/ Nalepiey mu śię z tym ućiec do ćiebie/ Choćiaby morze ziemię zálało/ On zá twa łáską zostánie cáło.

*** 4. Tyś ma ućieczką w káżdym utrapieniu/ Ty mię wszytkiemu odeymujesz złemu / Ty w uśćiech moich pobudzasz pienia / jákie więc czyni co zbył więźienia. Y rzekłeś do mnie: Ja ćię bedę wodźił / Po drogách moich ábyś po nich chodźił/ Ja oká swego z ćiebie nie spuszczę/ Ánić śię potknać kiedy dopuszczę.

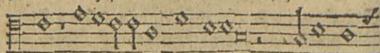
5. Jedno nie badźćie tym/ czym jest koń/áni Tym co Muł/ bo ći w rozum są obráni / Kiełznáć je trzebá/ y uńcowáć / Ktoby chćiał nimi dobrze kierowáć. Nie jedne rozgę ma PAN Bog ná złego/ Lecż y ná pieczy ma w śię wierzącego/ Wesela w Pánu wy używayćie / Cnośćie cnotliwi y wykrzykayćie.

Tenże.

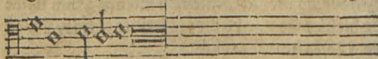
O Błogosłáwiony káżdy ten / ktoremu
Szczęśliwy táki człowiek bywa / ktorego

grzech / odpuszcza Pan Bog ná káżdy
grzech / Pan Bog łáską swoja sokry-

dźień/ Rep.
wa/ Ni w sercu jego/ fałszu żadne-

go/ nie upátruje/ gdy probuje/ ßczyrym go

ſobie znáiduje.

2. Gdym chćiał zátáić ſwoje złośći/ byłem ſtrapion/ ták yż we mnie uwiedły kośći :/: Bo mię ręká twoiey ſrogośći/ w nocy/ wednie/ dotyká dla mojich ſproſnośći ❧ Moy Duch ściśniony/ był z kozdey ſtrony/ ná ſady twoje/ śiły moje/ wyſchły ják wśrzod letne znoje.

3. Y umyśliłem już moy Pánie/ ſwojich złośći/ uczynić przed tobą wyznánie :/: Rzekłem grzech moy oznaimię tobie/ áni żadnych/ nieprawośći/ zátáję w ſobie ❧ A ty odpuśćiß/ z kaźni wypuśćiß/ dla Syná twego/ we krwi jego/ omyjeß mię wierzącego.

4. Otoć śię będą modlić Swięći/ w dźień potrzeby/ ſkładając ufność w twojey chęći :/: Choć śię wyleją náwalnośći/choćia je też zwykłe jich obeidą krewkośći ❧ A przećię ná nie/ nic nie przypádnie/ ták ßkodliwego/ gdy ćię ſwego/ máją obrońcę pewnego.

5. Tyś jeſt ßczytem wybránych Pánie/ zá obroną/ twoją mnie śię nic źle nie ſtánie :/: Rácz mię wywieść z mojich trudnośći/á ja tobie záśpiewam ku cżći Pieśń rádośći ❧ Serdeczne pienie/ zá wyzwolenie/ dam Pánu memu/ náświętßemu/ ufájąc ſłowu Boſkiemu.

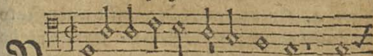
6. Bo mowiß do mnie w ten ſpoſob ſam/ yż ja tobie myśl zdrową/ y rozum dobry dam:/: Y ná drogę zbáwienia mego/ náprowádzę ćię

sam/ z miłośierdzia swojego ☞ Y damći ra=
de/ odiawßy wádę/ jásnym mym wzrokiem /
słow wyrokiem/ zástonię ćię przed złym okiem.
✱✱✱ 7. Nie bądźćie jáko muł leniwy/ áni jáko
nieskrocony koń popędliwy :/: Koń á Muł ro=
zumu nie máją/ lecz wędzidłem / y uzdą rzą=
dzeni bywáją ☞ A nád to człowiek/ przez
wßystek swoy wiek/ ma śię miárkowáć/ y uj=
mowáć/ ćiáłem Duchowi hołdowáć.

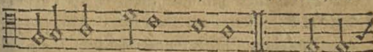
8. Niepobożnych trwogá nie minie / á u=
porny/ Piekielna wieczna śmierćia z ginie :/:
Ale ktorzy w Pánu ufáją / w dźień potrzeby /
mocney ręki jego doznáją ☞ Cześć Bogu daj=
ćie/ z sercá śpiewayćie / wy spráwiedliwi /
rzeczmyż żywi/ Pánie bądź nam miłośćiwy.

Psalm XXXIII.

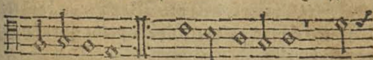
Exaltate justi in Domino.

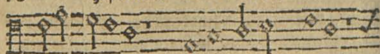
NVż spráwiedliwi záśpiewayćie/ We=
Wáße powinność pámiętayćie/ Chwa=

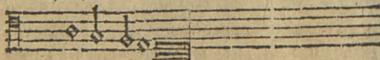
selac śię w swoim Pánie/ Rep. Nátoż
lić Páná przez śpiewánie/ głosy

śię udayćie / Rep.
rozpußczayćie/ Puzan umierzćie/ Ná

Arfie złoconey / Náćiagnićieſz ſtrony /

W bebny uderzćie.

2. Pieśn nowa Pánu záśpiewayćie/Nota głoſu wyſokiego :/: A z powága to odprawiayćie/ Dokážćie miſterſtwá ſwego / Boć to Pán prawdźiwy/ W ſpráwach świętobliwy/ Trwa bez przeſtánia: A choć świat piáſinie / Nie ſpiac záwzdy czuie/ Nie ma uſtánia.

3. Kocha śie Pan w ſpráwiedliwośći/Y ſądy ſwoie miłuje :/: Ziemiá pełná jego litośći / Ktora wſzytko opátruie/ Niebios wyſokośći / Słowem ſwey możnośći / Onże ſam ſpráwił: Onże duchem uſt ſwych / ćmy woyſk rozmáitych/ W niebie poſtáwił

*** 4. Onże zgromádźił morſkie wody/Iáko do ſtátku jákiego :/: A żeby nie czyniły ſzkody zlał je w przepáść ſkárbu ſwego: Przetoż Okrag świátá Bogá w wieczne látá Niechay śię boi: Niechay przed nim plemię/ Co ośiádło ziemię ze drżeniem ſtoi.

5. Bo ledwie PAn wyrzecze ſłowo / Aż śię záraz wſzytko ſtánie :/: Wſzytko mu śię ſtáwi gotowo/Ná namnieyſze roſkazánie. Narodow práktyki/ Pomieſzał y ſzyki/W niwecz obroćił: Rzkomo chytre rády / Myśli pełne zdrady Opák wywroćił.

6. Ale co ſam ten Pan urádźi / To áż ná wieki trwáć będźie :/: A co zámyśli/ przyprowádźi On do ſkutku ſwego wſzędźie. Narod to

dobrotliwy/Pan Bog przestawa/A ktory obli- cznym / Y ludem dziedzicznym / Swoim wy- znawa.

*** 7. Pan tylko z niebá poyrzy okiem na te tu ziemskie niziny :/: A záraz po świećie szyro- kim Wszytkie ludzkie uyrzy syny. Z páłacu swojego Widzi naświetszego/ Co nas ná ziemi/ Wszytkie sam spráwuje / Wszytkie opátruje / Dárámi swymi.

8. Wszytkie Pan widzi násze spráwy / Bo przezeń serce stworzone :/: Widzi myśli ná- szych zábáwy/ Bo mu záwżdy otworzone. Kro- lá nawietszego/ Zadne woysko jego/ Nie porá- tuje : Niech mocarz zwyćieśtwa/ Sobie z swe- go mestwá / Nie obiecuje.

*** 9. Niebespieczna ufáć koniowi/ Choćia- by y naretszemu / Szkodá ufáć y rámieniowi Swemu/ choć námeznieyszemu : w samym tyl- ko Pánie/ Kto ma swe ufánie w potrzebie káz- dey/ Má z oká Páńskiego / Ná śie łáskawego/ Obrone záwżdy.

10. Tych on strzeże w káżdey przygodźie / Broniac od śmierći srogośći / Tychże tez nie pomorzy w głodźie / Dájac im chlebá w hoy- nośći : Przetoż w tákim Pánie / Niechay nie przestánie / Duszá ufnośći : Gdyż ná wszytkie strony/ Pewna swey obrony Z jego możnośći.

11. W nim wesela doskonáłego / Bedźiem wszyscy używáli / cośmy wmocy jego świetego Imienia cále ufáli. Niechayże już Pánie / Twoje smiłowánie / Po tobie znamy / Jáko wieszże w tobie/ A nie sámi w sobie Nádźieje mamy.

Pſalm XXXIV.

Benedicam Dominum in omni tempore.

NIe chcę poprzeſtawáć / Choć y w ćięſkim utrápieniu / Vſty ſwymi ná= wyżſzemu / Chwał wdźięcżnych oddawáć: Duſzá mojá w Pánie / przechwaláć śię nie przepomni / A tego ſłucháiąc ſkromni / Mieć będą kochánie.

2. Panóſz wyſławiayćie / Mną wzbudzeni do rádośći Imię Páńſkie w ochotnośći / Ze mną wynaſzayćie: Nigdyć śię nie zchronił / Owſzem głos moy uſłyſzawſzy / Łáſkáwie śię nań ozwawſzy / Od złych mię obronił.

3. Co pátrzáią w niego / Bywaią w nim o= świeceni / Nie bywáią záwſtydzeni Nigdy od żadnego: Nędznik w ſwey trudnośći / Kiedy

iedno Páná wzywał / Záraz wysłuchány bywał / Wychodźił z ćiesżkośći.
*** 4. Obozem ostáwia / Boiące śię Páná swego / Anioł Páński / y ze złego / Można ie wybawia. Skosztuy kto chce tego / Żeć to iest Pan dobrotliwy: Kto mu ufa / ten szczęśliwy / Nie rzeczesz inszego.
5. Przetoż wy wybráni / Bóyćie śię Páná swoiego / Nie umorzy z was żadnego / Przyznaćie to sami. Często głodźien bywa / Lew srogi strawy nie máiąc: Lecz wierny w Pánu ufaiąc / Dostátkiem opływa.
6. Do mnie przyydźćie dźiatki / Mey náuki posłuchayćie / Iáko Pánu służyć maćie: Toć potrzebne gadki / Iać bez wszelkiey zdrady (Kto tu długiego żywotá / Prágnie użyć bez kłopotá /) Móżycze swey rády.
7. Strzeż ięzyká swego / Od każdey przewrotney mowy / Ani obłudnymi słowy / Nie zdradzay bliźniego / Porzuć złość / bądź dobry / Szukay z pilnośćią pokoiá / Tedy dozna duszá twoiá Łáski Páńskiey szczodrey.
*** 8. Y ná teć srodze / Pátrzy Pan / co broią złośći / A ich pámięć w swey srogośći / Tráći spráwiedliwie: Lecz wołáiącemu / Vchá swoiego nákłonił / We złey toni go obronił / Ták Pan czyni swemu.
9. A tych więc pilnuie / Ktore ná sercu skruszone / Y w duchu ich zátrwożone / Złośnie być czuie: Bo ocz wiele złego / Ná wierne Páńskie przychodźi / Ale ie Pan wyswobodźi Zawżdy ze wszytkiego.
10. On strzeże ich kośći / By z nich ktora po-
 kruszo-

krußona/ Nie było áni ſkażona/ Od złośnikow złośći. Złego złość pobije/ Bo z właſney ſwojey niecnoty/ Wpadßy w ćieſkie kłopoty/ Swiátá nie zóżyie.

11. Ale ſługi ſwego Pan ten duße okupuje/ Y zbáwienie jey ſprawuje/ Ze wßyſtkiego złego. Przetoż z tey miłośći/ Niechay Bog błogosławiony Zoſtawa/ ná wßytkie ſtrony/ Aż ná wiecznośći.

Tenże.

łá jego.

2. Pánem ſie chlubić bedźie/ jedynaczká mojá/ bo ja wźiął w ſwa obrone/ do ſwego pokojá.

3. To ſłyßac ſpráwiedliwi/ beda ſie rádowáć/ y zá jego dobrośći/ beda mu dźiekowáć.

4. Ozwał mi ſie Pan záraz/ gdym krzyknął do niego/ y uſpokoił wßyſtkie/ trwogi ſercá mego.

5. O jákoß jeſt weſołe/ oblicże twe Pánie/ ná ktore gdy kto weyrzy/ wnet ſie cżerſtwym ſtánie.

6. Ten chudźinká záwołał/ á Pán z Niebá ſwego/ uſłyßał/ y wyrwał go/ z reku trapiącego.

7. Anjoł jego zá káżdym / spráwiedliwym chodźi/ y z niebespieczeństwá go / káżdego wywodźi.

8. Skosztuyćież wszyscy ludźie/ jáko to Pan dobry/ á jáko w miłośierdźiu / swoim dźiwnie szczodry.

9. O szczęśliwyż to człowiek/ktory swe ufánie / położył w ták łáskáwym / á swobodnym Pánie.

10. Bojćie śię Páná wszyscy/ sługebnicy jego/ bo nie uczuje głodu/Dom spráwiedliwego.

11. Lwiętá bedą po leśiech/ od głodu ryczáły/ále sługom swym spráwi/Pan dostátek cáły.

12. Słuchayćież mię Dźiateczki / á ja was náuczę / y bojáźni was Páńskiey / krotiuchno wyuczę.

13. Kto chce mieć długi żywot/ widźieć dobre látá / á pobożnie záżywáć / prágnie tego świátá.

14. Hamuy język ode złey / y wszetecżney mowy/ á nie obchodź śię z nikim / obłudnymi słowy.

15. Przestań złego / czyń dobrze / á szukay pokoja/ á ták będźie pływáłá / w dobrách Duszá twoja.

✠✠✠ 16. Oczy Páńskie pátrząją/ ná spráwiedliwego/ uszy Páńskie słucháją / Głosu pobożnego.

17. Ale niepobożniká / Pan z gruntu wywroći/ á wniwecz wszystkie jego / pámiątki oboći.

18. Spráwiedliwy záwołá / Pan usłyszy z Niebá/y wszedźie przy nim stánie/gdźie będźie potrzebá.

19. Bliſki Pan wſzyſtkim ludźiom/ ſercá ſkruſzonego/y kocha śię w człowieku/Duchá pokornego.

20. Wiele złego przychodźi ná ſpráwiedliwego/ ále go Pan wybawia/ záwżdy ze wſzyſtkiego.

21. Strzegąc áby namnieyſza/ ze wſzech jego kośći/ nic byłá obráżona/ w jego opátrznośći.

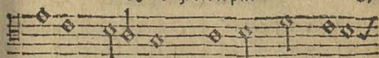
✱✱✱ 22. Zábije złość z łośniká/y pogina wſzyſcy/ ktorzy ſpráwiedliwego/ mieli w mienawiśći.

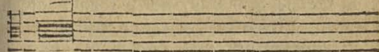
23. Ale Pan ſwoich wiernych/ ſtug zdrowie okupi/ y wyzwoli je mocnie/ od niezbożnych kupy.

24. A oni wybáwieni/ uczczą Páná ſwego/ ſłáwiąc záwżdy y wielbiąc/ Imię święte jego.

Tenże.

Będę chwalił Páná czáſu wſzego / w uſtách moich będźie chwałá jego/ Duſzá śię w Pánu mą chlubić będźie/ zkąd śię pokorni ućieſzą wſzędźie/ Wyſtawiajćież ze mną pilnie

2. Wysłuchał mię Pan gdym szukał jego / Zdjał ze mnie stráchy / wyrwał mię z złego / ktorzy nań w biedách swych poglądáją / y ktorzy sie do niego zbiegáją / ći będą od niego przygárnieni / na twarzy swoiey nie záwstydzeni.

3. Ten nędznik wołał á Pan nádstáwił ucha y bied go wszelkich pozbáwił / Anjoł z obozem w okrąg tych bywa / co sie go boją / on ich wyrywa / skosztuy ják w dobroć Pan doświádczony / ten co w nim ufa błogosłáwiony.

4. Boyćie sie Páná wy jego święći bo tácy nędzą nie będą zdjęći / co sie go boją / á lwiętá muszą / głod ćierpieć y przemorow záłuszą / ále ći ktorzy Páná szukáją / Vbostwá w niwczym nie doznawáją.

5. Zeidźćie sie Dźiatki / słucháć w spolnośći / ja was náucze bogoboinośći / ktoż jest co prágnie / áby sie náżył / kto miłuje dni by dobrá záżył / strzeżże języká swego od złośći / wárgi twe niech nie mowią chytrośći.

6. Poprzestań złośći / czyń dobre rzeczy / szukai pokoju / miey go ná pieczy / oczy Páńskie ná wiernych pátrzáją / y prozb ich uszy jego słucháją / twarz jego przećiw brojącym złośći / by pámięć ich zniosł precz z ziemskich włośći.

7. Spráwiedliwych wołánie przyjmuje / ze wszech trudnośći sam ich rátuje / bliski Pan lu-

dźi/ w ſercu ſkrußonych/ záchowywa w duchu u-
trapionych: Wieleć nießczęśćia ſpráwiedli-
wy ma/ wßákże go Pan ze wßego wyrywa.

8. Strzeże Pan jego kośći y broni / żadna
śie w jego nie ſkrußy dłoni/ złego złość ſtráći/ á
Pan ſpuſtoßy/co práwych nie nawidza rozpro-
ßy/ Odkupi Duße ſobie ſłużacych / nikt nie
ſpuſtoßy w nim ufajacych.

Pſalm XXXV.

Judica Domine nocentes me.

PAnie ſtań ze mna w potrzebie/Boć mi
gwałt wielki bez ćiebie/ Porwi miecz/ por-
wi tarczą ſwoje/ Powſtań á rátuy duße
moje/ Záſtap od tych co mie gonia / Wroć
je ná w ſtecz ſwoja bronia/ Rzeczże ſmętney
dußy mojey/ Jamći zdrowie głowy twojey.

2. Niech nie uyda záwſtydzenia/Co prágna
mego zginienia: Niechay ſromotnie ućiekaja/

Co upadku mego cżekáją: Iáko wicher gdy śię kráći/ Prochem ziemskim dźiwnie máći: Ták y sámych y ich broni/ Anjoł Páński niech rozgoni.

3. Niechay drogámi śliskimi/ Niechay chodzą y ślepymi: Anjoł Páński niechay je gromi. Niech je tá hárdość ich vskromi/ Bo ná mię śidłá stawiáją/ Doły zdrádliwe kopáją. Wynáyduią do mnie winy/ Choćiem im nic dał przyczyny.

4. Pomieszay sam ich prátyki/ Niech śię im pomyla szyki: Boday śię sámi vłowili/ W śieciách co je ná mię rzućili/ Boday w doły powpadáli/ Co je ná mię wykopáli: A ja zebym śię rádował W Pánu/ ktory mię rátował.

*** 5. Niechże rzeką moje kośći/ Pánie ktoć rowien w litośći? Ty nie dawasz trapić vbogich. Okrućienstwu tyránow srogich: Ty chudźinę śćiśnionego/ Wyrywasz z rąk możnieyszego: Acz śię ná moy stan vcżćiwy/ Tárgnąć śmiał świádek kłamliwy.

6. Zá dobre mi złe oddáją/ Ná me gárdło záśiadáją: Choćiażem ja/ kożdy to powie/ Frásował myśl swą o ich zdrowie: Wor nosząc z Postem vśilnie Modliłem śię zá nie pilnie: Ták więc sobie naybliższego/ Brát żáłuje brátá swego.

7. Táka po mátce żáłobá / W jákiey byłá ma osobá: A oni śię ná mię zchodźili/ Z nieszczęśćia mego śię ćieszyli: Skryćie śię mnie nászarpáli/ Ale y jáwnie szczypáli: Ták mię w mojey niewinnośći/ Trapią bez wszelkiey litośći.

8. Z iádu ſię ná mię pukáli/ zębámi ćieſzko
zgrzytáli/ Y dwornic ze mnie przeganiáli/ A-
by ſię zá to náiadáli. Dokad Pánie nie oba-
czyſz? Dokad mię wſpomoc nie raczyſz? Du-
ſzę moię z ſwey miłośći/ Odeym od tych lwow
wśćiekłośći:

*** 9. A ia ćię będę wyſławiáć/ Y w zborze
świętych wyznawáć: A w pośrzodku ludu
wielkiego/ Pokażę wdźięcznośc ſercá ſwego.
Tylko niech ſię nie ráduią. Ze mnie/ co mię
prześláduią/ Boć do mnie winy nie máią/
Niechże mi nie urągáią:

10. W mowie ich nie máſz pokoiu/ Myślą
záwżdy o rozboiu/ Zeby utrapić ubogiego/ Ze-
by poruſzyć ſpokoynego: Po uſzy rozdárli gęby
Wyſzczyrzywſzy ná mię zęby/ Mowiąc: że iuż
oglądáli/ Czego dawno pożądali.

*** 11. Widźiſz Pánie krzywdę moię / Nie
milczże iáko o ſwoie: Nie ſtoyże odemnie z dá-
leká/ Náder ſtrapionego człowieká: Powſtań
ná ſąd ſpráwiedliwy/ Oſądź kto praw á kto
krzywy: Nie ćieſz przeklętey zazdrośći/ Przy-
znay me ſpráwiedliwośći.

12. Niechay nie mowią w ſwey myśli/ Czy-
śćie ták nań/ to nam k myśli: Niechay tey nie
odnoſzą chluby/ Zeby mię przywiedli do zguby.
Niech ſię ráczey zápałáią/ Co moiey z guby
ſzukáią: Boday ſami lekkość mieli/ W ktorą
mię przyoblec chćieli.

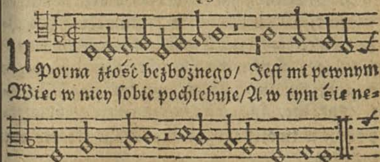
13. A ći dáy weſeli byli/ Ktorzy cnoćie mey
życzyli/ Niech mowią/ Chwałá bądź wieczne-
mu Ktory pokoy ſłudze ſwoiemu Sprowuie z
ſczerey miłośći: Przetoż język moy z wdźię-

znośći/

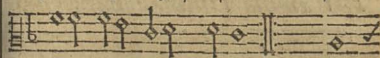
cżności/ Twey sprawiedliwości Pánie / Stawić nigdy nie przestánie.

Psalm XXXVI.

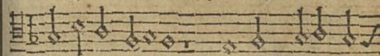
Dixit injustus ut delinquat in semet ipso.

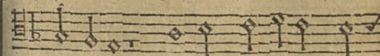
Uporna złość bezbożnego/ Jest mi pewnym
Wiec w niey sobie pochlebuje/A w tym sie nie-

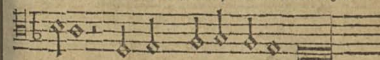
świádkiem tego/ Ze sie Bogá nie boi: Rep.
dznik nie czuje/ Ze pomsta nád nim stoi/

Zdrady pełne jego mowy / Rep.
Słucháć niechce rády zdrowey/ Dla

zlepszenia swojego : Owszem w nocy śmie

myśl báwić / W jákiey niecnocie dźień

strawić/ Oprocż wstydu wszelkiego.

2. Twey świetey Pánie litości/ Pełne niebios wysokości/ Prawdá áż pod obłoki :/: A

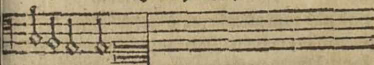
twoje spráwiedliwośći Przenoszą gor wysoko
śći/ Sąd ják przepáść głęboki : Ludźie
zwierz opátruješ :/: O Pánie toć nas miłujesz
Pod twymi nam skrzydłámi i Hoynośc domu
swego dawasz/ Támże nas też y nápawasz Zrzo-
dełtwych rozkoszámi.

3. W ciebie żywotá zdroje / Tákże oświece-
nie swoje Mamy w nászey ćiemnośći :/: Niech
że tedy co ćię znáją/Twoję łáskę záwżdy máją
Cieszę je w ich niewinnośći : Niech mię nie depce
nogámi :/: Niech zły nie tyka rękámi/ Ná mo-
je oszukánie. Ráczey niech zá swoje złośći/ W-
pádnie w twojey srogośći/ Ták/ że więcey nie
wstánie.

Psalm XXXVII.

Noli æmulari in malignantibus.

NJe obrażay śię widząc bezbożnego/ Ze
sławnym będąc w dostátkách płuży / Nie
zayrzy szczęśćiu człowieká grzesznego/ Bo
choćia śię zda on bárzo duży / Ledá kiedy
śię powáli ták snádnie/ Ják prętko trawá

zá koſą pádnie.

2. Miłuy ty cnotę/ miey w Bogu dufanie/ A on nábáwi ćiebie pokoiá: Ná wßytkim uznaß iego pożegnánie/ Náſyći śię w nim nádźieiá twoiá: Kochay śię w Pánu/ on wßytko da tobie/ Czego ty kolwiek pożądaß ſobie.

3. Spuść śię we wßytkim ná Páná ſwoiego/ Porucz mu żywot/ porucz ſwe ſpráwy/ On wßytko ſpráwi bez fráſunku twego. A da znáć iáko ná ćię łáſkáwy: Nád to/ iáko wiec ſłońce iáſno świeći / Ták on twą cnotę iáſno rozniećí.

4. Tylko czekáiąc Páná trway ćierpliwie/ Wybáwi ćię on z twych doległośći: Nie zápalay śię w gniewie ſwym gorliwie/ Widząc/ że kwitną źli w ßczęśliwośći: Vymi gniew/uymi ſwe zápálczywośći / Abyś też do jich nie przyſtał złośći.

5. Bo pewnie wßyſcy pogíną złośliwi: A ći co w Bogu nádźieię máią/W pokoiu wdźięcznym długo będą żywi/ Dźiedźiczne w źiemi práwo trzymáią: Potrway/ áż złego wnet nie będźie/ przyidźieß Kędy był/już go tám nie nádeydźieß.

*** 6. Ale pokorni ći źiemię ośiedą / Bo wiernie Pánu ſłużyli ſwemu: Ci żyć w pokoiu cáły ſwoy wiek będą/ Y rádowáć śię Pánu dobremu. Nie dobrze myśli zły; ſpráwiedliwemu/ Zębámi zgrzytą przećiwko niemu.

7. A Pan widząc to z niebá/ z niego ßydźi/ Bo pomſtę (ktorey zły nie ma w myśli) Y u-

pad nád nim nieuchronny widźi: Alec bezbożn[i] do tad już wrzyßli / Ze nałożywßy łuk / ßabel do[byli] / Aby cnotliwe nędzne nißczyli.

8. Lecz ßable one w ich ze sercá wpádna (Spráwi to sędźia Bog spráwiedliwy) Y łuki sáme w ręku śię przepádna: Bo każdy złośnik jest mu brzydliwy. Lepßa dobremu trochá májętnośći / Niźli złośnikom ßerokie włośći:

9. Bo w napilnieyßą potrzebę złośnikom Porátowánia moc ich nie spráwi: Ale przybędźie Pan swym miłośnikom / A z trudnośći je wßytkich wybáwi. Pan ma ná pieczy ßkromne y státeczne / A ich dźiedźictwo ná źiemi wieczne.

10. Przetoż w przygodźie nie przyida trwogi / Bo im áni głod nic nie záßkodźi. Ale złośnicy upadßy w sąd srogi / Zgina: bo ich nik[t] nie wyswobodźi. Jáko łoy tłustey ofiáry znißczeja / A jak dym ták śię wniwecz rozwieja.

✱✱✱ 11. Człowiek niezbożny dłuży śię kázdemu / Tego co winien nie oddawájac: Człowiek pobożny dáruje nędznemu / Dostátek przećie wßytkiego májac: Kto dobrym życzy / y sam ßczęśliw będźie / A kto nie życzy nißczeje wßędźie.

12. Pan wiernych swoich postępki spráwuje / Aby nie pádli nigdy ßkodliwie / Y drogi wiernych swych sobie smákuje / Prowadząc je sam po nich życzliwie: Jesli upadna / Pan im nie dopuśći Stłuc śię ßkodliwie / z rąk ich nie spuśći.

13. Starzawßy śię już / nie doznałem tego / Zeby ták ćięßka kiedy potrzebá Przychodźił[a]

miała ná spráwiedliwego/ Żeby z potomstwem miał żebráć chlebá: Y owszem/ choć się wszystkim hoynie stawia/ Przećie zbior spełná dźieciom zostawia.

14. Czyń tedy dobrze/ strzegac się od złego/ Zostawajac w tey pracy do końcá. Bog sobie drogo waży pobożnego/ y chce być záwżdy jego Obrońcá. Złych zásłużona zapłátá nie minie/ Y Potomstwo ich z gruntu záginie.

*** 15. Sámi pobożni máją to nádánie/ Dźiedźiczyć wiecznym czásem ná źiemi/ Máją wszytkiego wolne używánie/ Ktorzy są Pánu swemu wiernymi/ Ktorych y ustá pilnują mądrośći/ A strzegą świetey spráwiedliwośći.

16. Ci Zakon Boży w sercu swoim máją/ y według niego żywot spráwują/ A choć źli śidłá ná nie zástáwiáją/ przećie ich nogi nie poszwánkują: Nieprzyjaćielem głownym zły dobremu/ Lecz go záwżdy Pan wyrwie z rąk jemu.

17. A choćby też był ćieszko spotwárżony Złośćią człowieká niewstydliwego/ Nie będźie nigdy práwem przesądzony: Dufayże Pánu strzegąc drog jego/ On ćię wynieśie/ on ćię ubogáći/ Złe przed oczymá twymi wytráći.

18. Widźiałem złego w tákiey wyniosłośći/ Że gdy moc swoję z sławą rozwinał/ Przenośił rosłych Cedrow wysokośći/ Lecz w krotkim czáśie potym záginał. Obeyrzałem się/ á już było po nim/ Nie umiał mi nikt powiedźieć o nim.

19. Przypátrz że się zás ludźiom bogoboynym/ Jako stan ich jest błogosłáwiony/ Bo je Pan ćieszy żywotem spokoynym: Ale złośników stan porzucony/ Bowiem kiedy się zdáż

nalepiey będą Kwitnąć/ tedy dobr y zdrowia
zbędą.

20. Owa gotow Pan swoim do ratunku
jako się przy nich to upatruje/ W niebespie-
czeństwie zwłaszcza y w frasunku Z ktorego j
on możnie wyjmuje: Wyjmuje z jarzmá ludź
pełnych złośći/ Ze ktorzy kłada w nim sw
dufności.

Psalm XXXVIII.

Domine, ne in furore tuo arguas me

PAnie nie w popędliwośći/ Swey ostro-
śći Przećiwko mnie powstaway/ Ani mię
swey surowośći/ Zá me złośći/ Ná kárá-
nie podaway.

2. Zutykáły strzały twoje W serce moje/ Y
krapia mię żáłośćia: A od twojey możney rę-
ki/ Ciężkie męki Cierpię z wielka tesknośćia:

3. Dla twego gniewu strásznego/ Nic cáłe-
go W ćiele mym nie zostawa: Kośćiam mo-
im dla mych złośći/ Wszetecznośći/ Pokoju nie
dostawa.

4. Stánęłá mi nád głowa złość ź Y nie-
prawość/ Jako naćięższe brzemię: Przystoi ná

ratunek wołam/ Bo nie zdołam/ Wtłoczy mię pewnie w ziemię.

5. Rány mi się odnowiły/ Y ożyły / Zátáione plugástwá : Znowu chora moie dusze/ Leczyć muszę/ Z wielkiego swego głupstwá.

6. Chodzę wszytek pokurczony/ Y zemdlony/ w wielkiey swoiey ćięszkośći : A stąd frásunku smętnego/ Dniá káżdego/ Vżywam bez mierności.

7. Wewnątrz wszytko wygorzáło Moie ćiáło/ Boleśći mych iest wiele : Czuię to że iuż zdrowego/ Ni iednego Członká niemász w mym ćiele.

8. Mizerniem wszytek znędzony/ Pokruszony/ Ze się ruszyć nie mogę : Ryczeć muszę w swey ćięszkośći/ Y w żáłośći/ Bo czuię w sercu trwogę.

9. Ale ż záwżdy iáwna tobie/ W mey osobie/ Iest żądość moiá/ Boże / Tobieć me rzewne płakánie/ Y wzdychánie Táiemne być nie może.

10. Trwożliwe bárzo myślenia Y wątpienia / Ná serce nástępuią : Aż y oczy w tym zemdleniu/ W uboleniu/ w zroku utrátę czuią.

11. Bliscy moii mey ćięszkośći/ Bez litośći / Z dála się przypátrzáli : Y krewni mię moii mili Opuśćili/ Iákoby mię nie z náli.

12. A tym czásem źli/ w chytrośći/ W skrytey złośći/ Czynili o mnie rádę/ Iákoby mię usłowili/ Y zábili/ O tym zmyśláli zdrádę.

13. Cożem tu sobie począć miał? A tom został Vtomnemu podobny / Ktory stráćiwszy słyszenie/ Y mowienie / Do spraw iest nie sposobny.

14. Jch śię ná mię buntowánia Y zmá-
wiánia/ Ja bynamniey nie boię: Ale ják zwy-
czay głuchego/ Y niemego/ Jáko słup wryty
stoię.
15. Boć ja z twego zlitowánia / Rátowá-
nia/ Pánie moy oczekawam: Ty mi śię łáská-
wie stáwiß/ Ty wybáwiß / Nádźieie tey uży-
wam.
16. Tylko niechay śię złośnicy/ Przećiwni-
cy/ Nádemną nie ráduią: A że mnie śię po-
śmiewánia/ Przegániánia/ Niech przyczyn nie
znáyduią.

***17. Ponieważ y oprocz tego / Zyćia swe-
go/ Jestem bliski skończenia: Kiedy w ćießkiey
doległośći/ Y tesknośći/ Nie czuię nic ulżenia.
18. Znam to/ że zá swoie złośći / Nieprá-
wośći / Słußne karánie noßę: Ale iż mię
grzech moy męczy/ Cięßko dręczy / Zlituy śię
mnie proßę.
19. Boć nieprzyiaćiele moii/ W mocy swo-
iey Duże mi przypieráią: Y máią mię w nie-
nawiśći/ Ludźie wßyscy / Choć przyczyny nie
máią.

20. Złym mi dobre oddawáią/ Gdy mi łá-
ią: A dla tego ich mierżę/ Ze śię strzegę
wßelkiey złośći Niezbożnośći/ Cnoty śię mo-
cno dźierżę.
***21. Pánie ták opußczonego / Sługi swe-
go/ Ty sam nie racz opußczáć/ Ani mię z swo-
iey opieki / Aż ná wieki / Nie rácz nędznego
zpußczáć.
22. Owßem/ w ten to moy frásunek / Day
rátunek/ A niechćiey omießkiwáć Boś ty Pá-
nie

nie mym zbáwieniem/ Poćießeniem Bywał / y racżyß bywáć.

Pſalm XXXIX.

Dixi, cuſtodiam vias meas.

WIdząc tu wielkie ſwe poniżenie/ A złośniká wywyżßenie / Byłá tá u mnie w myśli mey mowa/ Chronić śię prożne-go ſłowá/ A rácżey munßtuk w gębę zá-puśćić/ Niż głupie ſłowo wypuśćić.

2. Tákem śię tedy ſtrzegł ſłowá złego/ Żem nie mowił y dobrego: Cżym żal moy długo w ſercu tájony/ Ták ćięßko był rozżarżony/ Żem też roſpalon w ćięßkim myśleniu/ Rzec ták muśiał w ſwym weſtchnieniu.

3. Pánie zjaw mi kres mego żywotá / y dokąd mego kłopotá: Niech w tym ku ſobie znamſáſkę twoję/ Abym uyrzał trwałość ſwoję: Aleć ja widzę piędźią zmierżona/ Práwie ják nić policżona.

4. Coż wżdy jest człowiek w swey wyniosł-
ści. Jedno márny stok márności: Cieni-
smy/ á wżdy sie nie czujemy / Ják ná pewn
prácujemy : Wszyscy zbieramy y gromadz-
my/ Ale komu/ nic nie wiemy.

*** 5. Czegoż tedy mam czekáć/ moy Páni
W tobieć samym mam dufánie / Wyrwi m
ze wszech mych nieprawości/ A zápomni mo
złości: Nie podaway mie ná śmiech głupi-
mu/ Człowiekowi nikczemnemu.

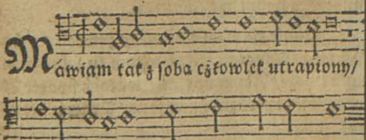
6. Nieprzyjaciel moy gdy mie frásowa
Wiesz żem język swoy hámował / Wiedząc
moje to utrapienie/ Było twoje náwiedzeni
Przestań mie już bić proszę moy Pánie / B
mie już dáley nie zstánie.

7. Kiedy ty w swojey sprawiedliwości / P
czniesz karáć czyje złości/ Wszytká sie je
śliczność ták truje/ Ják szátá co ja mol psuj
Tákci w nawiętszey człowiek zacności / N
wolnikiem jest márności.

8. Pánie skłoń uszy łáskáwe swoje / N
płáczliwe prośby moje / Wszák wiesz yżem
pielgrzym ná ziemi/ Ze wszytkimi przodki sw
mi: Z folguy mi proszę niż powędruję /
schłody co poczuję.

Tenże, Notą Pieśni CCLXXI

Albo Tą:

Máwiam ták z sobą człowiek utrapiony/

Będę ostrzegał drog mych z káżdey strony.

2. Abym język swoy od grzechu záchował / ustá me będę munsztukiem hámował.
3. Záwściągájąc ich/ gdy widzę złośnika / co mię sromotnie chce zelżyć nędzniká.
4. Milczę jako głuch to máiąc ná pieczy / ábym nie mowił nic/ choć w dobrey rzeczy.
5. Srozy się bol moy/ serce we mnie pała / myśl ták ćięszkiemu ogniowi nie zdoła.
6. Owa ná koniec w tákim utrápieniu/ nie mogłem zdźierdżeć język w milczeniu.
7. Rzekłem/ dayże mi poznáć to/ moy Pá-nie/ jáki wymiar dni mych? jákie skonánie?
8. Abym wiedźiał/ ják tu długo mam po-żyć/ tyś dni me raczył w swey dłoni rozłożyć.
9. Owa im więcey rozmyślam sam z sobą / widzę żywot moy jáko nic przed tobą.
10. Záprawdę wszelki szczera jest márno-ścią/ człowiek y z mocą swoją/ y z dużością.
11. Záprawdę człowiek właśnie ják ćień cho-dźi/ choć się kłopoce/ swego nie dowodźi.
12. A choć nawięcey bogáctwá názbiera/ szá-funk rąk obcych po nim to pożera.
13. Czegoż ja tedy dáli czekam/ Pánie/ tyl-koś ty sam jest me oczekawánie.
14. Wybawże ty mnie ze wszech moich zło-śći/ á głupim nie day mię ku zelżywośći.
15. Zániemiałem y ust nie otworzyłem / bo iżeś ty to spráwił/ pomyśliłem.
16. Ulżyż karánia y ták wielkiey męki/ boć już ustawam pod gniewem twey ręki.
17. Kiedy ty gromiąc człowieká o złośći / spráwiedliwie w nim karzesz niepráwośći.
18. Tedy wyniszczysz ják mol grzeczność je-

go / Márność jest człowiek / z przyrodzenia swego.

*** 19. Wysłuchayże już prozby moje Pánie/ á do uszu twych przypuść me wołánie.

20. Nie milcz ná me łzy/ przyimi je do siebie/ gdyżem ja nedznik/ przychodźień u ciebie.

21. Komora mieszkam do máluczkiey chwili/ ják też Oycowie/ pierwszy moi żyli.

22. Zfolguy mi Pánie / á użycz wytchnienia/ użycz w tych moich tresskach pośilenia.

23. Pierwey niżli z tąd odeydę / wszák Pánie/ obfite w twoich/ ręku z miłowánie.

Psalm XL.

Expectans expectavi Dominum.

DOtádem czekał Páńskiey litości / Aż się do ustáwicznego/ Ozwał wołánia mojego/ Y wyćiagnał mię w swey wszechmocności/ Z tręsawice smrodliwey/ Y kałuże brzydliwey. Nawet y to spráwił / Ze ná twárdey skále/ Mituiąc mię cále/ No=

2. Czym ustá moje do wykrzykánia. Nácżył łáskáwie pobudźić/ Abym y inše mogł budźić. Do serdecżnego w Pánu ufánia. Bo šcżęśliwy co w Pánie/ Swoie skłádá ufánie: Z pyšnym nie przestawa/ Ani sie zá tymi / Co są kłamliwymi/ Nigdy nie udawa.

3. Pánie ták cudow twoich jest wiele/Ze coby je swoją mową Miał ogárnąć / álbo głową/ Nie máš żadnego/ mogę rzec śmiele. Y ja nie zdołam temu : Cożći dáć Pánu memu? Nie dbaš o Ofiáry/ Ktore zá swe złáści. Dałbym twey miłośći : Niedbaš o te dáry.

4. Dla tegoś ušy moje otworzył / Zebym záwždy náświętšego Pilnie słuchał słowá twego. A ja/ coś w Piśmie o mnie położył/ Rzekłem : Oto twey woli Idę dáć śię po woli/Ták u mnie w kochániu : A twoy Zákon święty/ do sercá przyjęty/ W wielkim šánowániu.

✶✶✶ 5. Sławię wšędźie spráwiedliwość twoję/ Gdźie nawiętše zgromadzenia/ Y nápotym bez wątpienia Sławić mam wolą/ znaš w tym chęć moję/ Z prawdą zbawienie twoie / Wyznáją ustá moje.Ześ błogosłáwiony Niech to wšyscy czują/ Sobie ći smákują / Ná wše świáta strony.

✶✶✶ 6. O Pánie w swojey wielkiey litośći / Opátruy ty mnie sam wšędźie / Day/ że przy mnie záwždy będźie Straż świętey prawdy twey y miłośći. Bomći niezliczonymi Sćiśnion przypadki złymi/ Nie ták włosow wiele

Ná głowie nájduje/ Jáko wiele czuje Ciesko-ści w mym ćiele.

*** 7. Ráczże się do mnie moy Pánie skłonić/ rácz mię rátunkiem poćieszyć/ rácz z pomsta pretko przyspieszyć/ Ná te/ co śmieli námie złe gonić: Niechay się jáwnie wstydza/ Co mie nie rádźi widza/ Bodáy hánbe mieli/ Co w nieszczęśćiu moim/ Mowia w sercu swoim: Tegosmy ć tez chćieli.

8. A ći niech dobrych dni używája/ Ktorzy się ná ćię pytája/ Co ćię zbáwieniem swym znája: Niechay cześć twoje wdźięcznie wyznája. Biedny ja syn człowieczy: Lecz mię Pan ma ná pieczy. Prosze duszy moiey (Wszákżes ty moy Pánie Jest jey wspomagánie) Przybadź w łásce swojey.

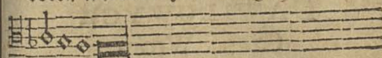
Psalm XLI.

Beatus, qui intelligit super egenum.

KTo ma baczenie nád utraplonym/ ten błogosłáwionym: Szczęśliwy y ten kto ubogiemu/ Zrozumie kázdemu: przykre Pan chwile jego ćiesskośći/ Odmienia w rá

dośći/ A ći co nedznemu urągáją/ Hánbę

zá to máją.

2. Pan mu użyczą w jego niemocy / Swey świętey pomocy: A tesknliwego niemoc leżenia/ w zdrowie mu odmienia. Przetoż y ja w swey wielkiey ćięſkośći/ Zadam twey miłośći / Dayże ty zdrowie sam mojey duszy / Ktorą grzech moy suszy.

3. A wszyscy moji nieprzyjaćiele/ Złorzeczą mi śmiele/ Mowiąc: O by rychło śmierćią zginął Y więcy nie słynął. A jesli kiedy mię náwiedzáli/ Tedy chćć zmyśláli: Chodźili tylko coby ułowić/ Zeby mię obmowić.

✶✶✶ 4. Nowiny sobie te rozsyłáli / Ná mię się zmawiáli: Co pocznę wszytko źle wykłádáją/ Z mych bied rosłosz mója. Mowiąc: Zá jego to Nieprawośći/ W tákowey ćięſkośći / Ná jego gárdło śmierć nástępuje/ Już mu nie z folguje.

5. Aż y ten com go był umiłował/ Zá brátá ſácował/ Ktoremu ufał/ co chleb moy jadał/ Przećiw mnie záśjadał. Ty się nádemną zmiłuy moy Pánie / A day mi powstánie: Day się źli táka płácą ćieszyli/ Jáką záſłużyli.

6. W tym ja doznawam miłośći twojey Przećiw duszy swojey / Ze złośnik że mnie się nie ráduje/ Ani tryumfuje. Więc mię y chowasz w swey bespiecznośći / Ná wszytkie więcznośći: Badźże chwałá Izráelski Pánie Poki wiekow stánie.

PSALMOW
DAWIDOWYCH
Część Wtora.
Pſalm XLII.
Quemadmodum deſiderat cervus.

JAko Jeleń ſzuka zdroiá / W ćieſzkim
Ták ćię Boże duſzá moiá / Żąda
umordowániu: Rep.
w ſwym z fráſowániu/ Prágnie ćię Bo-
gá ſwego/ W mocy záwżdy żywego/ Mo-
wiąc Rychłoli moiego/ Oglądam Páná
wdźięcznego?

2. Ćieſzko płácząc bez przeſtánia / Łzámi karmię ſwą duſzę :/: Gdy bezbożnego urągánia/ Gdźie twoy Bog? ſłucháć muſzę: Wzdálon od Domu twego/ Mnie przed tym codźiennego/ Z wielką wielą ich rádośćia / Teraz ſchnąć muſzę żáłośćią.

3. Y czemuż ták wżdy bez miáry Duszo mojá omdlewasz? :/: Badź w Bogu tey całey wiáry/ Ze mu w rychle záśpiewász / Y oddasz dźiekczynienie / Zá jego wybáwienie : Tylko rychło rátuy Boże/Duszá dáley trwáć nie może

4. Ciebieć sobie przypominam/ Tu w krájinie Jordáńskiey : :/: Z gory Mizár ćiebie wzywam / Ná pustyni Hermońskiey / Gdy twych przepáśći wiry/ Zá soba śie znurćiły/ A ich z hukiem szelest srogi/ Czynił we mnie wielkie trwogi.

✶✶✶ 5. Wiec twe strászne náwálnośći/ O mie śie otracáły :/: Duchy twey popedliwośći Dmac/ poráźić mie chćiały Aleć mie z swey litośći Porátujesz w trudnośći : Zá coć bede chwałe dawał/ Y wiecznie ćiebie wyznawał.

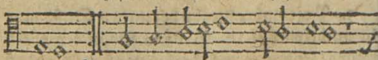
6. Rzekę Bogu skále swojey/ Czemużeś mie przebaczył? :/: Czemuś mie z ćiężkośći mojey Zlemu wyrwáć nie raczył? Práwieć mie zábijája/ Kiedy mi urągája/Mowiac niemal dniá káżdego : Gdźież jest Bog coś ufał w niego?

7. Y czemuż wżdy tak bez miáry/Duszo moja omdlewosz? :/: Badź w Pánu tey cáłey wiáry/ Zemu w rychle záśpiewasz / Y oddasz dźiekczynienie/ Zá jego wybáwienie: Weselac śie z przytomnośći/ Oblicza jego miłośći.

Tenże.

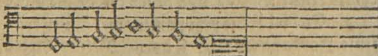

Jáko krzyczacy Jeleń czásu gorą-
Zwielkim prágnieniem szuka źrzodłá chłodza-

cego/ R.

cego: Ták też prágnie Duszá mojá /

Pánie ćiebie swego zdroja.

2. Prágnie Duszá ma Bogá/ Bogá żywiącego :/: A z wielkim utesknieniem mowi ták do niego/ kiedyż przyidę bym śię twemu/ stáwił obliczu świetemu ?

3. Ták w dźień jáko y w nocy/ gdy mi ták mowiono :/: Kedyż jest on to Bog twoy? w płácz mię przywodzono/ ktorym áczem karmił śiebie/ wszákżem nie zápomniał ćiebie.

4. Bo tá w naywiętszym smutku jest mojá ochłodá :/: Gdy wspomnię ná czás / w ktory wiernych twoich trzodá/ zemną do twego chodźiłá/ Domu y tám ćię wielbiłá.

5. Przecżże trapisz y przecz śię trwożysz Duszo mojá :/: Czekay śmiele ná Páná / on nádźieiá twojá/ bo mu jeszcże dźiękczynienie/ dam zá jego wybáwienie.

6. Toć/ Pánie moy/ nabárźiey rozrzewnia ma Duszę :/: Że wpośrzod Nieprzyiáćioł/ głownych miesztáć muszę / á wszákże w Ziemi Jordáńskiey/ pomnię ná ćię y Hermońskiey.

7. Przepáść zá przepáśćiámi/ y szum twey powodźi :/: Zbiegły mię/ náwáłność twá jedná druga rodźi/ wszákże tego śię nie boję / uważáiąc wolą twoję.

8. Myśląc ták ná káżdy dźień / że mi Pan rządźieli :/: Miłośierdźia/ y serce moje rozwe-

ści/ á ja w nocy Piosnki memu/ dam z prośbą Bogu żywemu.

9. Wołájąc ták do niego / ják do mocney skáły :/: Przeczżeś Pánie zápomniał / mnie przez czás nie máły/ przecz chodzę w tákiey żáłośći/ dla mych Nieprzyjaćioł złośći.

10. Bo bych łátwiey wyćierpiał/ ran ćięßkich zádánie :/: Ni źli Nieprzyjaćielski żárt y urágánie/ gdy mowią do sługi twego/ á gdźieß masz Bogá swojego.

11. Przecz że trapiß/ y przecz śię trwożyß Dußo mojá :/: Czekay śmiele ná Páná / on nádźieją twojá / on twarzy mey jest Zbáwieniem/ jegoß uczczę dźiękczynieniem.

Psalm XLIII.

Judica me Deus, & discerne causam.

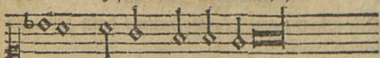
BOże moy / Sędźia spráwiedliwy

Rácz śię mojey spráwy podjąć/ Przećiwko

złych potwarzy żywey/ Zwłaßczá tego co

zjádle chćiwy Mnie w swe srogie kleßcze

 ująć/

2. Boże moy nádźieją ma w tobie / czemu=żeś mię wżdy odrżućił? Pátrżay w jákiey cho=dzę żáłobie Vstáwnie ja noßac ná sobie/ Iż śię nieprzyjaćiel rżućił Ná mię/ y zásmućił.

3. Rácz że mię prawda swey światłośći Y teraz oświećić Pánie/ Ze mię wprowadźi w swey jásnośći Ná gorę twey świętobliwośći / Gdźie raczyß mieć swe mießkánie / Y odpoczy=wánie.

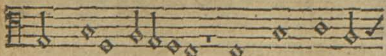
4. Abym tám do Ołtarzá twegoz ofiárámi przystępował/ A ćiebie Bogá wßechmocnego/ Y wesela dawce ßczodrego / Ná Arfie wdźię=cznie wyznawał/ A chwałeć oddawał.

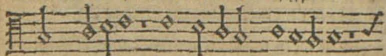
5. Dußo mojá czemu w żáłość i Truchlejąc maß śię frásowáć? Vfaway w Bogu tey du=fnośći/ Ze ćię on sam w twojey trudnośći (Zá co mu będźieß dźiękowáć) Rączy porátowáć.

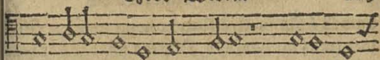
Psalm XLIV.

Deus, auribus nostris audivimus.

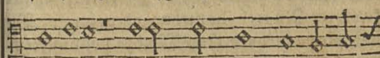

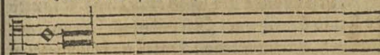
Iákoś ty Pogáńſkie plemię/ Ręką ſwą

ſtráſznie z tąd wygłádźił/ A námiś te świę-

tą źiemię/ Ieſzcze w przodkách náſzych zá-

ſadźił.

2. Nie przez miecz ſwoy tego dowiedli/ Ze te śliczne kráie ośiedli/ Ani zá ſwoim rámieniem/ Cieſzą śię tym wybáwieniem: Ale ie tu wprowádźiłá Práwicá twa/ y możne rámię Z twárzą twą/ co im świećiłá: A to ieſt łáſki twoiey známię.

3. Tyś Boże Krolem mym doſtoynym/ Tyś łáſką Iákobowi hoynym: Ty maſz ná ſwoim baczeniu/ Wierne ſwe w ich udręczeniu: Przy tobie nieprzyiáciele Swoie wſzytkie ſnádnie zetrzemy/ A te ktorzy hárdzi/ śmiele W imieniu twoim podepcemy.

4. Bom ia nigdy nie ufał ſwemu Łukowi/ choćiaſz nałczſzemu/ Ani oſtremu mieczowi/ Zeby mię odiął gwałtowi: Tyś nas z utrapienia záwſze Potężnie ſam Boże wybawiał/ Tyś nieprzyiáćioły náſze O wielkie lekkośći przyprawiał.

*** 5. Co kiedy ſobie wſpominamy/ Winnać zá to cześć oddawamy/ Y co dźień będźiem od-

dawáć / Imię twe sławne wyznawáć : Ale
nas teraz nie baczyß / Oblicza náße záhánbiá
jać / Y hetmánić nam nie raczyß / Pomocy żad
ney nie dawajac.

6. A coż zá dźiw że upadamy? Ze sromot
nie tył podawamy? A ći co nas w nienawiść
máją/łupią z nas korzyśći / Y włáśnieśmy já
ko owce / Ná rzeź haniebna odłaczone : B
nas ßárpa jáko kto chce / Miedzy pogáństwem
rozproßone.

7. Nie drogoś lud swoy oßácował / Y tanie
go bárzo stárgował / Niepodniosłeś ceny jego
Jákby towáru zbytego : Dałeś nas do wielkiey
wzgárdy / Sąśiádom náßym nieszczęśliwym :
Zácznym nieprzyjáćiel hárdy / przeßydza słowem
ußczypliwym

8. Przypowieśćiaśmy śie wßem z stáli :
Wzgárdychmy śie od wßech nábráli / Gdźie
nas záyrzą / trzęsą głową / Sromocąc nas
brzydka mową : Co gdy bywa dniá káżdego /
Haniebnie śie wstydźić muśiemy / Ze dla wsty
du wzroku swego / Y ná ludźie podnieść nie
śmiemy.

9. A coż gdy w tákiey nieprawośći Używája y okrutnośći : Trwożąc nas swymi groźbámi / Rzucája śie y rękámi : W tákim ćięßkim unizeniu Azażeśmy ćię zábaczyli? Azażeśmy w swym sumnieniu Przymierza twego ustąpili ?

*** 10. Sercá śie náße nie cofáły Od ćiebie / w ktorym śie kocháły / Náwet też y náße nogi Nie ustąpiły z twey drogi : Acześmy byli zámknieni miedzy smokámi okrutnymi / Prá-

wie

wie zewsząd ogárnieni Ćmámi przestráchow śmiertelnymi.

11. Jeśliżesmy ćię zábaczyli/ Imieniu twemu nie służyli? Jeśli bałwanow wzywáli? Przed nimi ręce składáli? Y záli przed tobą Pánie Skryte być mogą tákie rzeczy? Gdyż y serc nászych wzdychánie Masz u śiebie ná dobrey pieczy.

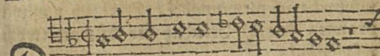
12. Dla ćiebieć/ dla ćiebie sámego/ Zábijáją nas dniá káżdego / A twoje sługi niewinne Rzężą jáko owce inne : Ocknijże śię już nász Pánie/ A zetrzyj ten sen z oczu swoich/ Vspokoy swe rozgniewánie/ Nie odrzucay wiecznie sług twoich.

13. Czemuż wżdy twarz swoję ukrywasz Przecz jákobyś zápomniał zbywasz / Okrutnego utrapienia Nászego/ y ućiśnienia ? Serce w nieszczęśćiu zniszczáwszy/ W prochu śię y popiele wala/ Ciáło boleśćią zemdlawszy/ Sámo ná śię źiemię obala.

*** 14. Wstańże Pánie nam ku pomocy/ w twey wszechmocney dufamy mocy : A dla twoych wiecznych litośći / Wybaw nas z wszytkich ćięszkośći : Mysmy lud twoy/ á tyś Bog nász / Do ćiebie śię my ućiekamy : A iż násze potrzeby znasz/ Opátrz nas w nich Boże żadamy.

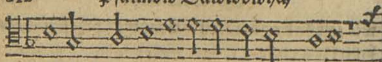
Psalm XLV.

Eructavit cor meum verbū bonum.

DVch mię moy budźi zacnie opowiádáć

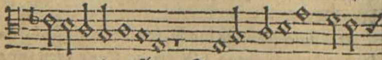
Dźieje

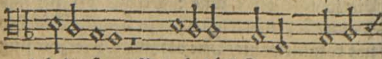
Dźieje Krolewskie/ y rym o nich składáć:

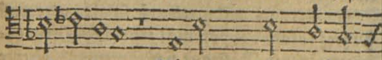
Będą me wárgi o nich śpiewáły/ Będą y

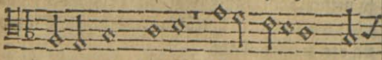
ręce prętko pisáły. Swoja uroda wszytkie

ludzkie syny/ Przechodźisz Krolu/ nie jest

żaden inny Tákiey wdźięcznośći /

słodkich mow swoich / Iáka położył Bog

w uśćiech twoich.

2. Przypász że miecz swoy Zacny Bohátyrze: Miecz chwały swojey/ co cię zdobi szczyrze: Z tymże jáko Krol wśiadz ná koń śmiele/ Tym grom niechętne nieprzyjaćiele: Ostrzegay práwdy y spráwiedliwośći/ Brońże niewinnych y ich niewinnośći/ Dokázuy męstwá práwica swoja/ Niechay śię dźiwow twych wszyscy boja.

3. Wszak masz ná upor nieprzyjaćioł two-

ich/Nie mylne oſtrze hártownych ſtrzał ſwoich: Zá tych'ći ſtráchem pádną przed tobą / Y wyznáją ćię Pánem nád ſobą. Májeſtat Boże twoy ná wieki trwáły/ Májeſtat ktory nápełniony chwały/ á Sceptr twych rządow / y pánowánia/ Sceptr jeſt twych ſądow / y proſtowánia.

4. Vmiłowałeś ſpráwiedliwość świętą / Máß w nienawiśći bezbożność przeklętą/ Zkądże Bog twoy/ Boże/ przed inßymi/ Dałci rádość z uczęśniki twymi: Wdzięczne wonnośći pußczą ßátá twojá/Kiedy wychodźiß z ſwojego pokojá/ Wyrobionego z ſłoniowey kośći/ W ktorym używaß ſwoich wczeſnośći.

xxx 5. Tam maß y corki rodu Krolewſkiego / Stroynie ubráne koßtem ſkárbu twego: Tám w ßczyrym złoćie po ſwey práwicy / Mieyſcá poſtąpiß Oblubienicy: Słuchay Krolewno/ważay z pilnośćią/ Jáka ćię uczći Krol twoy doſtoynośćią? Zápámiętayże narodu ſwego / Nieteſkni więcey w dom Oycá twego.

6. A Krol twoy będźie więcey ćię ßánował/ Y z twey pięknośći bárźiey ćię miłowáł / A iż jeſt mężem y Pánem twoim / Czyń mu uczćiwość ukłonem ſwoim: Do ćiebie Tyrſkie corki z dáry ſwymi/ Poyda y inßy/ z kleynoty drogimi: A ty cnot pełna/ wſtydem rumiána/ Y w drogą ßáte ślicznie ubrána.

7. Będźieß do Krolá przynieſioná ſwego / Do Oblubieńcá kochánia lubego: Záprowádzą ćię pánienki twoje/ Z krewnymi twemi w jego pokoje: A on wynidźie ná przećiwko tobie/ Z wielką rádośćią witájąc ćię ſobie: Y ſprá-

wi

wi zátym sławne weselé/ Ná ktorym będźie u
ćiechy wiele.

8. Ogładasz w rychle (da Bog) syny swoje
Co ćię ućieszą zá rodźice twoje : Ogłodasz sy-
ny/ ktorzy ná źiemi/ Xiążęty słynąć będą wiel-
kimi: A ja twe imię kożdemu człowieku Wspo-
minác będę/ od wieku do wieku : Y wszyscy lu-
dźie ćiebie wyznája/ Aż ná wiek wiekow sławę
przyznája.

Psalm XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

BOG nász/ w káżdey nászey potrzebie/
Spráwił nam ućieczkę do śiebie: On ná
káżdy nász frásunek/ Napewnieyszy jest
rátunek. Nie lękaymyż śię w żadney
trwodze/ Choćby śię y świát walił sro-
dze: Choćby gory niewzruszone/ Byty

w morze przeniesione.

2. Chociażby y morze wylało/ Y strasznie-y zewsząd huczało/ Opoki by się padały/ Y na-wyższe gory drżały: Przecie miedzy tymi trwo-gami/ Wdzięczney swey rzeki odnogami/ We-seli Bog miasto swoje/ W ktorym ma śliczne pokoje.

3. Nigdy poruszone nie bywa / Bo w nim zawżdy Pan przemieszkiwa/ A od samego świ-tania/ Dawa mu swe ratowania: Niech się świat jak chce furyuje / Niech chytrze narody buntuje: Skoro Pan słowo wypuści/ Ziemia się zaraz rospuści.

✠✠✠ 4. Pan Zastępow po nas jest/ ani Procz niego nikt nam nie hetmani: Bog Jakobow z nami wszędzie/ Tenże walczyć za nas będzie: Podźcie/ obaczcie sprawy Pańskie/ Mężne rządy jego Hetmańskie/ Jako z Ziemie wyko-rzenił/ Moc złośnikow wszczęt wyplenił:

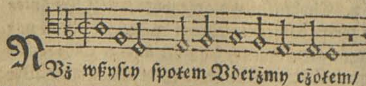
5. Po wszytkim świecie zniosł precz woy-ny/ Pokruszywszy łuk niespokoyny: Potłukł bronie nieprzyjemne/ Popalił wozy wojenne / Mowiąc: Już woynie pokoy daycie/ A mnie Bogiem swoim poznaycie: Jamci PAN na-wyższy w ziemi/ Władam narody wszytkimi.

6. Owa Pan Zastępow nasz/ ani Procz nie-go nikt nam nie hetmani: Bog Jakobow z na-mi wszędzie/ Tenże za nas walczyć będzie: Bog nasz w kazdey naszey potrzebie / Sprawił nam ucieczkę do siebie/ On na każdy nasz frasunek / Napewnieyszy jest ratunek.

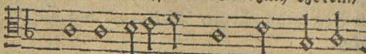
Psalm

Pſalm XLVII.

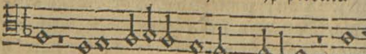
Omnes gentes plaudite manibus.

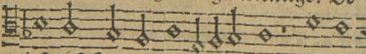
NVż wßyſcy ſpołem Vderżmy czołem/

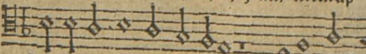
Kleſcżmyß rękámi/ Chwalmyß pieśniá=

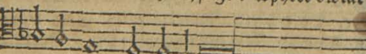
mi/ Páná ſwojego/ Bogá wielkiego: Bo

jeſt náß Herman/ y jedyny Pan/ niemáß

ſrożßego/ Ni możnieyßego : wßytek świat

czuje/ Ze Pan kroluje.

2. Czują Pogánie/ Ze ten Pan ná nie Na=
lud ſwoy wſadźił/ Gdy nas wprowádźił/ We=
dług ſwojego Słowá świętego / W te kráje /
kędy Doſtatki wßędy/ Dawßy ná te włość/
Dźiedźiczna wiecznośc Ludowi ſwemu / Vko=
chánemu.

3. Wiec żeby z námi Mizerakámi / Z łaſką
poſtąpił/ Ná gorę wſtąpił / Z weſołym pie=
niem/ Głośnym trąbieniem : Nuż tedy ſpo=

em/ Vderżmy czołem/ Psalmy śpiewając/ Z
rc wykrzykając/ Ku chwale swego/ Królá
nożnego.

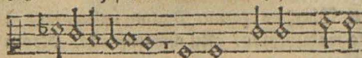
4. A wy wiec Głowy Mędrße: niech mo-
wy Wam przed inßymi Sława prostßymi/
Sława możnego Páná/ ktorego Wßechmo-
ność budźi Wßech stanow ludźi/ Służyć sá-
nemu/ Abramowemu/ Bogu wiecznemu/
Nieśmiertelnemu.

5. On swoich ßczytem/ On nieprzebitem
Wßech krájow murem/ Ktore on ßnurem/
Monárchom rozdał/ Aby chwałe miał. Nuż
tedy/ etc. v. 3.

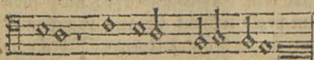
Psalm XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

Wielki Pan niewysłowiony/ Rep. Lecz
Sławny na wße świátá strony/ Wßech
ná! gorze swey pożegnáney/ Rep.
násławnieyßy iest uznány/ Syon
gor wysokich kwiát/ Co słynie ná wßytek
świát/ Połnocnymi swymi boki/ Zdobi
kray

kray jáko ßeroki/ Ná nim miásto zbudo-

wáne/ Wielkiego Krola kocháne.

2. TámżeBog ma ſwe pokoje/ :/: A wier
ceż w Bogu ſwoje : Bo czáſu ſwey wie ki
trudnośći :/: Tám używája beſpiecznoś
Krolowie śię z mowili/ By miásto obtoczyli
Ale ſkoro je uyrzeli / Dźiwujac śię / ſtráche
drżeli / A nie doczekawßy trwogi / Vderzy
prętko w nogi.

3. Jáki ná Mátkę gdy rodźi :/: Tákiß b
ná nie przychodźi : Y ják ná morzu wiátr
kręty :/: Rzucaß je w mocy nie ujętey :/:
czymeſmy ſłycháli/ Toſmy y oglądáli/ Ze Pa
záwżdy bronił ſwego Miáſtá niezwyćiężon
go : Miáſtá/ w ktorym by mu chwałá O
Mießczan śię jego dźiáłá.

xxx 4. Ná toś je bowiem wyſtáwił :/: By
w nim moc ſwa wieczna ziáwił : Tuć w na
świętßym twoim Kośćiele :/: Rozważam
twoich ſpraw wiele/ Jáko twe Jmię Boże/ P
świećie ſłynáć może/ A niemáß czáſu żadnego
Od twojey chwały prożnego : Bo ręká tw
przećiw złośći/ Przeſtrzegá ſpráwiedliwośći

5. Nuż wierzchy Syońſkiey gory/ :/: Nu
wy Jzráelſkie cory / Z wyrokow Páńſkich śi
ráduyćie :/: Dla ſądow jego wyſkákuyćie W
koło miáſto obeydźćie/ A wieże w nim policzćie
Pátrzćie co w nim zá obroná / Czym tá gor

ozdobioná/ Ták żebyście dźieciom o tym/ Słuszna spráwe dali potym.

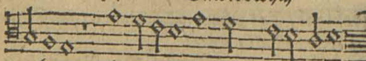
6. Boć ten Pán Bóg/ jest Pán Bog nász :/: Y tym będźie ná wieczny czás : Ten wodzem nászym záwżdy będźie :/: Poki nám jedno żyćia zbędźie. A przetoż mu ufaymy/ Swą radość w nim skłádaymy/ Gdyż nam tey swoiey miłości/ Życzy w tákowey hoynośći/ Bzyczy y przy skonániu/ y wonym wiecznym mieszkániu.

Psalm XLIX.

Audite hæc omnes gentes.

Słuchayćie tego o Národowie/ Co wam dźiwnego jezyk moy powie/ Słuchay chudźino/ słuchay y Pánie/ Przygodźić śie to we wszelkim stanie : Bczyć was bede dźiwney madrośći/ Bede rospráwiał o rostropnośći ; Do przypowieśći sam uchá

ná.

náłożę/ Táiemnice iey przy Arfie wyłożę.

2. Czemu śię mam bać złych dni ná świe
ćie/ O ktorych śię złym coś w głowie plećie
Czemu nießczęśćia/ żeby nog moich/ Nieupla
táło w śieć złośći ſwoich? Niech ufa kto cho
ſwey maiętnośći/ A w iey nadźieię żywie
hárdośći/ Nikt rodzonego nie odkupi brátá
Kiedy mu Pan Bog każe z tego świátá.

3. Drogi ná okup żywot człowieczy/ Chćie
go odkupić glupie to rzeczy: Nie może ni
żyć/ nie umieráiąc/ ſkáźić śię muśi w proch śi
wrácáiąc: Pod iednym práwem/ niech o tym
wiedzą/ Mądry y głupi/ u śmierći śiedzą:
máiętność ich y wßytko zebránie/ Pewnie
przyidźie obcym w rozßárpánie.

4. Tym więc záwodzą ſwoie mniemania
Tußąc/ że wiecznie ich budowánia: Przeto
koßtowne zamki ſtáwiáią/ Przezwiſki ſwymi
na zywáią: Alećt ey ſławy nie długo będźie
bo śmierć w też ſtopy śćiga ich wßędźie: Row
nego ßczęśćia z inßymi ukußą/ A iednaß drog
z bydlęty iść mußą.

*** 5. Ale głupiego ktoż wynicuie: Przeći
ſwe ſobie ſpráwy ſmákuie/ Y dźieći iego toż zá
lecáią/ Tegoż śię po nim mocno trzymáią
Przetoż do piekłá będą w tárgnieni/ Od śmier
ći ſrogiey żywo połknieni: Cnotliwi záśię bę
dą źiemią włádáć/ A owi mußą wßytkiego po
ſtrádáć.

6. Iuż ich hárdá myśl wßytka uſtánie/ W
ćiemnośćiach śię im mießkáć doſtánie: Le
Bog ſwych wiernych duße wybáwi z piekłá:

z soba chwały nóbáwi. Nie boy śię kędy nic
bogátego Człowieká/ w świeckiey sławie hár=
dego. Bo y nahárdszy wszytkiego odbieży / A
iego sławá do grobu z nim wbieży.

7. Niech sobie ják chce tu pochlebuje/ Niech
sien/y inszym/ żywot cukruje: Za Oycy swymi
wędrowáć muśi/ Tam gdźie ćiemnośći wiecz=
nych ukuśi: Owa choć człowiek w szczęśćiu o=
płyvwa/choćiasz y sławy świátá używa/ jesli ro=
zumem rządźić nie będźie/ Rowno z bydlęty w
zginieniu záśiędźie.

Psalm L.

Deus Deorũ Dominus loqvutus est.

Mozny Pan woła ná wszytkie źiemie/ Ná
wszytko ludzkie pod słońcem plemię/ z Sy=
oná swego náślicznieyszego / Blaskiem
przeraża oczy każdegá: Onoż już idźie /
idźie Bog prawdźiwy/ Słucháć go muśi
káżdy człowiek żywy.

2. Przed twárzą jego ogień trawiący/ Ok-
ko niego wicher toczący / Niebá y ziemie prz-
śię przyzowie/ Przy nich swe práwá ludźio
opowie/ Rzecze/ zgromadźćie moje poświęc-
ne/ Co ze mną máją Przymierze ztwierdzone

3. A tu niebiosá Bogá sámego/ Przyzná
Sędźia spráwiedliwego: Słuchay Izráel sł-
chay ludu moy/ Przed tobą świádczę/ żem ći
Bog twoy: Nie będę ćię stąd karał áni win
Zebyś mi ofiar powinnych nie czynił.

4. Nie wezmę z domu twojego wołu / A
koźlęćiá z twego okołu/ Moy zwierz jest wsz-
tek w leśiech chowány/ Y co ná gorách nie og-
skány/ Z nam wszytkie ptaki w skałách śię lęg-
ce/ Moje są bydłá domá śię mnożące.

5. Będęli chćiał jeść/ nie rzekę tobie: Mo-
jest źiemiá/ y co ma w sobie. Azaż ja jadam j-
chę wołowa? Azaż też y krew pijam kozłowa
Częstuy ty Bogá ofiárami chwały / A iszcz-
śluby/ pokaż mu śię stały.

6. Wzyway mię w zły czás / śćiągnaws-
ręki/ Ja ćię rátuję/ ty dasz mi dźięki/ Złego z-
potkał Bog tymi słowy: Jáko śmiesz wspomni-
moje umowy/ jako przymierze? poniewasz t-
rániem Pogardzasz Páńskim y nápominanien

7. Gdźie bowiem záyrzeć złodźićiá możes-
Towárzystwá mu záraz pomożesz: Z cudzołó-
żniki twoje kumánie/ Bluźnierskie ust twoy
jest blegotánie/ język przeklęty nápełniony zdr-
dy/ Krwáwe rozśiewa miedzy bráćią zwády

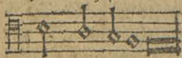
8. Siadasz obmawiáć bliźniego swego
Sromotnie brátá lżyć rodzonego: A żem ni
o to nie mowił tobie/ Z tądeś mię sądźił po-
dobnym sobie: Aleć przed oczy wystáwię tw-
złośći/ karząc ćię o nie w swey spráwiedliwośći

9. Vważayćieſz to ludźie nadeći / Co w was ná Bogá nie máſz pámięći / Bym záś nie porwał was bezlitośći: Kto mi ofiárę czyni wdźięczności / Tenći mię uczći: A kto poku tuie / Ten mię zbáwieniem ſwym záwżdy ucżuie.

Pſalm LI.

Miſerere mei Deus, ſecundum.

Nieʒmierny Boże w ſwojey litośći / Rácz ſię nádemną nędznikiem zmiłowáć / A moich złośći Cyrográf zepſowáć: Vczyń to prze ſwych wielkość litośći. Ciebieć ja proſzę / ćiebie ſamego / O wmyiże mię ty z moich niepráwośći / Zdeym ze mnie ćięzár grzechu mojego / Dla ktorego ſię le-

kam twey ſrogośći.

2. Widze to dobrze oczymá ſwymi/ Ják
jeſt ćieſzkie moje przewinienie: Czuięć to do
brze/ czuje me ſumnienie/ Iześ rozgniewa
grzechami mymi: Tobieć iem tobie ſamemu
grzeſzył/ Przed tobać ja grzech ſwoy muſze wy
znawáć Słuſznieś z karániem ná mie przyſpie
ſzył/ Sadom twym ſłuſznym prozno mam przy
mawiáć.

3. Choćby nie było czego inſzego/ O to mi
Mátká ma w grzechu poczętá/ O to mie zło
ścia z mlekiem karmić jęłá/ Zá com karáni
godzien wiecznego. Ty Pánie ſzczyrość ták
miłujeſz/ ktora pochodźi z ſerdeczney wnetrzno
śći: Ty ſzczyrym madrość ſwa pokázujeſz
Ktora jáko ſkarb chowaſz w ſwey ſkrytośći.

4. Pretkoć ja czyſty przed toba ſtáne/jedn
Izopem ſwym ſkrop moje złośći/ Sam ty mi
omyi w ſwojey niewinnośći: A ja y nád śnie
bielſzy zoſtáne: Day mi uſłyſzeć w rychle w rá
dośći Głos weſolego poſelſtwá twojego/ A po
kruſzone w twym gniewie kośći Do wykrzyká
nia powſtána wdźięcznego.

xxx 5. Odwroć ze twarz ſwa od mojich zło
śći/ A puść je w wieczne ſwe zápámietánie
Uczyń y grzechow mojich zámazánie/Boć koń
cá niemaſz mych nieprawośći: Wiec ſerce w
mnie ſtworz bogoboyne Coby nic było w nim
nic nieczyſtośći: Odnow y w duchu myśl
przyſtoyne/ Ku twojey Pánie gorliwey miło
śći.

6. O zmiłuyże się nádemną Pánie / Nie odmiátay mię od Oblicża swego/ Ani odemnie odbieray świętego Duchá/ niech záwżdy przy mnie zostánie: Do wesela mię przywróć pierwszego/ Com go záżywał kiedym służył tobie. Duchem twym utwirdź náwatlonego / Bym potym mężniey postępował sobie.

7. A gdy to uyrzą nędzni grzesznicy / Z łáską ty zemną postąpił miłością / Z wielką do ciebie pobieżą rádością/ By iey też mogli być uczesnicy. O Boże ráczże mię już wybáwić Od krwie rozlánej przez mię w niewinności/ A będziesz raczył tym we mnie spráwić Wyspiewowánie twey spráwiedliwości.

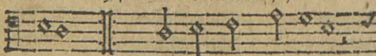
8. Otworzże usta moie moy Pánie/ Ktore zámkuione grzechow brzydliwością/ A doznasz z iáką iezyk ochotnością Moy/ nigdy chwały twey nie przestánie. Wiem że ty niedbasz nic o Ofiáry/ Ani pożądasz bym ci ie spráwował: Naprzyiemnieysze są tobie dáry/ Gdyć serce z skruchą będę ofiárował.

9. Bądź łáskaw ná swe miásto Syońskie/ Z swey przećiw niemu dáwney życzliwości/ strzeż sławy iego/ chowáy ie w zacności/ Wywodząc mury Jerozolimskie. Támći będziemy cne ofiárowáć Ofiáry cnoty/ y spráwiedliwości: A ty ie wdzięcznie będziesz przyimowáć/ Ná swoiey wieczną pámiątkę litości.

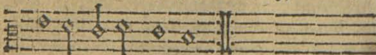
Tenże.

BOże w miłosierdziu/ swoim nieprze-
U twych nog upadam ia człowiek stro-

bràny/ Rep. Zmiłuy śię nádemną /
ſkány/ Omyi mię / Oczyść mię /

zetrzyi moje złośći/ Rep.
z moich wßeteczności.

2. Znam ſwoy grzech do śiebie/ á widzę g
práwie :/: Y tobie nie táijny : ále ty łáſkáwi
rácz śię zemną obeydź/ ábyś w słowiech ſwoich
:/: Záwżdy praw náleziony/ y czyſt w ſadźiech
twoich.

3. Mnieć jeßcze złość w Mátce przeklęta
záſtáłá :/: Mnieć grzech jeßcze w mleku Má-
tká podawáłá : O Pánie ty ßczyrość ſerde-
czną miłujeß :/: Y ſkarb ſwey mądrośći tákim
okázujeß.

4. Pokropy mię Izopem/ á oczyśćion będ
:/: Omyi mię/ á śnieżney jáſnośći nábędę
Ześli mi poſelſtwo weſołe/ á kośći :/: Twym
gniewem z ſtrapione użyią rádośći.

5. Odwroć od mych grzechow ſurową twarz
ſwoje :/: Ani chćiey pámiętáć ná niepráwość
moje : Stworz we mnie/ moy Pánie / ſerce
bogoboyne :/: á w ożiębłych pierśiach myśli
wſkrześ przyſtoyne.

6. Nie odmiatayże mię od ſwey oblicznośći :/: Ani bierz odemnie Duchá ſwey mądrośći : Przywroć mi dobrą myśl/prze moy grzech odjętą :/: á podbiy pod rozum złą żądzą przeklętą.

7. A ja w ſwym upádku przez ćię podźwi

gniony :/: będę złym ná przykład jáwnie wyſtáwiony: Aby w miłośierdźiu twoim nie wątpili :/: ále śię do ćiebie ráczey náwroćili.

8. Wybaw mię z przeklectwá mey niepobożnośći :/: Aby mogł moy język ſłáwić twe litośći: Otworz/ wieczny Boże / nieme uſtá moje :/: á ja opowiádáć będę chwały twoje.

9. Byś ofiar pożądał/ palłbych ofiáry :/: Ale wiem że máło dbaſz o tákie dáry. Ofiárá przyjemna Bogu Duch ſtrapiony :/: Serce uniżone/ umyſł utorżony.

10. Bądź łáſkaw ná miáſto ſwoje/ wieczny Pánie:/: Że tym rychley w pięknych ſwoich murzech ſtánie: tám przyimieſz ofiárę cnoty:/:kám kłádźione :/: Ná twoy Ołtarz będą ćielce poświęcone.

Tenże.

Nota tegoſz Pſálmu: Nieżmierny Boże w ſwojey/ ꝛc

Ráczże śię nádemną zmiłowáć / á miłośierdźie mi ſwoje okázáć/ y zgłádźić wſzytkie nieprawośći moje / według wielkośći miłośći twojey/wielce mię rácz omyć z mojey złośći/ tákże od grzechu mego mię oczyśći/ wſzakeś ty ſam jeſt Pan moy y Bog moy / á ja też do ćiebie wołam ſługá twoy.

2. Abowiem nieprawośći moje znam/ y grzech moy oto záwſze przed ſobą mam/ tobiem/ tobie Pánie ſámemu zgrzeſzył/złem przed oczymá twymi uczynił/ á ták choćia mię ty károć będźieſz/przed śię prawym śię y czyſtym okażeſz/ choćiaby ćię kto ſądźił z ſrogośći/gdyż to już záſłużyły moje złośći.

3. We złośćim śię moy Pánie národźił /á

w grzechách w żywocie Mátki poczęt był/ wſzák że ty choćia ták zepſowánego/ wielkośćią grzechow oſpeconego/ nie raczyłes od śiebie odrzućić/ owſzemes mądrośćią raczył opátrzyć/ ábych wymowki nie nálazł nigdy / przećiw prawdźie w ktorey śię kochaſz záwżdy.

4. Pokropiſz mię Izopem z litośći/ á będę oczyśćion od niepráwośći/ omyieſz mię á nád śnieg wybieleię/ od grzechow/ prze ktore práwie mdleię/ daſz ſłyſzeć weſele w rádośći/ á pocieſzą śię te/ ktores ſtárł kośći/ od grzechow mych twarz ſwoię odwroćiſz / y wſzytkie moie złośći ty ſam zgłádźiſz.

5. Serce czyſte moy Boże ſtworzcwe mnie/ Duchá práwego odnow w poorzodku mnie / á nie odrzucay od oblicza twego / áni odeymuy Duchá świętego/ przywroć ſwego zbáwienia rádośći/ podeprzy mię dawſzy Duchá wolnośći/ będę przeſtępce náuczał drog twych/ á náwrośi śię k tobie wiele grzeſznych.

6. Wybaw mię Boże od krwie wylánia / wſzákes ty ieſt Bog moiego zbawienia/ á będźie wyśpiewywał one wſzytkie/ ięzyk moy ſpráwiedliwośći wielkie/ wárgi moie Pánie rácz otworzyć/ á uſtá me twą chwałę będą ſłáwić/ dałcibych żertwę/ w niey śię nie kochaſz/ á dárow pálonych to wiem nie żadaſz.

7. Teć ſą ofiáry Bogá náſzego/ oddawáć iemu Duchá ſtruſzonego/ ſercá pokornego/ uniżonego/ rzecz pewna/ że Bog nie wzgárdźi iego: Czyńże/ Pánie/ Syonowi dobrze / dobuduy murow w Ieruzalem wnetże/ á ták śię rozkoſzaſz w ofiárach tych/ co wynidą z ſercá ſczere-

go

go wiernych/ tám żeć włożą ćielce ná Ołtarzách twych.

Psalm LII.

Quid gloriaris in malitia, qui potens es?

Czemu śię chlubisz z nieprawośći/ Nieszcze-
sny człowiecze? Czemuś hárdy z swojey
możnośći/ Ktora precz ućiecze? Łáskać
Bogá ma ná pieczy/ Wszytek stan czło-
wieczy.

2. Jezykiem/ ostrey brzytwie rownym/ wszytko złe sprawujesz/ Cnoćieś nieprzyjaćielem głownym/ Niecnotę miłujesz: Z twojey gęby kłamstwo záwżdy/ Násłucha śię káżdy.

3. Mowá ktora roznieca zwady Serce twoje chłodźi/ Rozkosz twa/ język pełen zdrády/ Co rad ludźiom szkodźi. Przetoż ćię Bog zá twe złośći/ Starze w swey srogośći.

4. Wyrwie cie z przybytku twojego / Z gruntu wykorzeni / Y z potomstwem cie z świata tego Do szczetu wypleni: Anić da mieszkać żywymi Chowáć sie ná ziemi.

5. To widzac ludzie spráwiedliwi / Beda sie tez bali/ A iż Bog złośnikow nie żywi/ Beda sie z nich śmiali: Oncito (rzeka) co w złoście Vrosł/ y w niecnocie.

6. Oncito co swoje ufności Nie w Bogu pokładał/ O to jáko y máietności Y grádłá postradał: Iż w Bogu nie kładł nádzieje/ Pátrz co sie z nim dzieje.

7. A ja yżem indziey ufánia Oprocz Bogá nie miał/ Ták ják oliwá bez przestánia Bede sie zieleniał/ Y w domu Páńskim ná wieki/ pewnem opieki.

8. Támże wiecznie bede wyskawiał/Spráwy Bogá mego / Támże y jego oczekawał Imienia świetego: Bo jest dobry wybránemu Ludowi swojemu.

Psalm LIII.

Dixit insipiens in corde suo, non est Deus.

Nota Psalmu XIV.

TAka jest mowá w sercu głupiego / Nie mászci Bogá: Wiec cnotá zginełá Ná świecie/ á nieprawość gore wżiełá / Nowiná uyrzeć spráwiedliwego/ Y dobrego.

2. Poyrzał z Niebieskiey Pan wysokości/ Vzrołiby co pochwalić ná ziemi/A jestli rozum z synámi lydzkiemi Miałliby Bogá kto w uczciwości/Z powinności?

3. Alec sie wßyscy chwycili złego / niemaß ktoby miał ná Bogá baczenie/ Ktoby bojaźnią jego swe sumnienie Rządził: nie uyrzał Pan y jednego/ Cnotliwego.

4. Y nie uznájaß swych nieprawości? Ciſnac Páńſkie y pożyrájac wierne/ Natykájac swe łákomstwo niemierne: Nie ukorzaß sie Bogu w záłości? Zá swe złości.

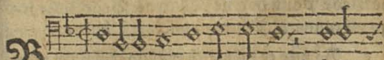
5. Lecż przyidźie ná nie tákowa trwoga/ Ze chociá ſtráchu nie będźie żadnego / Przećie sie będą lękáć cienia swego: A tám poczują / co jeſt od Bogá Pomſtá sroga.

6. Bo Pan potrze ich przeklęte kości/ A będą zewßad wſtydem ogárnieni/ Jáko ci ktorzy u Bogá wzgárdzeni / Iż zádáwáli wiernym przykrości/ Bez winności.

7. O by z Syonu przyßło zbáwienie Ludowi twemu z więzienia ćießkiego/ Toć by Izráel z miłosierdźia twego/ Y Jákob przez twe miał wspomożenie Poćießenie.

Psalm LIV.

Deus in nomine tuo salvū me fac.

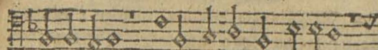
BOże moy/ przez Imię swoje/ Ráczże

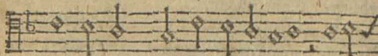
mię z trudności wybáwić/ Rácz sie o

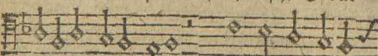
krzywdę mą záſtáwić: Niech mię broni

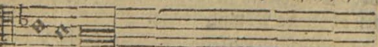
rámie twoje. Boże/ prozbá ma do ćiebie/

Rácz do mnie skłonić swoje uszy/ Y dáć

rátunek mojey duszy/ W teráznieyszey jey

potrzebie.

2. Boć zdrowia mego szukája/ Zły niewiernyy narod pogánski/ W okrutnośći swojey Tyránskiey Ci co Bogiem pogardzája. Ale mie Pan swoim zowie/ Rátujac mie rekámi swymi/ Przestawa záwzdy przy mnie z tymi/ Co czyháwi na me zdrowie.

3. Onosz Pan co mie wybáwi/ Ktory wszytko to złe obáli/ Ná te ktorzy mie podstrzegáli: Ták obiecał y ták spráwi. Zá co ofiáry palone Bede Pánu hoynie oddawał Bede Imie jego wyznawał/ Ktore ná wieki jest dobre.

4. Bo mie ze wszytkich trudnośći/ Pan moy miłośćiwie wybáwił/ A nad tymi pomstę zostáwił/ Co mi wyrządzáli złośći. Y mam to od ćiebie Páná/ Ze me oko ná wszytkie / śmiele Poyrzy swoie nieprzyiaćiele : Zá coć niech cześć bedźie dána.

Psalm LV.

Exaudi Deus orationem meam.

O Boże ſłyſz moie żadości / Nie kryi przedemną ſwey litości : Racż ná moie biede y łkánie Okiem poyrzeć dobrotliwym/ á uchem ſwym miłościwym Słyſz me teſkliwe nárzekánie.

2. Náſłuchamći śię tego wiele / Jáko mię klną nieprzyiaćiele : Widzę z iáka niewſtydliwośćia/ Wſzytko złe ná mię zmawiáią/ A gárdła mego ſzukáią/ Zápaleni ku mnie wśćiekłośćia.

3. Z czego ſerce moie boleie / A od ſtráchu śmierći truchleie/ Rowna mi śię ćięſzkiey chorobie/ Kiedy nie widzę rátunku / W trwodze moiey y fráſunku : Ták że też muſzę mowić ſobie :

4. O bym miał ſkrzydłá gołębice/ Prętkobym ja zbył tey teſknice/ Anibym tu ja więcey śiedział/ Lećiałbym ná lepſze wczáſy / W puſzczą miedzy głuche láſy / Tám gdźieby o mnie nikt nie wiedział :

5. A przyſpieſzałbym ućiekáiąc/ Wiátr y

z wichrámi omijájac. Wytráć złe ludźie mił Pánie/ Niech śię zámießa ich rádá/ Bo w jich mieśćie gwałt á zdrádá: Náprzednieyße má ja mießkánie.

6. Y te u nich/ co zechca/ broja / We dni w nocy ná murách stoja: Ná rynku ućisk z nieprawośćia / Wßytko co chca to przewodza Vlicámi śię zás wodza/ Przekleta Obłudá z Chytrośćia.

*** 7. A nie tákby mię to boláło / Kiedyby mię to potykáło. Od nieprzyiaćielá jáwnego, Ktoremu by snádniey ulecz / Snádnieyby śię go y ustrzedz/ Niżeli zdrayce domowego.

8. Aleś ty człowiecze mnie rowny/ Stał mi śię nieprzyjaćiel głowny: Wodz moy ktoregom śię wiec radźił/ Z ktorym zá rece prowádźił/ y zá stoł swoy z soba sadzał/ z ktorymem y do Zboru chadzał.

9. Niechże je śmierć podłáwi márnie/ Niech je żywo piekło zágárnie: Bo w jich mießkániu u káżdego/ Tylko nieprawość przebywá/ Lecz dußá ma Bogá wzywá / Ten mię zbáwi wßytkiego złego.

10. W wieczor/ y ráno/ y w południe / Modlę śię Bogu nie obłudnie/ Aż mię usłyßy á wybáwi Duße moie od złych ludźi / Ktore złość ná woyne wzbudźi/ Y pokoy mi przed nimi spráwi.

11. Bog mocny po wßytkie wiecznośći / On usłyßy moje żadośći: A owi jáko zásłużyli/ Nie uyda od niego kaźni/ Bo nigdy w Bożey bojáźni O zlepßeniu swym nie myślili.

12. Myśl złośniká/ tylko o boju / Niechce z nikim mießkáć w pokoju/ Przymierza nigdy

e dotrzyma: A choć słowká ma pieszczone/
áko másło rospuszczone / Przećie mu serce
ew rozdyma.

13. Słowá jego ták ćicho płyna / Ják oley
dy go leja ryna: Lecz jáko gołe miecze szkodza.
y śię ná Páná spuść wszedźie / On podporá
woja bedźie/ Dobrzy przy nim bespiecznie
odza.

14. A te co tu brojili złośći/Powpycha sam
an w doł załośći: A połowice wieku swego/
Nie doczekája głownicy: Ani chytrzy obłud-
nicy: Ják Boże ufam w ćie sámego.

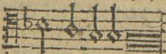
Psalm LVI.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me.

PRzez swe o Boże moy zmiłowánie/
Racz mi dáć swoje porátowánie/ ná złe-
go człeka usiłowánie/ Ktory mie dniá
káżdego/ Wz tymi co mu pomagáłą tego/
Siła zátráćić człowieká nedznego:

Lecz ja ná káżdy czás ſtráchu mojego/ V=

ſam że doſtoję.

2. W tobie Boże ſławię prawdę twoję
Ktorey wierżąc/ ćießę duße ſwoję / A nić śię
ſtráchow ludzkich nie boję: Y w nátrudnieyße
chwili Rádźiby mię w czym jáko ułowili/ A że
by ná mię co złego zmyślili/ Czymby mię prze
wßytkimi obwinili/ Przyczynn ßukáją.

3. Ná toć z ſobą ſkryćie záśiadáją/ O tymże
śię z ſobą náradzáją / A ná mą duße zewſząd
czyháją/ W ſwey wśćiekłey okrutnośći: Zá co
je ty Boże bez wßey litośći/ Rozgromiß w ſro=
giey ſwey ſpráwiedliwośći/ A ják tego jich god=
ne niepráwośći/ Będą ſtrofowáne.

4. Me zás ućieczki máß zráchowáne Y łzy
wßytkie do łagwie zchowáne: Náwet w reje=
ſtrách ſwych zápiſáne/ Me wßytkie kłopotánia
Przetoż ſromotne ujrzę ućiekánia Swych nie=
przyjaćioł/ w dźień mego wołánia A iż Pan
Bog jeſt zemną bez przeſtánia / Przy nim śię
oſtoję.

5. W tobie Boże ſławię prawdę twoję/
Ktorey wierżąc/ ćießę duße ſwoję. Aniż śię
ſtráchow ludzkich nie boję. Przetoż com ći ślu=
bował/ wypełniwßy w dźięcznićć będę dźięko=
kował/ Ześ duße moję od śmierći záchował /
Abym przed tobą drogi ſwę proſtował/ W
świátłośći żywiących.

Pſalm

Psalm LVII.

Miserere mei Deus, miserere.

BMiłuy się/ zmiłuy nádemną Pánie/ W tobie duszá ma kłádźie ufánie/ Y niechce w tobie przestáć swey ufności/ Aż ja pod skrzydłá w odpoczywánie Do siebie przyimiesz/ y zbawisz trudności.

2. Wzywáć ja będę Bogá możnego/On mi użyczy ratunku swego: Pośle mi z niebá tego co wybáwi/ Y duszę wyrwie z rąk okrutnego/ A jego ku mnie złość w háńbie zostáwi.

3. Bog wszechmogący/ pewienem tego/ Pośle mi z niebá Posłá wdźięcznego/ Poydźie przedemną jego łáská święta/ W niey bespieczeństwá pewienem swego/ A że mną poydźie jego prawdá wźięta.

4. Mieszkam'ci miedzy srogimi lwámi/ Co przegrażáją y pożogámi: Zęby podobne ostrym strzałam máją: Stadem wielkimi z jęty trwogámi/ Językiem jáko mieczem przerażáją.

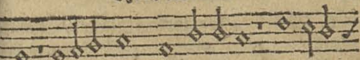
5. Boże/ chwałę swą wznieś nád obłoki/

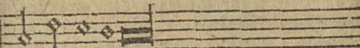
Niech ja świát uyrzy jáko ßeroki. Sieći ſn
ná mię zewßad záſtáwili: Po ſtronách mo
záwárßy boki/ Máłuczko duße mey nie ułowil
6. A żeby upad moy oglądáli/ Doł ná mi
byli nagotowáli: Ależ to PAN Bog z ſwe
ſpráwiedliwośći/ Spráwił/ że ſámi wen pow
padali: A ja záś ſobie bujam ná wolnośći.
7. Czym ſerce moje uweſelone/ Cále do te
go jeſt rozniecone/ Aby ćię Boże zá twoje lito
śći/ A to ná czáſy niezámierzone/ W pieśniac
chwaliło z uprzeymey wdźięcznośći.
8. Powſtań ięzyku mày do śpiewánia
Powſtań y Lutnio z Arfą do gránia/ Zabawći
głos ſwoy Bożymi chwałámi/ Záraz záczawßi
je od świtánia/ Bo go chce ſławić miedzy na-
rodámi.
9. Dobroć twa Pánie w niebo przeſtáłá/
Prawdá z obłokow ſamych wyirzáłá: O Bo-
że chwałę ſwą wznieś nád obłoki/ Aby ją wßy-
ſtká źiemia poznáłá/ Kiedy ja uyrzy świát já-
ko ßeroki.

Pſalm LVIII.

Si verè utiq; juſtitiam loquimini.

Wy co śię Sędźiámi mienićie/ Przy-
znayćie mi śię prawdźiwie/ Ieſli kiedy
ſpráwiedliwie/ Ták jáko przyſtoi/ ſądźi-

2. Lecz się widzę w złośći kochaćie/ A miá=sto spráwiedliwośći/ Gwałtem srogiey okrut=nośći/ Zá Práwo krzywdę udawaćie: Rownie jáko inszych ludźi/ Złość was przyrodzona budźi.

3. A tymeśćie się nam wydáli / Ze rádźi kłamstwo mawiaćie/ Jáko węże jad pusczaćie/ Cośćiego w się dawno nábráli: Ani chcećie słucháć mowy/ Co dodáje rády zdrowey.

4. W czymeśćie podobni do Zmije/ Ktora gdy czárownik swymi Zátlina słowy pewnymi/ O ná swe uszy w źiemię kryje / Aby nie słucháć klnacego/ Y one czárujacego.

*** 5. Ale im ty ták uczyń Pánie / Potłucz ich wszeteczne gęby/ Powytracay srogie zęby / Ták że żadnego nie zostánie: Záttay Lwow srogie pasczeki / Niech twym nie szkodza ná wieki.

6. Niech się jáko wodá rozpłyna / Wodá ná źiemię rozlána: A jáko strzałá złamána Niechay márnie wszyscy pogina: Y jáko ślimak od słońcá/ Ták niech zniszczia do końcá.

7. Niech się ták ze wszytkimi stánie / Ják z płodem nie donoszonym/ Ná słońcu nie osuszo=nym: Niech tákie wezma dokonánie/ Ják głog zá młodu spalony/ Y wichrem wykorzeniony.

8. A ućieszy śię spráwiedliwy / Widząc pomstę nád złym wszędźie / W ktorego krwi brodźić będźie. Owa záwżdy zysk ma cnotliwy: Przećię cnoćie jest zapłátá / Przećię Bog jest Sędźia świátá.

Psalm LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus.

PAnie nieprzyjaćiołom mojim / Odeym mię w miłośierdźiu swoim: Niech ći co śię wywyszáją Nád mię / Pánem mię swym znają. Wyrwiże mię z mocy złośnikow / nie wstydliwych jáwno grzesznikow Ktorzy ná ćię nic nie dbáją / Krew niewinną rozlewáją.

2. Oto ná gárdło me czyháją / Y co mozniejszy śię zmawiáją na mię / chcąc zgládźić

[...]edznego/ Procz wszelkiego grzechu mego: Bo [...] niczymem im nie przewinił/ A nim złe komu [...] nich uczynił. Ockni się á obacz Pánie/ y rácz [...]ni sam pomoc ná nie.

3. Boże Izráelskie kochánie/ Wstań á pátrz [...]o czynią Pogánie/ W srogiey swey spráwiedliwośći/ Skarz ich niewściągnione złości: Ani [...]adź miłośćiw nád nimi/ Gdyż ták w grzechách [...]sa upornymi. W wieczor po mieśćie biegáją/ A ják psi głodni pacháją.

4. Z gęby im idą słowá zwáwe Záiuszone/ ják miecze krwáwe. Ták się chytrzy sobie zdádzą/ Że nikt niewie o czym rádzą: Lecz ty Pánie co wszytko widźisz/ Y znich/ y z rad się ich nászydźisz: Choć się wszyscy znioſą/ Sam wstyd tylko ztąd odnioſą.

5. Bowiem kiedy mi będą silni/ Będę się ciebie trzymał pilniey: Niechayże co raczą broją/ Ja cię znam nćieczką swoją. Ty sam wszytkie moje ćiężkośći/ Uprzedźisz rátunkiem litośći: Y spráwisz to że oglądam/ Pomsty nád złym ktorey żądam.

*** 6. Nie wytracayże ich wszczął Pánie/ By nie poszła w zápamiętánie/ Ludziom twoja spráwiedliwość/ ktora karżesz ich brzydliwość: Tylko je rękámi możnymi Zraź/ á rozprosz po wszytkiey ziemi/ Dawno ná to zásłużyli/ Aby rozproszone byli.

7. Zá bluźnierstwá y kłamstwá żywe/ Zá hárdość y przysięgi krzywe/ Wyniszcz je: niechay świát czuje/ Że BOG Jákobow pánuje. W wieczor po ulicách ćiekáją/ Ják psi ktorzy jeść co nie máją: Ale nic nie ugoniwszy/ Spáć iść muszą głodni bywszy.

8. A ja o twojey wszechmocności/ Záśpiewa
z serdeczney wdźięczności: Wnet z porán
łáskę twoję/ Wyznam być ućieczkę swoję. B
że moy y ućieczko mojá/ Obronco moy y pewr
zbrojá / O tobie moy język wszędźie/ Pieś
wdźięczne śpiewáć będźie.

Psalm LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

BOże ktoryś nas odrzućił/ Y w gniewie
swoim porzućił/ Ráczże śię w gniewie o-
krocić/ A do nas śię záś náwrocić: Po-
ruszyłeś źiemie srodze/ Rozśiádłá śię
w wielkiey trwodze: Nie uleczyszli jey
sam Boże/ Z trudnáć śię w cále ostáć
może.

2. Postąpiłeś ostrze z námi / Dałeś nam pić płácz ze łzámi: Acz chorągwie twe naszáli / Ci co w bojáźni twey trwáli: Bądźże y nam miłośierny / Pokaż śię nam w słowie wierny / Weyrzy ná swoy lud utrapiony / A przyjmi go do swey obrony.

3. Mowił Pan z Syonu swego / Czym ućieszył mnie smutnego: Ná moy dźiał przyidźie Sychiná / Tákże Sukotska krajiná / Galáád jest własność mojá / Y Mánássessowa zbrojá / Y Ephráim moc mojey głowy / Y Judas práwodawcá zdrowy.

*** 4. Lecz Moáb trudny do zgody / Ná ręce mi poda wody / Idumeyczyk zaś w swym rzędźie / Obuwia pilnowáć będźie / Wjęc y Filistyńczykowie / Y insy Cudzoźiemcowie / Wszyscy ći będą mi służyli / Co mi nieprzyjaćielmi byli.

5. Kto mię w miásto niedobyte / Kto w ráie / Edom obsite Záprowádźi sługę twego? Nikt oprocz ćiebie samego: Ktorego gniew ná śię znamy / A wodzem woysk swych nie mamy. Zá czym ták od ćiebie wzgárdzeni / Lekce smy u wszech poważeni.

*** 6. Już nam też pomoż z trudnośći / Y wroć nam dawne wolnośći: Proznác nádźieia w człowieczże / Bo gdźie gwałt / ráda ućiecze. Lecz kto w tobie ufa Boże / Ten śię mężnie potkáć może: Bo ty zdepcesz przed námi śmiele / Wszytkie násze nieprzyjaćiele.

Psalm LXI.

Exaudi Deus orationem meam.

Boże

BOże usłysz me wołánie/ Y wzdychánie/ Ná cię sámego wołam/ Z ostatniego kráju świátá/ Krzycząc ráty/ Bo sam ſobie nic zdołam.

2. Ráczże mię w mojey tesknośći / Z swej miłośći / Postáwić ná swey skále: Wszak mie ty twa możnośćia / Przed złych złośćią Záwżdy záchowáć w cále.

3. Y teraz mieszkáć przy tobie/ Tuszę sobie W świetych námiećiech twoich: Dayże mi tám ulec záwżdy / W trwodze káżdey / Pod pierzem skrzydeł twoich.

4. Boś ty modlitwámi/ Acz lichymi / Nie gárdźił nigdy Pánie: Ty co drżącym ná twe imię/ Dawasz źiemię/ W dźięczne używánie.

*** 5. Użyczże Krolowi swemu / Wybránemu/Długich lat y opieki: Day że nad wszytkie narody / Wiek swoy młody / W prowadź w długie wieki.

6. Niechay przed oczymá twymi/ Łástawymi / Trwá áż ná wieki wiecznie / A twa dobrotliwość świętá / Práwdá wźięta/ Niechay go strzegą bespiecznie.

7. Tám wolen będę trudnośći/ Z powin

ści/ Ku części śpiewáć zá ſiede/ A to com ći
ſlubowal/ Y ſlubowal/ Káżdy dźień płáćić
ede.

Pſalm LXII.

Nonne Deo ſubjecta erit anima mea.

Nota Pſalmu XXIV.

DUſzá mojá Bogá wzywa/ Ná nim ſá-
mym odpoczywa: Onći ſam jeſt moje
báwienie/ On zámek moy/ on ma zbrojá/ Zá
im używam pokojá/ Nie zátrwoży mie poru-
enie.

2. Dokądże ſzáleć będźiećie? Dokąd ná
nie pojedźiećie/ Mojego upadku ſzukájąc?
Sámi/ jako płot záchwiány/ Abo ják mur ro-
erwány/ W rychle y ſtráſznie upáść májąc.

3. Ná te ſie tylko rádźićie/ Co je właſce
yć widźićie/ Chcąc ich ſławe podeptáć w źie-
mie: Wiec ſie uſty zálecaćie/ A w sercu záſ
ad chowayćie/ Złe obłudne przeklęte plemie.

4. Duſzo mojá Bogá wzywaj/ Ná nim ſá-
mym odpoczywaj: Onći ſam jeſt moje zbá-
wienie/ On zamek moy/ on ma zbrojá/ Zá nim
używam pokojá/ Nie zátrząśnie mną poruſze-
nie.

5. Bogći zdrowie y cześć dawa/ Bog
ſwym ná potrzebę ſtawa: Przetoż mu tez záw-
ždy dufáyćie/ A ſercá mu otwarzájąc/ Y po-
trzeby przekładájąc: Nánże ſie we wſzytkim
ſpuſzczayćie.

6. Márnośćią ſą narodowie/ kłamſtwem
ſą wielcy ſtánowie: Wſzytko to jeſt wielka
omyłá/ Gdyby ná wadze ſtáneli/ Y czym

G chćieli

chćieli ſię nádęli / Márnośćby wſzytkie prz ważyłá.

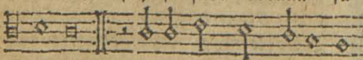
7. Okrućieńſtwu nie ufayćie/ Ná zdźierſ twá ſię nieſpuſzczayćie/ bo to wſzytko niepew rzeczy. Dalić Bog wiele dobrego/ Nie prz kładay ſercá ſwego / Ale ſię miey ná wielki pieczy.

8. Raz Pan wyrzekł słowo o tym/ Co m nie raz słychał potym/ Ze Boża jeſt władza z tośćia: A według ſpráwy káżdego / Idźie z płátá od niego Zwielka jego ſpráwiedliwośći

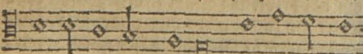
Tenże.

I Zali Duſzá mojá / słuſznie Pánu
Nie ma być w poſłuſzeńſtwo oddana ſá=

ſwemu/ R.
memu/ Gdyż on jeſt mym zbáwieniem/

y mym práwym Bogiem/ iż wzruſzon być

nie mogę/ żadnym ſtráchem ſrogim.

2. Dokad wy ſprzećiwnicy maćie tey śmiá łośći :/: Iż ſię ná mię targaćie/ bez wſzelkie winnośći ☞ wibija was do ſczętu ják śćiá ná yádniećie/ Pochyłá / y jáko mur złamán bedźiećie.

3. Przećie na tym ich rády odjać mi uczći-
we :/: Y co raz ná mie zmykáć świádectwá
kłamliwe/ uſty mię pieknie chwala/ ſercem
przeklináją/ y jákby Pan moy ná to/ niepá-
rżyk mniemáją.

4. Ale ty Duſzo moja/ przeſtań ná ſwym
Pánie :/: Bowiem od niego moje jeſt oczeka-
wánie/ ońći jeſt mojá ſkáłá y zbáwienie
moje/ y twierdzá w ktorey mocno bez zachwiá-
nia ſtoję.

5. A ták mojá nádźiejá y moje kochánie :/:
Ni w kim niechay nie bedźie jedno w moim Pá-
nie y wſzyſcy ućiśnieni ćiśnćie śię do nie-
go/ kłádąc niewinne ſerce przed możnośćią
jego.

6. Bog jeſt ućieczka náſzá/ á ludzcy Syno-
wie :/: Są márnośćią/ á kłamſtwá pełno jeſt
w ich mowie/ włożyſzli ich ná wagę/ áliść
śię pokażą/ ták lekkimi/ yż áni márnośći prze-
ważą.

7. Ale wy wierni Páńſcy/ nie ufayćie w złoś-
ći :/: W drapieſtwie ni w bogactwie/ nie w
żadney chytrośći : á jezli co przypádnie
od świátá zacnego/ nigdy nie przykłádayćie /
k temu ſercá ſwego.

Raz Pan wyrzekł/ co wiecznie zmienić śię
nie może :/: Yż moc wielka/ y wielkie miłośier-
dźie Boże/ a wedle ſpraw káżdego płáći ſprá-
wiedliwie/ ktory w ſwym Boſtwie z wiekow y
ná wieki żywie.

Pſalm LXIII.

Deus Deus meus, ad te de luce vigilo

Notą Pſalmu XVII.

BOże/ Boże/ śiło moja / Tobieć ja ſłużby ſwe oddawáć Zwyktem / ják nárániey powſtawáć: Bo mię ćießy łáſká twojá. Ćiebieć duſzá w ſwym uprágnieniu Prágnąc / áż práwie omdlewa: Y ćiáło już ledwo ziewa / W ziemi bezwodney w wypaleniu.

2. Toć mi przyczynia ćięßkośći/ Iż nie widam twojey możnośći/ Ani oney twojey ſławnośći/ Ják przed tym w domu świątośći. Bo twoje miłośierdźie Pánie/ Lepße niż żywot ná ziemi: Serce me z uſtámi mymi Z niego ćię chwalić nie przeſtánie.

3. Będę chwałę twą wynośił/ Poki mię ná tym świećie będźie/ Będę y w imię twoje wßędźie/ Ręce do Niebá podnośił: Bowiem miedzy nayſmácznieyßymi/ Duſzá/ ſwymi potráwámi/ Kłádźie/ báwić śię chwałámi/ Twymi/ ſławiąc ćię uſty ſwymi.

*** 4. Lub we dnie lub w nocy czuję/ Dźiełá Májeſtatu twojego/ Pánie Boże ćiebie ſámego cáłym ſercem upátruję/ Pámniąc jákoś mię wiec rátowáł / Jákoś mię ſkrzydłámi ſwymi Okrywßy przed ludźmi złymi/ Ná czáſy weſole záchowáł.

5. Ćiebieć śię Pánie ſámego Duſzá ma ták mocno chwyćiłá: Ze też coby mu uſtąpiłá Niemáß ná świećie żadnego. Ty o mnie ná wßelki czás czujeß/ Aż y teroz mnie nędznego / Od ſwych ſłużb oddalonego/ Prawicą ſwoją porátujeß.

6. Przetożto przeklęte plemię/ Ktorzy du-
sze moiey szukáią / Mnie zámordowáć wolą
máią/ Sámiż ze przepádną ziemię / y wszytkie
srogi miecz wysiecze : Ich ćiáłá zamordowá-
ne/ Do ziemie nie pochowáne / Głodny zwierz
po polách rozwlecze.

7. A Krol śię zás rozráduie W tobie sá-
mym wszechmocny Boże / Ten rádośći mu też
pomoże / Káżdy ten co ćię miłuie : Widząc
twe sądy spráwiedliwe nád ludźmi niewstydli-
wymi/ Nád wszytkimi obłudnymi/ Ktorych gę-
by zátkasz kłamliwe.

Tenże.

Nota Pieśni CXCIV. Albo Tą:

Boże/ Boże Pánie moy/ od wstánia mo-
iego/ prágnie ćię duszá moiá iáko Páná
swego/ tákże w tym błędnym świećie/ y
nędzne me ćiáło/ záwżdy twą świętą
chwałę/ rádoby widźiało.

2. Bo ná tey nędzney ziemi prawie spusto-
száłey/ widźisz iáko używam ćieszkośći niemá-

key/ záſzedłem w błędne drogi w rozliczne przygody/ nie mogąc nigdźiey náleść zdroiá żywey wodey.

3. Jákoſz kiedym ćię widźiał w twym świętym kośćiele/ kedy śię okazáło możnośći twych wiele/ támći nędzne oko me twą chwałę widźiało/ ztąd mi wielkich rádośći w duſzy przybywáło.

4. Bowiem miłośierdźie twe nád winną mácicę/ hoiniey może uſtromić mnie táką teſknicę. gdy ręce ſwe podnioſę do Jmienia twego/ chwaląc ćię przez wſzytek czás żywotá ſwoiego.

5. Bo ty wielką hoynośćią nápełniſz mą duſzę/ zá co ia ćiebie nędznik wiecznie chwalić muſzę/ ná łożku y w powſtániu ćiebie wſpomináiąc/ á iżeś moy obrońcá záwżdy wyſławiáiąc.

6. A pod ćieniem ſkrzydeł twych wſzyttá roſkoſz moiá: ábowiem mię zákryłá można ręká twoiá/ y prożno śię ſtáráią co mię prześláduią/ gdyż moie nędzna duſzę w twey opiece czuią.

7. Bowiem ni ſami zwiedzą kiedy w piekło wpádną/ á gdy ie miecz pośiecze áni tego zgádną/ á zwierzętá ich kośći będą náſyceni/ á co w Pánu dufáią/ będą wybáwieni.

8. A Krol śię rozráduie wiecznie z Bogá ſwego/ y ći co śię ſpráwuią w Jmię świete iego/ á złośliwym zátkána być muśi páſzczeká/ bo ták wſzytko bywáło/ od dáwnego wieká.

Pſalm LXIV.

Exaudi Deus orationem meam.

Nota Pſalmu V.

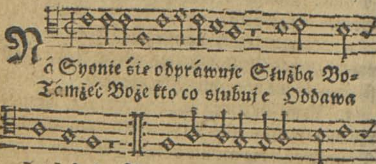
Boże

BOże słysz mię w moiey ciężkości/ Patrzay
 jácie ná mię trwogi/ Czyni nieprzyjaciel
rogi/ Odeymże mię jego wściekłości / Z swo=
ey litości.
2. Raczże mię skryć swoją mądrością Od
ch nieszláchetney rády / Nápełnioncy krwáwy
drády: Od tych ktorzy z niewstydliwością /
Báwią się złością.
3. Ktorzy język náostrzyli Iáko miecze
przerázliwe/ A słowá swe uszczypliwe/ Iák
strzały ná luk náłożyli/ Aby szkodźili.
3. Tymi strzeláją w kącie stojąc/ Vmie=
rzywszy cnotliwego/ Y człowieká niewinnego:
Páná Bogá się nic nie bojąc/ Táka złość bro=
jąc.
5. Jeszcze tę złość sobie smákują/ Kiedy o=
tym rozmawiáją: Iáko śieći rozstawiáją:
Wszák nas w tym (mowiąc) niepoczują / Ni
posłákują.
*** 6. W tym nawiętsza pilność káżdego/
Broić wszelkie nieprawości/ Zmyśláć zdrody
y chytrości: Táćci źli są sercá skrytego/ y głę=
bokiego.
7. Aleć nád nádzieję od Páná/ Strzałámi
wypuszczonymi/ W prętkości nie uchronnymi/
Będźie bárzo szkodliwa rána/ Wszytkim zadá=
ná.
8. Tám ich języki zmylą z drogi/ Bo przyj=
dą z nich do upádu/ Zákuśiwszy swegoż jádu:
A lękájąc się więtszey trwogi/ Vderzą w nogi.
9. Czemu się wszyscy przypátrzywszy / Bę=
dą się Bogá lękáli/ Sprawy jego wysławiáli:
A cudom jego się zdziwiwszy/ Będą ják insźy:
10. Ale zás człowiek spráwiedliwy W Pá=

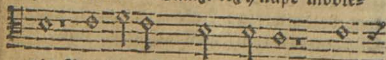
nu záwsze wesoł będźie Y bespieczen przy ni[...] wszedźie/ Toż też ma káżdy człek cnotliwy / C[...] w Bogu żywy.

Psalm LXV.

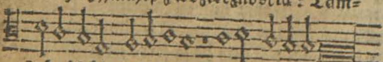
Te decet Hymnus Deus in Sion.

Ná Syonie śię odpráwuje Służbá Bo-
Támżeć Boże kto co slubuje Oddawa
żá rządnie / N.
porządnie : Támże też y násze modle-

nia Przyjmujesz z wdźięcznośćią : Tám-

że do ćiebie pokolenia Idą z ochotnośćią.

2. Brzydliwećzewszad nieprawośći Nas opánowáły :/: Lecz je tám gładźisz z swey miłośći/ By nie potępiáły. Przetosz kto od ćiebie sámego / Jest záprowádzony Mieszkáć w śieniách namiotu twego/ Jest błogosłáwiony.

3. W domu twym wszytkiego dobrego Mamy do sytośći :/: Ciesza nas Kośćiołá twojego Zbáwienne świątośći/Ztamtad dawasz wyroki srogie Ná złych potępiene : Ztámtad też śleszz nowiny drogie Swoim ná zbáwienie.

4. Ztad wszedy poki źiemie zstaje Wszyscy

w ćię ufáją :/: Y nadálsze zamorskie kráie Ná
ćiebie wzgląd máją : Boś ty ztwierdźił gor wy=
sokośći. Wszechmocnośćią swoją/ A w ktorych
ie stworżny pewnośći/ Nieodmiennie stoją.

5. Ty śmierżysz szum morzá srogiego Z jego
náwáłnośćią :/: Ty burdy narodu wśćiekłego
Krocisz swą możnośćią : Twoich ći się cudow
lekáją/ Widząc ćię groźnego/ Ci co áż ná krá=
ju mieszkáją świátá szerokiego.

xxx 6. Od ćiebie ludźie używáją Wdźięczne=
go pokoju :/. Swobodnie żyjąc/ nic nie dbáją
Ná stráchy rozboju : Roboty swoie z ochotno=
śćią Ráno záczynáją/ Ale ie nie z mnieyszą rá=
dośćią W wieczor zámykáją.

7. Ty błogosłáwisz swą miłośćią Y ná=
wiedzasz źiemię :/: Ty suche rozwilżasz wilgo=
śćią Urodzájow plemię/ Aby w nieprzebráney
hoyności/ W tym błogosłáwieniu / Dawáło
dostátek żywnośći Wszytkiemu stworzeniu.

8. Ty záschłe polewasz zagony/ Prawie já=
ko trzebá ./. Ty spuszczasz deszcz nie przepłáco=
ny Z wysokiego niebá: Aby ták w twoim poże=
gnániu Wszelákie nasienie/ Wszelkiemu ćiáłu/
ku żywieniu/ Miało rozkrzewienie.

9. Dárow twoich hoyną szczodrośćią Rok
káżdy opływa ./. A jáko korona/ wdźięczno=
śćią/ Ozdobiony bywa : Bo gdźiekolwiek sto=
pę położysz Swey Boskiey miłośći / Wszędźie
wielka obfitość mnożysz Rozkoszney tłustośći.

10. Twojey dobroći záżywáją Y strászne
pustynie ./. Pagorki dźiw że nie plasáją W tá=
kowey przyczynie Szczodrobliwość twojá

rowniny Stády nápełniłá Szczodrobliwość twa y doliny Zbożem pokożyłá.

11. Wſzytko z twego udárowánia Weſele używa./· Wſzytko łáſká twa do śpiewánia Pobudzano bywa. Owa z twojey ſczodrobliwości Wſzytko śię rádnje: Y zá to śię chwalić z wdźięczności/ Winnym śię bydź czuje.

Pſalm LXVI.

Jubilate Deo omnis terra.

NUż wſzytkie kráje wykrzykayćie/ Imie Páńſkie wyznawájac: Ná cześć Boſką pieśni śpiewayćie/ Chwałe jego rozſzerzájac. Rzeczćieſz Bogu: Jákoś ſtráſzliwy We wſzytkich ſwych ſpráwách Pánie/ Twojey śię możności złośliwy Rad nie rad poddánym ſtánie.

2. Przed twą naświętszą wielebnością Niechay się wszyscy kłaniáją / A imię twoje z uczćiwośćią w pieśniách niechay wyznawáją / Sám się przypátrzćie Páńskim czynom / Chćieyćie je pilnie uważáć / Bo w nich Bog strách swoy ludzkim synom Wszytkim jáwnie chćiał pokazáć.

3. On ći nas gruntem dná morskiego Przeprowádźił z swey możnośći / On głębią Jordanu bystrego Sucho dał przebydź w rádośći: On ná wieki możnie pánuje Nád národámi wszytkimi / On złość nieprzyjaćioł hámuje Oczymá swymi srogimi.

4. Błogosłáwże Bogá nászego Wszelki narodźie Pogáński: Przyczyńćiesz się wszyscy do tego / Ze zábrzmi głos chwały Páńskiey: Boć on możnie od záginienia Sam dusze násze wybáwił / Y nog nászych od powinienia Broniąc mocnie nas postáwił.

5. A gdyś nas już Boże doświadczył / Jáko śrebrá doświadczáją / Tákeś z námi postąpić raczył / Jáko gdy śrebro zlewáją. Bo ażażeśmy raz bywáli W śiećiách ludźi niecnotliwych? Azaż nam raz źli przypináli Poprzęgow bárzo teskliwych?

*** 6. Nie lutośćiwieć objeżdżáli / jáko ośle náSze kárki / Przez wodę y ogień nas gnáli / Powiązawszy nás zá kárki: Aleś ty nas w swojey litośći Wyrwawszy z tego wszytkiego / Postáwił ná wdźięczney wolnośći Tego bytu rozkosznego.

7. Przetoż poydę do twego Domu / Niosąc z sobą ofiáry / Tobie / á nie inszemu komu Ziiszczę poślubione dáry / Com je przyrzekł usi

swojimi/ Gdym był w ćiężkim utrapieniu/ Zenćie bydlęty co tłustszymi/ Vraczyć miał w ich paleniu.

8. Tam też záraz nie przepomniawszy/ twych przećiw mnie uczynności: Wszytkich do śiebie zawoławszy/ Rzekę z serdeczney wdźięczności: Słuchayćie co mi Pan dobrego Z łáski swey uczynić ráczył / Wybáwiwszy mię ode złego/ Vćiesżyć mię nie przebaczył.

9. Kiedym nań záwołał z dufnośćią Záraz mię Pan poratował: Przetoż mu też z wielką rádośćią Vstáwnie będę dźiękował. Acz gdyby był było serce moje Kochało śię w jákiey złośći: Pewnieby był Pan uszy swoje Odwroćił od mych żadośći.

10. Aleć ná głos mego wołánia/ Vszu swych nakłonił mile/ A prozby moje / y wzdychánia/ Napełnił oneyże chwile: Niechże zá to będźie chwalony/ Iż usłyszał prozby moje/ niech Pan będźie błogosłáwiony/ Zá to miłośierdźie swoje.

Psalm LXVII.

Deus miſereatur noſtri, & benedicat.

Nota Psalmu XXXIII.

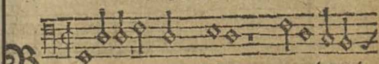
OSmiłuy śię nád námi Pánie/ Rácz nám nędznym błogosłáwić: Twey twarzy iásność niech zostánie Przy nas/ rácz to z łáski sprawić. Niech drogę twą znamy/ Z chwałą twą wyznamy/ Zeć swych obroná: Niech o twym zbáwieniu/ W káżdym pokoleniu/ Wie wszelka strona.

2, Niechayćie śię wnie wysławiáją Wszyscy

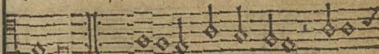
á świećie stánowie/ Niechay ćię w pieśniách
wyznawáją Wszyscy ziemscy národowie: Bo
y nie postáwnie Sądźisz/ ále práwnie/ W=
práwiedliwośći: Y włádasz ná źiemi Náro=
y wszytkimi/ W swojey możnośći.

3. Niechći wszytek świát chwałę dáje/
Niech ćię sławi bez przestánia/ á źiemia też swe
urodzáje Niech da z twego pożegnánia. Bło=
gosław nas Pánie/ Swe nam pożegnánie
Hoyne dawájąc: Niechże grozy twojey Wszy=
tek śię świát boi/ Pánem ćię znájąc.

Tenże.

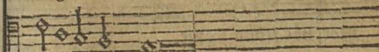
Błogosław nam nász Pánie/ z miłośierdźia
Oświećiwszy świátłośćią/ oblicza swo=

swego/ R.
jego/ Abysmy tu ná źiemi/ ználi

drogi twoje/ okaż nam to przed ludźmi/

miłośierdźie swoje.

2. Niechay ćię wysławiáją / wszyscy náro=
dowie :/: Aby śię ztąd uználi y niewierniko=
wie Ido- kiedy ty swoje wierne/ w łásce będźiesz
rządźił/ strzegąc áby ná stronę/ żaden nie
zábłądźił.

3. Wyſkawiayćieſz juz Páná / wyſkawiayćie ludźie :/: Bo widźićie ják z ziemie/wam pozytek idźie Jo. Ty nas błogoſkaw Panie/ á twe święte Imię/ niech po wſzyſtkich Narodźiech/ z wielkim ſtráchem ſłynie.

Tenże.

Es woll uns GOtt genädig seyn.

Badź nam Boze miłośćiwy/Pozegnay
Niech nam błáſk twoi święći zywy/ku nieśmier

nas łáſkáwie/ R.
telney ſłáwie : Zeby ćie z námi Pogá=

nie/ Y Jezuſá poználi/ A pełniac twe

przykazánie / Twe ſpráwy wyſławiáli /

Poki nás jedno ſtánie.

2. Wielbimy Bogá wielkiego / Y národowie známi :/: W krájách świátá ſzerokiego / Głoſy brzmiac ják trabámi : Pan Sedźia ná wieczne látá/ Grzechow nienawidzacym/ Jego słowo jeſt przświatá/ Pokarm y kor/ idacym Do niebá/ z tego świátá.

3. Chwalac ćie Pánie wyſkawia/Cnota lud

ozdobiony :/: Yż mu grunt chleb hojny dawa Słowem twym zbogácony: Błogosław nas Oycże w źiety/ Błogosław Synu Boży/ Błogosław nas Duchu Swiety / twa cżeść niechai świát mnoży/ Boże wieki nie objety.

Psalm LXVIII.

Exsurgat Deus & dissipentur inimici

Nota Psalmu XXXVI.

PAnie zá twoim powstániem/ Twarży srogiey ukazániem/ Wszyscy nieprzyjaćiele/ Coż to wiedźieć ják pierzcháli/ Y sromotnie tył podáli/ Co ćie wzgardzáli śmiele. Názbytki byli zhárdźieli/ Aliść nagle wyniszcżeli: Jáko wiec dym niszcżeje. Wszyscy przed Boskiem imieniem Niszcżeli/ ják przed płomieniem Wosk rozgrzány topnieje.

2. Ale zá śie spráwiedliwi/ Ludźie dobrży y cnotliwi/ Bárzo śie rádowáli: Sámi w Bogu wytrżykájac/ W nim wesela zażywájac / Y inszych pobudzáli. Spiewayćie Bogu/ śpiewayćie/ Jmie jego wynaszayćie/ Jmie pełne zacnośći: Bog co do tad ná pustyniách / Mieszkał w wytártych koltynách/ Bog sławy y wiecżnośći.

3. Idźie do Miástá świetego/ Do mieszkánia rostosznego/ On jest wszytkich pióstunem: Wszyscy śie z niego ráduyćie/ Oycem śierot go miánuyćie: On jest wdow opiekunem / On niepłodnym płodność dáje/ On je rozradza w rodzáje/ w rodzáje niezliczone / Okowy z więźniow zdeymuje/ A ná sporne záchowuje Ciesz kość niesskończone.

 Kiedyś przed ludem swym chodźił Bo=

że/ y oneś sam wodził Puszczámi ogromnymi Ziemie grunty strásznie drżáły/ A niebiosá zákopniáły/ Przed oczymá twoimi: Y gorá Sy ón się chwiáłá/ Kiedy strászna twarz widziáłá Bogá Izráelskiego: Aleś skrápiał deszczem szczodrym/ Y nápawał wszytkim dobrym Grun dziedzictwá swojego.

5. Aby zá twoią vpráwą/ Cieszył się lu twoy potráwą: Wdzięczney bárzo sytośći Tuć sobie odpoczywáją/ Tu opátrzenie sw máją/ Z twojey Boże szczodrośći. Zá tym twym błogosłáwieństwem/ Żeś nas dárowa zwyćięstwem/ Dziękując ći serdecznie/ Panny Tryumf zácżynájąc/ w kole wdzięcznym opiewájąc/ Táncowáły społecznie.

6. Krolowie z woyski pierzchája/ Y sromotnie vćiekája/ Potkáć się áż nie śmieli: A ći co domá zostáli/ Łupow się wielkich nábráli/ Choćiaż vćiekáć mieli. Dotądeś o Izráelu/ Poddan był ćięszkośći wielu/ Kiedyć źli nálegáli: Ztądeś się był stał mierżony/ Y ták brudno vmurżony/ Iák co w piecu legáli.

7. Lecz iuż ślicznieysze masz lice/ Niżli piorá gołębice/ Ktore srebrny blásk mája/ A od ktorych też więc szyje/ Y złoty blásk czásem bije/ Gdy w powietrzu latája. Bo iák prętko wszechmogący/ Wygnał precz narod szkodzący Z dziedzictwá nam dánego/ wszytko się świátłem obláło/ Iák gora Salmon zbieláło/ Pełna śniegu jásnego.

***8. Tu ácz jest gorá wysoka/ Bázán w págorki szeroka/ Y z gorámi inszymi/ Co áż w obłoki sięgája/ Wielka wszędzie sławę mája/ Wyniosłośćiámi swymi: Lecz ich Pan nie v-

dobał/ Tylko Bázán sobie obrał/ Do swo-
go mieszkánia: Ná teyć chce Pan odpoczy-
áć/Ná tey y z námi przebywáć/Ná wieki bez
zestánia.

9. Wozow Páńskich stoiić mámi/ Y Anio-
w tysiacámi/ Pan záś śrzod miedzy nimi:
ák wiec ná Synáycu stawał/ Kiedy śie nam
idziec dawał/ W swoiey sławney świątyni:
Wstápiłeś ná wysokośći/ Nábrałeś więźniow
możnośći/ Z korzyśćiámi wielkimi: Y roz-
łeś ludziom dáry/ Nie máiac w hoynośći
iáry/ Boś Pan miedzy wszytkimi.

10. A zwoiowawszy uporne/ Przy nas/ co
asz z soba sforne/ Miłośćia swa zostawasz:
ciechżeć śie dźieja chwalenia/ Iż nam swoiego
áwienia/ Káżdego dniá dodawasz. Tyś Bog
ocny/ tyś Bog wieczny/ Sam nas zbáwić
statecżny/ Ty gwałt nawietszy zmożesz/ Ty
m ze wszelákiey trwogi/ Ty y z gárdłá śmier-
srogiey/ Snádnie nas wyrwáć możesz.

** 11. Pan poráźi sroga rána/ Ieśli nań
dy powstána/ wszytkie swe przećiwniki: A
ż káżdemu ucżyni/ Kto mu śie jedno przećiwi-
/ Wytráćić chce grzesżniki. Bo co niegdy
an sprawował/ Że lud swoy w Bázán zacho-
ał/ Y w morskiey głębokośći/ To jeszcze myśli
ráwowáć/ Iáko to racżył ślubowáć/ Miesz-
ńcom świętych włośći.

12. Wszák wiećie ześćie w czásiech tych Le-
c krew nieprzyiaćioł swych/ Nogámi w niey
odźili: Wiec y ich śćierwem obfitym/ A
ásza reka pobitym/Ześćie swe psy kármili.
Widźieliść Boże Pogánie/ Twoie Krolewskie
apanie/ Gdysmy tryumfowáli: W przod szła

Muzyká śpiewaiac/ A drugá zá nimi gráia
wszyscy śie rádowáli.

13. Pánny tám wprzod táńcowáły/ A pr
bębniech záczynáły/ Ten głos zgodnie śpiewa
iac: Błogosławcie Zbáwiciela/ Coście pos
z Izráelá/ Pánem go swoim znáiac. Tu Be
niámin ácz máły/ Ale Zolnierz z niego śmiáł
Znácznieiszy przed wszytkimi. Tu sa Iudzki
Zábulonskie/ Tu Xiażetá Neftálinskie/ Y z P
niety inszymi.

*** 14. Pan iest swym pobudka w boiu/ O
pośilkiem w niepokoiu/ Nigdy nas nie przeba
czył. Pánie day w tym utwierdzenie/ Day
szczesliwe skończenie/ Coś w nas sam zácżać ra
czył: Pośilay ludu swoiego/ Z Kośćiołá twe
go świetego/ Słowy twymi świetymi: Niech
tám niosa swe dáry Krolowie/ czyniac ofiár
Z námi chwalcámi twymi.

15. A tym záś co śie wsuináia Zbroiey y śi
le dufáia/ Staw śie srogo strászliwy: Niecha
zebrána druzyná/ Niechay mizerna hárdzin
Wie/ żeś Pan spráwiedliwy. Okroć serc
Pogan mśćiwe/ Nákarm woyny boiu chćiwe
By śie wiec obaczywszy/ Tobie pokłon uczyni
li/ A w sztukách śrebro nośili/ Głowy swe uni
żywszy.

16. Tobie Egypscy Pánowie/ Tobie czarn
Murzynowie Niechay dáry dawáia: Niecha
y wszytkie krolestwá/ Znáiac twoie dobrodzieys
twá/ Ku czći twoiey śpiewáia. Tobie c
śiedzisz ná niebie/ Ktore dawność ma od ćiebie
Tobie niech śie kłániáia: Ná ktorego to gło
srogi/ wszytká ziemiá pełná trwogi/ Y ći co g
słucháia.

** 17. Temuż moc wszelką przyznayćie / A
wałe wdźięczną oddayćie/ Z jegożku wam do=
ści: Pańci to náder wysoki/ Wznioſł chwa=
swą nád obłoki/ A nikt go nie okróći. Gro=
yś w swey świątnicy Pánie / Ktoż śie przed
bą ostánie/ Nápełnik twoy strách wszędźie /
y serce dawaß y śiły / Izráelowi coć miły /
Niechżeć zá to cżeść będźie.

Psalm LXIX.

Salvum me fac Deus, quoniam.

Notą Psalmu LI.

RAtuy mię ty sam wszechmocny Boże/ Boć
mię już prawie zálewáią wody/ Łgnącego
błoćie nieszcżęsney przygody/ A prorátowáć
nię nikt nie może: Powodź gwałtowna już
nię porwáłá/ jużem oniemiał rátunku wołá=
ac/ Już y moc ocżu wszystká ustáłá/ Do ćiebie
niebo o pomoc pátrząjąc.

2. Ná głowie tyle swey nie náyduję Wło=
ow/ ile tych co mię w nienawiśći Májąc z mey
kody szukáją korzyśći: Zeby za moją winą /
nie cżuję/ Wźięli nádemną moc/ co mą duszę
Trapią: A ty wieß że bez mojey winy. Ni=
em nie wydárł/ á płáćić muszę/ Zmyśláją ná
nię rozlicżne przycżyny.

3. Nieprzelicżonych Zastępow Pánie/ Day
e śię zá mię nigdy nie wstydáją/ Ci wszyscy co
śię ná ćię oglądáją: Niechay co mają w tobie
fánie/ Dla mnie śię nigdy nie zápałáją: Boć
rągánia Boże żałosnego/ Dla ćiebie uszy moje
łucháją/ Przećię y wstydu używam ćięszkiego.
*** 4. Stáłem śię bráćiey swey nieznájomy/
Synowie mátki mey nie znáją swego Brátá /

ále mię máją zá obcego/ Zem ſię gorlił o Do
twoy zelżony A iż wzgárdę twą y pohánbieni
Z ſercá ſwojego uboleniem noßę/ Swiadczą
poſtem ſwym płácz y trapienie / Smiech tyl
z wſtydem od nich ſtąd odnoßę.

5. A jeſli mię gdy płácząc widáli/ Przyp
wieść záraz ze mnie uczynili/ O mnie ſię
bronách ſiedząc námowili / Po kárczmách
mnie Pieśni ſkłádáli: A ja tu co mam czyn
inßego? Przed tobą ſerce ja ſwoje wylewam
Dla miłośierdźia uſłyß mię ſwego / Gdyż ś
od ćiebie rátunku ſpodźiewam.

6. Wyrwi mię z błotá moich ćięßkośći/ n
dopußczay mi w nim márnie záginąć/ nieprzy
jaćioły day mi wßytkie minąć? Wyrwi mię
ſtraßnych wod głębokośći / Niechay mi gwał
tem duße mey ſmętney Z twych ręku byſtrá po
wódź nie wydźiera : Niechay mię áni wir ta
kokrętny W bezdenną przepáść nigdy nie zá
wiera.

7. Wyſłuchayże mię z łáſki ſwey Pánie
Ráczże oczymá miłośierdźia ſwego/ y zlitowá
nia nie zámierzonego/ Weſoło poyrzeć ná m
wołánie/ A twarzy ſwojey pełney miłośći/ ni
kryi odemnie ſłużebniká twego : Ogárnęły
mię zewßąd ćięßkośći / Przyſpieß z rátunkiem
do utrapionego.

*** 8. Przybliß ſię/ przybliß ku mojey du
ßy/ Spraw żywotowi memu wybáwienie/ nie
przyjaćiołom mym ná pohánbienie : Okup ja,
że ſię więcey nie ſußy : Bácz ják mi hárdźie zł
urągáją Z ußczypki/ ßydząc ze mnie miedzy ſo
bą/ Znaß te ktorzy mi to wyrządzáją/ Bo mnie
trapiący wßyſcy ſą przed tobą.

9. Iużći ná poły mię zámordowáł/ Nie u=
iony żal sercá mojego/ A nikogo ták nie wi=
e dobrego/ Coby mię jáki kęs požáłowáł: Y
bszem jeszcze miásto ćieszenia/ Zli ludźie/gorz=
mię żołćią karmili/ A nie máiąc nic na mię
cżenia/ w prágnieniu moim octem mię po=
i.

10. Niechże dobrych dni zá to nie máią/
iechay im kośćią chleb ich w gárdle stánie/ A
d poćiechy szukáią wiec Pánie/ Tám niechay
ietek stąd odnaszáią: Wykol im oczy niech
e pátrzáią/ Niech śię nábiorą stráchow
emnej nocy/ Poraź je w krzyże/ niech upadá=
/ Niech w biodrách swoich nie máiąc nic mo=
.

** 11. Popędliwość swą wyleyże ná nie/
iechay ich śćiga rozgniewánie twoje/ niechay
dwory y pyszne pokoje Popustoszeią/ y ich
ieszkánie: Bowiem od ćiebie mnie ubitego/
ielutośćiwie oni dobijáią: A choćiaż widzą
z zránionego/Okrutnych mi ran więcey przy=
wáją.

12. Pátrz jáko z grzechu w grzech upadáią:
iechże nie máią twey spráwiedliwośći/ z kśiąg
żywiących wymáż bez litośći/ Niech z cnotli=
ymi dźiału nie máią: Ale ja/ ácżem nędznie
boláły/ Kiedy mię Pánie wybáwisz z trudno=
ći/ Każe ustam swym áby śpiewáły/ná chwa=
wielkiey twey Boskiey litośći.

13. Co wiem że będźie wdźięczniejsza tobie/
Niżli woł tłusty/ rogámi bodacy/ Y niżli ćielec
pytem grzebacy: A tedy dobrze potusza so=
ie/ Mizerni ludźie ćiebie prágnący: Widząc
ę/ á tyś prozbámi ubogich Nie bywał nigdy

pogárdzáiący / Owßemeś pomniał ná ſwe
pętách ſrogich.
*** 14. Niebo/ y ziemiá/ y co w was żywi
Dayćie cześć Pánu: Bo Pan opátruie Syo
á Iudſkie miáſtá ſam buduie. Tám n
dźiedźicży Páńſki prawdźiwie/ Támże ſpoko
nie y Boży ſługi / Weſpol z potomſtwe
ſwym/ przemießkawáią/ Tám y co Páná m
łuią drudzy/ Poćiechy wielkie y rádość ſw
máią.

Pſalm LXX.

Deus in adjutorium meum intend

Notą Pſalmu XVII.

BOże przybądź mi z pomocą/ á nie mießká
iąc rychło przyſpieß/ Że mię od nieprzyiá
ćioł wyrwieß/ Co mi nálegáią mocą: Wßyſ
co duße mey ßukáią/ Boday byli pohańbieni
Sromotnie ná zad cofnieni/ Ci co ſię w złym
moim kocháią.

2. Vczyńże to z ſwey dobroći/ Że ći ktorz
zá mną wołáią Iák zá błaznem/ ſámi pierzchá
ią: Niech ie wſtyd ná zad obroći. A ći záś c
ćiebie ßukáią/ Niech używáią rádośći / Niec
z cáłey ſercá wdźięczności/ Chwałę twą świę
tą wyznawáią.

3. Mowiąc: Bądź pochwalon Pánie / Z
ſwe wierne/ ktore miłuieß/ Łáſkáwie záwżdy o
pátruieß/ Máiąc o nie ſwe ſtáránie. Ia te
pełen rzewnego łkania Wołam / rátuy Boż
żywy/ Tyś Zbáwićiel moy prawdźiwy Poſpie
ßże ſię iuż bez mießkánia.

Ten-

Tenże.

Notą Psalmu CXXIX.

POspieß śię/ ábyś wyrwał mię Pánie/ po= spieß śię Boże ná me rátowánie/ niech háń mája/ niech śię wstydája/ ći ktorzy ná moje ße czyhája.

2. Y niechay tył w lekkośći podádzą / co mi życzą/ co mym złym rádzą / niechby śię ná d z háńbą wroćili/ ći/ co mi więc chey / chey owili.

3. A ći niech rádość z weselem mája/ ktorzy ę Pánie z pilnośćią ßukája/niech mowią/Bo= badź uwielbiony/ ći co miłują twą moc z żdey strony.

4. Alem ja nędzny y utrapiony/ pokwáp śię bych był podpomożony/ tyś pomoc mą y zbá= ienie Pánie/ nie omießkaway/ boć mi śię źle ánie.

Psalm LXXI.

n te Domine ſperavi, non confundar.

Notą Psalmu XXXI.

ZAchoway mię od pohánbienia Ty / w kto= rym ufánie Swe záwżdy mam/ Pánie: Racz mię wybáwić z utrapienia W swojey ráwiedliwośći/ Wstyp mię w mey ćięßkośći.

2. Racżże ty sam być moją skałą/ Do mego ießkánia/ Y do ućiekánia: Wßák mi śię o= ietnicá stáłá Od ćiebie / Ze do końcá Sam aß być moy obrońcá.

3. Wybaw mię z ręku niezbożniká/ Ktory nie chce zdrádźić/ Y duße mą zgłádźić: wyrwi

mię z ręku okrutnika / Boć ja twojey miło
Vfam od ſwey młodośći.

4. Boś mię ty wźiął u mátki mojey/ Od p
częćia mego/ Do opieku ſwego: Tobać m
wßytek żywot ſtoi/ Zá co cżeść twojá Pánie
W uśćiech mych nie uſtánie.

5. A choć mię źli pálcem zazdrośći Pokáz
ją ſobie / Przećie ufam tobie/ Ze mi daß b
wßelkiey żáłośći Oſtátek mych dni ſtráwić: Z
co ćię będę ſłáwić.

6. Tylko w wieku mojey ſtárośći Nie rá
mię porżucáć / Od śiebie odrżucáć: Owße
mię pomni w mey zeßłośći Mieć pod opie
twoją/ Y wſpieráć łáſką ſwoją.

7. Boć śię moji nieprzyjaćiele Przećiw
mnie zmawiáją / Chytrze náradzáią: Duſ
mojey ßpieguiąc śmiele/ Ná to śię uſadźili/
by ją zagłádźili.

8. Jużći go Bog opuśćił/ práwi / Już g
doganiayćie/ Juz go pojimayćie/ Jużći go t
nikt nie wybáwi: Boże rácz mię rátowáć
Niechćiey mię odſtępowáć.

9. Zeći co mi śię ſprzećiwiáją Będą zaw
ſtydzeni/ Do źiemie zniżeni/ Ci co złego mey
ßukáją: A ja záś ná wolnośći / Dam chwał
twey możnośći.

*** 10. Y zácżnę weſołe śpiewánie / O twe
wielmożnośći/ Y ſpráwiedliwośći: A ucżyni
uſty wyznánie/ Ze twych dobroći Boże / Nik
policżyć nie może.

11. Nie zániechám twey wßechmocnośi
Słáwić ná wße ſtrony/ Ześ w niey niezmierżo
ny: A żeś w obietnic ſwych pewnośći / Nie
ßukał żadnego/ Tobie ufájącego.

12. Pánie tyś od moiey młodośći Miał
-ię ná baczeniu/ Y ná swym ćwiczeniu: Nie
-acżże mię y w śedźiwośći Z łáski swoiey o-
-puśczáć: Nie racż trapić dopuśczáć.

13. Aż oznámię twoie możnośći/ Y teráź-
-ieyszemu Swiatu/ y przyszłemu: Bo twe
-Boże spráwiedliwośći Wysoko postąpiły:
Wielkie rzeczy czyniły.

14. Ktoż śię tedy chlubić śmie Pánie/ Aby
-y swey osobie Mogł rowien być tobie? Bo á-
-żeś mię był wpárł w odchłánie Okrutnych ná-
-dźnośći/ Y teskliwych ćięszkośći.

15. Aleś záś żywot moy wybáwił Z przepa-
-śći dźwignawszy/ Z ćięszkośći wyiawszy/ Czy-
-nieś cżęść swą y mą wystáwił/ Gdyś rátowáł
-błędnego/ Y ućieszył smętnego.

16. Przetoż ćię Boże niesko\u0144czony/ Izrá-
-elski święty/ Z twoiey prawdy wźięty Wiel-
-bić będą mey Cytry strony/ Będą ustá śpiewá-
-ły/ Iż twą dobroć uznáły.

17. Y ięzyk będźie dniá káżdego/ Twe sprá-
-wiedliwośći Wyznawáł z wdźięcznośći/ Iż co
-szukáli złego mego/ Sámi są pohánbieni/ Y
-prośnie záwstydzeni.

Tenże.

Nota Pieśni CCXXXIII.

W Tobie Pánie nádźieię mam / wszystko u-
fánie pokłádam/ ták nie będę pohánbio-
-ny/ używáiąc twey obrony.

2. Wyzwol mię z twoiey litośći / od wszel-
-kiey niebespiecżnośći/ náchyl ku mnie uchá
-swego/ á zbaw człowieká grzesznego.

3. Badź ty Pánie mą obroną/ boć mo
rzecz iest strácona/ wßákes obiecał wysłuchái
człowieká w smutku poćießáć.

4. Boże ćiebie oczekawym/ od młodośći
mojey wzywam/ wyzwol mie z reki gwałt
wney. niezbożnośći świátá zdrádney.

5. Státem sie świátu wzgárdzony/
wßech práwie opußczony/ wßákże ja o to nic
dbam/ w Bogu mocną nádźieie mam.

6. Oto przećiwnicy moji/ przećiwko m
sie spikneli/ rádząc jákoby ßkodźili/ Duße m
ie zátráćili.

7. Mowiąc: iuż go Pan porzućił/ z ob
ny swojey wypuśćił/ juž go łátwie zákápim
jáko chcemy utrápimy.

8. Boże moy przyydź mi ná pomoc/ potł
ich wßystkie usilność/ co sie ze mnie urągáj
bo ćiebie/ Pánie/ nie znáją.

9. Niechże sie ich rádá zmieni/ áby byli
hánbieni/ á niech sie wstydzą rády swey/ kt
czynili Dußy mey.

10. Boże ćiebie bede chwalić/ spráwiedl
wość twoie sławić/ ćiebie jedyną pomoc ma
bo inßego Bogá nie znam.

*** 11. Ty Pánie z młodośći mojey/ uczy
mie woli swojey/ dayże mi w niey do koń
trwáć/ nie racz mie nigdy opußczáć.

12. Od tąd do stárośći mojey/ niech bede
opiece twojey/ ábym y inßym objáwiał/ já
ty ku mnie litość miał.

13. Tyś mie był Pánie záſmućił/ áleś
śáś sam poćießył/ wyrwałeś mie z tey przc
zki/ Nieprzyiaćielskiey chytrośći.

14. Przeto tobie mojá Dußá/ bedźie sp

wáć jáko słuszá/ językt tákże wárgi moje/ nie u-
tána w twojey chwale.
XXV. Tobie poruczam Boże moy/ Duszę/
iáko y żywot swoy/ spráwuy ty mnie sługę
swego/ áż do żywotá wiecznego/ Amen.

Psalm LXXII.

Deus judicium tuum Regi da.

Nota Psalmu LXV.

O Boże rácz dáć swoje sądy Swojemu Krolowi/ Day w ręce spráwiedliwe rządy/ Y jego Synowi/ Niechay wszytkie poddáne twoje Spráwiedliwie sądzi/ Niech Pány/ y ubogie twoje Jednym práwem rządzi.

2. Gory niechay pokoy rozpłodzą Ludźiom do rádośći/ Niech pagorki obfitość zrodzą Dla spráwiedliwośći. Bo on wszytkich ludźi ubogich Sam obrońca będźie/ On ućiśki Tyránow srogich Wszczat wyniszczy wszędźie.

3. A zá niego będźie bez końcá Służbá Bożá kwitnąć/ A dokąd miesiącá y słońcá/ Zorze będą świtnąć: Pan ná kray sobie poświecony Lać będźie swe dáry/ Jáko deszcz ná suche zagony/ Gdy páda bez miáry.

4. Zá czásow pánowánia jego/ Zákwitną cnotliwi/ Na wczásiech Pokoju wdźięcznego Będą długo żywi. A on od morzá áż do morzá Będźie roskázował/ Gdźie wschodźi y záchodźi zorzá/ On będźie pánował.

5. Pogánie będą upádáli Przed nim ná kolána/ Vporni proch będą lizáli/ Znając go zá Páná: Krolowie co morzem władáją/ Poniosą mu dáry/ Y ći co ná wyspách mieszkáją/ Dadzą swe ofiary.

***6. Arábſcy y Sebá Krolowie / Kłániáć
mu śię będą/ A wßyſcy wobec narodowie Do
poſług przybędą : On uſłyßy utrzywdzonego
Rzewliwe wołánie : On ná rátunek upádłego
Pręćiuchno powſtánie.

7. Wßyttkim ſtrapionym dla fráſunku Bę-
dźie miłośiernym/ Strzegąc ich duße/ w ſwym
rátunku Pokaże śię wiernym : Od zdrády y
gwałtu káżdego Nędzne odcymuje : Abowiem
on y nalizßego Krew drogą ßácuje.

8. Zá czym mu też Pan z ſwey miłośći
Przedłuży żywotá: Y dá że będźie miał w hoy-
nośći Arábſkiego złotá : Wßyſcy zá drowie
Krolá ſwego Będą śię modlili : Wßyſcy bę-
dą poſtępki jego W nim błogoſłáwili.

9. W ten czás z gáréći ziarn táki wßędźie
Vrodzay powſtánie/ Że chrzeſt jego ták ſłyßán
będźie/ Iák ßum ná Lybánie. Po kroleſtwách
kwitnącey młodźi/ Roſtącey do ſławy/ Táki
doſtátek wiek on zrodźi/ Iáki ziemiá trawy.

10. A Imię Krolá tego wieczne/ Będźie zo-
ſtawáło/ Poki świát ten świátło ſłoneczne Bę-
dźie oświecáło : W nim wßyſcy ßczęśćia zá-
żywájąc: Będą śię ćießyli/ Onego też ßczęśli-
wym znájąc/ Będą go ſławili.

***11. Bądźże chwałá Boże prawdźiwy /
Izráelſki Boże. Ty ſam ná świećie czyniß dźi-
wy/ Iákich nikt nie może : Imię twey zacney
wielmożnośći/ Niechay zabrzmi wßędźie: Nie-
chay chwała twojey litośći Swiát nápełnion
będźie.

Pſal-

PSALMOW DAWIDOWYCH
Cżęść Trzećia.
Pſalm LXXIII.

Quàm bonus Iſrael Deus.

O Iák Bog dobry właſnemu Izráelowi
ſwojemu: Y tym/ ktorzy ſercá ſzczyrego
Ochraniája czáſu wſzelkiego. Jednak nie-
dzne moje nogi/ Juz práwie ſzwánkowáć
miáły/ Y uſtąpić mocno chćiáły / Z two-
jey Boże proſtey drogi.

2. Pótrząc jáko ſzczęśćie ſłuży/ Y wſzytko po myśli płuży/ Ludźiom ſzalonym y złośliwym /

Ktorymem śię stał zazdrośćiwym: Że wolni będąc ćięszkośći/ Nędze tu żadney nie znáją Zdrowie y dostátek máją/ Zyiąc záwżdy w bespieczności.

3. Co to robić nie niewiedzą/ W proznowániu sobie śiedzą/ Przyidźieli ná nic co ćięższego/ Máją śię obroćić do czego: A przetoż śię w hárdość stroją/ Ják w klenoty naykształtnieysze: Száty ich naozdobnieysze/ Kiedy komu co złe zbroją.

4/ W rozkoszach leżąc potyli/ Ták/ że iuż ledwie potrzyli/ A ná to śię cále chowáli/ Aby co iedno chcą pacháli: Bliźnie swoje obćiążáią Pysznym swym roskázowániem/ A gwałtownym ućiskániem Bezpráwie im wyrządzáią.

5. Niemasz w nich żadney boiáźni/ Ni Bozkiey/ ni ludzkiey káźni: Niebem y źiemią poruszáią/ Gdy złość języków rospuszczáią: Zá czym w wielu dobrych ludźi/ Gorzkość wody ktorą piją/ Kiedy ie źli ludźie biją/ Te żałosną mowę budźi:

6. Abo Bog tego nie widźi/ Abo śię yono nie brzydźi Złośćiami ludu bezbożnego/ Przećiwko sobie występnego. Pátrz/ iáko bespiecznie śiedzą/ A choć o Bogá niedbáją/ Szczęśćia zewsząd używáją/ O żadney nędzy niewiedzą.

7. Proznom śię y ia frásował/ Bym serce czyste záchował/ Proznom strzegąc śię niepráwośći/ Vmywał ręce w niewinnośći. Nie było dniá y iednego/ Żeby mię prześládowánie/ Albo niesłuszne karánie/ Nie utrapiło nędznego.

*** 8. Lecz serce gdy ták myśliło/ Czułem/ bez

iechu nie było: Widząc żeś Pánie obrożo-
/ Y lud twoj tym był zniewążony / A chcąc
śl ná czym postáwić/ Dziwnem sobie rzeczy
yślił/ To y owo w głowie kryślił/ Jednákem
nie mogł spráwić.

9. Aż wszedszy w twoje świątnice / Zrozu-
iałem tájemnice: Koniec niezbożnikow wy-
awszy/ Y tego śie tám dowiedźiawszy / Ze źle
sczęsne swe nogi/ Ná śliskiey tle położyli:
rzetoż/ o czym nie myślili Wpádną w upadek
ogi.

10. Prędzey/ áni w okámgnieniu / Przy-
odzą ku spustoszeniu: Bo jáko jedno rychło
anie/ Swoje stráchy sam puśćisz ná nie / Y
sámych/ y ich mienia/ Szczątku ná świećie
e stánie Y przyidą w zápámietánie / Ják sen
pierwszego ocknienia:

11. Czego áni myśl pojęłá / Siłá trosk z
ásunkiem wźięłá: A imem był w więtszym
yśleniu/ Tymem był y w więtszym wątpie-
iu/ Ták żem słusznie policzony Mogł bydź /
rzed oczymá twymi/ Między bydłęty sprosny-
i/ Będąc ták źle wyćwiczony.

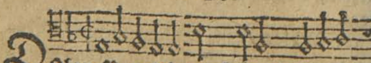
12. Lecz wiedząc o tobie w Niebie / Niech-
iałem śie puśćić ćiebie: A tyś mię też w tey:
iedźie moiey/ Nie wypuśćił z prawice swojeey
Iuższe mię wiedź po swych drogách Z oycowskiey
wojey miłośći/ A weź mię do swey słáwnośći/
Po rozlicznych moich trwogách.

13. Jáć w Niebie nic mam inszego/ Oprocz
ćiebie Bogá swego/ Záczymeś sam y tu ná źie-
mi/ Grunt/ między poćiechámi memi/ gdy duch
moy y ćiáło mdleje: Iżeś skáłá ma ná wieki/ A

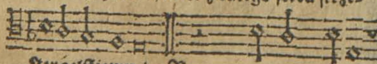
nie spusczasz mie z opieki/ W tobie skłádam sw
nádźieje.

14. Bo ktorzy ćie odstępuja/ Znáć że zginą nie miłuja: A ktorzy cudzym Bogom służą Ná swoje śie zbáwienie dłużą. Lecz ja przy tobie zostánę/ Ciebie Bogiem swoim znájac W tobie státecznie ufájac: Spraw twych sławić nie przestánę.

Tenże.

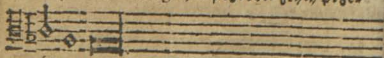
Dobry Pan ludowi swemu / ludowi
Chętny Pan tym co z cáłego sercá strze-

Izráelskiemu / R.
ga ustaw jego/ W czymem mało

nie szwánkował/gdym szczęśćie złych prze-

pátrował.

2. Frásowáłem śie serdecznie / widząc jáko źli bespieczne :/: Wesołe prowádzą látá / w kráiach szerokiego świátá Pozoru ná nic nie máją/ wczásow swojich przestrzegáją.

3. Bojáźń śmierći ich nie męczy/ sumnienie o grzech nie dręczy :/: Prac ludzkich śie nie tykáją/á bez karánia bujáją Záczym śie w nie pychá wkrada/ á obłudá nimi włada.

4. Wynoſzą oczy otyłe/ łbem myśli roią
wiłe :/: A zgory mowę zpuſzczáią/fałß/złość/
otą zátrywáią ❧ Wniebie uſtá położyli/
ytiem Ziemię ſtryślili.

5. Zmyśláiąc zbáwienne rzeczy/ máią
piatowe ná pieczy :/: Smieią świádectwá
ożego/ náciągáć do błędu ſwego ❧ Jákás
oc ſobie zmyśláią/co iey do Niebá nie máią.

6. Ciſną śię ludźie zá nimi/á piią tenże błąd
nimi :/: Y mowią/teć Bog miłuie/tych praw
uchác roſkázuie ❧ Niemáß Bogá/ niemaß
Niebá/ álbo tych ſłucháć potrzebá.

7. Tákowe ſzczęśćie źli máią/ ták dobrych
ni używáią :/: Tomći ia prozno w czyſtośći/
áwił láta od młodośći ❧ Proznom nioſł
rzęstádowánie/ proznom wyćierpiał karánie.

8. Prozno trapić Duchem ćiáło/ by ſwa-
wolnie nie buiáło :/: ſwowolni záżyią świátá/
szczęśćiu wßyſtkie trawią láto/ ❧ Tam śię
myśla długo báwił/ á rozum mię w tym nie
práwił.

9. By nie było co inßego przyſtoby było do
iego :/: Oſadźił bym był cnotliwe/ zchwali-
wßy nieſpráwiedliwe ❧ Wypadłbym z dzie-
dźictwa twego/ ná plac zgienienia wiecznego.

. 10. Alem do twoiey świątnice/ wßedßy/po-
iał táiemnice :/: Yż ći co w złośćiách buiáią/
nießczęſny koniec mieważą ❧ Ktoro śię po-
wśnie nogá/ aliści śmiertelna trwogá.

11. W przepáśći śię zápádáią/ z ßátánem
noclegi máią :/: Pomiiáią w okámgnieniu/iák
ſen ná pierwßym ocknieniu: Nágle z dekretu
Páńſkiego/ zápádną śię do iednego.

12. Toć złych koniec: alem tego/ z przod
nie pojął pierwszego :/: Lecz długo o tym m
śliwszy/ czym dáley byłem wątpliwszy. P
dobnym był w mym myśleniu/ bydlęciu nier
zumnemu.

13. Lecz żem dáley nie záchodźił/ tyś m
Pánie ręką wodźił :/: Miałeś ná pieczy r
spráwy / zkądem dośiągł wieczney sławy.
Ktoż ná źiemi/ ktoż ná niebie? godźien chwał
oprocz ćiebie?

*** 14. Po tobie serce truchleje/ w tobie P
nie me nádźieje :/: Zginą ći co ćię nieznają
zginą ći co ćię mijają. Ja przy tobie Bo
stánę/ ufáć w tobie nieprzestánę.

15. Będę ćię Boże moy sławić/ będę usz
ludzkie bawić :/: Wdźięcznymi chwałán
swymi/ wieczney pámiątki godnymi. A t
mię Pánie ná wieki/ nie wypuszczay z swey o
pieki. Amen.

Psalm LXXIV.

Ut quid Deus repulisti in finem.

Czemuż ná wieki nas wżdy opuszczasz
Boże Czemu śię dasz gniewowi swemu
Srożyć przećiwko ludu wybránemu?

Cze-

Czemuż nas wilkom ſzárpáć dopuſzczaſz?

2. Wſpomni ná ludu ſwego zebránie/ Ktoś ty ſobie ſam drogo okupił: Pátrz jáko złoſnik dźiedzictwo twe złupił/ Y Górę Syon/ gdźie twe mieſzkánie.

3. Przyſpieſz co rychley nie myśląc wiele/ A wytráć ſrodze wſzytkie bezbożniki/ Co z nieleyſzymi ſwymi pomocniki/ Náczynili ſzkod w twoim Kośćiele.

4. Bo gdźieſmy pierwey ſłow twych ſłucháli/ Słuchamy teraz bekánia ſproſnego/ Tám roſtoczywſzy przeporce brzydkiego báłwochwalſtwa/ cześć twą podeptáli.

5. Nie przepuſzczáją ni budowániu/ W ktorymeſmy twą ſłużbę ſpráwowáli/ Jákoby w leśie drew w nim nárabáli/ Myśląc o jego wſzczęt zepſowániu.

6. Subtelne Domu twego rzezánia/ Obuchem ſprośnie potłukli y młoty: Wſzytkie po śćiánách koſztowne roboty/ Pſują żáłośnie bez pámięcánia.

7. Ach y ogieńci już záłożyli/ W Swiątnicy/ gdźie twe bywáło mieſzkánie/ Twego imienia już przybytek Pánie/ Do gruntu práwie w niwecz zniſzczyli.

8. Ná toć ſię były pyſznie zmowili/ Mowiąc: Wytráćmy wſzytkie do jednego: Y też namioty Bogá wſzechmocnego/ Wſzytkie w tey ziemi ogniem ſpalili.

9. To zła/ choragwi ſwych nie widźiemy/ Już więcey/ áni Prorokow nie znamy/ Od to-

gdy śię dowiedźieć nic mamy/ Długoli śię tá trapić będźiemy?

*** 10. O Boże/ do kąd ucho twe będźie Słucháć złych ludźi tobie urągánia? Nieprzyjaćiel twoy tákże bez przestánia Będźie sromoćił/ Imię twe wszędźie?

11. Cóż to że od nas ták długo stronisz? A w ręce swoie nie porwiesz złośnikow? Przeciwko prawica swą nas swych miłośnikow Wyćiągnąwszy ją możnie nie bronisz?

12. Wszákeś ty nász Krol jeszcze z dawnośći/ Ktoryś nas sobie ták był umiłował/ Że śię też wszytek świát temu dźiwował/ Kiedyś nas dźwigał w nászey ćiężkośći/

13. Gdźie jey nie było drogęś ukazał/ W pośrzodku morzá dná grunt osuszywszy/ A smokom hárde głowy pokruszywszy/ Wodamćś śię zlać ná nie rozkazał.

14. Tyś stárł y głowę Wielorybowi/ Gdy lud twoy pożrzeć chcąc okrutnie gonił: Tyś woyská jego strászliwie rozgromił/ Y podał ná łup swemu ludowi.

15. Nád przyrodzenie swe/ z twárdey skáły Zdroje płynęły ná twe roskazánie: A jeszcześ słowá y nie wyrzekł Pánie/ A rzeki wielkie oschnąć muśiáły.

16. Twoie wszechmocność y czásy czują/ Bo kiedy ty chcesz/ noc ćiemna przychodźi/ Zá twoją wolą dźień jasny wschodźi/ Wtąż śię y Mieśiąc z Słońcem spráwują.

17. Tyż bárzo mądrze wszytkiego świátá Ludźiom ná źiemi gránice postáwił/ Tyś pożyteczne odmienności spráwił Z przykrymi mrozy ćiepłego látá.

18. To czyniac przećie pámiętay Pánie/
ko ćię hárdźie szczypiac sromoćili/ Iáko y
oje Imię łżąc bluźnili/ Źli y niewierni/
żydźy pogánie.
19. Bestyam srogim do rozdrápánia Sy-
gárdlice swojey nie wydaway/ Lecz przy
adku swym obrona swa stáway: Pokaż mu
nędzy swe zmiłowánia.
** 20. Weyrzy ná swoje przymierże Pánie:
o cóż świát? jedno stok wszytkiego złego.
at káżdy pełen nierządu sprosnego/ Wszędźie
a gwałtow skwierk/ nárzekánie.
21. Nie day upádłym nośić ná sobie Wsty-
u/ poniewaz do ćiebie wołaja: Niech śię rá-
uja y łáskę twa znája/ Zá ktora będa dźięko-
áć tobie.
** 22. O Pánie rácż że też już wzdy powstáć/
Weźmi śię zá ták jáwne krzywdy swoje/ Bacż
e káżdy dźień bluźnia imię twoje Sprośni
luźnierże: Możesz im sprostáć.
23. Nie wypuszczay że z swojey pámięći/
ákie otrzyki/ jákie też y słowá wszeteczne ná-
er/ pusczáłá ich mowá/ Niech ták więcey nie
będa nádęći.

Psalm LXXV.

Confitebimur tibi Deus, confitebimur.

TJebie Pánie wyznamy / Wyznamy

z ochotą

z ochotnośćią/ Y z serdeczną wdzięczno-
śćią/ Że ćię przytomnym mámy/ Imię
twe będźiem chwalić/ Cudá twe będźiem
sławić.

2. A ja więc spráwiedliwy Sąd odpráwo-
wáć będę/ Gdy Májestat osiędę: Będąc też
swym życzliwy/ Ztwierdzę słupy záchwiáne/ Y
pogodzę poddáne.

3. Rzekę ludźiom szalonym/ Już więcey nie
szálejćie/ Ale śię zlepszyć chćiejćie. Hárdźie
zás wyniesionym: Nie wznośćie rogow hár-
dźie/ Mowiąc Bogu ku wzgárdźie.

4. Niemász sławy nádźieje/ Od tąd gdźie
słońce wschodźi/ Albo y gdźie záchodźi/ Ni ztąd
Aquilon wieje: Bog sam zniżá jednego/ A
wznośi zás drugiego.

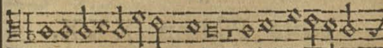
5. Bo ma Pan w ręce swojey Kubek winá
przykrego Z drożdżámi z mięszánego/ Ktorym
nie smacznie poij wszystkie niespráwiedliwe/ w
grzechách niepowśćiągliwe.

6. A ja záśię dźiękując Bogu Izráelskie-
mu Záśpiewam ku cżći jemu/ Rogow złym
przytłumiając/ A zás cnotliwych wszędźie Chęć
ma wynośić będźie.

Tenże.

SPráwowáć śię tobie będźiem/ á niko=
Oprocz ćiebie Pánu swemu/ á Imie=

mu innemu :/:
nowi twemu/ Wyznawájąc spráwy two=

je/ y one wielkie dźiwy/ ktore okázowáć

racżyß/ ták jáko Bog prawdźiwy.

2. Abowiem ty w oney swojey Boskiey Dźiwney możnośći :/: Nie tylko grzech/ ále sądźiß wßytkie spráwiedliwośći Ziemiá przed możnośćią twoją/ jáko wosk śię rozpłynie/ á wżdy nigdy zá twą spráwą/ y żaden z niey nie zginie.

3. Ty wołaß ná złośćiwego/ áby przestał swey złośći :/: A w oney nádętey myśli swych przewrotnych chćiwośći/ Gdyß pod wßytkim słońcá biegiem/ nie móß Bogá tákiego/ ktoryby ták miał przestrzegáć/ Sądu swego wiernego.

4. Ten kogo chce umie podnieść/ y umie też potłocżyć :/: A ten kres przez jego wolęy/ iśćie trudno przeskocżyć Dźierży w ręce kielich winá/

winá/ ktorym pot wiernego / á drożdży náleje w gębę/ niewierniká káżdego.

5. A ták ja moy miły Pánie / muszę ciebie wyznáwáć :/: A gdyżeś Bog przodkow nászych/ z nimi wiecznie wysłáwiáć ☞ Wzgárdziwszy hárda myśl grzesznych/ zostánę zpokornymi/ á twe Imię bez przestánia/ głośić będę z wiernymi.

Psalm LXXVI.

Notus in Judaea Deus.

Nota Psalmu XXX.

W Judskiey ziemi Bogá znáją Jákowey jest wielmożnośći/ W Izráelu pewność máją O jego świętobliwośći: Bo Salem jest jego kochánie/ A Syon záś jego mieszkánie.

2. Tám pokruszył wszytkie zbroje/ Łuki/ tárcze/ ostre miecze/ Uspokoił wszytkie boje/ Ktorym ztrudná kto uciecze. Swiádkámi twey słáwy Hetmáni/ Swieżo ná gorách zwojowáni.

3. Ná łup się twoim dostáli/ Zásnawszy sen nie ocknioni: Choć się ná woynę wybráli/ nie mieli rąk do obrony: Bo stráchem / BOże / twojey grozy Uśpione są konie y wozy.

*** 4. Strásznyś ty Pan w grozie swojey / Zwłaszcza tym co hárde baczysz: Ktoż się przed tobą ostoi Kiedy się rozgniewáć raczysz? Ná twe Pánie z niebá wyroki/ Milcząc/ drży świát. jáko szeroki.

5. A coż gdy ná sąd powstawasz / Wiernym swoim ku obronie: Tám więc jáwnie znáć to dawasz/ Ze złych hárdość już ná zgonie. Tryumfy twe/ ich zápálczywość/ Z ich gniewu rośćie twa poczćiwość.

6. Sluby czyńćie Pánu swemu / Ale je y oddawayćie : Dáry swe Bogu strászne*mu* / Studzy jego przyyna śayćie : On bowiem żywot odeymuje Krolom / ktorym strásznie pánuje.

Psalm LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamavi.

W Ciężki czás frásunku mego / Wzywatem Bogá sámego / Głos swoy do niego wznośac / O wysłuchánie prośac : Im mi bárzi dolegáło / A śił moich ubywáło Wiecym jego pomocy / Szukał we dnie y w nocy.

2. Ale duszá utrapiona / Nie mogłá być ućieszona / Iż Pan pomoc odwłaczał / Jákoby nie zábaczał : A choć duch moy ledwo wzdychał / Jezyk wołániem usychał / Nie ustatem w ćiężkośći / Wzywáć jego miłośći.

3. W tákim ćięßkim frásowániu/ Proznom myślił y o spániu: Iák zábity leżałem / Mowić już nie umiałem. Aż w myśli mey roztárgnieniu/ Y á pámięć przyßły sumnieniu Czásy Páńskiey miłośći/ Gdy wyrywał z trudnośći.

4. Tomem przypominał sobie/ Iákom kiedyś śpiewał tobie/ Boże łáskę twą znájąc / Y zá nię chwałę dájąc/ A to z serdeczney wdźięczności/ Co rozmyślájąc w táynośći / Tymem serca swojego/ Pośilał z truchłego.

5. Mowiąc/ zaß Pan moy obrońcá/ Porzućił ćię już do końcá? Czyli zápomniał swego / Miłośierdźia wielkiego? Zaß Páńskiey jego opieki/ Nárnßyć co mogą wieki? Czy obietnice jego// Vstąpią z mieyscá swego?

***6. Zaß zápamiętał litośći/ Ktora dawał w obfitośći? Czyli tosz z miłowánie Iego/ co roz gniewánie? Y rzekłem śię więcey nie bać / Choćby y śmierć tuż miáłá stáć/ Práwicáć náwyższego Prętko rátuje swego.

7. A żebym wżdy mogł przyść k sobie/ Wspominałem/ jáko tobie Nie trudne było Pánie wiernych twych wspomagánie. Twoich cudow możne dźieło/ Myśli moje spokoiło: Bom w nich twą upátrował Moc/ ktorąś swe rátował.

8. O Pánie twoich spraw chwało/ Poki ćiebie/ będźie stáłá: Zaden nigdźie nie może Porownáć z tobą Boże. Sameś ty w prawdźie możny Pan/ Táki/ z twoich cudow uznan: Bo dokázujeß mocy/ Dodájąc swym pomocy.

9. Tyś mocą rámienia swego / Wybáwił z járzmá ćięßkiego / Potomstwo Iákobowe Tákże y Iozefowe: Twoje moc poczuły wo-

y/ Y ſtráchem jey drżáły brody: Przepáść
rzepáść chćiáły/ By ná ćię nie pátrzáły.

10. Niebo zá twym poruſzeniem / Strách
żyniło ſwym trzęśienięm / Jákby śię wálić
miáło/ Ták ſtráſznie śię chwiać zdáło Po nim
trzelbá twa huczáłá / Wſzytkie ſtráchem ná-
ćtniáłá / O gnie ſwe wypuſzczáiąc / Cáły
świát oświecáiąc.

11. Nuż y źiemiá ſrodze drżáłá / Gdy idą-
cego widźiáłá / Przez morze/ ſwego BOgá /
Gdźie nie bywáłá drogá. W ten czás kiedy
wiernych rzeſzá/ Prowádzona od Moyżeſzá /
W páſze/ y od Aroná Roſkoſzne uwiedźiona.

12. Przetoż y ja ſwych ćięſzkośći/ Choćbym
nie pozbył w rychłośći: Czemubym źle miał
tuſzyć/ Jákby mię Bog miał ſkruſzyć. Pocze-
kam go w ćierpliwośći/ A on mię z moich trud-
nośći/ Rád nádźieję wybáwi / Y ná ſwobo-
dźie ſtáwi.

Pſalm LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam

Ludu moy uważ pilnie ſłowa moje/ A do

nauk mych nákłoń uſzy ſwoje/ O dźiwnych

rzeczách mowić będę z wámi/ O tájemni-

cách

cách pod przypowieśćiámi/ Ktore przod-

kowie náſzy widáli / A ſwoim je ſynom

powiádáli.

2. Od nich ſłyſzawſzy zá pewna to mamy
Przetoż to dobrze w pámięći chowamy / A
byſmy śię tym y ſámi rządźili/ Y ſwym potom
kom coż pozoſtáwili : O dźiwnych ſpráwác
Páńſkich rozmawiáć/ A śiłę jego wſzędźie roz
ſławiáć.

3. Práwem to wiecznym podał Jákobow
Przymierzem ſtwierdźił Bog Izráelowi: Ab
Oycowie ſynom powiádáli / A ći záś tákz
ſwoim zwiáſtowáli : Potomnym wiekom t
podawájac/ Zadnego z dźieći tym nie mijájac

4. Aby nádźieję ſwą w Bogu ſkłádáli/ Je
go ſpraw dźiwnych nie zápomináli : Przyka
zań jego przeſtrzegájac pilnie / A zá Oycy te
ſtrzegac śię uśilnie/Ktorzy narodem upornym
byli/A záwżdy z Bogiem ſwym wprzek chodźi

*** 5. Ják potomkowie Efráimá cnego
Swiádome łuku/ choć ſercá wielkiego/ Jedná
w potrzebie tył z háńbą podáli/ Nie potkawſzy
śię wſzyſcy zućiekáli : Bowiem przymierze Bo
że zgwałćili/A w Zakonie Páńſkim nie chodźi

6. Zápámiętawſzy Páná Bogá ſwego / Y
ſławnych dźiwow wielmożnych ſpraw jego/kto

e oczom ich kiedyś pokazował/ Kiedy przed ni=
ni cudow dokazował W źiemi Egyptskiey/ w=
połu Soańskim/ Przypatrowáli śie dźiwom
Pańskim.

7. Morze ná poły mocą swą rozsadźił/
przez ktore sucho lud swoy przeprowádźił/ Wo=
dy z obu stron tak jáko mur stały/ Ná dźień w=
obłoku Pan Bog wieczney chwały Przed nimi
chodźił/ á zaś im w nocy Słupem ognistym
świećił w swey mocy.

8. A żeby lud swoy w prágnieniu nápoił/
Skáłę ná puszczy cudownie rozdwoił/ Y tak
wypuśćił z kámieniá twárdego/ Strumienie/
jáko ze źrzodłá żywego: Ztąd tuż obfite wody
unęły/ Szumem ják rzeki jákie płynęły.

** 9. Ale śie y ztąd nie upámiętáli/ Ani
swych grzechow przećię poprzestáli/ Vpornie
drażniąc Bogá bez przestánia/ Przećiwko nie=
mu czynili szemránia: Nápieráiąc śię do
swey sytośći/ Pokármu naieść według lubośći.

10. Azaż (powiáda) on temu podoła/ A=
zaś ná puszczy nákarmić nas zdoła? Bo cho=
ciaż wody wywiodł z twárdey skáły/ Ták że
strumienie ják rzeki wezbráły/ będźieli też mogł
chleb nágotowáć/ Albo y mięsem nas opatro=
wáć?

11. To usłyszawszy/ bárzo śię obráźił/ A ná
Jákobá Pan wszystek gniew zráźił/ Wielkim
zapędem ku Izráelowi Ruszon/ y przećiw swo=
jemu ludowi: Przeto że cále w nim nie ufáli/
Ani ná mocy jego przestáli.

12. Abowiem on był obłokom roskazał/ Y
drzwi do niebá wszytkie pootwarzał/ Aby lud
jego nędze nie uznawał/ Mánnę im z niebá do

potármu dawał: A przećię ná głod nárzekć
śmieli/ Choć niebieskiego chleba dość mieli.
*** 13. Człowiek śmiertelny z Anjoły záśia
dał/ (Rzecz niesłychána) kiedy chleb ich jada
Ktorego im Bog dawał do sytośći. Aż gdy i
przyszedł do obrzydliwośći/ Rozpuśćił Eu
z skarbu swojego/ Pobudźił wiátru południ
wego.
14. A oto z wiátrem mięsa rozlicznego/ D
státek wielki ptástwa skrzydlástego/ Jákie z
mieći ná polách bywáją/ Ják wiele piasku brz
gi morskie máją/ Prosto w namioty do nich l
ćiáło/ W okoł obozu wszędźie pádáło.
15. A ták śię mięsá w swey pożądliwośći
Wszyscy náiedli prawie do sytośći/ BOG t
ktoremu ták urągáć śmieli/ Spráwił mocą sw
że dostátek mieli: Lecz jeszcze máło gárdło i
miáło/ Jeszcze im mięso w gębie ich tkwiáło.
16. Kiedy Bog srogim gniewem zápalony
Rzućił śię z kożnią ná on lud mierźiony/ Ludź
przednieyszy/ ludźie znákomići/ Z Jzráelczyko
nagle są pobići. Nie pomogło to/ przećię grz
szyli/ A cudom Páńskim nie uwierzyli.
*** 17. Więc też nieszczęśćiem Bog niszcz
ich káta Y przed czásem je stracał z tego świ
ta: A oni widząc śię w niebespieczeństwie/ z
je mordował w strásznym okrućieństwie/ D
piero nędzni Paná szukali/ A do niego śię wsz
náwracáli.
18. Wspomniawszy sobie że Bog Zbáwići
lem/ Y sam nawyższy ich wspomożyćielem B
wał/ ktory swych nigdy nie przebaczy/ Lecz
z ćięszkośći wszytkich wyrwáć raczy/ Alić obł
dn

dnie wßytko zmyślali/ Chcac zdradźić Bogá/ usty kłamali.

19. Nie byli z Bogiem sercá uprzyimego/ Ani wiernymi strzedz Przymierza iego: Jednák on przecie z dawney swey miłośći/ Choćiaß nie-godnym odpußczał ich złośći: A mogac ná nie ostrże nástapić/ Gniewu słußnego raczył ustapić.

20. Pámietał záwżdy że sa krewkie ćiáło/ Że przyrodzenie ich sie zepsowáło/ Że wiátru rowni precz odchodzacemu/ A juž sie wiecey nie wracáiacemu: Acz go ná pußczy cżesto drażnili/ Y do żáłośći też przywodźili.

✶✶✶ 21. Bedac karáni nic sie nie zlepßáli/ Do swych nałogow záwżdy sie wracáli: Doświad-cżáć śmieli Páná Bogá swego/ Ogránicżájac sie náświetßego: Zápamietáli że je wybá-wił/ A ná swobodźie z niewoli stáwił.

22. Kiedy w Egypćie ná polu Soáńskim/ Cudá spráwował w imieniu swym Páńskim: Kiedy im naprzod wody poginełyy/ Zdroje y rzeki krwia żywa płynęły: Miedzy wodámi pić co nie mieli/ Schnać od prágnienia wiel-kiego mdleli.

23. Przepuśćił ná nie gwałt gádu przykre-go Muchy y mßyce żárły z nich káżdego: Aż im y żáby biedy przydawáły/ Gdy sie w ich gmá-chách mierźione czołgáły/ Chrżaßcże z ßáráń-cżá zbożá pożárły/ wßytke ich prace wniwecz potárły.

24. Grády połtukły pyßne ich winnice/ Drzewá figowe/ y wßytkie ßcepnice: Ná po-lách stadá grom srogi popalił/ Lecz wßytko to złe od swoich oddalił. Owa wßytek gniew

swojey srogośći/ Wylał Pan ná nie w zápál-
czywośći.

25. Srogimi zewszad plagámi skrapieni /
Od niewidomych duchow udręczeni: Wypu-
śćił wodze Bog swemu gniewowi/ Zywot ich
dájac ostremu mieczowi: Nád wszytkimi śię
zła śmierć srożyłá / Zárowno z bydłem ludźi
dawiłá.

✱✱✱ 26. Płod pierworodny ile gozástáłá/ W-
śáłym Egypćie wszytek zmordowáłá: Młodź
wytrácona z rodu Chámowego/ Smierć nie zy-
wiłá z nich y naduższego: Ale Pan zájał lud
swoy ják owce/ Wybiwszy wszytkie ich prześlá-
dowce.

27. Prowádźił je sam puszczámi srogimi /
Sobą je sámym czynił bespiecznymi Y zápro-
wádźił je w swojey miłośći/ Ná kray dźiedźict-
wá swey świętobliwośći/ Gdźie śię roskoszna
gorá wydáłá Ktorey práwicá jego dostáłá.

28. Przed ich obliczem wygnał precz Pogá-
ny A ná ich mieyscu poczynił je Pány/ Podźie-
lił wszytkie ich / miedzy swe włośći/ Práwa
dźiedźiczney dawszy ośiádłośći: Wszák zno-
wu przećiw Bogá gniewáli / Zakonu jego ni
przestrzegáli.

29. Głupim rozumem swoim śię sprawu-
jąc / A przodkow swoich złośći náśladując
Cofnęli śię w zad/ jáko łuk zdrádliwy/ Jeli śię
służby bałwanow brzydliwey: Czym nádet
z nowu Bogá zdráżnili/ A z pomstą srogą n
śię wzbudźili.

✱✱✱ 30. Bo pobaczywszy ich nieszláchetnośći
Przećiwko nim śię zápálił w srogośći: Lu
Izráelski porzućił do końcá / Y mieysce Sy

choć mu był obrońcą/ Choć przed tym było jego tochaniem / Ná ziemi bárzo wdźięcznym mieszkániem.

31. Nieprzyjaćiołom znák swey przytomnośći Arkę świádectwá swojey wszechmocnośći Do ręku podał/ á lud swoy wybrány Podał na miecze/ by był mordowány: Ták śię gniew jego ná nie rospalił / Ze od dźiedźictwá chćć swą oddalił.

32. Młodź co rzezwieysza ogniem popalono/ Pánienki wszytkie też zesromocono/ Więc y Kápłanow nie uszanowano/ Okrutnie mieczem wszytkie wyćinano: Y wdow nie zstáło coby płakáły Mężow/ á pogrzeb im spráwowáły.

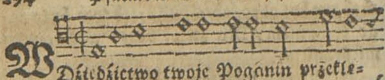
33. Ocućił śię Pan ze snu obudzony/ Krzyknał ják mocarz winem podpojony: Zádał ćieszki raz nieprzyjaćielowi/podał go ná śmiech wszytkiemu wiekowi. Ale potomkom Efráimowym/ Nie zlećił władze/ ni Jozefowym.

34. Lecz pokolenie Judskie obrał sobie / A gorę Syon swey świętey osobie Vmiłowawszy/ śliczne budowánia Ná niey postáwił swojego mieszkánia/ Ktore trwáć máją ná wieczne látá/ A pokąd będźie y tego świátá.

35. Więc wźiął od stádá człowieká prostego Dawidá/ sługę sobie powolnego: Aby co przed tym zá owcámi chodźił/Dźiedźictwo jego Izráelskie wodźił: Ten je z pilnośćią páść y práwowáł/ A w swym urzędźie wiárę záchowáł.

Psalm LXXIX.

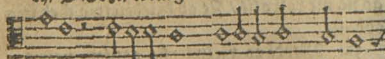
Deus venerunt gentes.

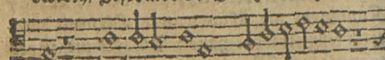
W Dźiedźictwo twoje Poganin przekle=

ły/ O Boże/ wtárgnął/ á Kośćioł twoy

święty/ Zeſromoćił : Jeruzalem zburzyw=

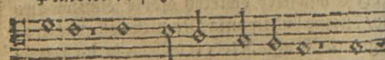
ſzy/ W gromady gruzu wſzytek obroćiwſzy/

Sługi twe wybili / Trupy rozrzućili/

Ptakowi do pożárćia : Ciáłá twych ko=

chánych Sług wiernych wybránych/ Be=

ſtyam do rozdárćia.

2. Krwie ich ták wiele wſzędźie roztoczyli / Że w niey ják w wodźie po mieśćie brodźili/ A nie był żaden coby był rátował / Y biedne kośći do źiemie pochował. Ten żal kiedy widzą/ Smiejąc śię z nas ſzydzą/ Mili ſąśiedźi náſzy:

Inſzy

Inßy dziwowiwßko Czynia y igrzyßko Z nas ſobie troche dálßy.

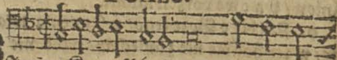
3. Y dokądże wżdy kego będzie Pánie/ Czyli ná wieki gniew twoy nie uſtánie? Y do końcáß nas w tákiey ſwey ſrogośći Wytráwić ogniem chceß w popędliwośći? Ráczey ná pogány / Ktoć śię rozgniewány/ Co ćię Bogá nie znáją: Y ná tákie włośći/ Użyi ſurowośći/ Ktore ćię nie wzywáją.

4. Jużći Jákobá twego wyniſzczyli / Moc jego wßytkę wniwecz obroćili/ Miáſtá obronne y zamki koßtowne Popuſtoßyli/ſkładßy z źiemią rowne: Niechćiey w ſwey ſrogośći/ Pomnieć przeßłych złośći/ Y myſmy ćię gniewáli: Ráczey nas miłośćią Uprzedź/ y litośćią/ Boſmy w troſkách uſtáli.

5. Rátuy nas Boże zbáwienia náßego/ Użyń to dla czći imienia ſwojego: Wyrwiże nas już przez ſwe záwołáne Imię / á przyimi nas zá przejednáne: Niechayże już Pánie Nie mowią pogánie/ Gdźieſt on Bog ich ſłáwny? Mśćiy śię nad pogány/ Krwie ſług ſwych rozláney/ W ſrogośći ſwojey dawney.

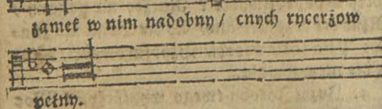
6. Niechayże więzniow ubogich wzdychánie/ Przed twoją twarzą miłośierną ſtánie: Rátuyże ich ſam/ niech śię mocą twoją / Choćáß śmierć widzą/ przy gárdle oſtoją. A ſąśiadom Pánie/ Płáć/ że zá jich ſtánie: Bo śobie urągáli: A my z twey opieki/ Stáwiąc śię ná wieki/ Będźiem ćię wyznawáli.

Tenże.

W Jeczny Krolu Pánie náß/ ty dźiedźicz-

2. Lecz pátrz co śie dźieje tym/ ktorzy prze-bywáją w nim/ z trudnośćią tobie służąc/ ćie-bie czcząc/ błąd burząc/ ustáwicznie walcząc.

3. Gwałt Ludźi jádowitych/ wpadł do dźiedźictw twych świętych/ domy twe obaláją/ szárpáją/ święte twe/ hániebnie zbijáją.

4. Miásto twe spustoszone/ do gruntu wywrocone/ wśćiekła niezbożnych złośćią/ hárdośćią/ zazdrośćią/ á szczyrą chytrośćią.

5. Grod Syońſki zburzony/ kośćioł zesro-mocony/ pobite mocne wojská/ wylána/ krew święta/ wszystká moc odjęta.

6. Y stárszy Przełożeni/ wszyscy są rozpro-szeni/ co żyćiem cnym świećili/ uczyli/nas wiá-ry/ przednie májąc dáry.

7. Eliaszá cnego dniom/ podobny teraz twoy Dom/ dokąd że go dasz psowáć/ zbytko-wáć/ bezbożnym/ juz czas swych rátowáć.

8. Jákobá sługi twego/ ludu ućiśnionego/ słysz smętne nárzekánie/ wzdychánie/ A wię-źniow/ krwáwe porzewniánie.

9. Zal śie o Boże tego/ á Imienia włásne-go/ w tey hánbie nie zániechay/ trzod nie day Bestyam/ bądź wżdy Pásterzem sam.

10. Przeciw tobie mowienie/ uważ srogie bluźnienie/ niezbożnych słowá pyszne/ pośmieszne/ ktorych złość/ jest ná twa zelżywość.

11. Gniew twey spráwiedliwości/ wylij wpedliwości/ ná te co cię nie máją/ ni znáją/ ni twego Imienia wzywáją.

*** 12. Day twojim w tobie ufáć/ Pánie nie rácz pámiętáć/ rozlicżnych niepráwości/ krewkości/ násze znász/ sam bądź pomocnik nász.

13. Litościwyś nád swymi/ surowyś jest nád złymi/ niech to twierdzą twe spráwy/ łáskáwy/ rácz nam być/ á złe rácz rozgromić.

14. Uczyń tym Imię sobie/ á my twá Trzodá tobie/ twey práwice doznawszy/ powstawszy/ cześć damy/ Tryumf záśpiewamy.

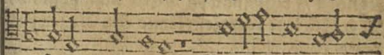
*** 15. Chwała Oycu wiecżnemu / y Synowi rownemu/ y Duchowi świętemu / krolowi / nászemu/ Bogu jedynemu. Amen.

Psalm LXXX.

Qui regis Israel, intende.

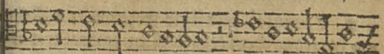
O Izráelski nász Pásterzu Y wodzu Jo-

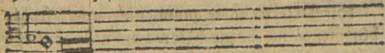
zefow w pęzymierzu/ Ktory ná cherubách

śiadasz/ ktory wszytkim świátem władasz/

Obroć ku nam ocży twoje/ Y łáskáwe uszy

swoie.

2. Badźże przy swoim Efráimie / Ráczże bydź y przy Beniaminie/ Mánássesá nie mijáiąc/ Swoiim go być pámiętáiąc: Chcieyże ruszyć swoiey mocy/ A przybądź nam ku pomocy.

3. Przywroć nas Pánie w mocy twoiey/ do miłościwey łáski swoiey/ A twarzą swoiey świátłości/ Oświeć nas w nászey ciemności: Tedy zbędziem utrapienia/ Z twego wdzięcznego weyrzenia.

4. Wszytkich zastępow możny Pánie/ y pokiż twoie rozgniewánie/ Nie dáć słucháć ludu twego/ Do ciebie wołáiącego? Karmisz nas chlebem ze łzámi/ A napawasz gorzkościámi.

5. Przepuściłeś ná nas sąsiady/ Ktorzy z námi szukáią zwády/ Despekty nam wyrządzáią/ Iáko z błaznow przeszydzáią: Pánie okaż się w świátłości/ A pozbędziem wnet żáłości.

***6. Twoiki to szczep ludu twoiego/ Coś go z Egyptu okrutnego/ Przeniosł w ten kray pożegnány/ Wygnawszy przed nim pogány/ Włościś iego rozprzestrzenił. By się zewsząd rozkorzenił.

7. Cieniem swoim bárzo wysokie Okrył gory náder szerokie/ A bujne gałęzi iego/ Wyższe drzewá Cedrowego: Látorośłki záś się z niego/ Zásięgły brzegu Morskiego.

8. Czemużeś płot iego rozgrodźił? Żeby mu kto iedno chce szkodźił. Pátrzay co w winnicy twoiey/ Wieprz leśny/ wieprz srogi broi:

Iużći ia zwierz powojował/ Już ia do szczętu zepsował.

*** 9. O Pánie ćiebie ć nam potrzebá Rácz kiedy ná nas poyrzeć z Niebá/ Zmiłuy śie nád swą winnicą/ Coś ią szczepił swą práwicą/ A to dla Syná swojego/ Przez ćię tobie zmocnionego.

10. Bacz że ią ogniem wypalono/ Y korzeń z gruntu wykopano/ Ginie wszytká w twey srogośći: Sćiągniż rękę z wysokośći/ Do Syná twego miłego/ Mocą twą umocnionego.

*** 11. Dayże ćię nie odstępujemy/ Záchoway nas że wżdy żywiemy: Abyśmy ćię wyznáwáli/ Imienia twego wzywáli: Pánie okaż śię w świátłośći/ A pozbędźiem wszech ćięszkośći.

Psalm LXXXI.

Exultate Deo adjutori nostro.

Z Wielka rádośćia/ Wszyscy záśpieway-

ćie: Z sercá wdźięcznośćia/ Bogu możne-

mu/ Jákobowemu/ Głosem wykrzykayćie.

2. Pieśni zácznićie Głosu wesołego/ Y w bębny bijćie/ Psalmy śpiewając/ Ná Arfach gráiac/ Ku cżći Páná swego.

3. W Mieśiacá nowie/ By nie było ćmne/

Niech sie zapowie z miedzi trabámi/Ze miedzi námi jest świeto zwyczáyne.
4. Sam to Ludowi / By sie tym spráwowal/Y Iozofowi/Bog postánowil/Gdy z nimi mowil/ Y práwem wárowal.
5. Ná ten czás/ kiedy Egypt trapić raczyl/ A nas záś z biedy/ Ludzi zuchwáłych / Nie zrozumiáłych / Wyrwáć nie przebaczyl.
*** 6. Iam (rzekł Bog) spráwil / Zem z jarzma ćieżkiego Grzbiet twoy wybáwil / Y twoje rece Odjałem mecc/ Ciezaru srogiego.
7. Bo gdyś mie wzywał/W oney swey ćieszkośći/Iam wnet przybywał W gromu osobie/ Nie dádzac tobie/ Wyrzadzáć przykrośći.
8. Doświadczałem ćie Przez wod niedostátek : Pokazałeś sie/ Ześ Lud uporny/ Ktemu niesforny / I w wierze niestátek.
9. Słuchay Ludu moy/Przed toba oświadczę/wszytek umysł swoy/Bedźieszli mego Głosu świetego/ Chćiał słucháć obacze.
10. Bogá żadnego / Cudzego nie miewáy/ Procz mnie sámego : A mnie słuchájac / We mnie ufáiac/ Mnie cźći/ y mnie wzywáy.
*** 11. Iam/Iam jest twoy Pan/ Bog wiecznej istnośći/ Iam ćie przywiodł sam/W ten kray obfity/ Y známienity / Z Egyptskich ćieszkośći.
12. Otworz ustá swe / A wyrzekni słowo : Dozna serce twe/ Yże wszytkiego Hoyność dobrego / Mieć bedźiesz gotowo.
13. Lecz nie słucháli/ Choć sa ludem moim : Ani przestáli/ Na mnie swym Pánie/ Com sie brał zá nie/ Iák zá ludem swoim.
14. Przetom je puśćił/Zadzom po jich woli/

wſzytkiem roſpuśćił: Niechgdy mną gárdzą/
O ſobie rádzą/ Będąc ná ſwey woli.
15. O gdyby byli/ W poſłuſzeńſtwie ſtáli/
Y gdyby żyli Według praw mojich/Ani zdrog
ſwojich Zwodźić śię nie dáli.
16. W rychlezbym ja był/Wſzytkie ich okro-
ćił/ Y przed nimi zbił Nieprzyjaćioły/ A miecz
ſwoy goły/ Ná nie bym obroćił.
17. A choć ku wzgárdźie/Ná Páná niedba-
jąc/ Mawiáją hárdźie/ Wnetby uſtáli/ Łáſki
ſzukáli/ Pánu śię kłaniájąc.
18. A záśię moi Mieſzkájąc beſpiecznie Po-
ki świát ſtoi/ Z zbóż obfitośći/ Miodu ſłodko-
śći/Użyliby wiecznie.

Pſalm LXXXII.

Deus ſtetit in Synagoga Deorum.

Nota Pſálmu XLVI.

PAN Bog ſtánął miẑdzy Bogámi/Sędźia
wieczny miedzy Sędźámi/ Y ſądy ich roz-
ſądzájąc/Ná nieſłuſzne śię gniewájąc/Mowi:
Jákoż śię nie bojićie/ Gdy nieſpráwiedliwie
ſądźićie/ Y pokiſz pátrzyć przez ſpáry/ Ná złe
będźiećie zá dáry?
2. Mieyſc ſwoich pilnie przeſtrzegayćie/Ná
nich powinność ſwą konayćie: Sądźćie prá-
wem ſpráwiedliwie/ nie z áffektow ſądząc krzy-
wie. Gwałt y bezpráwie ćierpiącego Brońćie/
y ośierocionego/ Wydźieraycie z rąk złośli-
wych/ Niewinność ludźi cnotliwych.
3. Aleć mię widzą nie ſłucháią/ Y co mowię
nie uważáją: Drogá ich wſzytká záćmiona/
Ziemiá z gruntu poruſzona. Ale mię máło po-

słuchaycie / A wieccy hárdźie nie dumayćie: Aczem was nazwał Bogámi / Y Nawyższego Synámi:

4. Jednák to wszyscy wiedźieć maćie / Ze przećie śmierćia dokonaćie: Rownie jáko naniższemu / Ták umrzeć y z was kożdemu: Wstáńże ty sam sadźić świat Boże / Sadow twych nikt zgánić nie może / Twe ćsa wszytkie ziemskie kráje / Y wszytkie ná nich rodzáje.

Psalm LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi? ne taceas.

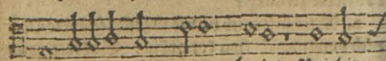
O Boże nie badź milczacy / Nie badź

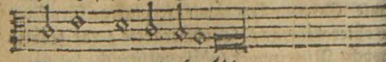
jákby niesłyszacy: Nie tay dłużey swojey

możnośći / Patrzay jáko nieprzyjaćiele /

Potrzasája swa głowa śmiele Przećiw

Boskiey twey wielebnośći.

2. Nigdy nie byli wśćiekleyszy / Ani w rádách swych chytrzeyszy: Smierć okrutna obmyślawájac / Tym nád ktorymi ty sam czujesz /

Ktore ná konie swym piástuieß / Przeciw nim pyßnie ták mawiáiac :

3. Ey nuß wßyscy ná to plemię/ Co nam záprzątnęło ziemię/ Vderzmy iuż / á nie mießkaymy/ Imienia tego nam brzydkiego/ Pokolenia Izráelskiego/ Y pámiatki nie zostawiaimy.

4. Ná porządki śię spiknęli/ Buntem y przyśięga spięli / Idumczyk z Izmáelitámi / Moábczycy / Agáreńczycy / Przeciw tobie powstáli wßyscy : Aż y Gabel z Amonitámi.

5. Z nimi y Mámáluchowie/ Z Tyrem y Filistynowie : Wßyscy ći z soba śię spiknęli. Y Assur potomkom Lotowym / Do tey potrzeby był gotowym/ Gdy iednym obozem ćiagnęli.

6. Lecż ty Boże postąp z nimi/ iáko y z Mádyáńskimi/ Iáko z Zyzára y z Iábinem : Ktorzy to w Endor pod miecż dáni/ A w źiemię iáko gnoy wdeptáni/ Przy rzece Cyzon z swoim gminem.

7. Nacż przyßedł Zebách z Horebem/ Albo y Salmáná z Zebem/ y ći niech przyida z woyski swymi : Bo áż názbyt hárdźie mowili / Zeby twoy kray odźiedźiczyli/ Wkłádáiac przybytkámi twymi.

8. Boże niech śię moca swoia Iák perz po powietrzu roia : Iák kołá z gory rozpußczone. Niechay przed toba ućiekáia/ Iáko gdy pożárem bywáia Lásy ná gorách pustoßone.

9. Puść po nich wicher swoy srogi/ Zeby nákarmieni trwogi/ Co z soba czynić nie wiedźieli: Nápełń twarzy ich pohańbienia/ zeby wżdy świętego Imienia Twego Pánie ßukáć muśieli.

10. Niech wstydemiż trwoga strapieni/ Be-

da wiecznie wygładzeni : Niechayże to wßy-ſcy poznáią/ Ześ ty ſam ſpráwiedliwie názwan Y niebá y źiemie ſławny Pan / A wyżßego nád ćię nie máią.

Pſalm LXXXIV.

Quàm dilecta tabernacula tua Domine.

MOżny wßech záſtępow Pánie / O iák wdźięczne twe mießkánie/ Y przybytkow twoich pokoie : Tych ia prágnąc/ dźiw że duſzy/ Teſknoſć zbytnia nie uſußy/ Bo tam czuie roſkoßy ſwoie : Duch y ćiáło do żywego Wzdycha Páná Bogá ſwego,

2. Wroble y jáſkołki máią Domy ſwe/ w-ktorych mießkáią/ Gdźie máią y dźiatkom zcho-wánie : Iam tylko ták nießczęśliwy/ Ze mi ćię w twym Boże żywy Przybytku mießkáć nie do-

ſtánie. O błogoſz tym co mieſzkája W Domu twym/ tobie cześć dája.

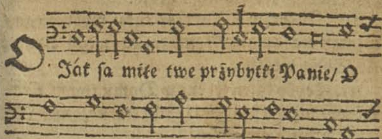
3. Szczęśliwi co śię zmocnili Przez ćię/ y ſercá nábyli/ By twymi chodźili śćieżkámi: W nedzy y w prágnieniu trwájac/ Ani śię też odtracájac Y nawietſzymi trudnośćiámi/ Być im wod z źiemie dobywáć/ Albo y dżdżá oczekiwáć.

4. Nic śię tego nie lekája/ Jedni drugie ubiegája/ Ná Syon do Bogá możnego: Możny wſzech zaſtepow Pánie/ Niech znam proźb mych wyſłuchánie Nákłonże do nich uchá ſwego/ Boże Jákobow/ moy Boże/ Ktoż mie procz ćiebie wſpomoże?

5. Tarczo káżdego wiernego/ Obacz Pomázáńcá ſwego/ Lepiey w Domu twym jeden dźień żyć/ Nizli gdźie indźie u świátá Trawić y nadłużſze látá: Wole u ćiebie odźwiernym być/ Nizli mieſzkáć w pośrzodku złych/ Choć w páłacách napyſznieyſzych.

6. Bo Pan jeſt nam miáſto słońcá/ On napewnieyſzy Obrońcá/ On łáſkę y sławę ſzafuje/ A tym co chodzą w ſzczyrośći/ Vdźiela dobr ſwych w hoynośći/ Bo on ſzczyrość záwżdy miłuje: Szczęśliwy to káżdy Pánie/ Kto kładźie w tobie ufánie.

Tenże.

ják wdźięczne jeſt tam pomieſzkánie/ żedy

namiot chwał twych ſtánie.

2. Do twego Domu/ wdźięcznego pokojá/ do twych śieni świętego podwojá/ mdlejąc wzdychá duſzá mojá.

3. Strapione ſerce/ y to moje ćiáło/ prágnie áby w Domu twym cześć miáło/ á w nim/ ná wieki mieſzkáło.

4. Bo jáko ptacy do gniazd śię zlatája/ tám gdźie dźiatki/ ſwe wychowywája/ ták tu/ wybráni ſtąd mája.

5. Tu Ołtarz Syná/ twojego záſługi/ tu włáſna krwią/ zpłáćił świátá długi/ tu nas/ przyjmuje zá ſługi.

6. Szczęśliwi ktorzy/ w domu twym mieſzkája/ ſzczęśliwi ktorzy ćię wyznawája/ á drog/ twojich przeſtrzegája.

7. Suchym pádołem/ idąc znajdą wody/ wdźień niewczáſu/ ujdą niepogody/ w ſtráćie/ nie podeymą ſzkody.

8. Z cześnego gmáchu/ wnidą do wiecznego/ á w Syonie świętym/ Bogá ſwego/ uyrzą/ ná śię łáſkáwego.

*** 9. Racz weyrzeć ná nas/ w teráźnieyſze czáſy/ o Boże náſz/ przez wſzyſtkie niebioſy/ przypuść/ przed śię náſze głoſy.

10. Weyrzy o Tarczo/ ludu wybránego/ weyrzy ná twarz Pomázáńca ſwego weyrzy ná Syná włáſnego.

11. Lepſzy dźień jeden/ w Domu twym ſtráwiony/ niż wiek indźie/ tyśiącem liczony/ Ná cześć ziemſką obrocony.

12. Wolę śiedźieć w progu/ Domu Bogá me-

go/ niż w páłacách/ zamku wynioſłego/ gdźie
huf/ ludu niezbożnego.

13. Boś ty jeſt ſłońcem y oręża Panie/ tym
co w tobie/ máją ſwe ufánie ßczęſny/ co przy
tobie ſtánie.

*** 14. Racz nam dáć Pánie/ mieyſce w=
przybytkách twych/ day nam chodźić / do Zbo=
row ták wßiſtych/ day mieć/ obcowánie świę=
tych.

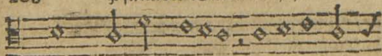
15. Zebyśmy w pocźćie Ludu twego byli/
ſercem/ uſty/ ſkutkiem/ ćiebie cźćili/ wiecźnie/
z tobą w Niebie żyli. Amen.

Pſalm LXXXV.

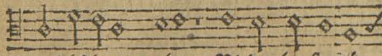
Benedixiſti Domine terram tuam.

Dawnas ty Pánie ſwym miłośćiwy/
Tyś rod Jákobow wywiodł z więzienia:
Bywałeś grzeßnym Pan litośćiwy/ Od=
pußczájac im wielkie grzeßenia/ Aniś
rozpußczał popędliwośći/ Hámowałeś

gniew=

gniew w swojey litośći: Obeydźże śię

też łáſkáwie z námi / Niedaj śię srożyć

gniewu nád námi.

2. Azaż ná wieki nas utrapionych/W swym srogim gniewie Pánie zabaczysz? Azaż obżywić nędzą zmorzonych/ Tákże ućieszyć smętnych nie raczysz? Czujemyć my to żeś obrázony / Y ku gniewowi przez nas wzbudzony: Lecz śię ty nam rácz w łáſce objáwić / A że wszytkiego złego wybáwić.

3. Niech co Pan mowi/ posłucham tego: To/ że od niego będziemy mieli Pokoy/ y hoyność wszego dobrego: Byſmy śię jedno náwroćić chćieli. Bo blisko śiebie zbáwienie máią / Ktorzy tu w Páńſkiey bojáźni trwáją. A idźie też czás/ że Páńſká chwałá/ Będźie w tey źiemi z námi mieszkáłá.

4. Tedy śię wiárá zszedszy z miłośćią/ Nadobnie w źiemi tey przywitáją/A pokoy śię záś z spráwiedliwośćią Z niebá przyszedszy uobłápiąją/ Y da nam Pan nasz wiele dobrego / Dá urodzáje z płodu źiemſkiego: W spráwiedliwośći rządu strzedz będźie/ Tam gdźie śię kolwiek obroći wszędźie.

Psalm LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

Nota Psalmu LXXVII.

NAkłoń Pánie ucha swego/ Wysłuchay mie strapionego: Obacz iákom znędzony/ Od wszytkich porzucony: Miey ná pieczy duszę moję/ Ktoraś wziął w opiekę swoję: Záchoway sługę swego W tobie ufáiącego.

2. Cały dźień do ćiebie Pánie/ Wołam o twe smiłowánie/ Ráczże rychło przyspieszyć/ Mnie smętnego poćieszyć: Duszę służebniká swego/ Vwesel bárzo nędznego. Boć ja wznoszę do ćiebie/ Ktory śiedźisz ná niebie.

3. Boś ty Pan hoyny w miłośći/ Prętki grzesznym do litośći/ Dobrze czyniąc káżdemu/ Ciebie wzywáiącemu: Przetoż Pánie w uszy swoje Przyimi te modlitwy moje: A w tym moim frásunku/ Rozyncz swego rátunku.

4. Bo kogożbym ja inszego Wzywał wdźień trapienia swego? Jedno ćiebie moy Pánie/ Ktoryś dał obiecánie. Niemaszći Bogá żadnego/ Tobie Boże podobnego/ A nić sprawámi swymi Kto porowna ná źiemi.

5. Przyidą do ćiebie Pogánie/ Ktoreś ty sam stworzył Pánie: Będą tobie służyli/ Imię twoje wielbili. Boś ty z wszytkich nawyższy Pan/ Tákim z cudow dźiwnych uznan. Swiadczą to twoje spráwy/ Żeś ty jest sam Bog práwy.

6. Náucz mię Pánie swey drogi/ Niech po niey chodzą me nogi: Niech serce w prawdźie twojey Stojąc/ ćiebie śię boi. A będę z sercá całego/ Sławić ćię Páná swojego/ Imię twe wynaszáiąc/ Ná wieki wyznawáiąc.

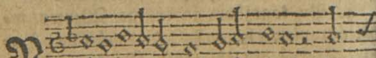
7. Boś nádemną z swey miłośći/ Dokazał wielkiey możnośći/ Duszę mą wybáwiwszy/ Y

z piekłá wyſtąpiwſzy. Bacż ják powſtáli złośnicy Ná mię/ hárdzi okrutnicy / Gárdłá mego ſzukájąc/ Ná cię Boże nie dbájąc.

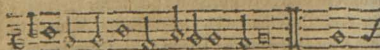
8. Lecż ty Pánie miłośćiwy / Y ſwoim záwżdy życżliwy/ W gniewie ſwym miłośierny/ A w obietnicách wierny / Pojrzyj ná mię w ſwey miłośći/ Dodáy ſercá y ſtáłośći: Záchoway ſługę ſwego/ w domu twym ſpłodzonego.

9. Ukaż ná mię znák ſwojey chęći/ Co nie zginie z mey pámięći: Niech mi śię przypátruią/ Ći co mię prześláduią. Niech ku ſwemu záwſtydzeniu Widzą/ y ku pohánbieniu / Iáko mię ćieſzyć racżyſz/ W potrzebie nie przebacżyſz.

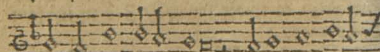
Tenże.

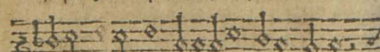
Nákłoń Pánie ku mnie ucho twoje / wy-
Abowiem nędzny y utrapiony / je-

ſłuchay żáłoſne prozby moje/ N.
ſtem práwie zewſząd opuſzczony / Racż

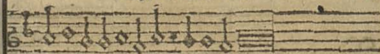
być ſtróżem duſze mojey/ wſzákem ja w o-

piece twojey/ á wyſwobodź ſługę ſwego /

Bo-

Boże moy w tobie ufáiącego.

2. Rácż mi być moy Pánie miłośćiwy/ k tobie wołam záwżdy pokim żywy :/: Rozweſel mie Boże moy w rádośći/ k tobie wołam głoſem mym w żáłośći ❧ Gdyż ćię wiem być Páná tego/ ták bárzo miłośćiwego/ przyimiß proźby ſługi ſwego/ Boże moy ćiebie wzywáiącego.

3. Wßyſcy ludźie zbiegą śię do tego/ ſłyßąc ćię być Páná ták dobrego :/: Ktoremu nigdźiey Bogá żadnego/ tu ná świećie nie máß podobnego ❧ Abowiem twe święte ſpráwy/ świádczą iżeś ty Bog práwy/ wprowadź mię ná drogi ſwoie/ Boże moy uweſel ſerce moie.

4. Abowiem iśćie z ſercá práwego/ muſzę wyznáć możność Boſtwá twego :/: Sam ty bowiem z miłośierdźia ſwego/ wydárłeś mię z piekłá głębokiego ❧ Bo możności świátá tego/ ogárnęły mnie nędznego/ ćięßko czyniąc Dußy moiey/ Boże moy co ieſt w opiece twoiey ✠✠✠ 5. Lecz ty yżeś ieſt Bog miłośćiwy/ ná wßem możny/ á dźiwnie prawdźiwy :/: Weyrzy ná mię nędzniká ſwoiego/ á wyzwol mię zewßąd upádłego ❧ Pokaż znák mocy ſwoiey/ pomoż nędzney Dußy moiey/ áby śię ći záwſtydźili/ Boże moy ktorzy ć śię przećiwili.

Pſalm LXXXVII.

Fundamentum ejus in montibus ſanctis.

NA gorách świętych do ſwego mießká-
nia Sobie przybytek Pan ubudowáł nád
inße miaſtá/ y umiłował Syon/ gdźie
Jákob ma ſwe przebywánia.

2. O sławne miáſto piękne wßędźie sły-
nieß/ Egypt (mowi Pan) y Bábilonę/Miedzy
mym ludem ſwoją wſpomione: A ty dopiero
w ſławie ſwey nie zginieß.

3. Bo y Tyrczycy y Filiſtynowie/ Y Mur-
zynowie będą mowili/ Że śię w tym mieśćie
wßyſcy zrodźili/ Y przy tobie śię z nich káżdy
opowie.

4. A o Syonie będą powiádáli/ Ten śię
tám zrodźił/ ten y wychował/ A Pan nawyżßy
ſam je zbudował: Będą to miáſto wßyſcy wy-
ſławiáli.

5. Ależ ſamemu przyidźie tobie Pánie/
Spiſáć narody/ y porachowáć/ Co śię z Sy-
onu máją mianowáć/ W ktorym ſławy twey
źrzodło nie uſtánie.

Pſalm LXXXVIII.

Domine Deus ſalutis meæ.

O Boże mego zbáwienia / Ná ćię wo-
łam we dnie y w nocy/ Abyś mi przybył
ku pomocy: Przypuść przed się me
modlenia / Nákłoń że uchá łáſkáwego /
Do ćięſkiego wołánia mego.

2. Niezmierneć zewſąd ćięſkośći Ták du-
ſze moje przepełniły/ żywot moy do grobu zchy-
liły: Że kto widźi me záłośći / Nie rzecze o
mnie nic inſzego Jedno żem obraz umárłego.

3. Leżę jáko umorzony/ A nie mogę dáć rá-
dy ſobie/ Rowniec ják ow co leży w grobie/ Żem
od ćiebie opuſzczony. Podobienem zámordo-
wánym/ Z oczu ludzkich w grob pochowánym.

4. Wrzućiłeś mię w odchłań ſrogą / W-
przepáść ćiemną bárzo ſtráſzliwą / Gdźie ſię
gniewu twego teſkliwą/ Bez przeſtánia/ męczę
trwogą. Nawiodłeś ná mię náwálnośći/ W-
ſwojey ſrogiey zápálczywośći.

5. Jeſzcześ mi też y to ſpráwił/ Żeś mię mym
przyjaćiołom wſzytkim Bezynik wzgárdzonym
y brzydkim: A w tákąś mię ćieśnią wpráwił /

W ktorey ćierpiąc ták wiele złego/ Nieznalbu-
ię z niey wyśćia swego.

*** 6. Wypłynęły oczy moie Płáczem/ lecz ja przećię do ćiebie/ Ręce śćiągam/ w moiey potrzebie/ Azaż będźiesz cudá swoie Vmárłym pokazowáł? Czyli Zmárli wstawszy będą ćię czćili?

7. Czyli będą wyznawáli Dobrotliwość twoię umárli? Albo co śię w grobiech zawárli Cudá twoie wysłáwiáli? Czyli ten/ prawdy twoiey Pánie/ Co już zgnił/ uczyni wyznánie?

8. Zaż śię mogą przypátrywáć Dźiwom twym co oczu nie máją? A ći co nic nie pámiętáją/ Spráwiedliwość wspámiętywáć? Aczem tedy godźien karánia/ Jednák ćię wzywam bez ustánia.

9. Czemuż mię odrzucáć raczysz? Czemu twarz swą przedemną kryiesz? Czemu bez miłośierdźia biiesz? Czy/ że już ginę nie baczysz? Bacz żeć już umieram w tey trwodze/ Ták mi zewsząd doymuiesz srodze.

10. W twey srogiey zápálczywośći/ Powodźi ná mię przypłynęły/ Zewsząd mię straszne ogárnęły/ Jako morskie nawálnośći. Dla ćiebie krewni mnie nie znáją/ A znáiomi o mnie nie dbáją.

Psalm LXXXIX.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

O Dobroćiach Páńskich wiecznie śpie-
Pewność słowá jego wysłáwiáć

wáć będę/ R.
záśiedę / Bom o nim bywał záwżdy
tey cáłey ufnośći/ Że gdy co obiecuje/
iśći to z miłośći. Y niebiosa pewność
słow jego wyświadczáją/ Bo nimi ut-
wierdzone odmiány nie znáją.

2. Rzekł Bog/ Obiecałem swemu wybrá-
nemu :/: Y to Dawidowi przyśiągł słudze
swemu: Iże poki nadłużey wiekow będźie zsta-
wáć/ Nie ma plemię y jego stolicá ustawáć:
Przetoż dźiwnych spraw twoich niebiosa/ o
Pánie/ Y prawdy twojey/ świętych Zbor/ czy-
nia wyznánie.
3. Bo ktoż jest ná niebie/ coby zrownał z to-
bą? :/: Albo ktoć z mocarzow zrowna swą o-
sobą? Wszytkimeś strászny co jedno wkoł ćiebie
stoją A ćiebie śię mocárze y nawiętszy boją
Gdźie moc Pánie zastępow/ coby z twą zrow-
nałá? Ciebie prawdá jáko płaszcz zewsząd
przyodźiáłá.
4. Ty sam morżu wożnie pyszłemu pá-

nujeſz/ Ty y nawálnośćiam jego roſkázujeſz
Tyś Egypczyki srodze płaga ſwą uſkromił/ Tyś
y nieprzyjaćioły ſwe wſzytkie pogromił Twe
jeſt niebo/ y źiemiá ják ſzeroka tobie Należy
z tym ze wſzytkim co jedno ma w ſobie.

5. Tyś Pánie Południe/ ſtworzył y Pół
nocy :/: Tabor y Hermon twey pámiętne ſą
mocy: Możne jeſt twoje rámię/ wyſoka prá-
wicá/ Sąd twoy y ſpráwiedliwośći ſą twoją
ſtolicá Prawdá z miłośćią twoje oczy poprze-
dzáją Ludźie to ſą ſzczęśliwi/ co głos trąb
twych znáją.

6. Ci twarzy twey Pánie świátłem oświe-
ceni :/: W ćiemnośćiach nie będą nigdy zácz-
wyceni W imieniu twoim świętym będą śię
ćieſzyli Będą w ſpráwiedliwośći twey beſpiecz-
nie żyli: Boś ty ſławą męſtwá ich / ty i
z ſwey miłośći Dźwigaſz ná doſtojeńſtwá wiel-
kie/ y godnośći.

7. Pańći jeſt tarcz náſza/ ktora śię ſzczyćie-
my :/: Świętym Izráelſkim Krolá ſwego
wiemy/ Powiedźiałeś w widzeniu ſwemu Pro-
rokowi. Náznáczyłem ją Krolá już ſwemu
ludowi/ Dawidá ſługę mego do tego obrałem
Y olejem onego świętym pomázałem.

8. Temu ſercá będę y śiły dodawał :/: Y
przy nim w potrzebie káżdey będę ſtawał
Nie náćieſzy śię żaden nieprzyjaćiel jego / Lub
zdrádą/ lub y gwałtem chćiałby drzeć co z nie-
go: Nieprzyjaćioły jego ja przed nim wygłá-
dzę/ wſzytkie jemu niechętne ja z świátá zpro-
wádzę.

*** 9. Prawdá go z litośćią moją nie od-
ſtąpi :/: Wielkiey ſławy w moim imieniu do-

api: Położę rękę jego ná morzu szerokim/ á drugą ná rzek wielkich strumieniu głębokim: On mię będzie wyznawał záwżdy Oycem swoim/ Rzecze/ Tyś skałą/ Bogiem y zbáwieniem moim.

10\. A ja pierworodztwá práwo mu zostáwie :/: Y wyżey nád wszytkie Krole go postáwię: W łásce moiey ná wieki nie uzna odmiány/ W przymierzu poślubionym będzie záchowány: Potomek w domu jego nigdy nie záginie/ Ani stolicá: poki dzień zá dniem popłynie.

11\. Gdźieby dźieci jego práwem mym wzgárdźiły :/: A w przykazániu by moim nie chodźiły: O nic nie uydą kázni zá swe wszeteczności/ Y odniosą zapłátę godną swoich złości: Ale jemu záchowam miłośierdźie swoje/ Ani go oszukáją kiedy słowá moje.

*** 12. Y przymierze mu ztrzymam/ y com ślubował :/: Bez odmiány státecznie będę mu chował: Razem ja Dawidowi ná státeczność swoję/ Sługę wiernemu/ przyśiągł/ y przy tymże stoję: Potomek nie ustánie w domu jego słáwnym/ Ani májestat jego/ poki śládem dawnym.

13\. Słońce swą jásnośćią po wszem świećie wszędźie :/: Y z nim Mieśiąc świecąc/ ludźiom służyć będźie: Teraześ śię obruszył Pánie przećiw niemu/ Jáwną niełáskę słudze okázujesz swemu: Wywroćiłeś przymierze/ zepchnąłeś koronę Z głowy jego/ odjąłeś wszelaką obronę.

14\. Mury/ bászty leżą/ zewsząd go tárgáją

 :/: Zewsząd

:/: Zewſząd go ſromocą / zewſząd urągáją : Nieprzyjáćioły jego nádenieś wyſtáwił/ Y ludźie zazdrośćiwe rádośćiś nábáwił : Przytępiłeś miecz jego / á w ſwojey potrzebie Obrońcy nie miał áni pomocniká z ćiebie.

15. Słáwá wſzytká jego y świetność záćmiona:/: Stolicá przeważna z gruntu wywrocona/ Vkróćiłeś lat jego kwitnącey młodośći / Oczu podnieść nie może/ pełen zelżywośći. Będźieſz wżdy kiedy koniec twey niełáſce Pánie? Kiedyś wżdy twoy ſrogi gniew przećiw mnie uſtánie ?

16. Wſpomni że ná świećie krotko mego wieká:/: Zalibyś ty prozno ſtworzyć miał człowieká Zeby y ten lichy czás w troſkách miał położyć Bo ktoſz śmierći mogł zniknąć/ ábo z martwych ożyć? Gdźie teraz ono twoje miłośierdźie dawne? Gdźie przymierze twe z Dáwidem záwárte ſławne ?

*** 17. Wſpomniſz nas wżdy Pánie/ y ſkłoń oczu ſwoich :/: A urągániu ſług przypátruy śię twoich. Pełne zánádrzá ſzmpek / ktorymi nas łżyli Náſzy nieprzyjáciele : Ciż nie przepuśćili Twemu Pomázáńcowi : Bądźże chwałá Pánie A ják jeſt wola twojá / ták śię niechay ſtánie.

PSALMOW DAWIDOWYCH Część Czwarta.

Pſalm XC.

Domine refugium factus es nobis.

Nota Pſalmu LXXVIII.

PAnie tyś bywał ſam náßá obráná / Wie
o tym káżdy wiek / wie wßelka ſtroná: Ießcze
że ná świećie nie ſtáneły gory / Ießcze śie áni
kazał twor ktory / Kiedyś ty już był w ſwoiey
możności / Ieſteś y będzieß áż ná wieczności.

2. Ale człowiecze nißczyß w troſkách ple=
nie / Mowiąc: O ludźie náwroććie śie w źie=
mię. Niechby kto tyśiąc lat żył / á choć dálßy
Wiek / przed tobą to mniey niż dźień wczoráy=
y Mniey niżeli czás w ktory ſtraż czuie / W=
ktory nic nie ſpiąc inßych pilnuie.

3. Náwałnośćiámi ukracaß im świátá /
Iáko márny ſen miiáią ich látá: Podobni
trawie ktora kwitnąc ráno / W wieczor pod=
ćięta obraca śię w śiáno. Tákci my w twoim
gniewie więdniemy / W zápálczywośći twey
prędznie ſchniemy.

4. Ty maß przed ſobą náße nieprawośći /
Tobie ſą jáwne y náyſkrytße złośći: W tym
zápaleniu właśnie ták miiamy / Iák ſłowá co
ie z gęby wypußczamy: Wieku náßego ieſt lat
śiedmźieśiąt / Dużny to co ich przetrwa ośm=
dźieśiąt.

5. A lepßa ich cześć w fráſunkách trawimy /
Nátrapiwßy śię potym precz lećimy / kto zmierzy
twoy ćięßki nieśmiertelny Boże / Kto ſtrach
twoy ſrogi poiąć z ludźi może / Dni náßych ty
ſam ucz nas ráchowáć / A mądrość day nam
ſwą zámiłowáć.

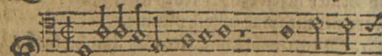
 6. Dy=

6. Dokadże gniewu twego bedźie Pánie? Náwroć śie do nas/ á ſwe śmiłowánie/ okaż ſługom ſwym: náſyć nos litośći W káżdy zá=ránek/ z ſwey ſczodrobliwośći. A my ćie wiel=bić/ zbywſzy kłopotá/ Bedźiem poki nam ſtá=nie żywotá.

7. Tyle nam użycz dni ſtráwić w rádośći/ Jleſmy ich już ſtráwili w żáłośći: Niechay dobroć twa trwa záwżdy nád námi Sługámi twymi/ y twymi dźiatkámi: Badź ná nas Pánie záwżdy łáſkawy/ Rżadź ſwoja łáſka rak náſzych ſpráwy.

Pſalm XCI.

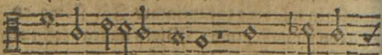
Qui habitat in adjutorio altisſimi

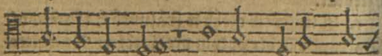
KTO opieki Nawyżſzego W ſtraży je=
Ten w ćieniu Wſzechmogacego beſpiecżnie

go używa Rep.
odpoczywa. Przetoż y ja mowie ſobie:

Tyś ma obroná Pánie/ Tyś twierdza/

tyś Bog ja w tobie/ Sámym ſkładam u=

fánie.

2. Bo mię on z śidłá łowczego / Ktorego śię ja boję :/: Wyrwie / y záráźliwego Powietrza / przez moc swoję. Da mi pod skrzydłámi swymi Biedz záwzdy bespiecznie: Ják tarcza mię prawdziwymi Słowy strzedz będźie wiecznie.

3. Przetoż mię nic nie zátrwoża Trwogi nocy strászliwych :/: Ani / co śię we dnie sroża / Strzały przygod szkodliwych: Ani śię powietrzá boję / Co śię z zmierzkiem przechodźi: Zárázie placu dostoje / Co w południe wiec szkodźi.

4. Niech ich choć kilká tyśięcy / Według mnie strásznie leże :/: Niech z drugiey strony choć więcey: Mnie ten jad nie dośięże. Owszem ja będąc záchowan / Vyrzę oczymá swymi / Jáko śię okrutnie mśći Pan / Nád wszytkimi grzesznymi.

*** 5. Poniewaz tedy sámego Páná ućieczkę moję :/: Kładźiesz zá obrońcę swego / Májąc w nim ufność swoję / Nie tknie ć śię ćiebie nic złego / Ani ćię záfrásuje: Dom też nigdy przećiwnego Twoy szczęśćia nie poczuje.

6. Anjołom ćię swym pilnowáć Kazał ná drogach twoich :/: Y z y ná ręku piastowáć / Abyś kiedy nog swoich Nie obráźił ná kámieniu: Będźiesz po żmijach chodźił / Będźiesz srogiemu plemieniu / Smoków nie będźie szkodźił.

7. Przeto iż mię umiłował / (Rzekł Bog) ja go wybáwię :/: A iż mi wiáry dochował / Sławę jego wystáwię: Záwołáli mię w ćięszkośći / Wnet go wyrwę z kłopotá / Y nábawię go zacnośći / Przedłużę mu żywotá.

Tenże.
Nota Pieśni CCLVII.

KTo śię w opiekę poda Pánu swemu/ á cá-łym práwie sercem ufa jemu/ śmiele rzec może/ mam Obrońcę Bogá/ nie bedźie u mnie strászna żadna trwogá.

2. Ciebie on z łowczych obierzy wyzuje / y w záráźliwym powietrzu rátuje : w ćieniu swych skrzydeł záchowa ćię wiecznie pod jego piory ulczesz bespiecznie.

3. Státeczność jego/ tarcz/ y pukierz mocny : zá ktorym stojac/ ná żaden strách nocny / ná żadna trwogę/ áni dbay ná strzáły / ktorymi śieje przygodá w dźień biáły.

4. Ztad wedla ćiebie tyśiac głow położe / ztad drugi tyśiac : ćiebie nic dośięże / Miecz nieuchronny : á ty przed śię swymi / oczymá wyrzysz pomstę nád grzesznymi.

5. Iżeś rzekł Pánu/ tyś nádźieja moja : iż Bog nawyższy jest ućieczká twoja : nie dostapi ćię żadna zła przygodá/ áni śię naydźie w domu twoim szkodá.

6. Anjołom swoim każe ćię pilnowáć / gdźiekolwiek stapisz : Ktorzy ćię piastowáć/ná ręku bedą/ abyś idac droga/ná ostry krzemien/ nie ugodźił noga.

7. Będźiesz po żmijách bespiecznie gniewliwych/ y po pádálcách deptał nie ćierpliwych : ná lwá srogiego bez obrázy wśiedźiesz/ y ná ogromnym smoku jeźdźić bedźiesz.

*** 8. Słuchay/ co mowi Pan/ iż mię miłuje/ á przećiwko mnie szczerze postępuje : ja go

tez

też tákże w jego kázdą trwogę / nie zápámię-tam / y owszem wspomogę.

9. Głos jego u mnie nie będźie wzgárdzo-ny / ja z nim w przygodźie : odemnie obrony / niech pewien będźie / pewien y zacnośći / y lat sędziwych / y mey życzliwośći.

Psalm XCII.

Bonum est confiteri Domino.

Słuszna żebyśmy swego Páná wysła-wiáli Y tu czći śpiewáli Imienia nawyż-szego Ráno opowiádájąc Łáskę jego świę-tą / A záś prawdę wszytkę Y w wieczór wyznawájąc.

2. Wynosząc pod niebiosy Regałem / Cy-trámi / z Hárfą y Lutniámi / Y rozumnymi gło-sy : Boś mię Pánie rádośći W spráwách swych nabáwił : Y toś we mnie spráwił / Bym ćię chwalił z możnośći.

3. O ják wielka szerokość Wszytkich spraw twych Pánie / Kogoż ná to z stánie Zmierzyć lub też głębokość Myśli? ktorych głupiego

Nie pojmuje serce: Ni ich uważáć chce Myśl cżłeká bydlecego.

4. Wiedząc ná co grześnicy/ Acż zielono wstája/ Y kwiát rozwijája/ Przychodzą niemal wszyscy. Bo koniec ich rádośći/ Wieczne zátrácenie: Ty sam niesfończenie Trwasz Pánie ná wiecznośći.

*** 5. Oto iák przećiwnicy Twojey Pánie giną/ wszyscy śie rozwiną/ Niewiedźieć gdźie złośnicy: A mnie łáske gotowa Dajesz y chęć swoje/ Wynosząc moc moje Jáko Jednorożcowa.

6. Dałeś mi pomázánie Swiętym oleiem twym/ Zá czym ia okiem mym. Záłosne dokonánie Vyrzę nieprzyiáćioł swych: Y o ich zniszczeniu/ Niemal w okamgnieniu/ Przyidźie wieść do uszu mych.

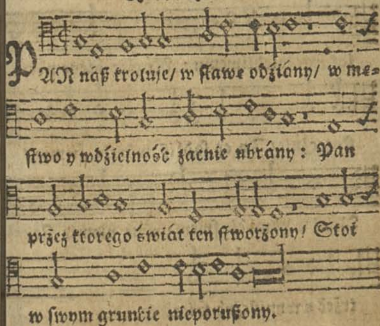
7. A ten co ufa w Pánie/ Zieleniéć śię będźie/ Y rozrastáć wszędźie/ Ják Cedry ná Lybánie Bo kto w Páńskim szczepiony Domu/ kwitnáć záwżdy/ Ják palmá w czas káżdy/ będźie śliczńie zielony.

8. Táckże y ná swą stárość/ trwájąc w swey czerstwośći/ Nie straći płodnośći/ Przynosząc owocow dość/ By był opowiádany Ze wszech nálepszy sam/ Bog/ co go zá tarcż mam/ W-niwczym złym nie uznany.

Psalm XCIII.

Dominus regnavit, decorem indutus est.

an

2. Máieſtat jego bez odmiennośći/ Ták iá-
ko on ſám trwa od wiecznośći: Niech śię rzeki
iák chcą nádymáią/ Niech huczą/ z brzegow
niech wylewáią:

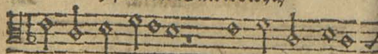
3. Niech śię y morze iáko chce burzy/ Niech
śię áż w niebo náwáłność túrzy: Groźnieyſzy
morzá y náwáłnośći/ Jeſt y możnieyſzy Bog
z wyſokośći.

4. Swiádectwo twoie chybić nie może/ Co-
kolwiek rzeczeß ſtánie śię Pánie: Dom twoy
ozdobion świętobliwośćią/ Ktora poſpołu cho-
dźi z wiecznośćią.

Pſalm XCIV.

Deus ultionum Domine.

iák spráwiedliwemu: Ráczże śie zemśćić

skutecznie/ Ty co sadźisz wszytke źiemie/

Rácz w pomśćie swey pyszne plemie Ze-

trzeć y wyniszczyć wiecznie.

2. Dokad beda hárdźie kazáli? Dokad Pá-
nie/ ludźie zuchwáli/ W wielkiey swey niewsty-
dliwośći/ Niecnota śie zábawiájac/ Ná two-
je sady niedbájac/ Chlubić śie beda ze złośći?

3. Srodze śie ná lud twoy tárgája/ Gwał-
tem dźiedźictwo twe szárpája: Nie przepuszcza-
ni gośćiowi/ Nedzne wdowy ućiskájac/ A śie-
roty ukrzywdzájac. Bez wstydu z nich káżdy
mowi:

4. Niemać Pan Bog świátá ná pieczy/ Ni
on uważá ludzkich rzeczy/ Nie widźić on z nas
żadnego/ O głupcy coż to czynićie/ Czemuż
wżdy nie uważyćie/ Y niechcećie baczyć tego?

5. Ze kto dał słuch y oczy temu Nie trudno
tież o to samemu: Kto ludzkie karze złe sprá-
wy/ Srodze śie o nie gniewájac/ Plagi ná nie
dopuszczájac/ Iáko wam ma być łáskáwy?

6. Ten ktory dawa inszym wszedźie Rozum:
y jákoż wżdy sam bedźie Bez rozumu/ bez ma-
drośći/ Owszem on sam násze spráwy/ Skryte

myśli y zabawy/ Widzi szczyre być marności.

7. Szczęśliwy to jest człowiek Pánie/ Co y twey szkole wziął wychowánie/ á w twym Zakonie ćwiczony: Táki w trwodze pospolitey/ Miewa pokoy známienity/ Aż zły w doł będźie wepchniony.

8. Bowiem Pan swoich nie opuśći/ Ani ich też szarpáć dopuśći/ Iż oni dźiedźictwem jego. Jeszcze spráwiedliwe sądy Wrocą śię/ y dobre rządy/ Co ućiesza cnotliwego.

9. Ktoż był ták łáskáwy y ná mię/ Zeby śię był miał ujáć zá mię Przećiwko złośći złych ludźi? By był Pan nie dał pomocy/ Usnąłbym snem wiecznéy nocy Z ktorego nikt nie obudźi.

10. Jeśli mi nogá szwánkowáłá/ Wnet mię twojá łáská wspieráłá: Jeśli mię gdy utrapiły Pánie/ smętne myśli moie/ Záraz záś poćiechy twoje Duszę moię ochłodźiły.

11. Przed Tronem twym mieysca nie máją/ Co insze gwałtem ućiskáją / Nie strzegąc spráwiedliwośći / Co ná dobre práktykują / Niewinne ludźie skázują Ná śmierć/ bez wszelkiey litośći.

12. Lecz Pan jest moy zamek y skáłá/ W nim duszá ma záwżdy ufáłá? Náden nic lepszego nie móż. Ten złe zá iich niepráwośći/ Wynágrádźi z swojey srogośći/ wygłádźiie wieczny Bog nász.

Psalm XCV.

Venite exultemus Domino.

Nota Psalmu XXIV.

POdźmy Pánu záśpiewaymy / Zbáwieniem go swym wyznaymy/ Y bespieczność nászey skáła. Podźmy przedeń z ochotnośćią /

Niosąc mu z sercá wdźięcznośćią Psalmy y dźiękowánia z chwałą.

2. Bo Pan Bog nász Pan zacnieyszy / Nád wszytkie Bogi godnieyszy / Wszytkiemu świátu on pánuje: Wszytkie źiemskie głębokośći / Y wszytkie gor wysokośći / Swymi rękámi on piástuje.

3. Jego morze / on je spráwił / Ziemię ręką swą postáwił / On nimi rządźi nie przestáiąc. Pódźmy / jemu śię kłániaymy / Swym go Stworzyćielem znaymy / Cześć mu y chwałę wyrządzáiąc.

4. On jest Bog nász / mysmy jego Stádo ludu wybránego / On nas sam pásie bez przestánia. Przetoż serc nie zatwárdzayćie / Ale ráczey posłuchayćie / Głosu jego ná was wołánia.

5. Nie chodźćie swych Oycow torem / Ktorzy mię swoim uporem / Ná pustyni słucháć nie chćieli: Wszetecznie mię doświadczáli / Aby mocy mey doználi / Choćiaż ja y nie raz widźieli.

6. Czterdźieśći lat im folguiąc / Z nimi śię ćiężko frásuiąc / Doznałem ich w uporze wielkim: Bowiem drog mych niepoználi / Ani ich násládowáli / Gárdząc upominániem wszelkim.

7. Pretoż w swey spráwiedliwośći / Przyśiągłem w zápalczywośći / Ze do odpoczywánia mego / Zá táką ich upornośćią / Słowom mym niepoddánośćią / Nie przyimę ná więcey żadnego.

Tenże.

Nota Psalmu XXIII.

Podźmy z ochotą/ Pánu chwałę daymy/ y jego łáskę wieczną wyznawaymy/ stawmy ie przed nim: zbawcą wszech trudnośći ſá=árzem zdrowia/ y trwáłych rádośći: Spieſzmy śię k niemu/ ſpieſzmy śię z dźiękomi/ y z=ċźięcżnym Pſalmow dźwiękiem/ y z Pieśniá=mi.

2. Pan to jeſt wielki/ krol niezwyćiężony/ nád inſze wſzytkie Bogi przełożony: w jego ſą ręku źiemſkie głębokośći/ y niedoſtępne gorne wyſokośći: jego jeſt morze/ y on je ſam ſprá=wił/ y wſzytko rodną źiemię on poſtawił.

3. Podźmy/ śćiagnąwſzy ręce ſwe do Pá=ná/ á nie mieſzkaymy upáść ná kolána/ przed Máieſtatem jego wielmożnośći: to jeſt náſz Tworcá/ to jeſt Pan litośći: A my lud jego: O ktorych on w czáśie/ záwżdy przemyśla/ y ktore ſam páśie.

4. Dźiś jeśli w uſzy ſwoie uſłyſzyćie/ náś=więtobliwſzy głos jego/ pomnićie/ sercá przy=łożyć/ nie ſwych Oycow wzorem/ ktorzy mię ſczerym ná puſzczy uporem/ ſłucháć niechćieli: ále doświadczáli/ możnośći moiey: á też jey poználi.

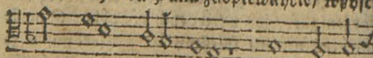
5. Przez lat czterdźieśći ten lud mię fráſo=wał: ktoremum ja też ták długo folgował/ żem rzekł ná koniec: ći ludźie ſzaleią/ áni uważyć moich słow umieią. Przetom też przyśiągł gniewem zápalony/ że ich miał minąć pokoy námieniony.

Pſalm XCVI.

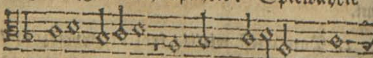
Cantate Domine canticum novum.

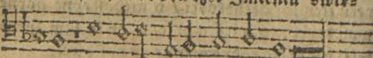
NOwa Pieśń Pánu záśpiewayćie/ wßyſc

go wzgorę wynaßayćie: Spiewayćie

Pánu ſwojemu/ Ku cźći Imieniu świę-

temu Zbáwienie jego rozgłaßayćie.

2. Niechay będźie miedzy pogány w chwale ſwey z dziwnych ſpraw uznány / Niechay Bog náß nazacnieyßy/ Nád wßytkie Bogi godnieyßy/ Będźie z bojáźnią wyznawány.

3. Bo coż ſą pogáńſcy bogowie /: Jedno brzydliwi báłwanowie? Ale Pan niebo z gwiadzámi/ Włáſnymi ſtworzył rękámi / Y one ſwoją chwałą zowie.

4. Namiot jego śliczny zacnośćią /Wielka jeſt ozdobion możnośćią : Przetoż mu wßyſcy przyznayćie Cźeść/ á chwałę mu oddayćie/ Z uprzeymą ſerc wáßych wdźięcznośćią.

*** 5. Przyznayćie władzą Bogu ſwemu / Y chwałę imieniu świętemu / Dáry mu z ſobą przynieśćie / Bez mieſzkánia wnieść przyſpieśćie/ Do śieni domu Bogá ſwego.

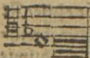
6. Poſkiey jego świętobliwośći / Pokłony czyńćie w ucżćiwośći ; Oblicża śię jego boyćie/ W poſłußeńſtwie jego ſtoyćie / Po wßytkiey świátá ßerokośći.

7. Niechay ten głos wßytek świát czuje/ Ze
áß nawyżßy Pan króluje: Wßytkim świá-
em spr'cwnie rządźi / wßystkie spráwiedliwie
ądźi/ Wßędźie śię wielmożnie spráwuje.
8. Niech śię z tego niebo ráduje / Niech te
ádość y źiemiá czuje: Niech plaſkáją w te to
ząſy/ Morze/ polá/ wßytkie láſy/ Y cokolwiek
ię w nich znáyduje.
xx 9. Iużci w drodze Pan Bog prawdźi-
wy/ Bliskoć już ſędźia ſpráwiedliwy: Sprá-
wiedliwie ſądźić będźie/ W rządźie prawdy je-
go wßędźie/ Trwáć muśi wßelki narod żywy.

Pſalm XCVII.

Dominus regnavit, exultet terra.

NIech/ gdyż Pan króluje / Ziemia śię rá-
duje: Niech y wßytkie krájiny/ Cießa śię
z tey przyczyny. Obłok koło niego / Ćmy
wychodzą z niego/ A ná ſtrásznym ſądźie/
W ſpráwiedliwym rządźie/ Założon tron
jego.

jego.

2. Ogień przed nim chodźi/ Ktory wszytki
szkodźi/Co ná Boná niedbaja/Jemu śie sprz
diwiója. Błyskawice jego/ Kray świátá wszy
kiego/Nagle oświecaja: Ná co gdy pátrzaj
Ludźie/ strach ich tego.

3. Ják wosk w goracośći/ Ták też w przy
tomnośći Páńskiey/ wierzchy goráia / Bo g
swym Pánem z náia. Niebios wysokośći /
spráwiedliwośći Jego wyświadczája/ Wszyt
kich náuczája Boskiey znájomośći.

*** 4. Niechay záwstydzeni Beda/ ći szale
ni/Co cześć bałwánom dája/ Y z nich śie prze
chwaláia. Pánu cześć dawayćie/ Pánu śi
kłániayćie/ Wszyscy Aniołowie: Czego gd
śie dowie Syon/ áż pátrzayćie.

5. Ják śie uráduja / Gdy ten głos uczuj
Wszytkie corkie Syońskie / Pátrzac ná sad
Páńskie. Boś Pan niezmierzony/ Nigdy nie
skończony: Tyś nád wszytkie źiemie/ Nád An
ielskie plemie / Wyzey wynieśiony.

*** 6. Wy co ná tym świećie Pánā miłuie
jećie/ Mieyćie w obrzydliwośći/ Grzechy y
wszelkie złośći/ Stráchow śie nie bojac/ Przy
swym Pánu stojac: Strzeże Pán cnotliwych/
Smetne sercá kojac.

7. Pan spráwiedliwemu/ Y sercu szczyre-
mu/Násiał w swojey świátłośći/ Bárzo wiele
rádośći. Cieszćie śie cnotliwi/ Y wy sprá-
wiedliwi / Pána wspominájac / Wdźiecznie
wysławiájac/ Pokiśćie tu żywi.

Psalm

Psalm XCVIII.

Cantate Domino Canticum novum.

Nota Psalmu LXVI.

Zaśpiewayćie Pánu Psalm nowy/ Co sam rámieniem swym dźiwy/ Dáiac swym rá-unek gotowy/ Czyni / iáko Bog prawdźiwy. Podał wszem Pan do znáiomośći Swoie wy-báwienie drogie: Jego strásznęy spráwiedli-wośći/ Doznáło pogáństwo srogie.

2. Wspomniał iáko iest miłośiernym Przy-iáźliwko Ludowi swemu/Z tądże śię stáwił w sło-wie wiernym Ludowi Izráelskiemu: Widzą wszytkie świátá kończyny / Zbáwienie Bogá nászego. Przetoż go zá ták sławne czyny / Chwalćie wszelkiey cżći godnego.

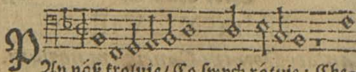
3. Krzyczac głosem wszyscy śpiewayćie / A Pánu ku uczćiwośći/ Ná cytrách y ná lutniách gráyćie/Ná znák wielkiey swey rádośći. Biy-ćie w bębny / trabćie trąbámi / Niechay śię wszytko ráduje: Niechay morze zágrzmi wá-łámi / Niech wszytek świát rádość czuje.

4. Niechay przed Páńską oblicznośćią / Rzeki wesoło plasáią / Niechay go z wielką ochotnośćią Wszytkie gory przywitáią: W drodze ć już sędzia spráwiedliwy/ Spráwiedli-wie sądźić będźie / Trwáć muśi wszelki narod żywy/ W rządźie prawdy iego wszędźie.

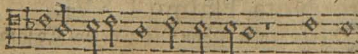
Psalm XCIX.

Dominus regnavit, irascentur populi.

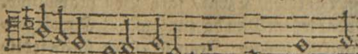
Pan

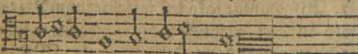
PAn nasz króluje/ Co swych rátuje : Che-

ruby włada/ Bo ná nich śiada. Niech śie

poruszy/narod naduższy : Przed nim niech

śie boi/ Ziemiá skázy swojey.

2. Krol nazacnieyszy / Krol namożnieysz
Miedzy wszytkimi Krolmi ziemskimi Siadł n
Syonie/ w złotey Koronie : Imie jego świ
te/ Niech jest u nas wźiete.

3. O ty wielmożny/ A Krolu grozny/ M
kując sady/ Stánowisz rządy w spráwiedliwo
śći/ Nie lubiac złośći : Jáwny dowod tegc
W ludu twym/ wszytkiego

4. Tákim go znáiac/ Przed nim klekáiac
Bogá swojego / Czćićie samego / Przed jeg
Tronem / Moyżesz z Aronem Ofiáry palili
Y ták mu służyli.

5. Ták y z inszymi/ Pánu wiernymi / Sá
muel stawał/ Aby oddawał / Swoje zadośći
Wiec gdy w ćieszkośći Ná Páná wołáli/ Ná
tunek miewáli.

*** 6. Z słupá dżiwnego/ Obłokowego/ C
w powietrzu stał /Bog z Oycy mawiał z tymi,
co jego Słowá świetego Pilnie przestrzegáli,
Y Zakon trzymáli.

7. Tyś je nász Pánie/ Ná ich wołánie/ Zá-
żdy rátowáł : Tyś im folgowáł / Y w swey
ogośći/ Karząc ich złośći/ Ze nie poginęli/
hoć zapłátę wźięli.
8. Przetoż sámego/ Bogá nászego/ Czcząc
ynászayćie : Przed nim klękayćie/ Ná gorze
go Páná świętego : Nászći to Krol/ nász
an/ Ze wszech naświętszy sam.

Psalm C.

Jubilate Deo omnis terra.

RV czći Pánu zátrzyknićie / Ktorzy po
źiemi chodźićie : Służćie mu z wielką rá-
dośćią/ Podźćie przedeń z ochotnośćią.

2. On sam jest Bog / że żywiemy / On to
spráwił/ pewnie nie my : Myśmy lud jego wy-
bránny/ Ná jego pászach schowány.
3. A przetoż to uważájąc/ Do Kośćiołá się
schadzájąc / Służćież tám Pánu swojemu /
Pánu ná wás łáskáwemu.
4. Chwałę serdeczney wdźięczności / Czy-
niąc jego wielebnośći. Imię jego wynászay-
ćie/ Chwalćie/ czćićie/ wyznawayćie.
5. Pan to bowiem miłośierny / Pan w
obietnicách swych wierny : Łáská jego jest stá-
teczna/ A prawda słow jego wieczna.

Tenże.

Nota Psalmu CXLII.

NYż teraz Narodowie ziemscy / dayt
chwałe Pánu wszyscy/ chwaląc z rádośći
Páná swego/ przed święta obliczności jeg
2. Znaiąc yż Pán jest Bogiem wászym / b
on was stworzył słowem swym/ á nie porádą
nas żadnego/ ktorzyśmy lud y owce jego.
3. Przetoż włásnemi jego drzwiámi/ w n
dźcie w dom jego z chwałámi / czyńcie dzię
Pánu swojemu/ y imieniu jego świętemu.
4. Bacząc ná to ják to Pan wierny / á já
ku wszem miłośierny/pełniąc kiedy co obiecuje
każdemu ktory go miłuje.

Psalm CI

Misericordiam & Judicium cantabo.

O Miłośierdźiu y spráwiedliwośći
Twey/ Pánie/ śpiewáć ślubuje z wdźięcz-
nośći: Dokąd nie przyndźiesz/ drogą twych
pilnując/ Náśládując.

2. Sam náprzod żywot powiede cnotliwi

otym záchowam y dom swoy uczćiwie/a tego
sercá strzedz bede pilnie/ Y uśilnie.
3. Wszelkiey niecnoty/nie rad bárzo widze/
ráder śie ludźmi przewrotnymi brzydze: Zły
ie nie uzna sobie chetliwym/ Potim zywym.
4. Nie zćierpie rády sercá przewrotnego/
odstapie záwzdy kázdego tákiego/ Nie ukło-
ie śie niecnotliwemu/ Człeku złemu.
5. Ten co pokatnie o bliźnich swych zuje/
Nieprzyiaćielem mie swoim poczuje: Dozna
ádety y człowiek hárdy/ Po mnie wzgárdy.
6. Człowiek cnotliwy/ ten u mnie w kochá-
niu Ten w moiey radźie/ w wielkim pánowa-
niu. Pobozni słuzyć beda w komorze/ Ná
nym dworze.
7. Zdraycá w[s]mym domu záden nie postoi/
A kázdy kłamcá niechay śie mnie boi: Ná wy-
trácenie śćigáć ich wszedźie/ Moy gniew be-
dźie.
9. Ná to śie udam/ zgłádźić z ziemie wszy-
tkie Złe/ niecnotliwe/ wszeteczniki brzydkie Z
miástá Páńskiego uprzatáiac złość/ Y nie-
práwość.

Tenże, Taż Nota.

ZAśpiewam teraz z moiey powinnośći/ o
miłośierdźiu y spráwiedliwośći/ śpiewáć
tobie bede/ Panu memu/ nie innemu.
2. Pilnowáć bede gośćincá práwego/ áż
mie náwiedźisz z miłośierdźia twego/ rzadźić
dom swoy bede w niewinnośći/ y w szczerośći.
3. Bowiem złośćiwey rzeczy nie rad widze/
ludźi przewrotnych sprawámi śie brzydze/ nie
przystawam (bo mam to ná pieczy) ku złey
rzeczy.

4. Serce zdrádliwe od Dworu mojego Muśi odſtąpić/ nie znam śię do tego/ co pilnu je wſzelkiey nieprawośći/ krom żałośći.

5. Ja żadną miárą nie zfolguję temu / c cżći uwłacża pokątnie bliźnemu/ ja nie zćierpi cżłeká zuchwáłego/ ni hárdego.

6. Będę rad widźiał pobożne ná źiemi/ przynmniey będą/ ći ſługámi memi / ktorzy prá wey drogi śię trzymáją/ w prawdźie trwáją.

7. Obłudny cżłowiek/ y ſercá chytrego/ ni będźie przyjęt do domu mojego/ nie oſtoi śi przedemną żadny/ kłamcá zdrádny.

8. Z źiemie wytrácę złośniká wſzelkiego/ be omieſzkánia/ y z miáſtá Páńſkiego/ wykorzeni wſzytkie nieprawośći/ błąd y złośći.

Pſalm CII.

Domine exaudi orationem meam.

Słyſz modlitwę moję Pánie / Niech ćię doydźie me wołánie: Nie kryy w ćieſzkośći mojey Przedemną twarzy ſwojey: Ráczey do mnie ſtrapionego Nákłoń uchá táſká-wego/

wego/ Przybadź rychło no rátunek / słysz
y obacz moy frásunek.

2. Boć jáko dym ulecáły/ Látá moie żucie=
ám/ W ćieśkiey mey doległośći/ Wygorzá=
y me kośći: Ták uwiedło serce moie / Jako
ráwá w letne znoie / Już y chlebá jeść nie
noge/ Czuiac ná śie zewsząd trwoge.
3. Z ustáwicznego wzdychánia/ Żáłosnego
árzekánia/Skora má pokurczona / Do kośći
rzysuszona: Podobnym pelikanowi / Y no=
nemu puhaczowi/ Ktory wsmetney swoiey
hwili/ Ná puszczy wiec rzewnie kwili.
4. Nárzekam jáko wrobl máły / Gdy go
áre odleciáły/ani ja odpocznienia/ Nie mam
ani wytchnienia: A jednák nieprzyiaciele /
Szárpája mie nazbyt śmiele/ Wśćiekle prze=
ciw mnie powstája / Cáły dźień mi uragája.
5. A ja śie karmie zá stołem Swym/ mia=
sto chlebá/ popiołem: Me káżdodźienne trun=
ki Łzy zmieszáne z frásunki: A to z rozgniewá=
nia twego/ Przećiw mnie zápalonego: Bo á=
czem był powyższony/ Alem śie zstał porzuco=
ny.
6. Chodze by ćień pochylony/ Záyśćiem
słońcá utopiony: Vschłá ziemna ma sławá/
Ják pośieczona trawá. Ale twoiá bytność
Pánie/Aż ná wiek wiekow zostánie/ Pámiatká
twey wielmożnośći/ W národźiech trwa ná
wiecznośći.

7. Ty powstawßy czásu swego Vlitujeß śi
wiernego Sionu/ co kochániem Jest twoim
mießkániem : Tegoć teraz pożądány Czá
jest/ przez ćię obwołány : Ráczże śię tedy zmi
łowáć/ A swoich wiernych rátowáć.
*** 8. Niechay służebnicy twoi/ Zážyią po=
ćiechy swojey Z rumow Syon stawiając/ Pustk
w nim osadzájąc : Aby śię narody báły/ I
mienia twojego chwały : Y Krolowie twe
możnośći/ Kłániáli śię z uczćiwośći.

9. Pátrząc jáko Pan buduje Sion/ ktor
swym miánuje/ Sławę mu przywroćiwßy/ I
łáskę uczyniwßy : Poyrzał ná płácz ludu swe=
go/ Od wßytkich opußczonego: A nie wzgárdźi
modlitwámi/ Ani lichymi sługámi.
10. Co niech będźie zápisano/ W potomny
wiek záchowáno/ Zeby to wßyscy ználi/ Y pilni
nważáli/ Jedni drugim podáwájąc/ Y po sobi
zostáwiájąc/ Ná cześć Páná nawyżßego/ Y
ná wieczną chwałę jego.
11. Ktory poyrzał z wysokośći/ Z Tron
swey świętobliwośći/ Poyrzał Pan z niebá
swego/ Ná doł kráju źiemskiego : Słyßał wię=
źniow nárzekánie/ Widźiał ich ná śmierć ska=
zánie/ Y z więźienia je wybáwił/ A ná wolno=
śći postáwił.
12. Aby imię wielmożnego/ Syon sławi
Páná swego/ A Jerozolimczycy/ By go chwa=
lili wßyscy : W ten czás kiedy przełożeni/ Z
ludem będą zgromádzeni/ Ofiáry Bogu sprá=
wowáć/ Służby mu swe ofiárowáć.
13. Acz w tey drodze moie śiły Vtrápieniem
śię námdlity/ Gdy Pan straca mojego/ Zywo=
ta tu biednego. Jednák wołam : Mnie czło=

wieká/ Nie bierz z tad Pánie w połwieká/ Ty co záwżdy od wieczności/Trwaß bez wßelkiey odmienności.

14. Tyś ziemię sam ugruntował/ Niebo ręką swą zbudował: Lecz to zginie/ w całości sam ty trwaß ná wieczności. A przyidzie zwiotßeć wßytkiemu/ Jáko odzieniu stáremu: Sameś w láta nieskończony/ Bierz swe do wieczny obrony.

Tenże.

Nota Pieśni CCXVI.

Usłyß vrozby moje/Boże litościwy·// á niechay cię moy głos dościeże teskliwy: Nie odwracay/ czásu złey przygody mojey/odemnie smutnego Swiętey twarzy swojey.

2. Ale nákłoń uchá/ Oycże dobrotliwy·/. A nie opußczay mię w moy dzień nießczęśliwy: Kiedykolwiek wołam ściśniony frásunkiem/ przybadź/ proßę Pánie: przybadź swym rátunkiem.

3. Jáko dym/ ták látá moje uleciáły·/. Kości jáko głownia/ moje wygorzáły: ná chleb nie pomyślę: á tez serce moje/ uschło/ jáko trawá w srogie letne znoje.

4. Prze ciężkie wzdychánie/ prze moy płacz serdeczny·/. Prze nieznośna żáłość/ y frásunek wieczny/ krwie w sobie nie czuję/ nie máß ná mnie ciáłá/ kości tylko biedne/ á skorá zostáłá.

5. Jestem jáko w leśiech pelikan zchowány·/. Jestem jáko puhacz w pustynia wmięßkány: Nie smutniey nárzekáł wrobl ná gniaździe máły/ kiedy go máciory ptoche odleciały.

6. Nieprzyjaciel pátrzac tieszy dusze swoj[...] */. A szydzac przysiega przez osobe moje: A j[...] miásto chleba/ szczyrym zyw popiołem/ á łz[...] zywe pije/ siedzac zá swym stołem.

7. Prze twoy gniew surowy (boś mna zá[...] palczywy */. Z gory dał o ziemie) wiek mo[...] nieszcześliwy/ chynał sie ku nocy/ jáko cie[...] wieczorny/ y uschłem prawie / jáko kwiát u[...] gorny.

8. Ale ty ná wieki trwáć bedźiesz/ o Páni[...] */. A pámiatká twojá nigdy nie ustánie: T[...] sie nad Syonem jeszcze masz zmiłowáć/á snad[...] juz czás przyszedł/ zeby go rátowáć.

9. Juz ku rumom jego serce obroćili */ Słudzy twoi/ juz sie pustyń uzalili: y bed[...] sie ciebie wszytkie kraje bały / y wszyscy krolo[...] wie/ lekna sie twey chwały.

10. A to/ ze ty znowu miásto swe naprá[...] wisz */. Y w swym Máiestácie widomie sie stá[...] wisz: á gárdźić nie bedźiesz pokornych prozbá[...] mi/ áni sercá wielce strapionego łzámi.

11. Niech to pismem bedźie nápisano zło[...] tym */. Dla wieku przyszłego: áby świát ná[...] potym/ miał pámiatke Páńskiey dźiwney opá[...] trzności/ á sławá słyneła jego ku wieczności.

12. Abowiem ná niebie siedzac Pan wyso[...] ko */. Raczył swe ku ziemi ná doł spuśćić oko[...] áby płácz usłyszał wiezniow okowánych/y ráto[...] wał ná śmierć ostátnia podánych.

13. Aby ná Syonie ciz mu dźiekowáli */ Y moc w Jeruzalem jego wyznawáli: w ten[...] czás gdy lud wszytek/ wszyscy przełozeni/ k wol[...] służbie Páńskiey/ beda zgromádzeni.

14. Teraz ácz mie strapił długimi drogá[...]

ni '/. Y lat moich biednych ſkróćił fráſunkámi/
rzećie k niemu wołam: nie bierz mię człowie-
ká/ ſmutnego/ moy Pánie/ w połowicy wieká.

15. Twe látá ſą wieczne/ tyś niebo zbudo-
wał '/. Y ziemię rękomá ſwemi ugruntował.
To wſzytko zginie/ á ty w ſwey cáłośći/ Boże
moy/ trwáć będźieſz ná wſzytkie wiecznośći.

16. Wſzytko to zwiotſzeje/ by płaſzcz po-
chodzony '/. Y odmiánę weźmie: tyś nie od-
mieniony/ y lat nieſkończonych: ktorych ucze-
niki/ Uczyniſz bez chyby/ ſwoje miłośniki.

Pſalm CIII.

Benedic anima mea Domino.

Błogoſław duſzo mojá Páná ſwego/
Błogoſław imię Páná náświętſzego: Bło-
goſław duſzo ma Pánu ſwemu/ Dobro-
dźiejſtw jego nie zápominájąc/ Owſzem
z wdźięcznośćią one wyſtawiájąc/ Odda-
way chwałę Pánu dobremu.

2. Bowiem nád tobą używa litośći / Od-
puszczájącći twoje nieprawośći : Zábieg(a)
wszytkim chorobam twoim/żywot twoy śmierć(i)
srogiey odeymuje/ Błogosłáwieństwem swym
ćie koronuje/ A miłośierdźiem okrywa swoim
3. On wszytkim dobrem ustá twe nábawia
On cżerstwa młodość sam w tobie odnawia
Podobną cżyniąc śiłę orłowey: Przestrzeg(a)
záwżdy Pan spráwiedliwośći/ A odeymowá
krzywdźie y ćiężkośći Niewinne/záwżdy on je
gotowy.
4. On swe oznáymił drogi Moyżeszowi
Dźiwną pokazał moc Izráelowi/ Będąc w po
trzebie jego obrońcá : Pan miłośierny / Pa(n)
to dobrotliwy / Ná gniew nie prętki/ bárźie(j)
łáski chćiwy/ Dobroći jego nie naydźiem końcá
5. Bo choć cżęstokroć w swojey nikcżemno
śći Obrażamy go/ on nas w ćierpliwośći Z
nasza/ ni gniewu chowa ná wieki : Nie według
grzechow nászych postępuje/ Nie według zasłu
z námi śię ráchuje/ Nie wypuszcża nas z swo
jey opieki.
6. Jákiey nád źiemią Niebo wysokośći
Tákiey on ku swym sługom jest litośći/ Aby g
káżdy z dobroći chwalił : Y jáko słońce dálek
záchodźi/ Od mieysca swego kedy ráno wscho
dźi/ Ták on dálecko złość násze wzdalił.
*** 7. Jákiey litośći nád dźiećmi używa O
ćiec/ Tákiey też Pan lutośći bywa/ nád trwa
jącemi w bojáźni jego : Wie żesmy glina/ z n
násze krewkośći/ Swieża jest pámięć u jego mi
łośći/ Iżesmy poszli z prochu źiemskiego.
8. Wie co jest żywot człowieká káżdego/ Z
własną trawą bytu nietrwałego/ Y jáko kwia

tek co kwitnie pieknie/ Gdy przykrym wiatrem bywa zarażony/ Slicznośći utraći / á iż umorżony/ Snádnie go káżdy z gáłaźi zemknie.

9. Lecż ći co w sercach boiáźń Páńską máia/ Wielka chęć iego przećiw sobie znáia/ Y z potomkámi ćieszą się wiecżnie/ci co przymierżá iego ostrzegáią/ Wyrokow świętych nie zápominaią/ Ale według nich żyia skutecżnie.

*** 10. Pan to iest wielki/ godźien wielebnośći/ Thron swoy postáwił w niebá wysokośći/ Stárszę niż świát pánowánie iego : Zewnasz Anieli dźiwni w swoiey śile/ Ktorzy czynićie co Pan każe mile / Wysłáwiayćie go czásu wszelkiego.

11. Wysławiayćiesz go wszyscy iego sługi / Y co pełnićie wola iego drudzy/ Chwalćie go wszytkie zastępy iego: Wszelkie stworzenie chwal go bez przestánia/ Ná wszelkim mieysciu iego pánowánia/ A ty wiec duszo chwal Páná swego.

Tenże.

Nu lob mein Seel den HErren.

Chwal duszo ma Páná mego/ ze wszytkie-
Dźiękuy z rádośćia samemu/ Imieniu

go serca swego / N.
iego świętemu/ Nie chćiey zápominaćie

iego/ dobrodźieystwá wszelákiego/ Ktory

Jest miłosiernym/ wszem nieprawośćiam

twym/ y rád uzdrawia wszystkie/ niemocy

twe ćięszkie/ żywot twoy wykupuje/ z zá-

trácenia wybáwuje.

2. Ktory ćię ták koronuje/ miłośierdźiem przyprawuje ·/. Zadza twa dobrym nápełnia/ młodość twa jz orla odnawia. Pan jest sędźia spráwiedliwym / k temu Pánem miłośćiwym/ wszem ktorzy krzywdę ćierpia/ od złych gdy je trapia/ ktory też Moyżeszowi/ y Izráelowi/ drogi swe ukázował/ y wola swa opowiádał.

3. Jest nam Pánem miłośćiwym/ nád złośćia nászá ćierpliwym ·/. Nie wiecznieć śię będźie gniewał/ áni wiecznie grzechow karał. Nie czynić nam podług złośći/ áni podług nieprawośći/ ják niebo piękne stworzył nád źiemia przełożył/ ták śię hoynie zlitował/ miłośierdźie swe dał/ tym ktorzy śię go boja/ á zá grzechy pokutuja.

4. Ják jest dáleki od śiebie/ wschod od záchodu na niebie ·/. Tákći dálekie uczynił/ á wszystkie od nas oddalił. Násze złośći/ nieprawośći/ z sámey szczerey łáskawośći/ jáko Oćiec miłuje/ Dźiatek swych żáłuje/ ták śię Pan

[d]ziękował/ y łáskę dárował/ tym ktorzy śię go
[b]oją/ á w rządźie słow jego stoją.
5. Boć on sam zna nászę krewkość / y wszy-
stkę nászę nikczemność ·/. Pámiętájąc záwżdy
[n]á to/ żeśmy proch á szczere błoto. ℟ Człowie-
[ś]ek wszelki jest jáko śiáno/ ktore podćinája ráno /
[j]ák trawa kwiećia polnego/ wnet zginie dźień je-
[g]o/ gdy wiátr mocny uderzy / kwiát śię nie
[o]dźierży/ więcey nie pozna swego/ żaden kwiát
miejscá pierwszego.
6. Ale miłośierdźie Páńskie / toć trwa od
wiekow ná wieki ·/. Nád tymi co śię go boją/
á zá grzechy pokutują/ ℟ Y trwa spráwiedli-
wość jego/ do pokolenia trzećiego/ nád Synmi
Synow dobrych/ ludźi wszytkich zbożnych / co
Testáment trzymáją/ y przed sobą máją/ przy-
kazánia chowáją/ ná nie záwżdy pámiętáją.
7. Pan ná niebie ubudował / Tron sobie
zacny zgotował ·/. Ná ktorym będźie kroło-
wał/nád wszemi ludźmi panował. ℟ Błogo-
sławćie Páná wszyscy/ Anjołowie jego świę-
ći/ ztwierdzeni w státeczności / potężni w du-
żości/ ku wypełnieniu wszego/ rozkazania jego/
by go ludźie słucháli/skutkiem słowá wypełniali
*** 8. Dobrorzeczćie Pánu wszytkie/ Mo-
cárstwá jego wielkie ·/. Wszyscy służebnicy
jego/ ják Páná swego miłego ℟ Co wola je-
go czynićie/ y rozkazánie pełnićie / chwalćież
wszyscy bespiecznie / ktorzyśćie w krolestwie /
Krolá tego wielkiego/ nád krolmi wyższego / y
wy rycerstwo jego/chwalćie Hetmáná swojego.
*** 9. Chwalćież stworzyćielá swego / wy
wszytkie stworzenia jego ·/. W káżdym miey-
scu świátá tego/ wszego pánowánia jego. ℟

A ty duszo ma napierwey / chwal Páná swego nábożnicy/ chwałá Pánu nászemu/ Oycu niebieskiewu/ z Duchem jego Synowi / nas Zbáwicielowi/ ják byłá pierwey/ ninie/ wiecznie nigdy nie záginie.

Psalm CIV.

Benedic anima mea Domino.

DUszo błogosław Páná swojego/ O wszechmogacy/ rzekni do niego/ Nie ogarnionyś ty w swojey wielkośći/ Nie dośćignionyś w swojey wielebnośći: Wkol śię obięszá cześć/ tákże chwała/ Iák płaszcz ozdobny jásność odziáta / Iák ślicżny namiot/ swoimi rękámi Rozbiteś niebo

upstrzone

2. Tyś sw... wozy sobie z ... kośc y skrzydł... są gotowe: ... jeś/ A oni b... twojey są spr... swey zápálcz...
3. Tyś ... jey gwałtow... ná nich ják n... się nigdy nie... wey strászne ... odziáły: ... Wod bárzo...
4. Jedn... Ná twoje st... sem gdy nie... morze ucieká... ły/ Tám się... stworzenie ... ziemi z náz...
5. A ... wiecey nie ... ce pokazat/ ... Ty wyprow... wioda stru... chodźi ktor... ośiel dźiki p...
6. Tám

upſtrzone gwiazdámi.

2. Tyś ſwe páłace w wodách poſtáwił/ Tyś wozy ſobie z obłokow ſpráwił: Tobie y prętkość y ſkrzydłá wiátrowe Jáko naretſze konie ſą gotowe: Ty ſobie z wiátrow poſły ſpráwuieſz/ A oni bieżą gdźie roſkázuieſz: Sługámi twoiey ſą ſpráwiedliwośći/ Gromy ogniſte wſwey zápálczywośći.

3. Tyś dźiwne grunty źiemi záſádźił/ By iey gwałtownych wod ſtok niewádźił/ Lecz áby ná nich iák ná ſłupách ſtáłá/ Ná wiek wiekow śię nigdy nie záchwiáłá: Choc ná niey pierwey ſtráſzne leżáły Przepáśći/ co ią zewſząd odźiáły: Ták że nád gory nawyżſze y ſkáły/ Wod bárzo ſrogie głębokośći ſtáły.

4. Jednák gdy przez ćię zgromione były/ Ná twoie ſłowo opáść muśiły/ A twoim głoſem gdy niebo zágrzmiáło/ Ná doł co prędzey morze ućiekáło. Tám śię dopiero gory wybiły/ Tám śię doliny z wody odkryły/ Wſzelkie ſtworzenie plác mieſzkánia ſwego Nálázło w źiemi z náznáczenia twego.

*** 5. A żeby morze niewylewáło/ Y źiemie więcey nie zátapiáło/ Pewneś mu iego gránice pokazał/ A przeſtępowáć ſrodześ ich zákazał. Ty wyprowadzaſz z gor nowe zdroie/ co do rzek wiodą ſtrumienie ſwoie/ Z tych śię zwierz chłodźi ktory w polu żyie/ Z tych uprágniony ośieł dźiki pije.

6. Tám ptacy śiedząc w krzakách źielonych

Ćwiczą głosy w krzykách ulubionych: Ty z pá-
łacow swych deszcz nieprzepłacony Spuszczasz
ná źiemię ná suche zagony/ Z kąd rozwilżenie iż
swoie máją/ Hojność wszytkiego wszytkim wy-
dáją: Z tąd bydłu śiáná/ z tąd źiołá ogrodne/
z tąd urodzáie z tąd wino łágodne.

7. Ktore dobrą myśl smętnym spráwuie
Z tąd chleb po ktorym człowiek moc czuie: Z-
tąd y oliwá co czyni twarz gładka/ Zgołá wil-
gotność iest wszytkiego mátka. Tá żywi lásy
drzew niezliczonych/ Cedrow libáńskich przez
ćię szczepionych: Támże y ptacy swoie gniazdá
máją/ Tám śię ná jodłách boćiani chowáją.

8. Krolicy skáły/ gory wysokie Zá zamki
máją kozy dźiwkie: Tyś spráwił mieśiąc co
czásom rey wodźi/ Ty słońce ktore wie kiedy zá-
chodźi Twoiá noc/ w ktorą ćiemnośći wstáią/
W te śię bestye leśne ruszáią: Lwiętá pokár-
mu od ćiebie żądáią/ Nykiem go swoim u ćiebie
szukáią.

9. A skoro jásna záś zorzá wschodźi/ Záraz
zwierz do swych jáskiń uchodźi: Do swych záś
robot ludźie nástępuią/ A tám do mroku sá-
mego prácuią. O iák są zacne twe Pánie sprá-
wy: Pełne mądrośći twoie ustáwy: Pełná y
źiemiá twey szczodrobliwośći/ Ktora rozlewasz
po wszytkich w hojnośći.

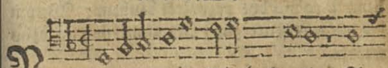
*** 10. Pełne y wody/ kto zliczyć może Rybi
rodzay/ co go żywi morze? Tám pod żaglámi
okręty biegáią/ Tám swe igrzyská wieloryby
máią: Wszytko to pátrzy ná ćię Boże w niebie/
A swey żywnośći czeka od ćiebie: Kiedy otwo-
rzysz rękę/ násyceni Wszyscy/ gdy zámkniesz/
záśię zásmuceni.

11. Weźmieß ich duchá w proch śie obroca/ Wrócißli im go/ ná świát śie wroca: Chwałá badź Pánu po wßytkie wiecznośći/ Niech śie Pan ćießy z ſpraw ſwojey możnośći: Ná ktorego drży ziemiá poyrzenie/ Gory śie kurza ná jego tknienie: Dokąd mi tedy tu żywotá ſtánie/ W pieśniách go chwalić głos moy nie przeſtánie.

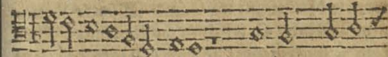
12. Wdźieczne mi bedźie o nim myślenie/ W nim záwżdy moje rozweſelenie: Bodayżli ludźie z ziemie wyginęli/ Y pomſte zá złość ſpráwiedliwa wźieli. A ty dußo ma chwal bez przeſtánia Páná/ ktorego z naß źlitowánia: Wßytkie narody Pánu chwałe dayćie/ Ze náden nie maß wietßego/ wyznayćie.

Pſalm CV.

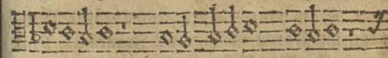
Confitemini Domino, & invocate nomen.

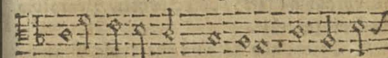
NIz wßyſcy ludźie Páná chwalćie/ A

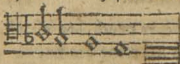
Imie jego obwołayćie: Głośćie miedzy

národemi Chwále jego y z ſpráwámi:

Pieśni mu tu ćići śpiewaýćie/ O nim z ſo=

ba rozmawiaycie.

2. Wasać chwała są jego sprawy / Jmię jego dodaic sławy: W nim prawdziwa radość macie / Ktorzy go z sercá ßukacie: Przetoż się y twarzy jego / Szukaycie czásu wßelkiego.

3. Cudá jego sobie w spomnicie / Y sądy ná baczeniu miecie / O potomstwo Abrámowe / O wy dzieci Jákobowe / Wierni Páńscy służebnicy / A jego wybráni wßyscy.

4. Náßci to Pan / jego wyroki Wiążą wßytek świát ják ßeroki: Wieczna pámięć jest u niego / Przymierza nam ztwierdzonego / Trzyma słowo przyrzeczone / Wßem národom uczynione.

5. Co obiecał Abráhámowi / Co poprzysiągł / Jzáákowi / O czym rozmawiał z Jákubem / Y co mu był przyrzekł ślubem: W tym się pokazał státeczny / Nieodmienny ná czás wieczny.

6. Rzekł / Ze się to koniecznie zstánie / Dam wam w dziedziczne używánie / Wßytkę Kánáneyską ziemię / Osiedzie ja wáße plemię: Choć tám w máłym poczcie byli / Y jáko goście w niey żyli.

7. Sám y tám się przeprowadzájąc / Pewnego mieszkánia nie májąc: Jednák ich Pán zawżdy bronił / Y Tyrány dla nich gromił: Wybránym (rzekł) pokoy daycie / Prorokow mych nie tykaycie.

8. Potym gdy głod ná one kráje Przepuścił / przez nieurodzáje / Posłał jednego przed

niemi / W niewolę Egyptskiey ziemi / Jozefá męžá zacnego / Od bráciey záprzedánego.

9. Tam jego nogi okowano / Y w ćiężkim więźieniu chowáno / Aže do czásu onego / Od Bogá náznáczonego. Gdy go Pan słowem doświadczył / Státeczność jego wybaczył.

10. Zatymže go Krol puśćić kazał / A wielką mu łáskę pokazał / Uczynił go Pánem swego Dworu / y cárstwá wszytkiego: Ták áby ná jego zdánie / Xiążętá bráły karánie:

11. Rády wszytkie nic nie czyniły / Wczymby się go nie dołożyły: Ná ten czás w Egyptską ziemię Weszło Izráelskie plemię: Y mieszkał w oney kráinie / Jácob w Chámowey dźiedźinie.

12. Támže się bárzo rozrodźili / Že też sąśiádom strászni byli: Ktorych sercá Pán ták spráwił / Že w ich niechęć lud swoy wpráwił / Ták že o tym społ rádźili / Jákoby je wytráćili.

13. Aż zá czásem swoje posłáńce / Posłał PAn miedzy te pohánce / Moyžeszá y z Aáronem / Sługa sobie ulubionem: Ci cudá wielkie czynili / Kray on stráchem nákarmili.

14. Co jedno rzekł Pan wnet się stáło / A nic mu się nie sprzećiwiáło: Posłał im strászne ćiemnośći / Odjawszy wdzięczne świátłośći: Wody się w krew z odmieniáły / Ryby wszystkie wyzdycháły.

15. Z ziemie się tám žáby rodźiły / Po gmáchách krolewskich chodźiły: Wiec ná Páńskie przykazánie / Gwałt gádźiny przypadł ná nie / Muchy y wszy się zebráły / Wszystkie kąty nápełniáły.

16. Miásto dżdžá spadł grad kámienisty /

Z onym grádem wicher ogniſty: W czym
winnice ſpuſtoſzáły : Sády wſzytkie opadáły :
Chrząſzcz y ſzáráńczá przypádłá/ Oſtátek zbo=
żá wyjádłá.

17. Nákoniec płod pierworodzony Wſzczet
o jedne noc wygłádzony : Dopiero ubogácony
Srebrem / złotem / lud puſzczony : A Egypt
rád dla tych káźni/ Ze zbył ſamśiad y bojáźni.

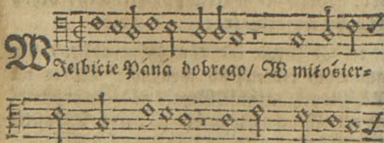
18. W dźień je Pan obłokiem okrywał/ W
nocy záś ogień przy nich bywał : Ptáſtwá im
dał gdy prośili/ Chlebem śię z niebá karmili :
Im kwoli wody śię z ſkały/ Po puſzczy ják rze=
ki láły.

19. Bowiem ſłow ſwych Pan nie przebá=
czył / Co Abrámowi ślubić raczył: Ciężkiey je
niewoli zbáwił : Pieśni weſołych nábáwił :
Kráje im dał w używánie/ Ktore trzymali po=
gánie.

20. Prace pogánow używáją / Y dźiedźi=
czným práwem trzymáją : Aby uſtáwy cho=
wáli/ Y praw Páńſkich przeſtrzegáli : Oddá=
wájąc chwałe ſwemu / Dobrodźiejowi wie=
cznemu.

Pſalm CVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

wszechmocności Wypráwi słowy státecznie?

A chwałę jego wielebności Kto wypowie

dostátecznie ?

2. Szczęśliwi/ co pobożności / Przestrzegáją w niewinności: Pomni Pánie ná mię w swey dawney Chęci/ ktorąś pokázował Ludowi swemu / kiedyś w sławney swey pomocy ich rátował.

3. Wybaw mię/ że miedzy twymi/ Od wieczności wybránymi/Twoich Pánie dobr záżywájąc/ Wiecznie się będę rádował/ W dziedzictwie twym z nimi mieszkájąc/ Z chwałámi tobie dziękował.

4. Zgrzeszyli nászy Oycowie/ Y my z nimi ich synowie: Sprośniejsmy wszyscy wystąpili / Płodząc wszelkie niepráwości. Bo choćiasz Oycowie pátrzyli / Ná spráwy twey wszechmocności.

5. Wszákoś ich nie uważáli/ Y owszem zápomietáli: Bo wnet u morzá czerwonego / Szemrząc on lud ćię frásował: Aleś je dla imienia swego/ Kwoli sławie swey záchował

6. Bo ják głos twoy usłyszáło Morze/wnet się suchym stáło: Poyśrzodkim przepáśći strászliwych Przez ćię byli prowádzeni / A od nie-

nieprzyjaćioł złośliwych/ Możnie z rąku wybá- wieni.

7. Ták nieprzyjaćielskiey złośći / odjawsz swey wśćiekłośći / Zálałeś te / co lud gonili Zaden z nich nie z ostał żywy: Tám słow twemu uwierzyli / Wyznawájac żeś prawdzi wy.

8. Alec po niedługiey chwili / Spraw ty twoich zábacżyli / Opieka twoja pogárdzá jac/ Łakoći ćiáłu żądali/ A mocy twojey przy mawiájac/ Bez wstydu ćie doświadczáli.

9. Dan im pokarm zá żadośćia / Lecz im stánał w gárdle kośćia. Znowu poruszeni za zdrośćia/ wstáli przećiw Moyzeszowi/ Y szem ráli z wielka hárdośćia / Náprzećiwko Aro nowi.

10. Tám Abiron y z Dátánem/ Zostáli śi w piekle sámem : A te wszytkie co przy nich stá li/ Srogi ogień spalił z niebá. Oniż przez tym ćielcá ulali/ Dla chwalenia u Orebá.

11. Ták zmienili Boską sławę/ Do wołu c jada trawę / Bogá swojego przyrownawszy Ták y zbáwićielá swego / Mocy nie ráz jego doznawszy/ Zápomnieli łaskáwego.

*** 12. Cudow Páńskich zápomnieli/ Co je w Egypćie widźieli/ Nád morzem y w Chámo- wey włośći/ zkad je raczył wyprowádźić: Prze- co w swojey zápálczywośći/ Rzekł je był wszyt- kie wygłádźić.

13. Y pewnieby to był spráwił / By śię był zá nie nie stáwił Moyżesz sługá jego wybrány/ Ktory śię modlił zá niemi/ A Páná co był ro- zgniewány/ Wjał modlitwámi swemi.

14. Lecz śię y ták nie zlepszyli/ Ziemia świe- tą pogárdźili / Słowá Páńskiego nie słuchá-

ść/ W podeyrżenie sobie bráli/ Y posłucháć śie
o zbraniájąc/ W namiećiech swoich ßemráli.
15. Ztąd Pan ná ich wytrácenie/ Wzniosł
ęke w poprzyśiężenie/ Że je ná pußczy wytrá-
ćić chćiał: A miedzy grube pogány/ Że po-
omstwo ich rosproßyć miał/ Będąc ćięßko roz-
zniewány.
16. A niż śię tu popráwili Z Bálfegorem
śię zbróćili/ Jedli brzydkie ofiáry jego: Czym
znowu Páná zdrażnili/ A plagi od rozgniewá-
nego/ Srogie ná śię obróćili.
*** 17. Aż Fineás rozgorlony/ Mieczem
mśćił śię krzywdy oney: Tám dopiero plagá
ustáłá. Zaczym jego gorliwośći/ Ná wieki
policzona chwałá/ Ku jego spráwiedliwośći.
18. Znowu gdy w Merybie byli/ Páná do
gniewu wzbudźili/ Moyżeßá Hetmáná świę-
tego/ W niełáskę Páńska wpráwiwßy: Kto-
ry obráźił Bogá swego/ Nieopátrznie prze-
mowiwßy.
19. Wiec ni pogan wytráćili/ Jáko upo-
mnieni byli: Y owßem śię z nimi mießájąc/
Ich śię złośćiam przyuczyli/ A bałwochwal-
stwá pomagájąc/ Gniew Páński ná śię wzbu-
rzyli.
20. Nawet śię tego ważyli/ Że ná ofiárę
palili Dyabłom dźieći płodu swego: Krew
niewinną wylewająć/ Y báłwánom Kąná-
neyskiego Národu je oddawájąc.
21. Ták śię oná źiemiá święta Mordy ich/
stałá przeklętá/ Kiedy śię wßelką brzydliwo-
śćią/ Bez bojáźni plugáwili/ Służąc báłwá-
nom/ ßczyrą złośćią/ Y z nimi cudzołożyli.
***. 22. Przetoż śię PAN zápaliwßy/ Lud
swoy sobie obrzydźiwßy/ wydał wßytkie w ręce

poganom / Ták że się kłániáć muśili/ Sr
gim y nieznajomym Pánom / Ktorzy je ćięż
trápili.

23. Okrutnie je ućiskáli/Jáko chćieli náchy
láli: A choćiaż ich Pan poratował/ Oni zno
wu ná kieł wźięli / Zápomniawszy że je zácho
wał/ Głębiey w złośćiách swych tonęli.

24. A Pán przećię w swey litośći/ Pátrzą
jąc ná ich ćięszkośći/Wysłuchawał je w ich wo
łániu: A iż ná przymierze baczył/ W wiel
kim swoim ulitowániu/ Żáłowáć ich záwżd
raczył.

25. Y dał/ że ich żáłowáli / Ci co w więźie
niu trzymali. O raczyż y nas wspomoc Pánie
Ze járzmá pogan zbędźiemy/Zá czym my two
jego wyznánie/ Imienia czynić będźiemy.

*** 26. Niechayże Pan w Izráelu/ Od na
y od inszych wielu/ Będźie chwalon w swey do
skonnośći/ Y teraz / y potym záwżdy: Ná c
z serdeczney swey wdźięcznośći/Rzekni głosem
Amen/ káżdy.

PSALMOW

DAWIDOWYCH

Część Piąta.

Psalm CVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Chwałę

CHwałe Pánu dawayćie Zá jego dobroći/ Ktorych wiecznośc przyznayćie/ Záwżdna nie okroći. A ći wiec litośći Páńſkie niech wyznawáją/ Co przezeń z ćięſkośći Swych wybáwienie máją.

2. Ci ktore on w ſwey mocy/ Ode ſkońcá wſchodu/ Od południá/ z połnocy/ Zebrał/ y z zachodu. Ci co ná puſtyniách Błądząc mieyſcá ſzukáli/ Lecz go w onych źiemiách/ Sobie nie znáydowáli.

3. To głodu/ to ćięſkiego Prágnienia doználi/ A z fráſunku wielkiego Prawie uſtawáli: W oney ſwey ćięſkośći/ Záraz ják záwołáli/ Od Páná z miłośći Wybáwienie ſwe bráli.

4. Drogámi je proſtymi Onże ſam prowádźił/ Y w roſkoſzney je źiemi Onże ſam poſadźił. Ci niechay dźiękują Pánu/ z jego litośći/ Ci niech wſzem zwiáſtują Cudá jego możnośći.

5. Przeto że on prágnących Duſze chłodźić raczy/ Tenże w głodźie łáknących Nigdy nie

przebaczy. Y ci co w ćiemnośćiách Ná śmier-
śroga śiedźieli/ Okryći w teskności ách Cieszy-
śię czym nie mieli.
*** 6. Bowiem odmienić śmieli Słowá Bo-
gá swego/ A usłucháć niechćieli Rády nawy-
ższego: A przetoż ich hárde Sercá uniżáć ra-
czył/ A záś kárki twárde Schyláć potrzebę bá-
czył.
7. Jednák w swojey ćieszkośći/ Skoro zá-
wołáli/ Z wielkiey Páńskiey litośći Wybáwie-
nie bráli: Bo je on z ćiemnośći Potężnie sa-
wybawiał. Z okow/ ná wolnośći Wybáwiwszy
je stawiał.
8. Ci niech Pánu dźiękują Zá jego litośći
Ci niechay wszem zwiástują Páńskie wszechmo-
cnośći: Bo on wrotá kruszy Zelázne w twár-
dey bramie/ Prog z miedźi naduższy Snádniu-
chno on wyłamie.
9. Y owi też szaleni Co dla nieprawość-
Bywáją utrapieni/ Y dla swoich złośći / C-
myślić w chorobie Ná potrawy nie mogą / Y
co práwie w grobie Stáneli jedną nogą.
10. Y ći w swojey ćieszkośći Skoro záwo-
łáli/ Z wielkiey Páńskiey litośći Wybáwieni-
bráli: Sam je Pan uzdrawia Słowem swe-
wszechmocnośći Sam możnie wybawia/ Z do-
łu niebespiecznośći.
11. Ci niech Pánu dźiękują Zá jego litośći/
Ci niechay wszem zwiástują Páńskie wszechmo-
cnośći. Dźięki ofiárując/ Jego świętey miło-
śći: Wszedźie wyśpiewując / Sprawy jego
możnośći.
*** 12. Tákże ći co pod nieby Przez morze
żeglują/ A ktorzy swe potrzeby Pławem od-
práwują / Ci powiedźieć mogą / O Páńskiey

pielmożności/ Widząc nie raz z trwogą Cudá á głębokości.

13. Ná twoje słowo/ Boże/ Wstáją popędliwe Wiatry/ á oto morze Táńcuje gniewliwe/ Okręt pod obłoki Wáły raz wyrzucáją/ Raz je w grunt głęboki / Iák do piekłá spusząją.

14. Zeglarze błądną w męce/ Serce ziąwszy w strách srogi/ Zapámiętáły ręce Co czynić/ od trwogi: Jákby się popili/ Wszyscy się zátaczáją/ Rozumu pozbyli/ Siebie nie pámiętáją.

15. Y ći w swojey ćięszkości Skoro záwołáli/ Z wielkiey Páńskiey litości Rátunek swoy ználi: Stánął wiátr y wáły/ A żeglarze ożyli/ Y do portu cáły Okręt swoy przypławili.

16. Ci niech Pánu dziękują Zá jego litości/ Ci niechay wszem zwiástują/ Páńskie wszechmocności. Niech go wysławiáją/ Gdźie náwiętszy Zbor będźie: Niech go wychwaláją/ Gdźie rádá stárcow śiedźie.

✶✶✶ 17. On rzeki y nawiętsze/ Jáko chce hámuje/ On strumienie naprętsze/ Jáko chce kieruje: On y grunty płodne / Prze ludzkie niepráwośći /W polá nie urodne Obraca w swey srogośći.

18. Gdy záś chce/ sucha ziemie / W piękną rzekę mieni / A wygorzáłe płemię / Rozwil zá z strumieni. Támże lud zgłodzony Kupámi Pan prowádźi / A ten opátrzony Chlebem/ w miásto się sádźi.

19. Tám polá ośiewájąc / Winnice kopáją/ A pożytki zbierájąc/ Hoyność wielką máją : Łáská páńska w wielki / Narod śię rozrodźili / Z tey dobytek wszelki Przećiuchno rozmnożyli.

20. Tyś im umknął łáski swey/ Aż ich bárzo

máło/ Od zápálczywośći twey Gorliwey z[...] stáło: To jedni nędzámi Zstali śię porażen[...] A drudzy troskámi/ Od ćiebie okrocent.

21. Ná Pány przyszłá wzgárdá/ Ze śię kry[...] muśieli/ Choć w nich byłá myśl hárdá/ Z łás[...] wyniść nie śmieli: Ale ubogiego W przypad[...] ku Pan założył/ Z miłośierdźia swego/ W na[...] rod wielki rozmnożył.

22. Ná co pátrząc cnotliwy/ W sercu śi[...] ráduje/ Ale człowiek złośliwy/ Hańbę z tą[...] nczuje. Kto ma co mądrośći/ Ten to uważá[...] będźie/ Wynosząc litośći Páná swojego wsze[...] dźie.

Psalm CVIII.

Paratum Cor meum.

Notą Psalmu LX.

GOtowem z sercá prawego/ Chwalić ćię Boże sámego: Gotowemći ná cześć Pánie/ Spiewáć wysokie śpiewánie: Ocknijże śię Arfo mojá/ A powstań z swego pokoiá: Zácżni ná cześć Páńską swe gránia/ Záraz od pierwszego świtánia.

2. Chwalić ćię będę moy Pánie/ Kędy náwiętszy Zbor stánie: Chwalić będę rymy swymi/ Miedzy narody wszytkimi. Dobroć twa w niebo przestáłá/ Prawdá z obłoki zrownáłá: Wznieś chwałę swą nád niebá Boże/ Tylkoć moc twa nam pomoc może.

3. Mowi Pan z Syoná swego/ Czym ućieszył mnie smutnego: Ná moy dźiał przyidźie Sychina Tákże Sukotska kráiná: Gáláád jest własność mojá/ Y Mánássessowa zbrojá: Y Efráim

fráim moc moiey głowy / Y Judás práwo-
áwcą zdrowy:

4. Moáb zás w przećiwnym rzędźie / V-
iatáć w gmáchu mym będźie: Idumeyczyk
nię zás z zuwáć Będźie muśiał / Y obuwáć:
ecz y Filistyńczykowie / Y inßy Cudzoźiemco-
pie: Wßyscy mi będą już służyłi / Co mi nie-
rzyiaćiołmy byli.

5. Kto mię w miásto niedobyte / Kto w krá-
e Edom obśite / Záprowádźi sługę twego?
Nikt / oprocz ćiebie ſamego. Ktorego gniew
ią śię známy / A wodzem woysk swych nie ma-
ny: Zá czym ták od ćiebie wzgárdzeni / Lek-
ceśmy u wßech poważeni.

*** 6. Już nam też pomoż z trudnośći / Y
wroć nam dawne wolnośći: Proznać nádźie-
ią w człowiecze / Bo gdźie gwałt / rádá ućiecze.
Lecz kto w tobie ufá Boże / Ten śię mężnie
potkáć może: Bo ty zdepceß przed námi śmie-
le / Wßytkie náße nieprzyiaćiele.

Psalm CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

Nota Pieśni XXVIII.

BOże ktoryś iest chwałą moią / Ozwi śię do
mnie z łáską swoią: Boć ustá ludzi nie-
motliwych / Náwpełnione, będąc kłamstw zy-
wych / Przećiwko śię mnie zostrzyły / Aby mię
w czym ułowiły.

2. W ohydę mię wßem podawáią / Choć ná
mię przyczyny nie máią / A to zá moie życzli-
wośći / Y zá serdeczne uprzeymośći: Bom śię
ią modlił zá nimi / Iák zá przyiaćiołmi swymi.

3. Lecz mi złym dobre odpłacáią / A miłość

waśnia oddawája: Niechże im też Tyran pá-
nuje/ Niech bokow ich nie odstępuje: Nieprzy-
jaciel niech przykrośći/ oddawa im zá ich złość
4. Niechay przed sądem obwiniony / Záw-
żdy zostowa nágániony. Niech mu własne jego
obrony Szkodzą w práwá z káżdey strony
Niech jego świat nie jest długi/ Po nim urzą-
weż kto drugi.
5. Dźieći niech w śieroctwie zostáną / Y
mátka swa wdowa ztroskána: Niechay ná
świećie tułákámi/ Niechay będą y żebrakámi
Gdźie śię przytulić nie májąc / Kęsá chleb
upraßájąc.
6. Niech lichwiarz ßárpa jego státek/ Niech
mu obcy wydrze ostátek: Niech go nikt z lu-
dźi nie żáłuje/ niech nędze jego nie lituje/ Niech
nád śierotámi jego/ Nie ma baczenia żadnego.
7. Niech znim zgina y jego dźieći / Niech
nich pámięć precz uleći: Niech PAn grzech
oycá jego pomni /. Niechay y mátczyne złość
wspomni: Niech przed Pánem záwżdy stoją,
Z nieszczęsna pámięćia swoją.
8. Przeto że zápomniał litośći / Nád bie-
dnym używáć w ćięßkośći/ Owßem prześládo-
wał nędznego/ Trapiąc już przed tym strapio-
nego: A iż przeklectwo miłuje/ Niechże go nie
odstępuje.
9. Błogosłáwieństwo go mierźiáło / Bo-
dayże go wiecznie miiáło: Kochał śię jáko w-
płaßczu jákim/ W złośći y w przeklectwie w-
ßelákim: Dla tegoż jáko tuk w kośći / Wpiło
śię w jego wnętrznośći.
10. Niechże go jnż ten płaßcz okrywa /
Niechże tego pásá używa: Tęć zapłátę u Pá-
ná mają/ Co mi przykrośći wyrządzają / Lecz

o Pánie Boże moy/ Przy mnie záſtáwie
záwżdy ſtoy.

*** 11. Prze imię ſwe y ſwych litośći/ Broń
mię/ wyrwi z niebeſpiecżnośći/ Bomći ja du-
ſzyná znędzony/ Ná ſercu ſwym ćieſzko zránio-
ny/ Mieyſca pewnego nie máiąc/ Rownie ják
ten vćiekáiąc.

12. Rownie jáko ſzáráńcża lećie/ Ták mię
gláſzaią ná tym świećie: Siły mię wſzyſtkie
odbiegáią/ Y z pośiłku z potraw nie máią: A
iáko wyſchło z tłuſtośći/ Y pozbyło ſwey
ćżerſtwośći.

*** 13. Zaden ſię mnie nie lituie/ Owſzem
ſię z nędze mey ráduie: A jeſli mię kiedy widá-
ią/ Tedy głową zá mną kiwáią: Rátuy mię
ty ſam moy Pánie/ Przez ſwe dawne zlitowá-
nie.

14. Ták áby to wſzyſcy poználi/ Y twey rę-
ce to przypiſali/ Ześ mię ty moy Pan nie prze-
bacżył/ Owſzem nieſzcżęśćiu odiąć racżył: Ich
mię klątwá nie uſuſzy/ Ty błogoſław moiey
duſzy.

15. Niech ſię jáko racża buntuią/ Tylko
hańbę ſwą z tąd ucżuią/ One wſtyd w ocży ich
ktoć będźie/ A ſługá twoy ćieſzy ſię wſzędźie.
Niech ſię moi przećiwnicy/ wſtydem okrywá-
ią wſzyſcy.

16. A moy język wyſławiáć będźie Páná
przede wſzytkimi wſzędźie/ Jáko tego/ co z nędz-
znym záwżdy Stawáć racży w potrzebie káż-
dey/ Odeymuiąc ubogiego Z ręku Tyráná ſro-
giego.

M Pſalm

Psalm CX.

Dixit Dominus Domino meo.

POczćiwszy Pan swa chwała Pana me-
go/ Rzekł do niego: Siadź po mey prá-
wicy/ Aż położe nieprzyjaćiela twego/
Nog twych podnożkiem u twey stolicey.

2. Z Syoná ná świát wszytek rozćiagni Pan Moc pánowánia możnych rámion twych/ Kiedy do ćiebie w te słowá rzecze sam: Pánu w postrzodku nieprzyjaćioł swych.

3. W dźień triumfu twego przy tobie Pánie/ Z ofiárámi cnot y pobożnośći / Lud twoy chetliwie w Kośćiele twym stánie/ Płod twoy y rosá twojey młodośći.

4. Przysiagł Pan/ tego nie zgániwszy sobie/ Tyś wedle Melchizedechowego Porządku Káptan wieczny/Pan przy tobie/ łamiac Krole moca gniewu swego.

5. Sad rozćiagnie/ trupow náśćiele wszedźie Od jego reku Xiaże polęże/ Z koleje wode ná drodze pić będźie / A przetoż niebá głowa dośięże.

Psalm CXI.

Confitebor tibi Domine, in toto corde meo.

Nota Psalmu XXIV.

Będę ja Pána swojego Wychwalał z sercá
cátego W zgromadzeniu ludźi cnotli-
ych: Bo spráwy jego wielebne/ Uczynki
szytkie chwalebne/ V wszech ludźi Pánu życzi-
wych.
2. Peten Pan w spráwách zacnośći / A wo-
bojey spráwiedliwośći Trwa wiekuisty y nie-
nierny. W cudach swoich słynąć będźie/ Já-
o świát szeroki wszędźie/ Ten Pan dobry y mi-
ośierny.
3. Dawał pokarm ludu swemu Y śiebie śie
bojącemu/ Ná swe przymierze pámiętájąc :
Moc swą ludowi objáwił/ Y co kiedy przez nie
spráwił/ Włośći pogánow mu dáwájąc.
4. Spráwy rąk jego prawdźiwe Sądy
wszytkie spráwiedliwe/ Przykazánia bez od-
mienności : Wszytkie áż ná wieki trwáją/ Bo
pewny fundament máją/ prawdy słow páńskich
y szczyrośći.
5. Gdy lud z niewoley wybáwił/ Przymie-
rze z nim wieczne spráwił / Ktoregoby támáć
nie śmieli : Ale żeby świętobliwe Imię jego /
ystrászliwe/ Ná wieki miedzy sobą mieli.
✱✱✱ 6. Toć przystoi ná mądrego / Bać śie
Páná Bogá swego/ Boć to jest rozum bać śie
Boga : Toć do wszytkich szczęśliwośći / To y
do wieczney sławnośći/ Káżdemu napewnieysza
drogá.

Psalm CXII.

Beatus vir, qui timet Dominum.

Szczesliwy to jest człowiek kozdy Ktory sie Pana boi záwżdy/ Y ktory jego roskazánie/ Ma za osobliwe kochánie: tákiego potomstwo ná ziemi/ Liczyć beda miedzy mozñemi.

2. Plemie z dobrych ludźi spłodzone/ Trwa ná wieki błogosłáwione/ Dom jego pełen máietnośći/ Trwa wiecznie w swey spráwiedliwośći: Niechay ćiemność jáka chce wstanie/ Cnotliwym świátła záwżdy zstánie.

3. Dla tego że sa miłośierni/ A w tym co komu rzeka wierni: Dobry káżdy z chećia rad dawa Potrzebnemu/ y pożyczawa: A spráwy swoje ták miárkuje/ Że w nich powinność odprawuje.

4. Wiec też nieszczesćiem z żadney stron Ná wieki nie bedźie wzruszony/ Bo człowiek spráwiedliwego pámiatka trwa czasu wieczn

: Ani go zły jezyk zatrwoży/ Bo bespieczen nadzieiey Bożey.
5. Na to że zgina (każe śmiele) Wßyscy go nieprzyjaciele: Siejac ßczodrze ubogim awa/ Przetoż też na wieki zostawa/ Sława go sprawiedliwości/ Rog wznicsiony jego acności.
6. Ná co gdy źli ludzie pátrzáją / Dziw że ie gniewem nie pukáią/ Zgrzytaia zebámi z azdrości/ A od tenze schna w nich y kości: Ale zamyst wßytkich złych ludzi / Vpadek ich nád nimi budzi.

Psalm CXIII.

Laudate pueri Dominum.

Wierni Páńscy ſłużebnicy / Chwalcie Imie Páńskie wßyscy: niechay teraz y ná wiecżność/ Imie Páńskie uwielbione Bedźie/ y błogosłáwione/ w swojey Boskiey świetobliwości.

2. Niechay ode słońcá wschodu / A do sáe

mego zachodu Z imieniem swoim ten Pan s
nie, Niechay Pána naywyższego/ Nad nieb
pánujacego/ Chwałá ná wiek wiekow nie z
nie.

3. Ktoż zrowna Bogu náśemu Ná nieb
mieśkájacemu? Ktory z niebieśkiey wysokoś
Tak śie ná doł zniżáć raczy/ Ze bárzo wybo
nie baczy/ Co śie dźieje w ziemśkiey niskośći.

4. Ten chudźine ubogiego/ A z gnoju wy
dźwignionego/ Dostoieństwem Páńskim dár
je: Ten y smętne z niepłodnośći Mátki/ ciesz
w ich żáłośći/ Gdy je potomstwem opátruje.

Tenże.

Nota Psalmu CIII.

CHwalćie prawdźiwi sługi Páná swego
chwalćie też dźiatki Imię święte jego/ b
wiemći to kożdemu przystoi/ ktory śie kolwie
Páná swego boi/ y żeby on czćił imię świę
jego/ od tych miast áż do czásu wiecznego.

2. Od wschodu słońca áż do záśćia jego/ w
wszech krainach świátá szerokiego/ ma być I-
mię Páná tego czczone/ ktore nád narodámi
wywyższone/ y ktorego jest ták wielmożna
chwała/ że áż nád niebo wyższa śię stáłá.

3. Y ktoż wżdy ze wszelákiego národu/ może
śię przyrownáć temu to Bogu/ ktory to mieszka
ná wysokośći/ á przećie wszytko ma w swojey
możnośći/ á zniżájąc śię pogląda ná źiemię/ y
wszytko ludzkie przegląda plemię.

4. Wydźwigájąc z prochu niedostátniego/
kákże y z gnoju człowieka nędznego/ by go wy-
soko posadźił z Pány/ y z Xiążętemi porownany
go stany. Tenże y mátkom niepłodnym płod
dáje/ rozmnażájąc ich w ludne rodzáje.

Pſalm CXIV.

In exitu Iſrael de Ægypto.

Gotując przeń goſpodę.

2. Co widząc morze/ precz uciekáło/ A Jor=
dánowi przykład podáło/ Wſpak ná zad uſtę=
powáć: Gory ſkakáły jáko koźlętá / Págorki
záśię jáko jágniętá Májąc śię przecz rádo=
wáć.

3. Czemużeś morze z mieyſcá ſwojego/ Y ty
Jordánie z ſwego drugiego/ Názad uſtępowá=
ły? Czemuśćie gory jáko koźlętá/ Czemu pá=
gorki jáko jágniętá Ták weſoło ſkakáły?

4. Ziemiá zoczywſzy byt Páná ſwego/ Zięta
powaga Imienia jego/ W gruńćiech od ſtrá=
chu drżáłá: Bo on z krzemienia mocen głębo=
ki

ki Strumień y z twárdey wywieść opoki/ Ab rzeká wezbráłá.

Psalm CXV.

Non nobis Domine, non nobis.

Nie nam cześć chwałá/ o Pánie/ nie nam/ Ale ją zostaw Imienowi sam Swey prawdy y lutości: Czemużby mieli mowić Pogánie: A kedyż Bog ich/ w ktorym ufánie kłádli w swoiey ćiężkośći?

2. Bog nász ná niebie przebywáć raczy/ Spráwuiac wszytko co iedno baczy Zdániem swym potrzebnego: A ich báłwány z śrebrá y złotá/ Nic nie są iedno reczna robotá Człowieká śmiertelnego.

3. Nie przemowia nic choć ustá máią/ Oczy tkwia z głowy á nie pátrzáia/ Iż w nich niemász żywośći. Ani uszymá głosu słucháią/ Ani nozdrzami czego wacháią/ Iż nie czuia wonnośći.

4. Máią y rece lecz nie włádáią/ Máia y

[któ]re chwały będę ofiárował/ Oddam y śluby
[któ]rymći ſię ślubował/ Przy twego zboru ency
[p]rzytomności.

11. Twa święta chwała nápełnić mamy
[Ko]ścieni Przybytków w pośrzod Jeruſalem/ Kie=
[d]y tłustości ofiar ſwych zápalem/ A Hálleluja.
[k]dy záśpiewamy.

Pſalm CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

Chwalcie Páná narodowie/ Chwalcie
go wſzyſcy ſtánowie: Boć jem miłoſier=
dźie jego/ Szerſze świátá ſzyrokiego/ A
ná trwáłość jego wiáry/ Wieczność nie
może wźiąć miáry.

Tenże.

Alleluiah chwalcie Páná Bogá wſzech=

mocnego Národowie wszyscy świátá te-

go/ á wielbićie Imie święte jego / Ludźie

wszyscy stanu wszelákiego/ Allelujah/ Al-

lelujah.

2. Allelujah/ ábowiem śie nád námi zjá-wiłá/ miłość Páńska y wielce zmocniłá / zmocniłá śie święta prawdá jego/ y będźie trwáć do czásu wszelkiego : Allelujah/ Allelujah.

Psalm CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Notą Psalmu LXVI.

CZeść z chwałą Pánu oddawayćie / Bo jego dobroć státeczna : Litośći jego przyznawayćie/ Iże bez końcá jest wieczna. Izráel niechay to wyznánie Uczyni z sercá wdźięczności/ Ze dobrotliwośći w tym Pánie/ Poty póki y wiecznośći.

2. Aronow dom niech to wyznánie Ze wszelką ochotnośćią/ Uczyni/ o tym swoim Pánie/ Ze dobry rowno z wiecznośćią : Też niechay wszyscy wyznawáją/ Co śie boją Páná

ogłá nie bierają: Gardłem jaknać nie mo-
a. A im podobni co ie ſtawiáią/ Y ze wſzytki-
mi co w nich ufają/ Rádźicia ſwa uboga.
××× 5. O Izráelu/ ty w ſwoim Pánie/ połka-
ay zawżdy ſwoie ufánie/ On moc y tarczá
woiá: Domie Aronow pámiętay ſwego/ Ná-
dźicia ſwa mieć Páná ſamego/ On ſtróż twego
pokoiá.
6. Wſzyſcy ktorzy śię Paná boiſćie/ Gdyż
pod obroną jego ſtoićie/ Mieyćieſz w ſamym u-
fanie: Pan nas wſpomniawſzy ubłogoſłáwi/
Izráelowi z Aronem ſpráwi/ Swe wieczne po-
żegnánie.
7. Y wſzytkie inſze co śię go boją/ Máłe y
wielkie on łaſką ſwoją Ubłogoſłáwić rácży:
Pan miłośierdźia ſwego nád námi/ jáko Oćiec
nád ſwymi dźiatkámi/ Pokazáć nieprzebaczy.
8. Będźie was záwżdy Pán błogoſłáwił/
Ten ktory niebo y źiemię ſpráwił/ W wielkiey
ſwojey możnośći: Niebo wyſokie jego mieſz-
kánie/ á źiemię ludźiom dał w używánie/ Z Oy-
cowſkiey ſwey miłośći.
9. Nie mártwi Pánie będą ćię cżćili/ Ani
ći co śię w grobie złożyli/ Zywotá już nie má-
jac: Ale my ktorzy jeſzcże żyjemy/ Ná wiek
wiekow ćię ſławić będźiemy/ Hálleluja śpie-
wájac.

Pſalm CXVI.

*Dilexi, quoniam exaudivit Domi-
nus.*

Nota Pſalmu LXXIV.

Kocham śię w Pánu ktory proźb moich /
My Wy-

Wysłucháć raczył głos bárzo teskliwy: Zá-
czym go będę potym jedno żywy/ Z ufániem
wzywał w ćiężkośćiach swoich.

2. Zięły mię były śmierći boleśći/ Pogár-
nęły teśknice grobowe/ A niż minęły jedne/ aż ći
nowe Następowały męki bez wieśći.

3. Jednák wzywájąc Páná swojego/ A
mowiąc: Pánie wybaw duszę moję. Pan mi-
łośierny pomniąc łáskę swoję Zaraz mię wyr-
wał z wszelkiego złego.

4. Tákći zawżdy Pan szczyrych rátuje/ Y
mnie rátował bárzo znędzonego: Wroć śię
duszo ma do wczásu swojego/ Kiedy ćię ták ten
twoy Pan miłuje.

5. On ćię od śmierći srogiey záchował/
Płácz twoy utulił/ nogi od upádu Zbronił: Zá
co mu inszym ku przykłádu Będę potym żyw/
służąc dźiękował.

6. Uwierzyłem mu com y wyznawał/ Acż
mi już zewsząd prawie duszno było/ Jednák y
w ten czás serce me mowiło: Bog/ á nie czło-
wiek/ prawdę záchował.

✶✶✶ 7. Czymże śię já wżdy wypłácę swiemu
Pánu zá jego przećiw mnie litośći? Kubek
zbáwienia z serdeczney wdźięczności Wezmę/
y oddam chwały sámemu.

8. A com ślubował będąc w ćiężkośći/ To
śćisłe będę w pośrzod ludu jego: Mowiąc/ iże
śmierć kóżdego świętego/ Jest droga w oczách
Páńskiey miłośći.

9. Mnieś wszem ná przykład Pánie wystá-
wił Bo ácżem ze wszech sług twoich naniższy/ Y
niewolnice twojey syn naniższy/ Przećięś mię z-
pętá śmierći wybáwił.

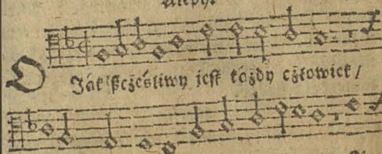
10. Zá co ja tobie z sercá wdźięczności O-

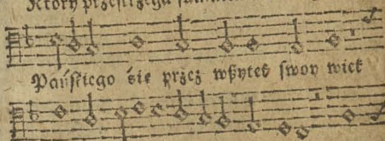
iebie jednego Záwżdy ja będę wyſtáwiał Cześć
chwałę Pánu oddawánie / Bo jego dobroć
ſtáteczna/ Litośći jego przyznawánie/ Iże bez
końcá jeſt wieczna.

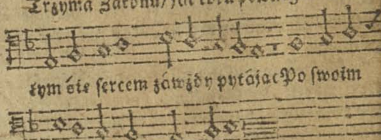
Pſalm CXIX.

Beati immaculati in via.

Aleph.

2. Tákiemu przyidźie uſtrzedz śię ſnadni
Wſzelákich błędow/ y wſzelákich złośći: Y be
trudnośći tákiemu pádnie/ Drogámi chodźi
cney ſpráwiedliwośći. Twojeś to Pánie jeſ

rozkazánie/ Aby pámiętał káżdy człowiek n
nie.

3. O byżem y ja nie ustępował Z gościńc
świętych praw y ustaw twoich/ Pewnie/ że gdy
bym pilnie je chował/ Y strzegł ze wszytkich mo
cy y śił swoich/ Mogłbym śię nie bać ani pot-
knienia/ Ani jákiego kolwiek pohańbienia.

4. Owszembym ná część y chwałę twoj
Ciebie swojego Páná wyśpiewował: A w-
twym Zakonie duszebnym swoję Cwiczeniem
pilnym pilnie uprawował: Będę strzegł Pá-
nie Státutu twego/ Tylko mię też strzeż z mi-
łośierdźia swego.

5. Beth.

JAko śię ustrzedz młodźieniec może Drogi
niepewney / y żywotá złego? Ták: kiedy
będźie przestrzegáć Boże Swiętych praw two-
ich/ y słow głosu twego: Cáłym swym sercem
szukam ćię Pánie/ Day że nie błądzę/ przez twe
przykazánie.

6. Głęboko w sercu w umyśle swoim Skłá-
dam ja záwżdy twoje święte słowá/ Niechcąc
abyś ty żywotem moim Obrážon być miał/ ál-
bo twoją mową: Tylko mię Pánie błogosłá-
wiony/ Wpráwuy w ten Zákon swoy nie ná-
gániony.

7. Práwá co wyszły z ust twey miłośći/ wszyt-
kie á wszytkie/ wspominam z wdźięcznośćią/
Bo nie mam nád nie więtszey rádośći/ nád po-
ćiechámi/ te moją rádośćią: Niechay śię inszy
w skárbiech kocháją/ Nád me kochánie/ lepszego
nie máją.

8. Z tąd napilnieysze o przykazániu Twoim
jest záwżdy me przemyślawánie: A w twoich
świętych drog przestrzegániu/ Pokładam swo-

vego/ Ze dobroći jego zrownáją Z dawnośćią
ietku wiecznego.
3. Doznałem ja ſam w ſwey oſobie/ Tey
Páńſkiey dobrotliwośći/ Gdy ná prozbę ma
ał/ żem ſobie Wytchnął w wielkiey mey ćięſz-
ośći: A iż prayy mnie moy Pan być raczy
Záwżdy czáſu wſzelákiego/ Przetoż po mnie
nikt nie doświadczy/ Strachu człowieká kto-
rego.

*** 4. Májąc Páná ſwego po ſobie/ Y te co
mi pomagáją: Lekce ważą oczy me obie/ Co
mię w nienawiśći máją. Lepiey ufáć Pánu
ſwojemu/ A niżeli człowiekowi/ Lepiey ſię y
oddáć ſamemu/ Niż nawiętszemu Krolowi.
5. Zgubić mię myśląc w okámgnieniu/
Narodowie mię oblegli: Alem je ja w páń-
ſkim imieniu Poráził/ że wſzyſcy legli: Częſto
mię prawie oblegáli/ Oblegáli w ſwey wśćie-
kłośći/ Ale też záwżdy przegrawáli/ W imię
Páńſkiey wielmożnośći.
6. Rownie ják pſzczoły mię ośiedli/ Lecż ják
ćiernie záttumieni: Pierwey niż ſwojego do-
wiedli/ W Imię Páńſkie poráżeni. Z prętká-
o człowiecżc złośliwy Náćierał ná upadek moy
Lecż Pan ratownik niewątpliwy/ Dał mi ná
ćię rátunek ſwoy.
7. Pan jeſt śiłá żywotá mego/ O nim moy
rym moje pienie: On czáſu ućiſku wſzelkiego
Jeſt moje pewne zbáwienie: O czym weſoło
wyśpiewuie Káżdy dom ſpráwiedliwego/ Iż
ręká Páńſka dokazuje Męſtwá/ broniąc nie-
winnego.
***8. Wynioſła jeſt práwicá Páńſká/ Mę-
żnie ſię zánżdy ſpráwuje: Práwicá jego jeſt
hetmáńſka/ Nikomu nie uſtępuje; Przetoż nie

umrę ná złość złemu/ Ale żyjąc/ będę swego Narodowi y nadálszemu / Sławił spraw wielmożnego.

9. Srogimći mię był Pan karániem Z woley swojey záfrásował/ Ale mię zá swym zmiłowániem Prżećie od śmierći záchował: Przetoż mi drzwi spráwiedliwośći Otworźćie/ ábym wielkiemu Dźięki oddał zá uczynność Dobrodźiejowi swojemu.

10. Drzwi to są Páná Bogá mego/Ktorymi wierni wchadzáją : Gdźie wedle powołánia swego Práwa jego przestrzegáją : Tuć go y ja myślę wysławiáć / Bo usłyszał me wołánie : Godźinni śię wszytkim wyjáwiáć Jego nádemną zbáwienie.

*** 11. Kámień ktory od rzemieśnikow Niedbáłych był pogárdzony/ Ten z sławą Bożych miłośnikow W narożny kąt jest włożony: Spráwą śię to Páná sámego Wszechmocną odpráwowáło/ Aby ná to pátrząc káżdego Serce śię zádźiwowáło.

*** 12. Dźień ten to jestći dźień rádośći/ ktory Pan uczynić raczył/Słuszna by z serdeczney wdźięczności Weń śię káżdy ćieszyć baczył : O Pánie záchoway prośimy We wszem dobrym Krolá swego/ Niech śię wszyscy z jego ćieszymy Powodzenia szczęśliwego.

13. Błogosłáwiony ktory idźie W nayświętszym Páńskim imieniu/ Z nim niech wam wszytko dobre przyidźie W Páńskim ubłogosłáwieniu : Pan świátłem swojey szczęśliwośći Rozświeći ćiemnośći násze/ Zá co niechay jego miłośći/ Pala śię ofiáry záwsze.

*** 14. Tyś jest Bog moy/ ćiebie sámego Ja sławnie będę wysławiał : Tyś jest Bog moy /

náwiętßé kochánie: Státut twoy u mnie
nádrożßey cenie Słowá nie przyidą nigdy
zápomnienie.

Gimel.

POkaż w tym łáſkę mnie ſłudze ſwemu / A-
bym do śmierći wola ſwą poddawał To-
ie/ y słowu świętemu twemu/ A w tym pokim
yw nigdy nie uſtawał: Rządź oczy moie áby
átrzyły Ná cudá/ ktore ręce twe czyniły.

10. Czáſu moiego pielgrzymowánia/ Y po-
i mię maß w tey tu śmiertelnośći / Nie kryi
rzedemną ſwoiego zdánia/ Uczyń to z ſwoiey
rzećiw mnie litośći: Schnę bowiem prá-
gnąc Zakonu twego / Iż w nim kochánie mám
záſu wßelkiego.

11. Ty ktory pyßne ludźie nádęte/ Wytrą-
caß w ſrogie ſwey ſpráwiedliwośći / A tym co
obie twe słowo święte / Zbyt lekką wążą / nie
zyniß litośći. Odeym mnie wzgárdźie y po-
hánbieniu/ Wieß żeć twych świádectw ſtrzegę
w ſwym ſumnieniu.

12. Kiedy Xiążętá ſpołem záśiedli/ Rádźić
rzećiw mnie/ w tayney ſwoiey rádźie/ Myſląc
oniecznie żeby dowiedli/ Co ſobie rzekli o mym
tym ná zdrádźię: Iám w ten czas myślił o
wym zákonie/ w ktorego rádźie ufam y obronie.

Daleth.

13. DUßá ma mdleie w wielkiey teſknośći / Y
do źiemię śię iuż prawie gotuie/ Racż ia
uzdrowić z ſwoiey miłośći / Słowem ſwym
świętym w ktorym żywot czuie: wßakeś ty
záwżdy mych wyliczánie Potrzeb ſłychywał /
ucz mię drog ſwych Pánie.

14. Day zrozumiewáć twe drogi święte
Drogi mándatow twych nie nágánione: Day

że rozmyślam cudá twe wźiete/ Cudá możn-
nośćia twoja uczynione: Żywot moy táje
wielkim frásunku / Według słow swoich użyy
mi rátunku.
15. Nie day mi błądźić fałßu drogámi/ A
mi objaw prostą drogę swoje: Tę niechá
depce swymi nogámi/ Ta niechay záwżdy ćieß
duße moje: Tem sobie obrał od swey młodo-
śći/ Y tey przestrzegam podług swey możnośći.
16. Przy twych wyrokach stoję ja Pánie
Y stać mam wolą/ áż do śmierći swojey: Tyl-
ko ćię proße niech nie zostánie Posromocenie w
osobie mojey: A ja twych ustaw przestrzegáć
będę/ Kiedy to spráwiß że trost wßech pozbędę;
17. He.
NAucz mię Pánie drogi praw swoich/ Nie-
chay ostrzegam twego przykazania: Niech
według ustaw rządzę śię twoich/ Aż do żywotá
mojego skonania: Niech tajemnice Zakonu
twego Rozumiem/ y pełnię z sercá cáłego.
18. Niechay nie błądząc idę bespiecznie Pe-
wnym gośćińcem przykazánia twego/ Ktore y
teraz y potym wiecznie Jest ukochániem su-
mnienia mojego: Skłoń tylko umysł moy do
praw twoich/ Aby ich ßukał/ nie pożytkow swo-
ich.
19. Odwroć oczy me/ by nie pátrzyły Ná
świátá tego obłudne mátnośći: Ráczey smy-
słom day/ żeby chodźiły Drogámi świętey
twey spráwiedliwośći: Ziśćć słowo swoje mnie
słudze swemu/ ktory rad służę tobie Panu me-
mu.
20. Odeym mię wzgárdźie y pohánbieniu/
Ktorego śię ja lękam z duße záwżdy: Bo prá-
wá ktores dał ku pełnieniu/ Być spráwiedli-

e/ muśi wyznáć káżdy/ Bacż jakie do twych
ſław teſknośći We mnie : day żywe w twey
ráwiedliwośći.

Vau.

1.
U Gdy ja uznam twoje nád ſoba Od wieku
ſławne miłośierdźie/ Pánie/ Y gdy zbá-
bienie nád ma oſoba/ Według twey świetey
bietnice/ ſtánie/ Odpowiem śmiele obmowcy
wemu/ Iże ja záwżdy ufam ſłowu twemu.

22. Nie dopuſzczayże áby z uſt moich Od-
chodźić miáło ſłowo twe prawdźiwe/ A zwłaſz-
cże iż ja w nawietſzych ſwoich Pośiechach kłáde
práwa twoje żywe / Y obiecuje ćprzeſtrzegáć
twego/ Ná wieki wieczne/ Zakonu świetego.

23. Obiecuje ć też / że bez przeſtánia/ Go-
ściincem twoim proſtym bede chodźił/ Bo twe-
go ſzukam ja przykazánia / Y jakobym mu we
wſzytkim dogodźił. O twych świádectwách
świádczyć a Pánie Przed Krolmi bede : Bo
mie nie wſtyd zá nie.

24. Mać to roſkoſzy nád roſkoſzámi Zakon
twoy święty/ y twe roſkazánia : Te y pośiecha
nád pośiechámi/ Te ſercá mego nawietſze ko-
chánia : Te w ręku noſze/ bo jich ſzanuje/ Ale
y w myśli ſwey one piáſtuje.

Zain.

25.
WSpomni coś przyrzekł ſłudze ſwojemu /
Słowem ſwym Boſkim / ſłowem nieo-
mylnym : Pokaż ná oko jawnie káżdemu/ Iżeś
obietnic ſwoich jeſtcem śilnym : Táć jeſt ućie-
chá w mey trwodze káżdey / Że mie ſłowo twe
ożywi w niey záwżdy.

26. Acż ludźie hárdźi kiedy to widza/ Że śie
ja trzymam Zakonu twojego/ Że mnie śie o to
jawnie náſzydza/ Czyniac igrzyſká z nábożen-

ſtwá mego. Ja pamiętáiąc ná ſądy twoje O
wiekow/ w ten czás ćießę ſerce ſwoje.
27. A gdy nawięcey burząc ſię wſtáią W
ſwojey vrzećiwko mnie popędliwośći/ Ći co o
Zakon twoy nic nie dbáią/ Porzucáiąc go z
ſwey lekkomyślnośći/ Ja ſobie o twych uſtá
wách śpiewam/ A z nich y w cudzey ziemi ro
ſkoß miewam.
28. Jmienia twego rozpominánia/ Y o poł-
nocy czynić nie przeſtawam: Tákże y twego
(wieß) przykazánia Przeſtrzegáć pilnie nigdy
nie uſtawam. Bo to jeſt moje przednie kochá-
nie/ Chowáć z pilnośćią twoje przykazánie.
29. Cheth.
PAnie tyś moy dźiał/ y dobre mienie. Prze-
toż ſtrzedz tego mam wolą z pilnośćią/
Według ſłow twoich rządźić ſumnienie Y w-
nich zoſtawáć z wielką ſtátecznośćią: Tylko
ćię proßę z ſercá cáłego/ Bądź mi miłośćiw/
według ſłowá ſwego.
30. Zebym proſto ßedł/ á nie zábładźił/
Często śię z ſwymi drogámi ráchuję/ O tym
myśl moją/ bym wolą rządźił/ Podług twych
świádectw/ w ktorych prawdę czuję. Idę
kwápiąc śię bez omießkánia/ Oſtrzegáć pilnie
twego przykazánia.
31. Obłupili mię y ſplundrowali Rzeßá
niezbożnych ſercá okrutnego: Lecz myśli ſwo-
ich nie dokázáli/ Zebym zápomniał Zakonu
twojego: Y o połnocy ſławić z wdźięcznośćią
Wſtawam práwá twe/ z ich ſprawiedliwo-
śćią.
32. Z tákimi ludźmi tylko przeſtawam/ Co
przed oczymá boiaźń twoję máją: Tákim do
śiebie iść práwo dawam/ Co przykazánia twe-

ostrżegała. Twojey dobroći pełna jest Pá-
e Ziemia/ niech umiem twoje przykazánie.

Theth.

WIeleś dobrego mnie ſłudze ſwemu poka-
zał Pánie/ z obietnice ſwojey: Cwicżże
ie ſobie/ niechay práwemu / Dam rozumowi
nieyſce w głowie mojey: Niech w znáiomośći
wojey wzroſt bierze/ Abowiem ſłowom two-
n mocno wierzę.

34. Jeßczem y mowić nie umiał Pánie/ Kle-
ym od drogi twey świetey pobładził: Lecż
ie już ſtáram/ ná twoje zdánie/ Aby śię umyſł
noy na potym rządził: Dobryś ty záwżdy y
niłośćiwy / Naucżże mię znáć woli ſwey
prawdziwey.

35. Pyßni przećiw mie kłamſtwá zmyśláją/
Ale ja twego ze wßytka pilnośćią Strzegę Za-
konu/ co on niedbáją Sercá otyłe/ jáko ſádłem/
złośćia. Alec ja (ty wieß) twe przykazánie /
Zá oſobliwe mam ſwoje kochánie.

36. Dobrześ ucżynił/ żeś w utrapieniu Vni-
żájac mię podał duße moje / Abyś otworżył
moje ſumnienie/ Vcżac jáko mam pełnić wolą
twoję. Ważnießa u mnie praw twych proſto-
tá/ Nád wßytkie ſkárby y śrebrá y złotá.

Jod.

37\. Rece mię twoje wykßtałtowáły/ Niechay
śię tedy rozumem ſpráwuję: Niechay
y Zakon twoy doſkonáły Z náuki twojey w ſer-
cu ſwym poczuię: Co widząc ći/ co śię ćiebie
boją/ Vćießą śię tym/ żeś nádźieją moją.

38. Spráwiedliwyś. ty w ſądźiech ſwych
Pánie/ A w karániu ſwym nie jeſteś niepra-
wy: Zárobiłem ja ná twe karánie / Ale mi
już w nim ukaż śię łáſkawy: Bym śię ućie-

szył/ podług twojego Słowá/ ktoreś rzekł do
sługi swojego.
39. Okaż nádemną miłośierdźie swe/ A jä
żyć będę: boć sobie smákuję/ Nienágániony
przykazánie twe/ Y nádewszytko więcey je mi-
łuję: Niech śię źli wstydzą co mię bez winy
Trapią: ja twych uważam spraw przyczyny.
40. Bodayże śię mnie wszyscy trzymáli/ Co
śię ich kolwiek ciebie Páná boją: Y co świá-
dectwá twoje poználi/ A w posłuszeństwie o-
nych záwżdy stoją: Ja cáłym sercem postáno-
wienia Twe chowáć chcę/ bez swego záwstydze-
zenia.
41. Caph.
SChnie we mnie duszá zbytnią tesknośćią
Do twego Pánie drogiego zbáwienia/ ál-
y czeka z cáłą ufnośćią/ Coś jey obiecał sło-
wem swym/ ziiszczenia/ Y oczy prágnąc słowá
twojego/ Schną/ mowiąc: kiedyż ućieszysz
smętnego?
42. Rownie ták skorá schnie záwieszona
W gorącym dymie/ jáko ja w tesknośći: A
wszákoż u mnie nie zápomniona Prawdá Zá-
konu twey świętobliwośći. Długoż sługá twoy
w tákiey ćięszkośći Będźie? kiedyż śię wżdy
zemśćisz złych złośći?
43. Pyszni náśmiewcy Zakonu twego/ Do-
ły podemną zdrádliwe kopáją: Aleć to przy-
idźie/ że czásu swego Twe przykazánia/ prawdą
być wyznáją/ Niesłusznie Pánie mnie prze-
śláduja/ Niechże to/ żeś ty jest ze mną/ uczują.
44. O máłoć mię już byli nie zjedli/ Tło-
cząc mię w źiemię práwie bez przestánia Lecz
przećie myśli swych niedowiedli/ Bom nie o-
puśćił twego przykazánia: O Dobrodźieju

ń duße moiey/ Abym ſtrzegł świadectw
ęty mowy twoiey.

Lamed.

NA wieki słowá twego/ o Pánie/ Nie prze-
bierze się w twym niebieſkim domu:
ßytkie narody prawdá przeſtanie/ Trwá-
ść iey wieczna/ nie táyna nikomu: Mocno
ſtałá nie tylko byłá/ Kiedy moc twoiá zie-
ę ſtánowiłá.
46. Náwet w ſwey rzeczie wßytko ſtworze-
e Stoiac/ ják dáwno do dniá dziśieyßego/
rawdy twey ſtałey/ czyni ſtwierdzenie:
dyby mię práwo Zakonu twoiego/ W mych
ię ćięßkośćiach ćießyć nie miáło/ Dawnoby
ßę w nich było nie zſtało.
47. Przetoż poki mię nadłużey ſtánie/ Nie
pámiętam twego/ przykazania: Abowiem
rzecz nie mam otrzymánie Zywotá mego/ z-
wego zmiłowánia: Twoyćiem ia/ przeto
chowany ſwego/ Pomniąc że ſtrzegę przyka-
ania twego.
48. Toć myśl złośnikow/ to ich ſtáránie/
eby zgłádzili mnie ubożuchnego: Alec ia
wiádectw twych przykazánie/ rozmyślam ſo-
ie czáſu wßelákiego/ Bo widzę wßytko ma
okonánie/ Sámo go nie ma twoie przykazá-
ni e.

Mem

49.
O Coż ia bárzo z ſercá miłuię Zakon twoy
święty y twoie uſtáwy/ W nich rozmy-
ſláiąc nie poproznuię/bo mi dawaią we wßem
ozum práwy/ Nád wßytkie moie nieprzyia-
iele/ Z nimi ia záwżdy wßędzie ſtánę śmiele.
50. Te mię nád wßytkie y miſtrze moie V-
zeńßym czynią/ ſwymi náukámi: Więc dla

tego yż świadectwa twoje/ Vstawnie swy
rozbieram myślami. Przechodzę w roz
stárce śedźiwe/ Bo strzegę twych praw/ kt
spráwiedliwe.
51. Nie uwiedzie mię śćieszka do złego/
bym miał puśćić za nią nogi swoje: Trzymą
śę bowiem gośćinca twego Zakonu/ w ktor
święte słowo twoje: Od sądow twoich nie
stępuję/ Bo yż w nich dáiesz zdrowa radę/czy
52. O jak wdźięczne we krásomownośći
Nad wszytkę słodkość miodu násłodszego/ N
czuję w uśćiech więtszey słodkośći/ Ná sło
kość ktora idźie z słowá twego: W tym
Zakonie rozum swoy widzę/ Dla tegoż dro
błędu nienawidzę.

53. Nun.

O Pánie słowo twey wielebnośći/ Jest n
ogam moim pochodnia świecąca Jest ja
świeca w moiey ćiemnośći/ Droga mię twe
bespiecznie wiodąca: Rzekłem (co ziiszczę
rządźić się twymi Práwy świętymi y spraw
dliwymi.
54. Widźisz mię Pánie utrapionego/
niemász prawie miáry mey ćięszkośći/ Nácz
mię według słowá swojego/ Zywo zostáwić
swey wielkiey litośći. Nie wzgardzay pro
ust mych ofiáry/ Ale mię náucz według swy
práw wiáry.
55. Widźisz to w jákiey niebespieczności
Nędzna jest duszá mojá zostáwiona/ A przec
u mnie twey wielmożnośći Prawdá Zako
nie jest zápomniona: Bo choćia możny dći
mię potępić/ Nie dowiodł tego/ bym ćię m
odstępić.
56. Nápewnieyszeć to me osiádłośći

świádectwá twoje y twe przykazánie: Te
rca mego wielkie rádości / Po tych ja czynie
śliwe wzdychánia: Na tym umyst moy / żyć
edle twoich Vstaw / dotad mie zstawa y dni
oich.

Samech.

7.
NAm w nienawiśći takie sumnienia / Co
obojetnie nabożeństwo stroja: Lecz two-
świete postanowienia Miłuje y te co sie ćie-
ie boja: Obrońcaś ty moy y stroż pokoja /
W twym słowie wszytká jest nadźieja mojá.

58. Precz źli odemnie / niech ja Pańskiego
W świetobliwośći strzege przykazania: A ty
Panie podług swojego Słowa / wspieray mie
o mego skonánia: Niech żywe nigdy nie zawo-
tydzony / Iż w ćie ufajac twey czekam obrony.

59. Wesprzyj mie Panie swoja miłośćia /
Abym sie ćieszył twym świetym zbáwieniem
A żebym zawżdy z wielka pilnośćia Patrzył zá
twoich praw postanowieniem: Podepc prze-
stepce statutu swego / Zdrayce sa bowiem sercá
obłudnego.

60. Co wiec śmiećiam márnym wyrzadzá-
ja / To ty uczyniß ludźiom niepobożnym / Wy-
gładźiß z źiemie / te co niedbaja Ná twoy sad /
ktory mnie czyni ostrożnym. Drży na mnie
ćiáło strachem twym Pánie / Bo ktoß ná sadźie
twoim sie ostánie?

61. Ain.

NOstoß to mojá przestrzegáć sadu / Nie od-
stepujac w nim spráwiedliwośći Nie po-
dawayże mie do nierzadu / Ludźiom okrutnym /
ludźiom pełnym złośći: Sługe swojego racż
oswobodźić / Niedayże hárdemu nádemna prze-
wodźić.

62. Oczy me niemal już wzrok ſtráćił
Twego zbawienia pilnie wyglądájąc. Y zeł
słowá twey śię spełniły Spráwiedliwośći/
rádośćią czekájąc: Postąp z swym sługą p
dług litośći/ Náucz go uſtaw ſwey ſpráwied
wośći.

63. Tobieć ja służę Pánie sámemu/ Ná
że sługę ſwego roſtropnośći: Niechay że
miem świádectwu twemu Poddaność czyn
w wielkiey powolnośći. Jużći czás Pánie/ b
doyrżał tego/ Jáka jeſt wzgárdá Zakonu tw
jego.

64. Dla tegoć ja twoy Zakon miłuję N
wſzytkie świáta nadrożſze klenoty/ Przykazá
twe drożey ſzácuję Nad wypłáwiony dob
kruſzec złoty: Zakon twoy ſznurem/ wed
ktorego Sądzę co proſto/ á co zás krzyweg

65. Pe.

DZiwne ſą twoje świádectwá Pánie/
ktorych jeſt wola objáwiona twojá: á
tegoż ich ſtrzedz nie przeſtánie Z uprzeyma
ćia nigdy duſzá mojá: Oświeca słowo tw
ślepego/ A mądrym czyni człowieká głupie

66. Jáko ow co z ćięſzkiego brzemien
Zſzedſzy ná śiłách y zwykłey czerſtwośći / S
deczńie prágnie ſobie wytchnienia: Ták y
prágnę twey ſpráwiedliwośći / Weyrzyjże
mię z litośći ſwojey/ Ktorey wiadomi/ co ſą
łáſce twojey.

67. Wyucz ſmyſły me áby biegáły Dro
mi słowá twojego świętego/ A nie day áby
nowáć miáły Nádemną złośći / czyniąc
winnego. Odeym mię krzywdźie ludźi tyr
ſkich/ Abym przeſtrzegał twych mánda
Páńſkich.

68. Sługam twoy/ racz mie wdzieczną wiotłością Oświecić/ swego oblicza wdzięcznego: Racz y nauczyć z wielką pilnością Przestrzegać ustaw Zakonu twojego: Strumieniem cieką łzy z oczu moich/ Gdy widzą w ludziach wzgardę ustaw twoich.

Sade.

69. WE wszytkich y ty Panie sprawach swych Sprawiedliwości iest nienaganiony / Więc y w szczyrości świetych sadow twych Nie jesteś słusznie nigdy obwiniony: Coś je roskazał/ są sprawiedliwe Swiadectwa twoje/ y nader prawdziwe.

70. Gniewam się z duszę/ a w gorliwości / Topnieje wszytek/ widząc co się dzieje: Prześladowcą moy twojey możności Zapamietawszy/ z słow się twoich śmieje. Lecz że słowa twe w ogniu płąwione/ Z tąd nade wszytko ja miłuje one.

71. Niemasz liższego nad mie moy Panie/ Y coby tak był od wszystkich wzgardzony: A wszakoż święte twe przykazanie Y Zakon u mnie twoy nie zapomniony: Prawda Zakonu twego stateczna/ A sprawiedliwość/ sprawiedliwość wieczna.

72. Kiedy myśl moje ufrasowania y niezliczone troski utrapiły / Tedy na ten czas twe przykazania Same ja tylko skutecznie cieszyły: Swiadectw twych wieczney sprawiedliwości / Abym długo żył/ ucz mie rostropności.

Koph.

73. USłysz mie Panie/ usłysz kasławy / Do ciebie wołam z umysłu całego/ Abym Zakonu twego ustawy Chował/ po wszytkie dni żywo-

woła mego: Proszącego cię záchoway Pánie
Abym pamiętał ná twe przykazánie.

74. Uprzedzam (idąc przed cię) świtá
nie/ Abym cię swoim obudźił wołániem: A
w twoim słowie swoje ufánie Záwżdy ja kłád
z wielkim swym kochániem Uprzedzája stra
y oczy moje/ Rozmyśláć sobie święte słow
twoje.

75. O Pánie podług swojey litośći/ Sły
żáłosny głos wołania mojego/ A podług swo
jey spráwiedliwośći/ Záchowayże mię tu jeś
cze żywego: Źli tuż nádemną co mię szukája
Ktorzy twoy Zakon z dáleká mijája.

76. Bliskoś ty záwżdy swych wiernych Pá
nie/ Nie odstępując ich w czásy teskliwe: Wi
y Zakon twoy y przykazánie/ jest y prawdziw
jest y spráwiedliwe: Dawnoć ja to wiem / ż
twe uchwały Tak fundowáne / áby wieczni
stały.

77. Resch.

WEyrzy ná ćięszkość mego strapienia/ wy
bawże mię z niey/ boć się upáść boję
Wiesz jáko ja praw twych stanowienia Nie zá
pominam/ y tym sámym stoję: Broń sam me
spráwey/ odeym mię złemu/ Niech żywę/ bo j
wierzę słowu twemu.

78. Nieszczęśćia ná się záwżdy czekáj
Ludźie niezbożni dálecy zbáwienia: Bowiem
się nigdy też nie pytája/ Jákie wyrokow twyc
są stánowienia: Miłośierdźia twe wielkie s
Pánie Według sądow twych niech się zemn
stánie.

79. Wielec jest Pánie nieprzyjaćioł mych
Ktorzy mię ćięszko zewsząd prześláduja / Lec
zmysły moje z drogi świádectw twych ná żadn

krone nigdy nie zstępują: Pátrząc ná złego/
árzo się brzydzę/ Gdy go stroniacym od two-
h słow widzę.
80. Proszę moy Pánie miey ná báczności/
że przykazánia twoje ja miłuję: Niechże też
á to z twojey miłości Pierwey niż umrę poczcie-
hę uczuję. Kosztowne słowo twe/ bo praw-
żywe/ Wieczne sady twoje/ bo spráwiedliwe.
Schin.
81.
PRześláduja mię Xiażętá możne. Y bez
przyczyny trapia niewinnego: Ale ja má-
ac serce pobożne/ Boję się ciebie/ y słowá two-
iego. Nád wszelka korzyść drożey szácuję sło-
wo twe/ iż w nim swoję rádość czuję.
82. Nie wiem by mię co bárziey mierziáło
Nád kłamstwo/ ktorym się jáko zyw brzydzę:
Lecz się zás serce me u ochoczo/ W Zakonie
twoim/ w ktorym prawdę widzę. Siedmkroć
káżdy dźień chwałę oddawam Sadom twym/
ktore słuszne być uznawam.
83. Ktorzy twoy Zakon Pánie miłuja/
Wszyscy pokoju w sercach używáia: A choć
zgorszenia rozliczne czuja/ Przecię je pięknie z-
dáleká mijája: O Pánie czekam zbáwienia
twego/ Ani praw twoich spuszczę z sercá swego.
84. Bo w tym nawiętsze moje kochánia/ A-
bym twych świádectw nawięcey pilnował/ A
w swoich spráwach bez ustawánia Według wy-
rokow twych żyć usiłował: Wiesz jako záwżdy
poczynam sobie/ Bo drogi moje nie táyne sa
tobie.
Thau.
85.
NIech się przybliży moje wołánie Przed
miłościwa twarz oblicza twego/ á według
słowá swojego Pánie/ Dawszy mi rozum/ uczyń

mię mądrego: Niech jeſt ma prozbá ważna
ćiebie/ A jákoś przyrzekł rátuy mię w potrze
bie.

86. Tedy to uznaß/ że wárgi moje Ni
przeſtáną ćię ſławić ſwego Páná/ Boś mi ob
jáwił uſtáwy ſwoje/ Ktorych obelżyć nie moż
nágáná: Słowo twe śpiewáć mey język bę
dźie. Spráwiedliwym je wyznawájąc wßędźie

87. Przybądź mi proßę rękámi ſwymi/ A
w ták złey toni rátuy mię ſam Pánie: Gdy
żem ja ſobie miedzy wßytkimi Obrał zá roſko
twoje przykazánie: Pragnęć ja twego prágn
zbáwienia/ Zakon twoy roſkoß jeſt mego ſu
mnienia.

88. Niechayże jeßcze duſa ma żywie/ Ab
ćię Páná ſwojego chwaliła: Naćże ja ſa
dem ſwym ſpráwiedliwie Weſprzeć/ abowiem
ćierpi krzywdy śiłá: Błądzę ják owcá/ ßuka
mię ſwego Sługi/ niech ſtrzegę przykazáni
twego.

Pſalm CXX.

Ad Dominum, cùm tribularer, clamavi.

W Cießkośćiach ſwych ćiebie ſamego

Wzywałem Páná łaſkáwego: A iżetro-

ściem ćiebie wzywał/ Záwżdyś mi z pomo-

ca przybywał. Y teraz od języká złego/ Zdrády/ urągánia pełnego/ Ty ktorys wieczna dobrotá/ Pánie/ Broń mego żywotá.

2. Coż wżdy tego zá pożytek maß/ Ze ták dobrym ludźiom urągaß? Czylić z języká twego złośći/ Rozumieß/ przybedźie godnośći? Słowá ostre języká twego Rowne strzałam strzelcá srogiego/ Y węglu jáłowcowemu/ Ciężko wiec svarżojacemu.

3. Ach niechstetyß mnie strapionemu/ Ták długo pielgrzymujacemu Miedzy narody o=krutnymi/ Y miedzy ludźmi nieludzkimi: Długoć wżdy mießka dußá mojá/ Z ludźmi co nie lubia pokojá: A gdy do pokoju radźe/ Záraz je ná śie powádźe.

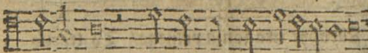
Tenże.

W Káżdym ućisku swoim wołałem do A mojá proźbá záwżdy byłá wysłu=

Pána/ Rep.

choná : Y dźiś cie tymże sercem proſe

Páná ſwego/ Obroń mię od potwarzy/

ięzyká zdradnego.

2. Co ſwym kłamſtwem vżyſczeſz / ięzy- rſzeteczny? ·/. Jedno ludzka nienawiść / gniew Bozy wieczny : Twoje słowá ſą ſtrzą- jádem napojone/ śmiertelnym / twoje sło- węgle rozpalone.

3. Miedzy zbóycy (nieſtetyſz) jeſt mieſzk- nie moje ·/. Miedzy ludem nieludzkim traw- látá ſwoje : Mnie mię pokoy/ á oni w zwadź- śię kocháją/ á gdy zgodę wſpomione / mieczo- pomykáją.

Pſalm CXXI.

Levavi oculos meos ad montes.

Podnioſłem oczy ná gory/ Chcąc záśiąc obrony z ktorey kolwiek ſtrony. Alec ſam

Pan tylko/ ktory Niebo y ziemię sprawił/

Ze złego mię wybawił.

2. Onci nigdy nie dopuśći Szwánkowáć ney nodze/ Y w naćięższey trwodze/ On mię y reku nie spuśći: Stroż Izráelá cnego/ Nie śpiąc strzeże wiernego.

3. Pan jest záwżdy strożem twoim/ Pan przy tobie wszędźie/ Sam ćię bronić będźie: Á przetośći świátlem swoim Áni słońce záßkodźi/ Ni mieśiąc co noc chłodźi.

4. Záchowa ćię Pan od złego/ Wźiąwszy duszę twoję Pod obronę swoję: Pan wyśćia y przyśćia twego Strzegąc/ z swey ćię opieki Nie wypuśći ná wieki.

Tenże, Taż Nota.

NA wysokie gory wznoßąc/ oczy w mym frásunku/ ßukáłem rátunku/ z tąd y z owąd sobie proßąc/ ták w dźień jako y w nocy/ jákieykolwiek pomocy.

2. Od Páná me wspomożenie/ ten niebo sam sprawił/ y źiemię postáwił/ nie da nog twych w poruszenie/ nie zmruży oká swego/ Pan co strzeże wiernego.

3. Oto stroż twoy Izráelu/ co drzemáć nie będźie/ áni spáć záśiedźie/ broni ćię od przygod wielu/ on ustáwicznie stoi/ po práwey ręce twojey.

4. Słońce ćię w dźień nie upali/ áni mie-

śiąc z ſwymi/ gwiazdámi nocnymi / ſzkodźi / bo Pan oddali/ wſzytko złe od twey duſzy / ták iż iey nic nie ruſzy.

5. Wyśćia twego y wrocenia/ myśli twych y ſpráwy/ iáko ſtroż twoy práwy/ nigdy áż do ſkończenia/ nie puśći z ſwey opieki/ bo on ſtroż twoy ná wieki.

Tenże.

cżekáiąc od kąd obrony.

2. Nie mogłem náleść żadnego/ pomocniká ták pewnego/ ktoryby śię ulitowáł/ w mych bieſzkośćiách mnie rátowáł.

3. Iedno ten Pan ktory ſtworzył / Niebo / źiemię/ wſzytko ſpráwił/ ten ieſt moie wſpomożenie/ we wſzech ſmutkách poćieſzenie.

4. Przy tym wodzu moie nogi/ nie zſtępuią z práwey drogi/ nie ſpi nigdy/ ſtrzeże záwżdy/ by wierny nie zginął kożdy.

5. Izráelá ſługi ſwego/ ſtrzeże w dźień złey przygody iego/ y kożdy tę ſtróżą czuie / ktory go wiernie miłuie.

6. Potráfi w to bárzo ſnádnie / iż żaden z tych nie wpádnie/ ktorzy w iego boſkiey mocy/ máią ufność we dnie/ w nocy.

7. We dnie słoneczna gorącość / á w nocy miesięczna jásność człowiekowi nie zászkodźi / Pan w to wybornie ugodźi.
8. Od czártá y wszego złego / ustrzęże duszę wiernego / nie da zginąć ni żadnemu: jest gotow záwżdy kożdemu.
✶✶✶ 9. Raczysz ty Pánie ná wieki / nie wypuszczáć nas z opieki / ábyśmy gdźie nie zbłądźili / tobie k woli zawżdy żyli.
10. Dla Jezusá wybránemu / pomoż Oycze stadku swemu / á dlá świętych zasług jego / day dźiał krolestwá wiecznego: Amen.

Psalm CXXII.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi.

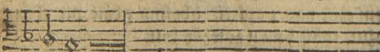
Nie mam weselá więtszego / Jáko gdy mi powiádáją / Że wierni wszyscy iść máją Społem do domu Páńskiego / A że przez twe wdźięczne brámy Jeruzálemo wnieść mamy: Kedy ogłądamy w rádośći / Já

ko w teráźnieyszym czáśie / Jeruzalem

w swoiey kráinie Wystáwione áż ku

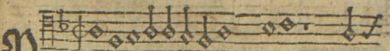
wiecznośći.

2. Y iáko się tám zchadzáią Wszytkie páńskie pokolenia/ Czyniąc wiáry wyświadczenia/ Imię Páńskie wysławiáią. Tám Trybunał sądow jego: Tron Domu Dawidowego: Przetoż temu miástu świętemu Wszyscy pokoju żądaymy/ Więc y z tymi przestawaimy Ktorzy mu życzą iáko swemu.

3. Niech nád tobą pokoy będźie/ Nád twoiemi páłacámi/ Nád obronnymi twierdzámi: Miey bespieczność ze stron wszędźie / Tegoć z serca wiernie żądam/ Dla bráciey swych ktore tám mam/ Y dla miłych przyiaćioł swoich: Zwłasczá dla domu Páńskiego Życzę/ by wiele dobrego Przybywáłoć z chęći prac moich.

Psalm CXXIII.

Ad te levavi oculos meos.

PAnie co mieszkasz wysoko w niebie/ Wzrok

wznoszę do ćiebie; Ják sludzy Pánom ná

ręce pátrzáją/ Gdy niedostátek máją : Y

jáko dźiewka gdy jey głod doymuje / Pá-

nią swą upátruje/ Ták y my wzgląd swoy

ná Páná mamy/ Aż łáski doznamy.

2. Zmiłuy śię Pánie zmiłuy nád námi/ Nád mizerakámi : Bośmy już syći złych ludźi lekkośći/ Syći aż do przykrośći : Niechże ją też już ná sobie dźwigáją/ Co śię ták nadymáją: Niech pełne gárdło nábierze wzgárdy Człowiek zły y hárdy.

Tenże.
Nota Pieśni CCXVI.

BOże/ ktory mieszkasz nád wszytkiemi nieby ·/. Prozen y trosk ludzkich/ y wszelkiey potrzeby : Do ćiebie ja wznoszę smętne oczy swoje/ O Pánie/ nádźieje/ y zbáwienie moje.

2. Jáko w niedostátku ná Páńską pogładą ·/. Głodny sługá ręce y łáski pożąda : Jáko niewolnicá/ ktorey głod doymuje / co raz Pániey swoiey/ ręce upátruje/

3. Tákże oczy násze obćiążone łzámi ·/. Ná Páná pátrzáją/ owa śię nád námi/ zmiłowáć

jáko

jáko Pan miłośierny raczy / á wyſtępkow náſzych/ káſtáwie przebaczy.

4. Vżal śię nas/ użal/ nieśmiertelny Boże ./. Abowiem juž ledwie ćierpieć więcey može/náſze człowieczeństwo pośmiechow y wzgárdy/ ták nas ten lud trapi/ swoim ſzczęśćiem hárdy.

Pſalm CXXIV.

Niſi quia Dominus erat in nobis.

Gdyby nie Páńſka przytomność byłá/ Izráel niechay teraz to powie: By śię nie stárał Pan o ich zdrowie/ Ták śię złych byłá złość rozſrożyłá/Aby żádnego z nich nie zywiłá.

2. Ná ten czás w gniewie swym rośpaleni/ Zywo by byli wſzytkich pożárli/ Ták ſie juž byli ná to upárli: Powiedźiaćmy ich juž zátopieni/ Juž do dná mieli być pogrążeni.

3. Ale chwałá bądź Bogu wiecznemu/ Że z miłośierdźia swego dawnego/Nie dał nas ná

y człowieká złego / Owszem nas odjął z zębow srogiemu Przećiwnikowi ná nas wśćiekłemu.

4. Jáko pták duszá nászá łowcowi Z obierzy zdrádnych śię wywikłáłá / Kiedy zdrádliwc śiećią stárgáłá: Vfaymyż tedy Zbáwićielowi / Niebá y źiemię stworzyćielowi.

Tenże.

Notą Pieśni CCLXXVIII.

Wo GOtt der HErr nicht bey uns hält.

CZásu nieszczęśćia nászego / by Pan Bog nie był z swymi ·/. Swiátkiem jest Izráel tego / z wybránymi wszytkimi ✠ My nędzni y utrapieni / zewszad kłopotem śćiśnieni / bylibysmy zniszczeni.

2. Ták śię ná nas namowili / źli ludźie / z szczerey złośći ·/. Ták práktyki sporządźili / w zájádłey popędliwośći ✠ Ták z námi byli zátárli / ták krwáwą rádę záwárli / by nas żywo pożárli.

3. A jáko więc strumień płynie / z gwałtownych dżdżow zebrány ·/. Zewszad bystra wodá linie / ták śię piekielne bramy ✠ Ná nas gwałtem nawáliły / wszytkie nas szatáńskie śiły / już były obstąpiły.

4. Bogu słuszna chwałá ma być / z niewymowney litośći ·/. Ze śię nie dopuśćił pástwić nád námi ich srogośći ✠ Duszá násza jáko ptászek / już uléćiáłá z jich śiatek / ná wolność Bożych dźiatek.

5. Sżyki śię im pomięszáły / muszą wytrwáć o głodźie ·/. Obierży śię ich porwáły / á mysmy ná swobodźie ✠ Ty coś niebo ybudował /

wał/ y krąg źiemie ugruntował/ tyś nas/ Pá-
nie/ rátował.

*** 6. Bądź cżeść wiecżnemu krolowi/ Oycu
miłośiernemu */. Bądź chwała jego Synowi
y Duchowi świętemu ⁂ Jáko była od wiecż-
nośći/ niechay ná wieki z wdźięcżnośći/ brzmi
jego wielebnośći. Amen.

Psalm CXXV.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion.

WSzyscy ći/ ktorzy pokłádáia Cęle swe
ufánie W swym jedynym Pánie / Nie-
poruszeni zostáwáją: Podobni Syoná
trwáłośći/ Aż ná wiecżnośći.

2. Rowne ják gory otocżyły Jeruzalem
sławne/ Páńskie miásto dawne: Ták Pan o-
tocżył swoy lud miły Wáłem swey świętey o-
pátrznośći/ Aż ná wiecżnośći.

3. A nie dopuśći okrutnośći Páść śię ná
swoimi Umiłowánymi: Aby po długiey swe
ćięszkośći Do złego ręku nie śćiągnęli / Y nie
zginęli.

*** 4. Ludźiom dobrym sercá szczerego Do-

rze czyń o Pánie: Tych záś niech nie zstánie/
Co są umystu przewrotnego: Izráel niech ma
twey opieki/ Pokoy ná wieki.

Psalm CXXVI.

In convertendo Dominus captivitatem Sion.

GDy z okrutney Babilony Páński lud
był wyzwolony/ Człowiekowi się ták zdá-
ło/ Jákoby mu się sny'c miało: Tám do-
piero y nárzekánie/ Tám y płácz ustał/
y wzdychánie/ A rádośći nástąpiły/ Ná
to miey'sce/ y śmiech miły.

2. Tam pogánin zazdrośćiwy/ Znák (powiada) niewątpliwy Okazał BOG świátu
wszemu/ Ze jest łáskaw ludu temu: Łáskáwći
jest Pan ludu swemu/ Bo to okazał świátu
wszemu/ Z okow ćieszkich nas wybáwił/ Y ná
swobodźie postáwił

3. Y ći Pánie co zostáli Day áby tám ni-
mieszkáli: Ale szli ták śpiesznym biegiem/ Já-
ko strumień pełnym brzegiem. Kto śiał w płá-
czu/ ten z nie w rádośći Y nász záśiewek był w
gorzkośći/ Ale zdárzył Pan/ że y my Z wese-
łem snopy nośimy.

Psalm CXXVII.

Nisi Dominus ædificaverit domum

Nota Psalmu CXVII.

JEsli sam Pan nie zbuduje Domu/ wszytká
nim piecza Dáremna będźie człowiecza:
nád miástem gdy nie czuje Pan/ prozno strá-
nie śpiąc woła/ Przećie go ustrzedz nie zdoła.

2. Nic wam wásze nie pomogą Y narán-
nieysze wstawánia/ Y nadłuższe w noc śiadá-
nia: Przećie szpizárnia uboga Mieć będźie-
ćie/ bez Bożego Błogosłáwieństwá świętego

3. Lecz komu Pan miłośćiwy/ Tákiemu
złopotánia Nie przerwa wdźięcznego spánia
Táki y w syny szczęśliwy/ Nábywszy ich o
swojego Páná na śie łáskáwego.

4. Ci mu zá hartowne strzały Stáną bę-
dąc z nim gotowi/ Przećiw nieprzyjaćielow
Przy tych pokaże śie stały Bo kiedy przed są-
dem stánie/ Práwá mu z sercem dostánie.

Tenże.

JEsli domu sam Pan nie zbuduje N. Jesl
Prozno człowiek o nim śie frásuje/ Proz
miás

miástá sam Pan strzedz nie bedźie/ N.
czuje straż po blankách wszedźie.

2. Prozno z domu przede dniem wychodźiß ·/. Prozno mrokiem ostátnym przychodźiß: Nie zárobiß áni pożywienia ·/. Nie bedźieli nieba wspomożenia.

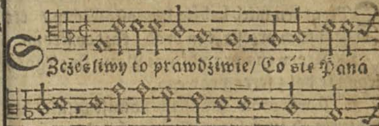
3. Ale komu Pan jest miłośćiwy ·/. Dáje mu sen oczom pożądliwy: Dáje dźiatek wdźiecznie w domu roje ·/. Toć jest/ Pánie/ poźegnanie twoje.

4. Nie ták groźne/ nie ták są strászliwe ·/. W reku mężnych strzały popedliwe: Jáko kiedy przy Oycowskiey głowie ·/. Zástawia śie cnotliwi synowie.

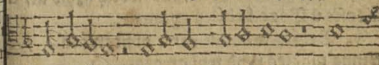
5. Szczesliwy to miedzy szcześliwymi ·/. Kto swoy sáydak strzałámi tákimi/ obwárował: gdy przed sądem stánie ·/. Y práwą mu/ y serca dostánie.

Psalm CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum.

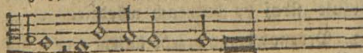
boi/ Trzymájąc śie go żywie/ Przy nim

mocno stoi/ Prace rąk swoich táki/ Zdrow

záżywáć będźie: K temu/ ná czás wszelá-

ki Dozna szczęśćia wszędźie.

2. W domu pożytki żoná Tákowe przy-
wodźi/ Jákie krzak winny groná / Gdy je hoy-
nie zrodźi: Usiedźieli zá stołem / Dźieći przy
nim wszędźie/ Ják oliweczki kołem Stáná w
swoim rzędźie.

3. Tękowe̒ć nágotował Pan błogosłáwień-
stwo Temu/ coby záchował Jemu posłuszeń-
stwo: Niechżeć Pan błogosłáwi Z swojego
Syoná/ Wszem ćię dobrym nábáwi Niech je-
go obroná.

4. Byś zá swego żywotá Synow swoich
syny Vyrzał/ á bez kłopotá Słuchał tey nowi-
ny: Ze Jzráel z dawnego Już wydycha boiu/
A używa wdźięcznego W ziemi swey pokoju.

Tenże.

Nota Psalmu CCLXXIV.

Żywot ten mieć będźie błogosłáwiony / kto
Páńskich przestrzega drod z káżdey strony.

2. Ktory zna prawdźiwie Páná swojego/
tego śię boi z serca práwego.

3. Y wyrokow Páńskich szánuje pilnie/ sie-
mnienia od złych spraw strzeże usilnie.

4. Ták będźiesz prace rąk swoich używał/
w łásce u Bogá będźiesz opływał.

5. Będźie w domu żoná obfitowáłá / j
winna mácicá płod wydawáłá.

6. S

6. Synowie cnotliwi do stołu siędą/á ßcze-
pm oliwnym podobni będą.
7. Takci kto się Páná boi w swym stánie/
eźmie bez pochyby w nim pożegnánie.
8. Niechayżeć z Syonu Pan błogosłáwi/ y
iśtę nád tobą niech swą objawi.
9. Byś pátrzył ná ßczęście miástá świętę-
o/ y był syt pociech zá żywotá twego.
10. Niechci Pan da widźieć wnuki poczci-
pe/ coby twe zdobili látá ßedźiwe.
11. Niech da widźieć pokoy nád ludem swo-
m/ byś mogł Páná chwalić z potomstwem
woim.
12. A ty náße głosy utwierdzay Pánie / y
iech się z twey łáski to wßytko stánie.

Psalm CXXIX.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ.

O Młodości nas jeßcze trapili/ Mo-
gą to Pánscy powiedźieć wybráni: Lecz
ták/ że przecię nas nie pożyli Źli á okrutni
niewierni pogáni.
2. Nie miłośierwieć grzbiet náß orali Nie-

wytrwánymi ćiężkimi plagámi: Głodem ni-
znośnym nas mordowáli/ Dwoistymi w gr-
wycieraiac pracámi.

3. Aż śię Pan wiecżney spráwiedliwoś-
O wybrány swoy lud mężnie zástáwił/
sztukszy petá w swoiey srogośći/ Nieprzyiaćie-
skiey nas niewoli zbáwił.

4. Boday zginęli ći/ co ie sławá W oc-
ich kole Syonu Páńskiego: Boday uwiedl-
ják wiednie trawá/ Ktora wiec z muru wyr-
sta twárdego:

5. Trawá ktora to nie doczekáłá/ Ażby
kosy poległá śiekacey/ Ale przed czásem zni-
cżeć musiáłá Ogniem zbytecżnym plánety g-
racey.

6. A ktora ręki nie nápełniłá Żeńcowi n-
pracey swoiey ochotnemu/ Ani też rámion n-
obćiażyłá Noszarzowi niepracowánemu.

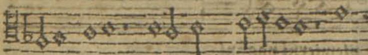
7. Wiec y ći ktorzy tedy mijali/ Błogosł-
wieństwá Páná Bogá swego Robotnikom ty-
nie winszowáli/ Mowiac: pomoż Bog/ życz-
my wam tego.

Psalm CXXX.

De profundis clamavi ad t-
Domine.

W Niezmierney swey ćieżkośći/ Ná ćię

Páná swego Wołałem z głębokośći W-

padku mojego Pánie głos moy rzewliwy

Przyimi w uszy swoje/ Rácz mi być mi=

łościwy Ná modlitwy moje.

2. Jeśli nas z nieprawośći Karáć będźiesz Pánie/ Ktoż przed twojey srogośćiSadem śię ostánie ? Aleś skłonnieyszy záwżdy Nam do odpuszczánia/ Aby ćię chwalił káżdy/ Zá twe smiłowánia.

3. A yż ták łáská jego Grzesznym jest goto= wa/ Ogladam śię ná niego/ Y ná jego słowá: Y z więtszą go żadośćią Duszá ma pożada/ A niż straż co z teskność Switania wyglada.

4. Niechże śię co chce dźieje/ Jzraelu w Pá= nie Kładź záwżdy swe nadźieje/ Vznasz zmiło= wánie: Pan Jzraelá swego Jest wykupićie= lem/ Onże y grzechow jego Sam jest zgładźi= ćielem.

Tenże.

Auß tieffer Noth schrey ich zu dir.

Z Głębokośći grzechow mojich/ wołam k to= bie miły Pánie/ R.

Wysłuchay moje wołánie/ połkładam w tobie ufánie/ Skłoń uszy miłośier=

ne twoje/ pomni na obietnice swoje/ słysz

płacżliwe prozby moje.

2. Bedźieszli miał ná bácżnośći/ násze wsze- lákie krewkośći ·/. Jesli w swey spráwiedli- wośći/ bedźiesz sadźił násze złośći ✠ Tedyć śie nie ostoi żaden/ ktoryby był zbáwienia pe- wien/ káżdy potepienia winien.

3. Aleś ty jest miłośierny/ w obietnicách twojich wierny ·/. Przetoż słowom twym ufa- my/ná nich cále polegamy ✠ Ják nocna straż czásu rannego/ ták my ćiebie Páná swojego / czekamy czásu káżdego.

*** 4. W tobie miłośierny Pánie/ Izráel stádá ufánie ·/. Bo u ćiebie moc zbawienia/ u ćiebie moc wykupienia ✠ Bog Izráelá wy- bránego/ Pan káżdego swego wiernego/ wyku- pi z grzechu wszelkiego.

Psalm CXXXI.

Domine, non est exaltatum cor meũ.

Ty wiesz Pánie/ że myśl mojá Gora niewy- latywáłá/ Owszem y ocżom nie dáłá Wy- sey potrzyć/ á niż twojá.

2. Wolá świetaßstan moy niosłá : Nim śie ja na wietsze rzeczy Kásał nád rozum cżłowie- cży/ Zkadby myśl hánbe odniosłá.

3. Ty wiesz jákom unizony Był záwżdy w- umyśle swoim Poddájac śie sadom twoim ; Rowien bedac zostáwiony.

4. Dźiecinie/ ktora z opieki Mátká puśćiłá

ſemu: Izrael Panu ſwojemu Niechay uſa
ná wieki.

Tenże.

Nota Pieśni CXCIV.

PAnie/ kiedy ćię o co w ſwey po rzebie pro-
ße ·/. Wieß żeć ſercá y oczu / hárdźie nie
dnoße: O rzeczy śię wyſokie/ na świećie nie
ße/ lecz ku tobie pokorn e/ dźwigam nedzna
ße.

2. Ják dźiećię nie wie nigdźie/jedno do má-
erze ·/. Po ſwe wßyſtkie potrzeby / od tey
ßyſtko bierze/ ták ja też twe dźiećiatko / nie-
iem gdźie procz ćiebie / Oycze moy / Matko
ojá/ ktory mießkaß w niebie.

3. Przetoż też ty ſtrapiony / miły Izráelu
Vfay w Bogu jedynym / nie w omylnych
ielu: Boć ná tym żaden wierny / nigdy nie
ráci/ gdyż Pan ſwym dźiatkam hoynie / tu y
niebie płáći: Amen.

Pſalm CXXXII.

Memento Domine David.

NA Dawida pomni Pánie/ Pomni ná
jego trudnośći: Y w ſákley on gorliwo-
śći Vczyniłći ślubowánie/ A poprzyśiagł

twey miłośći.

2. Mowiac że do domu swego/ Niechce
przez prog przestapić/ Ni ná swoje łoże wst
pić/ Abym tám miał snu słodkiego Oczom sw
im co postapić.

3. Ażbym pierwey Pánu swemu Mieys
znalazł do mieszkánia/ Gdźiebym Arkę przyk
zánia Wniosł/ á tám Jákobowemu Bogu sł
żył bez przestánia.

4. Oto słycháliśmy o tym Plácu/ w Efr
teyskiey źiemi/ Ktoraśmy miedzy leśnymi P
doły náleźli potym/ Miedzy polmi Jáhársk
mi.

5. Podźmyż do przybytku jego/ Vpádn
myż z uczćiwośćia / Przed jego Boska mił
śćia: Cáłuymyż podnożek swego Páná sł
wnego możnośćia.

6. Pánie powstań w mocy swojey/ Y wni
do swego pokoiá/ Wnidź y sam y Arka twoj
Niechayże Kápłani twoji/ Strzegac Przyb
tku podwojá.

7. Swiecac świetymi cnotámi: Tákże
coś łáskaw ná nie/ Niech ćię bez przestánia P
nie Chwala z rádośćia pieśniámi/ Czyniac
tobie wyznánie.

*** 8. Proszę miłośćiwy Pánie/ Dla Daw
dá sługi swego Od ćiebie pomázanego / N
puszczay w zápámietánie/ coś obiecał dźiećion
jego.

9. Przyśiagł to Pan Dawidowi/ Mowia
w prawdźie swey státeczney Májestat twoy n
czá

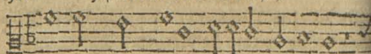
ás wieczny Twojemu dam potomkowi: Nie-
pay będźie w tym bespieczny.
10. A będąli dźieći twoje Słucháły słowá
mojego/ Strzegąc Przymierzá świętego /
Wnuki y Práwnuki swoje Tronu swego kro-
lewskiego.
11. Ogladája dźiedźicámi/ SyonćiPáńskie
chánie/ W nim sobie obrał mieszkánie/ Mie-
szy jego páłacámi/ Ma swe Pan roskoszowánie
12. Tu obiecał obfitośći Vrodzáju wszelá-
kiego/ Do żywnośći służącego: Tu rzekł kar-
mić do sytośći Y głodem zámorzonego.
13. Tu w zbáwienie przy swym Pánie Wy-
bráni jego Kápłani/ Będą zacnie przyodźiani:
Tu ći/ co Pan łáskaw ná nie/ Zá szczęśliwe po-
czytáni.
14. Tu moc Pomázáńcá mego (Mowi
Pan) jáśnie objáwie: Tu ja pochodnią wy-
stáwię Dawidá ukochánego/ Tu go wielebnie
sławię.
15. Tu się z hańbą swoią dowie Nieprzyja-
ciel jego strona/ Ze Páńska nád nim obroná:
Widząc/ yż ná jego głowie Slicznie zákwita
korona.

Psalm CXXXIII.

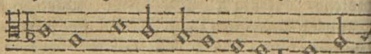
Ecce quàm bonum & quàm jucundum.

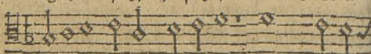
IAko rzecz piękna/ jáko rzecz przyjemna /

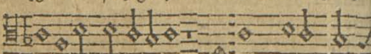
Patrząc gdźie miłość pánuje wzajemna :

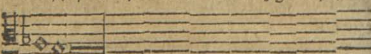
A gdźie w szczyrey uprzeymośći / Bráćiá

zgodliwi strzegą jednośći : Ták wdźięczny

oley jest Bálsamowy / Ciekąc z głowy A=

ronowey.

2. Ciekąc po brodźie Kápłaná Bożego / Wonią swą zlewa śliczny kray szat jego : Ták wdźięczne kropie Hermońskiey Rosy / pádájąc ná wierzch Syońſki: Tám także swą / y wieczne zbáwienie / Rozdawa Páńskie przeyrzenie.

Tenże.
Nota Pieśni CCLXXIV.

O Ják jest rzecz wdźięczna y ućieszona / od świętego Duchá w Psalmie zchwalona.

2. Gdźie bráćiá w wierze / w nadźiejey / w miłośći / są z sobą sforni / z szczerey uprzyimośći.

3. Jedno myślność sercá práwego máiąc / á duższy kyewkość mdleiszych okrywájąc.

4. Ták

4. Ták wdźięczny był on olyi Bálsamowy/ ylány ná wierzch głowy Aronowey.

5. Co więc płynął hoynie áż ná kray száty / by był wzorem Chrystowey obiáty.

6. Ktorego Bog Oćiec ná źiemskie włośći/ słał/ y oblał olejem rádośći.

7. Tákie też są rosy krople perłowe / co pádája ná gory Hermonowe.

8. Z nich są płodne groná winnice Páńskiey/ nich rodzáine sczepy Cerkwie Chrześćiáńiey.

9. Tym ná rozkaz Boży/ y szczęśćie płuży/ y ieczny przywilyi żywota służy.

10. A ty w pośrzod zgodnych Báránku Páie/ króluiac/ we Zborze twym masz mieszkánie.

11. Mile śię przechodząc miedzy wiernymi/ pátruiesz ie dáry rozlicznymi.

12. Wonna Ewangelia ie oblewasz / ktora wszystek kray źiemie nápełniasz.

13. Kármisz żywą mánną Ciáłá swojego/ y ápawasz rosą boku Boskiego.

14. Odpuszczenie grzechow w nich pieczętuesz/ á pewnośćią łáski ie koronujesz.

15. Pozwierzchnie przez sługi Domu twojego/ á w sercách przez dar Duchá náświętszego.

16. Z tąd płynie nádźieja zmartwych wstrzezenia/ y wiecznego dusz y ćiał uwielbienia.

17. My też máłe stádko ludu twojego / prośim ćiebie Pásterzá nawyższego.

18. Day nam w jednośći owczárnie twojey trwáć/ day nam w niebie z tobą ná wieki mieszkáć. Amen.

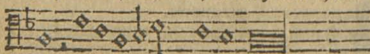
Psalm CXXXIV.

Ecce nunc benedicite Domino.

Cy nuż páńſcy ſłużebnicy/ Domu páńſkie-

go ſtrażnicy/ Dniem y nocą Páná chwal-

ćie/ Imienia jego wzywayćie.

2. Ręce ſwe w świętobliwośći Wznośći
do jego miłośći: Páná ſwego błogoſławći
Chwałą jego myśl ſwą bawćie.

3. A Pan ktory wſzytko ſpráwił: Będźi
wam też błogoſłáwił: Będźie z Syoná ſwo
jego Lać ná was wiele dobrego.

Tenże.

Nota Pieśni LXV.

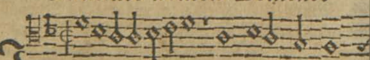
OToż teraz wyznawáyćie/ Páná y chwał
mu wzdayćie/ ſłudzy páńſcy co káżdego
dnia ſtawaćie w domu jego.

2. Podnieśćie wáſze ku temu/ ręce mieyſc
náświętſzemu / błogoſłáwiac Páná tego / w
káżdy czas żywotá ſwego.

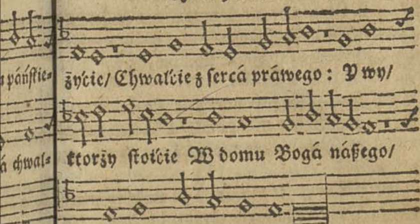
3. Niechći śię Pan haynym ſtáwi/ y z Sy
onu błogoſłáwi/ ktory ſtworzył niebo / źiemię
ſławne czyniac ſwoje Imię.

Pſalm CXXXV.

Laudate nomen Domini.

IMię Páná ſwojego/ wy ktorzy mu ſłu-

W sieniach przybytkow jego.

2. Chwalcie Páná/ bo dobry/ Imię jego piewayćie: A iż on sam w chęć szczodry/ Ku ...ći jego wyznayćie: Jákob jego wybrány/ ...zráel lud kochány.

3. Znam ja Páná że wielki/ A że náden in...ego/ Przyzna to narod wszelki/ Niemász Bo...á więtszego: Co chce wszystko spráwuje/ Nie...em/ ziemia kieruje.

4. On wyćiaga z skárbnice Strásznych ...iemskich przepáśći/ Chmury/ d...dże/ tyskáwice On wypuszcza z swey gárśći: On y wiátry z swojego Puszcza skárbu skrytego.

5. On pierworodztwá wszytkie Z ludźi y z...bydłá pobił A przez kráje Egypskie/ Dźiwnych cudow nárobił/ Trapiąc Krola onymi/ Y z jego poddánymi.

6. On y sławne narody/ Y z miásty ich wywroćił/ Onże bez swech szkody Mocą Krole ok...roćił: Sehon Amoreyskiego/ Y Ogá Bázáńskiego.

7. Y wszytkie Kánáneyskie Krole mieczem wygłádźił/ A syny Izráelskie/ Do ich ziemie wprowádźił/ Aby w niey dźiedźiczyli/ Y ná swobodźie żyli.

***8. Imię twoje o Pánie Ná wßyſtkie wie-
ki ſłynie/ Y poki świátá ſtánie/ Pámiątká tw
nie zginie/ Bo ſąd y cześć twa wßędźie / W lu-
du twym jedna będźie.

9. Pogáńſcy zaś bogowie Ze śrebrá y z
złotá/ Káżdy to o nich powie/ Są rąk ludzkie
robotá : Uſtá y oczy máją/ Lecz ich nie uży-
wáją.

10. Wyryto je z uſzámi/ A przećie nic nie
ſłyſzą/ Poſtáwiono z nozdrzámi / A przećie
nie dyſzą : Tácyż co je ſtáwiáją Albo y w nie
ufáją.

***11. Domie Izráelowy Weſpoł z domem
Lewiego. Y domie Aronowy / Wy chwalćie
Bogá ſwego : Chwalćie go ze wßytkimi Jego
śię bojącymi.

12. Mowiąc/ niech ná Syonie Pan ná
błogoſłáwiony : Niech w ſwoim świętym do-
mie Będźie od wßech chwálony Hálleluja my
záwżdy Spiewaj z ſług jego káżdy.

Pſalm CXXXVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

CHwalćie Páná dobrego/ Náczynie chwa-
ły jego : Bowiem jego litośći zrowny-
wáją wiecznośći.

2. Chwalcie Bogá wielkiego / Wszytkich
gow wyższego: Bo łáska swa podáje W-
szystkie wieki y kráje.
3. Chwalcie Páná nád Pány Ludu jego
ybrány: Abowiem miłośierny / A swym ná
ieki wierni.
4. Tego co sam dźiwnymi Słynie cudámi
oymi / Chwałcie / bo łáská jego / Z náczną
ieku káżdego.
5. Tego / co w swey mądrośći Stáwił nie-
ieskie włośći / Chwalcie / bo wszyscy święći
żą jego wieczne chęći.
6. Y co źiemię szeroką Okrył wodą głęboką:
Bo hoynym jest w litośći / Poki z stawa wiecz-
ośći.
7. Tego / ktory sam z śiebie Wielkie świát-
á ná niebie Sprawił / chwalcie / bo wieczny /
l w dobroći státeczny.
8. Słońce / by w dźień świećiło / Y jego Pá-
em było: Chwalcie / bo w dobroć wielki Pan /
o czuje wiek wszelki.
9. Mieśiąc záś by z gwiazdámi Pánował
nád nocámi / Chwalcie Páná dobrego Z wiecz-
ney dobroći jego.
10. Tego co zbił Egypskie Pierworodzeń-
stwá wszystkie: Bo chęć jego koniecznie Trwa /
y trwáć będźie wiecznie.
11. Co wyrwał Izráelá Z ręku nieprzyjá-
ciela / Bo on z wieczną káżdemu Gotow łáską
wiernemu.
12. Wywiodł swe niezmożoną Ręką / w moc
uzbrojona / Y poki wiekow zstawa / W litośći
nie ustawa.
2. Tego co odchłań morską Rozćiął swą

moca Boſka : Bo grunt Páńſkiey litośći Zá
łożony w wiecżnośći.

14. Srżodkiem prowádząc ſwego Izráel
miłego : Bo w miłośierdźiu wiecżny/ Y w po
mocy ſkutecżny.

15. Lecż Fáráoná z ludem Zátopił w morz
cudem : Bo ſrogi Bog złoſnemu Wiecżnie do
bry dobremu.

✱✱✱ 16. Co puſzcżámi prowádźił Lud/ o kto
rym ſam rádźił : Bo łáſk jego wielkośći Nie o
gárna wiecżnośći.

17. Y co potárł tyrány/ By nie byli ich pá
ny : A jego Boſkich chęći Wiek nie wydrże z
pámięći.

18. Pobił Krole walecżne / Cżyniac ſwoj
beſpiecżne : Bo ſam nád wſzytkie Pány W li
tośći nieprżebrány.

19. Sehoná wprżod możnego / Kroĺá A
moreyſkiego : Bowiem wiecżnymi láty W mi
łośierdźie bogáty.

20. Potym y Báżáńſkiego Ogá / Krolé
pyſznego : Bo w śiłe nieſkońcżony / W dobro
nie pomierżony.

21. Y dał pyſzne ich włośći W dźiedźicżn
ośiádłośći : Bo miłośierdźie jego Nie m
końcá żadnego.

22. Swemu Izráelowi/ Wielkiemu kochán
kowi : Bo Pan ná wieki rádźi Dobrże o ſwey
cżeládźi.

23. Co nas y w utrapieniu Ma ná páńſkim
bacżeniu : Bo jego okazáłe Miłośierdźie / w
wiek trwáłe.

24. Nieprżyiaćielſkiey złośći Odjał nas z
ſwey miłośći : Zład miłośiernym ſłynie/ Cho
źia wſzyſtko pominie.

25. Ten y ćiáłu wszelkiemu Zywność dawá-
ácznemu: Bowiem jego litośći Przechodzą
es wieczności.
** 26. Chwalćież Bogá możnego/ Wszytk-
ch niebios wyższego: Bo łáski jego wszędźie
Ná wieki pełno będźie.

Psalm CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

SIedząc po brzegách Bábilońskiey wo-dy Piękne Syońskie wspominájąc grody/ Rzewnośmy płákáć wszyscy muśieli/ Ná wierzbách lutnie swe powieśili: Ale po-háństwo dbájąc ná to máło/ Piosnki Sy-ońskie śpiewáć nam kazáło.

2. Lecz gdźie podobna/ áby pieśni páńskich
Głos miał być słyszan w kráinách pogáńskich?
Gdźie ćię zápomnię kráino święta/ Niech rę-
ká moja gráć zápamięta: Niech język uschnie/

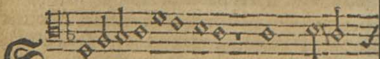
Jesli ćię nie wspomni / Jesli w początku wesel[...]
przepomni.

3. Pamiętay Pánie co nam wyrządzáli Z[...]
Edomczycy/ iák ná nas wołáli: Zágubćie te[...]
lud/ á miásto spalćie/ Mury z sámego grunt[...]
rozwalćie. Pamiętay wśćiekła srogość ich
nad námi: Niech jey od ćiebie doznawáją sá-
mi.

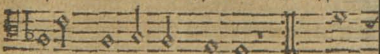
4. Y ty Babylon ochraniay swey głowy/ T[...]
ćiebieć czeka upadek gotowy: Sczęśliwy kto-
ryć odmierzy złośći / Coś nimi trapił nas be[...]
litośći: Sczęśliwy ktory odmierzy y winy
Twoje o skałę roztracáiąc syny.

Psalm CXXXVIII.

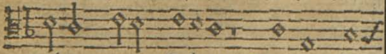
Confitebor tibi Domine.

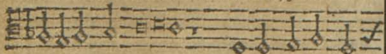
Serce moie ćiebie Pánie Nie przestá-
Y przed krolmi ćię wystawiáć/ Y wystá-

nie Wyznawáć wszędźie: Rep.
wiáć W pieśniách swych będźie/ Z uczći-

wośćią w twym Kośćiele/ Wyznam śmie-

le Imię twe święte: Wyznam że jest mi-

łośierne/ W prawdźie wierne/ Słowo

twe święte.

2. Boś ty Imienia swojego Náświętszego Nie zelżył słowem ·/. Ledwom westchnął w żywym frasunku / Do rátunku / Stałeś gotowem: Przetoż cię Pánie wysłowiáć Y wystáwiáć Będą Krolowie: Słuchájac co im dobrego Y miłego Słowo twe powie.

3. Będą twą / Páná wielkiego / Y sławnego / Moc wysłáwiáli ·/. Będą y o drogách twoich W pieśniách swoich Głośno śpiewáli: Iáko że ty będac Pánem Záwołánem / Z swey wysokości Ná doł tu pogladáć raczyß / Wszytko bacżyß Ná tey niskości.

4. Choćia ná mię co przypádnie / Ty mię snádnie Sam porátujeß ·/. Z mych mię nieprzyjáćioł mocy / W swey pomocy / Ty záchowujeß: Przećiwko zieciećie moje Pánie / Ná twe zdánie / Spußczam bespiecżnie: Niech się wniwecż nie obraca Twoja prácá / Day z łáski wiecżnie.

Psalm CXXXIX.

Domine probasti me, & cognovisti me.

Nota Psalmu XXX.

TObie wßechmogacy Boże Skryć się we mnie nic nie może: Lub ja siedzę / lub ja stoję / Znaß y z dáleká myśl moję: Chod moy / odpocżywánie moje / Wßytko to widzą ocży twoje.

2. Jeßcżem nie przemowił słowá / A ty już

wieß co zá mowę: Z ust mych Pánie wyniś miáłá. Twać ręká uformowáłá Stan ják jest ćiáłá mojego/ Skora zewßad powleczonego.

3. Twey ták dźiwney spráwy Boże/ Dośćignąc rozum nie może: Kędyß zniknę Duchá twego? Kędy oblicza stráßnego? Jesli do niebá/ jesteś w niebie. Aleć y piekło nie bez ćiebie.

4. Choćbym też wźiął ránney zorze Strzydłá/ y lećiał zá morze / Y tám mię wymácaß snádnie/ Y tám ręká twa dopádnie. Jeslibym też ták myślił sobie W ćiemnych nocách ukryć się tobie.

5. Zmyliłbym Noc naćiemnieyßa W ćiebie/ nad dźień jaśnieyßa: ćmá y nágęstße ćiemnośći Swiecą twojey opatrznośći. Náwet y ná to pátrzył wzrok twoy/ Jáki w mátce był początek moy.

6. Ten związek ćiáłá náßego/ Cud jest rozumu twojego: Dźiwneß twoje czyny Boże/ Záprzeć tego nikt nie może. Zadnać kostká táyna nie byłá/ Gdy mną jeßcze mátká chodźiłá.

7. Gdźiem rost kunßtownie wiązány/ Nikomu nie oglądány: Tyś napierwßa bretę ćiáłá/ Y w jáki kßtałt wyniść miáłá Widźiał: Y tyś sam w kięgách swoich Wypisał postępek dni moich.

8. O Pánie toć známienite Spráwy twoje/ y obfite/ Snádniey piásek poráchuje / A niż myśl twa wyßpieguje: Abowiem myśl twa myśli mojey Y zá nagłębßa przepáść stoi.

9. Jesli wytráćić maß wolą Pánie/ złych ludźi swą wołą/ Mowiąc/ precz odemnie wßyscy Idźćie/ mężoboycy brzydcy / Y jáć się nie

ko-

chám w złośnikách / Woli twey świętey
zeſtępnikách.
10. Bo ażaż śię ja nie brzydzę Tymi/ co je
dno widzę/ Ze cię w nienawiśći máją/ Prze=
w tobie przeſtawáją? Ach brzydzęć/ y potim
á ziemi/ Przyjaźni nie powiodę z nimi.
11. Boże doświadcz ſługi ſwego/ Przeyrzy
o wnatrz w myślách jego / Zmácay ſercá y
umnienia/ Zeć drogą złych do zginienia Nie
dę przećiw woli twojey : Prowadź mię ty
Pánie po ſwojey.

Pſalm CXL.

Eripe me Domine, ab homine malo.

O Pánie z ſwey wielkiey litośći Odeym
mię niecnotliwemu/ Odeym od wśćiekłey
okrutnośći Człowiekowi okrutnemu.

2. Ktory ná mię/ to raz zdrádliwie w tay=
ney rádźie práktykuje/ To záś drugi raz zápál=
czywie Woyſká przećiw mnie ſzykuje.
3. Podobien oſtrymi zębámi Jádowitemu
wężowi/ A chowájąc jad pod wárgámi Podo=
bien jeſt pádálcowi.
4. Pánie ręku tákich złośnikow Rácz mię
z łáſki ſwey uchowáć/ A k woli myśli okrutni=
kow/ Nogam mym nie day ſzwánkowáć.
5. Boć hárdźie ná mię zgotowáli Utájone

ſidłá ſwoje / Wßyſtkie ſiećmi pozáſtawiá
Drogi / ná zginienie moje.

6. Alemći ja o tobie Pánie Rzekł: Iżeś t
Bog moy mocny / Vſłyßże proźb moich wołá
nie / A badź mi w zły czás pomocny.

7. Ciebieć ja Páná ſwego záwżdy Znał
moca zbáwienia ſwego: Tyś mie w potrzebi
mojey káżdey Vniosł zdrowo y cáłego.

8. Nie dopußczayże o moy Pánie Cießy
ſie w ſwey dumie złemu: Niechay niecnotli
we ſtáránie Nie idźie k myśli hárdemu.

9. Niech jádem ßkodliwey ſwey mowy Sá
miß ſie pozárażája: Niech wegle ſpadßy n
ich głowy Wſkuráć im nie dopußczája.

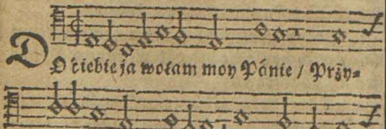
10. Człowiek złey geby y kłamliwey / Nied
ſie nie mocni ná ziemi / Niechay káżdy nie
ſpráwiedliwy / Speta ſie złośćiámi ſwymi.

*** 11. Wiem to pewnie / że ſie Pan ujmi
Zá krzywde utrapionego: Wiem że ſie y bro
nić podeymie Chudźiny gwałt ćierpiacego.

12. Y beda ludźie ſpráwiedliwi Imie Pań-
ſkie wyſławiali: Beda y dobrzy á cnotliwi W-
oblicze Páńſkie pátrzáli.

Pſalm CXLI.

Domine clamavi ad te, exaudi me.

ſpießże do mnie nedznego / A przypuść do
ucha

ucha swego Głos moy teskliwy/ y wołánie.

2. Przyimiżże odemnie wzywánie/ Jáko nawonnieysze dáry / Miásto wieczorney ofiáry / Przyimi moich ręku składánie.

3. Rácz Pánie z swey wielkiey litośći Język moy zápieczętowáć : Rácz pod strażą uchowáć : Zenie zábaczą przystoynośći.

4. Nie dayże śię sercu mojemu Zá złym do złego unośić/ Nie day śię w pychę podnośić/ k woli szczęśćiu wynoszącemu.

5. Milszeć mi dobrego karánie/ Niż gdy mi zły pochlebuje / Bálsamem rzkomo smáruje : Milsze/ choć ostre/ strofowánie.

6. A owszem o to proszę Páná Zeby złość ludźi złośliwych/ W grzechách swoich niewstydliwych/ Widomie byłá pokarana.

7. Sędziowie ich mnie szpiegowáli/ W skáłách lochy upátruiąc / Wstępy me przewiáduiąc : Choć rádom mym słuszność przyználi.

8. Ták ziemię pługiem rozsypuią / Ják śię we mnie moje kośći/ Poddáne zewsząd ćięszkośći/ Od stráchu śmierći rozstępuią.

*** 9. Alećć o moy Pánie do ćiebie Oczy me záwżdy wzgląd máją /Ciebie ućieczką swą znáją : Nie pcháyże dusze mey od śiebie.

10. Wybáwże mię z śideł zdradliwych / Chytrze ná mię zástáwionych : Wybaw z śieći rozrzuconych Ná mię/ od ludźi niecnotliwych.

11. Niech śię źli sámi uplatáją W śiatkách włásney swey chytrośći : A mnie widząc ná wolnośći Niechay śię w sercách swych pukáją.

Psalm CXLII.

Voce mea ad Dominum clamav

Notą Psalmu C.

PAná wołam / Páná proszę / Rece swe
niemu wynoszę : Przed nim krzywde sw
przekładam/ Jemu żal swey opowiádam.

2. Ledwie mi jnż duchá stánie/ Ale tob
mecny Pánie Swiádomo / że bez winnoś
Cierpię tákie doległośći.

3. Po drogách gdźie mię widáją/ Sidłá n
mię zástawiáją : Poyrzę w lewo álbo w prá
wo/ Nie stáwi śię nikt łáskáwo.

4. Jesli ućiec/ nie mász kędy/ Nieprzyjaći
pełno wszędy : A nikt śię z tym nie opowie/ Z
jest łáskaw ná me zdrowie.

*** 5. Do ćiebie ja Boże żywy Vćiekam śi
nieszczęśliwy : Tyś nádźieją/ tyś ná źiem
Dźiał moy miedzy żywiącymi.

6. Przyimi w uszy moy płacz srogi. Bo mi
zewsząd źiele trwogi : Wyrwi mię z ręki ćięż
kiemu Nieprzyjaćielowi memu.

7. Zbaw więźienia duszę moję/ Abym wy
znał łáskę twoję : Vżyją dobrzy rádośći / Z
twey przećiwko mnie litośći.

Tenże.

Notą Psalmu CXLIII.

GŁosem mym wołáłem do Páná / głosem
mu prozbá ma oddana/ wyleję przed nim
rzecz swoję/ jemusz powiem tę w ktorey stoję
wielka niebespieczność moję.

2. Choć duch swe mnie ściśniony bywa
twoy wzrok me śćieszki upatrywa/ y widźi że n
te

y drodze/ śidłá zły stawia gdźie ja chodzę / á tu mey ćięſkiey trwodze.

3. Weyrzyſz jedno ná práwą stronę/ á obacz śli mam obronę/ y ućiekáć nie máſz kędy/ bo eprzyiaćioł pełno wſzędy/ nikt nie dba o moje ędy.

4. Przetoż idę do ćiebie Pánie/ mowiąc tyś st moje ufánie/ tyś ućieczká/ tyś ná źiemi/ zaielkimi dobrodźieystwy swymi/ dźiał moy iedzy żywiącymi.

5. Miey bácznośc ná wołánie moje/ boć śię rzed nędzą nie ostoję: wyrwi mię tym ʒeco mi łodzą/ co złośći swey ná mię dowodzą/ boć nię śiłámi przechodzą.

6. Wywiedź z ćiemnice duſzę moję / ábym yznawał chwałę twoję/ będą wierni rádośc nieli / że twą łáſkę ná mnie uyrzeli/ będą ćię hwalić weseli.

Psalm CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

O Pánie usłyſz prośby moje / A náktoń tu mnie uſzy swoje: Dla prawdy swey w mey ćięſkośći / Ukaż mi miłośierdźie twoje/ Słyſz mię w swey sprawiedliwośći.

2. Nie wstępui w práwo z sługą swoim
Boć sie żaden przed sądem twoim : Nie ost
w niewinności : Ráczey bądź niepráwościa
moim Miłościw z swojey litości.

3. Oto źli trapią moję duszę/A ja y z swyn
więdnąć muszę : Dla nieprzyiaciol ukryty A
ciemnych się jaskiniách nie ruszę/Rownie jáko
by zábity.

4. A duch moy w tákowey ciężkości/ Dzi
że nie stydnie od żáłości : Z tad ná cię pátrzą
srogiego/Zowad się lękájąc wściekłości/ Ni
przyiaciela swojego.

5. Alem wspominał na czásy one/ Zdawn
wybránym pociészone/W ktorycheś cudá spra
wował/ Abyś był swoje poświęcone/ W cá
y zdrowo záchował.

6. Przetoż ręce do ciebie wznoszę/ Zmiłuy
że się nádemną proszę : Ciebieć czeka utrapio
na Duszá / (ktora zá ledwie nosie) Ják dżdż
ziemiá upalona.

*** 7. Pospiesz/ á usłysz mię Pánie/ Bo
mi sił y duchá nie stánie : Pochwili mię będ
w ziemi (Niebędzieli twe zmiłowánie) Szu
káć miedzy umárłymi.

8. Niech tę ráno słyszę nowinę / Ze tobi
ufájąc nie zginę : Náucz mię znáć drogi two
je/ Niechay złego zdáleká minę / Wszák z naj
szczere serce moje.

*** 9. Pánie od nieprzyiaciol srogich Wyr-
wi mię / boś twierdza ubogich : Náucz mię
żyć w słowie swoim / Naucz mię swych wyro-
kow drogich/ Boś ty sám jest Bogiem moim.

*** 10. Duch twoy dobry niech mię sprá-
wuje / Niech drogi mę wszytkie prostuje ; Pá-
nie

e dla imienia swego/ day że duszá mojá uczu-
Zbáwienie swe od złego.

11. A dla swojey sprawiedliwośći/ rozwiąż
ie od wszech mych trudnośći: Z niszczże w
ogiem gniewie swoim Wszytkie/ co mi czynią
żytrośći/ Pomniąc żem ja sługą twoim.

Tenże.

Nota Pieśni CCLVII.

Wysłuchay wieczny Boże/ prozby moje/ á
nákłoń ku mnie święte uszy swoje: We-
tug swey prawdy/ według swey litośći/ rácz
ię rátowáć w mojey doległośći.

2. Niechćiey śię zemną Boże litośćiwy/
ráwem obchodźić: żaden człowiek żywy/ ták
wiety nie jest/ áby ná twym sądźie/ nie miał
yć w jakim wytkniony nierządźie.

3. Oto zły człowiek trapi moje dusze/ á ja
w jáskiniách ślepych mieszkáć musze/ świátłá
nie znájąc: Rowien umárłemu/ pod niewi-
doma źiemie włożonemu.

4. W tákich frasunkách/ y w tákich niew-
czásiech/ myśliłem przedśię o dawnieyszych
czásiech: Coś ty zá cudá czynił/ coś sprawo-
wał/ ábyś był w cále wierne swe záchował.

×××5. Toć jest poćiechá mych trosk/ y wzdy-
chánia/ czekam ja przedśię twego zmiłowánia:
czeka ochłody duszá utrapiona/ jáko dżdżá czę-
ká źiemia upalona.

6. Wczás mie wysłuchay/ wczás mie rátuy
Pánie/ już mi śił ledwie/ y dusze dostánie:
Gdźie mie ty przeyrzysz/ jużem dawno w źie-
mi/ y niech mie liczą miedzy umárłymi.

7. W tobie nádźieją/ w tobie myśli moje/
tkwią wszytkie: A ty miłośierdźie swoje/objaw

nádemna/ á okaż mi drogę/ po ktorey chodz
bespieczen być mogę.
*** 8. Wyrwi mię z ręku nieprzyjaćioł sr
gich/ obrońco smutnych / y twierdzo ubogic
Náucz mię w świętym żyć Zákonie twoim/
bowiemeś ty sam jest Bogiem moim.
*** 9. Duch twoy prawdźiwy niechay m
spráwuje/ y drogę k tobie prosta ukázuje. Pr
sławę swoję rozwiąż mię z trudnośći / á u
zwykłey nádemna litośći.
10. Weźmi w opiekę duszę moję smutn
nieprzyjaćielska okroć myśl okrutna : Z nisz
je ná źiemi w srogim gniewie swoim/ á pom
Panie/żem ja sługa twoim.

Psalm CXLIV.

Benedictus Dominus Deus.

Nota Psalmu XVIII.

Bądź uwielbiony Pánie skáło moja/Ktory
wyćwiczył ręce me do boja: Y ktorys zán
żdy mnie w boju krwáwym / Pokázował ś
strożem łáskáwym : Nieprzyjaćioły iż włada
swoimi/ Ze słynę sławnym y miedzy obcymi
Więc że narodom wielkim pánuję/ Twojey
łásce ja przypisuję.
2. Coż wżdy jest człowiek że go ták szanujes
Ze mu chęć taka Pánie pokázujesz? Máráć je
człowiek / á láty swymi Zrownywa z ćieńm
mijającymi. Pánie schył niebá/ á spuść się k
źiemi / Tkni gor / á poyda dymámi czarnymi
Bij że piorunem/ pusczay swe strzały/ Ná lu
niechętny do twojey chwały.
3. Sćiągni rękę swa/wyrwi mię z powodz
Wyrwi z rąk złego/niechay mi nie szkodźi. Bo
słowa jego są niewstydliwe / A spráwy zá

ßytkie brzydliwe. A ja ćię Pánie nowymi
éśniámi Wysławiáć będę/ tákże y gęślami:
iebie co Krolom zbáwienie dawaß / A przy
awidźie w potrzebie stawaß.
4. Broń że mię Pánie czásow nießczęśli-
ych/ Wyrwi mię z ręku ludźi niecnotliwych:
torych to słowá są niewstydliwe / A spráwy
śię wßytkie brzydliwe. Niech nam synowie
ána ják źielone Látorośleczki nowo náßczę-
ione: A corki jáko odrzwi Bożego domu/ z
ármuru ryte ślicznego.
5. Niechay ßpiklerze w pełni záwżdy stoją/
Niech hojność znáją zá hojnośćią twoją: Ty-
iącámi śię niech stádá / Niech woły gładkie
od járzmy chodzą : Trwogi zábiegow żá-
nych niech nie znamy/Niechay ogromney tra-
y nie słychámy. Co ma te dobra/ lud to ßczę-
śliwy/ Bo Pánem jego jest Bog prawdźiwy.

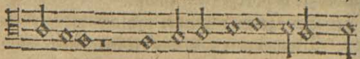
Psalm CXLV.

Exaltabo te Deus meus Rex.

CIebie ja będę Boże moy sławił/ Ná
wieki imię twe błogosławił. Kożdy dźień
będę ćiebie wyznawał/ Ná wieki imię twoje
wysławiał. Niewysłowiony/ nieśmier-

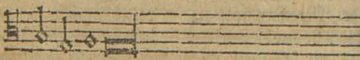
telny Boże/ Twojey wielkośći myśl obja

nie może: Wszystkie ćię wieki będą wspo

mináły Y spraw twych dźielność/ będą

wyznawáły.

2. Ozdobá chwały twey niesłychána/Y m
wszechmocna z cudow uznána/ Z ust twych n
wynidźie: y świat twey chęći/ Nie spuśći wi
cznie z swojey pámięći. Tyś miłośierny/ i
gniewu leniwy/ Tyś łáská szczodry/ y wszytki
życzliwy/ Niemász ták w świećie lichego stwo
żenia/ Coby nie żyło z twego opátrzenia.

3. Spráwy ćię twoie w głos wyznawáj
Twoji ćię wierni czćić nie przestáją: Zacność
Kroiestwa twego y śiły Roznoszac/ światu
jáwne były: Twoie Krolestwo ták jest záło
żone/ Ze go nie zgwałcą wieki niesończone
Ty upádłego ná nogách postawiasz/ Choreg
zdrowia dobrego nábawiasz.

4. W tobie oczy swe wszelkie stworzen
Trzymą: bo z ćiebie ma pożywienie. Gdy
otworzysz ręce w hoynośći/ Wszytko śię ná
áż do sytośći: W drogách swych wszytkich je
Pan spráwiedliwy/ We wszyttich spráwá

dźiwn

iwnie litościwy. Blisko tych záwżdy Pan/ co
ń wołają/ Ktorzy go sercem uprzeymym szu-
ją.

5. Pobożnym wszytko Pan czyni kwoli/ Od
szytkiego je złego wyzwoli: Chętliw swym słu-
om/ ale záś złemu Srogość ukaże swoie ká-
emu: Panie chwalić cię będą ustá moie/ bę-
ą y wszyscy imię święte twoie/ Co iedno żywi/
ielbić bez przestania/ Ná wieki wiecznie/ bez
szego ustánia.

Psalm CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

CHwal duszo ma Páná swego/ Podług swoiey możności: Poki iedno świátá mego/ Iego Páńskie zacności Język moy sławić będzie Y o nich śpiewáć wszędzie.

2. Krolowi/ choćiasz możnemu/ Rádzę wam
ie ufayćie: Człowiekowi śmiertelnemu Vfáć/
ylnośćią znayćie: Nie pomoże on sobie/ Pe-
otowiu więc tobie.

3. Iáko rychło duszá iego Wyprowádźi śię
ciáłá Ziemią według práwá swego Ziemię

w się będźie bráłá: A twe płonne nádźieje
Wiatr niewiem gdźie rozwieje.

4. To człowiek błogosłáwiony/ To mi czło
wiek szczęśliwy/ Co Páńskiey pewien obrony
A co mu Pan chętliwy: Ten co tylko jednem
Vfa Bogu swojemu.

5. Bogu co niebo wysokie Swą mocą r
ka spráwił: A co też morze głębokie / Z kr
giem źiemskim postáwił/ Y cokolwiek jasnym
Swiát okrył piory swymi.

6. Ktory prawdę záchowuje Słowa sweg
świętego: A o krzywdę się ujmuje Człowiek
ubogiego: Ogłodniałym chleb dawa/ Więźn
z okow wybawia.

7 Pan oczy záśle ćiemnośćią Nowy
świátłem dáruje: Pan skurczone doległość
Łáskáwie opátruje/ Kocha się Pan w cnotl
wych/ Kocha y w spráwiedliwych.

8. Pan jest strożem przychodniowi/ A śi
rotom piástunem: Pan ná pieczy ma sta
wdowi/ Będąc mu opiekunem: Onże to wsz
tko zgłádźi/ Co myśl złego urádźi.

9. Krolowáć w tobie ná wieki Będźie Pa
o Syonie: Bog twoy z swojey ćię opieki N
spuśći/ á w obronie Swey ćię strzedz bespiec
nego Chce/ do czásu wiecznego.

Tenże.

Nota Psalmu CXXVIII.

Chwal duszo mojá Páná/ Páná iśćie chwá
lić/ ja będę/ y pokim żyw śpiewájąc go sła
wić: Nie ufayćiesz w kśiążętach/ áni pokła
dayćie / sercá w ludźiách/ áni się ná ich m
spuszczayćie.

2. Bo skoro duch z człowieká do źiemie ś

raca/á myśl jego zárazem wniwecz śię obra-
/ lecz to błogosławiony kto ku swey pomocy /
ogá Jákobowego czeka we dnie w nocy.

3. Ktory niebo y źiemię y morze zbudował/
tym co w nich jest / á w prawdźie nigdy nie
wánkował/ sąd czyni udręczonym / chleb da-
a łáknącym / dawa Pan wolność wszytkim
ieźienie ćierpiącym.

4. Pan sam wzrok dáje ślepym/ y sam Pan
odpiera Upádłych / w swey obronie cnotli-
ych záwiera: W sprawiedliwych śię kocha:
rzychodniom/śieroćie/y wdowam Pan poma-
a/ w ich káżdym kłopoćie.

5. Złośliwych záśię ludźi z gruntu wykor-
nia/ Pan/ ktory y Krolestwá swego y zbá-
ienia/ kresu żadnego nie ma / Bog twoy o
Syonie/ z narodu do narodu wielki ná swym
Tronie.

Tenże.

Nota Pieśni CXCIII.

Tobie nieśmiertelny Pánie/poki mi żywotá
zstánie/ y ustá będą śpiewáły/ y myśli ser-
eczne gráły.

2. Ná krole śię nie spuszczayćie/ Smiertel-
emu nic ufayćie/ bo ten nie pomoże sobie / po-
otowiu áni tobie.

3. Skoro duch wynidźie z ćiáłá/Ziemiá źie-
nię będźie bráłá: á násze ptonne nádźieje/ po
powietrzu dmá rozwieje.

4. To człowiek prawie szczęśliwy/ komu
sam Pan jest chętliwy/ á on też tylko jednemu/
ufa Pánu Bogu swemu.

5. Ktory pieknie niebo spráwił/ y źiemię

z morzem postáwił/ y cokolwiek ogniste[...]
świát obłápił mury swemi.

6. Ktory prawdy strzeże wiecznie/ krzyw[...]
nie lubi koniecznie: głodne chlebem opátru[...]
więźnie z okow rozwięzuje.

7. Pan oczy záſłe ćiemnośćią/ obdárza [...]
wa świátłośćią/ Pan niedołężnych ratuje/ P[...]
spráwiedliwe miłuje.

8. Pan jest strożem przychodniowi/ Pan [...]
rotę y stan wdowi/ ma na pieczy: Tenże zg[...]
dźi/ co zły w głowie swey uradźi.

9. Krolestwo/ Syońska słáło/ twego kr[...]
będźie trwáło/ poki słońce gorolotne/ popr[...]
wádźi látá wrotne.

Psalm CXLVII.

Laudate Dominum, quoniam bo-nus est.

CHwalcie Páná/ bo słuszne jemu Pieśń
wesoła służy sámemu: Jeruzalem Pan
znowu sádźi/ Wygnány tám lud swoj
prowádźi Smętne sercá poćiechą chłodźi/

Rány

2. Bog náß jeſt Pan wielkiey możnośći/ Nie ujęty w ſwojey mądrośći: On pokorne ná oręſadza/ Harde nádoł z hańbą ſprowadza: Pánu dźięki czyniąc śpiewayćie/ y ná wdźięcz-ych arfach mu grayćie: Ktory z burze źie-mię dżdżem chłodźi/ Trawę bujną po gorách odźi.

3. Ktory żywność dawa zwierzętom/ Y co nań wołają kruczętom Nie pátrza on ná by-ſtrość koni/ Ni oká zá żermierzem ſkłoni: W-tych śię kocha co mu ſtátecznie Służą/ á nań kaza beſpiecznie. Jeruzalem chwal Páná ſwe-go/ Y ty Syon Bogá wiecznego.

4. Ktory z międźi bramy twe kowáł/ Sy-nom twym dobr wiele zgotował: Pokojem twe uſtał gránice/ Tłuſtośćią ćię karmiąc pße-nice: Ktorego gdy źiemiá wyroki Słyßy/pełni je bez odwłoki. Swiát by wełną śniegiem odźiewa/ Szron ják popioł po nim rozśiewą.

5. Łod miece ják bláchy łupáne/ Zimno jego komuż wytrwáne? Rzecze ſłowo á lody tają/ Wienie wiátr á wody wzbierája. Ten wyroki ſwe Jákobowi Dał/ y ſądy Izráelowi: Zadney

źiemi

ziemi Pan sie nie stáwił Ták tásktáwie/ ni pr
swych zjáwił.

Psalm CXLVIII.

Laudate Dominum de cœlis,

DUchy prozne śmiertelności Daycie cze
ná wysokości/ Pánu ze wszech nawyższe=
mu/ Pánu niewychwalonemu: Y wszyscy
Anjołowie jego/ Y wszytkie woyská wy=
znaycie go Słonce y koło miesięczne/
Wyznaycie go gwiazdy wdzięczne.

2. Niebospiekłnie zásklepione/ Wody wzgo=
rę záwieszone. Winną chwałę naświętszemu /
Daycie imieniu Páńskiemu: Onci wyrzekł
swe święte słowo / A świát stánął zaraz goto=
wo: Ku wieczności wszytko spráwił / Nie
zmieni się co ustáwił.

3. Y wy Páná chwalić macie Smocy / co
w gorách mieszkacie: Y wieloryby wie z wámi/
Ktorzy grája pod wodámi. Párá/także ogień

oracy / Y grad / y śnieg z niebá płynacy : Y
rzetkie duchy wichrowe/ Ná Páńſkie słowá go-
owe.

4. Gory y polá znizone/ Drzewá płodne/
rzewá płonne : Zwierzętá/ bydło/ robacy/ Y
dziani pierzem ptacy : Krolowie / wßyscy
rzełożeni/ Ná ſady ludzkie wyſádzeni/ Wol-
ne Rzeczy poſpolite/ Y Xiążętá známienite.

5. Y ty kwitnaca młodośći/ Y ty doyrzáłe
ſtárośći : Dayćie Pánu cześć społecznie/ On
ſam godźien chwały wiecznie : Jego słáwá
wyzßa jeſt niebá / On nam jáko Pan dał co
trzebá : A my jego lud wybrány/ Spiewaymy
mu Pſalm podány.

Pſalm CXLIX.

Cantate Domino Canticum novum.

PIeśń nowa Pánu záśpiewayćie/ Wßyscy
go wespoł wysławiayćie : W zgromádze-
niu ludu wiernego/ Niechay brzmi chwa-
łá jego. Rozweſel się Izráelu/ W Bo-
gu swoim stworzyćielu : Cießcieß się y wy

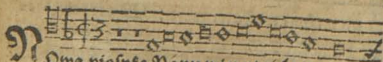
w swym Pánie/ Syońscy mieszczánie.

2. Imię jego święte wyznayćie/ Przy b-
bniech ná piszczałkách grayćie: Chwalćie
wdźięcznymi cytrámi/ Chwalćie go y pieśni-
mi Bowiem Pan lud swoy miłuje/ Wszelki
dobrym opátruje/ Nágotował mu zbáwieni
W jego utrápienie.

3. Wierni śię ćieszćie w swey zacnośći/ W
swych pokojach żyjcie w rádośći: Chwalći
go/ miecz w ręku trzymájac/ A im pochutn
wájac/ Ná pomstę pogáńskiey złośći/ Y st
mienie ich hárdośći: Ná Krolow ich zhołdo
wánie/ Y Xiążąt zjimánie.

4. Abyśćie według pisánego/ Práwá o
Bogá wydánego/ Poháńce niewierne sądźili
Krzywdy śię swey zemśćili. Z czegoby chwa
łá wiecznemu Bogu rosłá á wiernemu Ludu je
go sławá wieczna/ Y rádość bespieczna.

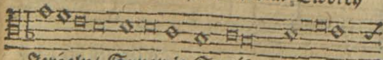
Tenże.

Nowa piosnkę Pánu wierni záśpieway-
A w zebrániu świętych/ jemu chwałę day-

ćie R.
ćie/ Ty śię weseł w twoim Tworcy

Izráelu/ Synowie Syońscy ku temuż

weſelu/ Przyydźcie doznaycie w ſwym kro-
lu/ pociech wielu.

2. Chwalcie imię jego święte w ſwoim Zbo-
że ·/. Na ſerdecznych gęślach/ ſławcie go w-
wym korze/ ná ſerdecznych arfach/ cześć one-
mu daycie/ że się Pan w ſwym ludu kocha/
pewnie znaycie/ od niego pokorni zbawienia
zekaycie.

3. Rozraduią się też święci w chwale jego
/. W pokojach ſwych będą ućieſzeni z tego/
w uściech ſwych rádości boſkich pełno máją/ o-
ſtre miecze w ręku/ ku boju trzymáją/ wſzákże
ná obronie Pańſkiey przeſtawáją.

4. Yż zá można ſpráwa Hetmáná tákiego
Snádnie pomſtę wezmą z pogáńſtwá ſrogie-
go: Szczęśliwie narody wſzytkie poſukáją/
krole ich w żelázne pętá okowáją/ Rycerſtwo
ich zbroyne w moc ſwą poimáją.

5. Potym z nimi prawem poſtąpią piſá-
nym ·/. Aby nieprzyiaciel káżdy był ſkaránym/
á ták będźie chwałá/ wſzyſtkim świętym iego/
yż ták zwyćiężyli ſprzećiwniká ſwego/ zá mo-
żnym ratunkiem Páná wſzechmocnego.

Pſalm CL.

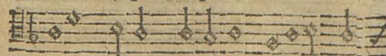
Laudate Dominum in Sanctis ejus.

Chwalcieſz namożnieyſzego/ Chwalcieſz

Py

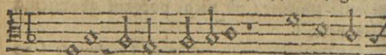
y náświetſzego/ Z jego świetobliwośći /

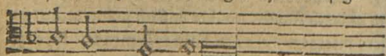
Z jego dźiwney możnośći/ Pełnego czći

wielebnośći Z przedźiwnych czynow jego

Chwalćie Páná wielkiego/Chwalćieſz go

w práwey wdźięcznośći.

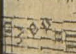
2. Ogromnymi bebnámi / Krzykliwymi trąbámi/ Y wdźięcznymi lutniámi: Przyjemnymi Cytrámi/ Chwalćie Páná nawyżſzego: Niech ſzorty y regały Pełny głos nioſą chwały Monárchy wſzechmogącego.

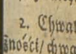
3. Niechay y Symfonały/ Nie przeſtawáją chwały: Z cymbały rozkoſznymi/Z pieśniámi ſerdecznymi / Owa Páná náwietſzego / Wſzelka rzecz ktora żywie/ Niech cześć mnoży chetliwie/ Chwalćie wieki tworcę ſwego.

Tenże.
Nota Pieśni CLXXI.
Albo Ták.

Dajcie Bogu wielkiemu cześć w jego świątnicy/ chwalcie go z mocy jego/ wierni służebnicy.

2. Chwalcie ná rozpostárciu jego wielmożności/ chwalcie go według jego wielkiey dostoyności.

3. Chwalcie trąbą y bębnem/ Arfą/ piszczałkámi/ niechay Pan serdecznymi czczon będzie lutniami.

4. Y orgány/ y cytry/ y wdzięczne Cymbały/ niechay głos wydawáją pełen Páńskiey chwały.

5. Niechay będą wszelákie náciągnione strony/ áby Pan wszech Zastępow był od nas wielbiony.

6. Niech duch wszelki wysławia Páná: Pánie twemu/ niech będzie cześć ná wieki/ Imieniu świętemu.

Psalmow Dawidowych
KONIEC.

HYMNY álbo PIESNI DUCHOWNE.

A naprzod NA ADWENT,

To jest,

Ná Pámiątke Przyśćia Páná náſzego

JESUSA CHRISTUSA.

PIESN I.

PAnie naß Oycze miłośćiwy/ Boże wßech-
Ześ ſwego Syna kochanego/ z niebá wy-
Studnicaś ty wielkiey miłośći/ rátuy w do-

mogacy/ tobie my grzeßni dźiekujemy/ Zmi-
łokiego/ zeſłał dla zbawienia náßego/ Zmi-
ległośći/ á przywiedź ku wieczney rádośći/ Zmi-

łuy śie nád námi. CHryſte jedyny/ z niebá
łuy śie nád námi. Człowiek záſłużył/ zá grze-
łuy śie nád námi. JEZU naſłodßy / Synu

do nas zeſłány / z darná nam w Oycách
chy ktore czynił/ śmierć / piekło / wieczne
Boży namilßy / day nam bysmy przez

bieca[n]y / dla nas wszytkich grzesznych / raczy-
otępienie: Tyś spráwił zbáwienie / przez o-
twe wćielenie / śmierći wieczney uszli / potym

cś w żywot Pámieński wnieść / Zmiłuy się nád
ło twe święte Wćielenie / Zmiłuy się nád
w krolestwie z tobą żyli / Zmiłuy się nád

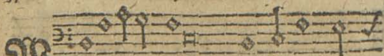
námi. Wszechmocny nasz miły Pánie / tyś
námi. Już ći się Niebiosá skłoniły / á
námi. Dziękujemyć wszyscy tobie / żeś

na mniey nic nieomieszkał / kiedyś nam pomoc
nam JEzusá spuśćiły / ktorego Proro-
nas raczył przyiąć ku sobie / dla Syná twoie-

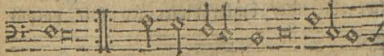
miał / prośbyś świętych twoich wysłuchał /
cy / wszem o po wiá dá jac zá dá li /
go / w ży wo ćie Pán ny wćie lo ne go /

Zmiłuy się nád námi.

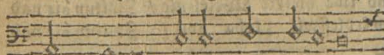
Pieśń II.

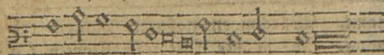
W ytay Jezu Chryſte/ z niebieſkiey ſá-
Plemię Pánny czyſte / witay w ziemſkie

ſnośći/ R.
włośći/ Z świętyś gory wyßedł/ná niſkiś

świát przyßedł / ćießym śię z bliſkiego /

Zbáwienia náßego/ Bo mamy z czego.

2. Náwiedźiłeś grzeßne w okrutnem więzieniu ·/. Nowiny poćießne / o ludzkim Zbáwieniu/ Raczyłeś zwiáſtowáć/moc śmierći zepſowáć/ ćierpiąc nędze wielkie / dałeś dobrá wßelkie/ byś nas zbogáćił.

3. O Pánie nád Pány / Synu nawyżßego ·/. W ráju obiecány/ wnet wieku pierwßego / Chcąc nas uweſelić/ raczyłeś śię wćielić/ przyjąłeś krewkośći/náße oprocz złośći/z wielkiey litośći.

4. Coż ćię porußyło/ żeś śię ták uniżył? ·/. Coż przyniewoliło/żeś Pan ſługom ſłużył/ Szczera ku nam miłość/ żeś chćiał ſpráwiedliwość/ ſtrácona nam wroćić/ gniew Boży odwroćić/ ſurowy od nas.

5. Grzech náß záráźliwy/ tobie nas nie zhydźił ·/. Sąd twoy ſpráwiedliwy/ tobie nas nie zbrzydźił O dźiwna miłośći / ktorą náße

odnośći/ żeś śmierć podjął srogą / chcąc być o Niebo drogą/ nam grzesznym ludźiom.

6. Byś niebo przełomił/ Prorocy żądáli ·/. Byś śię ná świát skłonił / wierni ćię wołáli / ☞ Zebyś utrapione/ grzechem obćiążone / z niewoli rátował/ y z námi obcował / Zbáwićielu nász.

7. Co śię náz náczyło/ od Oycá przed wiekiem ·/. Wszystko śię ziśćiło/ gdyś śię stał człowiekiem/ ☞ Szatan porázony/ Pan Bog uwielbiony/ Człowiek pomoc czuje / z tego śię ráduje/ Zbor Chrześćiáński.

8. Kazałeś znáć dawáć/ áż do gránic źiemie ·/. Wszystkim opowiádáć/ przyjemne zbáwienie/ ☞ Cney Pánnie Syońskiey / duszy chrześćiáńskiey/ w głos opowiádayćie/ o Krolu znáć dayćie/ mowiąc ták do mey:

*** 9. O Corko Syonska/ wszystkich wiernych Zborze ·/. Oblubienico Páńska/ przywitay w Pokorze ☞ Krolá niebieskiego/ y spráwiedliwego/ ktory ćię náwiedźił/ łaską swą poprzedźił/ nád grodność twoję.

10. Wynidź przećiw niemu/ w Wierze / w státeczności ·/. Oddawy Pánu swemu/ wdźięczne powolności ☞ O duszo wybrána / w pobożność ubrána / gośćiá niebieskiego / wpuść w gmách serca twego/ mowiąc do niego:

*** 11. O Pánie przez twoje / ná świát śię skłonienie ·/. Vtwierdź z námi swoje zbáwienne złączenie ☞ Vczyń z nas dom sobie / day nam mieszkáć w tobie/ z świátá mizernego/ wwiedź nas do szczęsnego/ páłacu swego/ Amen.

Pieśn III.

Nu komm der Heyden Heyland.

PRzydź o Zbáwienie Pogáńskie/ JEzu Dźiećie Pánienskie/ Niech śie wßytek świ[e]t dźiwuje/ Bo rzecz nowa Pan gotuje.

2. Nie z krwie ni z ćiáłá męskiego/ ále z Duchá świętego/ Bog śię ráczył w ćiele stá[]wić/ Mátkę dźiewica zostáwić.

3. Pánná Syná porodźiłá/ Pánienstw[a] nie stráćiłá/ pełná cnot/ bo w niey Pan chwa[ł]y/ miał Máiestat okázáły.

4. Płod żywotá Pánienskiego/ Syn Bog[a] nawyższego/ prawdźiwy Bog/ człowiek práwy/ podiął śię stráconey spráwy.

5. Przyßedł od Oycá wiecznego/ y záś odßedł do niego/ Gdźie y nas bierze do śiebie śiádßy ná práwicy w Niebie.

*** 6. JEzu rowny Oycu swemu/ pomoż lu[]dowi twemu/ niech łáská y twa moc wieczna/ wßytkim będźie pożyteczna.

7. Twoy żłob niech nam świećí iáśnie/ niech twa chwałá nie gáśnie/ Day wzrost w[]wierze/ day w godnośći/ wniść do niebieski[e]y rádośći.

*** 8. Chwałá Oycu nawyższemu/ cześć Synowi wiecznemu/ chwałá Duchowi świętemu/ Bogu w Troycy jedynemu/ Amen.

Pieśn IV.

Da kommen solt der Welt Heyland.

PAN Bog z niebá wysokiego/ Gabryelá

sługe swego/wyprawił z poselstwem wdzięcz-

nym/ wszemu świátu pożytecznym.

2. Do kraju Gáliley skiego/ do Názárethu sławnego/ gdźie Marya poślubiona/ byłá Josefowi żona.

3. Od Bogá bedac posłány/ Archánioł do wiełey Pánny/ Ten niż záczał z nia rozmowy/ Tymi ja pozdrowił słowy:

4. Zdrowá badź umiłowáná/ z łáski od wielkiego Páná/ Bog z toba/ błogosłáwiona/ ze wszech niewiast ulubiona.

5. Pánná gdy posłá uyrzáłá/ z wielkim strachem rozmyślała/ jákieby to pozdrowienie/ jákieby było zjáwienie.

6. Lecz ja Anioł łagodnymi/ poćieszał słowy swojemi/ twa Márya prozna trwogá/ ználázłas łáske u Bogá.

7. Poczniesz y porodźisz Syná/ w nim ustánie ludzka winá/ y dasz Jezus imie jemu/ bo jest Zbáwićiel káżdemu.

8. On bedźie zwan Nawyższego/ Synem/ jemu Oycá jego/ Dawidá Tron dány bedźie/ by krolował wiecznie wszedźie.

9. Zátym Márya spytáłá/ nie bedeli mężá znáłá/ to ták dziwne obiecánie/ jákim się sposobem stánie?

10. Odpowiedźiał Anjoł Boży/ sam
Duch świety w to włoży/ moc to spráwi n
wyższego/ porodźiß Syná Bożego.

11. Oto szosty miesiac zchodźi/ ják Elżbie
Synem chodźi/ bo u Bogá wszechmocnego/ n
máß nic niepodobnego.

12. Gdy to Pánná zrozumiáłá / ná Bo
śie wola dáłá/ Owom sługá Páná mego/ st
śie podług słowá twego.

13. A ták w jey świetym żywoćie/ nád zw
czay było poczećie/ Bog wźiął krewkie człowi
czeństwo/ Pánnie zostáwił Pánieństwo.

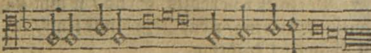
*** 14. O Jezu błogosławiony/ z námi zp
winowácony/ zácżynay w nas dobre spráwy/
kończ/ y w wiedź do twey sławy/ Amen.

Pieśn V.

Menschenkind merck eben.

my/ iż nam Syná swego/ jednorodzonego/

z niebá posłáć raczył/ gdy czás pełny baczy.

2. Adwent Páński mamy/ ktory wyznawa
my/ w liczbie być Czworáki/ cielesny dwojáki
dwoy kształt duchownego u ybranym włásnego

*** 3. Pierwszem przyśćiem w ćiele/ spr
wił Pan wesele/ zbáwienia ludzkiego/ do śieb

żdego/ wołał a w swey mocy/náße niosł niemocy.

4. Z sobą Oycá swego/ y Duchá świętego/ áwnie nam pokazał / y chrzćić ták rozkazał/ Cnot ná sobie sámym/ dał wzor swym wybránym.

5. Vczáć swych wyrokow/ dowodził z Prorokow bysmy weń wierzyli / y przezeń ożyli / śmierćią piekło zborzył/Niebo nam otworzył.

※※※ 6. Drugie przyśćie jego/ przez Duchá Swiętego/ do duszy wybráney/ słowem powołáney/ y do odrodzonych/ w jedno zgromádzonych.

7. O tem słowy swemi / ták przyrzekł Bożkiemi/kędy w Imię moje / dwoje álbo troje / pospołu zásiędą/ mnie z sobą mieć będą.

8. Ná drzwi serc kołace/ chce z nas mieć páłace/ á kto go miłuje / słow jego pilnuje/ten Oycá y z niego má gośćia pewnego.

9. Kędykolwiek wchodźi/ tam Duch święty rodźi/ wnętrzne oświecenie / praw Bożych czynienie/ pod krzyżem wesele/ y świętych cnot wiele.

10. Ták z Oycy świętymi//przed láty dawnymi/ duchownie przebywał/ y w nich swoy byt miewał/dźień jego widáli/w nim się rádowáli.

※※※ 11. A gdy śmierć nádchodźi / Trzećiem Przyśćiem wchodźi/ po Duszę wiernego / gdy sługę swojego/ gdy Anjoły stáwią / gdy się y sam zjawia.

12. Ták przyszedł/ ták swemu / wyznawcy stáłemu/ Szczepanowi wrotá / otwárł do żywotá/ ták mieśli weseli/ Łázárzá Anjeli.

13. Ná toć nam czuć kazał / dla tego zákazał /

żał/doczesnych frásunkow/ y niemiernych trur
kow/bo dniá przyśćia jego/nie wiemy pewneg

*** 14. Czwárty Advent będźie/ gdy ná sa
przybędźie/krol wiecżney sławnośći/w dźiwn
wielmożnośći / z Anjoły świętymi / z woys
niebieskimi.

15. Záfrożyw twarz swoje / ubierze we zbr
je/ czyn gniewu swojego/ná pomstę grzesznego
bez wszelkiey litośći / będźie karał złośći.

16. Od oblicżá jego/ źiemiá z płácu swego
zbieży/niebo minie/ y ich mieysce zginie/á księ
gi wprowádzą/ z ktorych dekret dádzą.

17. Tám wiełcy y máli/ stáną / áby dál
początek żyćia swego/ y z słowá márnego / tá
będą zjáwione/ myśli zátájone.

18. Dźień on czas Bożego/ ráchunku wa
nego / dźień wieli dźień srogi / dźień płaczy
dźień trwogi/ one spráwy zápłáći/ á złość wie
cznie stráći.

*** 19. Dla tego my czynymy / ná sąd śi
gotujmy/ z uczynkámi swymi / z wiáry idąc
mi/ ná modlitwách trwaymy / ták Páná cze
kaymy.

20. Rácz dáć Pánie Chryste/ nám sumie
nie czyste/ bym w dźień przyśćia twego/ ná śi
łostáwego/ z poćiechą pátrzyli/ wiecznie z tob
żyli/ Amen.

Pieśn VI.

Taż Nota.

O Tos nam życzliwy / Oycże wiecżnie ży-
wy/ cżeśći oddawamy/ bo od ciebie ma-
my/ twego jedynego/ Syná namilszego.

2. Rad wszystko umiemánie/tákie zmiłowá-

nie

e/ bo miásto ostrośći / przećiw ludzkiey zło-
i/ ná wszytkie narody/ sprawił Bog swe gody.
3. Co gdy ułożono/ wnet czás náznáczono/
táyne rádźie jego/ czás pewny ktorego/ miał
żyć Chrystus w ćiele / ná ludzkie wesele.
4. Zaraz o tey sprawie / dano znáć łaská-
ie/ w Ráju Adámowi/ więc Abrahamowi/
otym Pátryárchom/ y Judskim Monarchom.
5. Ci wierząc statecznie/ á prágnąc serdecz-
nie/ Bogá widźieć w ćiele/ wołáli nań śmie-
/mowiąc/ wspomni Pánie/ ná swe obiecánie.
6. Rozedrzyi Niebiosá / niech zbáwienna
pá/ upádnie ná źiemię/ niech Pánieńskie ple-
ię/ przyidźie/ y ná głowę/ zetrze moc wężowę.
7. A gdy námieniony / czás był wypełnio-
iony/ Syn mądrość wiecznego/ Oycá niebie-
kiego/ ják rzekł/ ták śię stawił/ y lud swoy wy-
áwił.
8. Bog przyiął kształt sługi/ sług złych płá-
ąc długi/ by nas z Oycem zgodźił/ z Pánny śię
áro dźił / násze oprocz złośći / miał wszytkie
włásnośći.
9. Rowny bostwem swemu / Oycu przed-
wiecznemu / czym nie był / tym śię stał/ czym
był/ być nie przestał / wzniost przez swe zniże-
nie/ ludzkie pokolenie.
※※※ 10. Chwałá Chryste tobie / w dźiwney
twey osobie/ z Oycem/ z Duchem Swiętym/ w
Bostwie nie poiętym/ w wiedź nas z swey miło-
śći/ do wieczney rádośći/ Amen.

Pieśń VII.

Wszyscy

W Szyſcy wierni śpiewaymy/ chwaląc
Aż w ſercách ponawiaymy/ Swięty
Bogá ſwego/ R.
Adwent jego/ w Ráju przyobiecány/
Oycu Adámowi/ Y częſto powtarzány
wiernych narodowi.

2. Bog śię ßczerey miłośći/ zmiłował nád námi ·/. Widząc nas z wyſokośći/ być w piekle Więźniámi ❧ Przez Adámá pierwßego/ śmierć y potępienie/ przez Adámá wtorego/ żywot y zbáwienie.

3. Co Bog w táiney ſwey rádźie/ poſtánowić raczył ·/. To zyśćił gdy ſpoſobny czás tego obaczył: ❧ Do Máryey wyſłáwßy/ Archániołá ſwego/ á jemu urząd dáwßy/ poſelſtwá wdźięcznego.

4. Zdrowá bądź ukochána z łáſki twórcy ſwemu ·/. Ze wßech niewiaſt wybrána do wielkich ſpraw jemu/ ❧ Ták rzekł Anioł/ Pánná go/ ze drżeniem ſłucháłá/ A z pilnośćią poſelſtwo jego uważáłá.

5. Lecz Anioł rzekł/ ná ſtronę/ odrzuć Pánno trwogi ·/. Ciebie wźiął pod obronę/ Bog nád wßemi Bogi/ ❧ Oto Syná w czyſto=

l/ porodźiß wielkiego / á názwieß z spraw
łasnośći/ JEZVS Jmię jego.

6. Ten będźie obwołany/Synem nawyżße-
o ·/. Jemu da Pan nád Pány / rząd świátá
ilego/ ☞ W Dawidá Przodká swego/ ma-
śtáćie śiedźie/ á do wieku wi·cznego/wßytkim
łádáć będźie.

7. To przyjmując dźiewicá/ poważnie py-
átá ·/. Jákoż ja Krolewicá/ tego będę miá-
á? ☞ Rzekł Anjoł Duch w ćię wstąpi / á
moc nawyżßego/ ćieniem ćię swym obstąpi / y
owiedźie tego.

8. W tym śię Pánná oddáłá / w moc
Stworzyćielowi ·/. Y tę odpowiedź dáłá / je-
o Anjołowi/ ☞ Jam jest sługá gotowa/Pá-
u niebieskiemu/ niech śię stánie twa mowa/ ná
wieczną cześć jemu.

9. Tam Bogu ustąpiłá/ włásność przyro-
zona ·/. Tám śię wiáry zjáwiłá / tajemnicá
ná ☞ Bog śię ná świát pokazał/ w ćiele
bjáwiony/ Z kąd Anjelski y ludzki stan uwese-
ony.

10. Porządnie obesłano/ wßystkie świátá
włośći ·/. Y Pogánom znáć dano/ o Pańskiey
ytnośći/ ☞ Wiárę przyjęli w niego / a on
zmogßy sławnie/ ßátáná okrutnego / wstąpił
w niebo jáwnie.

✠✠✠ 11. Chwalmy Bogá serdecznie/ wesoło
śpiewájąc ·/. Jego chwały społecznie/sobie po-
magájąc/ ☞ Chwalmy go za dar drogi/Sy-
ná zesłánego/ wielki nász Bog nad Bogi/ wiel-
kie Jmię jego.

Pieśn VIII.
Notą Pieśni IV.

JEzus Chrystus Bog prawdźiwy/ stawił śię nam miłośćiwy/ kiedy raczył z nieba zstąpić/ á z nami śię społem złączyć.

2. Chcąc aby świat był zbawiony/ Bog jest w ćiele objáwiony / zá spráwą Duchá świętego/ dla wykupienia nászego.

3. Słowo z ćiáłem śię złączyło / Pánnie czystość zostáwiło: tśćić nad rozum człowieczy/ spráwił Bog ták dźiwne rzeczy.

4. Bo gdy Pánná uwierzyłá/ moc Naywyższego spráwiłá/ Weyrzał Bog ná jey zniżenie/ Duch święty spráwił wćielenie.

5. Wyszedł od Oycá wiecznego/ wszedł do domu Pánieńskiego: zá zbroję wźiął z Pánny ćiáło/ áby swych zachował cáło.

6. Wyszedł z żywotá czystego / ják z páłacu krolewskiego/ Jáko obrzym ku bojowi/ szedł ná pomoc człowiekowi.

7. Y zwyćięzył Diabłá złego/ śmierć/ piekło/wszytkę moc jego: czym był wszytek świát záráził/ to Zbáwićiel y z nim skáźił.

*** 8. JESV rowny Oycu swemu/ pomoż przyrodzeniu mdłemu: Vlecz sam násze krewkośći/ podług niezmierny miłośći.

9. O JESV Chryste z lutośći/ ktoryś śię począł w czystośći/ błogosław nam/ obroń złego/ domieść Krolestwá wiecznego / Amen.

Pieśn IX.

WEsel śię Corko Syońska/ śpiewaj duszo

wiern

wierna Chrześciáńska/ niewymownie się
radujac/ a w sercu tryumfujac.

2. Oto twe wieczne zbawienie/ oto twoje spráwiedliwienie/ jedźie do ciebie na lichy/ osliczy twoy Krol cichy.

3. Odday słuszny pokłon jemu/ poddaj się y moc Pánu niebieskiemu/ on z skárbu własney asługi/ zbogaca wierne sługi.

4. On zgromi nieprzyjaćiele/ ktorych ty masz ewszad bárzo wiele/ y morzem/ y ziemią snanie/ y niebem jak chce władnie.

5. Do Narodow pokoy jego/ krew świáectwem przymierza wiecznego/ on więźniom dołu bez wody/ pomoże do swobody.

6. Dźiękuymy Bogu nászemu/ á chwały ozdawaymy záwsze jemu/ iż nam spełnił/ co lubował/ żywot wieczny darował.

7. O Chryste Krolu niebieski/ ráczże nas spomagáć lud swoy źiemski/ á w swojey spráiedliwośći/ day nam wieczne rádośći.

Pieśn X.

Gläubige Seel schau dein HErr.

WIerna duszo świętego/ przyjmi Krolá
swego/ zbywáy wieczney niewoli/ w niego

2. Káżde ſerce wybráne/ á Bogu oddán
miey rádość miey weſele/ że ſię Bog twoy p
kazał w ćiele/ á iż ſię z tobą zeymuje/ gdy du
chownie w tobie kroluje.

3. Dla nas ſię ná świát ſpieszył/ áby ná
ućieszył/ z grzechow/ z śmierći wybáwił/ potę
y żywot wieczny ſpráwił/ upad Adámá pier
wszego/ náprawił z miłośierdźia ſwego.

4. Moc szátáńſka zepſował/ mdłych lud
rátował/ wybrane przyprawuje/á w nich ſob
mieſce gotuje/ y ná świećie mieszka z ſwymi/
ná wieki zoſtánie z nimi.

5. Gdźie ras to ſłońce wznidzie/ nigdy n
odeydźie/Bożey zbáwieńey zorze/ gwałt wszyſ
kiego świátá nie zmoże/ áni piekielne ćiemn
śći/ nie ogárną wieczney świátłośći.

6. Tym ſię świátłem ćieszyli/o nim w gł
mowili/ Prorocy Boży święći/ w ludźiach b
dząc do niego chęći/ by corychley powſtawal
ą świátłość niebieſka witáli.

7. Powſtań Jeruzalemie/ wznieś ſię z ći
mney źiemie/ do twojego podwoja/ wſchod
ſłońce/ wſchodźi cześć twoja/ do twey zorz
Narodowie/ gromádno idą y Krolowie.

8. W świetle chodząc nie błądźmy/ Chryſtuſem śie rządźmy/ jemu śie oddaway-my/ nábożnym go ſercem żadaymy/ bliſkie jeſt świátá ſkonánie/ zoſtań z námi JEzuśie Pá-nie.

9. Byſmy w Wierze wzroſt bráli/ w cno-ćách śie wzmagáli/ bliźnie ſwe miłuiacy/ á ná twoie Przyśćie czuiacy/ day nam o Chryſte łá-ſkáwy/ uyrzeć świátłość niebieſkiey ſławy/ A.

Pieśn XI.

PAnie Jezu Chryſte przez twoie Wćiele-nie/ rácz nam dáć prośimy Boſkie poże-gnánie.] .

2. Day byſmy śie ćiebie/ ták rozmiłowáli/ ebyſmyć cześć chwały ſámemu wzdawáli.

3. A potym żywoćie/ przyjmi nas tu ſobie/ dyż náſzá Nádźieiá położona w tobie.

4. Abyſmy śie tám ſczeſliwie oglądáli/ czegoſmy z rádośćia/ tu oczekawáli/ Amen.

Pieśn XII.

CHwalebny jeſt Bog Narodu Izráel-

ſkiego/ iż uczynił odkupienie ludu ſwego.

2. Y podnioſł upádła moc Zbáwienia náſzego: w Domu Dawidá ſługi wiernego ſwego.

3. Ták jáko to był obiecał/ przez uſtá świętych/ Prorokow ſwoich od wieku záwſze wſzietych.

4. Iż nas miał wybáwić od Nieprzyiaćioł náſzych/ ktorzy nas też trapili czáſow wſzelákich.

5. A chcąc użyć nád Oycy miłośierdźi ſwego/ nie zápomniał Teſtámentu náświętſzego.

6. Przyśięgę Abráhámowi Oycu náſzemu ziśćił dawſzy to już ludowi ſwojemu.

7. Byſmy będąc z rąk nieprzyiaćioł wybáwieni/ mogli mu ſłużyć niczym nie uſtráſzeni.

8. W świątobliwośći/ w ſpráwiedliwośći przed nim chodząc/ przez wſzyſtkie dni náſze żywot święty wiodąc.

9. Ty Dźiećię będźieſz zwan Prorokiem na wyżſzego/ Poydźieſz przed Pánem/ gotując drogi jego.

10. Oznáymując o zbáwieniu ludowi jego Przez odpuſzczenie grzechow z dobroći jego.

11. Przez niezmierne miłośierdźie Bog náſzego/ ktory zſtąpił dla nas z niebá wyſokiego.

12. Aby oświećił ktorzy w ćiemnośćiách śiedźieli/ y tych ktorzy tákże w ćieniu śmierći byli.

13. Sprá

13. Spráwuiąc nogi náſze czáſu wſzelákie-
go / tą drogą zbáwienną pokoju wiecznego.
✱✱✱ 14. Bądźże wieczna chwałá Bogu Oycu
náſzemu / Synowi jego y Duchowi świętemu.
15. Tak jáko uſtáwicznie byłá od wieczno-
śći / Niechay będźie wiecznie jego wielmożno-
śći / Amen.

NA BOZE NARODZENIE.

Pieśn XIII.

Pánie náſz źrzodło od wieczności / etc.

Pátrz Pieśni CV.

Pieśn XIV.

Der Tag der iſt ſo Frewdenreich.

Chwalmy wſzyſcy w rádości / ſtworzy-
Iż z wielkiey życzliwości / zbáwie-
ćiela ſwego / R.
nia ludzkiego / Dźiećiatkiem śię náro-
dźił / á proroctwom dogodźił / ſwoim Ná-
rodzeniem / z Máieſtátu zſtąpiwſzy / Bo-
ſtwo wiecznie złączywſzy / z ludzkiem przy-

rodzeniem.

2. O dziwne z Niebá wyście/ Adámá wtorego /:. Cudowne w ciele przyście/ Monárchy wiecznego/ Rádują się Anjeli/ y śpiewáją weseli/ ná cześć tworcy swemu/ yż ludzkie pokolenie/ przez to swe národzenie/ odjął czártu złemu.

3. Izáiasz powiedział/ że się miał národzić /:. Anjoł Pannie powiedział/ że go ma urodzić/ Náder szczęśliwa Panná/ ktora ná to obráná/ z domu Krolewskiego/ by Mátka Boża byłá/ Rządcę nam porodziłá/ dworu niebieskiego.

4. Jozef z Augustowego/ z Márya Dekretu /:. Szli do Bet lehem swego/ Miástá Názárethu/ A tám czysta dziewicá/ powiłá Krolewicá/ ktory płácąc długi/ w księgi wieczne niebieskie/ w towárzystwo Anjelskie/ nas wwodzi swe sługi.

5. Pátrz jákie to zniżenie/ Páná náwyższego /:. Pátrz jákie wyniszczenie/ Krolá wszechmocnego/ Ten co w Niebie pánuje/ w lichym złobie nocuje/ uwiniony w płátki/ obroki wszem dawájąc/ w bárwy przyodziewájąc/ rozmáite kwiátki.

6. Anjoł Pásterzom zjáwił/ gdy stad dogladáli /:. Yż się już ná świát stáwił/ ktorego żadáli/ Zwiástuję wam wesele/ Bog się pokazał w ciele/ w Bethlehem znaydziecie/ w pieluszki uwinione/ á w złobie położone/ to z Márya Dziecię.

7. Cześć Bogu w wysokościách/ Anjel

śpiewáli ·/. Ná ziemskich ludziom wkrościách/ pokoy zwiástowáli / &c. Słyszác o Pánskim Kowie/ kwapliwi Pásterzowie / do Dawidowego/ miásteczka przybieżeli / nowiny powiedzieli/ chwaląc Bogá z tego.

✶. 8. Chryste Krolu niebieski/ od Oycá posłány ·/. Odkupicielu ludzki/ národzony z Pánny &c. Day nam pokoy swoy drogi/ oddal szátánskie trwogi/ od stádá twojego/ potkum biedy y złości/ prowadź z cżesnych trudności/ do Ráju wiecżnego/ Amen.

Pieśn XV.

Taż Nota.

Ein Kindelein so lóbelich.

NArodźił śie Chrystus Pan/ grzesznym ná zbáwienie ·/. A Syn Boży nam jest dan ná obweselenie/ &c. By był ná świát nie przyszedł/ nigdyby był nie wyszedł/ człowiek z potępienia: O nadroższy Jezuśie / nád grzesznymi smiłuy śie/ pomoż do Zbáwienia/ Amen.

Pieśn XVI.

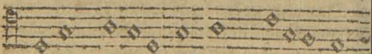
Danckſagen wir alle GOtt.

JUż teraz wszyscy śpiewaymy/ á Chrystusowi dźiekujmy: Bo on nam rácżył/ przez Národzenie/ spráwić od Dyabłá wybá-

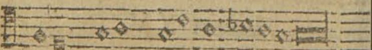

wienie.

Záśpiewaymyż mu już wdźięcznie/ Chwalmyż go wszyscy serdecznie/ dla zmiłowánia/ wykupienia/ ktore mamy z jego národzenia.

Jemuż przystusza śpiewáć z Anjoły w rá-

dośći/ chwała Bogu ná wysokośći.

2. Chryste Pánie nász jedyny/ Bogu Oycu Synu rowny/ Tobie my nędzni/ chwałę wzdawamy/ ze wszemi twojmi wybránymi :/: B przez ćię świát jest uczynion/ y kázdy człowiek jest stworzon/ ktorego żywisz y záchowywasz/ b w swey mocy niebo y źiemię masz/ Tobie słuszna jest śpiewáć z Anjoły w rádośći/ chwała Bogu ná wysokośći.

Pieśn XVII.
Taż Nota.

Dźięki już wszyscy wzdawaymy/ Páná Bogá wysławiamy/ yż śię objáwił/ y ná świát stáwił/ á z szátáńskiey mocy nas wybáwił :/: Spiewaymy mu ná cześć wdźięcznie/ chwalmy go wszyscy serdecznie/ bo nam zbáwienie/ przez národzenie/ sprawił y przez swoje umęczenie Páná wyznawaymy/ wysławiaymy w rádośći/ Chwała BOgu ná wysokośći.

2. Będąc Bogiem wiecznistym/ Synem Oy-

u jednoiſtym/ nie uczynionym / áni ſtworzo=
nym / ále dźiwnym ſpoſobem zrodzonym :/:
Przezeń wieki wyſtáwione / y wſzytkie rzeczy
ſtworzone/ on opátruie/ on je ſpráwuje/ on w=
niebie/ on ná ziemi pánuje ☞ Páná wyzná=
waymy/ wyſłáwiamy w rádośći/ Chwałá Bo=
gu ná wyſokośći.

3. Przed ktorym Kory Anielſkie/ y wſzytkie
duſzy niebieſkie/ kołem ſtawáją/ wolą konáią/ á
zá dźiedźicznego Páná máją :/: Ten zniżony
pod Anjoły/ nas wźiął zá ſwe przyjaćioły / w=
ſwym świętym słowie/ nas bráćia zowie / już
nam ſłużą niebieſcy posłowie ☞ Páná wy=
znawaymy/ wyſławiaymy w rádośći/ Chwałá
Bogu ná wyſokośći.

4. Mocny Obrzym z wyſokośći / bieżąc do
boju w niſkośći/ zbroię nędznego / ćiáłá náſze=
go/ wźiąwſzy/ zjáwił moc rámienia ſwego :/:
Smierć podjąwſzy/ śmierć zwojował / o nam
nowy rod zgotował / nas ożywiájąc/ grzechy
zmywájąc/ ſwoję świętobliwość nam dawá=
jąc/ ☞ Páná wyznawaymy / wyſławiaymy
w rádośći/ Chwałá Bogu ná wyſokośći.

5. Mocą ſwą wſtał/ uśiadł w niebie/ by nas
rátował w potrzebie/ część ćiáłá jego / mamy
ſławnego/ dawcą z Niebá y Duchá świętego :/:
Duch Wiáry y miłość rodźi/ y do jedności
przywodźi/ ſługi dáruje / ſercá ſpráwuje/ ſłá=
wem y świątośćiámi mocuje ☞ Páná wy=
znawaymy/ wyſławiaymy w rádośći/ Chwałá
Bogu ná wyſokośći.

*** 6. Chwałá bądź Oycu wiecznemu/ ták
śię w nas kocháiącemu/ yż Syná ſwego/ namil=
ſzego/ dał/ á z nim ſkarb Kroleſtwá wieczne=

go :/: Chwała Synowi Bożemu/ chwała Duchowi świętemu/ w Bostwie jednemu / Bogu práwemu/ wiecznemu/ świętemu / chwalebnemu ☞ Páná wyznawaymy/ wysławiaymy w rádośći/ Chwała Bogu na wysokośći/ Am.

Pieśn XVIII.

Tąż Notą.

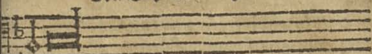
NIż wszyscy z sercá całego Chwalmy Páná Bogá swego / Yż nam zbáwienie/ czártu zginienie / spráwił przez swe święte národzenie/ ☞ Spiewaymy z Anioły Hymn wesoły w rádośći/ Chwała Bogu ná wysokośći.

2. Chryste Pánie nász dźiedźiczny z Oycem chwały godny wieczny Ciebie sámego/ z sercá szczerego/ chwalemy w gromadźie ludu twego ☞ Spiewaymy z Anioły Hymn wesoły w rádośći/ Chwała Bogu ná wysokośći.

3. Chryste przez ćię świát stworzony/ Przez ćię człowiek uczyniony/ Ty opátrujesz / sam o nim czujesz/ Ty dla niego w niebie plac gotujesz ☞ Spiewaymy z Aniołty Hymn wesoły w rádośći/ Chwała Bogu ná wysokośći.

Pieśn XIX.

NAstał nam dźień pożądány/ w nim śię z czystey Pánny / národźił Syn Boży / zkąd śię wiernym zbáwienny/ pożytek

mnoży.

2. Ktoremu Xiężyc/ y gwiazdy / z słońcem
służą záwżdy/ ktorego duchowie / chwałą nie=
bieścy/ chwałą Cherubinowie.

3. Ten / co wieczne stworzył Látá/ w niskie
wszedł kray świátá/ kształt sługi lichego / przy=
iął Pan wyniszczywszy siebie sámego.

4. W nim się oświeciłá Boska nam zbá=
wienna łáská/ ucząc nas wszech tego/ byśmy
grzech porzućiwszy/ szli do dobrego.

5. O byśmy to mogli sámi uważáć ják z ná=
mi/ Bog się obyć raczył / że nas y zá dźiátki
wźiął/ y win przebaczył.

6. Niepojęte zmiłowánie/ dźiwne rátowá=
wánie/ godne dźiękowánia/ godne z cáłego ser=
cá chwał/ y śpiewánia.

7. Widząc Pan Bog ludzkie złośći / błędy
y trudnośći/ widząc záwiedzenie/ nas wszech od
poćiech wiecznych/ w wieczne więzienie.

8. Z czego nas áni własna moc/ ni Anjelska
pomoc/ nie mogłá wybáwić/ Tám Pan BOG
swą wszechmocność/ raczył objáwić.

9. Niewinny podjął się złośći/ przyjąwszy
krewkośći/ ćiáłá człowieczego/ pocznie śmierć
y czártá zwálczył srogiego.

10. Wtory Adam sam Pan z Niebá/ pier=
wszego ják trzebá/ Adámá rátował/ y nád zwysz
tytuł Bożych dźieći dárował.

11. Zá co mu ludźie ná ziemi/ z Anjoły
świętymi/ piosnkámi rádośći/ oddawaymy ser=
decznie násze wdźięczności.

***12. Bądź cześć tobie Chryste Pánie / zá

twe złutowánie/ żeś nas raczył zbáwić/ y w-
poczćie dźiatek swoich w Niebie postáwić/ Am.

Pieśn XX.

GDy śię CHRystus národźił/ wszemu
świátu dogodźił/ Anjeli mu śpiewáli/
Bogu cześć oddawáli/ Pánna Syná po-
częła/ Chrystusa porodźiła/ Pánieństwá
nie stráćiła.

2. W Bethlehem śię národźił / ktorego wszystek świat był/ leżał powity w żłobie/ Bog w dźiwney swey osobie/ Niebem nie ogórniony/ wźiął sługi pogárdzony/ kształt dla nászey obrony.

3. Anieli obiáwili/ Pásterżom te nowiny: Do Betlehem bieżeli/ tam Jezusá uyrżeli/ uyrżawszy cześć mu dáli/ á Bogu dźiękowáli/ iż Jezusá poználi.

4. My też to poznawaymy/ z rádośćia przywitaymy/ nie wstydźmy śię nágiego/ á ták ubożuchnego: Dla nas ći to on sprawił/ że śię na świat stáwił/ by nas grzeszniki zbáwił.

5. Uczynił to dla ćiebie/ byś z nim wiecznie był w niebie/ k niemuß przystąp/ nie bój śię/ dla grzechow nie ſtrachay śię: Bo to u niego znaydźieß/ iż grzechow twych pozbędźieß/ á ku zbáwieniu przyidźieß.

** 6. O národzone Dźiećię/ zbawże nas/ prośimy ćię/ przez Národzenie twoje/ przyjmi nas w łáſkę ſwoję: boć śię dla nas národźił/ byś nas z Oycem pogodźił/ y nam Zbawićielem był.

7. A ták my juß z Anjołmi/ Bogu cześć chwałę dáwmy/ Bogu ná wyſokośći/ że nam dał z ſwey miłośći/ Syná ſwego włáſnego/ w Boſtwie ſobie rownego/ dla zbáwienia naßego: Amen.

Pieśn XXI.

Już jáſne słońce wyßło/ rádujćie śię lu-
dźie/ á ná świát nędzny przyßło/ z nim
zbáwienie idźie/ w nim nam ſwe obiecá-
nie/ pełniß wieczny Pánie.

2. Już nam Emmánuelá/ Pánná porodźiłá/ już też nieprzyjaćielá/ moc Boża zrożiłá/ Syn Boży śię národźił/ á nas z Bogiem zgodźił.

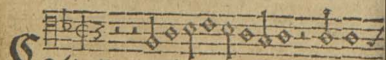
3. Náder dźiwne poczęćie/ dźiwne národzenie/ dźiwne śię z námi zięćie/ y Boże zniżenie dla rátunku wszytkiego/ świátá upádłego.

4. Syn Oycá od wiecznośći Monárchy wielkiego/ obrał Mátkę w niskośći stánu ubogiego/ żeby nam wieczne z śiebie/ skárby podał w niebie.

*** 5. Chrystus dla nas podstąpił/ nędze, głod/ prágnienie/ y w łáźni nas zástąpił/ ćierpiąc umęczenie/ pokarm y napoy spráwił/ y sto nam wystáwił.

6. My wdźięczni Pánie twego dla nas národzenia / prośimy rácz nam swego użyczyć zbáwienia/ dáy wiecznie chwalić ćiebie/ z Archányoły w niebie. Amen.

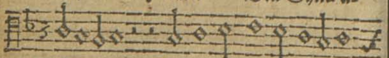
Pieśń XXII.

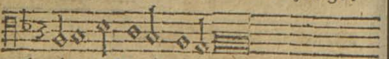
Cześć Bogu ná wysokośći / z jego
A ludźiom pokoy ná źiemi / bo Bog

zbáwienney miłośći: R.
dobrey woli z nimi. Dla Syná u=

kochánego / z Máryey národzonego /

świátu od Bogá dánego.

2. Dla ludzkiego pokolenia/ z rąk piekielnych wybáwienia :/: Emmánuel pożądány/ był Oy=

om przyobiecány — Z wielką go chęćią czę-
áli/ z duszę go widźieć żądáli/ weń wierząc zbá-
wienie bráli.

3. A gdy czás obietnic wyszedł/ Syn Boży
od Oycá przyszedł :/: Ná násze wielkie wesele/
objáwił śie w ludzkim ćiele — Piekło zbu-
żył/ stárł Rayskiego/ głowę węzá okrutnego/
zgłádźił śmierć zbóyce ludzkiego.

4. Toć Mesyasz obiecány/ toć náśienie czy-
stey Pánny :/: Toć kwiátek ze pniá Iessego/ toć
grunt dobrá nawyższego — W nim świát
uspráwiedliwienie/ w nim ma spokoyne su-
mnienie/ w nim ma y wieczne zbáwienie.

5. Przetoż śię wszyscy ráduymy/ á Pánu
Bogu dźiękuymy :/: Spiewájąc z Anjoły
wdźięcznie/ y z ludem wiernym społecznie/ —
O Iezuśie národzony/ brzmi twa sławá ná
wsze strony/ ćieszymy śię z twey obrony.

✱✱✱ 6. Bądź tobie chwałá Krolu nász/ yż śię
w nas ták bárzo kochasz :/: Żeś nam o swym
Národzeniu/ dał znáć y o odkupieniu/ —
Rácz nas w tey Wierze gruntowáć/ w pokoju
zbáwiennym chowáć/ y wieczną chwałą dáro-
wáć/ Amen.

Pieśń XXIII.

Aniołowie oni Posłowie w polu stáli/ wielką rádość zwiástowáli.

2. Národzenie/ objáwienie Chrystusowe/ wesele świátu gotowe.

3. Kto to widał? Kto to słychał? Kto o wieká? że Bog národzon z człowieká.

4. Odkupićiel Emmánuel jest Bog z námi Pan niższy miedzy sługámi.

5. Izáiasz w on dawny czás tájemnice/ wyrzekł o Synu dźiewice.

6. Nawyższego Oycá swego Syn kochány z Pánny ná świat ludźiom dany.

7. O miłośći z wysokośći Boża wielka / żeś człowiekiem dla człowieká.

8. Skárb niebieski / Krol Anjelski/ złegi sługi/ krwia swoia wypłáćił długi.

9. Głosy swymi wesołymi z tey miłośći chwalmy Bogá z wysokośći.

** 10. Badź społecznie/ dźiś y wiecznie cześć Synowi/ Oycu/ świetemu Duchowy: Amen.

Pieśn XXIV.

Taż Notą.

Myznawaymy/ wysławiaymy Krolá swego/ w Bethlehem národzonego.

2. Pánu swemu nawyższemu słońce/ mieśiac/ służy we dnie w nocy świecac.

3. Zwolennicy/ Meczennicy chwala ćiebie/ Krolu w szcześnem twoim Niebie.

4. Y my z nimi serdecznymi głosy swymi/ śpiewamyć ku cżći ná źiemi.

** 5. Bogu chwałá wiecznie stałá w wysokośći/ yż poyrzał ná źiemskie włośći/ Amen.

Pieśn XXV.

Vom Himmel hoch da komm ich her.

IDe áż z Niebá sámego/ z poselstwem od

Nawyższego/ wesołe rostoszne nowiny/ u-

wesela ludzkie Syny.

2. Národźił śię z czyst[ey] Pánny/ Pan Jezus Chrystus názwány/ śliczna przyjemna osoba/ Anielskich korow ozdoba.

2. Krol nád Krolmi/ Pan nád Pány/ Bog ná wieki pożegnány/ ten lud swoy z grzechow wybawi/ á Rayski upad nápráwi.

4. W nim niebieskie wszystkie dáry/ BOG Oćiec złożył bez miáry/ przezeń ludźie mieszkáńcámi/ w Niebieśiech bedźiećie z námi.

5. Złob znák pewny maćie tego/ w nim Syná pierworodnego/ uboga Pánna złożyłá/ á pieluszko powiłá.

6. Nuż też y my podźmy sámi/ do Bethlehem z pástuszkámi/ witáć Jednorodzonego/ Syná z Pánny/ Bogá swego.

7. Bá pátrz jedno serce moje/ ná wielkie poćiechy swoje/ toć to zdawná obiecány/ on Messyasz pożądány.

✶✶ 8. Witay o Gośćiu niebieski/ ná nász ubogi kray źiemski/ tyś przyszedł podnieść grzesznego/ bądźżeć wieczna chwała z tego.

9. Pánie Tworco wszytkich rzeczy/ ná jákieyż to nas masz pieczy/ yżeś nam k woli ták przybył/ jákobyś nanedznieyszy był.

10. Choćby był z złotá szczerego/ Podły świát ná ćię jednego/ y Niebo ćię nie ogárnie/ á ty masz nocleg ták marnie.

11. Stromá złotogłowy twoje/ słáyniaKro-

lewskie pokoie/Panna/ Jozef/ wßytek twe Dwor/ żłob łożnicą/ pielußki zbior.

12. W tym właśnie iakbyś był w Niebie widzę Panie chetnym ciebie: Day bym iedynie u siebie/ cały świat ważył dla ciebie.

13. O święty moy drogi Panie/ niech cię mnie się dostanie/ ulub w sercu mym pokoie zniewol sobie smysły moie.

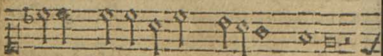
14. A ia pewien łaski twoiey/ z całey siły duße swoiey/ pokim żyw/ znać będę ciebie / będę z tobą wiecznie w niebie.

*** 15. Chwała Oycu y Synowi / chwała świętemu Duchowi : Tak Aniołowie śpiewali/ A nam pokoy zwiastowali.

Pieśn XXVI.

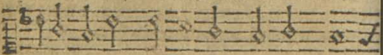
O Zacnaß to była nowina/ Zwiastuiemy wam radość wielką/

kiedy Narodzenie Bożego Syna / sprawiona na świata kraine wßelką/

święci Anieli/ Pasterzom wpolu we=dziś wam iest dany/ Zbawiciel on obie=

se li o po wia da li a tak śpie=cany/ plemię niewieście w Bethlehem wali:

wáły: Podźmy oddáć pokłon Bożemu/
Mieśćie. Chwałá Bogu ná wysokośći/

Synowi jednorodzonemu/ Pánu temu/
ták wielkiey jego ůczynnośći/ Yż nam swego/

Nawyższemu/ we żłobie leżącemu/ z An=
na mil szego/ dał Syná jedynego/ o

jołmy chwalmy Krolá swego/ w sercách
Dźiećie kochánie serdeczne / day mier

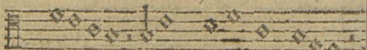
śpiewájąc/ wysławiájąc/ wyznawájąc
ná ziemi/ jedność z twymi wybránymi/

świe te J mie je go.
A w Niebie chwały wieczne/ Amen.

Pieśn XXVII.

Gelobet seystu Jesu Christ.

CHwała tobie Pánie Chryste/ Naśienie

2. Syn Boży jednorodzony / w pielußki
winiony / ma łożnice w podłym żłobie/ á sa
skarby wieczne w sobie / Halleluiah.

3. Siedzacy na wiecżnym Tronie/ leży n
przeczystey łonie/ to słowo przyięło ćiáło/ prz
ktore się wßystko stáło/ Halleluiah.

4. Słońce niebieskiey jasnośći/ weßło lu
zkiey ćiemnośći/ noc zganiajac z świata świ
ki/ w sercach wiernych wiarę nieći/ Halleluia

5. Dźierżawca kráju ziemskiego / nie ma
placu swego / By nas mießkáncy wiecżnym
pocżynił/ Gośćiem ná źiemi / Hálleluiah.

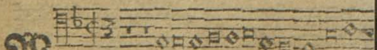
6. Nabogátßy dźiedźic z Niebá/ ćierpi n
dzę ják trzebá/ żeby naße długi zpłáćił / á z s
ba w Niebie zbogáćił/ Hálleluiah.

7. Stworzyćiel stał się stworzeniem/ Bo
niewieśćim naśieniem / by nas błogosłáwic
nymi/ pocżynił Synmi Bożymi/ Hálleluia

8. Bog nam wßystko spráwić rácżył/ czeg
potrzebę bácżył/ z tąd się Zbor wiernych rad
ze / Chwała Bogu wyśpiewuje/ Hálleluiah.

Pieśn XXVIII.

Ein Kind gebohrn zu Bethlehem.

ny z Pánny/ z czego się cieszy lud w no-

wym/ Jeruzálemie Bożym duchownym.

2. Pierwszy nocleg obrał sobie / w kozence w żłobie/ ten/ co nie spuszcza z opieki / żadn... krolestwá swego ná wieki.

3. Woł y osiceł zná swojego / Páná dźie... icznego/nie poznał lud Izráelski/ gdy się ná... dźił Tworcá niebieski.

4. Mędrcy zá Gwiazdy wskazániem/witá... c się z Pánem/złoto/kadźidło oddáli/y won... á Myrrhę ofiárowáli.

5. Rozumowi niepojęty / rod ten dźiwnie ...więty/bo wiecznie z Oycá zpłodzony/á z Pán... ey w pewnym czásie zrodzony.

6. Bez ràny jadu sprosnego/Węża piekiel... ego/ze krwie ktorą Pánna miełá/wźiął krew/ ...źiął własność ludzkiego ćiáłá.

7. Podobny nam w obcowániu/w pracách/ ... czuciu/ w spániu/ podobny w káżdey krewko... ści/ w tym niepodobny/ że prozen złośći.

8. Wźiął dźiał Syn Boży z ludzkimi/syny ...miertelnymi/ by nas uczynił swojego/dźiedźi... ámi Oycá námilszego.

*9. W dźień Bożego Národzenia/z dobre... o sumienia / wesołem sercem śpiewáymy / á ...iecznego Bogá wysławiaymy.

10. Bądź chwałá Národzonemu/ Krolowi ...ászemu/ chwałá Oycu Niebieskiemu / chwałá ...ieczna Duchowi świętemu/ Amen.

Pieśn

Pieśn XXIX.

CHrystus Syn Boży/ grzesznym radość mnoży/ urodzony z czystego/ żywota Márycy Pánieńskiego.

2. Radość Prorokow/ prawdę swych wyr kow/ Bog Oćiec spełnił mile/ dawszy nam Sy na swego tey chwile.

3. Przetoż mu káżdy wierny dźiękuy zán żdy/ z dáru nader drogiego / chwalac bez prze stania Imię iego.

4. Bo nazacnieyszy/ klenot naślicznieyszy/ nie oszácowány / z Boskiey skárbnice świát wydány.

5. Sławni Krolowie/ y Pátryárchowie/ dusze widźieć żadáli/ktorego Pásterze oglądál

*** 6. Ráduy się temu człowiecze / ktore mu/ Bog dał/ iż widźisz swego / Zbáwićielá/ ćiesz się z niego.

7. W nim wielka Boska ziáwiłá się łáská Ludzkiemu pokoleniu/ wiodąca ku wiecznemu zbáwieniu.

*** 8. Przetoż my tego wdźięczni z serc swego/żądaymy uczesnośći/ tych skárbow/ dro giey Boskiey miłośći.

9. By dał w dobrym stáć/ y do końcá wy trwáć/ á potym nam u śiebie/ dał mieszkánie wiekuiste w Niebie.

10. Tám gdźie króluje/ kedy śie ráduje/ z-
ybránymi świetymi/ z Anioły mieszkáńcy
ebieskimi.

** 11. Bogu kocháný/ á nam dárowány/
ay Jezu sługi swoie/ záprowadź nas w nie-
eskie pokoie/ Amen.

Pieśn XXX.

Pieśn záśpiewaymy/ ná chwałe Krolá
nawyższego/ á nabożnie w sercéch gray-
my/ bo śie Bog upadku nászego/ użalił
w ktory nas srogi/ Czárt wráził naród
ubogi.

2. Z szczerey miłośći/ oprocz wszelkiey lud-
kiey zásługi/ nic kończąc spráwiedliwośći/ dał
śienie co świátá długi/ wypłáćiwszy/ łcp sro-
ego/ z tárło węża piekelnego.

3. Abráámowi/ ponawiał obietnice swoie/
k że tez y Izákowi/ rzekł: rozmnożę potom-
wo twoie/ y w nim będą kráie świátá/ szcze-
iwe ná wieczne láta.

4. Izráel święty/ upewnił syny swoie o-
m/ że nie miał być Sceptr odięty/ ni rządcá

od Judy nápotym/ ażby śię Syło objáwił/ Płod Pániénſki nam ſtáwił.

5. Moyżeß na puſzczy/ przyrzekł: yż Pro- roká wielkiego / miał dáć Jzráelſkiey tłuſzczy Bog/ z miłośierdźia niezmiernego / ktorego y ſłucháć mieli/ jeſliby śmierći ujść chćieli.

6. Dawidá ſobie/ wybrał Bog podług ſer- cá ſwego / ślubuiąc w Boſkiey oſobie/ wzbu- dźić płod z biodr żywotá jego/ táki / co w ſpra- wiedliwośći/ miał krołowáć do wiecznośći.

7. Táyne wyroki/ Rad Bożych dźiś ſą ob- jáwione / co Bog mawiał przez Proroki/ ju nam jeſt wßytko uiißczone/ mamy już pożąda- nego / MESJASZA niebieſkiego.

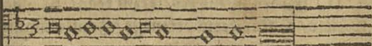
8. Dźiś mamy Gody/ dźiwnie roſkoſznie gotowáne/ ná ktorych wßyſtkie narody / prze Ewángelią zwołáne/ częſtuie Bog ćiáłem ſwe- go/ y krwią Syna namilßego.

*** 9. Już śię ráduymy / z tákiey Boſkie- ku nam miłośći/ á Pánu Bogu dźiękuymy/ nam weſzło ſłońce w ćiemnośći/ przez ktore od- kryte wßedy/ złośći y śmiertelne błędy.

*** 10. Bądź z tego chwáłá / tobie Pá- Bogu dobremu/ coby ná wiek wiekow trwáł- żeś dał Syná ludowi ſwemu: o rácz nam p- moc przez niego/ do kroleſtwá niebieſkiego/ A

Pieśn XXXI.

POſłuchayćie z weſelem/ co śię dniá tego/ czáſu dawnego w Bethlehem / zá pewne

ſtáło/ á już podáło/ Ludźiom wſzem.

2. Národźił śię Chryſtus Pan/ z ubogiey Pánny/ ktory nád Pány Panem ſam/nie miał cżeſnośći/ by wiecżne włośći/ ſprawił nam.

3. W ſtáyni połog leżáła/ święta Dźiewi- ...ı/gdy Krolewicá trzymáłá/bo mieyſcá indźie/ dźie márni ludźie/ nie miáłá.

4. W pieluchy uwiniony/á do jáśiełek/gdźie ...oł/ ośiełek włożony/ dla nas lichota/ nedza/ ...omota zniſzczony.

5. O Synacżku jedyny/ coś w ludzkim ćie- ...ućierpiał wiele bez winy/wſzyſtkie trzymajac/ w mocy májac kráiny.

6. Niebem nie ogárniony/w bydlecym żło- ...ie/ w lichey oſobie złożony/ maſz być ná źiemi Syny ludzkimi wzgárdzony.

7. Ty/ ktory przyodźiewaſz/ wſzyſtko ſtwo- ...enie/ ſam źimno drżenie w zyſku maſz/ nedzá ...y/ ktory niebieſkie kory rozdawaſz.

8. W ſzczyreyś obrał podłośći/ ſobie Ro- ...źice/ czyſtą dźiewicę w niſtośći/ rowny wiel- ...emu/ Oycu ſwojemu z wiecżnośći.

9. A to wſzytko nam k woli/by z oſtátecżney ...as wyjał wiecżney niewoli/ A nas ſam ſobie ...iał ku ozdobie powoli.

10. Inſzy nikt/ tylko ty ſam/ nas poráto- ...áć/ nie mogł/ ni nam dáć/ co Adam/ prze ...rzech utráćił/ten dług zápłáćił Chryſtus Pan.

11. Odiał nas doſkonále Czártu ſrogiemu/ ...iekłu ſtráſznemu/ y cále/ ſpráwił zbawienie y ...wielbienie w ſwey chwale.

12. Bądźmyż my wdźięczni tego / yż Zbáwićielá / Odkupićiela pewnego / Jezusá mamy / znamy / ufamy w samego.

** 13. Chryste nam národzony / á od Anjołow niebieskich posłow ziáwiony / tyś pieśni wdźięcznych / czći y chwał wiecznych dostoyny.

14. Przyjmi do swey opieki / nas niewolniki twe służebniki / bym dźięki / tu záczynali / w niebie śpiewali ná wieki / Amen.

Pieśn XXXII.

NYż my wierni záśpiewaymy z weselem / bo Pan Chrystus jest nászym Zbáwićielem.

2. Ten śię czásu ostátniego národźił / tym sercá ludźi wszystkich ochłodźił.

3. O czym z dawna Prorocy powiádáli Przyśćie jego od wiekow zwiástowali.

4. Iże Pánienká Syná począć miáłá / która by męża nigdy nie uznáłá.

5. Tego Syná Emmánuel zwáć miano Pan Bog z námi to imię wykłożono.

6. Bowiem przez jego święte Národzenie poczęło śię nas grzesznych odkupienie.

7. Z Bogiem Oycem nas wszystkich zjednoczenie / á wiecznego żywotá przywrocenie.

** 8. Bądźże Bogu chwałá ná wysokośći / z tey łaski á niewymowney miłośći.

9. A nam tu na źiemi w tey śmiertelnośći Pokoy w dobrey woli / y też w jednośći / Amen.

NA NOWE LATO.

Pieśn XXXIII.

Notą Pieśni XIV.

CHwalmy Pieśnią rádośći Páná Bogá
z tego ·/. Ze nam dał z wysokośći Syná
amiłßego/ ❧ Márya cna Dźiewicá/ uro=
źiłá dźiedźicá/ nam Dáwidowego/ á w pie=
ußki powiłá/ y do złobu włożyłá/ Krolá nie=
ieskiego.

2. Pásterz naprzod Pásterzom w polu ob=
áwiony ·/. A niebieskim rycerzom ten urząd
lecony ❧ Zeby Hetmáná swego/ w Kray
iemski idącego/ prowádźili jáwnie/ o nim ze=
by znáć dáli/ dźiećiątko opisáli/ leżące nie=
ławnie.

3. Ná polách Bethleemskich w pięknym
żądźie stáły ·/· Hufy korow Anjelskich/ á
ktoeno śpiewáły/ ❧ Chwałá ná wysokośći/
adź Boskiey wielmożnośći/ á pokoy ná źiemi/
o ludźiach upodobánie/ maß niebá/ źiemie Pá=
ie/ bo już mießkaß z nimi.

4. Zá stárego Zákonu táki Mándat dano
/. Aby Syná osmego dniá obrzezowano/ ❧
Gdy był Pan obrzezány/ Jezusem jest nazwá=
ny/ włásność słowá tego/ być ludzkim Zbáwi=
ćielem/ y Wyswobodźićielem/ z więzienia wie=
źnego.

5. Gdy był ofiárowány Pan w swoim Ko=
śćiele ·/. Ná to przygotowány cny Simeon
mićie/ ❧ Rzekł/ Puść Panie po boju/ mnie
ęßkego w pokoju/ służebniká twego/ bo czego
pożądáły/ oczy me oglądáły/ Zbáwićielá swe=
go.

6. Z gwiazdą z dálekiey ziemie Mędrcy przyiácháli ·/. Aby w Jeruzálemie Królá przywitáli/ ☞ Tá w mieśćie nie świećiłá/ do Bethlehem mierzyłá/ do domu onego/ gdźie Pánu dáry dáli/ kiedy ofiárowáli/ pokłon sercá swego.

7. Przed okrutnym Herodem z dźierżáwy Oycowskiey ·/. Ućiekał do cudzych ziem Monárchá niebieski/ ☞ By Adámá pierwszego/ z wiernym potomstwem jego/ przywroćił do Niebá/ dług ktorym Ray utráćił/ Adam pierwszy/ tym spłáćił Pan/ ják było trzebá.

8. Z Doktory śiadł w Kośćiele roku dwunastego ·/. Pokázując im śmiele smysł Pismá świętego ☞ Ci ktorzy go słucháli/ w sercu śię zdumiewáli/ nád mądrośćią jego/ bo stárce w zábáwániu/ y im odpowiádániu/ przechodźił biegłośćią.

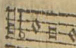
✱✱✱ 9. Zbáwićielu nász święty národzony z Pánny ·/. Od Pásterzow przyięty Jezusem názwány ☞ Niech ćię z Mędrcy chwalimy/ od ćiebie śię uczymy/ rozumu zdrowego/ zgrom twe prześládowniki/ prowadź swe służebniki/ do Ráju wiecznego/ Amen.

Pieśń XXXIV·

Chwałá tobie wieczny Pánie/ zá twoie

o nas stáránie/ żeś nas przez rok przeszły

chro

chowat/ á od złych przygod uchowat.

2. Prośim ćie też roku tego/ broń nas od wszytkiego złego/zdrowie/pokoy rácz dárowáć/ rácz nas ku swey chwale chowáć.

3. Rácz nas odrodźić sam w sobie/niech godnie służymy tobie/ obroń nas roku nowego/ grzechu y błędu sprosnego.

4. Day byśmy śię odnowili/ w cnoty śię przyozdobili/ day byśmy przestawszy złośći/ chodźili w sprawiedliwośći.

5. Niech ma swoy przybytek wźięty/ w sercách nászych twoy Duch święty/niech o zmysłách nászych rádźi/ niech je wola twa prowádźi.

6. Kośćiołowi powszechnemu/ po świećie rozproszonemu/ przyday do poczśtu wierzących/ serc pobożnośćią świecących.

7. Od niezbożnych ludźi buntow/strzeż Kośćiołá twego gruntow/ zgrom piekielnych nurtow wáły/ nie day burzyć twojey chwały.

8. Rozpadź márnych ludźi dumy/ záwśćydź wykrętne rozumy/ nie day słowem twym wichrowáć/ nie day śię sektom budowáć.

9. Prawdźiwi náuczyćiele/ niech brzmią wszkołách y w kośćiele/ młodź zápráwuy do twey woli/ á dorosłym broń swey woli.

10. Szafarze tajemnic twego/ Krolestwá wiekotrwáłe/ uzbroy mocą z wysokośći/ świetobliwey wymownośći.

11. Niech zgorszenia nie dáwamy/ áni też w nie upadamy/ ujmiey bystrych pierzchliwośći/ miłośćią swojey sfornośći.

12. Weź Pánie Polską Koronę/ pod swą

Oycowska obronę / strzeż jey we dnie/ strzeż je
w nocy/ od nieprzyjácielskiey mocy.

13. Day dobrą spráwę Zwierzchności/ rząd
zá Duchem twey mądrości/ niech złe rzeczy prz
rywáją/ á cnotliwym pomagáją.

14. Krolá Pomázáńcá twego/ Rádę y Ry
cerstwo jego/ błogosław ná długie látá / nieb
Krolu/ rządco świátá.

15. Niech sądow twych przestrzegáją / E
wángeliey plác dáją/ á będąc Synmi Bożym
niech idą drogámi twymi.

16. By potomstwu zostáwili/ jáko od Oy
cow nábyli/ kwitnącą Koronę Polską/ zá tw
opátrznością Boską.

17. Wszystkim Stanom świátá tego / d
Boże Duchá dobrego/ niech Chrześciánie tr
lują/ niech im pogánie hołdują.

18. Niech sługá zna Páná swego/ niech cz
Syn Oycá włásnego / niechay z chęci swoj
záwżdy/ to/ co winien/ czyni káżdy.

19. Głod/ miecz/ mor/ wszytkie przygody
oddal Jezu od twey trzody/ á z miłosierdzi
Boskiego/ użycz Roku szczęśliwego/ Amen.

Pieśn XXXV.

TObie bądź Pánie chwałá wszytkiego świ t / żeś nam dał doczekáć nowego lá-
tá/ day ábysmy się wszyscy odnowili/ grze

chy porzućiwßy/ w niewinnośći żyli.

2. Láſká twoja świetá niechay bedźie z námi/ boć nic dobrego nie uczynim sami/ mnoż w nas nadźieje/ przyſporz prawey wiáry/ niechay uznawamy prawdźiwe twe dáry.

3. Vzycz pokoju/ użycz twey świetey zgody/ niech śie nas boſá pogáńſkie narody/ á ty nas nie chćiey odſtepowáć Pánie/ ale nam rácz podáć ſwey Pomocy ná nie.

4. Błogosław/ Pánie/ źiemi z twojey ßczodrośći/ niechay nam doda doſtátek żywnośći/ uchoway głodu/ y powietrza złego/ day nam wßytko dobre/ z miłośierdźia ſwego/ Amen.

O MEDRCACH.

Pieśn XXXVI.

Nota Pieśni XXV.

OD wſchodu ſłońcá jáſnego/ do kończyn gruntu źiemſkiego/ co żywo cześć Pánu ſwemu/ day z Pánny narodzonemu.

2. Tworcá kregu niebieſkiego/przyjał kßtałt ſługi podłego/ ćiáłem ſwym ćiáło ratował/ ták nas bárzo umiłował.

3. Płodne łoſká z wyſokośći/ nioſły Páńſkie wnetrznośći/ przed tym náturze niez nány/ klenot nieoßácowány.

4. Stał śie gmách ſercá czyſtego/ Kośćiołem Bogá żywego/ tá ktora meżá nie znáłá/ wierząc słowom Syna miáłá.

5. Ják rzekł Anjoł/ ták śie ſtáło/ ßtał

Bog/ ktory jest przed wiekiem/ktorego w mátce zámkniony/ witał Jan Duchem ruszony.

6. W lichym żłobie y na sienie/ leży niebieskie Imienie/ ná trosze mieká przestawa / ktory wszytkim obrok dawa.

7. Anieli pełni rádośći/ chwałą Bogá w wysokośći/ á Pásterzom znáć dawáją/ yż Pásterzá świátá máją.

** 8. Niech chwałę ná wszystkie strony/ Pánie z Pánney národzony/ z Oycem/ y z Duchem społecznie/ ják od wiekow ták y wiecznie.

Pieśn XXXVII.

Nota Pieśni XXV.

HErodźie przecz śię Judskiego / boisz Królá ubogiego/ nie wydźieráć świeckich włośći/ dawcá Krolestwá wiecznośći.

2. Idźćie szczęśliwi Mędrcowie/ po gwiaźdźie y Páńskim słowie/ do Bethleem Oyczystego/ miástá Messyaszowego.

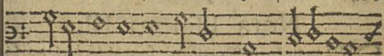
3. Złotem Krolá wyrażaycie/ Myrrą o Męce znáć dayćie/ kadźidło záś ják wiecznemu/ wdáry dayćie Bogu swemu.

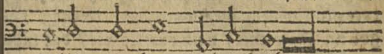
** 4. A ty Mędrcom obwieszczony/ Pánie/ w Jordánie ochrzczony/ coś uczynił wino z wody/ zdobiąc Kánáneyskie gody:

5. Náwroć błędne/ śroć głowniki / poczyń z nas swe zwolenniki/ grzech zmywszy/ day nam wnieść śmiecie/ przez śmierć ná wieczne wesele/ Amen.

Pieśn XXXVIII.

O Bogu przyjemne kwiatki / nowonaro-

2. Wáßá krwiá sowitá wáły / Bethleemskie śię płokáły/ á mátek lament głęboki/gorne przechodźił obłoki.

3. Ráchel wnukow swych płákáłá / áni śię utulić dáłá/ yż je zbito do jednego / z roskazu Herodowego.

4. Jest/ o Dźiatki/Chrystus z wámi/z swoimi rowiennikámi/ choć on dla pewny obrony/ ustąpił w Egyptskie strony.

5. On jáko Krol y Bog práwy/ náglada w świátowe spráwy/ rozumem swym / lecż krew jego/ gruntem kośćiołá świętego.

6. Zyia dźiatki snem zmorzone/ sławą wiecżną ozdobione/ cżego w świećie nie dostáło/ to śię im Niebem nádáło.

7. Chryste Boże pożegnány/dla nas w dźiećińśtwie wygnány / záwiáduy o nas łáskáwie / y postaw nas w wiecżney słáwie/Amen.

Pieśn XXXIX.

W Betleem Syn pożądány/ národzony / etc.

Pátrz Pieśni XXVIII.

NA OFIAROWANIE PANSKIE.

Pieśn XL.

Nota Pſalmu III.

IUż w pokoju Pánie/ná ſwe obiecánie/puść
z świátá ſługę ſwego/ gdyż oczy uyrzały/
ręce piáſtowáły/ mie Pomázáńcá twego: Te-
goś ná zbáwienie/ y ná oświecenie/ dał ludu
pogáńſkiemu/ ku ſławie záś wielkiey/ á to ná
czás wſzelki/ ludu Izráelſkiego.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PANSKIM.

Pieśn XLI.

PAnie náſz Boże wiecznie żywy/ Oycze mi-
Dałeś Syná dla wykupienia/ nas nędznych
Wdałeś w trudności niewinnego dla człeka

łościwy/ Zmiłuyże się nád námi. O Chry-
z więzienia/ Zmiłuyże się nád námi. O Chry-
grzeſznego/ Zmiłuże się nád námi. O Chry-

ſte tyś się z ſzczerey litości/ podiął nęſzych
ſte tyś winę rayſka ſroga/ zápłácię krwią
ſte dla uniżenia twego/ y krzyżá cięſz-

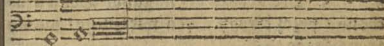
złości/ Zmiłuyże się nád námi. Boże Du-
droga/ Zmiłuyże się nád námi. Z poświecenia
kiego/ Zmiłuyże się nád námi. Day nam świę

chu świety/ toba Chryſtus w Pánnie poczety/
nia twego/ byt poſtem dorodu ludzkiego/
ty Pánie/ dobr Chryſtuſowych używánie/

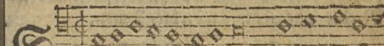

wy zwo lit lud je ty/ Zmiłuyże śie
od Oy cá wiecz ne go/ Zmiłuyże śie
z nim śmierć/ z nim powſtánie/ Zmiłuyże śie

nád námi.
nad námi.
nád námi.

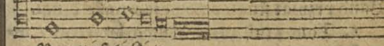
Pieśn XLII.

Syn Boży Oycu kochány/ świátu dáro-

wány/ niech od nas cześć zá ſwe ſpráwy/ ma

Pan nąſz łáſkáwy.

2. O ſławny Krolu wiecznośći/ toś w uniżonośći/ ſwoje młode tráwił láta w nędznym kraju świátá.

3. Mátce ſwey y mniemánemu/ Oycu ják własnemu/ posłuſzny byt/ w zroſt w mądrośći/ biorąc y w miłośći.

4. A przyſzedſzy do męſkiego/ Roku trzydźie-

stego/ do Jordanus wstapić raczył/ by ćię Jan obaczył.

5. Tam Boskiey spráwiedliwośći/ dość zá ludzkie złośći/ czyniac/ we chrzćieś pokázował/ żeś swe umiłował.

6. Chrztem tym y modlitwa zięty/ niebo Oćiec święty otworzywszy/ wlał hoynego/ ná ćię Duchá swego.

7. A wgłos z Majestátu wołał/ żeś mu się podobał/ chcac/ by ćię świát jedynego / słuchał Mistrza swego.

*** 8. O Báránku bez nágány/ Bogu ukochány / przez ćię my Oycá wiecznego/ mamy zá włásnego.

9. Ty z swoiey krwie dostoynośći/ zmywasz świátá złośći/ tyś w niebo brama nędznemu / plemieniu ludzkiemu.

10. Rzadź nas przez Duchá świętego/ w puszczy świátá tego/ á po zwyćięstwie nas w Niebie/ rácz stáwić u śiebie/ Amen.

Pieśń XLIII.

Nota Pieśni IV.

W Trzydźiestym roku Chrystus Pan/ przyszedszy gdźie płynie Jordan / Chrzest o Janá przyiał sługi/ omywaiac násze długi.

2. Tam z tad przez Duchá świętego / w puszcza wiedźion/ by od złego/ kuśćiela był ku szony/ Biskup we wszem doświadczony.

3. Gdy yost cudowny odpráwił / z chytr mowa czárt się stáwił: Jesliś Synem ná wyższego/ uczyń chleb z kámieniá tego.

4. Ná co Pan rzekł: nápisáno/ yż nie sa chleb ludźiom dano/ do pośiłku: lecz człek ży je/ słowem ust Bożych prawdźiwie.

5. Potym go Czárt wźiawſzy śmiele / ná ámym ſtáwił kośćiele/ chcąc by śię zpuśćiwſzy niego/ dowiodł Synoſtwá Bożego.

6. W Piśmie mowi nápiſano/ yż ćię Anołom oddano/ byś kiedy o kámień ſrogi márie nie otráćił nogi.

7. Lecz Pan znowu z zupełnego/ Piſmá zráił wykret jego/ rzekł: piſano/ nie kuś Bogá/ y ná ćię nic przyſzłá trwogá.

8. Zátym ſzatan ná wyſoką wzniosł go go/ gdźie ſzeroką/ ſłáwę świátá ukázuje/ dáć zá kłon obiecuje.

9. Tom dopieroſz Pan ſurowie/ podź precz dracżo. śię ozowie: Bo nápiſano / ſamego / ędźieſz czćił Bogá wiecżnego.

10. W tym poſzedł czárt przeſtrászony/ Piſmem y Boſtwem zmożony/ Anjołowie przyſtąpili/ by Panu ſwemu ſłużyły.

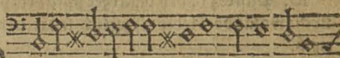
** 11. Pánie/ ktoryś w ludzkim ćiele/ doznał trapienia wiele/ rátuy mocą Boſtwá twego / rewkośći ćiáłá náſzego.

12. Ty wſzem władaſz / tyś Hetmánem / niebá / źiemie / piekłá / Panem / znay śię do ſwego ſtworzenia/ dopomoż nam do zbáwienia/ Amen.

Pieśn XLIV.

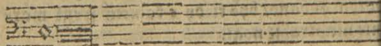
Notą Pieśni CLXXI.

Albo tą:

O Látom niepodległy / ni żadney odmiánie/

2. Przez ćię ziemia y niebo / y co w nich / stworzone / przez ćię upádłe ludzkie plemię wydźwignione.

3. Tyś słowo/ tyś jest on Syn BOgá náywyższego/ jásność chwały/ tyż obraz jest istnośći jego.

4. Tyś z niebá ná świát przyszedł z szczerey swey litośći / chcąc nas wygnáńce ráyskie mieć w wieczney rádośći.

5. Bez grzechu/ y bez zmázy w człowieczeństwie świętym/ byłeś Ofiárą Bogu/ y Báránkiem wziętym.

6. W trzydźiestym roku przy Chrzćie ćiebie Syná swego/ záłećił Bog/ y kazał słucháć głosu twego.

7. Tyś odebrawszy Duchá świętego bez miáry/ uczył w Oycá/ y w śiebie świát prawdźiwey wiary.

8. Ty wiodąc lud do Bogá Apostoły swoie/ rozesłałeś/ by świátu práwá dáli twoie.

9. Pan Chrystus wielki poseł Monárchy wiecznego / przyszedł / áby był sługą rodzáju ludzkiego.

10. Pásterz dobry owieczek szukał rozproszonych/ wołał do śiebie wszystkich ludźi utrápionych.

11. Potym do niebá wstąpił / áby Kośćioł

z nie

niego/ w niebie mogł mieć Kapłaná y Królá wiecznego.

12. Tám od ſwych rzecz ſpráwuie/ tám śię Pan zá námi/ jáko Jednacz przyczynia zá winowáycámi.

✶✶ 13. Y ktoż już będźie ſkarżył ná páńſkie wybráne? Kto potępi od Bogá z grzechow świtowáne.

14. Przyczynia śię Zbáwićiel Pan JEzus zá námi/ Duch święty twierdźi/ że my dźiedźicmy Bożymi.

15. Tym w niebie odłożona korona rádośći/ ſławy niewyſławioney/ y wſzech ſzczęśliwośći.

✶✶ 16. Tobie niech będźie chwałá Pánie náſz nád Pány / z Oycem / y z Duchem świętym wiecznie pozegnány.

17. Day nam przy prawdźie twojey zbáwienne wytrwánie/ day nam Pánie JEzuśie ſzczęśliwe ſkonánie/ Amen.

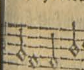
Pirśn XLV.
Nota Pieśni CXXXI.

CHryſtus przykład nam zoſtáwił/ áby śię káżdy z nas uczył/ pokory y ćierpliwośći/ ktorey przeſtrzegał z miłośći.

2. Ten śię w ubeſtwie národźił/ w wielkiey nedzy y pracy żył: muśiał z Mátką ſwą ućiekáć/ gdy go Herod kazał ſzukáć.

3. A gdy już dwanáśćie lat miał/ w kośćiele z Doktory śiádał/ tám im wielkie tajemnice/ z Boſkiey wywodźił krynice.

4. Potym był w Jordanie ochrzczon/ od Duchá ná puſzczą wiedźion/ kedy miſzcz śię obiáwił/ dni czterdźieśći w pośćie ſtrawił.

5. A gdy kóńcu Pan zemdlony/ był od ßá-
łáná kußony/ lecz chytre przed Pánem chwaty
Pokusy śię nie zostáły.

6. Cierpiał wielkie udręczenie / spráwując
náße zbáwienie: Goracość/ głod/ y pragnie-
nie/ od swych włásnych pogárdzenie.

7. Wielkie ubostwo tu ćierpiał / gdźieby
głowę skłonił nie miał/ w drogach znośił gło
trudnośći/ Y rozliczne doległośći.

8. W poćie/ w płáczu/ w pracy trwájąc/ o
wiec śiraconych ßukájąc/ ktore z przepáśći do
byte/ przenioſt ná paße obfite.

9. Mile wßytkich k sobie wzywał/ by w ni
káżdy odpoczywał: Vkázując żywey wody
zdroje grzesznym dla ochłody.

10. Krzyż swoy nośił w ćierpliwośći/ y na
do tey státecznośći/ wzywał bysmy torem jeg
ßli do żywotá wiecznego.

** 11. Day Pánie bysmy dźwigáli / krzy
swoy y ćiebie wyználi / Zbáwićielem doskon
łym/ przed świátem o ćię niedbałym.

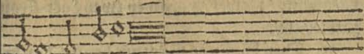
12. Spraw bysmy z sercá práwego / ćieb
chwalili samego: Wyrwi nas z mocy chytre
mu/ Diabłu/ Lwowi okrutnemu.

** 13. Bądź chwałá Oycu wiecznemu / Sy
nowi jego miłemu/ wespołek Duchu świętemu
Bogu w Troycy jedynemu.

Pieśn XLVI.

Zbáwićielu Chryste Pánie/ wieczne Oy-

cowskie kochánie / day bym dobroć twoję

ználi/ y wyználi.

2. Tyś nas w śmiertelney chudobie/ ták
árzo ulubił ſobie/żeś wźiął w krewność narod
idzki/ z ſzczerey łáſki.

3. Będąc w kſztałćie Boſtwá ſwego/ jáſno-
ćia Oycá wiecznego/ raczyłeś śię náder zni-
yć/ á w ćiele żyć.

4. Wźiąłeś ſpoſob ſłużebniká/ ábyś odku-
ił nędzniká / wielkieś wyćierpiał trudnośći /
net z młodośći.

5. Gdyś śię ſtáwił miedzy dźiátki / Herod
śierośćił Mátki/ ążeś ubiegł dla obrony/ w-
idze ſtrony.

6. W uboſtwie żyjąc u świátá/ ſkoroś w-
ſzeſkie wſtąpił látá / nátárłeś ná ſzátánowę /
árdą głowę.

7. Y ten ugryzł piętę twoję/náſádźiwſzy śi-
ę ſwoję/ ná ćię Hetmáná náſzego/nawyżſzego.

8. Poſty/ głody/ y prágnienia / niedoſpá-
ia/ utrudzenia/ podſtępowáć tobie było / dla
as miło.

9. Drogiś częſte odpráwowáł/ grzeſznycheś
ię podeymowáł/ dźwigáłeś z ſzczerey litośći /
idzkie złośći.

10. Dla tego/ żeś z potępienia/ świát wy-
wodźił do zbáwienia/ Słowo twoje źli gánili/
iebie lżyli.

11. Boſkie cudá potwarzáli/ ſzátánom przy-
iſowáli / zwodząc krwáwą rádę ſwoję / ná
mierć twoję.

12. Zdrádzonego poimano/ zeplwano / po-
kąto-

kátowano/ z lewey/ z práwey twey Lotr ſtron
záwieſzony.

13. Day byſmy to w rozum bráli / day by
z ſerca uwazali/ dla nas w mękach dokonáni
twoie Pánie.

14. Pogrzebion/ do piekłóś zſtąpił / zma
twych wſtawſzy w niebo'ś wſtąpił / ná rado
rozproſzonemu/ ſtádku ſwemu.

15. Racz v nas budźić ze złośći / day na
żyć w ſpráwiedliwośći/ zbierz nás do owczár
ſwoiey/ z łáſki twoiey.

** 16. O Jezu ják śię zda tobie/ ták nas ſt
gi ſwe rządź ſobie/ żebyſmy doſzli rádośći /
twey miłośći.

17. Przyidźieſz ſądźić ſpráwiedliwie / wie
nym śię ſtawiſz źyczliwie/ doznáią twoiey ſr
gośći/ ſprawcy złośći.

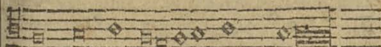
18. Ktore zapędźiſz od śiebie/ biádá im b
dźie bez ćiebie/ ſzczęſni/ ktorym daſz beſpieczn
żywot wieczny.

19. Będą śię w tobie ćieſzyli / będą
wiecznie chwalili/máiąc wſzytkiego w hoynoś
z twey miłośći.

20. O Chryſte/ Boże prawdźiwy/ z Oycem
z Duchem wiecznie żywy/ bądź cześć po wſzyt
wiecznośći/ twey miłośći/ Amen.

Pieśn XLVII.

Wſpomni o dawco żywáta/ żeſmy two
rąk robota/ rácz gniew twoy ſurowy ſtr

ćić/ racż nam łáskáwą twárz wroćić.

2. Pomni ná upad pierwszego/ w Ráju Rodźicá nászego/ odpuść krewkim winy Pánie/ odpuść nam wieczne karánie.

3. Dusz naszych z twey Boskiey ręki/ nie day ná piekielne męki/ poznay Syná twego/ sługi/ ktorych on krwią płáćił długi.

4. Ważnieysza jego przyczyná/ niż cáłego świátá winá/ niechay y w nas prace jego/ dokazują skutku swego.

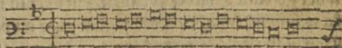
**5. Jezu Chryste/ Krolu wieczny/dáy przy sobie być bespieczny/ wszák od twojey dźielney nogi/ stárty ná głowę wąż srogi.

6. O Rycerzu niezmożony/ bądź Hetmánem z nászey strony/ w ludzkiey śmiertelney niemocy/ dokazuy swey Boskiey mocy.

7. Tobie/ Chryste/ cześć wzdawamy/ ćiebie z Oycem wysławiamy/ y z Duchem świętym społecznie/ ják od wiekow ták y wiecznie/ Am.

O MECE PANSKIEY.

Pieśn XLVIII.

P A nie nosz Bo że wiel=
O Chry ste czar tom sro=
Oy cze poy rzy ná swe=

ti/ wsławiony w národ wszelki/ racz od=
gi/ á jednaczu nász drogi/ przyczyń
go / Syná namileyszego / Ktory

puśćić náße winy / dla jedyney przy-
śię do Oycá swego/ boś ubłagał gniew
z tobą kroluje / á ránye poká-

czyny/ z niebá twego wysokiego/ ulutuy
jego/ á w ofiáry swey zupełnośći/ okrywaß
zuje/ day dla niego dźiał słáwnego/dźiedźictwo

śię ludu swego.
ludzkie krewkośći.
wiekuistego.

Pieśń XLIX.
Taż Nota.

CHwalmyß Bogá wßechmocnego/ktory da
Syná swego/ ná okrutne umęczenie/ zka
mamy wybáwienie: Bo śmierć wieczn
śmierćią skáźił/ grzech/ piekło/ diabłá poráźi

2. Gdy Adam w Ray wprowádzon był
wnet go tám Dyabeł zdradźił/ z ukußenia jáb-
ká w śmierć wpadł / z dobrego wßego wypadł
Pan náß litośćią wzrußony / przywroćił m
stan strácony.

3. Iák przećiwnik swą chytrośćią / zwiod
człowieká pierwßego / ták Pan Chrystus sw
mądrośćią/przywiodł do Oycá swego: wßy
ko zgłádźił/ y zápłáćił/co był Adam prze grze
stráćił.

4. Vćierpiał dla tey przyczyny/ áby zá n
ße winy/ Bogu Oycu dość uczynił / choć sá

ie nie przewinił: bo żadnym grzechem nie mázan/ JEsus CHristus nasz miły Pan

5. Od wiecznośći był ułożon/ rząd tego wyupienia / Aby grzeszny nic nie wątpił / że dostąpi zbáwienia: bowiem ratunek gotowy/ má meti Zbáwićielowey.

6. Ták nam było trzebá tego / áby zá nas ćierpiał/ słuchając Oycá swojego / ná drzewie krzyżá wisiał / y ták żywot nam przywroćił / moc dyabelską wywroćił.

7. Okrutnie bit/ zránion srodze/ z miástá niosł krzyż ná sobie/ by ná wieki był pomocen / człowiecze grzeszny tobie/ twarz jego sie odmieniłá/ wszytká we krwi omoczyłá.

8. Ná krzyżu gdy był zawieszon / octem z ośćia pojony/ Oycu Duchá oddawájąc/ wołał męka zemdlony: Boże Oycze w ręce twoje/ poruczam ja duszę moje.

9. Ostrą włocznią dał Pan przekłoć/ bok áż do sercá swego/ krew á wodá wypłynełá/ z jego ćiáłá świętego / ku omyćiu nászych złośći/ y wszelákich niepráwośći.

10. Przetoż tedy Páná tego / chwalmy juž bez przestánia/ ktory mocą Bostwá swego/ użyczył nam zbáwienia: Smierćią swą śmierći śmierć spráwił/ á wierne swoje wybáwił.

✶✶✶ 11 Chwałá Oycu niebieskiemu / Pánu miłośćiwemu/ Jego Synowi miłemu/ ná nas ták łáskáwemu/ y tez Duchowi świętemu/ Bogu w Troycy jedynemu.

12. Że się nád námi zmiłował/ y drogi swe nam zjáwił/ á z biedow nas wywiodszy sam/ ná jásnośći postáwił: Prośim Pánie / rácz nam to dáć/ byśmy przy tobie mogli trwáć: Amen.

Pieśń

Pieśn L.

Rozpominay kożdy wierny/ trud y krzyż Páńſki niezmierny/ y niewinną śmierć jego.

2. Vważ złość świátá cáłego/ uważ grzec Oycá pierwſzego / ktory w Raju popełnił.

3. Vważ jak Bog ſpráwiedliwy/ y ják je gniew ſtráſzliwy / ktory ná grzech wylewa.

4. Pátrz jáko bárzo zmęczony/Syn od O ca opuſzczony/ dla náſzych niepráwośći.

5. Grzechy świata ná śię włożył/duſzę ſw zá nie położył/ krolewic wieczney chwały.

6. Od Xięży y ludu ſwego / y od Piła Pontſkiego / ſkazány ná ſroga śmierć.

7. Zelżony/ ubiczowány / ćierniem ukor wány/ dokonał w pośrzod łotrow.

8. Y ktożby go nie miłował? Y ktożby m nie dźiękował? zá tákie uczynnośći.

9. Yż bedąc nad święte świętym/nam kw li ſtał śię przeklętym/ by nas ubłogoſłáwił.

*** 10. Chryſte miłośierny Pánie/day ni nam w ſercách zoſtánie / pámiątká śmie twoiey.

11. Rácz ſercá náſze zápalić / by ćię záw mogły chwalić / zá twoje dobrodźieyſtwá.

12. Vczynkiż ſzatáńſkie ſkáźić / y śmi

śmie

łá Páná swego/ Kielichá społeczności błogosłáwionego.

7. Pod wieczor od Piłatá/ Vprosiwszy ciáło/ Jozef iáko skarb świátá/ námázawszy cáło/ z Nikodemem je zchował do Grobu nowego/ Grobu żołnierz pilnował/ pieczętowánego.

**8. Przez twą naświętszą mękę Jezu Synu Boży/ Wziąwszy ná swoie ręce Nas grzesznych wspomoży/ Byśmy z grzechow powstáli/ świętobliwie żyli/ Skutek twey Męki ználi/ przez nie wiecznie żyli/ Amen.

Pieśn LIII.

POwstań káżda duszo wierna/ ábowiem dobroć niezmierna/ okázáłá się tobie.

2. Pan Bog twoy w śmiertelnym ciele/ z cię cierpiał bárzo wiele/ chcąc cię wiecznie u wielbić.

3. Dla nas znośił pośmiewánie/ háńbą koronowánie/ Báránek Boży święty.

4. Ktoż to/ co práśę Bożego/ tłoczy gniewu surowego? Krol y Pan wieczney sławy.

5. Pánie święty nád świętemi/ czemu miedzy niezbożnemi/ Łotry się dał záwieśić?

6. Tyś żadney nie dał przyczyny/ lecz w ty náꝗe były winy/ o łásko niewymowna.

7. A żeś zá nas ták wiele/ znośił/ pro my cię śmiele/ uzdrow nas z grzechow nászy

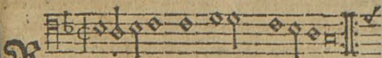
8. Czymeś był bárziey zelżony/tym śię nam day z káżdey ſtrony/ nád wßyſtko kocháć w tobie

9. Obierz gmách sercá náßego/ day chęć do krzyżá twojego/ że z nim idźiem zá tobą.

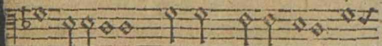
** 10. Chryſte przy náßym ſkonániu / okaż śię w mocnym rámieniu/ ná poćiechę ſerdeczną.

11. A gdźieś ty / day byſmy byli/ á ćiebie wiecznie chwalili/ w dźiedźictwie nieśmiertelnym/ Amen.

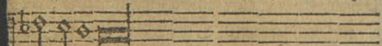
Pieśń LIV.

ROzmyślaymy dźiś wierni Chrześćiáni :/: Jáko Pan Chryſtus ćierpiał zá nas rány.

Od pojmánia/ nie miał odpocznienia/ áż

do ſkonánia.

2. Naprzód w Ogroycu wſiał pocáłowánie
. A Judaß zdraycá dał był Zydom známię /
to Zydowie mego Miſtrzá máćie / Tegoß iś
áyćie.

3. Wnet śię rzućili jáko lwi okrutni ·/. A-
ſtołowie od niego ućiekli / Tám z wielkiem
rmem wiedźion do Annaßá/ Poćiechá náßá.

4. Pierwßey godźiny przed Piłatem ſtá-
on ·/. Nieſpráwiedliwie od Zydow oſkár-
/ rozkazał Piłat áby był biczowan/náß nie-
ſki Pan.

. Krzyknęli wßyſcy o godźinie trzećiey ·

Nie chcemy swoiey krzywdy ćierpieć więcey. Niechay ná krzyżu swoy żywot położy / ten to Syn Boży.

6. Z ostrego ćiernia koronę uwili ·/. Náßemu Pánu ná głowę włożyli: Pośmiewáiac śię przed nim śię kłaniali / Krolem go zwáli.

7. Szedł z krzyżem z miástá Pan ßostey godźiny ·/. Zydowie z niego odźienie złożyli / potym go ná krzyż okrutnie przybili / octem poili.

8. Oycu śię modlił zá swe krzyżowniki ·/. Odpuść im Boże / á bacż te nędzniki / ktorzy nie wiedza co mi wyrządzáia: bo mię nie znáia.

9. Mátkę pod krzyżem stojaca obacżył ·/. Janowi onę w opiekę porucżył: Oto niewiásto / máß Syná twoiego / dźierżże śię tego:

10. Y wźiął Apostoł Mátkę Páná swego ·/. Szedł z nia od krzyżá do domu swoiego / iáko Syn włáſny onę opátruiac / y w smutku ćießac.

11. Polećił Duchá Bogu Oycu w ręce ·/. Wołáiac umárł: záćmiło śię słońce: źiemiá śię trzęsłá dźiewiatey godźiny / nie bez przycżyny.

12. Co widzac on lud stákći śię nabożnym ·/. A Setnik wyznał / yż iest Synem Bożem: Ciáłá umárłych z grobow powstawáły / widźieć śię dáły.

13. Nikodem z Jozefem ucżynili prozby ·/. By ćiáło z krzyżá bespiecżnie zjać mogli / Piłat ich prozby w nicżym nie przebacżył / bo ták Bog racżył.

14. Czásow nießpornych był z krzyżá zdeymowan ·/. Przez swoie sługi / wßego stworzenia Pan / Pánie też święte tám z dáleka stáły / á to pátrzáły.

15. Drogiem bálsamem ćiáło pomázáli ·/. A z nabożeństwem w Sindon uwineli/ włożyli je w grob ostátniey godźiny / płácz uczynili.

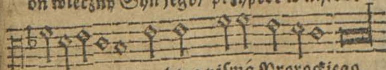
16. Vważaymyż to wszyscy Chrześćiánie·/. Dźiękuiąc Pánu zá nadroższe ràny / yż zo nas raczył ták okrutnie ćierpieć / chcąc nas sobie mieć.

** 17. O Pánie IEzu Boże wszechmogący·/. Wysłuchay lud swoy ná ćię wołáiący / racz nam odpuśćić wszystkie násze złośći/ przyjm do rádośći/ Amen/

Pieśn LV.

on wieczny Syn jego/ przyszedł w niskość

świátá tego/ według pismá Prorockiego.

2. W wielkiey pokorze/w ćichośći/ w niedostátku ćierpliwośći / dla narodu człowieczego/ widząc wielki upad jego.

3. A z oney Boskiey miłośći/ przyjął ná śię nasze złośći / podjął męke dobrowolną przez krewkość násze swowolną.

4. O gdyby to kto obaczył/co ten Pan uczynić raczył/ yż dla człowieká nędznego nielitował ćiáłá swego.

5. Stał na krzyżu záwieszony/ wszytek święta krwią skropiony/wołał prágnę: bo lud złego/prágnął zbáwienia wiecznego.

6. W okrutney krzyżowey męce/ rozciągnawszy swoje ręce/ wszytkie zgromadza do siebie/ gotując nam mieysce w niebie.

7. A my nic nie bacząc tego/ dobrodzieystwá Páná swego/ wolimy świátu folgowáć/ iego złych spraw násládowáć.

8. Ták się bárzo rozbuiáło/ w grzechu násze márne ciáło/ktore swowolnie kochamy/o Páńską łáskę nie dbamy.

9. Ano Pan swe święte ciáło/ dał áby zá nas cierpiáło/ życząc nam mieysca onego/przez Adámá stráconego.

** 10. Rácz nam wszech mogący Pánie/ dáć z łáski swoiey uznánie/ bychmy cię práwie poználi/ woli twey násládowáli.

11. Rácz nas przez swą drogą Mękę/ przyiąć pod swą możną rękę/ boć o nas źle z káżdy strony/ nie będzieli twey obrony.

12. Zewsząd nieprzyiációł dosyć / y gdzież mamy ręce wznośić/ iedno ku tobie nász Pánie/ gdyż w tobie násze ufánie.

** 13. O Oycze nász dobrotliwy/ ráczże nam być miłośćiwy / márnotrátna czeládź swoię / przyimi w łáskę Boską twoię.

14. Abowiemesmy zgrzeszyli/ Máiestat twoy obrázili/ wszákże z swey Boskiey miłośći rácz odpuśćić násze złośći/ á przyiąć nas do rádośći/ Amen.

Pieśn LVI.

Taż Nota.

CHryste tyś ukrzyżowány/ áby nam był żywot dány/ co ku twey czći wyznáwamy/ zá coć y chwałę wzdawámy.

2. Prośimy cię święty Pánie/ przyimi

uſtne to wyznánie/niechay w prawdzie uczeſnicy/ będziem twojey gorzkiey męki.

3. Tyś dał Oycu Duchá twego/ ábyś zásłużył nowego/ Duchá wiernym/ co wojuje/ grzech/ á z tobą nas zeymuje.

4. Kto nie ma Duchá twojego/ nie ma dziedzictwá wiecznego/ á záś gdzie mieszka Duch święty/ tám przybytek Bogu wzięty.

***5. Pánie dla twey Męki srogi/ niechay w nas ten Duch twoy drogi/ burzy błędy/ każi złości/ z wiáry rodząc pobożności.

6. Chryſte mimo inſze rzeczy/ miey dziedzictwo twe ná pieczy/ niech ſobą nie rządziem sami/ tyś krol naſz/ ty właday námi.

7. Vmorz ciáło/ pośil Duchá/ Duchá ciáło niechay słucha/ w twoje ręce/ Chryſte Pánie/ niechay się Duch naſz doſtánie/ Amen.

Piesn LVII.

Taż Nota.

JEzu Báránku nádrożſzy/ Zbáwicielu náſz naſłodſzy/ zgłádź grzech/ rządź nas/ broń/ ſczęśćie záwżdy/ bądź z námi w potrzebie káżdey/ Amen.

Pieśn LVIII.

Nota Pieśni CXXIX.

JEZV Chryſte Boże wieczny/ prośimy wżdzień oſtáteczny/ day się nam ſtáć uczeſnikí/ swojey ták okrutney Męki: przy słowie twym nas zachoway/ po śmierci wieczny żywot day.

Pieśn LIX.

O Lamb Gottes unſchuldig.

O Bá-

O Báranku Boży święty / dla nászych
Niewinnie ná śmierć skazány / haniebnie

grzechow przeklęty / R.
zámordowány / Wszystkie grzechy

świátá zgłádźił / lud swoy w niebie po-

sádźił / Zmiłuy się nád námi / O Jezu.

NA KWIETNA NIEDZIELE.

Pieśń LX.

SŁáwá y chwałá bądź tobie Krolu Chry-

ste wykupićielu / Tobie dźiatki w kośćiele

chwałę dáły / zbáwienia żądájący / zbaw że

nas.

TYś Krol Izráelski / Syn Dawidow dźiedźic Judzki/ idźieß z dawna pożądány/ w imie Páńskie wiecznie Bog pożegnány.

2. Jáśny gmách niebieski/ chwali ćie y Zbor Anielski/ sławi ćie wßytko stworzenie/tobie winien człowiek rozumne pienie.

3. Czćił ćie gmin Żydowski/śćieląc ßáty/łákorostki/ my tobie krolowi swemu/ sercá dájem powolne słowu twemu.

4. Wdźięczny ś ich był Pánie / przyimi y náße śpiewánie/ ktore z sercá oddawamy/gdy ćie z nabożeństwem ßczerem wzywamy.

5. Dźiś ćie wielbili / á po czwartym dniu háńbili/ i chowaj nas Chryste tego/byśmy mieli odstać dło krzyżá twego.

6. Z Pálmámi wytáli/ potym ćie ukrzyżowáli / śćieląc gáłązki ćie czćili/ potym krzyż háńiebny ná ćie wrzućili.

7. Száty swoie słáli / potym twe z ćiebie zdźieráli/ day bym ći z dobr twych służyli/ zrzucájąc z śiebie złośći Duchem żyli.

8. Krolem ćie swym zwáli/ potym śię Kro-

łá záprzeli / nie day Chryste bym ćie swego / mieli śie przeć Bogá Krolá wiecznego.

9. Ci co ćie cżćić mieli / z namowy Xiężey ćie kleli / racz nas uchronić bluźnienia / ślepego poznáney prawdy gánienia.

** 10. Day nam ufáć w tobie / w ludźiách nie ufáć / ni w sobie: bo w ludźiách błąd / niestateczność / ślepa hárdość / márność / złość / y omylność.

** 11. Badź cżeść chwałá tobie / trzymay nas Chryste przy sobie / choć śie niebo z źiemią zmieni / day bym w tobie trwájąc byli zbáwieni / A.

Pieśń LXI.
Taż Notą.

CHryste Krolu niebieski / ty do nas idźieß z twojey łáski / przez spráwe Duchá świetego / wchodźiß w serce do człowieká grzeßnego.

2. Bo ty nas zástepujeß / y w niebie zá nas oredujeß: tyś jest zá grzechy zapłata / przed Oycem twym ofiara wdźieczna / świeta.

3. My ćie Krolem znamy / Zbáwićielem być wyznawamy: ćiebie cżćimy y chwalimy / bowiem przez ćie zbáwienia dochodźimy.

4. A miásto látorośli / śćielemyć swe nabożne myśli / w sercá ćie też przyjmujemy / gdy słowu twemu świetemu wierzymy.

***5. Rozmnoż z miłośći swojey / w ludźiách Krolestwo łáski twojey / racz dáć wolność słowu twemu / day / by wßyscy byli posłußni jemu.

6. Krolu y że sam nád námi / á racz mießkáć ná wieki z námi / wytráć zabobony błedy / nákłoń do prawdy / sercá ludzkie wßedy.

7. Niechże z chwała twa głosy / náße prze-

 niká-

nikája niebiosy: day bysmy ćię godnie cźćili / potym po śmierći z toba wiecznie żyli/ Amen.

Pieśn LXII.

Weſel śię Corko Syońſka/ etc.

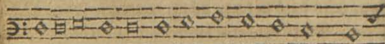
Pátrz Pieśni IX.

Pieśn LXIII.

2. Xięża/ ſtorſzy/ Doktorowie/ niechętni będac tey Dźiatek mowie / ſzemrząc z nich/ ćię ſtrofowáli/ zabraniáli/ nie chcac by ćię cźćiły / á tyś im niebo przyznał Panie miły.

3. Z Piſmaś dowiodł Prorockiego/ że Pan Bog wieku dźiećinnego/ ſtarym złym ná háńbę wieczna/ ná ſtáteczna/ cźeść imienia ſwego/ używa w potężnośći Boſtwa ſwego.

** 4. Panie Chryſte ták jeſt wielkie/ Imię twe/ yż ſtworzenie wſzelkie/ ćiebie wyſławić nie może/

może/ wieczny Boże/ pobudź y kámienia / żżym ná wzgárdę/ ná cześć twego imienia.

5. Tobie Pieśń Pánie śpiewamy/ że też w twym krolestwie cześć mamy / my Dźiatki z stárszymi twymi wybránymi/ day rość ku twey chwale/ żeć ią oddamy w niebie doskonále/ A.

NA WIELKI CZWARTEK.

Pieśn LXIV.

Notą Pieśni LV.

PAn nász wtory Adam z niebá/ ile ludźiom było trzebá / dodał śrzodkow do zbáwienia/ wywodząc ie z potępienia.

2. Dał Angi / słowo / świątośći / sam też ludzkie nikczemnośći/ we wnątrz przez Duchá świętego/ omywa krwią boku swego.

3. Do śmierći nas umiłował/ ná ktorą gdy się gotował/ raczył ustáwić pieczęći/ swoiey ku nam wieczney chęći.

4. Zniozszy Baránká stárego/ stołu Nowozakonnego/ roskoszne obmyślał Gody / w miednicę wlewáiąc wody.

5. Pan nawyższy Bog nád Bogi / sługom swym umywal nogi/ zostáwuiąc śliczne wzory/ wierney służby y pokory.

6. Hánbiąc ćielesne rozumy/ zbiia Vczniow swoich dumy/ pokázuiąc/ że nie z tego / świátá iest Krolestwo iego.

7. Do nog się ludzkich schyláiá/ ći co tego dogladáią/w iákiey ich owce godnośći/do Páńskich idą świątośći.

8. Ci też co prágną zbáwienia / z ránámi swego sumnienia/do sług Páńskich pospieszáią/ á u nich rády szukáią.

9. Lecz Piotr Pánu służby bronił/ o co go Pan mowiąc gromił: nie będzieli nog mył tobie/ nie uznasz cząstki mey w sobie.

10. Zrozumiał Piotr/ yż Pan sługi/ myje mocą swey zasługi/ á iż wyrázeniem tego/ jest pozwierzchna służbá jego.

11. Y rzekł: ręce/ głowę moję/ myj/ á day mi mieć część swoję/ umyj mię Pánie cáłego/ bym zożył dźiedźictwá twego.

12. Lecz yż czysta kázda głowá/ ktora chowa Boże słowá/ powiedźiał Pan: dość że myje/ nogi ten/ co wiára żyje.

13. Ták Pan Posły słowá swego/ zgotował do stołu tego/ gdźie dał w osobie oboiey/ pokarm Ciáłá y Krwie swoiey.

14. Ci/ ktorzy Bogá słucháją/ tymże kształtem czynić máją/ z ocierániem swey sprosności/ máją záżywáć świątości.

15. Ná to klucze dał wiernemu/ PAN Száfárzowi kázdemu/ by słuchácze w rządźie stáli/ ni sami się rozgrzeszáli.

16. Dźiatki niebieskiey świátłości/ nie lubią świátá ciemności/ ná jáwny się sąd stáwiáją/ spraw swoich poczet dawáją.

17. Co powinni Bogu swemu/ co słowu jego świętemu/ co sługom/ y co świątości/ to oddawáją w szczyrości.

18. Wierząc w Bogá słow słucháją/ Bożych Posłow poważáją/ á dla zbáwienney pewności/ idą z wiárą do świątości.

19. Klucze poselstwá Bożego/ y pieczęci łáski jego/ niewiernym nie pomagáją/ lecz je ná cięższy sąd wzdáją.

*** 20. Chwałá tobie Pánie Chryste/ że nas

swe

swa krwia czyniß czyste/ biorac do swey społecznośći/ przez sługi/ słowo/ świątośći.

21. Dayże ręka żywey wiáry/ bierzemy zbáwienne dáry/ we wnątrz mocą swey zasługi/ oczyść wiecznie nas swe sługi.

22. Day pielgrzymom świátá tego/ pokarm/ napoy/ z stołu twego/ racz nas z ziemskiey niepogody/ przyiać ná niebieskie gody/ A.

(Patrz wieçey o Wieczerzy Pańskiey.)

NA WIELKI PIATEK.

Pieśn LXV.

SYná jednego/ majac Bog sobie rownego/ raczył go świátu nie żáłowáć/ á ná krzyż ofiárowáć.

2. Bárzo zgrzeßyło/ ludzkie pokolenie było/ ni nas/ przez nas/ ni przez stworzenie/ nie mogło doiść zbáwienie.

3. Przeto prácował/ Syn Boży/ by nas rátował/ Bog ná świećie ćierpiał dla ćiebie/ byś był człowiecze w Niebie.

4. Dziwna miłośći/ wziął Mocarz náßey krewkośći/ nie zostawił sobie żadnego/ członku w ćiele cáłego.

5. Naświętßa głowá/ do rády Bożey gotowa/ od ostrego ćiernia zrániona/ korona obeljona.

6. Oblicze świete / u Oycá wiecznego wźięte/ oszpećiły krew/ rány/ śliny / z naszych grzechow przyczyny.

7. Słońcá iáśnieysze / Páńskie oczy nawdźięczniejsze / były ná pośmiech záwiązáne / záćiekłe/ krwią zálane.

8. Filar wielkiego/ świátá/ u słupá podłego/ od głowy do nog zbiczowány/ wszytek wszczął skatowány.

9. W okrutney męce/ wszechmocne obiedwie ręce/ ktore cudá dźiwne czyniły/ gozdźmi przybite były.

10. Zbáwienne nogi / ktoremi stárty wąż srogi/ utrudzone / pomordowáne / do krzyżá przybijáne.

11. Z krzyżem wznieśiony / á w powietrzu záwieszony / co wszytkimi skárby száfuje / z płáczem śię ofiáruje.

12. Uszy/ co chwały/ Anielskiey w Niebie słuchały/ pełne złych słow y pośmiewánia/ uszczypkow/ nrągánia.

13. Usta mądrośći / język Boskiey wymowności/ źli octem z żołćią nápawáli/ ják zgłupich przegániáli.

14. Y duszo świętá/ złym kochániem nie ujętá/ zá grzech wszytkiego świátá srogi / czułá piekielne trwogi.

15. O niewymowna łásko / o praco cudowna/ dla nas śię wdáć w tákie trudnośći / sprawcy nieśmiertelnośći.

16. O nieujętá/ o złośći ludzka przeklętá / ktoraś ták dręczyłá Bożego/ Báránká niewinnego.

17. Mojá własnośći/ ludu moy/ ma ośiá-

dłośći/

dłośći/ przez Proroka Pan do trabrnego/ mo-
wi ludu Judzkiego.

18. Ma wdźięczna włośći/ moiá krwi/ mo-
ie wnętrznośći/ cożem wżdy takiego záwinił?
co żemći nie uczynił?

19. Sam sobie k woli/ z Egyptskim ćię wźiął
niewoli/ dodałem Anielskiego chlebá / ileć go
było trzebá.

20. Jam przed wszystkiemi / obrał ćię sobie
ynnemi/ w dźień obłok/ słup ognisty w nocy/ był
znákiem moiey mocy.

21. Winnico moiá / gdźież smák twoy?
gdźież wdźięczność twoiá? ty podawasz żołć
mey osobie/ iam groná życzył sobie.

22. Mnie niewinnego / niby złoczyńcę iá-
kiego / skazawszy z miástá prowádźiłá / á ná
krzyżu przybiłá.

23. O iáko wiele/ ćierpiał Bog w śmiertel-
nym ćiele/ rázow/ guzow/ ran/ ze żywośći / y
serdecznych ćięszkośći.

24. Bez wszey litośći / Bog według sprá-
wiedliwośći/ wyćiągáiąc świátowe długi/ bił
Syná miásto sługi.

25. Námileyszemu/ stáwił śię iák nagorsze-
mu/ nań swoią surowośćią nátárł / by nász
grzech wiecznie zátárł.

26. Duszę Dźiewice/ przebił miecz Bogá-
rodźice/ w ten czás y ná iáwią podáne / myśli
skryto chowáne.

27. Rzewno płakáli/ ći/ co Páná miłowá-
li/ Owce ćięszko z sobą trwożyły/ gdy Pásterzá
pozbyły.

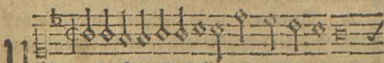
28. Poućiekáli/ Zwolennicy okazáli / inszy
sławny pogrzeb martwemu / spráwiły Pánu
swemu.

29. Tworce swojego/ żałował cały twor jego/ biada temu co załamiały/ nie doydzie jego chwały.

** 30. O ludu Páński/ o Syonie Chrześciáński/ náwroć się do Bogá swojego/ w czas szukay łáski jego.

31. Racz nam dáć Pánie/ przez twoje wmękach skonánie/ byśmy grzech w sobie umorzyli/ á z tobą wiecznie żyli/ Amen.

Pieśń LXVI.

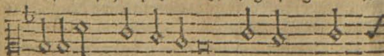
UMęczenie Jezusa/ Krola niebieskiego/

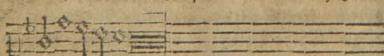
uważ serce nabożne/ każdego wiernego/

wystaw sobie przed oczy/ jego srogie rány/

ktorymi nas wykupił/ wierne Chrze-

ściá ny.

2. Jezus z niebá wyszedszy/ od Oycá wiecznego/ szukał owce stráconey/ w polách świátá tego/ náleszszy wziął ná rámię/ z nią grzechow brzemię/ bo ludzkie umiłował/ aż do śmierci plemię.

3. JEzusá Judasz przedał/ z pieniędzy chći-

wośći/ Bog Oćiec nam Syná dał / z wielkiey swey miłośći/ Zydowie go wydáli/ z zázdrośći zuchwále/ Chrystus Pan zá nas ćierpiał/ chcąc nás mieć w swey chwale.

4. JEzus dał po Wieczerzy/ ná znák swojey chęći/ Vczniom ćiáłá y swey krwie zbáwienne pieczęći/ kazał wszystkim używáć Testámentu swego/ chćieymyż go pilnie słucháć/ głosząc tym śmierć jego.

5. JEzus wszedł do ogrodá/ Męke záczynájąc/ á tám się Oycu modlił/ ná twarz upadájąc/ krwáwy pot z niego płynął/ od boju wielkiego/ Duszo wierna nie lekce waż grzechu swojego.

6. Jezusá gdy Zydowie/ zdráda pojimáli/ Báránká niewinnego / swawolnie szárpáli/ y okrutnie związawszy nan wyższego Páná/ wiedli go do Annászá złosnego Kápłáná.

7. JEzus policzek ćierpiał od sługi Xiężego/ potym do Káifaszá wiedźion bezbożnego / tám z nim igrzysko strojąc / oczy záwiązáli/ hánbili/ ná twarz plwáli/ y pogębkowáli.

8. Ráno ná ratusz wiedźion / by był osązony / Piłat chćiał by niewinny mogł być uwolniony/ dał ná wolą pospolstwu/ ják obyczay mieli / niechćieli go żywym mieć / Morderzá woleli.

9. Piłat dla ich krnąbrnośći kazał go biczowáć/ y strwáwić bez litośći/ chcąc ich gniew hámowáć/ koronę nań włożono/ z ćiernia kolącego/ w purpurę obleczono/ czyniąc pośmiech z niego.

10. JezusáPiłat wywiodł ćiężko skąpionego/ wyznawájąc przed nimi być go niewinnego/

go/

go/ Oto máćie człowieka: ukrzyżuy wołáli
przeli śie ſwego Krołá/ ná śmierć go powzdáli

11. Jezus z miáſtá prowadzon/ nioſąc krzy
ná ſobie/ prace y ćierpliwośći/ dáiąc przykłá
tobie/ wßyſcy iego znáiomi z dáleká pátrzyli
dla iego pohánbienia/ w wielkim żalu byli.

12. Jezuſá krzyżowano w iego niewinnośći
Rece/ nogi przebito/ o niezbedna złośći tak
muśiał odkupić ćiebie dußo miła/ chćieyże teg
wdźieczna być/ żáłuy coś grzeßyłá.

13. Jezus z krzyżem podnieśion/ iáko Jednác
práwy / miedzy Niebem á źiemią Pośrzedni
łáſkáwy/ policzon miedzy lotry/ by człowiecz
ćiebie / uwolniwßy od grzechow / poſadźił n
niebie.

14. Jezus śie w mekách modlił zá ſwe krzy
żowniki/ łotra w pokućie przyiął/ ćießąc w tym
grzeßniki/ gdy wßyſtkiego dokonał głowy ná
chyliwßy/ Duchá ſwego wypuśćił/ Oycu go zl
ćiwßy.

** 15. Jezuſá umárłego ſtworzenie płáká
ło/ ſtworzyćielá ſwoiego / ćießko żáłowáło /
ſłonce śie záćmiło/ źiemiá ſtráßnie drżáłá/
winność Páná ſwego/ znácznie wyświadczá

** 16. Nuż káżda dußo wierna co miłuj
Páná / nie krzyżuy go grzechámi / bądź iem
poddáná/ biádá kto śmiele grzeßy / pokuty n
czyniąc / ten z dekretu Bożego/ wiecznie mu
zginiąć.

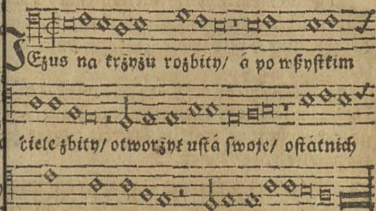
17. Strách meki/ y śmierć Páńſka záwżi
pámietaymy/ á w nim ſwe odkupienie doſtát
cznie znaymy / dla niego y śmierć ćierpmy
mártwiąc w ſobie złośći/ bo z nim pewnie do
dźiemy/ w chwale ſpołecznośći.

** 18. JEzus przez meki ćießkie y ſkoná

ſwoje/ day nam ſkonanie lekkie/ weźm do Ráju ſwoje/ broń nas od śmierći wieczney / piekielnych boleśći/ day śię ćießyć twą łáſką w niebieſkiey rádośći/ Amen.

Pieśn LXVII.

Da JEſus an dem Creutze ſtund.

JEzus na krzyżu rozbity/ á po wßyſtkim ćiele zbity/ otworzył uſtá ſwoje/ oſtátnich śiedm ſłow wymowił/ uważ ſe ſerce moje.

2. Pierwße wdźięczne ſłowo jego/ ktore rzekł do Oycá ſwego: Tym co mi urągáją/ odpuść Oycze/ bo nie wiedzą/ co czynią / mnie nie znáją.

3. Wtorym Łotrowi onemu/ z grzechow poznájącemu/ co go wyznawał śmiele/ powiedział w kroleſtwie mojim/ dźiś otrzymaß weſele.

4. Trzećiem Mátkę ſwą Janowi / polećił opiekunowi/ Niewiáſto oto Syn twoy/ Synu oto matká twojá / czći ją y wprowadź w dom ſwoy.

5. Gdy nań Bog w ſwey ſurowośći/ dośiegł o ludzkie złośći/ Czwarte ſłowo wypuśćił / Czemuś mię Boże? O Boże / czemużeś mię opuśćił.

6. Piąte rzekł w wielkiey ſwey mdłośći /

Prágnę: bo z wielkiey litośći / wykupienia ludzkiego/prágnął żeby nas obronił / prágnienia piekielnego.

7. Szoste yż śię to spełniło/ co w Proroctwách o nim było / powiedźiał: już śię stáło/ czego Bog/ czego zbáwienie/ ludzkie potrzebowáło.

8. Siodmym słowem niebieskiemu / oddał Duchá Oycu swemu/ wołájac/ Oycże święty/ dobrowolnie w ręke twoję/ polecam duszę moję.

9. Ktoż słutek słow Páńskich czuje? ten co śię ná śmierć gotuie/ przykłádem Páná swego/ ten weźmie po krotkim świećie / dźiał żywotá wiecznego/ Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM
Pieśn LXVIII.

Smierć Páńską my wspomináiąc/ á ná grob wiárą pátrząjac/ dźiękuymy mu/ że nas sobie/ poświećił w śmierći y w grobie.

2. We Chryśćie będąc umorzeni/ z grzechem z nim w grob położeni/ już przestańmy wszelkiey złośći/ á żyimy w świętobliwośći.

3. Day Chryste/ bym z sercá czćił/ twą pámięć/ y dobr użył/ śmierći y pogrzebu twego/ y wstrzęszenia rádosnego/ Amen.

NA WIELKA SOBOTE.

Pieśn LXIX.

O ktory mieszkaß ná etc.

Pátrz Psalmu XVI.

NA WIELKA NOC.

Pieśn LXX.

ZMiłuy śie Oycze zlutuy śię Oycze nád
Rátuy nas Pánie/ wspomoz nas Pánie/ boć
Wysłuchay Pánie/ przymiże Pánie / te=

dźiatkámi swemi : Chryste tyś ná=
w tobie ufamy : JEZU tyś sam
raz sługi twoje : Prośim naß do=

ße zmartwychwstánie / żywotá náßego
náße zbáwienie/ grzechow náßych wßy tkich
brotliwy Pánie/ zmiłuy śię / usłyß ná=

náprawienie.
odpußczenie : Duchu święty rácz być
ße wołánie. Oddal od serć náßych

znami / właday náßymi wßytkimi Szá=
ćiemność/ a day słowá swego zupełna, zná=

wámi:
jomość: Duchu świety/ ráczże w nas

záwsze przebywáć/ y w sercach nászych wiá-

re y zgode spráwowáć.

Pieśn LXXI.

BOże wieczny/ słysz serdeczny głos/ pro-
Wielka twa moc/ znaczna pomoc/ uwa-
Tyś nas spráwił/ tyś nas zbáwił/ zycz god-

śimy/ Zmiłuy śie/ badź z swymi. Jezu
żája/ ktorzy w ćie ufája. Z zwyćie-
nośći/ do twych dobr spolnośći. Niebie-

Chryste Pánie/ twoie świete zmartwych-
stwá twoiego / ćieszymy śie czásu
skie rádośći / niech z twoiey szczerey li-

wstánie/ w sercách nászych nie ustánie.
tego/ w cząstce dźiedźictwa świetego.
tośći/ dochodzą nászych wnetrznośći.

Du-

Duchu święty/ chwały dostoyny/ szafarzu
Ktory leczysz ludzkie krewkości/ ktory prze-
darow niebieskich hoyny.
mieniasz smutki w radości. Day niech grzech
odrzucamy/ day się w cnotach świętych
kochamy/ day z toba w niebie wieczny byt
mamy/ Amen.

Pieśń LXXII.

Witay dniu wielkonocny ozdobny/ ná-
Báránek zá nas ná śmierć wydány/ Krol
bożnego święcenia wiecznie godny/ w kto-
rolow/ Bog nád Bogi/ Pan nád Pány/ Xią-
ry Pan nász uiścił się w słowie prawdzi-
że wiekow/ lew z pokolenia Judowe-

wym/ stáwiwszy śię żywym.
go/ dowiodł mestwá swego. Już on ostry
bodźiec śmierći jest złepiony. Wąż
wyżadlony/ Pan kroluje/ Pan ná wieki
tryumfuje/ niech śię niebo rádu je/
Hálleluiah/ Hálleluiah.

2. Swiatkiem zmartwychwstánia świá Páńskiego/ bo śię wzbiłá wiosná z mrozu przy krego/ jásne słońce/ wesołym swym wzrokiem nas ćieszy/ á z nocy śię spieszy :/: Niebo zrzu cájac żáłobne chmury/ jáśnieysza twarz nam pokázuje z gory/ wdźięcznym ćiepłem/ umárzł źiemie ogrzewájac/ á rosą skrapiájac. Bo Z zmartwychwstáłym Pánem co śię jedno ro dźi/ wszystko dźiś wschodźi/ Pan kroluje/ Pa ná wieki tryumfuje/ niech śię niebo ráduje Hálleluiah/ Hálleluiah.

3. Ziemiá kwiatkom z bárwą wonią dawa á wspániále bujnem zbożem powstawa / nág łásy gęstym śię liśćiem nákrywáją/ ptástwo śpiewáją :/: Nuż my kwiáty ptaki przech dzący/ śmierći Bożey owoc w sobie czujący/ zmartwychwstáłym/ Pánem wesoło powst

waymy/ á z ſercá śpiewaymy. ☞ Dźiś śię ſtáło Krolestwo Bogá náßego/ wielka moc jego/ PAN kroluje/ PAN ná wieki trymfuje/ niech śię niebo ráduje/ Hálleluiah/ Hállel.

** 4. Po wßystkich ſtronách świátá wielkiego/ rozeßłá śię wieść zwyćięſtwá Páńſkiego / pełne niebá Páná Zástępow wielmożnośći/ śiły/ przewáżnośći :/: Ni z opoki twárdey grob kowány/ ni śmierć áni ſtraży czuynośc przydáney/ nie przemogły zátrzymáć Krolá niebieſkiego/ dla nas zábitego. ☞ Boſtwo wieczne/ śmiertelne ćiáło wzbudźiło/ y uwielbiło: Pan kroluje / Pan ná wieki trymfuje / niech śię Niebo ráduje/ Hálleluiah/ Hálleluiah.

Pieśń LXXIII.

ZAśpiewaymyż dniá tego świętego/ ku wieczney cżći Zbáwićielá ſwego/ ktory poráźił/ czártá y moc jego wßytkę ſkáźił.

2. Dźiwna łáſká Bogá wßechmocnego / yż dał zábić Syná jedynego/ dla náßych złośći / czyniąc dosyć ſwey ſpráwiedliwośći.

3. Bo káżdy człek z ſwego przyrodzenia/ winien śmierći/ winien potępienia / z Oycá pierwßego/ zpadł ná nas dług przeſtępſtwá rayſkiego.

4. Ztąd myśl/ wola/ inne wſzytkie śiły/ ták
śię bárzo na wſzem pokáziły/ yż z ſwey ſkłonno-
śći/ ćiągną záwſze do wſzelákiey złośći.

5. Ták mizerne ludzkie pokolenie/ przez Zá-
konu Páńſkiego zgwałcenie/ śmierć záſłużyło/
á Dyabłu w moc podáne było.

6. Ale Pan z miłośierdźia wielkiego/ użá-
lił śię ſtworzenia ſwojego/ á z tey litośći/ dał
rátunek upádłych krewkośći.

7. Zeſłał ná świát Syná jedynego/ by wy-
pełnił zá nas Zakon jego/ by lud zuchwáły/ zbá-
wił/ Mękę podſtąpił Pan chwały.

8. Bogu ſtáłá śię ſłuſzna nágrodá/ już śię
wieczna zápłáćiłá ſzkodá/ krwią jego Syná/
omyta jeſt káżda świátá winá.

9. Kto weń wierzy/ á z ſercá práwego/ uſtá-
wicznie prágnie łáſki jego/ ſwe umęczenie/ przy-
właſzcza mu ná wieczne zbáwienie.

10. Choćia wielkim grzechem obćiążony/
będźie zá práwego policzony/ ma ludzka ſprá-
wá/ Pośrzedniká u Bożego práwá.

11. Ukazując Chryſtus Oycu rány/ które
podiął zá lud ſwoy kochány/ łáſkę ſpráwuje/ bo
BOG wierne dla Syná miłuje.

*** 12. Podźiękuymyż Pánu z wyſokośći/ że
nas raczył z wielkiey ſwey miłośći/ powołáć k-
temu/ á gotow jeſt z ſwą łáſką grzeſznemu.

13. Káżdy kto zá tákim powołániem/ idźie/
zá nim z zupełnym ufániem/ ſwe záſłużenie/ dá-
ruje mu Pan y odkupienie.

14. Zwlekſzy z niego człowieká ſtárego/ oblo-
czy go w człowieka nowego/ w wierze/ w miło-
śći/ utwierdzá go/ y w świętey ſtáłośći.

15. Krzyżem martwiąc jego buyne ćiáło/ by
prze-

przećiwko Pánu nie bujáło / z tey śmiertelno=
śći/ przenieśie go do wieczney rádośći.

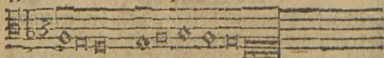
16. Dayże nam to wßechmogacy Pánie/
przez chwalebne twoje zmartwychwſtánie/ by=
ſmy ták żyli/ potym z toba w twym Króleſtwie
byli/ Amen.

Pieśn LXXIV.

PRzez twe święte zmartwychwſtánie/
Boży Synu odpuśćże nam naße zgrze=
ßenie/ Tyś ſam ten to dźień wſtawił / ży=
wotes náß náprawił / śmierćiś wieczney
nas zbáwił/ Boſkaś moc ſwa objawił.

Pieśn LXXV.

RAdujmy śie Chrześćiánie/na to Pań=
ſkie zmartwychwſtánie / czyniąc weſołe

2. Bo ten ktory zá nas umárł/z ręki szátáńskiey nas wydárł/ y wszytkę moc jego potárł/ Allelujah.

3. Krolestwem nas swym obdárzył/ wszytkiego dobrá nádárzył/ gdy zmartwychwstánie swe zjáwił/ Allelujah.

4. To náprzod Anjoł powiedźiał/ Máryam gdy w grobie śiedźiał/áby to już káżdy wiedźiał/ Allelujah.

5. Mowiac że już zmartwychwstał Pan Chrystus/ ktory tu pochowan/ owo mieysce gdźie leżał sam/ Allelujah.

6. Opowiedźćie Vczniom jego/ że uyrża zmartwychwstáłego/wGálileiey Páná swego/ Allelujah.

7. Toż y Zołnierze zeználi/ ktorzy u grobu leżeli/ gdy do miástá przybieżeli/ Allelujah.

8. Choć Xieża przenaymowáli/ pieniadzmi ktore im dáli/ by tego nie powiádáli/ Allel.

9. Wszákże śię to rozsłáwiło/ za pewna rzecz wszytkim było/á Biskupy omyliło/ Allel.

10. Weselmyż śię wszyscy z tego/ z zwyćięstwá bárzo sławnego/ Chrystusá Páná nászego/ Allelujah.

11. Bośmy z nim społem ożyli/ z śmierći w ktoreiesmy byli/niżeśmy śię narodźili/Allel.

12. Jegośmy śmierćia zbáwieni/ wiára usprawiedliwieni/ y zá dobre policzeni/ Allel.

13. A ták w nim sámym ufaymy/ przezeń wszytkiego żadaymy/ inszych przyczyn nie szukaymy/ Allelujah.

14. Przez twe Chryste zmartwychwstánie/ day nam już z grzechow powstánie/ bo ty nász masz w mocy Pánie/ Allelujah.
15. Bez ciebie nic nie możemy/ łáski twey potrzebujemy/ do ciebie Páná wołamy/ Allel.

Táż Nota.

RAduymy sie Chrześciánie/ przez swe weſołe śpiewánie/ sławiąc Páńskie zmartwychwstánie/ Hallelujah.
2. Zábity dla nászych złośći/ dla NASZEY spráwiedliwośći/ powstał Pan w swey wielmożnośći/ Hallelujah.
3. To Anioł Páński objáwił/ gdy kámień z grobu odwálił/ a stroże stráchu nábáwił/ Hall.
4. Máryam co Páná chwały/ z máśćią u grobu szukáły/ mowił/ áby sie nie bały/ Hallel.
5. Opowiedźcie Ucżniom jego/ że uyrżą zmártwychwstáłego/ w Galiley Mistrzá swego/ Hállelujah.
6. Toż Zołnierze powiádáli/ ktorzy grobu pilnowáli/ gdy do miástá zućiekáli/ Hállel.
7. Biskupi gdy to zwiedźieli/ do nowych sie práktyk mieli/ lecz prawdźie nie zábieżeli/ Hall.
8. Choć żołnierze przenájeli/ áby fáłszywie świadczyli/ lecz sie ná tym omylili/ Hállel.
9. Bo choć ucżnie potwarzáli/ że im go wspiącżki porwáli/ przećie sie z tym nie ostáli/ Hállelujah.
10. Prawdá kłamstwo zwyćięłá/ po świećie sie rozsławiłá/ y w sercá sie wkorzeniłá/ Hállelujah.
11. Weselmyż sie wszyscy z tego/ zwyćięstwá záwołánego/ Chrystusá y prawdy jego/ Hállelujah.

12. Byśmy z nim społu ożyli / my cośmy martwemi byli / niżeśmy się narodźili / Hall.

** 13. Pańską śmierćią zbawieni / wiarą usprawiedliwieni / y za dobre policzeni / Hal.

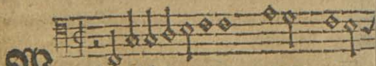
14. A tak w nim samym ufaymy / przeczeń wszystkiego żadaymy / inszych przyczyn nie szukaymy / Hallelujah.

* 15. Panie nasz JEzu wskrzeszony / prawicą Bożą wzniesiony / Krolu wiecznie niezmożony / Hallelujah.

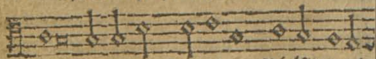
16. Wiele nieprzyjaćioł mamy / bez ćiebie zawżdy przegramy / do ćiebie Pana wołamy / Hallelujah.

17. Tyś nasz ratownik jedyny / twe w niebie ważne przyczyny / day żywot zgładźiwszy winy / Hallelujas.

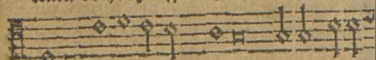
Pieśn LXXVI.

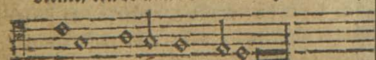
WEsel śię dźiś serdecżnie / ludzkie poko-

lenie / obchodząc społecżnie / Pańskie uwiel

bienie / ten co umarł w ćiele / czarta jawszy

śmiele / sprawił nam wesele.

2. Adamow rod wybawił / z więźieni wiecżnego / y zbawienie sprawił / dla świat

cáłego/ śmierć śmierćią wywroćił/ władzą grzechu skroćił/ żywot wieczny wroćił.

3: Nocną ćiemność oświećił/ wielmożnym wskrzeszeniem/ rádość nową wzniećił/ jáwnem śię stáwieniem/ stráż grobu mocnego/ strwożył á wiernego/ zwołał stadká swego.

4. Gdy Krol náß moc swą zjáwił/ przed świádki roznymi/ Zbor go wiernych słáwił/ głosy rádosnymi/ ći co go płákáli. Pánem go wyználi/ Bogiem swym witáli.

5. Vweselił smutnego/ Piotrá y cne Pánie/ co do grobu jego/ ßły z máśćią w świtánie/ z trwogi je wybáwił/ Anjoły wprzod stáwił/ potym śię sam zjáwił.

6. Teraz wßytko stworzenie/ znowu ożywiájąc/ bierze odnowienie/ śiły nábywájąc/ czás wdźięczny przychodźi/ słońce jáśniey wschodźi/ y ćień mile chłodźi.

7. Ziemiá śię w bárwách mieni/ wschodzą zbożá płodne/ trawá śię źieleni/ kwitną drzewa rodne/ niebo w swey jásnośći/ serdeczne wnętrznośći/ budźi do wdźięcznośći.

8. Wßystko śię w ślicżney kráśie/ wßędźie ukázuje/ wierny człek w tym czáśie słußnie śię ráduje/ á w pracy nie mdleje/ bo w Chrystuśie śieje/ niebieskie nádźieje.

9. Ptaßkowie ná świtániu/ śpiewáć záczynáją/ ludźiom do chwał Páńskich/ pobudkę dawáją/ wßyscy w świećie święći Bożey ku nam chęći/ obchodzą pámięći.

** 10. Chwalmyß y my sławnego/ świátá Zbáwićielá/ ktory nam srogiego/ zmogł nieprzyjáćielá/ proßąc by dla śiebie/ z świętymi nas w niebie/ posádźił u śiebie.

11. Byśmy chwałe z Anioły / godnie mu wzdawáli / ná jego wesoły / tron szczęśnie pá- trzáli. Przez twe zmartwychwstánie / serde- czne śpiewánie / przyjmi wdźięcznie Pánie / A.

Pieśn LXXVII.

CHrystus Pan zmartwychwstał / zwy- cięstwo otrzymał / zburzywszy śmierć sro- ga / swoją śmierćią droga / Halleluiah / Pánie zmiłuy śię nád námi.

2. Zwałczył Czártá złego / połármał głowę je- go / człowieká grzesznego / wydárł z mocy jego / Hálleluiah / Pánie zmiłuy śię nád námi.

3. Wiecznie grzech poráźił / á moc jego ka- źił / żywot nász náprawił / to z łáski swey sprá- wił / Hálleluiah / Pánie zmiłuy śię nád námi.

** 4. O CHryste nász Pánie / przez twe zmartwychwstánie / day nam z grzechow po- wstáć / łáski twojey dostáć / Hálleluiah / Pánie zmiłuy śię nád námi.

5. A potym kłopoćie / day w wiecznym ży- woćie / z tobą krolowánie / nász wszechmocny Pánie / Hálleluiah / Pánie zmiłuy śię nád ná- mi / Amen.

Pieśn

Pieśn LXXVIII.

sławnie/ y świátu sławił jáwnie.

2. To powstánie wysławiájąc/ z wdźięczności ą je wspominájąc/ Hálleluiah wyśpiewuymy/ á z sercá śię ráduymy.

3. On jest pierwszy zmartwychwstáły/ pierwszy dziedźić wieczney chwały/ w jásnem uwielbionym ćiele/ nász żywot/ y wesele.

4. Abowiem też ták przystáło/ áby święte Boże ćiáło/ poczęte bez grzechu zmázy/ w grobie nie znáło skazy.

5. Już nas z śmierći wyswobodźił/ w nádźieię żywą odrodźił/ dusz żywiących uwielbienia/ y ćiał zmártwych wskrzeszenia.

6. Ącz teraz w niepotężnośći/ w skáźitelnośći/ sprosnośći/ idą w grob ćiáłá śmiertelne/ wstáną záś nieśmiertelne.

7. Skoro zábrzmi głos Anielski/ ná sąd przyidźie Pan niebieski/ stáną po jego práwicy/ wieczney sławy dźiedźicy

8. Tam ustánie wszelk.. łkánie/ kłopot/ żal y nárzekánie/ Pan wierne zgromádźić káże/ w-niech śię dźiwny ukáże.

9. Ci co śię tu w prace wdáją / krzyż swoy zá Pánem dźwigáją/ z płaczem ziarneczká cnot śieją/ dobrą stoją nadzieją.

10. Wezmą zápewne nagrodę/ zá káżdą doczesną szkodę/ ich trud/ bol/ lament / żáłośći / przemienią śię w rádośći.

11. Już więcey łáknąć nie będą/ prágnienia/ niewczásow zbędą/ przyydą do źrzodeł wod żywych/ do roskoszy prawdźiwych.

12. O tym rádosnym wskrzeszeniu / Apostoł śiedząc w więźieniu / pisze Tymotheuszowi / przeráźliwymi słowy:

13. Pomni yż wstał dnia trzećiego/ Syn y Pan Dawidá cnego/ niechże śię już co chce dźieje/ ty nie trać w nim nádźieje.

14. Náśláduy spráwiedliwośći/ pobożnośći y miłośći/ czyń powinność z káżdy miáry/ boiuy dobry boy wiáry.

15. Czyń co należy wiernemu/ száfárzowi niebieskiemu/ pás trzodę zleconą żywie/ á krzyż swoy noś ćierpliwie.

16. Bo jesli my z nim pomrzemy/ z nim rádośnie ożyjemy/ jeslize tu z nim ćierpimy/ z nim krolowáć będźiemy.

** 17. Tę poćiechę uważaymy / w pracę dobrą śię wdawaymy / mnoż śię káżdy w łásce wźiętey/ postępuy w cnoćie świętey.

18. Bo ták zbáwienia pewnego/ ná grunćie Páná nászego/ doydźiem y nieśmiertelnośći/ y korony rádośći.

** 19. Chwalmy Oycá niebieskiego/ że nas do zmartwych wstáłego/ Syná swego przyprowádźił/ w krolestwie swym posádźił.

20. Ten/ wiernym śmierći odiętym/ zmártwych-

kwychwstániem swoim świętym/ wzbudźiwszy ie w jásnym ćiele/ wieczne spráwił wesele.

✳✳ 21. Pánu cżeść/ Pánu Cesárstwo/ Pánu wieczne dignitárstwo/ sercem/ usty przyznawaymy/ Hállelujah śpiewaymy/ Amen.

Pieśn LXXIX.

Nota wycżáyna.

Wesołyć nam dźień nástał/ gdy Pan Chrystus zwyćiężył/ trzećiego dnia zmartwych wstał.

2. Tego dniá wesołego/ prośmysz Królá niebieskiego/ by nas uchował.

3. Od piekłá goracego/ áby nas domieśćił rádośći Krolestwá niebieskiego.

4. Bysmy z grzechow powstáli/ Páná JEzusá násladowáli/ á po śmierći na wieki wiecżnie z nim krolowáli.

Albo.

Wesołyć nam dźień nastał/ w ktorym Pan zwyćiestwá dostał/ á z grobu sławnie powstał.

2. Wesołe Národzenie/ zbáwienna pracá ćierpienie/ y śmierćia umorzenie.

3. Lecż weselsze w skrzeszenie: bo w nim uspráwiedliwienie/ mamy/ y uwielbienie.

4. Rádosnaż byłá ta noc/ w ktorey nieprzy=jáćielom moc/ odiął Pan/ dał nam pomoc.

5. Zgłádźił grzech przez Męczenie/ Szátáná poiął w Więźienie / Smierć skruszył przez Wstrzeszenie.

6. Ztad rádość wierni mieli/ śpiewáli / w niebie Anieli/ świat śię wszytek weseli.

7. Nuż my też Chrześćiánie/ przez chwał ná bożnych śpiewánie / obchodźmy Zmartwychwstánie.

8. Czás bysmy z Panem wstáli / grzech/ błąd/ iák k was wyrzucáli/ w dobrym śię odnáwiáli.

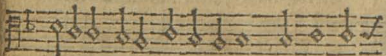
9. Z Báránkiem wieczerzáiąc/ Ciáłá / y krwie pożywáiąc/ sumnienia czyste máiąc.

10. Day Chryste powstawamy / wnowośći żywotá trwamy/ day Niebo otrzymamy/ Am.

Pieśn LXXX.

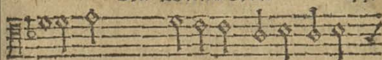
Z Martwychwstánie Páná swego / uważ
Wesołe przybyły czásy / w ktorych

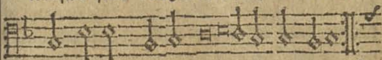
człowiecze sercá nabożnego / Bog noc tę
niżyny/ y gory/ y lásy/ wdźięcecznie po=

oświećił/ y nád jásność dźienna wystáwił /
rastáią / słońce grzeie ptacy śpiewáią /

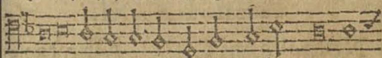
zá co mu wdźięcznymi/ głosy swymi/
wiosną swą ślicznośćią/ źielonośćią/

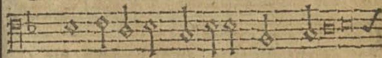
cześć daymy wieczną/ z chęćią serdeczną/ N.
dobrą myśl mnoży/ ku chwale Bożey.

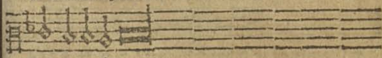
Z Anioły chwalmy swego/ Krolá wieczne-

go/ bo umárszy dla nászych złośći/ powstał

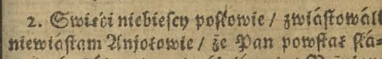
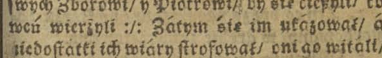
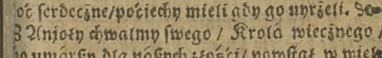
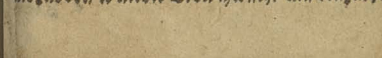

w wielmożnośći/ w niebie Tron chwały/

ma okazáły.

2. Swięći niebieśćy posłowie/ zwiástowáli niewiástam Aniołowie/ że Pan powstał sławnie/ á yż śię miał okazáć jáwnie/ Vczniom swych Zborowi/ y Piotrowi/ by śię ćieszyli/ co weń wierzyli :/: Zátym śię im ukazował/ á niedostatki ich wiáry strofował/ oni go witáli/ nabożnie mu śię kłaniáli/ á toć dostáteczne/ toć serdeczne/poćiechy mieli gdy go uyrzeli. Do- Z Anioły chwalmy swego / Krolá wiecznego / bo umárszy dla nászych złośći/ powstał w wielmożnośći/ w niebie Tron chwały/ ma okazáły.

**3. Wyſłuchay o wieczny Pánie/ z przybytku twojego náſze śpiewánie/przez ſwego miłego/ Syná wielmożnie wſkrzeſzonego/ w jedyney iſtności / od wieczności / tobie rownego / Bogá prawego :/: Rácz nam dáć tu pomieſzkánie/ kedy jeſt wybránych twoich zebránie / nie day broić złości/ ále nas rozmnoż w pobożności/ day bym oglądáli y witáli / co rychley ćiebie / w oyczyſtym niebie / ☞ Z Anjoły chwalmy ſwego/ Krolá wiecznego / bo umárſzy dla náſzych złości / powſtał w wielmożności / w niebie Tron chwały/ ma okazáły / Amen.

Pieśn LXXXI.

Notą Pieśni CLXI. Albo tą:

w właſnym Pánie.

2. Ten co był zá nas ſkazány/ ná krzyżu zámordowány/ w grobie zápieczętowány.

3. Wſtawſzy zmartwych tryumfuje/y w niebie wiecznie kroluje/ z kąd ſwe wierne opátruje.

4. Dźień wſkrzeſzenia Krolá ſwego/ godnie święcąc bierzem z niego/ pewność wſtánia powſzechnego.

5. Z kąd

5. Z tad płynie dobre ſumnienie / z tad y w pracy pośilenie/ á o chwale upewnienie.

***6. W dźień zmartwychwſtánia BOżego chwalćie ſtworzyćielá ſwego/ wywſzytkie ſtworzenia jego.

7. Chwalćie go niebieſkie zorze/ chwal Páná Anjelſki korze/ chwal go Chrześćiáńſki Zborze.

8. Juz y teráznieyſze czáſy/ trawá/ kwiát/ okryte láſy/y wyprawne ptaſzkow głoſy.

9. Do chwały Páńſkiey wzywája/ myśli náſze poćieſzája/ bo zmartwychwſtánia wzor mája.

10. Wſzyſcy śie w Bogu ráduymy/ Hálleluiah wyśpiewuymy/ chwały Bogu ofiáruymy.

***11. Chryſte przez twe zmartwychwſtánie/ day nam dobre dokonánie/ wieczne z tobą krolowánie/ Amen.

Pieśn LXXXII.

Heut triumphiret Gottes Sohn.

DZiś CHryſtus Krol wieczney chwały/ wiedźie tryumf okáły/ Alleluja/ Alleluja/ pozorny w ślicżney koronie/ odbiera cześć ná Syonie / Alleluja/ Alleluja.

2. Gdźież

2. Gdźież teraz śmierći śmierć twoja? K
dy twa Szátánie zbroiá/ Alleluja / Alleluja
náßedł mocnieyßy zbroynego / Mocárzá
wźiął łup jego/ Alleluja/ Alleluja.

**3. O Jezu ná wieczne látá/ ozdobo cáł
go świátá/ Alleluja/ Alleluja/ z łáski przypuś
nas do swego / zwyćięstwá nieśmiertelnego
Alleluja/ Alleluja.

4. Niechay Szátan co chce broi/ z wiernoc
nikt śię go nie boi/ Alleluja/ Alleluja/ pádł
piekło z woyski swymi/ á myśmy dźiećmi Boży
mi/ Alleluja/ Alleluja.

5. Z tąd ná źiemi chwalem ćiebie / ktoreg
cżći pełno w niebie / Alleluja/ Alleluja / gin
świát/ rátuy swych Pánie/ á day z nim ßczęśn
rozstánie/ Alleluja/ Alleluja.

** 6. Chwałá wiecznemu Krolowi/ Bog
Oycu y Synowi/ Alleluja/ Alleluja/ chwał
Duchowi świętemu/ jednemu Bogu naßemu
Alleluja/ Alleluja.

Pieśn LXXXIII.

JEzus Chrystus náß Zbáwićiel/ śmierći zwyćięzyćiel/ już zmartwych powstał/ Wężá stárł/ Piekło zhołdował/ Hálle- lujah.

lujah.

2. Nie májac grzechu włásnego/ podjał śię náßego/ nas z Oycem zgodźił/ łáská nam jego pogodźił/ Hálleluiah.

3. Smierć/ świát/ czárt/ piekło śię go boi/ á niebo nim stoi/ snádnie rátuje/ kogo sobie szczyrym czuje/ Hálleluiah.

Pieśn LXXXIV.

Christ lag in Todes Banden.

CHrystus co dla ludzkiego/ był zabity przewinienia/ R.
Dźiś zmartwych dla náßego/ powstał uspráwiedliwienia/ Zá co mu cześć wzdawaymy/ á całym sercem śpiewaymy/ Cześć Bogu/ Hálleluiah/ Hálleluiah.

2. Smierći nikt nie mogł sprostáć / z Synow Adámá pierwßego :/: Ni śię przed Bogiem ostáć / mogł człek dla grzechu włásnego. Ták śmierć ná świát wtroczyła / ták śię v ludźie wgroźiłá/ ále juz śiły zbyło/ Hyll.

3. Jezus Chrystus przedwieczny/ Syn od

Bogá nawyżßego :/: Náßedł páłac bespieczny śmierći y Czártá ſproſnego/ Grzech zniosł wieźnie wybáwił/ tylko śmierći zostawił / sa kßtalt/ bo żadłá pozbyłá/ Hállelujah.

4. Pojedynek cudowny/ śmierć z żywotem wiecżnym miáłá :/: Wygrał żywot pierworodny/ á śmierć wiecżnie ßwánkowáłá Żywot śmierći płoń wydárł/ żywot śmierći śmierć pożárł/ znißczywßy bojáźń śmierći Hállelujah.

** 5. Náß wielkonocny ſłáwnie/ Báránek z niebá posłány :/: Ná drzewie krzyżá jáwnie/ z nas już ofiárowány/ Krwią ſwą drzwi ser oblewa/ á nam z tąd wiáry przybywa/ mija na Anjoł truiacy/ Hállelujah.

6. Pożywaymy wßczyrośći / Báránka wielkonocnego :/: A niechay śię kwás złośći nie tyka ſercá náßego/ Pan Chrystus obro świety/ wiára ma być przyjęty/ tym dußá wiecżnie żyje/ Hálleluiah.

Pieśn LXXXV.

POwstał zmartwych Pan chwały/ Zwyćiężcá okazały/ Potomek Dawidá cnego/ Bostwá dowiodł wiecżnego.

2. Noc ćiemna y żáłoſna/ ſpráwił weſołą jáſna ztárćiem Mocarzá pyßnego / podźiałem łupow jego.

3. Nástał nam dźień wesoły/ zákrzyknimy/ z Anjoły/ Tryumf ktory przez kray świátá/ zábrzmi ná wiecznie látá.

4. Gdźieß śmierći dużość twojá? gdźie ßátánie twa zbrojá? Chwałá bądź Bogu że y my/ sobie dobrze tußymy.

5. Cießą się ludźie świeći/ do wieczney słáwy wźięći/ śpiewáją Cherubinowie/ y wßyscy Anjołowie.

** 6. Zdarz/ Jezu/ że też y my/ z Zbory ná ziemi twymi/ czujem moc triumfu twego/ w niebiech ták wstawionego..

7. Bysmy wßyscy serdecznie/ twe wstrzeßenie społecznie/ y językiem wysławiali/ y w sercach tobie gráli.

8. Alleluja śpiewájąc/ y moc twą wyznawájąc/ ktora niech złośći y błędy nißczy ßerząc ie wßędy.

9. A my w twojey świátłośći/ y w żywotá nowośći/ tu docześnie chwalić ćiebie/ y wiecznie będźiem w niebie/ Amen.

Pieśn LXXX.VI

Christ ist erstanden.

Chrystus Pan zmartwychwstał/ wßystkie męki wystał/ z kąd mamy poćiech wiele/ Jezus náß wesele/ Kyrieleyson.

2. By nie był zmartwychwſtał/ świátby śię nie oſtał/ lecż że rácżył zmartwychwſtáć / ſłuſzna mu ná cżeść śpiewáć/ Kyrieleyſon.

** 3. Bądźże chwałá Chryſte/ktoryś wſtał záiſte/dayże nam też zmartwych wſtać/wiecżnie z tobą krolowáć/ Kyrieleyſon.

O W NIEBOWSTAPIENIU PANSKIM.

Pieśn LXXXVII.

Notą Pieśni LXXIV.

PRzez twoje święte w Niebowſtąpienie/ Boży Synu rácżże nam dáć duſzne zbáwienie/ na práwicy Oycá ſwojego/ bądź przyczyńca ludu twojego/w tobie ufájącego/Hallel

2. Rácż kośćioł ſwoy święty pomnożyć/ Przećiwniki jego wſzytkie z ſtolice złożyć / niech piekło z ſwymi bramámi/ nigdy nie przewodźi nád námi/ twojimi owiecżkámi/ Hállel

3. Chryſte cżáſu oſtátecżnego/ gdy záś znowu ná świát zſtąpiſz ſądźić każdego/day byſmy ná twojey práwicy/ poſtánowieni byli wſzyſcy/ jáko niebieſcy dźiedźicy/Hállelujah.

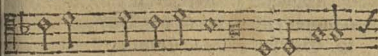
Pieśn LXXXVIII.

RAdujmy śię wſzyſcy Chrześćiánie / ponawiájąc weſołe śpiewánie/ o ſławnym

Páńſkim

Páńſkim w niebowſtąpieniu/ y o náſzym

przeżeń uwielbieniu.

2. Smierćią zniozſzy Pan z nas potępienie/ powſtawſzy ná uſpráwiedliwienie/ czterdźieśći dni z Apoſtołmi ſwymi/ ćwicząc je raczył mieſzkáć ná źiemi.

3. Bo o tym wſzyſcy powątpiwáli / że Pan wſtał/choćiaż go widywáli / więc je on ztwirdzał Piſmy świętymi/y dowodámi niewątpliwymi.

4. Potym gdy weń wſzyſcy uwierzyli / by świátkámi wſzech ſpraw jego byli / zlećił im oc poſelſtwá nowego / ná wſzyſtkie ſtrony aju źiemſkiego.

5. Aby to/ co od niego ſłyſzeli/ wſzyſtkiemu świátu opowiedźieli/ każąc im Evangelią wiecżną/poćiechę wiernym ludźiom ſerdeczną.

6. Zlećił też Pan Vczniom / áby chrzćili / wſzytkie/ ktorzyby weń uwierzyli / á chrzćili w imię Bogá jednego / Oycá/ Syná/ y Duchá świętego.

7. Kto uwierzywſzy będźie ochrzczony / tákowy będźie pewnie zbáwiony/ á kto nie uwierzy/ten wiecznego/nie doſtąpi kroleſtwá Bożego

8. Apoſtoły Pan miedzy narody/ poſłał/ by je z Bogiem do ugody/wiedli/ świadcząc grzechow odpuſzczenie/ wieczny żywot/y duſzne zbáwienie.

9. A żeby śmiele urząd konáli / grzechom y

błędom odpor dawáli / zbroie im dał żywot
wiecznego / z niebá hoyny dar Duchá święteg
10. Gdy swe żegnał ostátnimy słowy / w ni
bo posiedł / á obłok gotowy / podiął chętni
Stworzyciela swego / y wzniosł od wzrok
Apostolskiego.
11. Ták Pan w gmáchu niebieskim wieczne
mu / uśiadł po práwicy Oycu swemu / gdźie nas
o ktorych przed wieki rádźił / wszytkie swoie wy
bráne posadźił.
12. Smutnym uczniom gdy w niebo pátrzy
li / Aniołowie dla sprawy przybili / mowiąc
przecz ták pilno poglądaćie / tu śię już Pán
nie doczekáćie.
13. Jakośćie widźieli idącego / do niebá Je
zusá Páná swego / ták nie przyidźie już z niebie
ski chwały / áż ná ostátni sąd okazáły.
14. Zkąd mi to już bacząc iáwnie sámi / y
Pan nie iest tu ćielesnie z námi / wzgorę serc
násze wynaszaymy / w niebie Jezusá być wyzna
waymy.
** 15. Pánie Chryste / coś wstąpił do niebá
żebyś tám z tąd nam dawał co trzebá / rácz
nam zesłáć Duchá świętego / Duchá prawdy
mistrza niebieskiego.
16. By nas wszystkich ná świećie spráwo-
wał / á od błędow y grzechow uchował / żebyśmy
ćię tu śmiele chwalili / á po śmierći wieczni
z tobą żyli / Amen.

Pieśn LXXXIX.

Przez twe święte w Niebowstąpienie / etc.

Pátrz Pieśni 74.

Pieśn XC.

Nota Pieśni LXXV.

WStąpił Pan CHrystus dnia tego/ Alleluja/ Alleluja/ Krol do niebá wysokiego/ Allelujah.

2. Rowny w Bostwie Oycu swemu/ Alleluja/ Alleluja/ usiadł po práwicy jemu/ All.

3. Sługi swego Páná znaycie/ Alleluja/ Alleluja/ zá nim w niebo pogladaycie / Allel.

4. Ták jáko jest wźięt w obłoki/ Alleluja/ Alleluja/ przyďźie sądźić świát szeroki/ All.

** 5. Tego czásu wesołego/ Alleluja / Alleluja/ chwalmy Bogá z sercá swego/ Allelujah.

6. Chwała wiecznemu Krolowi/ Alleluja/ Alleluja/ Oycu/ Synowi/ Duchowi/ Allel.

Pieśn XCI.

NAdroższą krwią swoją odkupiłeś nas Pá-
A gdy przyďźiesz sądźić świát czásu ostátnie-

nie/ y záś tám przywodźisz/ z kąd wypadł
go / nie rácz nas oddaláć / z twoimi

Adam/ łamiąc twe święte przykazánie.
świętymi / od dźiedźictwá niebieskiego.

Gdźie tobie śpiewáć będźiemy/ Alleluja.

O DUCHU SWIETYM.

Pieśn XCII.

SWiety Duchu záwitay k nam/ á rácz nápełnić sercá swoich wiernych / a swojey náświetszey miłości racz zápalić ogień w nich: Tyś dziwnym cudem swoim/przez rozność iezykow/ narodyś przywieść ra-czył/ w społeczność wiáry świetey / Hál-lelujah / Hálleluiah.

Pieśn XCIII.

O Swiety Duchu przybądź / á sercá tobie szczerze oddánych rządź / mnożąc

w nich swoje dáry/ zwiąſkiem jedney wiáry/ rozmáite Narody/ wiedź do świetey w kośćiele twoim zgody/ zá coć ſłuſzne bądź á dźięki/ wieczne wieki.

Pieśn XCIV.

DUchu Swięty záwitay k nam/ á z niebios rácz spuśćić nam/ świátłośći twey promienie. Ciesżyćielu wyborny/ Gośćiu wdźięczny serc nászych/ wdźięczne

Przyydź ku nam Oycze ubogich/ przyydź k nam dawco dárow swych przyydź k nam świeco serc nászych. W pracach odpoczynienie / w gorącu ochłodzenie/

wdźięczna ochłodo nászá: O dostoyna
á w płáczu poćieszenie: Bowiem krom twey

świátłośći/ z sercá wypądź ćiemnośći/
pomocy/ nie mamy w sobie mocy/

służebnikow swych wiernych. Omyj
nie mász w nas nic práwego. Nákłoń

co jest sprosnego/ pokrop co jest zeschłego/
co jest twárdego/ zágrzey co jest zimnego/

uzdrow co jest ránnego. Day to o
nápraw co jest błędnego. Cnotliwe

co żądamy/ ktorzy w tobie ufámy/ dáry
záchowánie/ Chrześćiáńskie skonánie/ potym

łáski twey świętey.
wieczne zbáwienie/ Amen.

Taż Pieśń.

DUchu Swięty przybądź nam/ ogień z nieba rozniec sam/ w sercach nászych/ bo-

lch Pan :/: Przybadź Oycże ubogich/ y dawco dárow drogich/ Lekárzu chorob srogich.

2. Cießycielu serdeczny / Gośćiu w[illegible]rnym dußam wdzięczny/ zdroju żywotá wieczny :/: W pracy odpoczynienie/ y w goracu ochłodze- nie/ á w płáczu utulenie.

3. O dostoyná świátłośći / z sercá wypadź ćiemnośći / doday świętey godnośći :/: Bo- wiem krom twey pomocy / nie mamy w sobie mocy/ przećiw własney niemocy.

** 4. Omyi co jest sprosnego / zákrop co jest wyschłego/uzdrow co jest ránnego:/: Odmiękcz náße twárdośći/ zápal sam oźiębłośći/ nápraw náße zdrożnośći.

5. Day to o co żadamy / ktorzy w tobie u- famy/ day twoy dar otrzymamy :/: Day świe- tobliwe sprawy/ day zgon śmierći łáskáwy/ weźm nas do wieczney sławy/ Amen.

Pieśn XCV.

Komm GOtt Schöpffer H. Geist.

PRzybadź do nas gośćiu wźięty/ z Oy- cem/ z Synem/ Duchu świety/ á wley dárow twych hoynośći/ w serdeczne náße wnętrznośći.

2. W sercu mnoż wiárę prawdźiwą/ w wo-

li miłość świętobliwą/ pamięć racz w nadzieję chować/ w sumnieniu pokoy budować.

3. Myśli obwaruy szczerością/ Dusze koronuy czystością/ strość swą bojaźnią żadości/ ciału racz uiąć buyności.

4. Zmysły nasze podbiy sobie/ niech czują/ co miło tobie/ czynią/ mowią/ słyszą/ widzą/ á złą sprawą niech się brzydzą.

5. Bysmy niosąc wzor świętego/ Oycá y Syná Bożego/ po teráźnieyszym kłopocie/ mogli żyć w wiecznym żywocie.

6. Day to z Oycowskiey miłości/ z Chrystusowey dostoyności/ szczodry darco Duchu święty/ wieczna chwała nieobięty/ Amen.

Pieśn XCVI.

Taż Nota.

DVchu Swięty záwitay k nam/ sercá nasze náwiedzay sam/ dáry twe racz do nich włożyć/ ktoreś ty raczył stworzyć.

2. Cieszycielem cię zowiemy/ żeś Boży dar dobrze wiemy/ ty lekárstwo duszam dawasz/ przy nich w smutkách zostawasz.

3. Oświecay nasze sumnienie/ day woli twey zrozumienie/ ciáłá nászego krewkości/ rządź prawdą twey iásności.

4. Tyś iest w dárách twoich hoyny/ tyś Pan y Bog nász dostoyny/ Oycowskie słowo obiawiasz/ ty iezykami władasz.

5. Zdrad szátáńskich racz nas zbawić/ Pokoy z miłości swey sprawić: bychmy zá tobą wodzem szli/ wszelkiey się złości strzegli.

** 6. Okaż Oycá niebieskiego/ Jezu Chrystá Syná iego/ y ciebie Duchá świętego/ w Bostwie Bogá iednego.

7. W ſercách náßych ſam przebyway / w ſmutkach z pociechą przybyway / byſmy ſię śmierci nie báli / á przy ſłowie twym ſtáli.

8. Cześć badź Bogu Oycu z Synem / tákież rownie z Duchem świętym / w iſtności jednego Boſtwa / záwżdy ná wieki / Amen.

Pieśn XCVII.

Komm H. Geiſt / Herre Gott.

TWorco Duchu święty do nas przybadź /
á ſwą łaſką twoje ſługi rządź / nápełń je
niebieſką miłością ktorys ſtworzył ſercá
y myśł / Boſką ſwą wßechmocnością.

2. Tyś jeſt Pocießycielem rzeczony / tyś dar Boży nie wysłowiony / woda żywa / zrzodłem chłodzącym / zmyciem grzechow / łáſką / świátłem ſercá oświecájącym.

3. Ty wedle upodobánia miáry / ktorym chceß dawáß święte dáry / z dobr Chryſtuſowych / moc zbáwienną / pewny zádátek żywotá / nádźieję nieodmienną.

4. Prowadź y náße zmyſły w świátłości / á wley twą chęć w ſerdeczne wnętrzności / á krewkości ciáłá náßego / utwierdź w wierze Chryſtuſowey / mocą Boſtwá ſwojego.

5. Odpadź precż od nas nieprzyjacioły /

racż nam dáć pokoy wesoły/ byśmy z łwey Boſkiey opátrznośći/ znájac záwżdy twa obrone/ zbyli wſzytkich trudnośći.

6. Day/ że Jezuſá Pánem wyznamy/ day przezeń y Oycá wzywamy/ y ćiebie z nich pochodzacego/ day znáć y wyznáć zbáwiennie/ Bogá Duchá świetego.

7. Nápełniwſzy Boſka znájomośćia/ y nádawſzy ſpráwiedliwośćia/ day w ſtruſze Chryſtuſa pożywáć/ w pełney ufnośći day nam z nim áż ná wieki przebywáć.

** 8. Chwáłá z Oycem rownemu Synowi/ chwałá badź świetemu Duchowi/ zá wſzytko/ co dał z ſwey miłośći/ w czym nás on ſam niech pomnaża/ prowádzac do rádośći/ Amen.

Pieśn XCVIII.
Notą Pieśni CXXXII.

Cieſzyćielu Duchu świety/ tyś jeſt od nas z dáry twymi zacnie przyjety/ day bym ználi/ y godowáli/ w tobie y w twojey uczeſnośći/ Krolu wiecznośći.

2. Tyś Pan/ tyś Bog ktory dáry/ dawaſz gdźie chceſz/ y ktorym chceſz/ z wſzelákiey miáry/ ſzczera miłość/ duſz świetobliwość/ pokoy rádość/ meſtwo ſkuteczne weſele wieczne.

3. Przez twe Swieći niezliczeni/ dáry godnośći nábyli/ z Bogiem złaczeni/ w namilſzego/ w krwi Syná jego/ gdy ja on ná krzyżu wylewał/ tyś ſwe omywał.

4. By byli Boży Synowie/ á z Jezuſem wieczney ſławy ſpoł dźiedźicowie/ przez wybránie y powołánie/ do wiernych w świećie zgromadzenia/ w niebie zwielbienia.

5. Ty gruntujeſz wiáre práwa/ z niey wy-

wodźisz żywot nowy/ dźiwna swa spráwa/ by
wszczepieni/ y wkorzenienie/ w Chrystusá/ owoc
przynośili/ y przezeń żyli.

6. Nád wszystko Bogá miłuiąc/ jego wolą
upátruiąc/ y praw pilnuiąc/ w iednem ćiele/ by
członkow wiele/ Páná/ wiárę/ chrzest jeden
ználi/ w nim śię znászáli.

7. Tákim nie poczytasz złośći/ tákie z szczo-
drey Jezusowey zdobisz hoynośći/ zniosszy trwo-
gi/ pokoy im drogi/ dawáiąc/ w nádźiejey fun-
dujesz/ w zły czás rátujesz.

8. O nim brzmią słowá Prorockie/ o nim
służą obietnice one twe Boskie/ nic śię nie boy/
ále przy mnie stoy/ bom ja Pan Bog jest O-
piekun twoy/ wiedz to Ludu moy.

9. Ná chwilkę opuśćiłem ćię / w zlitowá-
niach zásię wiecznych/ zgromádźiłem ćię/
podźćiesz świeći/ w łáskę przyjęći/ w serc wese-
lu/ z pieśni śpiewániem/ z chwał oddáwániem.

10. Bom ja jest Poćieszyćiel wász/ Stwo-
rzyćielá swego mnie masz/ przecz zápominasz?
jam ćię sobie ku swey ozdobie / oddał wiárą/
złączył miłośćią/ ztwirdźił świątośćią.

11. O Boże / dźiwne twe spráwy/ ktoremi
wiernym dogadzasz. Oycze łaskáwy/ ni kazá-
nie / áni słuchánie Ewángeliey nie pomoże /
bez ćiebie Boże.

12. Ani przyjęći świątośći/ nic nie spráwi/
ni też doda przez śię godnośći / lecz nátchnie-
nie/ y ośwíecenie/ wnętrzne twoje nas naprá-
wuje/ żywot spráwuje.

13. Jednák do Krolestwá twego / przez
świątośći/ y kazánie słowá świętego/ rząd
twoy budźił/ wszech stanow ludźi/ tym nas z błę-

 dow/

dow/ z grzechow wywadzaſz w prawdę wprowadzaſz.

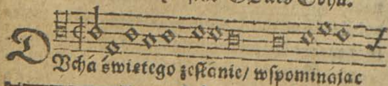
14. Ták Poſelſtwá ſwego ſpráwa/ ſam zgromadzaſz Cerkiew świętą/ w jednotę práwą/ przez uznánie/ y pozywánie/ pełnego w Chryſtuśie zbáwienia/ oprocz wątpienia.

** 15. Doznawſzy też y my tego/ chwalmy społem Páná Bogá/ Duchá świętego/ yż z miłośći/ do ſpołeczności/ przywiodł nas/ y Bogá żywego/ y ludu jego.

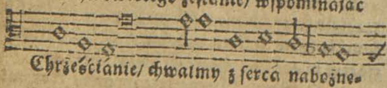
** 16. Hállelujah záśpiewaymy/ cześć y chwałę wſzyſcy społem ſerdeczną daymy/ jedynemu/ Bogu práwemu/ z Oycem/ z Synem/ Duchu świętemu/ Pánie zmiłuy śię/ Amen.

Pieśn XCIX.

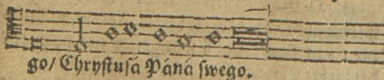
Als JEſus CHriſtus GOttes Sohn.

DVchá świętego zeſtánie/ wſpominájąc

Chrześćiánie/ chwalmy z ſercá nabożnego/

go/ Chryſtuſá Páná ſwego.

2. Abowiem z ſzczerey miłośći/ z ſwey niebieſkiey wyſokośći/ kośćiołowi poſłał ſwego/ Duchá w dárzech hoynego.

3. Co Bog z dawná obiecował/ co powtorzył/ gdy wſtępował/ Pan náſz do Oycá ſwojego/ dnia przed tym dźieśiątego.

4. To ziśćił pięćdźieśiątego/ od zmartwychwſtá-

wſtánia ſwojego/ tym ktorzy poſpołu trwáli/ modlitwy pilnowáli.

5. Nápełnił dom ſum wichrowy/ w ktorym byli święte głowy/ Duch nád káżdym w języ-kowym/ uśiadł kſztałćie ogniowym.

6. Y wſzyſcy wnet przemowili/ jáko wyuczeni byli/ dobrze wyrozumiáłymi/ językami nowymi.

7. Zádziwili śię ich mowie/ z rożnych krájow przychodniowie/ ſłyſząc od nich tájemnice/ wźięte z gorney ſkárbnice.

8. O jáka tám mieli rádość/ gdy przyſzedł ten niebieſki Gość/ ktory ich prawdą oświećił/ á w nich moc Bożą wzniećił?

✱✱ 9. Przez ſławne Duchá zeſłánie/ Zbáwićielu Chryſte Pánie/ day mieć z niego odrodzenie/ á w darzech pomnożenie.

10. Day nam w poczćie być ſług twoich/ day ſtátecznie ſtrzedz praw twoich/ á zdiąwſzy z nas wſzytkie winy/ wnieś w niebieſkie kráiny.

11. Zebyſmy z Anjoły twymi/ y wſzyſtkimi wybránymi/ ná twe oblicze pátrzáli/ wiecznie ćie wyſławiáli/ Amen.

Pieśn C.

Przez twe święte Duchá zeſłánie/ etc.

Pátrz Pieśni LXXIV.

Pieśn CI.

Nota Pieśni CLXI.

Albo tą:

2. Pięćdźieśiąty záwołány/ dźień/ látem figurowány/ miłośćiwym/ już nam dány.

3. Co Ezechiel zwiástował/ o czym Joel prorokował/ co Pan Jezus obiecował.

4. To już ná oko widźiáło/ w dźień Swiąteczny wszelkie ćiáło/ gdy śię w Jeruzálem dźiáło.

5. W językách roznych ogniowy/ płomień niebieski wymowny/ spadł ná Apostolskie głowy.

6. Ci też ják od Duchá bráli/ chwalcy Páńscy okazáli/ cudá Boże wyznawáli.

7. Dźiwowáli śię Pártowie/ Medowie/ Elámitowie/ y inszy ich dźiwney mowie.

8. Tyśiącmy śię ozywáli/ z tych/ co Páná krzyżowáli/ ćiężko grzechow żáłowáli.

9. Mowiąc/ wielka złość swą znamy/ was brácia mili pytamy/ radźćie nam/ co czynić mamy.

10. A Piotr do nich: Pokutuyćie/ wiárą łáski dostępuyćie/ nád to/ do chrztu śię gotuyćie.

11. Ták wszytkich grzechow zbędźiećie/ Duchá świętego weźmiećie/ á w niebie mieć część będźiećie

12. Co gdy śię im nádawáło/ do pocztu wiernych niemáło/ od dniá do dniá przybywáło

13. Czásu potym dość rychłego/ wieść po-

śelstwá zbáwiennego/ przejął kray świátá cá-
łego.

14. A Pohány śię uználi/ w postuszeństwo
śię oddáli/ tym ktore prześládowali.

15. To spráwá Duchá świętego/ w prawdę
w prowádźić káždego/ do żywotá przeyrzánego.

16. O Dawco Duchá świętego/ day y nam
dźiś Gośćiá tego/ zażyć wesela dusznego.

17. Z dárow jego obfitośći/ day wzrost w-
wierze y w miłośći/ y w twojey spráwiedliwo-
śći.

⁂ 18. Przybądź do nas Duchu święty / ty
od nas wdźięcznie przyjęty / czyń sobie z nas
kośćioł wźięty.

19. Utwirdzay nas w swey miłośći / w-
Chrystusowey uczestnośći/ á buduy w świętey
jednośći.

20. Zeć słuszną chwałę wzdawamy / z Oy-
cem/ y Synem wzywamy / á ná wieki wysta-
wiamy/ Amen.

Pieśn CII.

Nota Psalmu CXXX.

NIe bierz nam Duchá swego/ nász Boże je-
dyny/ Duchá nie bierz ktorego/ często ná-
sze winy/ gászą y smucą zdradnie / nam ná po-
tępienie: A yż ći wszytko snádnie / dayże nam
zlepszenie.

2. Myśl/ chęć/ y sercá násze / niech w nas
twoy Duch święty/ ku twey postudze záwsze /
budźi/ á przeklęty/ Szátan niech stroni záwżdy
od sercá nászego/ żeby ćię chwalił káżdy/ z opie-
ku twojego.

Pieśn CIII.

Komm H. Geist/ Herre Gott.

P Rzyydź wieczny Duchu nász Pánie/ á nápełń wiernych zebránie niebieskich praw znajomośćia/ wiára y świętobliwośćia/ Boże coś z świátá wszytkiego/ ludźie jezyku roznego/ zgromadził do jedney wiáry/ bierz od nas śpiewánia ofiáry/ Hálle= lujah/ Hállelujah.

2. Niebieskich domow świątłości zorza swoia z wysokości/ rácz ćiemność násze oświećić/ á w sercu błóść Boży wznięćić / day nam Oycá z sercá wzywáć/ Páná CHrystusá mistrzem zwáć/ náday mocna ufność jego / padź biedy od Zboru twojego/ Hállelujah/ Háll.

3. Swiętych podniáto/ y mocy/ doday z=

niebá swey pomocy/ bym z chećia odpráwowáli/ służby twoie/ á w nich trwáli/ racz wezprzeć ćiáłá krewkiego/ podpora Bostwá twojego/ day nam dźielnie boy odpráwić/ przez śmierć do chwały śie przepráwić/ Hallelujah/ Hall.

Pieśn CIV.

Notą Pieśni CXXXII.

Nu bitten wir den H. Geist.

WZywaymy Duchá świetego/ o dar wiáry/ ktory płynie z hoynośći jego/ Zebym go ten chwile mieli/ Gdy śie duszá z ćiáłem dźieli/ Ták/ o Boże day.

** 2. Prośim ćie Oycze niebieski/ Ráczże nam záwżdy przysparzáć twey świety łáski/ Ráczże nas grzechow uchowáć á cnotámi koronowáć/ zdárz! Oycze świety.

3. Prośimy ćie Synu BOży/ Day w nas słowo twe zbáwienny pożytek mnoży/ Byśmy je w sercá skłádáli/ Z niego moc żywotá brali/ zdarz Synu Boży.

4. Prośim ćie też Duchu Swiety/ jedna chwała z Oycem z Synem ná wieki wźiety/ day bym śie ciebie trzymáli/ wieczna chwałe otrzymali/ zdarz Duchu Swiety/ Amen.

O TROYCY SWIETEY.

Pieśn CV.

PAnie nász źrzodło od wiecznośći/ zupeł-
Pánie nász Tworco wszytkich rzeczy/ co świát
Pánie nász dawco doskonáłych/ dárow

ney

ney miłości / nie poczęty / o Oycze
masz ne pieczy/ miłosierny/ w słowie swym
wiecznie trwáłych/ dla dánego nam Syná

święty. Zmiłuy śie nád námi. Chry-
wierny. Zmiłuy śie nád námi. Chry-
swego/ Zmiłuy śie nád námi. Chry-

ste w sławności/ zrodzony od wieczności/
ste poczęty/ z Pánny sam Synu święty/
ste świątłości/ niebieskiey ośiádłości/

oprocz Mátki z Oycá sámego/ Bogá na-
ciebie zacny Pátryárchowie/ Prorocy/
ty sam ludzkiemu pokoleniu/ świećiß w śmier-

wyższego/ pożądány/ ná świát posłány:
krolowie/ wyglądáli/ w tobie ufáli:
ći ćieniu/ tyś zápłáćił/ co Adam stráćił:

Zmiłuy śie nád námi. Pánie nász
Zmiłuy śie nád námi. Pánie nász/
Zmiłuy śie nád námi. Pánie nász

ogniu

ogniu niebi[illegible]ſki/ day w ſc[illegible]e płomień
świeta miłości/ ty w nas tłumiac błe-
Pociesyćielu / duß wiernych odno-

twey łáſki/ ábyſmy ćie ználi/ z Oycem /
dy/ złośći/ rod nowy ſpráwuieß/ ſkárby
wićielu/ wzywamy ćie z wiáry/ rácz nas

z Synem z ſercá wzywali. Zmiłuy śie
twymi iák chceß ßáfuieß : Zmiłuy śie
rządźić ſwoimi dáry : Zmiłuy śie

nád námi.
nád námi.
nád námi.

Pieśn CVI.
Nota Pieśni XXII.
Allein GOtt in der Höh ſey Ehr.

NA niebieſkiey wyſokośći/ chwałá Boſkiey wielebnośći :/. Pełne niebo jego chwały / y świátá krąg okazały ☞ Ná ziemi pokoy beſpieczny/ dobra wola/ gdźie ſerdeczny/ ſmák Ewángeliy wieczney.

2. Godźienes czći święty Pánie/ zá Syná ná świát zeſłánie :/: Nabożnie ſłáwimy ćiebie/ Oycze święty ktoryś w niebie ☞ Łáſkáwie ná nas

nas swe Syny/ poyrzy/ á zgładź náße winy/ dla Syná twego przyczyny.

3. O ustáwiczne kochánie/ Oycowskie/ Jezusie Pánie :/: Báránku Boży niewinny/ ktory głádźiß świátá winy ☞ Tyś nas z piekłá gorącego/ z śmierći/ y z gniewu wiecznego/ przeniosł do krolestwá swego.

4. Swiety Duchu Boże wieczny/ bądź z námi w czás niebespieczny :/: Prowadź w prawdę/ ćieß płácżące/ poćil z Szátánem walczące ☞ Day zbyć ćiáłá śmiertelnego/ prowádź z świátá mizernego/ do Krolestwá niebieskiego/ Amen.

Pieśn CVII.
Nota Pieśni CXXXII.

PRośim ćię Oycże niebieski/ Rácżże nam záwżdy użyczáć twey świętey łáski: A rácz nas od grzechow uchowáć/ y w łásce swojey záchowáć/ Boże Oycże day.

2. Prośim ćię też Synu Boży/ Rácżże nam záwżdy użyczáć Słowá swojego/ byśmy je dobrze zrozumieli/ w tobie nádźieię pokłádáli Synu Boży day.

3. Prośim ćię też Duchu świety/ z Bogiem Oycem/ y też z Synem w Troycy jedyny/ prawdźiwey wiáry byś náuczył/ podług woli swojey rządźił/ Duchu świety day.

Pieśn CVIII.

Gott der Vater wohn uns bey.

BOże Oycże bądź z námi/ á broń nas
Niech k wit z win otrzymamy/ życz skończe-

ode złego / R.
nia grzesnego: Zapadź od nas Szatá-
ná/ utwierdź nas w wierze żywey/ w mi-
łości świetobliwey/ w nadźiejey niewat-
pliwey/ weźm nas pod swa obrone/ niech
sie meżnie potkamy/ niechay bitwe wy-
gramy/ korone otrzymamy/ Amen/ Amen
da to Bog/ śpiewaymyż Hálleluiah.

2. Jezu Chryste badź z námi/ etc.
3. Duchu święty badź z námi/ etc.

Pieśn CIX.

KAżdy Duchu chwal Páná/ boć jest od
nie-

niego dáná/iſtność twa/dech twoy z niego/

y co maß/ wßyſtko iego.

2. W Boſtwie ſwoim jedyny/ dobry/ mą-
dry/niezmienny: wiara z Piſmá poiety/Oćiec
Syn/ y Duch świety.

3. On włáſna wßechmocnośćia / ſáma ſt-
wá możnośćia/ wielkie niebo zbudował/ gwia-
zdámi uhaftował.

4. Aniołty Duchy ślicżne/ y ich kory rozli-
cżne/ ſtáłe w świetobliwośći/ ſpráwił ná wy-
ſokośći.

5. Nizey ziemie poſtáwił/ tey ná to błogo-
ſłáwił/ by káżda rzecz zrodźiłá/ co zrodźi/ b-
żywiłá.

6. Káżdy cżyn Páná tego/ ma coś oſobli-
wego/ jakimby był/ znáć dawa/ Tworcy winna
cżeść wzdawa.

7. Chwala Páná Anjeli/ w niebie wiecżnie
weſeli/ wznawiajac Hymn zácżety/Pan Swie-
ty/ Swiety/ Swiety.

8. Słońce/ koło mieśiecżne/ plánety/gwia-
zdy wdźiecżne/ rozkaz Páńſki ſpráwuja/ biegi
ſwe odpráwuja.

9. Ptáſtwo ziemſkie/ zwierz káżdy / cżeść
Pánu cżynia záwżdy/ ryby nieme znáć dája/yż
Bogá Tworce mája.

10. Polá/ láſy/ y ſkáły/ pełne ſa Páńſkiey
chwały/ ktoż wßytkie urodzáje/ jedno ſam Pan
Bog daje?

11. Co jeſt moca ſtworzono/ madrośćia

utwirdzone/ z miłośierdźia Pańskiego / trwa do czasu swoiego.

12. Gdźie w ktore poyrzyß strony/ nád wßystkim przełożony/wßytko człowiek przechodźi/ co śię pod słońcem rodźi.

13. Rozum dowćipny w głowie/ serce poięte w słowie/ smyśl w nim y podobnośći/zewßad káżdey dźielnośći.

14. To przedni czyn ná źiemi/ miedzy czyny Páńskimi / temu źiemię dárowáł / temu niebo zgotowáł.

15. Temu co źiemiá rodźi/ do pożytku przychodźi/ iemu ryby pływáią/ iemu ptacy látáią.

16. Temu pod klucz podány / zwierz w pustyniách chowány/ temu y słońce wschodźi / y mieśiac kołem chodźi.

17. Y Aniołowie świećci/ ná rozkaz Páńskie z chęći/ posługi oddawáią/ tym/ co Páná wzywáią.

*** 18. Dobryś Pánie cáłemu/ iest stworzeniu swoiemu/ lecz ná zacnieyßey pieczy/ ráczyß mieć rod człowieczy.

19. Ty sam/ byś z płáćił długi/ráczył przyiąć kßtałt sługi/ śmierćiąś swą do żywotá/ ludźiom otworzył wrotá.

20. Wßystko twoie stworzenie / czyni nam upewnienie/ yż maß moc/wieczne Bostwo/mądrość/ dobroć/ Páństwo.

*** 21. Day Pánie przed innymi/ twory nierozumnymi/ pilniey tobie służymy/ pilniey ćię y chwalimy.

22. A gdy zyidźiemy z świátá / przyimi ná wieczne látá/ nas miedzy swe Anioły / żyć on żywot wesoły/ Amen.

Pieśn

Pieśn CX.

P Ożegnay nas Boże Oycze/ Mocą swey świetey práwice/ JEzu Chryste Zbáwicielu/ Vtaż nád námi łaskę swą.

2. Duchu świety rácz nas ciesżyć/ myśl
náßych rácz spráwcą być: Day Boże w Troy
cy jedyny/ bysmy ten to dźień stráwili.

3. W twoiey łásce/ á w miłośći/ w miło
śierdźiu/ w pobożnośći/ záchoway nas wszeg
grzechu/ nie day Diabłu ku pośmiechu.

✶✶✶ 4. Day myślić o ostátnim dniu/ day pá
mietáć o skonániu/ á gdy śie tu wroćiß Pánie,
sadźić żywe y umárłe.

5. Postaw nas ná swey práwicy/ rácz nas
uznáć zá swe dźieći: Amen/ Amen Boże day
to/ by śie to w nas wypełniło/ coby ku twey
chwale było/ Amen.

Pieśn CXI.

C Iebie Bogá chwalimy/ Ciebie Pánem
wyznawámy/ Ciebie wiecznego Oycá

wßytká ziemiá czći y chwali. Tobie

wßyscy Anjeli/ tobie niebiosá/ y wßytkie

Mocárstwá: Tobie Cherubin y Será-

phin nieprzestawáiacy głosem wołáią/

Swięty/ Swięty/ Swięty/ Pan Bog

naß Zástępow. Pełne są niebiosá y

ziemia Máiestatu chwały twojey. Cie-

bie chwalebne Apostolskie zebranie/ Ciebie

sławna liczbá Prorocka: Ciebie jásny

zastęp Męczenniczy chwali. Ciebie po

okręg

okręgu ziemie świety kośćioł Chrześćiański wyznawa: Oyca niezmierney wielmożnośći: Wielebnego twego práwego y jedynego Syná: Poćieszyćiela tákże Duchá świetego. Tyś Krol chwały Chryste: Ty Oycowski jesteś wieczny Syn: Ty ku wykupieniu máiąc przyiąć człowieká/ nie żadziłeś śie Pánieńskiego żywota: Ty zwyćiężywszy żadło śmierći/ otworzyłeś wierżącym Krolestwo niebieskie

bieſkie; Ty ná práwicy Bożey śiedźiſz /
w chwale u Oycá. Wierzymy yż ſędźią
maſz przyść. Ciebie tedy proſimy/ ſługi
twoie racz wſpomoc/ ktores drogą krwią
ráczył odkupić. Racz nas wieczną ze
wſzytkimi świętymi chwałą obdárowáć.
Vczyń zbáwiony lud twoy Pánie/ a bło-
goſław dźiedźictwu twojemu. Y rządź
ie y wywyſz ony áż ná wieki. Przez wſzytkie
dni náſze błogoſłáwimy ćię/ y chwalimy

Imie twoje bez przestánia/ y ná wieki

wiekow. Raczyß miły Pánie dnia tego

nas od grzechu záchowáć. Zmiłuy śie nád

námi Pánie/ Zmiłuy śie nád námi.

Niechay będźie miłośierdźie twoje Pánie

nád námi/ jákośmy w tobie mieli ufánie.

W tobiem Pánie ufał / nie będę

pohánbiony ná wieki wiekow.

Pieśn CXII.

HErr GOtt dich loben wir.

BOże ćiebie czćimy/ Ciebie my chwalimy.

Wielki

Wielbią Oycá wielkiego/ Wßytkie czyny

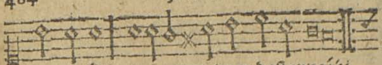

jego. Anjołowie ku chwale/ Y świát śię

stawią cále. Tobie Cherubin ochotny/ y

Serafin śpiewa lotny: Mowiąc/ Pan
Náß Pan Bog

Bog święty/
jest święty/ Pan Bog náß jest święty/

nád wßystkie zastępy. Y niebo y ziem-
Ciebie cny Apo-
Tobie przed wieki
Wßytek powßechny
Wielbiąc Oycá wßech-
Y teyże Duchá

ſkie włośći/ nie ogarna twey doſtoynośći.
ſłotow zbor/ Ciebie ſławi Prorokow kor.
wybráni / Męczennicy zawołáni:
twoy wźięty/ śpiewa ná cżęść kośćioł święty.
mocnego / y Syná tobie rownego.
Iſtnośći / Naczy pokłonem wiecżnośći.

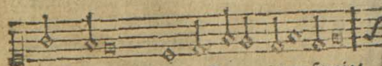
IEZV Synu Bozy práwy / Krolu
Ciałoś z ćiáła pánieńſkiego Wźiał/ dla
Tyś ſtárſzy śmierć jako trzebá/ wiernym
Tyś uśiadł w ślicżney ſtolicy/ Oycu
Przyidźieſz ſędźia ſpráwiedliwym/wſzyſtkim
W ſpomoż Panie ſwoje ſługi / ktory-

nieſkończoney ſławy.
zbáwienia ludzkiego.
dał przyſtęp do niebá.
ſwemu popráwicy.
umárłymy żywym/
chćeś krwią zpłáćił długi. O ráecz

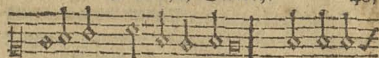

nas ozdobić ſtała Twojich wſzyſtkich świe-

tych chwała. Zbaw o Iezu wierne ſwoje/

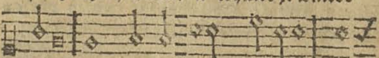
P

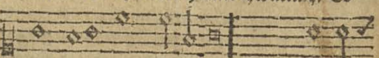
pożegnay dźiedźictwo twoje. Miey o nich

straż káżdey chwile/ á wynieś je wniebo

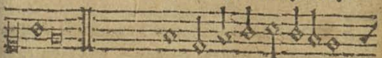
mile. Co dźień ćie Pánie chwalimy/ Co

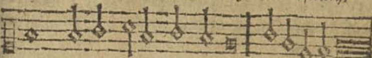
dźień imię twe wielbimy. Obroń
Badź nam
Wyley

nas Boże dniá tego/ Od grzechu y wszego
Pánie miłośćiwy/ Rátuy nás pokiśmy
miłośierdźie twoje/ Oycze/ ná dźiateczki

złego.
żywi.
swoje. W tobie o Pánie ufamy/

niech háńby nigdy nieznamy. A men.

Pieśn CXIII.
Nota Pieśni V.

CIebie Bogá znamy/ Pánem wyznáwamy/ Oycá nawyżßego/ krag świátá cáłego/ wesoło wyznawa/ tobie chwałe wzdawa.

2. Ciebie Anjołowie/ y Archanjołowie/ y Cherubin ćiebie/ y Seráfin w niebie/ y nawyżße mocy/ chwała we dnie w nocy.

3. Swiety/Swiety/Swiety/niebem nieobjety/ ni ziemia/ Tron chwały/ twojey okázáły/ Krolu nád wßystkimi/ zastepy świetymi.

4. Y Pátryárchowie/ y Apostołowie/ y twoy ulubiony/ kośćioł/ ná wße strony/ oddawáć wyznánie/ nieśmiertelny Pánie.

5. Zna ćiebie wielkiego/ Oycá niebieskiego/ y teyże istnośći/ Syná od wiecznośći/ y Duchá świetego/ Bogá prawdziwego.

6. Tyś Chryste Kyol sławy/ wzor Oycowskiey práwy/ ty nie gárdząc swymi/ sługámi lichymi/ w czystyś żywot wstąpił/ á śmierćićś podstąpił.

7. Gdyś zwyćięstwo spráwił/ proporceś wystáwił/ poselstwá swojego/ w kráju świátá wßego/ śiadßy po bok swemu/ Oycu niebieskiemu.

8. W niebo pogladamy/ z niebá ćie czekamy/ Páná łáskáwego/ wiernym/ lecz srogiego/ Sedźiego káżdemu/ w grzechach leżacemu.

** 9. Rácz nas w rejestr z swymi/ wpisáć wybránymi/ rácz nas Pánie zbáwić/ o rácz błogosłáwić/ krwia odkupionemn/ Dźiedźictwu włásnemu.

10. Pokaż dobry Pánie/ grzeßnym zmiłowánie/ rácz nas od zmaz bronić/ rácz przed czártem chronić/ niech twa łáske znamy/ ktorzy w ćie ufamy.

11. O błogosłáwieni/ ktorzy policzeni/ z-

Domowniki twymi/ ći sercy wdźięcznymi / bedąc wzdawáć dźięki/ śpiewáiąc ná wieki.

12. Swięty/Swięty/Swięty/ niebem nieobięty/ pełen świát twey chwały/ Boże okazáły/ day chwalimi ćiebie/ ná wiek wiekow w niebie/ Amen.

Pieśn CXIV.

godźien chwały iednákiey.

2. Oycze nász wszelkiey mocy / przybądź wszwiętey pomocy/ z miłośierdźia swoiego/ pośilay ludu mdłego.

3. Stworzyćielu niebieskich/ rzeczy wszystkich/ y źiemskich/ posłałeś Syná swego / by odkupił grzesznego.

4. Pełne gmáchy niebieskie/ pełne są grunty źiemskie/ Oycze/ twey wielebnośći/ powagi/ uczynnośći.

**5. Chryste Boská mądrośći/ przyszedłeś z wysokośći/ w człowieczę przyrodzenie/ ná násze odkupienie.

6. Vmárłeś w mękách wielkich/dla ludzkich grzechow wszelkich / powstałeś zmartwych stáwnie/ wstąpiłeś w niebo iáwnie.

7. Ty kroluiesz w rádośći/ w chwale ná wy-

soko-

sokośći/ przyczyniay śię zá námi/ o rácz być wiecznie z nami.

** 8. O Boże Duchu świety/ wiára w serce przyjety/ tyś łáski źrzodło żywe/ nádánie świetobliwe.

9. Tyś Pociesżyćiel smutnych/ lekarz chorob okrutnych/uzdrow nas z zupełnośći/ Chrystusowey godnośći.

10. Badź náßym ożywieniem/ á w wierże pośilenie/ serce náße oświecay/ pewnosć zbawienna wznieccay.

** 11. Oycze y Synu świety/ cżćia rowna Duchu wźiety/ ćiebie wßyscy wielbimy/ w jednośćio Bostwa cżćimy.

12. Pánie racz przez niebiosy/ przypuśćić náßegłosy/ day godnie teráz ćiebie/ potym chwalimy w niebie/ Amen.

NA PAMIATKI SWIETYCH
A naprzod.
O PANNIE MARYEY.
Pieśn CXV.
Nota Pieśni IV. Albo CCLXXXV.

MArya Swieta dźiewicá/ ćießac śie yż krolewicá/ niebieskiego Matka była/tym Hymnem Bogá chwaliła.

2. Wielbi dußo moiá Páná/do zacnych pośiech wezwána/Duch moj z Zbáwićiela swego/ niech śie ćießy łaskawego.

3. Yż oprocz mojey záslugi/ weyrzał ná niskość swey slugi/ z kad mie ludźie błogosławić/ a chęć Boża będą sławić.

4. Dziwna rzecz we mnie sie stáłá/wielmożność sie okazáło/ Mocárzá namocnieyszego/ miey cześć świete Imie jego.

**5. Páńskie trwa wieki wiecznymi/ miłosierdzie nád wiernymi/ co sie go ják Oycá boja/ á przy jego słowie stoją.

6. Wielka moc swoje objáwił/ dzielne rámie swe wystáwił/ pysznych serc rozwiał rozumy/ y ich márne zniszczył dumy.

7. Stráćił z stolice pysznego/ Mocárzá hárdomownego/ á te záś wywyższył ubogie w ktorych ciche serce baczył.

8. Łáknace násyćił swymi/ dobry nieprzepłáconymi/ á bogacze cżcze odpráwił/ ni im skárbow swych objáwił.

9. Przyiał mimo inszych wiela/ sługe swego Izráelá/ nie wypuśćiwszy z pámieći/ upominkow swojey chęći.

10. Co mowił z Oycy nászymi/ Abráhámem y z drugimi/ to nam ziśćił wnukom jego/ dawszy ná świát Syná swego.

**11. Chwáłá Oycu/ y Synowi/ chwáłá świetemu Duchowi/ jednemu Bogu nászemu/ ná wieki krolujacemu/ Amen.

O SWIETYCH BOZYCH WOBEC.

Pieśn CXVI.

Nota Pieśni CCXVIII.

Weselmy sie my wierzacy/ pámiatke dziś obchodzacy/ świetych Bożych wybránych/ do żywotá przeyrzánych.

2. Náśladuymyż świetych w wierze/ wo-

ćierpliwośći y w pokorze/ á tákći ich uczćimy/ w niebie z nimi bedźiemy.

3. O spráwże to Chryste Pánie/ przez twoje ukrzyżowánie/ czego sobie życzymy/ y o to ćię prośimy.

Pieśn CXVII.

Z Wielkiey mocy y mądrośći/ chwalmy

Bogá z wysokośći/ chwalmyż go ze świe-

śći jego/ mocą Páná swego/ zwyćiężyli

czártá złego.

2. Násláduymyż żywotow ich/ wszákż wprzod naświetszego z nich/ Páná Chrystus z ktorego/ żywotá świetego/ bierzmy wzor ży ćia nászego.

3. Święći ácz ná świećie byli/ wżdy według świátá nie żyli: bo wzgárdźili jego miłość wszytkę májac żadość/ tám kedy wieczna rá dość.

4. O ten tu żywot nie dbáli/ ále sie o c stáráli/ w ktorym bez srebrá y złotá/ ustap wszy z świátá/ wiernych duszá jest bogáta.

5. Gdźie mol/ ni rdzá nie zepsuje/ ni żadn

ned

nędzá pánuje/ nie będźie tám áni żáłość/ jedno wielka miłość/ wiecznie nieſkończona rádość.

6. Ktorych pychá nie unioſłá/ lecz w nich z wiáry ćichość roſtáwe wſzem dobrym prácowáli/ świátá nieſłucháli/ ćiáło Duchem zwyćiężáli.

7. Swietſka chwałá ich nie zwiodłá/ ćieſzkość żadna nie odwiodłá/ od miłowánia Bożego/ y od woli jego/ biorąc pośilenie z niego.

8. Ciáło ſwoje umartwiáli/ ni chćiwośćił wygadzáli/ pobożnie ná świećie żyli/ przykład nam dawáli/ byſmy ich náśladowáli.

9. Wzgárdźili świeckie márnośći/ żyli w zgodźie/ y w miłośći: ſtárájąc śię o zbáwienie/ o ſtáłe ſkończenie/ więcey niż o dobre mienie.

10. Páńſtwá świeckie opuſzczáli/ wiele ich w uboſtwie trwali: nie prágnąc dobrego mienia/ ćierpieli/ więzienia/ dla Páná Chryſtá Imienia.

11. Znośili głod y prágnienie/ mieli wielkie ſromocenie: o łáſkę świetſką nie trwájąc/ á zá nic nie májąc/ w ſámym śię Bogu kochájąc.

12. Z miaſt je ze wśi wygániano/ á zá Odſzczepieńce miano: źli je ják złoczyńce bili/ y dźiwnie męczyli/ dla prawdy ktorey uczyli.

13. Nie lituiąc gárdłá ſwego/ położyć dla Páná ſwego: Y z rádośćią śmierć podjęli/ áby w niebie byli/ á z Pánem ſwym wiecznie żyli

14. Y doſzli tego wſzytkiego/ zá łáſką Páná ſwojego/ że rádośći używáją/ ktorą z Pánem máją/ jemu chwałę wieczną dáją.

15. Niechże śię nam też ták ſtánie/ prośim ćię náſz miły Pánie: dopomoż nam wiecznymi

być /

być/ lá w niebie z toba żyć/ tám cię ná wieki wiekow chwalić/ Amen.

Taż Pieśn, insza Nota.

Mocy w mądrości znácznego/ chwalmy Bogá z Swiętych jego/ w ktorych zdrowiu y w niemocy/ Bog tłumił Szátáńskie mocy.

2. Ich żywotow náśláduymy/ á náPilniey upátruymy/ wzor żywotá naświętszego/ Chrystusá wodzá przedniego.

3. Swięći ácz w świećie mieszkáli/ jednák go nie miłowáli/ máiąc serdeczne żadośći/ do wiekuistey rádośći.

4. Byli tu ják ná porwániu/ wszczerym o niebie stárániu/ gdźie już bez śrebra y złota/ káżda duszá iest bogáta.

5. Swiętych pychá nie wznośiłá/ wiárę pokorą zdobiłá/ ćiáło Duchem umartwiáli/ ná cnoty śię zdobywáli.

6. Ni ich częśc źiemska uwiodłá/ ni zelżywość nie odwiodłá/ od Bogá: bo miłość jego/ dawáłá chęć do dobrego.

7. Lubość ćiáłá nie zwiazáłá/ ręká cudzego nie

nie brała/ gniew/ zazdrość nie zwyciężyła / ni ich żałość omamiła.

8. Gardźili świecką márnośćią/wiążąc śie świętą sfornośćią/ bárźiey zbáwienia ludzkiego/ szukáli/ niż dobrá swego.

9. Vrzędow odszczepowali/w ubostwie skarb pokładáli/ y dla Páńskiego Imienia/ opuszczáli dobre mienia.

10. Niedostátek/ głod/ prágnienie/ z nośili y utrudzenie / ludzka chęć chętnie trácili/ by śię ná Bozą zdobyli.

11. Z miasty wśi ich wyganiano / iáko złoczyńce imáno / lepszych / niźli sámi byli / źli zá swoją szkodą pozbyli.

** 12. Swięci nieśli posadzánia/ hańby / niesłuszne skazánia/ dla prawdy gárdłá złożyli/ by ku wiecznośći ożyli.

13. Záczym im też Pan Bog w niebie / dał wielką rádość u śiebie / gdźie y sam wiecznie krolnie/ y Swiętych zbor tryumfuje.

** 14. O Tworco nieśmiertelnośći / życz nam świętych społecznośći / day ich spraw náśladujemy/ á w niebie z nimi żyjemy/ Amen.

Pieśn CXVIII.
Nota Pieśni XXXVIII.

BOg Oćiec z szczerey miłośći/ zesłał Syná z wysokośći/ dla wznieśienia mizernego/ człeká w Raju upádłego.

2. Tego wdźięczna wierna duszá / miłuje Páná Iezusá/ nád wszystkie stworzone rzeczy / áspte jego ma ná pieczy.

3. Roskoszy y májętnośći/ przyiaćioły y znánośći/ odrzuca/ á w samym Pánie / cáłe swe ada ufanie.

4. Stráchow ludzkich śie nie boji/ wiernie záwżdy przy nim ſtoji/ woli ſroga śmierć podſtąpić/ á niżli Bogá odſtąpić.

5. Nie może duſze wiernego / żadna rzecz odwieść od niego / ma w nim y w dźień złey przygody/ pewna roſkoſz/ pewne gody.

6. W świećie będąc teſkni po nim / rádá ſłyſzy/ mowi o nim/ to jey powſzednie ſtáránie/ czynić Páńſkie przykazánie.

7. Częſto ku niebu pogląda / rozłączenia z ćiáłem żąda / żeby z tym/ kogo miłuje / mogłá być/ gdźie on kroluje.

8. Nic nie jeſt w świećie droższego/nád Páná/ y miłość jego / tá ćiáło y świát wojuje/ y nád czártem triumfuje.

9. Jezyk ludzki tráſomowny/ nigdy nie jeſt ták wymowny / áby miał wſzytkie właſności / wyliczyć tey cney miłośći.

10. Szczęśliwi/ ktorzy kochánie / máją ſwe w Jezuśie Pánie/ ſowitą w niebie zapłátę/ weżmą zá każdą utrátę.

11. W tym zá przykład wyſtáwieni/ przodkowie błogoſłáwieni / bo już po ſwym dobrym boju/ z Pánem mieſzkáją w pokoju.

12. Ci záś / co świát miłowáli / w luboſciách ćiáłá używáli/ máją biedy/ męki máją/ ulgi wiecznie nie uznáją.

** 13. Chryſte namileyſzy Pánie / jedyne świętych kochánie/ day ćię miłujem ſerdecznie/ czyniąc twą wolą ſkutecznie.

14. Serce naſze ták ſkłoń k ſobie / byſmy teſknili po tobie/ nic nie májąc ták miłego / jáko ćiebie Páná ſwego.

15. A gdy przyidźie czás ſkonánia / duſze z

ćiá

kłákem śie kostánia/ przybadź / pobierz nas do śiebie/day mieszkánie wiecznie w niebie/Amen.

Piesn CXIX.
Nota Pieśni LXXVI.

KTo tu chce Bogu służyć / żyiac w pobożności/ muśi nędze użyć/ y wielkich trudnośći/ być wszem w nienawiśći / ják według słow Páńskich/ to śie wiernym iśći.

2. Y muśi záwżdy chodźić w duchownym odźieniu/ ćierpliwośći dobyć przećiw pokuszeniu : przeglądáiac boie/ ná ktore muśi iść/ bez ćielesney zbroie.

3. Znáiac tu być ná świećie / swoy żywot mizerny/ zewszad pokuszenie y ućisk niezmierny : iákoś doznał tego/ Job służebnik Boży/ ná sobie wszystkiego.

4. Wszákże śie żaden nie ma lekáć tego krzyżá/ ále śie ma stáwić zá stálego męzá : Bo w krotkośći czásu/ przyidźie koniec pewny/ tákiego niewczásu.

5. To znáiac/ że kogo Bog nawięcey miłuie/ tego też ná świećie / częśćiey poleruje / do niebá go wiodac/ dla ktorego muśi wiele złego podiać.

6. Czego też przykład mámy / w CHrystu nászym Pánie/ ktory był bez grzechu / żyiac tu w tym stánie/ wszákże wiele ćierpiał / niżli do chwały swey/ przez męke swą wniść miał.

7. Nie iestći sługá większy / niżli sam jego Pan : bo Chrystus naswiętszy opętánym był zwan : Ten nic nie przewinił/ ále wszytko dobre wszem ná świećie czynił.

8. Tákże też jego łaską świeći náwiedzeni / byli nędzą źięći ode wszech wzgárdzeni / w tym

się weselili/ gdy dla Paná swego sromocen byli.

9/ Przetoż y my ku sobie iego łáskę znájac/ bierzmyż z nimi cząstkę/ ich przykłády májac/ tu w wielkim trapieniu/ á potym w niebieśiech/ w wiecznym odpocznieniu.

10. Tych się nic nie strócháymy/ ktorzy trapia ćiáło/ przy swym Pánu trwaymy/ ten ie z duszą cáło/ przyjmie do swey ręki/ á niewierne skaże/ ná piekielne męki.

11. Mieymyż to już zá radość / y zá dobre mienie/ gdy tu ná nas żáłość przydźie y trapienie/ y kiedy dla Páná / będźie ná nas z kłamstwem/ złość ludzka wylana.

12. Boć nie sa te żáłośći rowne czásu tego / niebieskiey rádośći/ zbáwienia wiecznego/ ktore Bog gotuje/ temu kto dla niego smutek podeymuje.

13. Y ráczył ták ślubowáć / że w káżdym trapieniu/ ma swych porátowáć/ y przy dokończeniu/ swym go będa mieli/ ktorzyby dla prawdy jego co ćierpieli.

14. Wszák y wroblatko żadne/ oprocz woli jego/ ná źiemię nie spádnie z gniazdeczká swojego: áni z wiernych głowy / wlos żaden nie spádnie/ podług Páńskiey mowy.

15. Błogosłáwieni ći sa/ ktorzy ta ko chwila/ bezprawie tu niosa/ á łkája y kwila: biádá kto śię śmieje: bo wieczney rádośći / nie mász w nim nádźieje.

** 16. Racz dáć ciebie prośimy / o niebieski Pánie/ że mężnie zniesiemy/ ćiężkie bojowánie: po cżesney żáłośći/ racz nas k sobie przyjąć do wieczney rádośći.

17. Ráczyż nas już wysłucháć / wszákeś to

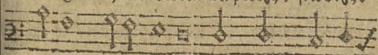
obiecał/ nigdy nie opuśczáć/ ktoby śie polecáł: Amen miły Pánie/ wierzym tobie wszyscy/ że śie to ták stánie.

O ANJELCH.

Piesn CXX.

BOg ktory ma świat ná pieczy / stworzyć

raczył wszystkie rzeczy / ku swey Boskiey

chwale/ áby był czczon od wszytkich cále.

2. Stworzyć też raczył Anjoły/ Seráfiny/ Archánjoły/ áby go chwalili/ jemu służac wier-
ych bronili.

3. I chwala go ustawicznie / stojac przed Tronem obliczynie/ mowia: Swiety / Swie-
y/ Swiety/ Pan Bog nasz nad zastepy.

4. Straż wiodacy nád wiernymi/ ludźmi/ ugámi Pańskimi / czego doznawáli / ilekroć
h potrzebowáli.

5. Strzegli Jákobá świetego/gdy śie chro-
ił brátá swego/ widźiał zstepujace/ y záś do
iebá odchodzace.

6. Tobiaszowi świetemu/ w droge śie go-
ojacemu/ Anjoł śie nágodźił/ y w káżdey mu
ráwie dogodźił.

7. Anjeli Lotá wiernego/ z obrzydłego So-
omskiego/ ludu wyzwolili/ y z miasta zdrowo
owádźili.

8. Elizeuß ſłudze ſwemu / od pohańco ſtrwożonemu / pokazał huf nowy / do obron wiernych gotowy.

9. Y Daniela Proroká/ obronił Anjoł o ſmoká/ y od ſtádá lwiego/ dawßy mu obro cżáſu ſwego.

10. Przez Anjoły Bog poczęćie / objáwił ćiáłá wźięćie/ Syná namilßego/ z przymierze ná świat zeſłánego.

11. Swięći niebieſcy posłowie / JEzuſow náßey głowie/ pieśń nowa śpiewáli / w świe idącemu śię kłaniáli.

12. Gdy Pan Szátáná odpráwił / huf śi mu niebieſki ſtáwił/ gotow do posługi/ jáko w dobre ſłużá ſługi.

13. Y byli przy umęczeniu / dáli znáć y wſtrzeßeniu/ y uczniе ćießyli / gdy zá Pánem w niebo pátrzyli.

14. Anjoł Piotrá wſádzonego/ od Herod okrutnego/ z ćiemnice wyſadźił / á brama z łązna prowádźił.

15. Anjołowie śię rádują/ kiedy ludźie p kutują/ ćiż wiernych po boju / duße prowád do pokoju.

16. To czyniąc niechcą Anjeli / ábyſmy chwalić mieli/ nie prágną ofiáry/ Bogu te z ſtáwiwßy dáry.

** 17. Jezu Krolu náß y Pánie/ Anjoło świętych Hetmánie/ tobie cżęść wzdawamy/ twojey obrony wzywamy.

18. Tyś Pan zamku niebieſkiego/użycz na rycerſtwá ſwego / przez święte Anjoły / pr wadź z świata w gmách ſwoy weſoły/ Amen

Pieśn CXXI.

Duchy prozne śmiertelnośći/ etc.

Pátrz Pſálmu CXLVIII.

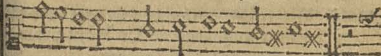
Pieśn CXXII.

Notą Pieśni CXXXIII.

Albo tą:

PRzed Bożym Tronem, ſtoją :/:
Swego, śię Páná boją :/:

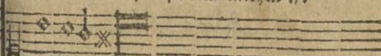
Anjołowie świe ći
Nam ſłużą z ſwey chęći.

Ktorych Bog umiłował/ niegodnych uſzá-

nował/ w Synu ſwoim miłym :/:

2. Ná twarz Boża patrzáją :/: Jego roz-kazánia Rep. Dniem/ noca przeſtrzegáją :/: Záwſze bez przeſtánin ✂ Ná ſtrzydłach śię wzbijáją/ nader prętko latáją/ Wola jego peł-niac :/:

3. Sali ludźie pobożni :/: w domiech wielcy/ máli/ Rep. Siebie bronić nie możni :/: Aby

śię

śię ostáli ☙ Obozy rozbijáją/ straż nád ni
trzymáją/ Aniołowie świeći :/:

4. Przez nie Lot wybawiony :/: Abrahá
przestrzeżon. Rep. Izáák ożeniony :/: A J
kob ućiekszon/ ☙ Gdy widźiał zstępujące/ y
niebá wchodzące/ Anioły niebieskie :/:

5. Obudźił Eliaszá :/: Anioł zstrudzonego
Rep. Zastęp Elizeuszá :/: Zászczyćił świeteg
☙ Pásterzom śię zjáwili / wesele ogłośil
Gdy śię Pan národźił :/:

6. Przy kolebce dźiećinski :/: Kiedy sp
niewinny/ Rep. Jozef zginienia bliski :/: A
w obce kráiny ☙ Przed Herodem uchodźi
mátkę/ dźiećię uwodźił/ Anioł go przebudza

7. Łazárzá umárłego :/: Do Ráju prowá
dzą/ Rep. A w nędzy zmorzonego :/: Trap
już nie dádzą / ☙ Społ z námi Swięty
Swięty/ Swięty/ Pan nád zastępy/ ná wie
śpiewáją :/: Amen.

O SLOWIE BOZYM.

Pieśn CXXIII.

Nota Psalmu XCIII. Albo tą:

PAnie Boże wieczny/ dobrotliwy/ Swię-
ty/ nieśmiertelny/ y prawdźiwy/ Boże

Oycow

Oycow nászych miłośierny/ w obietnicach

swoich záwsze wierny.

2. Ty króluiąc w swoim niebie śiedźisz / á
szytko co śię tu dźieie widźisz / niewypuszczasz
igdy nas z pámięci/owszem wspomagasz z Oy-
owskiey chęci:

3. Gdybyśmy tylko ćiebie wzywáli/ ćiebie
Pánem swoim wyznawáli/ w tobie samym
ádźieię skłádáiąc/ y do ćiebie serdecznie wzdy-
áiąc.

4. Náuczył nas Oycze nász łáskáwy / Syn
woy Jezus Chrystus/ Bog nász práwy/ iż ten
częśliwy káżdey godźiny/co słucha słow twych/
one czyni.

5. Wola twoia Páná wszechmocnego pew-
/ ktemu śię wáruie tego / áby w rádźie nie-
bożnych nie śiádał / lecz śię twych świętych
wyrokow badał.

6. My czuiąc w nas práwie záráżona /
rzechem Oycá pierwszego skáżona/ chęć ku sło-
u twoiemu świętemu/ prośim/ racz ią zápa-
ć ku niemu.

7. Opokę wykam z sercá nászego/namiętno-
ći złe wyprzątni z niego / y ćiernu nie day
mieysca onemu/ co chce przeszkadzáć náśieniu
woiemu.

8. Czyń z serc nászych źiemię dobrą sobie/ by
ynić mogły pożytek tobie / niech obfity przy-
nosi dobrego/ plon owocu z náśienia twoiego.

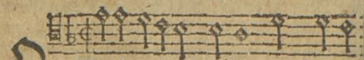
9. Wyliey deszcz wdźięczny Duchá świę-

tego/ ná twárdość roli sercá nászego / ktorí
z twey łáski będąc skropione/ żyznością swą b
dźie pociesżone.

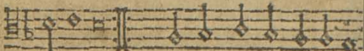
10. Rácżże nas w tym wysłucháć/przez tw
go/ Pánie nász/ Syná bárzo miłego / iżeby
w nas Duch twoy spráwowął / z kądbyś się
Pánie urádowął.

** 11. Amen/ Amen/ niech się iuż ták stán
Oco ćię tu prośimy/ nász Pánie/ by słowo tw
ie w nas mieysce miáło/ á nas z tobą záw
zjednaczáło.

Pieśń CXXIV.
Notą Pieśni CXLVIII.
Albo tą:

O Wszechmogący Pánie/ co wszytko
A rozlicżnie nam grzesznym dáry swe

spráwuiesz :/:
száfuiesz / Tyś nam racżył obiáwić

czásu ostátniego/ przenaświętsze Słowo

twe żywotá wiecżnego.

2. Ktore nam wszytkie błędy iáwnie okáz
ło :/: A fałszywą náukę wszytkę zepsowáło: Je

Zá co my tobie Pánie/ wßyscy dźiekujemy/á zá słowo to święte wiecznie ćie chwalimy.

3. Acż słowá nie przyjmujem twojego ser⸗decznie :/: Pada ják ná opoke nam niepożyte⸗cżnie/ ☙ Y serce náße pełne záwżdy ćiernia⸗stego/ yż przed nim nie chce zstrzymáć Słowá náświetßego.

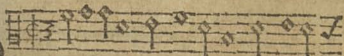
4. A choć w ußy przyjmujem/ Słowo two⸗je święte :/: Przećie nam báśni bárziey smá⸗kuja przeklete : ☙ Bo ácż z niego jáko żyć/ y ták ćie cżćić wiemy/ przećie twey cżći owocow godnych nie cżynimy.

5. A jest prawie podobne ku źiárniu onemu /: Podle drogi ná pokarm / ptákom rzuconē⸗mu; ☙ Bo Szátan piekielny ptak/ sam je z⸗serc wyjmuje/ y by śie nic krzewiło/ o to piecżo⸗uje.

6. Owa bespiecżność świecka droge nam bija :/: Y zá niestatkiem náßym/ Słowo nas twe mija/ ☙ Rozkoßy z dostátkámi jáko ćier⸗nie koła/ ktorym k woli trudno być cżłeku sprá⸗wna rola.

⁂ 7. Day to náß miły Pánie/ gdy żesmy twe plemie :/: Niech Słowo twe w serc náßych práwna pádá źiemie. ☙ Abyśmy z niego o⸗woc stokrotny dawáli / á po śmierći w chwale twey wiecżnie krolowáli/ Amen.

Pieśn CXXV.

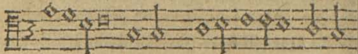

PAn Bog teraz z swey miłośći/ lud sobie

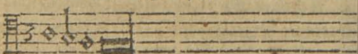
obie⸗

obiera/ á słowem swey mądrośći/ ich ser-

cá otwiera/ by go wßyscy ßukáli/ á błąd

opußczáli.

2. Przechodząc Apostołowie/ świát náz
mináli/ áby sie w swey umowie/ wßyscy pocz
wáli/ wierząc w Syná Bożego/ jednorodzo
go.

3. Czás przyjemny dni zbáwienia/ łáskę B
ża znaymy/ tylko do potępienia/ ich nie obr
caymy/ Boże czyńmy posługi/ jak słußa ná sł
gi.

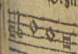
4. Strzeżmy/ byśmy nie strácili/ raz nád
ney wiáry/ czuymy/ byśmy wzniećili/ w sol
Boże dáry/ twirdząc swe powołánie/ y wiecz
wybránie.

5. Kto prawdźiwie w Bogá wierzy/ sło
Bożych pilnuje/ á z złym świátem nie dźierż
lecz żyć usiłuje/ bogobojnie/ spráwiedliw
trzeźwie/ świętobliwie.

6. Nędzę/ háńbę/ śmierć ćierpliwie/ odn
śi dla Páná/ wiedząc/ yż niewątpliwie/ j
mu zgotowána/ przed grunty wßech wieczn
śći/ koroná sławnośći.

** 7. Kto Słowo Boże miłuje/ z sercé
przeżnego/ ten śie ałosem spráwuje/ Mistr
niebieskiego/ zá Pánem postępuje/ jego dr
pilnuje.

8. Głoſom ludzkim nie dowierza/ ućieka przed nimi/ nie záwiera przymierza/ z ludźmi nieſzczyrymi/ czuje czáſu káżdego/ czeka kreſu ſwego.

9. Niebeſpieczna beſpiecznośći/ narodu ludzkiego/ że zwłocza od młodośći do zgonu ſámego/ żywotá polepſzenie/ y duſz opátrzenie.

⁂ 10. Racz nam dáć z ſzczerey miłośći/ Jezu Chryſte Pánie/ pośiłek z wyſokośći/ day z grzechow powſtánie/ day chęć do Słowá twego/ poki czás do tego.

11. My do dobrego nie mámy/ śiły ſámi z śiebie/ ále w tobie ufámy/ naſza moc od ćiebie/ y naſłábſzy człek w ſobie wſzytko może w tobie.

12. Racz w nas utwierdźić ſtatecznie/ Słowo twoje Pánie/ day pełnimy ſerdecznie/ święte przykázánie/ day nam mieſzkáć u śiebie/ ná świećie y w niebie/ Amen.

Pieśn CXXVI.

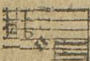
JUż po wſzytkim świećie/ głos Słowa
Brzmi w káżdym powiećie/ woła ná

-Páńſkiego :/:
káżdego. Żeby śię uználi/ Bogu

chwałę dáli/ grzechy opuśćili/ á pobożnie

zyli.

2. Pan Bog nász chętliwy/ ludzkiego zbá
wienia :/: Dał Rok miłośćiwy/ słodkiego I
mienia: ☙ Przyjmuje káżdego/ pokutujące
go/ ktory w niego wierzy/ á cnoty śię dźierży.
3. Ale tákich máło wieku dźiśieyszego :/
Ktorym by śię chćiáło/ słucháć głosu tego ☙
Wola okazáły/ błąd ludzkiey uchwały/ niż rá
dę świętego/ Oycá niebieskiego.
4. Lekce więc dźiś sobie/ ludźie grzech szácu
ją :/: W śmiertelney chudobie/ námniey śi
nie czuią ☙ Kto je/ y od kogo/ jáko kupił dro
go/ nie myśli nic o tym/ co ma być ná potym
5. A Pan dobrotliwy/ choćiaż wszytkim
włada :/: Z pomstą niestwápliwy/ dźień sąd
odkłada ☙ Czekájąc nápráwy/ juz strácone
spráwy/ w ludźiach nie brákuje/ káżdego rátuje.
6. A coż też człowieku/ może być droższego
:/: Jáko w káżdym wieku/ łáská Bogá tego?
☙ Co nie dba ná dáry/ ani ná ofiáry/ ále te
miłuje/ w ktorych szczerość czuje.
7. Wolny tego czásu/ przystęp jest káżde
mu :/: Z grzesznego niewczásu/ powstawáiące
cemu ☙ Pan z niebieskiey gory/ w tym śię
kocha/ ktory/ zlepsza życia swego/ drżąc przed
słowem jego.
8. Uspráwiedliwienie/ zá wiárą pochodźi
:/: Nowe odrodzenie/ święte spráwy rodźi ☙
Kto Páński/ z Páńskimi/ spotkuje wiernymi/
pilnuje jednoty/ ubiera śię w cnoty.
** 9. Obroćże śię káżdy do Páná swojego

:/: Badź gotowym záwżdy/ ná głos kászki jego/ Poki świátło jásne/ przechodź drogi ćiásne/ czás Bożey miłośći/ wyżyj w przystoynośći.

10. Komu dał Bog pojać własne obładzenie :/: A szczęśliwie przejáć/ nadroższe zbáwienie Pilnie przepytaway/ mądrze rozeznaway/ Proroki prawdźiwe/ Ptoroki fałszywe.

11. Złych strzeż śie usilnie / oddáy śie dowiernie :/: Tym/ co służą pilnie/ y szafują wiernie Z żądnośći zbáwienia / tym śie zwierz sumnienia/ szánuy/ ják sámego/ Páná / posłow jego.

✕✕ 12. Raczyłeś dáć Pánie/ Sługi swe prawdźiwe:/: Masz o nas stáránie/ják o członki żywe Rácżże nas sprawowáć / rácz w łásce swey chowáć / bym w wierze społecznie/ wytrwáli státecznie.

13. Day bysmy w trudnośći / twą obronę ználi :/: Wszytkie przećiwnośći/dla ćiebie znászáli Z miłośierdźia swego/ prowadź z nas káżdego/ z źiemskiey śmiertelnośći/do wiecżney rádośći/ Amen.

Pieśn CXXVII.

Pátrz Pieśni LXXVI.

Z Weselem y z rádośćią wszyscy záśpiewaymy/ szczyrą chwałę Páńską śmiele wyznawaymy/ Boże z wysokośći/ Duchem swym przyspórz nam serdeczny stałośći.

2. Ráczyłeś nas obdárzyć czásu ostátniego/ nadrozszymi skarby krolestwá wiecznego / Słowem Syná twego/ z kąd śie owoc rodźi / zbáwienia duszego.

3. Jáśnie śię okazáło wielkie záwiedźienie wieku dźiśieyßego/ błąd y záślepienie / w ktorym czárt wojował/práwa chwałę Bożą zdrádliwie zepſował.

4. Ale śię już ná jáwią/ wßytko ukázáło wiele możnych kroleſtw/ do prawdy przyſtáło: już śię obaczyli/ fałßywą náukę/ chętnie porzućili.

5. My też yżeſmy k temu/ od Páná wezwáni/ zá ſpolne rycerze ná ten boy wybráni/ z ſwoim Hetmánem/ ſpießmy śię Chryſtuſem / wiekuiſtym Pánem.

6. Nie bądźmyß nieśmiáłymi wiecey Nikodemy/ Bo ták łáſkę Páńſką ſnádniey pozyßczemy/ gdy bez obłudnośći/ ſłużyć mu będźiemy w prawdźie y w ßczyrośći.

7. Jeſli śię będźiem wſtydáć prawdy Páná ſwego / záwſtyda śię on nas u Oycá wiecznego/ y on pożądány/ żywot wiekuiſty / nie byłby nam dany.

8. A ták coż kolwiek widźiem być z ſłowá Bożego/ mieymy śię już k temu z ſercá uprzeymego/ nie dbáiąc ná grozy/ ktorymi nas ſtráßą/ przećiwnicy Bozy.

9. Odeymáli nam zdrowie/ wżdyć nie poginiemy/po cześnym żywoćie/wieczny odźierżemy/ Ktory Pan zgotował/ temu co dla niego / umrzeć nie żáłował.

10. Wßák też Páná ſámego/ to pierwy potkáło/ okrutnie męczono/ jego święte ćiáło / tákże Zwolennicy / potráceni ſrogą śmierćią niemal wßyſcy.

11. Tákże też ktorzykolwiek/tę prawdę przyięli/ przenáſládowánie / k woli niey podieli /

wdźięczno

wdźięczno im to było/ sto kroć śię rádośćią wieczną nágrodźiło.

** 12. Y myśmy w Chrystusowe imię są pochrzczeni/ przeto byśmy z nim w śmierć byli pogrzebieni: będąc uczesnicy krzyżá jego / jáko wierni służebnicy.

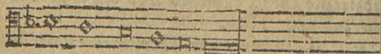
13. Wszák żaden ptászek nie jest / ták liche[y] podłośći/ ktoregoby nie miał/ Bog w swey opátrznośći: Coż nas swe stworzenie/ ktoremu uczynił krwią swą odkupienie?

** 14. My tedy poruczaymy wszytko woli jego/ sercy nabożnymi wołájąc do niego: O nasz wiecżny Pánie/ day przy twoim Słowie / do końcá wytrwánie.

15. Wolność po wszytkim świećie/ rácz mu sam otworzyć/ złego Antychrystá z fałszem jego zburzyć: A potym kiedyć/ day nam z sobą w wiecznym/ przebywáć żywoćie/ Amen.

Pieśń CXXVIII.

Z Ochotnym sercem ćiebie / wysławiamy Pánie/żeś nam raczył dáć słowá swojego poznánie: Ty nie gárdźisz pokorą nas stworzenia swego/Ktory śię poddawamy

pod Moc Bostwá twego.

2. Filozofom y pyßnym medrkom świát[...] tego/ zátryteś tájemnice krolestwá wiecznego Yż oni ná rozumie swym wßytko sadźili / jak[...] to sam wyznawa Chrystus náß Pan miły.

3. Aleś k temu powołał nas dźiátki wybrá[...] ne/ á łáski swey pokazał skarby nieprzebránc[...] Zá co my słußna mamy zaprawdę przyczyne tobie cześć/ chwałe wzdáwáć ná wßelką godźi[...] nę.

4. O wiekuisty Boże / źrzodło wßey miło[...] śći/ raczyß ty nas utwierdźić duchem swey mo[...] żnośći/ bysmy w twey prawdźie świętey státe[...] cznie wytrwali/ á swoich powinnośći pilni[...] przestrzegáli.

5. Lepßeć to nam stáránie / skarb táki goto[...] wáć/ ktoregó mol ani rdza/ nie może zepsowáć/ niż świátá obłudnego/ sprawámi śię báwić ktory dobrá wiecznego/ może nas pozbáwić.

✶✶6. Spráwuyże ty nas k temu/ o niebiesk[...] Pánie bo prozno wßytko naße byłoby stáránie by nas k temu nie ćiągnał z swey Boskiey mi[...] łośći/ á mdłych sam nie podpierał reką twe[...] mocnośći.

7. A my nic nie wątpimy/ że twe obiecánie/ wypełni śię káżdemu/ z nas sług twych / o Pá[...] nie/ ktore ty raczyß czynić/gdy k tobie wołamy/ w práwey wierze/ to wßytko pewnie otrzyma[...] my.

8. A ták káżdy z rádośćia/ ják ná to przy[...] stoi/ chwal dobrotliwość Boską z cáłey duß[...] swojey: Abowiem Pan Bog dobrze tu nam

czynić raczy/ á swych nedznych robaczkow nigdy nie przebáczy.

** 9. Spiewáy káżdy: O Pánie/ sprawco dobrá wszego/ piosneczki te y chwały káżdego wiernego/ ktoro usłyszeć raczysz/ łáską Boskwá swego/ weyrzy nań przez zasługę/ y śmierć Syná twego/ Amen.

Pieśn CXXIX.

PRzez obietnice prawdziwe/ Ewangelij
przyjetey/ rácz dáć serce Duchem żywe/
Pánie Cerkwi twojey świetey/ bysmy ją
w pámieć skłádáli/ a przy niey stątecznie
trwáli.

2. Ty wołasz wszytkich do siebie/ do mnie pódźcie obciążeni/ co chcećcie być zemną w niebie/ będźiećcie ochłodzeni jam zdroy żywotá wiecznego/ jam nápoy prácującego.

3. Ná twe/ Jezu/ záwołanie/ my się wiárą ożywamy/ owo nas masz sługi Pánie/ twych się obietnic trzymamy/ wierząc temu/ żeś Pan słowny/ w upominkach wiecznych hoyny.

4. Głos Pásterza niebieskiego / zábrzmi[e] w nászey krainie/ bliski koniec świátá teg[o] Słowo Pánskie nie záginie/ Páná Chrystu[s] pilnuymy/ za nim wszyscy postępuymy.

** 5. My/ ktorzy mocno trzymamy/ Ewan[] gelia święta/bespiecznie Amen śpiewamy/b[] tak droga przedsięwzięta / z świátá do Bo[] przeydziem śmiele/na Bárankowe wesele/ A.

Pieśn CXXX.

Tąż Nota.

My ktorzy Bogu wierzymy/ rzeczmy gło sem Amen wszyscy/ Day to Pánie miło ściwy/ abyśmy nic nie wątpili / náśláduiąc głosu wierney twey świętey Ewángeliey/ A.

Pieśn CXXXI.

Erhalt uns HErr bey deinem Wort.

BOże Oycze przy Słowie twym/ rácz nas záchowáć prawdziwym/ náwroć wszytkie niewierniki/ Syná twego prze= śladowniki.

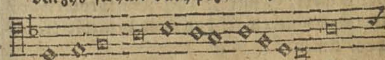
2. O Chryste Pánie nád Pány/ obroń swo= ie Chrześciany/ okaż moc twey Boskiey ręki / niech cię z tąd sławią ná wieki.

3. Duchu święty rácz nas cieszyć/ á jedno- ścia wiáry złączyć/ á czásu ostátecznego / do- mieść żywotá wiecznego/ Amen/

Pieśn CXXXII.

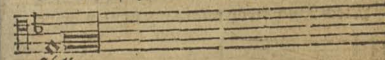
Z Miłuy się Pánie nád námi/ rácz ob-

dárzyć swymi dáry przymnoż nam prá-

wey wiáry/ byśmy ciebie miłowáli/ Sło-

wo twoie przyimowáli/ łáski twoiey do-

ſtáli.

2. Ráczyż nam dáć Duchá swego/ Mistrzá prawdy naświętszego/ Pomocniká wiernego / świádectwo swe nam ráczy dáć/ twárdość ser- cá będzie zmiekczáć / wiecznie z nam i przeby- wáć.

3. Day wolcy swey zrozumienie / Duszom nászym poświecenie/ łáski swey pomnożenie: Pásterze rácz przypráwowáć / prawdy przez nie rácz dodawáć/ day nam z sobą krolowáć/ Amen.

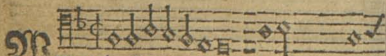
Tąż Pieśn, Tąż Notą.

DLa Syná twego ofiáry/ Oycze Swięty mnoż swe dary/ przysporz nam żywey wiáry/ abysmy słow twych słuchali/ y one zrozumiewáli/ y do sercá składáli.

2. Ześli nam Duchá świętego/ rządce Zboru powszechnego/ Doktorá niebieskiego/ ośwież serdeczne wnętrzności/ zmiękcz twardości/ zpądź ćiemności wszczep w nas czyste żądości.

3. Przyłoż zbáwienne pieczęći/ utwirdź w nas słow twych pámięći/ mnoż do dobrych spraw chęći: Pásterze rácz sam spráwowáć/ ich języki polerowáć/ day nám w niebie krolowáć/ Amen.

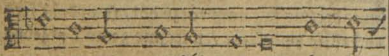
Pieśn CXXXIII.

Wydałeś obrok duszy/ Panie / Sło-
Niech Duch twoy wiarę wzruszy/ y owoc

wá twego :/:
cnot z niego/ Nam co śię wyznawamy/

day/ że przy prawdźie trwamy/ do tchu

ostátniego.

2. Strożom praw świętych twoich / obojey wierzchności :/: Użycz klenotow swoich/ zdrowia / szczęśliwośći/ Day że śię rozrastá

ła/ twey łáſki doznawáją/ w dźień káżdey tru- dnośći.

3. Nas też/ y niżſe ſtány świátá ſzerokiego :/: Nabaw Pánie nád Pány/pokoju wdźięcznego ☞ Day chleb z dobrym ſumnieniem/ nádarz nas dobrym mieniem/ króleſtwá wiecznego/ Amen.

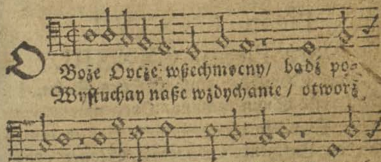
Pieśn CXXXIV.

PRośimy ćię/ Oycze miłośćiwy/ przez Chryſtá Syná twego zaſługi/ o dáry Duchá Swiętego/ Pоćieſzyćielá prawego/ áby on nam ſercá otworzył/ ku ſłuchániu je zápalił/ ſtałe w wierze uczynił/ Amen.

Pieśn CXXXV.
Nota Pieśni CLI.

OYcze náſz/ Duchem ſwym świętym/ rácz nas rządźić ćiebie prośim/ ſłowá twego nas náuczay/w wierze prawdźiwey pomnażay/ ábyśmy ćię z Chryſtem Pánem chwalili ná wieki/ Amen.

Pieśn CXXXVI.
O GOtt du unſer Vater biſt.

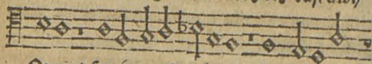

O Boże Oycze wſzechmocny/ bądź po-
Wyſłuchay náſze wzdychánie/ otworz
mocny/ y użycz nam Duchá ſwego/ Wodzą
Pánie/ uſtá Sługebniká ſwego/ do wy-

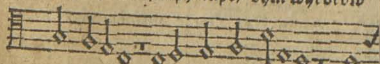
ſzie

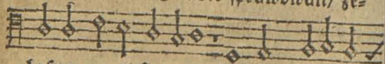
nie omylnego :/:
mow słowá twego : Otworz tez łáskáwy

Oycze/ sercá y ußy náße/ bym wyrokow

twych słucháli/ Jmi śie spráwowáli/ ze-

byśmy mogli skutecznie/ tu ćie chwalić y

wiecznie/ Amen.

O PRZYMIERZU, Albo UMOWIE BOZEY.

Pieśn CXXXVII.

Nota Pieśni CXXXIII.

Herr Christ der einig GOttes Sohn.

CHryste Synu kochány/ Oycá nawyższego :/: Od wiekow uchowány/ w Boskim łonie jego ※ Jutrzenko z wysokośći/ Słońce spráwiedliwośći/ serc náßych rádośći.

2. Dla zbáwienia ludzkiego/ w Ráiu obiecány :/: A czásu ostátniego/ národzony z Pán-

ny ✠ Smierćies zá nas odpráwił/ tor do nieba przepráwił/ żywot wieczny spráwił.

3. Day nam w twey znajomośći / wzrost day w łásce świętey :/: Uzycz nam státeczności/ przy wierze przyjętey. ✠ Byśmy w cnotach wzrost bráli/ byśmy ćie miłowáli / z tobą żyć żądáli.

✱✱✱ 4. Stworzyćielu wszech rzeczy/ sławo Boża wielka :/: Niebo/ świát/ ná twey pieczy/ wszá twey mocy moc wszelka ✠ Wygładź z serc przewrotnośći/ oczyść smysłow sprosność porzuć ćiał trewłośći.

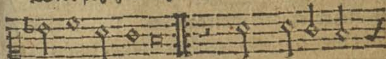
5. Umorz co jest w nás złego/ á záś z łáski swojey :/: Pośil duchá naszego/ niech twa łáska stoi ✠ W wierze y w pobożnośći/ prowadź z cżesnych trudnośći/ do wiecznych radośći/ Amen.

Pieśn CXXXVIII.

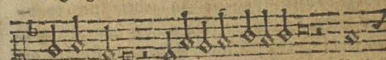
Nu freut euch lieben Christen gemein.

NA Bogá cześć Chrześćiánie zszedszy
Wiec przez nabożne śpiewánie/ chwalmy

sie świętobliwie :/:
Bogá gorliwie / Bo w mocy rá-

mienia swego/ porátował upádłego/ Bod

lud krwią kupił sobie.

2. Już em był w szatańskiey mocy / już mi śmierć oznioneła :/: Grzech mię moy gryzł w dnie w nocy / w nim mię matka poczęła. Czym dáli tym gorzey było / ták się złego namnożyło / żem wiecznie nie mogł wskoráć.

3. Prożno ć ná uczynki było / dobre się ubespieczáć :/: Wolney ludzkiey myśli miło / z sądem się Bożym sprzeczáć. Rospacz mię zewsząd ścisnęłá / wieczna się mnie nędzá jęłá / w pieklem już miał przebywáć.

4. Lecz Pan y Bog moy łáskáwy / z miłośierdźia szczerego :/: Podjął się stráconey spráwy / podjął się mnie grzesznego. Przeto mądrośćią swą świętą / wolą przed wiekiem záczętą / raczył do skutku przywieść.

5. Y rzekł do Syná swojego / juści się czás zlitowáć :/: Idź korono sercá mego / świát upadły rátowáć. Pomoż im z grzechu ćięszkiego / ná głowę węzá stárego / zetrzył / á kárk strać śmierći.

5. Syn posłuszny Oycu swemu / z żywotá pánieńskiego :/: Wyszedł podobny grzesznemu / zwalczyć czártá chytrego. Moiá krew / brát moy rodzony / ze wszech miar dla mnie ćwiczony / śmiele w szránki wstępował.

7. Ten mi rzekł / teraz się mnie dźierż / á dobrze będźie z tobą :/: Ja ćiebie / tylko ty w mię wierz / zástąpię swą osobą. Bom já jest twoy / á tyś jest moy / przy mnie stojąc / nic się nic boy / czárt nas już nie rozwiedźie.

8. Rzućił się do mojey piety / ugryźiet mię

y mym ćiele :/: Byś ty wiecznie nie był jęty /
am zá ćię duszę śmiele Lecz ma śmierć
wa śmierć udáwi/ skáziwszy ja/ tobie spráwi /
oskoszny wieczny żywot.

9. Zrządziwszy czegoć potrzebá/ poydę do Oycá swego :/: Tobie záś dla spráwy z niebá/ poślę Duchá świętego Ten prawdą bieg twoy zprostuje/ ten ćię w nieszczęśćiu rátuje / ten ći moy kład ukaże.

10. Com czynił/ czegom náuczał / to czyń/ y to w práwdy inne :/: Pátrz áby Zbor moy rozmnażał/ á gromił mnie przećiwne Mą chwałę budny uśilnie/ ustaw ludzkich strzeż śię pilnie/ słowem ćię żegnam swoim/ Amen.

Pieśn CXXXIX.

Es ist das Heyl uns kommen her.

PRzyszłoć nam pewne Zbáwienie/ z szczęnie
Nászę dośyć uczynienie /
rey Bożey miłośći/ :/:
miáło tey godnośći/ Wiárá Chrystusá
skázuje/ tym śię samym pieczętuje / ten
zá nas oreduje.

2. Co Bog w Zákonie rozkazał/ nie był kło-

by uczynił :/:/ Záczym nas Bog ná śmierć sk
zał/ y ná piekło obwinił ☙ Bog chćiał duſ
ćiał czystośći/ wszytkich śię doskonáłośći / św
y bliźnich miłośći.

3. Fałszywie nie jeden mniemał / yż Zák
ná to dány :/: Żeby sobie człek pomoc miał/kt
ry wsczał nápsowany ☙ A ono Zakon m
luje/ á nas nam konterfetuje/ jákim kto/ poká
zuje.

4. Nie mogł z ludźi grzesznych żaden / zbr
win z własney swey śiły :/: Kuśił śię o to ni
jeden / lecz śię grzechy śiliły ☙ Nie ważn
zwierzchne świátośći/ bez wnetrzney spráwie
dliwośći/ y serdeczney szczerośći.

5. Gdy práwo było dostáwáć / álbo gina
nam trzebá :/: Pan Bog śię raczył zlitowáć
y posłał Syná z niebá ☙ Ten dość Bożemu
gniewowi/ dość uczynił Zakonowi / dał żywo
czło wiekowi.

6. A yż już mamy tákiego/ co spełnił Zakon
Boży :/: Ten ktory uwierzył w niego/ niechay
sobą nie trwoży ☙ Tylko twe dość uczynie-
nie/ twa krew/ JEZU/ twe męczenie / twojá
śmierć me zbáwienie.

7. Dźiey śię co chce ja śię twego/ Boskiego
słowá dźierżę :/: A coś rzekł temu z cáłego/ser-
cá samemu wierzę ☙ Kto ochrzczony wierzy
w ćiebie/ ten z ćiebie/ á nie sam z śiebie/ ma ży-
wot wieczny w niebie.

8. Kto z wiáry jest spráwiedliwy/ ma też y
pokoy Boży :/: Temu z wiáry strumień żywy/
płynie co cnoty mnoży ☙ Wiárá miłość Bo-
ża rodźi/ z tą y miłość bliźnich chodźi / y wszy-
stko co śię godźi.

9. Grzech z Zakonu bywa poznan/ z tąd

strách sumnienia złego :/: Ewangelia niesie Pan/ ta zás ciesży grzesznego ✠ Mowiac: jedno ty mnie słuchay/ w Zakonie ulgi nie szukay/ ni w swych uczynkach ufay.

10. Zá nic nie stoja bez wiary / zwierzchne świetobliwośći :/: Nie przyjemne warg ofiáry/ idace z watpliwośći ✠ Cnoty z wiáry wage máia / w tey sie Bogu podobaja/ inak ceny nie máia.

11. W nádziejey wierni czekája / Bożego obiecánia :/: Celow pewnych nie stawiája/ ácz pewni zmiłowánia ✠ On sam wie kiedy rátowáć/ wie kiedy co ma darowáć / umie nam słowo chowáć.

12. Nic to choć nas podczás zbywa/ jákby nas zpuśćił z pieczy :/: Gdy czas upátrzy przybywa/ y wspiera nászych rzeczy ✠ Życzliwy nam w swey osobie / słowu ktore przyrzekł tobie/ wierz pewniey niż sam sobie.

** 13. Badź cześć wiecznemu Krolowi/ Bogu Oycu naszemu :/: Tákże y jego Synowi/ y Duchowi świetemu ✠ Pánie coś záczał dobrego/ dopełń/ á poświeć swojego / w nas Imienia świetego.

14. Przydź y krolwy: Badź ná ziemi/ wola twa jáko w niebie :/: Day chleb/ day zgode z bliźnimi / zgładź grzech prosimy ciebie ✠ Broń od pokus Zboru twego/ a zbáwiwszy nas od złego/ wiedź do Raju ślicznego/ Amen.

Pieśn CXL.

Kompt her zu mir spricht Gottes Sohn.

TAK nas woła sam Syn Boży/ wy/ ktore grzech/ śmierć/ świat trwoży/ sam co żywo bywayćie/ u mnie wszyscy prácujacy obćiażeni/ y pragnacy/ wody żywe czerpayćie.

2. Złożywszy nakogi swoje/ bierzćie ná śię járzmo moje/ y ucżćie śię odemnie/ ćichey pokory serdeczney/ ták znaydźiećie ná czás wiecżny/ duszna ochłodę we mnie.

3. Járzmo moje jestći słodkie/ y brzemię moje jest lekkie/ nie ćieszkie przykazánie: bo ten/ co śię z Bogá rodźi/ tryumf nad świátem prżewodźi/ przez wiáry wyznawánie.

4. Jakom was słowem swym sprówił/ jákimem śię y sam stáwił/ ták sobie poczynayćie jesli wam tu naczym zchodźi/ w niebie śię dobrze nágrodźi/ tylko nie ustawayćie.

5. Cośćie do Bogá przystáli/ sławni/ podli/ wielcy/ máli/ dla Páńskiego Imienia/ sprawujac śię słowem jego/ zápráwnyćie do ćieszkiego duszę swe pokuszenia.

6. Zł ym zá złe nie oddawayćie/ złość do

rośćią przemagayćie/ choć śię świát z tego mieje/ krzywdy swe kładąc ná Páná/ tedy/ zdźie jest ćiásna braná/ idźćie pełni nádźieje.

7. Gdyby śię wam ták dźiáć miáło/ jáko ubi grzeszne ćiáło/ zginełáby w was bojaźń/ tę w Synièch Oćiec buduje/ przez pokusy/ ták wyznuje/ ćiáłu obrokow przez kaźń.

8. Jesli śię wam zda krzyż srogi/ uważćie piekielne trwogi/ tám płacz zębow zgrzytánie/ y ogień nie ugászony/ á robak nie umorzony z gryść nigdy nieprzestánie.

9. Wierni po krotkim kłopoćie/ krolują wiecznym żywoćie/ tym my sobie cukruymy/ świeckie smętki: dla wiecznośći/ dożywotne puśćmy włośći: w niebie skarb nász wáruymy.

** 10. Kto trwa przy Jezuśie Pánie/ tem ná sądźie dobrze stánie/ á kto záś stráći wiárę/ bárzo sobie źle posłuży/ ná sumnieniu śię zádłuży/ męk będźie miał nád miárę.

** 11. Oko Páńskie wszytko widźi/ Bog śię nieszczyrośćią brzydźi/ temu/ co chce do niebá/ serdeczney spráwiedliwośći/ w wyznawániu bespieczności/ z wiáry żywey potrzebá.

12. Co nam Bog obiecáć raczył/ w czym Duchá dáć nie przebaczył/ dla pośiłku nászego/ w tym nas pewnie nie záwiedźie/ po śmierći wiecznie przywiedźie/ do Ráju dźiedźicznego.

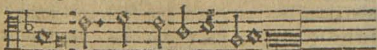
** 13. Pełń nam słowo sławny Pánie/ niech mdła wiárá nie ustánie/ że twe brzemię dźwigając/ járzmo sobie cukruiemy/ twym torem postępujemy/ day wniść w niebo śpiewájąc/ Amen.

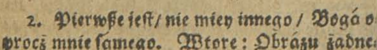
O

O PRZYKAZANIU BOZYM.

Pieśn CXLI.

2. Pierwße iest / nie miey innego / Bogá oprocz mnie sámego. Wtore: Obrázu żadnego / nie czyń / áni chwal onego.

3. Trzećie: Imienia Bożego / nie bierz dáremno świetego: bowiem Bog nie stáránego, nigdy nie puśći tákiego.

4. Czwarte: Dźień odpoczynienia / poświeć zábáwą zbáwienia. To czworo pierwßey tablice / Bogá śie tylko dotycze.

5. Piate: Máß Oycá / Mátkę czćić / chceßli długo ná świećie żyć. Szoste: Niemorduy bliźnego / nie życz mu nic ßkodliwego.

6. Siodme: Grzechu nieczystego / strzeż śie czásu wßelákiego. Osme: Niekrádni / nie zdradzay. Dźiewiate: Fałßu nie mawiay.

7. Dźieśiate: z sercá twoiego / nie żaday co iest bliźniego / żony / sługi / wołu iego / ni żadney własnośći iego.

8. Wtora tablicá mu w sobie / cosmy win-

i sámi sobie: Iák we zwierćiedle swe złośći/ widźimy y powinnośći.

9. Krotkie ogárnienie tego/ mamy Zakonu Bożego/ u Mattheuszá wznowione/ przez Chrystá w nowym Zakonie.

**10. Miłuy Páná Bogá twego/ ze wszytkiego serca swego/ bliżnego/ iáko sam śiebie/ chcesz li żyć ná wieki w niebie.

**11. Ráczże nam dáć miły Pánie/ skruche y grzechow uznánie: ábyśmy pobożnie żyli/ twą świętą wolą pełnili/ Amen.

Pieśn CXLII.
Notą Psalmu CXL.

Erheb dein Hertz/ thue auff dein Ohren.

Słuchay Izráelu tey mowy/ nie zátwárdzay serca swego/ ták Bog swymi włásnymi słowy/ mowić raczy do káżdego.

2. Jam jest Bog twoy/ com ćie z ćiężkiego/ niewolstwá twego wybáwił/ nie będźiesz miał Bogá obcego/ bom ćie część sobie zostáwił.

3. Ani czyń obrázu rytego/ z żadney tu ná świećie rzeczy/ nie czyń mu popokłonu mojego/ pámiętay to mieć ná pieczy.

4. Imienia Páná Bogá twego/ ná dáremno bráć nie będźiesz/ inaczey káránia srogiego/ z gniewu mojego nie zbędźiesz.

5. Sześć dni masz do swojey roboty/ odpoczywáy dniá śiodmego/ bo y sam Pan BOG dniá soboty/ przestał uczynku wszelkiego.

6. Cżćiże Oycá y Mátkę swoję/ czyń to záwżdy bez przestánia/ á Bog ućieszy duszę twoję/ według swego obiecánia.

7. Nie zabijay bliżnego swego/ wystrzegay

śię

śię cudzołoſtwá/ áni nie okradáy żadnego/
mow krzywego świádectwá.

8. Nákoniec nie będźieß pożądáć/ do
bliźniego ſwojego/ áni też z zazdrośćią pogl
dáć/ ná wßytko cokolwiek jego/

*** 9. Twojeć uſtá Boże mowiły/ to n
świętße przykazánie/ by je ſercá náße pełnił
rácż nam to dáć miły Pánie/ Amen.

Pieśn CXLIII.

Mensch wiltu leben ſeeliglich.

CZłowiecze ná świećie żywy/ chceßli być
wiecznie ßczęśliwy/ dźieśięć słow Bogá
wiecznego/ przypuść do ſercá ſwego/
Kyrieleyſon.

2. Jam Bog twoy: BOgá innego/ ni
miey/ni obrázu mego/ niewymyślay/ rádzę to
bie/ lecż mię w ſerce włoż ſobie/ Kyrieleyſon.

3. Márnie mojego Jmienia/ nie bierz lecz
w czás utrapienia/ mnie wzywáy/ á dniá śiod-
mego/ im śię dźiećiá świętego/ Kyrieleyſon.

4. Czći Oycá y Mátkę twoję/ chceßli po-
znáć łáſkę moję/ nie zábijay/ żyj wczyſtośći/ á
ſtrzeż śię wßetecżnośći/ Kyrieleyſon.

5. Nie krádni/ nie świadcz fałßywie/cudze-

go nie żadan chćiwie/ to czyń/ jesli chcesz być żywym/ y ná wieki szczęśliwym/ Kyriel.

O WIERZE CHRZESCIANSKIEY.

Pieśn CXLIV.

WIerzę w (jednego) Bogá/ Oycá wszechmogacego/ Stworzyćielá niebá y ziemie. Wierzę y w Jezu Chrystá/ Syná jego jedynego Páná nászego/ ktory śię począł z Duchá świetego: Národźił śie z Máryey Pánny: Vmeczon pod Pontskim Piłatem: ukrzyżowan/ umarł y pogrzebion/ Zstapił do pieklow: Trzeciego

ćiego dniá zmartwychwstał : wstąpił na niebiosá : śiedźi ná práwicy Bogá Oycá wszechmogącego. Ztámtąd przyjdźie sądźić żywe y zmárłe. Wierzę w Duchá świętego / święty kośćioł Chrześćiáński. Swiętych obcowánie : Grzechow odpuszczenie/ Ciáłá zmartwychwstánie/ y żywot wieczny/ Amen.

Pieśn CXLV.

WJerzymy w jednego Bogá / Oycá wszechmogącego/ Stworzyćielá niebá y

ziemie/ y wßech rzeczy widomych y też nie-
widomych. Y w jednego Páná náßego
Jezu Chrystá/ Syna Bożego jednorodzo-
nego/ á z Oycá przed wßytkimi wieki ná-
rodzonego: Bogá z Bogá: świátłość
z świátłośći: Bogá práwego/ z Bogá
práwego: národzonego/ nie stworzonego:
jedney istnośći z Oycem wiecznym/ przez
ktorego wßytko jest stworzono. Ktory/

dla nas grzesznych ludźi/ y dla náſzego

zbawienia zſtąpił z niebá wyſokiego/ y

wćielił śie Duchem świętym / z Má=

ryey národźił śie z cney Pánny/ y ſtał śie

człowiekiem. Dla nas też jeſt y ukrzyżo=

wan pod Pontſkim Piłatem / umęczon y

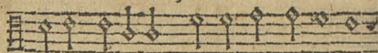
pogrzebion: Y wſtał zmartwych dniá

trzećiego / podług świętych Piſm/ y

wſtąpił na niebioſa/ śiedźi ná práwicy

Oy=

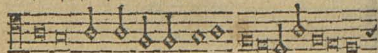
Oycá wszechmogącego / z támtąd záś
przyydźie z wielką sławą sądźić / wszytkie
żywe y zmárłe: iegoż Krolestwu nie bę-
dźie końcá. Wierzę w Duchá świętę-
go/ Páná á obżywićielá swego: Ktory
od Oycá/ y od Syná z wiekow pochodźi:
Ktory z Oycem/ y z Synem wespoł/ chwá-
lon y wielbion od wiernych bywa: Kto-
ry mowił przez Proroki. Jeden być

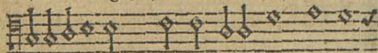
świety Kościoł Chrześciáński powszechny

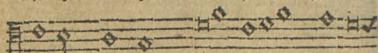
y Apostolski: Wyznawam też być Chrzest

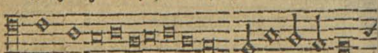
jeden/ ná grzechow moich odpuszczenie/

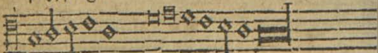
y oczekawam zmartwychwstánia wszytkich

ludźi zmárłych: y żywotá wieku

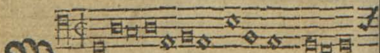
przyszłego/ A men/

A men/ A men.

Pieśn CXLVI.

Wir glauben all an einen GOTT.

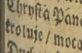
MY wierzymy w jednego Bogá/ Stworzy-

Stworzyciela wszego świátá/ iż on ná-
szym Oycem został/ nas sobie zádźiatki
obrał. Ten nas ná wszelki czás widźi/
ciáło/ dusze on sam żywi: Z tych wszytkich
przygod nas broni/ od Czártá y od pokus
chroni: Nie śpi/ stára się o nas/ strzeże
sam/ y pilno czuje: bo ten swoje wierne
miłuje.

2. My wierzymy w Syná Bożego/ w Jezu
Chrystá Páná swego. Ten z Oycem z wieku
kroluje/ mocą/ cżcią z nim porownuje. Ten
Duchem świętym poczęty/ národźił się z Pan-

ny święty. Pod Pilatem ná krzyżu wiśiał/ umárł/ Pogrzebion/ w piekło zstąpił/ Zmartwychwstał/ wstąpił w niebiosá/ śiadł ná práwicy Bogá Oycá/ z támtąd przyydźie sądźić człowieká.

3. My wierzymy w Duchá świętego/ z Oycem/ z Synem jedynego/ ktory smętne sercá nászé/ cnoty nábáwia/ ćieszy záwsze. Wierzymy Zbor Chrześćiáński/ Swiętych obcowánie Páńskich/ Grzechow wszelákich odpuszczenie/ Ciáłá po śmierći zmartwychwstánie/ potym żywot wieczny w niebie: Przetoż Pánie prośimy ćiebie/ trzymay nas w tey wierze przy sobie/ Amen.

Tąż Pieśn bez Ligatur.

My wszyscy w jedynego/ wierzym Bogá swego/ niebá/ ziemie Stworzyćielá/ rzeczy wszytkich Rządźićielá/ Oycá wszech nas dobrotliwego: Ktory śię podjął ná wieki/ dusz y ćiáł nászych opieki/ rzekł nas strzedz od káżdey przygody/ od upadku y wszelkiey szkody/ onże nas záwiáduje/ we dnie/ w nocy o nas czuje/ on wszytko wszędźie spráwuje.

2. Tákże wierzym w Bożego/ Syná/ Páná swego/ ten Duchem świętym poczęty/ w Máryey dźiewicy świętey/ urodźił śię człowiekiem práwym: męczon/ ukrzyżowan/ umárł/ zstąpił w piekło/ Dyabłá potárł/ od umártych wstał dnia trzećiego/ wstąpił do niebá wysokiego/ usiadł po Bożey práwicy/ z támtąd ná sąd zmártwych/ żywych/ przyydźie podług słow práwdźiwych.

3. Wierzym w Duchá świętego/ Cieszyćielá swego/ z Oycá/ z Syná idącego/ w Maje

ſtaćie im rownego / Bogá náſzego prawdźiwego: Zboru świętego zebránie / á w nim świętych obcowánie / y grzechow wſzytkich odpuſzczenie / ćiáłá od umártych wſkrzeſzenie / áż y żywot wieczny Amen: dayże nam w tey wierze Pánie / z nádźieją ſzczeſne ſkonánie / Amen.

O MODLITWIE PAN-SKIEY.

Pieśn CXLVII.

Oycze naſz / ktoryś jeſt w niebieśiech /
święć śię Imię twoje / Przyydź Króleſtwo
twoje / Bądź wolá twá / jáko w niebie /
ták y ná źiemi. Chlebá náſzego powſzed-
niego day nam dźiśia / Y odpuść nam náſze
winy / jáko y my odpuſzczamy náſzym wi-
nowáycom / Y nie w wódź nas ná poku-

śenie/ Ale nas zbaw ode złego/ Abowiem

twoje jest krolestwo/ y moc/ y chwała/ ná

wieki wiekow/ A men.

Pieśn CXLVIII.

PRośim ćie ktory mieszkasz/ ná wysokim
Nie rácz Oycze dźieći swych/ odrzucáć od

niebie/ R.
śiebie/ Ale swe miłośierne/ nákłoń ku

nam uszy/ á niechay ćie nabożna/ prozbá

násza ruszy.

2. Imię twe przed ktorym też/ Duchy złe pádáją :/: Niechay wszytkie narody/ w uczćiwośći máją etc. A day/ bysmy w twey wierze/ ták státecznie trwáli/ jákoby z nas niewierni/ dobry przykład bráli.

3. A nie odwłaczay dáliey swego pánowánia :/: Wzął śie ták ćieszkiego/ sług twych mor-

dowánia ☙ Nieprzyiaćiołom nászym/wyrwi nas z páßczeki / á ty sam racz krolowáć / jáko Pan ná wieki.

4. Nie dopuśćzay nam według / myśli nászych błądźić :/: Ale nas racz náświętszym/słowem swoim rządźić ☙ A jáko snádnie włádnieß/ biegi niebieskimi / tákże śie też wola twa niech dźieje ná źiemi.

✕✕✕ 5. Pánie ty sam wieß lepiey/ czego nam potrzebá :/: Ráczyß nam dźiś użyczyć/powßedniego chlebá ☙ Nędzne polne ptaßatká / nie orżą/ nie śieją / á wżdy jednák z łáski twey / od głodu nie mdleją.

6. Złośći náße przed tobą/ wßytkie wyznawamy :/: Nádźieje w miłośierdźiu/twoim pokładamy ☙ Ze ty známi łáskáwie / postępowáć raczyß/ á nam jáko my drugim/ wßytkiego przebaczyß.

7. Nie w wodźże ná pokusy/ przyrodzenia mdłego :/: Vchoway nas złych przygod/ z miłośierdźia swego ☙ Bowiem twe jest krolestwo/ twojá moc y chwałá/ á ták będźie ná wieki/ nieodmienna stáłá/ Amen.

Pieśn CXLIX.

Modlmy śie Oycu swemu / w pokorze y w ćichośći/ temu á nie innemu/ co jest ná wysokośći/ ten śie nád nám z mi-

2. Ták Pán Chryſtus ślubował/ſwym wiernym zwolennikom/ gdy śię od nich gotował/ják ko ſwym miłośnikom/mowiąc: gdy proźić bedźiećie/mnie Pośrzednitá máiąc/ w Imię moje weźmiećie.

3. Kołaćmyż ná drzwi jego/ poki nam chce odewrzeć / przeſtawßy wßego złego / bo mamy wßyſcy pomrzeć / potym ſędźiego ſtráßnego muśim ſłucháć ortelu/ná człowieká grzeßnego

4. O ludzkie pokolenie/wielce zápámiętáłe przecz śię w ćießkie trapienie / chcąc wdawáć á w niemáłe? wieß żeć rękoymia nie bedźie jeśli w on wieczny ogień / twoy żywot podan bedźie.

5. Już otwárte drzwi k niemu / y łáſkę ſwą dáruje/ człowiekowi káżdemu / co śię grzechom wáruje/ nie bedźie w niczym przeſtyßan / ták przyobiecáć raczył / ſwym wiernym náß mił Pan.

6. Oycze náß ktoryś w niebie / w ſwey wiecżney wßechmocnośći / uſłyß nas prośim ćiebie/ w tey tu ćießkiey żáłośći: Swięć śię w nas Imię twe święte/niech zwyćięſtwá nie máją/ potłum Dyabły przeklęte.

7. Przyidź k nam kroleſtwo twoje/ y rácz je w nas pomnożyć / páſąc nas owce ſwoje / ktoreś ty raczył ſtworzyć/ á niechay śię záwße ſtá

nie

nie/ jáko ty sam raczyß mieć/ wola twa świętey Pánie.

8. Dußam ku ożywieniu/ chleb duchowny niebieski/ ciáłom ku pośileniu/ zás ten powßedni ziemski/ ty co niebem/ziemią rządźiß/pokarm przodkiem duchowny/ y niebieski day nam dźiś.

9. Odpuść nam náße winy/ ják y my odpuszczamy/ winnym náßym ich winy/ ná twoy śię ślub spußczamy / że też nam raczyß odpuśćić / á w dźień on nastráßliwßy / w poczet wiernych przypuśćić.

10. Nie w wodź nas w pokußenie/ ná ćiele/ ni ná dußy / rácz nam dáć wspomożenie / byśmy wßytkie pokusy/ ktore nam chcą wielce ßkodźić/ zá twoim wspomożeniem / mogli mężnie zwyćiężyć.

11. Zbaw nas od wßego złego / Oycze nas namileyßy/ czesnego y wiecznego/ Obrońco nasilnieyßy/ ták ná dußy ják na ćiele / pomoż nam przewyćiężyć wßytkie nieprzyiaćiele.

✶✶✶ Ciebie wßechmocny Boże / sámego wyznawamy/w modlitwie y w pokorze/ k tobie śię ućiekamy / byś nas tu raczył wysłucháć / w imieniu Syná twego / potym wieczny żywot dáć.

13. Bo twoie jest krolestwo / ná niebie y ná ziemi/ moc/chwałá y zwyćięstwo/ nád przećiwniki wßemi/ Amen zá rzecz pewną mamy/że coś raczył obiecáć/ to wßytko otrzymamy/ Amen.

Pieśn CL.

Nota Pieśni CXLII.

Oycze niebieski prośim ćiebie/ święć śię Imię twe: przydź Pánie krolestwo twe /

wola/ ják w niebie/ ták ná ziemi / niech śie stá-
nie.

2. Chlebá nászego powszedniego / day nam dźiśia/ odpuść złośći / ják jnnym z rozkazánia twego/ przebáczámy ich krewkośći.

3. Nie w wodź nas w pokuśy o Pánie: ále nas zbaw ode złego/ábowiem twe jest krolowánie/ moc chwała/ do wieku wszego/ Amen.

Pieśn CLI.

Vater unser im Himmelreich.

Oycze nász ktoryś jest w niebie / chćeszby-śmy bliźnie dla ciebie / jáko śiebie miłowáli/ w tobie ják dźiatki ufáli/ á usty sercá czystego/ chwalili cie Oycá swego.

2. Poświęć święte Imie twoje/przez zbáwienne słowo twoje/ spraw że żyjemy uczćiwie/ spráwiedliwie / świętobliwie / oddal prawdę fałszujące/ nawiedź ná drogę błądzące.

3. Opiekai śię Boże swymi / wpluy w nas czáśy wiecznymi / Duch twoy święty niech nas wodźi/ niem w nas dáry swoje rodźi / hámuy Szátáná srogiego/ rátuy Zboru wybránego.

4. Jáko w niebie ták ná ziemi / niech wola

twoie czynimy/ przyday w zły czás zmężyłośći/ przyday w krzyżu ćierpliwośći/ powśćiągni ćiáłá nászego/ hamulcem wyroku twego.

5. Pánie/ racz nam co potrzebá/ day dźiś powszedniego chlebá/ strzeż od moru/ y od woyny/ day wszytkiego obrok hoyny/ twoy day pokoy/ strzeż chćiwego/ strzeż nas sercá rozrzutnego.

** 6. Oycze z Oycowskiey litośći/ racz przebaczyć nászych złośći/ jáko y my przebaczamy/ winowáycom ktore mamy/ niech pánuje sforność swieta/ niech przepádnie złość przekletá.

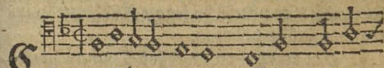
7. Nie w wodź nas wpokusy Panie/ á gdy czárt przećiw nam stanie/ z przodku z tyłu racz zastáwic/ stáwić śię przy nászey sprawie/ pośil wiáry Duchem świetym/ przećiwko czártom przekletym.

8. Racz nas wybáwić od złego/ w ten zgon wieku nagorszego/ day dobry boy ostáteczny/ odeym bodźiec śmierći wieczney/ day z świátem szczesne rozstánie/ bierz w rece swe dusze Pánie.

** 9. Amen ná to záśpiewaymy/ á z wiárá Bogá wzywaymy/ że prośbe sercá nászego/ przypuśći do uchá swego/ Amen/ Amen powtarzaymy/ że nas Bog słyszy ufaymy/ Amen.

O CHRZCIE SWIETYM.

Pieśn CLII.

Chwałe Pánu dayćie/ wszyscy wierni
Wesoło śpiewayćie/ ná cześć Bogá

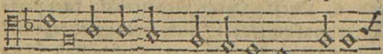
iego/

jego/ :/:
swego/ Yż nam Syná dárował/ ná

śmierć ofiárował/ w ktorym mamy zbá-

wienie/ y grzechow zgłádzenie/ y wieczne

zwielbienie.

2. Syn Boży ná ziemi/ słowo swe zwiásto- wał :/: Cudámi Boskimi/ w wiárę záprawo- wał ☙ Ná to y służbę swoję/ y świątość oboję/ kościołowi dárował/ ustáwą wárował/ w- przod sam kredencował.

3. Chrzest pierwsza świątością/ przymierza nowego :/: Jest zwierzchnia pewnością/ omy- cia wnętrznego ☙ Wszytkich grzechow zgłá- dzenia/ wáruntkim sumnienia/ w Imię Oycá wiecznego/ y Syná Bożego/ y Duchá świętego.

4. Od Chrystusá Páná/ nasz święty Chrzest poszedł :/: Bo mu tá moc dáná/ ktorey godnie doszedł ☙ By niebem/ ziemią rządził/ áby to sporządził/ co należy do jego/ Kościołá święte- tego porządku dobrego.

5. Y ci ktorzy bráli wprzod Duchá święte- go :/: Nic się nie zbraniáli/ iść do Chrztu Páń- skiego ☙ Kto z przepychu/ z niewiáry/ tą pie- częcią

czćcia wiary/gárdźi/ten śię záwodźi/z Bogiem śię nie zgodźi/droga śmierći chodźi.

6. Ci co chrzest przyjęli/ z wyznániem swey wiáry :/: Moc Synostwá wźięli / z niebieskimi dary ☞ Z tym śię opowiadaią/ yż wárunek máią/ od Oycá niebieskiego / y Syná Bożego/ y Duchá Swiętego.

7. Ci z śiebie zewłoczą/ Adámá stárego :/: A ná śię obłoczą Adámá nowego/ ☞ Z Chrystusem pogrzebieni/ z nimże ożywieni / w żywoćie nowym chodzą/ cnoty święte rodzą/ do Bogá przychodzą.

8. Páná iedynego / iedne wiárę mamy :/: Z podánia Páńskiego / ieden Chrzest trzymamy ☞ Jeden Duch iedno ćiáło/niech śię chowa cało/ we wszelkiey pobożnośći / y w pewney ufnośći / do wieczney rádośći.

※※※ 9. Oycże namileyszy/ coś nas obrał sobie :/: Synu namocnieyszy / co nas Bog dał tobie / ☞ Duchu święty dobroto / o Boska iednoto : Bądźże od nas chwalony / badź ná wszystkie strony/ ná wieki wielbiony/ Amen.

Pieśn CLIII.
Notą Pieśni XVII.

DZiękuiemyć wszechmogący / Boże wiecznie pánuiący/ Krolu niebieski/ Monárcho ziemski/ náświętszy Odkupićielu ludzki/ ☞ Ześ nas w młodośći/ przyiął do swey ucżestnośći/ prowadź do niebieskiey rádośći/ A.

Pieśn CLIV.

JDźćie ná wszystek świát / á zwiástuyćie / Ewángelią/ wszemu stworzeniu: Kto uwierzy /

rzy/ á ochrzći śie/ będźie zbáwion: á kto nie wierzy/ będźie potępion.

O WIECZERZY PAŃSKIEY.

Pieśn CLV.

JEzus Chrystus żywot nász/ násze zbáwienie/ nász pokoy/ násze uspráwiedliwienie/ Uczesnik przyrodzenia ludzkiego/ naświętszy płod żywotá Pánieńskiego.

2. Odeymując nas srogiemu Szátánowi/ czyniąc dosyć Bożemu gniewowi/ Duszę swoję włásney nie szánował/ lecz ją náśmierć krzyżową/ ofiárował.

3. A ná wieczną pámięć dobrodźieystwá tego/ zniózszy Báránká stározákonnego/ Wieczerzą nam nową nágotował/ á w niey ćiáło/ krew swą nám dárował.

4. Chleb jeść kazał/ mowiąc: to jest moj ćiáło/ ktore będźie ná krzyżu śmierć ćierpiáło Wino dawszy krwią je swą wyświadczył/ ktor grzechy świátá popłáćić raczył.

5. Mamy stoł gotowy Zbáwićielá swego

tylko godnie przystępujmy do niego: Bo kto tu
nie godnie przystępuje/ ten sobie sąd y śmierć
wieczną gotuje.

6. Doświadczyć się y uważyć nam potrze-
bá/ yż ten stoł jest wielkiego Krolá z niebá/
Chleb jest ciáłem Bogá prawdziwego / Wino
krwią/ ktorą nábył Zboru swego.

7. Gdybysmy się mogli sami porátowáć /
nie trzebáby Pánu z niebá zstępowáć: coż nam
po śmierći Syná Bożego? jeźli jest gdźie sprá-
wiedliwość procz niego.

9. Kto chce godnie przyjąć tę świętą obiá-
tę/ ma sobie sporządźić weselną szátę / osądzi-
wszy się w w swey nieprawośći/według práwá
Bożey spráwiedliwośći.

9. A zrzućiwszy z siebie złe stáre nałogi /
przystępujmy wiárą ná święte progi / do Ol-
tarzá wybránych własnego / dla pożywánia
Báránká Bożego.

10. Cobykolwiek miał kto do swego bliźnie-
go/ odpuść mu chętnie z sercá uprzejmego / od
nas urázone odpraszaymy/ á z kośćiołem się
Páńskim pojednaymy.

11. Potym takowych jákie Pan z wysokośći
postánowił/ używaymy świątośći / głosu Pá-
sterzá swego słuchaymy/ nie ujmuymy nic/ áni
przydawaymy.

12. A przymierze z Pánem utwierdźiwszy
wieczne/ postánowienie uczyńmy serdeczne: je-
mu służyć w wszelkiey pobożnośći/w trzeźwośći
y w świętey spráwiedliwośći.

** 13. Páńską słudzy Páńscy śmierć opowiá-
daymy/ á czule w nádźiejey oczekawaymy/ sła-
wnego przyśćia Bogá wielkiego / Jezusá Od-
kupiciela naszego.

** 14. Bądźże Chlebie żywy cześć y chwáłá tobie/ że nas karmiß y nápawaß sam w sobie O racz dáć bym z twojey obfitośći/doßli w niebie wybránych społeczności: Amen.

Pieśn CLVI.

Nota Pieśni CLVI. Albo ta:

Chwal wierny Zborże świętego / Królá Zbáwićiela swego/ śpiewáy pieśni ná cześć jego.

2. Jáko możeß day cześć jemu/ bo dość go dno cżći wiecżnemu/ nikt nie odda Tworcy swemu.

3. Powod chwały osobliwy/ podawa z śiebie chleb żywy/ pokarm niebieski prawdźiwy.

4. Ktory przy błogosłáwionym / stole dwanaśći onym / Vcżniom ná to sporżadzonym.

5. Niechże brzmi niech śie ozywa/ Muzyká wdźięcżnie krzykliwa/ niech serce ochotnie śpiewa.

6. Dźiś dźień duchowney rádośći/ Dźień zacney Páńskiey świątośći/ Dźień wybránych społecżnośći.

7. Przy tym stole Krol náß dáry/ rozdaw swojey ofiáry/ zniosßy ćień Báráuká stary.

8. Stárość nowy rząd nicuje/ prawdźie fi-
gurá z ſtepuje/ jáſny dźień noc ćiemna pſuje.

9. Co Pan czynił/ to/ też ſwemu/ kazał czy-
nić wybránemu/ Zborowi goduiącemu.

10. Y my z rozkazu Páńſkiego/ Chleb bie-
rzem/ y wino jego/ do obroku poświątnego.

11. Chleb Ciáłem być wyznawamy/ á Wi-
no krwią: o czym mamy/ ſłowá/ ktorych śię
trzymamy.

12. Czego oko nie dochodźi/ w to wiará ży-
wa pogodźi/ ktora ſłowo Boże rodźi.

13. Pod roznemi oſobámi/ rzeczy táiemnych
znákámi/ wieczny Pan wiąże śię z námi.

14. Ciáłem karmi/ krwią nápawa/ á Chry-
ſtus tenże zoſtawa/ choć śię wiernym cáłe da-
wa.

15. Rzecz niepodległa łamániu/ choć śię
Chleb ku używániu/ łamie w świętych godo-
wániu.

16. Wiárá wźięty bez ſkruſzenia/ bez zſtár-
ćiá/ bez rodźielenia/ y bez wſzelkiego ſtrawie-
nia.

17. Bierze jeden/ tyśiąc bierze/ y on/ y ći
w jedney mierze/ ſpolny pokarm ſpolney wierze.

18. Złi y dobrzy pożywáją/ lecz nie jeden
ſkutek znáją/ bo ći śmierć/ ći żywot máją.

19. Chleb Anjelſki podrożnemu/ pokarm
dźiećięćiu Bożemu/ lecz trućizná niezbożnemu.

20. Toć Izák ofiárowány/ toć Báránek/
toć dar Mánny/ ná puſzczy od Bogá dány.

**21. Jezu Páſterzu y Chlebie/ pás y żyw
nas ſam dla śiebie/ day śię nam ućieſzyć w-
niebie.

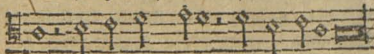
22. Tyś żywot świátá cáłego/ ty nas z-
świę-

świetymi do twego/ przypuść ſtołu niebieſkie-
go/ Amen.

Pieśn CLVII.

TWoiá cześć/ chwałá/ náß wieczny Pá-

nie/ Na wieczne czáſy/ niech nie uſtánie.

2. Tobie dźiś czyniem ſerc ſwych ofiáry/ Z[a]
twoje Pánie/ rozliczne dáry.

3. Dźiękuiąc twoiey dobrotliwośći/ żeś z-
wielkiey ſwoiey ku nam miłośći.

4. Odchodząc ná śmierć Teſtáment ſprá-
wił/ Sákrament ćiáłá y krwie zoſtáwił.

5. Ná ktory pátrząc/ mocno wierzemy/ ż[e]
ćiáło y krew duchem bierzemy.

6. Spraw że Boże náß/ by duße głodne/ ſto-
łu twoiego/ ſtáły ſię godne.

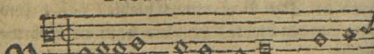
7. Boć my niegodni tego/ o Pánie/ ábyś w-
nas miał mieć ſwoie mießkánie.

8. Ale rzecz ſłowo/ á náſycona/ zgłodniáł[a]
dußá będźie zbáwiona.

9. Rácz nas/ o Pánie/ poświęćić ſobie/ p[o]
śmierći day nam mießkáć przy tobie.

** 10. Bądź chwałá/ y cześć Bogu náßemu
Oycu/ Synowi/ Duchu świętemu/ Amen.

Pieśn CLVIII.

POżywaymyż wierni ſpołu/ z Páná
Chry-

Chrystusowego stołu / máiąc sprawione

sumnienia / podług jego sporządzenia.

2. Przymuymyż wiárą dufliwie / Ciáło y Krew Páńską prawdziwie / z pociechęniem pożywaymy / á ták wesoło śpiewaymy.

3. Pánie nász niebieski chlebie / ktory nam dawasz żywot z siebie / ráczże nas sobą násyćić / pożitku duszom użyczyć.

4. Wielkaż to łáská twa ku nam / yż się ták łáskáwie dawasz sam / będąc Pánem służysz sługom / zábiegáiąc nászym długom.

5. Gdyś stan sługi ná się przyiął / á śmierćią swą z grzechu nas wyiął / tymeś nam sprawił zbáwienie / przez swey dusze położenie.

6. Tyś ná się wziął násze złości / tyś nam dał swe sprawiedliwości : dziwnyś sposob ku zbáwieniu / spráwił / w tym nas zástąpieniu.

7. Tym się wszyscy wierni cieszą / yż iuż przez cię wykupieni są / ná co dáiesz te świątości / w zákład twey z nimi iedności.

8. Szczęśni co cię pożywáią / á swe złączenie z tobą máią / prágnąc iuż więcey nie grzeszyć / owszem do cnot się pospieszyć.

9. Ráczże nas k temu zgotowáć / á śmierći swey skutkiem dárowáć / błogosław błogosłáwieniem / udáruy wiecznym zbáwieniem.

10. Boś ty ono święte plemię / w ktorym wszytkie narody ziemie / Oćiec rzekł pobłogosłáwić / grzechow odpustu nábáwić.

11. Tyś nas sam krwią swą oczyśćił / w to-

bie Oćiec śluby nam ziśćił/ dájac nam błog
ſłáwienie/ w tobie/ y wieczne zbawienie.

12. Tyś nas właczył w świety kośćioł/
poſadźiłeś też zá ſwoy ſtoł/ gdźie nas karmi
ćiałem ſwoim/ y poiß żywym wod zdroiem.

13. Ty nam grzechow odpuſt dawáß / T
ſam krwia ſwoja nas nápawaß/ ktoraś z ćia
wylał ſwego/ zákład żywotá wiecznego.

14. Tyś na to światość uſtáwił / byś o
wiadczył coś ſam nam ſpráwił/ ćiałá ſwego n
śmierć dániem / y krwie twey świetey wyl
niem.

15. A jáko chlebem żyiemy / tym doczeſny
ktory tu iemy : Tákże gdy napoy pijamy / t
ćieleſny żywot mamy.

16. Ták też z ćiałá wydánego/ y z krw
świetey wyláncy z niego/ duße náße żyia wi
cznie/ z twym ćiałem świetym ſpołecznie.

17. Przetoż my też w tey świátośći / p
mieć obchodźiem twey miłośći / żeś jeſt zá n
ná śmierć wydan/ coś też roſkazał jáko Pan.

18. Ták ćie wierni pożywája/ gdy te zupe
na wiáre mája/ żeś zá nie ſwe ćiało wydał/
krew świeta z niegoś wylał.

✶✶ 19. O Chryſte Krolu náß Pánie/ miey
ſam w nas ſwoie mießkánie/ nie chćiey/ gárdź
nedznikámi/ boś śie ćiałem złaczył z námi.

20. Chryſte náß pokármie drogi/ badź p
śilkiem duße ubogi/ á po tym doczeſnym boju
ſtaw nas w ſwym wiecznym pokoju/ Amen.

Pieśn CLIX.

PAnie Boże z wyſokośći/ badź cześć twey

świętey miłośći / z tego daru tak wdzię-

cznego / Syná twego miłego / Ktoregoś

tu ná świát zesłał á na wybáwienie nam

dał.

2. Bośmy byli już zginieni / śmierćia wie-cżna potráceni / prze grzech cżłowieká pierwsze-go / z wzgárdy słowá twojego: áleśmy już wy-zwoleni / á przez Chrystusa zbáwieni.

3. Ná co byśmy pámiętáli / śmierć jego rozpomináli / Wieczerzą nam swoje spráwił / w ktorey pokarm zastáwił / ćiáło y krew ktore wydał / á ku pożywániu nam dał.

4. Mowiąc: Bierzćie / używayćie / ćiáło y krew moje mаćie / ktora zá was jest wylána / wszytkim ku pićiu dána / áby już nic nie wątpili / w tym / czego / z niey dostąpili.

5. Bo dla tego krew swą wylał / by nas z Oycem swym pojednał / grzechow odpuszczenie spráwił / niewinnych Oycu stáwił / o tym wszyt-kim nas upewnia / gdy nam ćiáło y krew dawa.

6. Jáko każe odpráwuymy / Ciáłá y krwie pożywaymy / bo to nam Pan obiecuje / dla tego je dáruje / byśmy używájąc bráli / to cośmy z-niego dostáli.

7. Bo wszytkie ktore ma dáry / z ćiáłem

swym dáje bez miáry/ czystość/ usprawiedli-
wienie/ y grzechow odpuszczenie/ y przez to nam
świadczy o tym yż chce w nas mieszkáć nápo-
tym.

*** 8. O Chryste niebieski chlebie/ stań przy
nas w káżdey potrzebie/ mieszkay w nas pokí
smy żywi/ bym w wierze niewątpliwi/ zmarszy
z tobą krolowáli/ y ná wieki godowáli/ A.

Pieśn CLX.

NY żáczni y prágnacy/ á łáski Bożey
żadájacy/ podźcież do stołu Páná swego/
Monárchy niebieskiego.

2. Abyśćie żywot bráli/ á w domu Cerkwi
pożywáli/ ofiáry Páńskiey przedostóyney/ z mi-
łośći jego hoyney.

3. Wy ktorzyśćie wybráni / á do Kośćiołá
powołáni/ do zgromádzenia powszechnego / ná
Gody Páná swego.

4. Podźcie/ jedźcie/ y piśćie/ ktorzy w jedney
wierze stoićie/ y w rządźie poselstwá Bożego/
słowem umocnienego.

5. Zá was ofiárowány/ Chrystus Báránek
ná śmierć dány/ goduyćież w nim bez kwásu
złośći/ w wierze/ w prawdźie/ w szczerośći.

6. O wszyscy wierni społu/ idąc godnie do
tego

tego stołu / z radośćią serc swoich goduymy / á tak wgłos wyśpiewuymy.

7. Chryste Pánie nád Pány / tyś jest zá nas ofiárowány / na zgłádzenie wszelakich złośći: niey cześć na wysokośći.

8. Tyś ofiara łáchana / przez Báránká fizurowána / u świata głupiego naniższa / lecz u Bogá nawyższa.

9. Nie chćiał inszey ofiáry / Oćiec przyjąć zá grzechy wdáry / jedno ćiáło ktoreś zgotował / byś śie w nim ofiarował.

10. Jak Báranek pieczony / tákeś wielce był umęczony / z ćiebie wonia przyjemnie miła / przed Tron Boży wstąpiła.

11. Z ktora y teraz stoiß / w niebie twarz Oyá swego koiß / przez ćie przystęp do nieba mamy / wszystko otrzymawamy.

12. Przez widomie światłośći / bierzeß nas o swey uczęsnośći / ktora my sercem przyjmuemy / z niey pożitek bierzemy.

13. Przez to twe święte ćiáło / co zá nas ná krzyżu wiśiało / wierzymy żeśmy wybawieni / á krwia twa wykupieni.

14. Z mocy węża stárego: nie ma do nas prawá żadnego / y choćia w winy upadamy / ćiebie zastępce mamy.

15. O day nam zażyć tego / coś nam męką sprawił dobrego / boś dla tego koronowany / byś był od nas wzywany.

16. Z twojey świętobliwośći / y z zacney zásługi hoyności / zbogać nas niebieskim bogáctwem / swym drogim uczęsnictwem.

17. Tyś pokarm łaknacemu / tyś wdźięczny

napoy prágnącemu/ duß y ćiał z ſwey ßczodro-
bliwośći/ pośilaß do wiecznośći.

18. Ty ſam leczyß niemocy/ ty nam mdłym dodawaß pomocy/ byſmy w pracy nie uſtawáli/ w dobrym do końcá trwáli.

*** 19. Chryſte przez ćię ieſt wźięty/ prze ćię ważny Teſtáment święty/ ktorym Oćiec ta ſkę wáruie/ a nas z grzechow kwituje.

20. To ć twą krwią zápiſáno/ śmierćią tw zápieczętowano/ to śię iuż odmienić nie może coś ſpráwił wieczny Boży.

21. Przez ćię ugodę mamy/ Bogá Oycem ſwym názywamy/ ćiałemeſmy z ćiáłá święte go/ zmyći krwią boku twego.

22. Ktorey krwie w twey świątośći/ poży wáiąc ſercá wnętrznośći/ pewniſmy wſkrzeße nia ſławnego/ y żywotá wiecznego.

23. O napoiu doſtoyny/ zdroiu nieśmiertel nośći hoyny/ w tobie ma kochánie niezmiern twoie dźiedźictwo wierne.

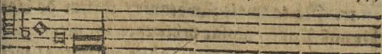
24. Otrzeźwiaß zemdlonego/ Pánie nápa waß prágnącego/ ty ſwoim dodawaß czerſtwo śći/ y duchowney rádośći.

** 25. Cześć ći Chryſte wzdawamy/ zá g dy ktorych pożywamy/ racz nas w ſwey świ ty ſpołecznośći/ dochowáć do wiecznośći/ A.

Pieśn CLXI.

zbawiennych chęći/ niech będźiem wßyſcy
uje

2. Wielkaż twojá łáská byłá/ ktorá ćię ná
rzyż wpráwiłá/ áby nas nędzne zbáwiłá.
3. Day ćię nie zápominamy/ day w sercách
wych rozbieramy/ skarb ktory w śmierći twey
namy.
4. O darco hoyney miłośći/ płynącey z szczę=
ey litośći/ náliey jey w násze wnętrznośći.
5. Tyś pokarm duszy wybráney/ we wszech
mákách zgotowány/ z dawná bárzo pożądány.
6. Ktoż kiedy jadł co słodszego? Ktoż po=
ywał co lepszego? nád Chrystá Syná Bożego.
7. Tego pokármu jedzenie/ spráwuje nád
rzyrodzenie/ duszy wieczne ożywienie.
8. Z niego duszá do sytośći/ bierze wszelákie
odkośći/ ku poćiesze y rádośći.
9. Tyś nád błásk słońcá jáśnieyszy/ nád
szelką słodkość smácznieyszy/ y niżli balsam
onnieyszy.
10. Co ćię jedzą/ tych sumnienia/ wiecznie
e czują łáknienia/ dusze ich wolne prágnienia.
11. Twey łáski Pánie prośimy/ niechay śię
y násyćimy/ gdyż w niey práwą sytość wiemy
12. Tyś sam jest on chleb prawdziwy/ kto
ćię wierzy/ ten szczęśliwy/ choćby umárł/ bę=
ie żywy.
13. Wołasz do śiebie łáknących/ nie zápo=
inasz prágnących/ pod járzmem ustawáiących
14. Mowiąc: do mnie wszyscy podźćie/
na śię státecznie ochłodźćie/ indźiey myśli nie
wodźćie.

15. Ná to twoie zawołánie / idźiem do ćiebie nász Pánie / niosąc w ćię cáłe ufánie.

16. Idźiem pod krzyż / gdźie ćię swego / widźim Páná rozpiętego / do śiebie nas wabiącego.

17. Ozdobo Anielska Chryste / tyś dał przekłoć serce czyste / ná zbáwienie swoim iste.

18. Nie ćięszkać byłá koroná / z ostrego ćiernia pleciona / ná twą głowę przytłoczona.

19. Ciáło swe zá nas wydałeś / krew drogą zá nas rozlałeś / miłośći znák pokazałeś.

20. Ná pámiątkę tey miłośći / zostáwiłeś nam świątośći / ćiáłá y krwie uczestnośći.

21. Day ich godnie pożywamy / wdźięcznym sercem wspominamy / co zá skarb od ciebie mámy.

22. Niech śię rozmiłujem ćiebie / więcey ániżeli śiebie / báwiąc myśl swą z tobą w nie bie.

23. Niech świátá tego lubośći / niech ćiele sne namiętnośći / nie gászą w nas twey miłoś

24. Ty nászá myśl bądź sam Pánie / ty serc nászych kochánie / po tobie násze wzdychánie

25. Jezyk wymowić nie może / kto skosztowa wiedźieć może / co zá r skosz w tobie Boże.

26. Ná Oblubieńca swojego / Jezusá Sy ná Bożeao / pomni wierna duszo jego.

27. Proś jego świętey miłośći / że ćię z te ku śmiertelnośći / przeprowádźi do wiecznośc

28. Gdźie doskonałość dobrego / gdźie n ma płácu nic złego / gdźie Pan czeka sługi sw go.

29. Tám śię Anieli ráduią / tám roskoszn byt swoy máią / co wiárę Pánn chowáią.

** 30. Bo

** 30. Boże Oycze chwałá tobie/ żeś nas umiłował sobie/ w Syná twoiego osobie.

31. Jezu coś nam z swey swobody/ nágotował tákie gody/ bądź z nich chwalon przez narody.

32. Duchu Swiety/ dárco twego/ wiáry klenotu drogiego/ miey cześć od nas ludu swego.

** 33. O Boże jeden w istności/ á troy w osob rozdzielności/ racz być z námi w tey niskości.

34. Day wiárę w siebie státeczną/ miłość/ nádzieję bespieczną/ potym w niebie chwałę wieczną/ Amen.

Pieśn CLXII.

JEsus CHristus unser Heyland.

JEzus Chrystus ktory swego/ ujał gniew Oycá wiecznego/ y zápłácił krwia droga/ winę pie - kielna sroga.

2. Aby to lud wierny baczył/ Ciáło zá pokarm dáć raczył/ y krew boku Boskiego/ w świątości stołu swego.

3. Kto ten obrok Páński bierze/ niechay sie oświadczy w wierze: bo sobie sąd gotuje/ kto niegodnie przyimuje:

4. Idąc do ſtołu Bożego/ wdźięcznie chwal Oycá wiecznego/ że nam w dar Syná ſwego/ dał jednorodzonego.

5. Potym z ſercá uwierz temu/ że Pan lekárſtwem grzeßnemu/ temu ktorego złośći/ poruſzyły wnetrznośći.

6. Łáſka zbáwienia wiecznego/ ßuká Duchá ſkrußonego/ kto śię zdrowym być czuje/ lekarſtw nie potrzebuje.

7. Woła Pan: do mnie ſtrapieni/ do mnie podźćie obćiążeni/ nie máß procz mnie innego/ rátowniká pewnego.

8. Byś ſam przez śię mogł być w niebie/ niebył bym umárł dla ćiebie/ kto ſobie pomoc może/ ſtoł mu moy nie pomoże.

9. Kto temu wierzy prawdźiwie/ y uſty to twierdźi żywie/ godźien ſtołu Páńſkiego/ ma duſzy obrok z niego.

10. A tá wiárá nieproznuje/ lecz cnoty święte ſpráwuje/ miłość cna bliźnich mnoży/ tey ſtrzeże pokoy Boży/ Amen.

Pieśn CLXIII.

GOtt ſey gelobet und gebenedeyet.

Badź chwałá Bogu błogoſłáwionemu/
Dał ćiáło/ dał nam krew Syná ſwojego/
że ſpráwił pokarm grzeßnemu :/:
bodáy dobrze záżyć tego/ Kyrie-
leyſon/

leyſon / O Chryſte dla ćiáłá twojego /

z świętey Pánny ná rodzone go /

y dla twey/ krwie drogiey / zbaw nas od

śmierći ſrogiey/ Kyrieleyſon.

2. Pan Jezus / ćiáłem ktore ná śmierć ſtá-
wił/ nam żywot wieczny przypráwił :/: Vpo-
minku dáć nam pámiętnieyſzego/ nie mogł nád
śiebie ſámego/ Kyrieleyſon. ☞ Niewymo-
wna chęć twojá Pánie / y czyſtey krwie twojey
przelánie/ náſz dług wypłáćiłá/ nas z Bogiem
zjednoczyłá/ Kyrieleyſon.

*** 3. Zdarz Boże/ byſmy drogámi twoimi /
chodźili świętobliwymi :/: Niech ná świá-
dectwo twojey ſpołeczności/ nas wiążą świę-
tych miłości/ Kyrieleyſon. ☞ Przyſporz nam
z miłośierdźia ſwego / dárow Duchá twego
świętego/ w pokoju ſpołecznie / day nam prze-
bywáć wiecznie/ Kyrieleyſon.

O STANIE MALZENSKIM.

Pieśn CLXIV.

słońcem á noc záś wdźięcznym /
patrzył światłem mieśięcznym.

2. Ziemię trawą / kwiéciem ślicznym :/: Lásy záś zwierzem rozlicznym ☞ Oszlach=ciwszy Ray radośći :/: W pośrzód ziemskiey stawił włośći.

3. Potym Adámá pierwszego :/: do gospo=dárstwá pełnego ☞ Wyprowadźił / a jemu świátá :/: oddał rząd ná długie láta.

4. Lecz widząc że źle jednemu :/: człowie=kowi być samemu ☞ Wnet mu spráwił po=mocnicę :/: Ewę nas wszytkich rodźicę.

5. A tę mężowi pierwszemu :/: ślubem da=wszy: jey / y jemu / ☞ Ták jáko potrzeby ba=czył :/: z łáski błogosławić raczył.

6. Stan małżeński w niewinnośći :/: U=stáwił ludzkiey krewkośći / ☞ Bog święty / Ktory każdemu :/: srogim sędźią wszetecznemu.

7. Y rzekł yż człowiek dla tego :/: Mátkę y Oycá własnego ☞ Opuśćiwszy już przystaje :/: do żony / ktorą Bog daje.

8. Ten się już właśnie oddawa :/: z tą się ćiáłem jednym stawa ☞ A tám już jeden drugiego :/: Ma strzedz jáko zdrowia swego.

9. Spolny raz / spolne żáłośći :/: spolny zysk / spolne rádośći ☞ Jesli też z dwu kto u=padnie :/: druga strona wznieśie snádnie.

10. Gdźie Małżonkowie uczćiwi :/: w świętym zwiąsku zgodnie żywi ❧ Tám mieszkánie/ tám swoy wźięty :/: ma przybytek Pan/ Duch święty.

11. Temu yż wiárę dawáli :/: w Małżeński stan wstępowáli ❧ Ludźie święći/ ni krolowie :/: Kápłáni / Pátryárch owie.

12. Y Apostołowie święći :/: Y po nich Biskupi wźięći ❧ Vczćiwe żony miewáli :/: choć służb Bożych vżywáli.

✶✶ 13. Stan Małżeński jest káżdemu :/: uczćiwy cnie żywiącemu ❧ Tych co są rządnie oddáne :/: osob łoże nie zmázáne.

14. Co Bog czystym być miánuje :/: niech tego człek nie winuje/ ❧ Niech zwiąsku nieśmiertelnego :/: nikt nie rozłącza Boskiego.

15. Lepiey żyć w Małżeńskim stánie :/: niż plugáwe zápalenie ❧ Co raz ćierpieć/ á wgotowe :/: Wpadáć śidłá szátánowe.

✶✶ 16. O Pánie dawco czystośći :/: Obroń nas sprosnych lubośći ❧ Day wszyscy wiárę chowáli :/: ktorą tobie ślubowáli.

17. Pánieństwá Pánien/ strzeż Pánie :/: chowáy Małżonki w ich stánie ❧ A po śmierći weź do siebie :/: żeć cześć godną dámy w niebie/ Amen.

Pieśn CLXV.

Zywot ten mieć będźie błogosłáwiony/ etc.

Pátrz Psálmu CXXVIII.

O UCZYNKACH Y DOBRODZIEYSTWACH BOZYCH.

Pieśn CLXVI.

JEZU Chryste Boże wieczny á niebieski Pánie/ ná żáłosne nas grzesznych wzdy-

chánie/ weyrzyß okiem miłośierdźia swe- go/ rátuyże nas czásu wszelákiego.

2. Myć śię pod straż twoje wszyscy społem ućiekamy/ bo w tobie sámym nádźieję mamy/ ráczyß źieniem swoiey łáskáwośći/ zásłonić nas od niebespieczności.

3. Wspomożyß nas/ niech śię ku twey prawdźie sercem mamy/ ćiáłu/ świátu/ Dyabłu sprzećiwiamy/ á twa wola day nam prawie poznáć/ á sercem ią y skutkiem wykonáć.

4. Niechże śię u śiebie sámi zawsze poniżamy/ á ku tobie Pánie przybliżamy: Przyimiß twe nieużyteczne sługi/ á odpuść nam násze wszytkie długi.

** 5. Vsłyßże nas przez nadroższey krwi

twojey wylánie/day w łásce twey spokoyne skonánie / by nas minął on piekielny płomień / rácz nam to dáć Pánie Chryste/ Amen.

Pieśn CLXVII.
Nota Pieśni CXX.

Stworzyćielu wßechmogacy/ w niebie/ w źiemi kroluiacy / nie máßci rownego/ nie było/ nie będźie żadnego.

2. Máiestat twojey istnośći / jest nie przystepney świátłośći/od wieku kroluieß/á co jedno chceß to spráwuieß.

3. Niebo/ y źiemiá / y morze/ ćiebie wychwalić/ nie może/ w mocy y w madrośći/ w dobroći y w spráwiedliwośći.

4. Niebo nátkawßy gwiazdámi / ozdobiłeś plánetámi/ te bieg pewny maja/ te świátu czásy wymierzáia.

5. Przybytek gorny wesoły / świetnymiś uczcił Anioły/ by ná ćie pátrzáli/ á z twey sie łáwy rádowáli.

6. Z niezmierney hoynośći Boskiey / nárybiłeś zátor morski/ dźiwnymi rybami/ zewßad płynacemi rzekami.

7. Powietrzem świát obtoczony/ á w nim ptástwá niezliczony / huf głoś poleruie/ á czás przenośin upátruie.

8. Co ma w sobie przepáść morska / co powietrze/ co włość źiemska/ wßytko dla człowieká/ stworzyłeś od poczatku wieka.

9. Tegoś ná obraz swoy spráwił/ nád wßytkie ubłogostáwił / cby sie rozmnożył / á wßytko pod swoy rzad podłożył.

10. A przećie nic nedznieyßego / ná świećie

nie máſz nád niego/bo z grzechu przyczyny/pod-
padł wieczne piekielne winy.
11. Skoro odſtąpiwſzy Paná / przyiął rádę
od ſzatana/a jadł zakazány/owoc/ zaraz z Rá-
ju wygnany.
12. Już ſię człowiek w grzechu rodźi/ wſzy-
tko mu z prácą przychodźi/ już go gryzą trwo-
gi/ już mu śmierć/ już mu Szátan ſrogi.
13. Tey ſtraty on porátowáć/ nie może / ni
go rátowáć / już żadne ſtworzenie/ ták záſzło
ludzkie pokolenie.
14. Ale gdyś człowieká Pánie/znowu wźiął
ná ſwe ſtáránie/ w niezmierney mądrośći/ wy-
jąłeś go z wſzyſtkich trudnośći.
15. Widząc wſzczął upádłe plemię/poſłałeś
Syna ná źiemię/ a krwią jego drogą / zmaza-
łeś winę świátá ſrogą.
16. Chryſtus będąc w ludzkimi ćiele / ſtárł
głowę Dyabłu śmiele/ á nam ſtraconego/ do-
był dźiedźictwá niebieſkiego.
** 17. Synu Boży námileyſzy/ nád Anjoły
doſtoynieyſzy / wielkąś nam chęć zjáwił/ gdyś
śię ofiárą Oycu ſtáwił.
18. Nawyżſzy w niebieſkim dworze/ pokaza-
łeś ſię w pokorze/ poſłuſzny ſwojemu / aż do
śmierći / Oycu miłemu.
19. Dla náſzey ſpráwiedliwośći / y o zbá-
wieniu pewnośći/ wſtałeś dnia trzećiego/ mo-
cą Boſtwá ſwego własnego.
20. Sprawiwſzy wſzytko co trzebá/wſtąpi-
łeś ſławnie do niebá / y tám orędujeſz/ zá nas/
y nam mieyſce gotujeſz.
21. A dla zbáwienney pewnośći / y dla w-
ſpárćia náſzey mdłośći/ do słowá ſwojego / ra-
czyłeś dáć Ducha świętego.

22. Ktory rozliczne narody/ wiedźie z Bogiem do ugody / Zbor świetych buduje/ Obłubieńce Pánu gotuje.
23. Ktora Pan w ostátnie látá/ ná sad idac weźmie z świátá/ ku swey poczćiwośći/ do niebieskiey nieśmiertelnośći.
** 24. Racz dáć miłośćiwy Pánie/ śiebie/ y ćiebie poznánie/ á w swojey godnośći / prowadź nas do wieczney rádośći / Amen.

Pieśn CLXVIII.
Nota Pieśni CXXXI.

TAk Pan Bog świát umiłował/ że dla niego nie litował/ posłáć nam swego miłego/ Syná jednorodzonego.
2. Ten co weń uwierzy káżdy/ już nie zginie owszem záwżdy w sumnieniu swym jest bespieczny/ że otrzyma żywot wieczny.
3. Boć go nie dla tego posłał/áby ten świát potepić miał/ owszem áby go záchował/y w łásce swojey sprawował.
4. Wszelki tedy co wierzy weń / już ma być bawienia pewien : ale kto weń nie uwierzy / pewnie w potepienie zmierzy.
5. Bo tá jest przyczyná tego / że nie chćiał w Syná Bożego/ uwierzyć/ y w imie jego/ tu od Oycá zesłanego.
6. A toć práwe potepienie/y wszech niewiernych zginienie/ yż nie poználi/ świátłośći/ ktora przyszłá w te niskośći.
7. Gdyż ludźie sercá krnabrnego / woláćiemnośc świátá tego / ktorzy yż złe spráwy máją/ odświátłośći ućiekają.
8. Bo ten co wszytko złe broi / bárzo śie

świátłośći boć/ y dźiwnie jey nienawidźi/ gdy w niey złe spráwy swe widźi.

9. Lecz ten co prawdę miłuje / á w niey żywot swoy spráwuje / temu nic świátłość nie szkodźi/ rad záwsze do niey przychodźi.

10. Już są jásne spráwy iego/ od Páná Bogá sámego/ ktore w nim spráwowáć raczy / á nigdy go nieprzebaczy.

11. A ták śię w tym obaczaymy / práwey świátłośći szukaymy/ poznawáiąc w niey swe złośći/ niechćemli zostáć w ćiemnośći.

*** 12. Rácżże nam tu dáć nász Pánie/jásney twey prawdy poznánie / ábyśmy w niey stále trwáli/ zbáwienie swe otrzymáli.

13. Przez Syná twego miłego/Pośrzedniká jedynego/ ktoregoś tu nam dáć raczył / byś nas wiecznie nie przebaczył/ Amen.

Pieśn CLXIX.

Komu miło zbáwienie/ czásu dźiśieyszego / zá wspomożeniem Pańskim / może przyść do niego.

2. Bowiem Bog rzekł zkroćić dni/ z szczerey swey miłośći/ w ktorych śię rozmnożyły / Duchowne ćiemnośći.

3. W ktorych człowiek nie wiedźiał / pewnie

o zbawieniu / ále ták w błędziech leżał / y w smętnym sumnieniu.

4. W ktorych obietnic Páńskich / już słycháć nie było / to mowił / co kto zmyślił / álbo co śię śniło.

5. Ale Pan Bog wszechmocny / z miłośierdźia swego / już więcey nie chcąc widźieć / upádku ludzkiego.

6. Ták jáko od początku / posyłał Proroki / y Apostołom zlećił / swe święte wyroki.

7. Ták dźiś Ewangelia / poselstwo miłośći / oznáymuie narodom / ku wielkiey rádośći.

8. Bog zbáwienna nowina / zgania z serc wątpienie / á własce swey upewnia / wierzące sumnienie.

9. Bo odpuszczenie grzechow / y on żywot wieczny / z mocy zásługi Páńskiey / w sercách est skuteczny.

10. Ná zákład tego pewny / Bog dał Syná swego / ktory własną krwią ztwirdźił / przymierza wiecznego.

11. Syn Bogá żywiącego / Bog w widomym ciele / wystáwił swojey łáski / świádectw bárzo wiele.

12. Przez lat trzy y trzydźieśći / był ná świećie z námi / znáczne wszech cnot przykłády / słowy cudomi.

13. Ná śmierć duszę położył / z niezmierney miłośći / swą niewinną krew wylał / dla człowieczych złośći.

14. Y ktoż powątpi w łásce / Zbáwićielá swego / gdyż krew swą zá nas wylał / z ćiáłá niewinnego.

15. Nád to Duch święty zesłan / by świádectwo

dectwo dawał/ by Chryſtuſá rozſławiał / á w=
wiernych zoſtawał.

16. Swięći Apoſtołowie / tym Duchem
świádczyli/ y to Piſmy ſwoimi / y gárdły
ſtwirdźili.

17. Yż grzechow odpuſzczenie / przez Jezuſá
bierzą/ ći wſzyſcy ktorzy w jego / święte Imię
wierzą.

18. Na co im PAN dał klucze/ kroleſtwá
wiecznego/ y moc Poſelſtwá / ktore / wźiął od
Oycá ſwego.

19. Mowiąc: Co tu zwiążećie / to w nie=
bie związano: á co tu rozwiążećie / będźie
rozwiązano.

20. A moc ktorą przyjęli/ od Syná Boże=
go/ tę Zborowi podáli/ z rządem świętym jego

21. Y ślubił z námi mieſzkáć / do świátá
ſkończenia: áby káżdy pewien być / mogł ſwego
zbáwienia.

22. A jáko potępionym / kto w Páná nie
wierzy/ ták pewnie káżdy wierny / zbáwienie
odźierży.

23. Y coż beſpiecznieyſzego/ ná świećie być
może? nád wárunek ktory nam/ czyni ſłowo
Boże.

*** 24. Chryſtus zbor ſwoy odnowił / czáſu
dźiśieyſzego/ ſłużebniki w nim wzbudźił/ głoſu
niebieſkiego.

25. Aby go Owce w jego/ owczárni ſłuchá=
ły/ á przed obcymi głoſy/ áby ućiekáły.

26. Dla tego chrzeſt przyięły/ by śię odro=
dźiły/ á człowieká ſtárego/ z śiebie zewłoczyły.

27. A záś dla utwierdzenia / w tym żywo=
kie n owym/ mają pokarm/ y napoy / w domu
Chryſtuſowym.

28. Z tąd Pan chleb ćiałem swoim / wino krwią wyświadczył / á na swą pámięć nam jeść / y pić / kazáć raczył.

29. By ćiałem ná śmierć dánym / krwią z niego wylaną / wybráni śię ćieszyli / pod pieczęćią dána.

30. Toć nászego zbáwienia / wiecznego żywotá / według ustáwy Páńskiey / jest zboru istotá.

*** 31. Komu miło zbáwienie / czásu dźiśieyszego / zá Bożym wspomożeniem / może przyść do niego.

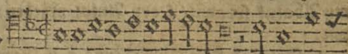
*** 32. Chwalże duszo Páná / z tákowey miłośći / śpieway mu piosnkę / serdeczney wdźięczności.

33. Tobie chwałá Boże nász / Oycze wszelkiey mocy / że zesłał Syná swego / dla nászey pomocy.

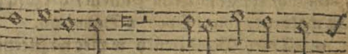
34. A coś nam w kośćiele swoim / nagotowáć raczył / day by tego káżdy z nas / ná wieki doświadczył / Amen.

Pieśn CLXX.

Warumb betrübstu dich mein Hertz.

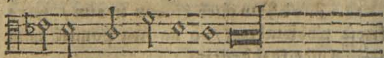
Czemu śię serce moie dręczysz / czemu śię

ták bárzo męczysz / k woli cżesnym do-

brom / powierz śię tylko swych rzeczy / te-

mu co świát ma ná pieczy.

2. Ten zrozumie czego ć trzebá/ y da prętka pomoc z niebá/ bo sam wſzyſtkim rządźi / mocyć to Oćiec/ Pan/ y Bog/ ten mie wyrwie ze wſzyſtkich trwog.

3. Boże/ vż Oycem być raczyſz / twey dźiecinny nie przebaczyſz / z ſerdeczney miłośći/ nic to choć ja źiemie bretá / gdyż śię mie twa moc podjętá.

4. Bogacz vfa w májetnośći / ja w twey Boże opátrznośći/ choć to śmiech v świátá/ że mna wierni wyznawája/ że w tobie ſkarb pewny mája.

5. Eliaſzu w drogie láta / ktory ćię kray żywił świátá/ kiedy Charyt wyſchł/ obmyślił ći chleb gotowy/ Bog u Sáreptáńſkie wdowy.

6. Kruczyć obroki nośiły/ chleb Anjelſki dodał śiły/ áż ná gorę Horeb/ dni czterdźieśći/ tyle nocy/ ſzedłeś poſzczac w dźiwney mocy.

7. Dánielá ſługi ſwego/ Bog nie przepomniał wiernego/ gdy miedzy lwy wrzucon/ obiad mu Abákuk ſprawił/ ktory Anjoł przeden ſtáwił.

8. Jozef od Bráći przedány/ á w Egypćie poimány/ zoſtał wielkim Pánem / á czáſu głodu walnego/ żywił Oycá / y Dom jego.

9. Trzey Młodźieńcy w piec wrzuceni / á płomieniem ogárnieni/ w towárzyſtwie máiac/ Obrońce Syna Bożego / zdrowo vſzli mocą jego.

** 10. Takeś Pánie dźiś bogáty / jákim ś bywał przed láty/ w tobie mam nádźieję/ rá

mi...ć dobre sumnienie/ toć me nawiętße imie-
nie.

11. Bez łzći świeckiey śię obędę/ tylko niech
w twey chwale śiędę / ktorąś mi zgotował /
przez nadroższey krwie przelánie/ Báránku Bo-
y moy Pánie.

12. Roskoß cześć/ czesne imienie/ pomijáią
ák oká mgnienie/ bárzo ná tym tráći / kto dla
dobrá doczesnego/ puśćił śię niebá wiecznego.

** 13. Boży Synu dźiękã tobie/ żeś mię z łá-
ki wybrał sobie / do wiecznych roskoßy / racz
mię ná świećie ratowáć / w niebie koroną dá-
rowáć / Amen.

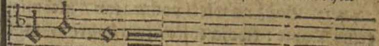
Pieśn CLXXI.

Czego chceß po nas Pánie/ zá twe hoyne

dáry/ czego zá dobrodźieystwá / ktorym

nie máß miary?

2. Kośćioł ćię nie ogárnie / wßędy pełno
ćie/ y w otchłaniách y w morzu/ ná źiemi/ ná
niebie.

3. Złotá też wiem nie prágnieß/ bo to wßy-
stko twoje/ cokolwiek ná tym świećie/ mięny
człowiek swoje.

4. Wdźięcznym ćię tedy sercem / Pánie /
wzywamy: bo nád to przystoynieyßey/ ofiá-
ry nie mamy.

5. Tyś Pan wszytkiego świátá / tyś nie... zbudowáł / y złotemi gwiazdámi ślicznieś u- háftował.

6. Tyś fundáment záłożył / nie obesztey zie- mi / y przykryłeś jey nágość źiołty rozlicznemi.

7. Zá twoim rozkazániem / w brzegách mo- rze stoi / á zámierzonych gránic / przestocżyć śię boi.

8. Rzeki wod nieprzebránych / wielka hoy- ność máją / biały dźień / á noc ćiemna / czásy swoje znáją.

9. Tobie kwoli rozliczne wiosná kwiatki rodźi: tobie kwoli w kłośianym / wieńcu Láto chodźi.

10. Wino Jeśień / y owoc rozmáity dawa / potym do gotowego / gnuśna źimá wstawa.

11. Z twey łáski nocna rosa na mdłe źiołc pádnie / á zágorzałe zbożo / deszcz ożywia snad- dnie.

12. Z twoich rąk wszelkie zwierzę / pátrzą swey żywnośći / á ty każdego żywisz z twey szczo- drobliwośći.

✶✶ 13. Badź ná wieki pochwałon / nieśmier- telny Pánie: twojá łáská / twa dobroć / nigdy nie ustánie.

14. Choway nas poki raczysz / ná tey niskie źiemi / jedno niech zawzdy bedźiem / pod skrzy- dłámi twemi / Amen.

Piesn CLXXII.

Nota Pieśni XVI.

PRośimy Boże jedyny / strzeż nas ostátniey godźiny / nie opuszczay nas / badź záwsze przy nas / wybawiając z czártowskiey mocy nas :/: Racz usłyszeć násze głosy / day w...

prawdzie twey czásy/ że cie swoimi / Lud twoy
wdzięcznymi/ uráczy dźiękámi nabożnymi
Badź cześć niebieskiemu/ Pánu Bogu náßemu/
badź serdeczna/ jemu cześć wieczna/ Amen.

Pieśn CLXXIII.

Kiedy myśla nabożna/ madrość y kaśte
można, waż swego/ Dobrodźieiá wie-
cznego.

2. Day cześć Stworzyćielowi / day cześć
Zbáwićielowi/ Swietemu/ day cześć sprawcy
swojemu.

3. Tobie Boże śpiewamy/ tobie chwałe da-
wamy/ jednego/ ćiebie czćimy samego.

4. Boś sie ty sam w towłożył/ że ludzki
národ ożył/ tyś wrota/ otworzył do żywota.

5. Innych Bogow nie mamy / tobie śie od-
dawamy/ ufamy/ że ćiebie Oycá mamy.

** 6. Rácz nas w swey prawdźie chowáć/nie
day z drog twych zstępowáć/ u śiebie/ day nam
być wiecznie w niebie / Amen.

O KOSCIELE BOZYM.

Pieśn CLXXIV.

Nota Pieśni CLI.

RAczyß nas dźiś wſpomoc Pánie / ubłogo-ſław to zebránie: ktore czynim w imi twoje / potrzeby oddajac ſwoje / w rece twoje Oycze miły / wſpomagayże ſwoje Syny.

2. Wyſłuchayże prozby náße / ktore czynim k tobie záwße / pośil ſercá y ſumnienie / day woli ſwey zrozumienie / poćießże nás w kazdey ſpráwie / bo to ſłußa tobie prawie / Amen.

Pieśn CLXXV.

ZAśpiewam Pánu memu / mnie ze wßech miłemu / :/: O jego ſławney winnicy / :/: wßyſcy / Społecznie záśpiewáli / jemu chwałe dáli.

A ſpołeczna krewnośćia / ze mna złaczonemu. Godna rzecz ábyśmy

2. Winnice z łáſki ſwojey / Pan płotem ogrodźił :/: wybrawßy z niey kámienie / hoynie ja rozpłodźił ✠ Wpośrzod niey wieże poſtáwił :/: A w niey piekna práſe ſpráwił ✠ Owocu z niey wdźiecznego / czekał czáſu ſwego.

3. Czekał áby mu ſmáczne / iágody rodźiłá :/: Ale oná ćierpnace / y przykre puśćiłá ✠

Przekoż Jerozolimczycy :/: Y meżowie Judscy wszyscy ⁂ Rozsadźcie te roznice / me / y tey winnice.

4. Y cożem z moim gruntem / już dáli miał czynić :/: Wszystkom dobrze uprawił / trudnoby mię winić ⁂ Dośćiem długo czekał tego :/: Aby mi czasu słusznego ⁂ Owoc wdźięczny wydáła / lecz oná w złym trwáła.

5. Teraz tez wam pokażę / com umyślił czynić :/: Gdyż z teyż moiey winnice / nie chćiał owoc wynić ⁂ Otoż ja y ja rozgrodzę :/: wszędźie jey srodze zaszkodzę ⁂ Będźie już rozrzucony / płot jey z każdey strony.

6. Vyrzyćie / co śię w rychle / jey bujnośći stánie :/: Jakie będźie jey máćic / srogie podeptanie ⁂ Ja ja / mowi Pan / spustoszę :/: Korzeń y krzaki rozproszę ⁂ Y będźie opuszczona / od wszytkich wzgárdzona.

7. Porosta ná niey ćiernie / y ostre jeżyny :/: Nie uronią obłoki / ná nie dżdża y krzyny ⁂ By wilgotnośći nie miáła :/: gdyż śię ták niepłodna stáłá ⁂ Nie rodząc przystoynego / Owocu żadnego.

8. Winnica okazáła / wszech Zastępow Páná :/: Byłá z Izráelskiego / narodu zebrana ⁂ Mąż pokolenia Judskiego :/: był wdźięcznym kochániem jego ⁂ Te sobie opátrował / te osobnie chował.

9. Długo dość Bog folgował / czekájąc wszich rządu :/: A oni w złośćiach żyli / nie pilnując sadu ⁂ Ná mieyscu spráwiedliwośći :/: płácz krzyk / bo wielkie ćiężkośći ⁂ ubogim zadawáli / o Páná niedbali.

10. Więc je też Bog porzućił / od obliczá swego :/: położył je na przykład / przed oczy

káżdego ✠ Abyśmy śie strzegli złośći :/: Á
żyli w spráwiedliwośći ✠ Według spraw
Páná swego / mnożąc chwałę jego.

*** 11. Panie / ktoryś ná mieyscé / drzew
wrodzonego :/: Nas płonne krzaki przyjał / d
dźiedźictwá swego ✠ Day byśmy nie pro
znowáli :/: Ale wdźięczny owoc dáli / ✠ P
szczęsney śmiertelnośći / przenieś do radośći
Amen.

Pieśn CLXXVI.

TObie nalepszy Boże nász y Panie / niech
będźie wieczna cześć chwałá y serdeczne
dźiękowánie / żeś nas naczyniem łáski
swey spráwił / á táiemnice Ewángeliiey
nam zjáwił.

2. Przytáránakeś nas do Syná twoiego
uczyniłeś uczestniki przez wiárę zasługi jego
w jegoś drogim krolestwie nas stáwił / błogo
sławieństwem duchownym ubłogosławił.

3. Ná mocneyś nas ugruntował opoce
wszczepiwszy w winną máćicę / z ktorey idą cn
owoc

owoce/ byśmy szczerze przed tobą chodźili/ z bliźnimi w świętym towarzystwie żywi byli.

4. A dla więtszey o zbáwieniu pewnośći/ Cerkwiś dał wierne Pásterze/ jim záś słowo y świątośći/ ći słowem twym z grzechow nas kwituią/ á świątośćiámi w łásce twey nas pieczętuią.

5. Tu sobie lud zbieraß y powyśuieß/ tu w Imieniu Syná twego/ modlitwy wiernych przyimuieß/ tu wylewaß z niebá pożegnánie/ tuś sobie wieczne/ oblubić raczył mieszkánie.

6. Tu on wonny bálsam Duchá świętego/ płynie z Chrystusá ná wierne/ z głowy ná kray szaty jego/ tu klucze niebieskiego krolestwá / tu jest nadánie/ pewne wiecznego dźiedźictwá.

** 7. O iáko rozkoszna rzecz w tey Cerkwi być/ z Oycem/ z Synem/ z Duchem świętym/ w nadroższey społeczności żyć / mieć prawo z Bożymi wybranymi / z ludźmi świętymi y z Anioły niebieskimi.

** 8. Tobie chwała nawyższy świátá Pánie/ żeś nas oddawszy Synowi/ przyjął w świętych obcowánie/ racz nas pokim żywi sobie chowáć/ á po śmierći day w niebie ná wieki krolowáć/ Amen.

Pieśn CLXXVII.

Wszetkow tworco / o Pánie Jezuśie/ Wierni ćie w Duchu chwalą / á ty w wier-

Krolu náß / N.
nych mießkaß. Bo choć Oćiec w niebie/

po práwicy ćie Boſkiey poſádźił u śiebie/

jednak ni źiemiá/ ni twoy kośćioł/ jeſt bez

ćiebie.

2. Niebem nie ogárniony wßedy jesteś Pá-
nie :/: A oſobliwie w Cerkwi/ poki świátá ſtá-
nie ℟ Jeſt twoy ulubiony/ páłac/ Duchem y
słowem prawdy záłożony / z tad twe Imie n-
wßyſtkie/ ſłynie świátá ſtrony.

3. Rozkázujeß w poʀzodku nieprzyjaćio-
twoich :/: Pißeß ná wiernych ſercách/ Záko-
nſtaw ſwoich ℟ Lud twoy zbáwiennymi/ z-
wnątrz y zwierzchu/ zewßad zdobiß dáry twy-
mi/ y dawaß im moc że ſą/ dźiatkámi Bożym-

4. Táć jeſt nádźieja w pewnym/gruncie zá-
łożona :/: A jáko ná natwárdßey/ſkále utwier-
dzona ℟ Bo kto Paná ſwego/w Duchu á n-
prawdźie członkiem/ y kośćioła jego / ten n-
wątpliwie czeka/ żywotá wiecznego.

5. Biegły w nawietßey ludzkiey/ jez-
mownośći :/: Owocow nie wypowie/ wßyſ-
kich/ cney ufnośći ℟ Bo powątpiwáni

káż-

káżde/ o łásce Páńskiey/ y káżde lekánie / wygania serc/ to Panu Bogu poufánie.

6. Nie zwyćiężą piekielne / żadne pokuszenia :/: Tych co z wiárą trzymáją / nádźieję zbáwienia ✠ W krzyżu oczerstwienie/ w boju z świátem y z ćiáłem pewne pośilenie / y w strachu śmierći wieczney/ widzą ućieszenie.

7. A poki ná tey świętey nie zmożoney stále :/: Ná sámym Pánu Bogu/uprzyimie á cále ✠ Wiárą zostawáją y sumnienia dobrego pilnie dogládáją/ záwsze Páná Jezusá / zá obrońcę znáją.

8. Bog nikomu ślubow / swych odmieniáć nie będźie :/: Dobry boy bojuiącym / z koroną przybędźie ✠ Ni on więcey ná nie/ nie włoży/ jedno co znieść może przyrodzenie/ ktore też bierze z Duchá Páńskiego zmocnienie.

9. Yjáłmużny/ y insze święte uczynnośći :/: Wydawa z śiebie zrzodło / zbáwienney ufnośći ✠ Gdyż y stokrotnego/ oddátku pewien káżdy sługá Páná tego/ ktory co wynáłoży/ w Imię święte jego.

10. Oczekawa drogiego / skárbu objáwienia :/: W niebieśiech złożonego/ nádźieją zbáwienia ✠ Pátrząc ná nagrodę/ człowiek wierny/ poważa lekce złą przygodę / chcąc pozyskáć Chrystusá/ świát kłádźie zá szkodę.

** 11. O jedyna nádźieio násza/ Chryste Pánie :/: Racz w násze sercá włożyć / zbáwienne ... ie ✠ Gdyż nád ćię innego/ ni ná źiemi / ... niebie/ nie mamy żadnego / nádźieje nieśmiertelney/ dawce pewnieyszego/ Amen.

Pieśn CLXXVIII.

O iák ſą miłe twe przybytki Pánie.

Pátrz Pſálmu LXXXIV.

Pieśn CLXXIX.

O ják jeſt rzecz wdźięczna / etc.

Pátrz Pſálmu CXXXIII.

Pieśn CLXXX.

Nota Pſálmu XLII.

BRońże nas Pánie ná wieki/ y Kośćiołá ſwoiego :/: Nie wypußczai z twey opieki/ zewßad opußczonego ⁂ W te wielkie niepokoie/ ná pieczy ſługi ſwoie/ miey teraz / miey y do końcá/ niezwyćiężony obrońcá/ Amen.

O SLUGACH SLOWA BOZEGO.

Pieśn CLXXXI.

Nota Pieśni CXXVI.

PAſterzu niebieſki Jezu Chryſte Pánie :/: Racz poyrzeć z ſwey łáſki/ ná náße zebránie ⁂ Day twemu wiernemu/ ſtadku Vczyćiele/ coby głos prawdy brzmiał / w ßkołach, y w kośćiele.

2. Zniwo wielkie mamy / ále żeńcow máło :/: Do ćiebie wołamy/ by ich przybywáło ⁂ Zmiłuy śię/ zlutuy śię/ według ſercá ſwego / dáway robotniki/ do dźiełá świętego.

3. Odpadź náiemniki/ z wilki drapieżnymi :/: Racz zhánbić zmienniki/ z ludźmi nießczy=

rymi ☙ Niech twego máłego / Stadká nie szárpáią/ niechay wymysłámi/ twych nie zárażáią.

4. Rácz potłumić błędy/ skroć zbytki przeklęte :/: Rácz záświećić wszędy / twe wyroki święte ☙ Przewrotne/ okrutne/ hámuy przećiwniki/ á pośil strapione/ twoie służebniki.

5. Z krewkośći błądzący / niech śię obaczáią :/: Zbáwienia prágnący/ niech ochłodę znáią ☙ Nápráwuy/ y spráwuy wszystkie świátá stany/do świętych cnot obroć/wierne Chrześćiány.

6. Wspomni Jezu Chryste/ Krolu y Kápłánie :/: ná swe słowá iste/ bacz wiernych wzdychánie ☙ Rácz zjáwić / rácz stáwić/ nam śiebie samego/ przenieś Zbor wybrány / do dźiedźictwá swego/ Amen.

Pieśn CLXXXII.
Nota Pieśni CLVIII.

OCiec niebieski wybránych / z łáski swey przed tym przeyrzánych / przez słowo / y przez świątośći/ woła do swey społeczności.

2. A przy Chrześćiáńskiey wierze / stánowi wieczne przymierze/ pisząc ná sercu wiernego / prawdę Zakonu swojego.

3. Ktore Pan zá swe przyimuie/ te Duchem świętym dáruie wymierza z złych społecznośći/ broni im grzechow y złośći.

4. Prawdźiwe śiebie poznánie / y śmiałe wiáry wyznánie/ dawa y moc przedśięwźięta / káżda konáć cnotę święta.

5. Nikt z ręku Páná nászego/nie wyrwie owieczek iego/ wszyscy ktorzy są wybráni / będą ukoronowáni.

**6. Wezwánym do twey umowy/day B
że umyśl gotowy/ ábyć śię ták záchowáli / ják
tobie ślubowáli.

7. Dárámi Duchá świętego / á jásnośći
słowá jego / oświeć je Oycze łáskáwy / nie
świecą dobre ich spráwy.

8. Sołą niebieskiey mądrośći/ zápraw i
sercá wnętrznośći / niech twoy znák noszą n
ćiele/ wyznawájąc wiárę śmiele.

9. Wprowadź je do Domu swego/ do Ko
śćiołá powszechnego/ niech świátu nie pochle
bują/ ni sámych śiebie szánują.

10. Ilekroć im będźie trzebá/ doday im po
mocy z niebá/ by dobry boy bojowáli / potym
w niebie krolowáli/ Amen.

Pieśn CLXXXIII.

Tąż Notą.

PAN Bog z miłośierdźia swego / dla Ko-
śćiołá powszechnego / Poselstwo ná świe-
ćie chował/ y rządem pięknym wárował.

2. Szláchetni Pátryárchowie / młodź ćwi-
czyli w Bożym słowie/ tá zás gdy śię odcho-
wáłá/ y insze do Bogá miáłá.

3. Z Oycow dźiateczki wzor bráły / ktorego
więc podawáły/ przyszłym wiekom do rządne-
go/ Zakonu Moyzeszowego.

4. A w Aronowey osobie/Bog Lewity obrał
sobie/ ći namiotow pilnowáli / stárszy z nich o-
fiárowáli.

5. Lecz Syn Królá niebieskiego / dźiedźic
Zboru powszechnego / figury zniozszy gotowy /
rząd nam postánowił nowy.

6. Sam jest nawyższym Kápłanem/ Bisku-
pem/

pem/ Głowa/ y Pánem/ w zwierzchnośći sobie rownego/ nie ma/ ni chce mieć żadnego.

7. Tenże dał ná świát ßeroki/ Apostoły y Proroki/ y Ewángelisty świete/ dáry przednieyßymy wźiete.

8. Co wßytek świát náwracáli/ á do czásu tylko trwáli/ Pásterze/ náuczyćiele/ dźiś mamy w Bożym kośćiele.

9. Pan przy sobie Vcznie chował/ ćwiczył je y záprawował/ do Vrzedu/ ktory śmiele/ mieli wieść w jego kośćiele.

10. Apostołowie też świeći/ potrzeba kośćiołá zjeći/Dyákony obieráli/á im cześć prac swych rozdáli.

11. A dla czásu potomnego/Pismem wárowáli tego/ jákoby miał być przyjety/ człowiek do tey prace świetey.

12. Godny świádectwá dobrego/ czysty/ y słowá pewnego/ pomierny/ y wstrzemieźliwy/ y márnych zyskow nie chćiwy.

13. Májac tájemnice wiáry/ ene sumnienie z káżdey miáry: Vrzedn Dyakońskiego/ godny z dekretu Bożego.

14. Do tego z młodu czwiczenie/y przy stárßych sie báwienie/ w prace sie záprawowánie/ á w rzadźie státeczne stánie.

15. Tákich yż Cerkwi potrzebá/ głosy podniozßy do niebá/ ná Páná żniwá wołaymy/ usty y sercem śpiewaymy.

✶✶16. Jedyny Kośćiołá twego/ Opiekunie powßechnego/ ulub te Osoby sobie/ ktore mamy stáwić tobie.

17. Rozmow sie sam w sercu z nimi/ uczyń je Vczniámi swymi/ zápal je świeta miłośćia/ oblecz przystoyna godnośćia.

18. Day áby swe mieysce ználi/ day twy posług pilnowáli/ day sczęśliwie Pásterskiego stopnia doyda Zboru twego/ Amen.

Pieśn CLXXXIV.

Taż Notá.

CHwałá tobie Boże wieczny/ zá twoy opiekę nam bespieczny/ pod ktorym cię chwalim śmiele/ żyiac w powszechnym kośćiele.

2. Chwałá/ żeś przydał świętego/ początki poselstwá swojego/ w łásce swey rácz nas z nim chowáć/ á wieczną sławą dárowáć / Amen.

O ZWIRZCHNOSCI CHRZESCIANSKIEY.

Pieśn CLXXXV.

Nota Pieśni CXXXI.

Albo tą:

2. Rządź Monarchy świátá tego/ y Krolá Páná nászego / y wszystkie inne zwirzchnośći / rządź łáską swojey litośći.

3. Day śie ćiebie wszyscy bali/ á praw twoich przestrzegáli/ day złe rzeczy przerywáli / á cnotliwych szánowáli.

4. Poddáni też z mieyscá swego / niech ćiebie Bogá wiecznego/ sercem czczą/ y powinnośći/ z chęćią dawáją zwirzchnośći.

** 5. Day wszyscy żyli uczćiwie / pobożnie y spráwiedliwie / á potym nas rácz do swego / przywieść krolestwá wiecznego/Amen.

Pieśn CLXXXVI.

Notą Pieśni CXXXI.

Verleyh uns Frieden gnädiglich.

KRolu wiekow / rządco świátá/ rácz nam dáć spokoyne látá/bo my nie mamy żadnego/ nigdźie obrońce inszego/ tylko ćiebie Bogá mocnego.

Pieśn CLXXXVII.

Gib unserm König/ etc.

Szczęść w rządźie Królá / y wszystkie

Zwirzchnośći/o Krolu wiecznośći/bysmy

wszyscy sfornie/mogli pod ich rámieniem

żyć spokoynie/ we wszelkiey pobożnośći/ y

 przy-

prystoyności/ A men.

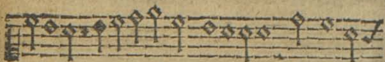
Pieśń CLXXXVIII.
Nota Psálmu II.

RAczże nam Pánie ludowi twemu / błogosłáwić záwżdy/ y Páństwu temu/ Rządź y spráwuy Zbor wybránych twoich/ áby śię nie cieszył nieprzyjaciel z nich/ weźmisz ty sam nas/ y Królá nászego/ w opiekę twą z miłośierdźia twego / Opátrzność twojá niechay ná nas przyydźie / á w káżdy czás niech też z námi będźie/ Amen.

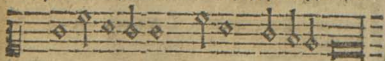
O POKUSZENIU.
Pieśń CLXXXIX.

WZywamy ćię wieczny miły Pánie/ o

łáskáwe wysłuchánie / weyrzyż ná swoje

stworzenie/ a day w rychle wspomożenie.

2. Myć śię pod stráż twoję uciekamy / wtych trudnośćiách ktore mamy/ bo wszystkie szátáńskie śiły/ ná nas śię gwałtem wzburzyły.

3. A prawie już ze wszelákiey strony/potrzę

bujem

bujem twey obrony / ktorey gdy mieć nie bę-
dźiemy / wszyscy rázem poginiemy.
4. O wieczny Oycze Boże prawdźiwy / wszá-
keś ty Pan litośćiwy / prośim ćię twoje śiero-
ty / uskrom ty násze kłopoty.
5. Muśim to znáć żesmy przewinili / káźń
okrutną : zásłużyli / bo czyniem rozliczne zło-
śći / przećiw twey spráwiedliwośći.
6. Wszákże jednák to ufánie mamy / że ká-
ẜtwa otrzymamy / gdy twego miłego Syná /
będźie zá námi przyczyná.
7. Bo dla tego krew swą świętą przelał / by
gniew twoy srogi ubłagał nas wiecznie z tobą
zjednoczył / ku łásce pierwszey przywroćił.
8. A jáko Pośrzednik nász jedyny / pokry-
wájac násze winy / chce przez swoje zásłużenie /
bysmy mieli wspomożenie.
9. Y upewnił nas swym obiecániem / w Pi-
śmie świętym nápisánym / co przezeń żądáć bę-
dźiemy / że to wszytko odźierżymy.
10. Aby káżdy bez wszego wątpienia / oczę-
kawał poćieszenia / gdy swe oczy k niebu wzno-
śi / w pokorze / w ćichośći prośi.
** 11. Weyrzy ná to wieczny miły Pánie /
Syná twego obiecánie / á w ták srogie zámię-
szánie / miey nád námi zlitowánie.
12. Jákoś miał nád Młodźieńcy onymi / w
Babilonie sługi twymi / ktorzy doognią wrzu-
ceni / nie byli nic náruszeni.
13. W pośrzod piecá z Anjołem chodźili /
wszechmocność twoje wielbili / żeś przez cud o-
kazáć raczył / jákoś sług swych nie przebaczył.
14. Tákże też do lwiey jámey wrzucony /
Dániel błogosłáwiony / widźiał znák nie po-
spolity / wszemu świátu známienity.

15. Wzywájacćie Páná Bogá ſwego/ pomocniká práwego/ był beſpiecżen Prorok świeṫy/ miedzy ſrogimi zwierżęty.

16. Tymże kßtáłtem nas śierotki ſwoje / záchoway w te niepokoje/ byſmy pod twą ſtrażą żyli/ ćiebie beſpiecżnie chwalili.

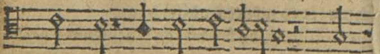
17. Rácż potłumić wßyſtkie przećiwniki/ z ich wßytkimi ſłużebniki/ niech zna kożdy twoy wybrány/ żeś ty Pan nád wßemi Pány.

** 18. My w tobie pewne ufánie mamy / że to wßytko otrzymamy/ Amen/ niech śię już ták ſtánie/ wyſłuchay nas miły Pánie/ Amen.

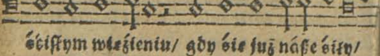
Pieśn CXC.

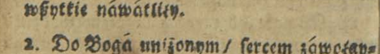
Jvż śię godźi ſerce ſwe/ do niebá podnośić/
A Bogá o rátunek / y o pomoc prośić /

W ták gwałtownym pokußeniu / w ták

śćiſłym więźieniu/ gdy śię już náße śiły/

wßytkie náwátliły.

2. Do Bogá unizonym / ſercem záwołaymy :/: W nim wßyſtke náße ufność/ zbáwienna ſkłádaymy &c. Pewni/ yż nas z ſwey opieki/ nie ſpuśći ná wieki/ Pánie ácż uſtawamy lecż w tobie ufamy.

3. Bo wiele nieprzyjaciół/ przeciw nam powstało :/: Ná twą się máłą trzodę/co żywo zebráło ꝯ Rámię twe Boskie chcąc skróćić/ nas z gruntu wywróćić/ zátarszy słowo twoje/ chcą w wieść błędy swoje.

4. Nie chcą nam tego przyznáć/ żesmy Zborem twoim :/: Ni baczyć że my mocno/ pod twą ręką stoim ꝯ Błędnymi nas przezywáją/ y tym potrząsáją/ że nas w rychle káżdego/ stracą do jednego.

5. A ty Pánie/ ktory sam rozmiesz wszytkie rzeczy :/: Znasz nas zá swe wybrane/y masz nas ná pieczy ꝯ Tyś nas błędow/ grzechow zbáwił/ tyś w kośćioł swoy wstáwił/ słowo/ świątośći mamy/ sług twych używamy.

✱✱ 6. O Boże wszechmogący/ rácz lud swoy rátowáć :/: Rácz to cáłemu świátu/ znácznie pokázowáć ꝯ Zesmy twoimi włásnymi/ ácz nie dostoynymi/ okaż w nas moc swą Boską/ y mądrość niebieską.

7. Już práktyki zmyślili/ w záwárthey chytrośći :/: Już ich záwnie dowodzą/ w okrutney wśćiekłośći ꝯ Y już się ná nas rzucáją/ już wierne imáją/ hámuy nie day lżyć swego/ Imienia świętego.

8. Jezu tyś w páwłá Saulá/ przemienił źládlego :/: Ty gdy chcesz możesz z łotrá/ uczynić dobrego ꝯ Możesz wziąć serce mężnemu/ y przemysł chytremu/ woyská tył podawáły/ ktore ćię nie znáły.

✱✱ 9. Lament nász usłysz Pánie/pátrz jáko złe chwile :/: Powstań z przybytku swego/ rátuy nas w twey śile ꝯ Niech się źli ulękną ćiebie/ niech się záprzą siebie/ niech twą prawdę uznáją/ á tobie cześć dáją.

** 10. Oczuć śię rámię Páńſkie/ uweſel płáczące :/: Zetrzyi w gniewie Tyrány/ nie pokutujące ☞ Pokaż śię im w ſwey oſobie / niech śię gryzą w ſobie / nie chcą ćię znáć dobrego / niech znáją ſrogiego.

** 11. Bądźże ty śiłá náſzá przećiw złych ſrogośći :/: Oni mák przydawáją / przydaj ćirpliwośći/ ☞ Niech náſze ſtátecżność znáją / niech śię nią zrážáją/ od przedśięwzięćia ſwego/ pieklem trącącego.

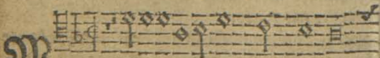
12. Niech śmiele Imię twoje / Pánie wyznawamy :/: Niech tobie ku czći żyjem / z twą czćią ſumierámy ☞ Niechaj ćię być przytomnego/ Krolá niebieſkiego / y my / y z wiernych káżdy/ doznawamy záwżdy.

** 13. Pánie Jezu powſzechny / kośćiołá Obrońcá :/: Rácz nas w wierze ſtátecżney/ záchowáć go końcá ☞ Boś ty wiecżnym odkupieniem/ tyś wiecżnym zbáwieniem/ tyś świętych dopełnieniem/ y ich uwielbieniem.

14. Po zwyćięſtwie rácz ſtáwić/ nas w niebie roſkoſzy :/: W nieśmiertelney koronie/ w nieſkończoney ſłáwie ☞ Tám ćię Swięty / Swięty/ Swięty/ wiekiem nie objęty/ ſzczęśliwie przywitamy/ támći chwałę dámy/ Amen.

Piesn CXCI.

Ein feſte Burg iſt unſer Gott.

MOcna wieża Pan Bog prawdziwy /
Pan Bog nas w trudny czás rátuje/

Pan

Pan Bog nász zamek niewatpliwy/ R.
niechże nam bojáźń nie pánuje/

Stáry ráyski wąż Szatan/ tego świátá

Pan/ woyská spisuje/ słowa się gotuje/

bo już bliski koniec swoy czuje.

2. Błáha moc nászá / podłe śiły/ by też na=potężnieysze były :/: Lecz mu zdoła nawyższy Hetman/ Bog Bogow/ Krol Krolow / Pá=now Pan 𝄋 Ktoby táki był pytasz/ JEzusá nie znász/ Syná onego/ Bogá nawyższego/ Oy=cu w mocy/ w Bostwie rownego.

3. Choćby Czartow náświecie było/ pełno/ y piekło obstapiło :/: Słusznie śię namniey nie lękamy / ktorzy z niebá Hetmáná mamy 𝄋 Niech Czárt woyská szykuje / niech śię gotuje / nic z gniewu jego / nam nie przyjdźie złego /: on nie wzruszy słowá Bożego.

** 4. Bożego nie wywroći słowá / by ná=medrsza śmiertelna głowá :/: Bog przy słowie Bog przy swych záwżdy/ dozna tego w potrze=bie káżdy 𝄋 Gárdło/ dźiátki ná stronę/ zbio=ry/ cześć/ żonę/ niech odbieraja / ná tym nie wskuraja/ bo do niebá prawá nie máją.

** 5. Przetoż wszyscy z sercá prawego/ záwołaymy do Bogá swego :/: Badź z nami JEzu Chryste záwżdy / w dźień nieszczęśćia / w czás trwogi każdey ☞ W wierze nas żywy zmacniay/ w miłośći ztwirdzay/ w boju rátowáć / w nádźieiey gruntowáć / korona sławey racz dárowáć/ Amen.

Pieśn CXCII.

ŚWiát przewodźi nic śie tego / wierny
Ale jáko dobry rycerz/ w swym miey-

sługo nie boy/ R.
scu wiáry stoy/ Nie będźieć świát zá-

stárzáły/ lepszy czásu tego/ á niżeli był zá

Lotá/ álbo zá Noego.

2. Czworaki stan wyrażony/ w Piśmie biegow świátá :/: Pierwsze złote/ drugie śrebrne/ upłynęły látá ☞ Trzeći przypadł wiek miedźiány, ná ich gorsze Syny/ nagorszy nász czás zmieszány/ z żeláza/ y zglini.

3. Práwie śie już pomieszáłá/ z twárda stála gliná :/: Wiáry ná świećie nie widáć/ Pobożność nowiná ☞ Ludźie siebie miłuiący /

hárdźi/

hárdźi/ pyßni/ chćiwy / bluźniercy / niewdźię-cżni/ zdraycy/ y nie miłośćiwi.

4. Wßyſtko iuż práwie ßwankuie nie nie-maß cáłego :/: Z klubu wßytko wyſtępuie / co raz do gorßego — Dobre czáſy mili náßy Przodkowie przeżyli/ á nam ubogim Potom-kom gorße zoſtáwili.

5. W tey niewoli nię ſam tylko/ teſkni Rod człowiecży :/: Nie tylko wybráni Páńſcy/ lecż y inße rzecży — Bo yż márnośći poddáne/ieſt káżde ſtworzenie/ więc wzdycha do Bogá/ z mocy złych/ o wybáwienie.

6. Gdyby Pan Bog pocżtu nie miał / wy-bránych ná źiemi :/: Iużby ſobie dawno pokoy/ ucżynił ze złymi — Nie omießkaway/ przyydź rychło/ o Krolu niebieſki/ z płacżem ćię wyglą-da co dźień wßeláki twor źiemſki.

⁎⁎ 7. Iuż z náki przyśćia bliſkiego/ widźimy Páńſkiego :/: Káżdy z nas bądź pogotowiu / pilny mieyſcá ſwego — Nie day śię z złote-go kubká wßetecżnicy poić/ zbież co rychley z-Bábilonu/ nie chćiey ſercá dwoić.

8. Iuż czáße gniewu ná źiemię / wylewa Bog mśćiwy :/: Iuż Bábilon z gruntu burzy/ ſędźia ſpráwiedliwy — Iuż Noego w korab bierze / iuż wywodźi Lotá / weźmie dá BOG prawdá gorę/ w cenie będźie cnotá.

⁎⁎ 9. Drży świát/ namniey ſobą nie twórz/ cny Chrześćiáninie :/: Vfay Pánu / á żaden włos/ z twey głowy nie zginie — Bog z tobą: ieſliby przyßło ná ćię co tákiego/ do niebá máß przewodniká/ tuż bárzo pewnego.

10. Ten śię zemśći krwie wybránych/wylá-ney ná źiemi :/: Ten odpráwi ſpráwiedliwy / ſąd z niepobożnymi — Ten káżdemu ktory

dobry/ boy wiára bojuje/ pomaga ná świećie/ w niebie korone gotuje.

** 11. Do Páná wszyscy nabożnie/ głosy serdecznymi :/: O pomoc/ y o rátunek/ w pokusach krzykniimy ☞ Day Boże co rychliey przebydź to morze burzliwe/ á wprowadź w dobrym pokoju/ nas w kráje szczęśliwe/ Amen.

Pieśn CXCIII.

GOdźienes jest tego Pánie/ poki tu nas jedno stánie/ byśmy ćie záwsze chwalili/ á twym śie słowem rządźili.

2. Zwłaszczá dźiś w tym zámieszániu/ gdźie y końcá nárzekániu/ we wszech stanicch nie baczymy/ uspokoy to sam prośimy.

3. Day by ćie wszyscy poználi/ ták wielcy jáko y máli/ by twa prawdá zákwitnełá/ á po wszem świećie słynełá.

4. Przydź Boże ná wybáwienie/ wiernych twoich/ bo ć skończenie/ złego świátá już nádchodźi/ prawdá twa niech nas swobodźi.

5. Niechże śie trzęśie ják raczy/ niezbożny świát/ gdy niebaczy/ czásu náwiedzenia swego/ ty nam pomoż do lepszego.

6. Bym w wierze/ w nádźieiey stojac/ á złego śie nic nie bojac/ twego Syná wygládáli/ y zbawiennie doczekáli.

7. Zyiac tu w świętobliwości / w twojey práwiedliwości / day żem ná wszytko gotowi / co ręká twa postánowi.

8. Iuż niech ognie wylátuią / niechay się powodzi suią / niechay się morze poruszy / niecháy się drżąc ziemia kruszy.

9. Wierzym że nas nie opuścisz / áni też więcey dopuścisz / na nas / niżbyśmy zdołáli / bym w chwale twey nie ustáli.

** 10. Boże tobie cześć wzdawamy / bo też innego nie znamy / komuby wszytká służyłá / raz być od wszech dána byłá / Amen.

Pieśn CXCIV.
Nota Pieśni CXLVIII.
Albo ta:

BOże ktory wiesz wszystkie / myśl sercá
Ráczysz nas dźiś wysłucháć / z miłośierdźia swego /

nászego / R.
Zebyśmy w tym łásce twą /

Oycowską poználi / á Imię twoje święte /

záwsze wysławiáli.

2. Ku tobie oczy násze / z sercem podnośimy :/: Ciebie Oycá nászego / pokornie prośi=

my ☞ Zebyś łáſkáwie weyrzał / ná ſwoje ſtworzenie/ á nam w náßych potrzebách / dał ſwe wſpomożenie.

3. Widźiß Pánie jáko nas/ zewßad ogarniája :/: Ják żáłoſne przygody/ ná nas przypadája ☞ Trwogi doſyć / źle o nas/ ze wßelákiey ſtrony/ nie bedźieli łáſkáwey twey świetey obrony.

4. Znamy żeſmy to ſłußnie / wßytko záſłużyli :/: Za náße beſpiecżeńſtwa/w ktorycheſmy żyli ☞ Leżac w grzechách/ á płodzac/ uſtáwicżnie złośći/ przećiw Máieſtatowi/twey świetobliwośći.

5. Jednák o miłośierdźia Oycże niezmiernego :/: Odpuść grzechy/á przebacż/ wyſtepſtwá náßego ☞ A nie obchodź śie z námi / w ſrogim ſadźie twoim / uśmierz ſwa ſpráwiedliwość/ miłośierdźiem ſwoim.

✱✱ 6. Badź nam miłośćiw Boże/ dla Syná twojego :/: Ktory podjał ſroga śmierć / dla grzechu náßego ☞ Ten z toba bez ſkończenia/ ná niebie kroluje / á nam nedznym dźiećiom ſwym/ tám mieyſce gotuje/ Amen.

Pieśn CXCV.

Taż Nota.

Ty coś niebo wyſokie pieknie uháftował :/: Gwiazdámi á káżdey z nich ſwa jáſność dárował ☞ Aby jedne cáła noc świátłość wydawáły / a drugie ludźiom biały dźień opowiádáły.

2. Ktoryś y ſłońcem jáſnym dźień ozdobić raczył :/: Aby káżdy z żywiacych/ żeś jeſt/Bogiem bacżył ☞ A z tad śie wywiádował o

twey

wey woli Pánie/ Ciebie śie bał/ miłował/ po-
i zdrowia stánie.

3. Ty ktory wszystkiem władniesz nákłoń u-
chá twego :/: Przyimi á niodrzucay prozby
sercá mego ✠ Jakoś przyimował wdźięcznie
przodkow mych wołánie / y miewałeś z łaski
twey onich swe stáránie.

4. Byli smutkiem śćiśnieni/ tyś smutne po-
ćieszał :/: O rátunek wołáli/ tyś śie z nim po-
śpieszał ✠ Prośili ćie o mądrość / mądro-
śćieś jim dawał/ á onym dobrze czyniąc/ nig-
dyś nie ustawał.

5. A yżeś jest tenże Bog/ y wiecznie będźiesz
trwał :/: Ty przymierza swojego nigdy nie bę-
dźiesz rwał ✠ Choćiasz je ludźie / swymi tár-
gają złośćiámi / y często ćię gniewáją swymi
sprosnośćiámi.

6. Jednák ty tymże jesteś czymeś y przed
tym był :/: A swey Boskiey włásnośći byś nam-
nieyś nie pozbył ✠ Zmiłuyże śię nádemną /
wszakeś miłośierny/ogárni mię łáską swą/ gdy-
żeś w słowie wierny.

7. Obiecałeś smutnym być w smutku poćie-
szeniem :/: A rzewliwie płáczących záś rozwe-
seleniem ✠ Rozkazałeś śię wzywáć przez
Syná swojego/otoż ja też do ćiebie idę w Imię
jego.

8. Byś mię sługę swojego do śiebie przytu-
lił :/: A łzy me/ płácz/ wzdychánie / we mnie
sam utulił ✠ Uskromże też frásunki ćięzkie
sercá mego/ ktore bronią snu oczom moim spo-
koinego.

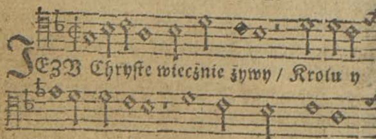
9. Z kąd juz práwie ustáły we mnie śiły
moje :/: Upádnę nie weźmieszli ty mnie w rę-
ce swoje ✠ A nie uskromisz mego ćięzkiego

trapienia / co zdrowie me jáko mol pſuje d
zniſzczenia.

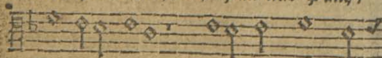
10. Wſzák to tobie nie trudno/ wſzyſtko t
ſam możeſz :/: Y łácno mnie ſmutnemu ty ſa
dopomożeſz ❧ Wynieść z tego fráſunku ſerc
me pocieſzyć/ tylko proſzę moy Pánie/ rácz ſi
z tym poſpieſzyć.

11. A jeſtić ſię podoba mnie dłużey probo
wáć :/: Czyń co chceſz/ boć to wolno/ lecz mni
rácz dárowáć ❧ Duchá męſkiey ſtáłośći/ kto
ryby mię rządźił/ żebym nigdy ná ſtronę od ćie
bie nie zbładźił.

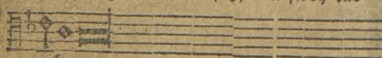
Pieśn CXCVI.

JEZV Chryſte wiecznie żywy / Krolu y

Boże prawdźiwy/ Tyś Pan nád Pány /

Bog pożegnany/ Weyrzy ná ſwoy lud

wybrany.

2. Tyś ſam ſwoją śmierćią drogą/ zgłádł
świátá winę ſrogą / tyś z ſwey záſługi / n
znośne długi/ zápłáćił zá ſwoje ſługi.

3. Krwie twojey náświętſzey Pánie / ho
ne ná krzyżu wylanie / wſzytkie urazy/ wrodz
ney ſkázy/ zleczywſzy/ omyło zmázy.

4. Tyś sam bez żadney pomocy / wyrwał
as szátáńskiey mocy / łep jego hárdy / ná skále
wárdey / zdeptány / nie uszedł wzgárdy.

5. JESV prawdziwa świátłości / oświeć
rdeczne ciemności / niech wszyscy znamy / że w=
bie mamy / żywot / ktorego czekamy.

6. Jezu ty sam prawda żywa / ktemu droga
ie wątpliwa / miánujesz siebie / żaden bez cie=
ie / mieszkánia nie naydzie w niebie.

7. Spraw to / o Jezu łáskáwy / niech znamy
ościniec práwy / niech cie słuchamy / w tobie
famy / do ciebie sie uciekamy.

8. Tyś jest tarcza bojujących / y ochłoda
racujących / nikt nie ustánie / kto w tobie Pa=
ie / swoje pokłada ufánie.

9. Niech sie świát jáko chce sroży / niech
nie śmiercią / piekłem trwoży / o spráwę / swo=
e / nic sie nie boję / gdy przy tobie Pánie stoję.

10. Niech mię świát ma w nienawiści / niech
sie twa przestroga iści / dla twey miłości / peł=
ne słodkości / wszytkie świátá okrutności.

** 11. Nędzá / głod / y utrapienie / niedostá=
tki / pohańbienie / áni w potrzebie / záprzenie
siebie / nie odłączy mię od ciebie.

12. Tylko ty / o Jezu drogi / doday męstwá
ná te trwogi / w czás niebespieczny † sprawuy
w tesknośći serdeczney. † umysł Stateczny

13. Jeslić sie też spodobáło / karáć tu me
grzeszne ciáło / w popędliwości / twey surowo=
ci / nie nástępuy ná me złości.

14. A gdy przydzie po tym boju / czás przy=
mnego pokoju / ná twoje zdánie / spuszczam
e Pánie / wola twa niechay sie stánie.

15. Obietnice twojey oney / trzymam sie po=

przy=

przysiężoney/ że dnia onego/ sądu wálnego przyznaß mię za sługę swego/ Amen.

Pieśn CXCVII.

ACh wßechmogący/ dobrotliwy Pánie/

co ná wßystek świát maß opánowánie/

weyrzyß ná naße/ płácżliwe wołanie/

spuść swe zmiłowánie.

2. Rácż wßystkie náße/ czásy uspokoić/ srogie twe plagi/ miłościwie zgoić/ ktoreś násadźił/ tu ná náße złośći/ z swey spráwiedliwośći.

3. Oddal precż od nas/ powietrże morowe/ á rácż z łáski swey/ spráwić láta zdrowe/ oddal też srogie/ niemocy y wrżody/ wßytkie złe przygody.

4. Rácż nas záchowáć/ od wßelákiey ßkody/ day żyzne láta/ á oddal precż głody/ racż weyrzeć ná nas/ nedźniki ubogie/ skroć karánie srogie.

** 5. O Boże Oycże/ ná wßem dobrotliwy/ obroć oczy swe/ ná lud żałośćiwy/ ktorży ku ci bie nabożnie wołamy/ twey łáski żądamy.

6. Nákłoń łáskáwie/ ku nam uchá twego/ á rácż nas bronić / od wßystkiego złego/ day

nam

am we zdrowiu wszego dobrá użyć/ tobie Pá-
ie służyć

✠ 7. Chryste Pánie nász/ przez twe umęcze-
ie/ rácz nam dáć nędznym/ spokoyne sumnie-
ie/ z tey nędze wwiedź nas/ do królestwá twe-
o/ wiecznie trwájącego/ Amen.

Pieśń CXCVIII.

W Sumnieniu swym ochłodzenie/ y
w smutkach uweselenie/ w tobie samym
Boże składam/ bo nádźieje indziey nie mam.

2. Ja wiem żem jest twe stworzenie/ choć
ożone przyrodzenie/ y syn grzesznika pierwsze-
o Adámá dłużniká twego.

3. Bom zakonem grzechu jęty/ wnet gdym
ył w mátce poczęty/ z tąd y umysł zły pocho-
źi/ y uczynek zły śię rodźi.

4. Jednák ja ná bacznośc twoję/ śmiele
zdawam spráwę swoję/ boś mię poprzedźił
rzesznego/ wielką łáską Syná twego.

5. Syn twoy zstąpił z wysokośći/ bez grze-
u w świątobliwośći/ jest Duchem świętym
oczęty/ y prowádźił żywot święty.

6. Pan Bog w ćiele śię objáwił/ przyjá-
ielem nam śię stáwił/ dla nászych grzechow
ácując/ á z płáczem śię ofiáruiąc.

** 7. O Jezuśie pożegnány/ Boże/ y Pán[...] nád Pány/ pewny lekárżu káżdego/ ćieśki[...] grzechem otrutego.

8. Masz niebieskie w sobie dáry/ y rozdawa[...] je bez miáry/ z wiáry pokutujacemu/ á wol[...] ewa czyniacemu.

9. Do tych ktorzy ćie miłuja/ á twych Przy[...] kazań pilnuja/ wchodźisz z Oycem Gośćiu wźi[...] ty/ tám mieszkawa twoy Duch świety.

10. Jezyk wymowić nie może/ twych upo[...] minkow moy Boże/ ktorymi nas opátrujesz/ wietsze w niebie dárujesz.

11. Coż jest nedzny człowiek Pánie? że o[...] masz wielkie stáránie/ wiodac go do bespieczn[...] go/ miástá Jeruzalemskiego.

12. Sam ná sobie w świetey źiemi/ budu[...] jesz z żywych kámieni/ miásto/ á w nim two[...] wybrány/ lud/ bedźie koronowány.

** 13. Nie trwoż soba duszo mojá/ PA[...] JEzus nádźieja twojá/ ten z mocy swojey za[...] sługi/ zapłáćił grzechow twych długi.

14. Masz zápisy Páná tego/ masz Testá[...] ment świety jego/ własna krwia zápieczetu[...] wał/ że ćie z grzechow twych kwitował.

15. W Pánu ufay á świetemu/ wierz dusz[...] słowu Boskiemu/ źiemiá zginie/ niebo minie[...] słowo Páńskie nie záginie.

16. Niechże śie czart ják chce sroży/ niecha[...] wszytkim światem trwożu/ niech krażac rycz[...] lew srogi/ niech porusza wszytkie trwogi.

17. Ja śie nie boje Szátáná/ bo mam mo[...] cnieyszego Páná/ mam po sobie co srogieg[...] potarł weżá piekielnego.

18. Y ktoż mi być może srogi? gdyż mi O[...]

ty

[...]pćiel drogi/ w sobie ufáć rozkázuje / y zwy[...]ięstwo obiecuje.

** 19. Wielkie wiedli świeći boje / nieśli własne krzyże swoje/ y dla Imienia Páńskiego/ ćierpieli wiele złego.

20. Zaden z nich co śie spráwowáł/ słowem Páńskim/ nie szwánkowáł / y juz w niebieskiey [...]rainie/ káżdy z nich zwyćiezca słynie.

** 21. O Boże moy/ o moy Panie / co chcesz niech śie zemną stánie/ jedno gdy bedźie potrze[...]bá/ doday nam pomocy z niebá.

22. Ná ćiebiem śie spuśćił cále/ day mi trwáć przy prawdźie stále / a po boju Duchá mego/ weźm do domu Anjelskiego.

23. Tobie oddam Pieśni moje / Imie sławić bede twoje/ z ludźmi wszystkimi świetymi / y z Anjoły niebieskimi.

** 24. Chwała bądź miłośiernemu/ Stwo[...]rzyćielowi nászemu/ prosze świetyOycze ćiebie/ racz mie w niebo wźiać do śiebie / Amen.

Pieśn CXCIX.

Taż Nota.

Wenn wir in höchsten Nöthen seyn.

NAtrudnieyszey nászey chwile/ zwatpiwszy o własney śile/ nie májac rády / ni mocy / choć myślimy we dnie w nocy.

2. Ten ostátni ustep mamy/ że śie pospołu stáwiamy/ wszechmocny Krolu do ćiebie / boś pewny rátownik w niebie.

3. Oczy/ sercá podnośimy/ ćiebie nabożnie prośimy/ odpuść winy/ á karánie/ sprawiedliwe hamuy Pánie.

4. Tyś przyobiecał każdemu/ kaſſe ćie wzywającemu/ w Imieniu Syná twojego / Orędownika naſſego.

5. Otoż my w jego godnośći / twey Oycowſkiey wielebnośći/ ſwe ćiężáry przekładamy / ktore ná ſercách dźwigamy.

6. Przebacz ludzkich nikczemnośći / á odpuść nam naſſe złośći/ bacz y przemień utrapienie/ ćieſſkie/ w weſołe zbáwienie.

7. A my pocieſſeni twemu / słowu poſłuch zbáwiennemu/ oświadczywſſy / tu ſtáłecznie; bedźiem śię chwolić y wiecznie/ Amen.

Pieśn CC.

ZEtrzy mocną ręką ſwoją/ wieczny Boże/ wſſytkie gwałtowne śiły nieprzyjaćioł Kośćiołá twego/ á racz ich myśli rozproſſyć mądrośćią Boſtwá twego áby poználi/ yż my w nikim innym nie ufamy/ jedno w tobie Pánie náſſ / ktory ſam walczyſſ

zá námi.

POD CZAS WOYNY.

Pieśn CCI.

Nota Pieśni LV. Albo CXCVIII.

JEZU Chryste Názáráński/ prośi ćię lud Chrześćiáński/ byś mu śię łáskáwie stáwił/ z złey go toni wybáwił.

2. Obiecáłeś wybránemu/ pomoc ludowi woiemu/ ktoryby twego Imienia/ wzywał czásu utrapienia.

3. Utrapienia ćięszkie mamy/ do ćiebie Boże wołamy/ w dźień nasz nieszczęśćia násżego/ rácz uy z miłośierdźia swego.

4. Pohańcy o Boże żywy/ morduią twoy lud właśćiwy/ miástá/ zamki odbieráią/ do głowy śię pomykáią.

5. Cźci niemász w nich/ niemász wiáry/ áni okrućieństwu miáry/ jedne wiążą/ drugie trzá/ ni szedźiwośći sżánuią.

6. Widźi Oćiec swego Syná/ w srogich krokách u Turczyná/ brodźi do kolan w uczćiwey/ krwi/ Tátárzyn niewstydliwy.

7. Z wiáry twoiey przegániáią/ niech moc twoiey doznáią/ day zmierżyli sámi sobą/ grunt ktory chcą mieć pod tobą.

8. Godnismy tych káźni Pánie/ słusznie odnośim karánie/ słusznie karżesz násże złośći/ przez naczynie twey ostrośći.

9. Lecz rácz nam trochę zfolgowáć / á my będziem pokutowáć / żáłuiąc zá przeszłe złości / á żyiąc w spráwiedliwości.

10. Albo / o wszechmocny Boże / iesli inák być nie może / iedno żebyś złości tráćił / á grzechy pomstą zápłáćił.

** 11. Karz sam Oycze swoie Syny / á niech się nie postwi inny / nád cząstką dziedzictwá twego / z háńbą Imienia świętego.

12. Wolimy Oycze twą ręką / niż Tyránow ginąć męką / ty albo nam odpuść winy / albo łáskáwie karz Syny.

13. Boś ty Pánie miłośierny / á w plagách twoich pomierny / zmiłuy się nád Chrześciány / Boże: á pogrom Pogány / Amen.

Pieśn CCII.
Nota Pieśni CLI.

BRoń nas niebieski Hetmánie / á day nam z grzechow uznánie / bysmy więcey twey ostrości / nie drażnili przez swe złości / day z nas káżdy świętobliwie / ku twoiey czći świętey żywie.

2. Pánie z miłośierdzia swego / użal się kráiu włásnego / niech się w nim nie rozciągáią / ći ktorzy cię nie wzywáią / odpuść złość / á z swey opieki / nie wypuszczay nas ná wieki / Amen.

Pieśn CCIII.
Nota Pieśni CXXXI.

DAY nam Pánie miłościwy / pokoy pokiśmy tu żywi / boć nie iest żaden Bog inny / coby bronił tey kráiny / tylko ty sam Boże iedyny / Amen.

POD CZAS NIEDOSTATKU Y GLODU.
Pieśn CCIV.
Nota Psálmu CXX.

ZAcna wßedy chwała twa/ dobrotliwy Pánie :/: A miłośierdźie twoje/ nigdy nie ustánie ☙ Ktorego ná wßelki czás/ hoynie doznawamy :/: Vstáwiczną opátrznośc/twą nád sobą mamy.

2. Lecz śię bárzo nie dobrze/ w ten czás z námi dźieje :/: Gdy przez grzech náß łáſki twey/ trácimy nádźieje ☙ Bo ziemiá urodzájow swoich nie wydawa :/: Y niebo z klatwy twojey/ miedźiánym śię stawa.

3. Słońce/ Mieśiac/ y gwiazdy / ácz bieg odpráwują :/: Jednák żadnych pożytkow / ludźiom nie spráwują ☙ Juz y wiátr/ y káżda rzecz/ co śię wiec godźiłá :/: Wiele ßkod w ludźiach/ w bydle/ w zwierzu poczyniłá.

4. Lecz to wßytko z woli twey / słußnie śię ták dźieje :/: Gdy ćię ludźie znáć nie chcą/ y w tobie nádźieje ☙ Nie máją/ ni śię káją/ z swoich nieprawośći :/: Gdy nie strzeżem ják słußa/ swoich powinnośći.

✱✱ 5. Przetoż/ nas dáruy prośim/ Duchem twoim Pánie :/: Ten zádátek łáſki twey/ niech w nas nie ustánie ☙ Bysmy ć tu w Duchu/ wprawdźie/ chwałę oddáwali :/: A potym z tobą w niebie/ wiecznie krolowáli/ Amen.

Pieśn CCV.

PAnie nie opuściß/ swoich wiernych nigdy/ áni im dopuściß cierpieć żadney krzywdy/ z twey się woli rodza/ w twojey bárwie chodza / kwiatki/ ty samßptáßki / ty żywiß robáßki/ jedza co im zrzadźiß/ bo wßem świátem rzadźiß/ Rzadźiß.

2. Y kruczętá máłe do ciebie wołája / kiedy odbieżáć:/ żywności nie mája/to liche stworzenie/ biorac opátrzenie / od ciebie sámego/ Stworzyćielá swego/ chwali twoje święte / Imię wßędy wźięte/ Wźięte.

3. Wygláda co żywo / áż ręke otworzyß / náder hoyne żniwo / kiedy dobr przysporzyß / lecz gdy się odwrociß/ skoro ręke skrociß / wnet wßystko zemdleje / y Mocarz struchleje / wnet wecz się obraca/ y náćiężßa praca / Praca.

4. Dobrze tußmy sobie/ bo dla sług zbawienia/ wßedł ná świát w chudobie / Pan wßego stworzenia/ bysmy nie łaknęli/ bysmy nie pra-

neli / łáknáć / prágnáć raczył / chleb ćiáłem
oświadczył / ktore w pokarm dawa / á krwią
nas nápawa / Nápawa.

** 5. Serce Chrześćiáńskie / námniey nie
trwoż sobą / uważ słowo Páńskie / BOG w po-
trzebie z tobą / on głodem żadnemu / nie da um-
rzeć swemu / hoyność wszego stánie / przy tym /
ktory w Pánie / ufáiąc uczćiwie / wierną prácą
żywie / żywie.

6. Dość przykłádow mamy / Páńskiey
wszechmocnośći / w świętych doznawamy / jego
szczęśliwośći / Pan Eliaszowi / Pan Dánielowi /
nie bez cudu chleba / dawał ile trzebá / tenże
dźiś káżdego / Bog rátuje swego / Swego.

Piesn CCVI.

S Tworzyćielu nász / Boże wielkiey
Tyś wszystko stworzył / bez żadney po-
mocy / R.
mocy: Anioły / niebo / źiemię / bujne
morze / y ślicżne zorze.

2. Niebieskie biegi / spráwá twá biegáją :/:
Y z źiemie wdźięczny / owoc wypuszczáją :/:
Słońce zágrzewa / á wiátr záśię chłodźi / co
źiemiá rodźi.

3. Łásy wysokie / ptaki y zmierz máją :/:

Rzeki záś ryby/ rozmáite dáją ❧ Jásny dźień w pracy/ noc w pokoju schodźi/ ćiemność przywodźi.

4. Ciebie ochotnie / słucha wsze stworzenie :/: A nic nie czyni / nád twe zámierzenie ❧ Sam tylko człowiek/ tobie nie powolny / jáko słup solny.

5. Bo śie nie rządźi/ podług słowá twego :/: Zyje swowolnie/ podług świátá złego ❧ Z tądże od ćiebie/ spráwiedliwy Pánie / nieśie karánie.

6. Z tąd mory/ wojny/ z tąd y pożar srogi :/: Z tąd zárázá zbóż/ y rok idźie drogi ❧ Nie spory nam chleb/ ni on nam sytośći / ni da dużośći.

⁎⁎ 7. Przetoż ćię prośim/ miłośierny Pánie :/: Odpuść przestępstwá/ á day nam uznánie ❧ Pośil serc nászych/obrokiem świętego/ Słowá twojego.

8. Spraw pokoy á day nam ile potrzebá :/: W pokoju/ w zdrowiu / powszedniego chlebá ❧ Z tąd sławne twoje/ Imie zábrzmi wszędźie/ gdźie twoy Lud będźie/ Amen.

W MOR.
Pieśn CCVII.
Taż Nota.
Albo Pieśni CXCVII.

NAwyższy Rządco / świátá szerokiego / o- Miłośniku/ rodzáju ludzkiego/ bez twojey woli/ y włos człowiekowi/ nie spadnie z głowy.

2. Sądy twe święte/ y twa wola z námi/ że spráwiedliwych twych plag doznawamy/ bo to ják Oćiec/ ná źiemi strofujesz/ ktore miłujesz.

3. Cieszkie powietrze/ srogy sie nad nami/ á śmiertelnymi/ truje nas wrzodámi / áni okrutne przypuszczája męki/ lekarskiey ręki.

4. Już sie sroga śmierć/ we wszytkie wgroźiła/ młodych y stárych/ sobie náwáliłá/á wżdy nie syta/ tym sie nie hámuje/ więcey ich truje.

5. Jedne ná ćiele/ záraza bolączka / drugie nieznośna / serdeczna gorączka / w teskniczách chodzą/ pokoju nie mają aż dokonája.

6. Niektorym naprzod / mozg nárusza w głowie / záczym fáluja / w baczeniu y w mowie/ á insży záśię/ nagle vpadája/ tak Duchá dája.

7. Nie jedná mátka/ płácze swego Syná / nie jedná mowi/ nieszczęsna godźiná/ ktora mię z mężem miłym roztaczyłá/ ośirociłá.

8. Tákże Oycowie/ ćieszki smętek mája/ ákrwáwe oczy/ łzámi oblewája/ pátrząc ná ćiężkie/ swych dźiatek stękánie/ y umieránie.

9. Dźiatki po polach/ ják dźikie biegája / á po zchodzących/ rodźicách nie mája/ ni Opiekuná áni wyżywienia/ áż do zniszczenia.

10. Tych plag ták ćięszkich/ násze grzechy Pánie/ są nam przyczyna/ á twe zágniewánie/ żesmy nie byli/ dobrodźieystwá twego / wdźięczni świętego.

11. Tyś nam raczył dáć/ święte słowo twoje/ mysmy woleli/ zabobony swoje/ ufność nas wzgorę/ niezbożność y śiłá/ násza wznośiłá.

12. Bez wstydu złośći/ wielkiesmy czynili / tego ktory nas/ strofowáł hydźili/ więc ćięszkie znośim/ ále słusznie Pánie/ ćierpiem karánie.

13. Lecz że nie żądász/ śmierći upádłego/ rzeczesz wysłucháć pokutującego / y my zá złośći / násze sie wstydamy/ łáski szukamy.

14. Vielismy śie w naszey wszeteczności / hámuy śie y ty / Boże w surowośći / á racz powśćiagnać / Anjołá swojego / nas trácacego.

15. Racz uskromiwszy / powietrze morowe / z łáski nam wroćić / dni y chwile zdrowe / byśmy ćie ná duszy zdrowi y ná ćiele / nieśli chwał wiele.

** 16. O Boże Oycze / miłośćiwy Pánie / zmiłuy śie niech tá / twa płagá ustánie / lament serdeczny / twe Oycowskie uszy / niechay poruszy.

17. O Jezu Chryste / nász Jednáczu drogi / hámuy Oycowski / przećiw nam gniew srogi / zmiłuy śie / zmiłuy / przez twe ćieszkie rány / nád Chrześćiány / Amen.

Pieśn CCVIII.

Notą Pieśni CXLIX.

GOtowy bicz Boży / niech świát sobą trwoży / śmierć posły wypráwuje / y samá nástępuje / ogárnął nas strách morowy / nárzekay niegotowy / ludu smętnymi słowy.

2. Lecz przeskoczyć swego kresu niechybnego / nikt z śmiertelnych nie może / muśisz umrzeć nieboże / bo co śie kolwiek národźi / kiedy termin przychodźi / przez śmierć z świátá odchodźi

3. A tego przyczyná / rayska nászá winá / owoc on pożądány / od Bogá zákazány / ten nas o żywot przyprawił / ten nas wszech bied nábáwił / grzech nas w śmierć wieczną wprawił.

4. Tá do czásu tego / od Oycá pierwszego / ná świećie triumfuje / náspoł wszystkie szacuje / mądry / głupi / wielki / máły / zacny / nieokazáły / nikt nie wybdźie jey strzały.

5. Cześć / skarby / urodá / dźielność y swobodá / krotochwile / roskoszy / dźwiękiem dzwonow

wiátr płoszy/ od przyiaciela miłego/ duszy z=
ciáłá własnego/ każe precz od wszytkiego.

6. Ktorym świát smákuje/ te śmierć strá=
chem truje/ sami Boży wybráni/ tym są szczę=
ściem nadáni/ że śię śmierći nie lękaja/ często
ey wygladája/ w niey wszytkich bied zbywája.

7. Dobrym do żywotá/śmierć otwira wro=
tá/ co w czás o sobie rádza/ w czás śię z świá=
tá prowádza/ lubość/ błąd/ grzech porzucája/
á to śię zdobywája/co być wiecznego znája.

8. Pokić szczęśćie płuży/ świát y zdrowie
służy/ nie zwłocz: by iák onego/ człowieká bo=
gatego/ záraz ćię nie záwołano/ wnet śkaráć
nie kazano/ y ná śmierć nie skazano.

9. Zdrádźił nie iednego/ rozum dowćipne=
go/ szkodá śię iuż przed tym kryć/ czego nie mo=
żna rzecz zbyć/ prozno poruszasz swych mocy/
prozno we dnie y w nocy/ sobie mnożysz nie=
mocy.

10. Stráchći nic nie spráwi/ z śmierći nie
wybáwi/ byś też na koniec tego/poszedł świátá
wielkiego/y támći przetka śmierć snádnie/ kiedy
iey czás dopádnie/ y státecznie zágádnie.

11. Lepiey byś śię tego/ iak z sercá cáłego/co
Jezus w sámym sobie/ zgotował mnie/ y tobie/
wierz weń/ á śmierć tylko z ćiáłá/ korzyśći be=
dźie bráłá/ duszá ostánie cáłá.

12. Droga śmierć wiernego / w oczách na=
wyższego/ drogo sobie szácuje/ te ktore on miłu=
je/szczęsni co w Pánu konája/ od prac odpoczy=
wája/ á nagrody czekája.

13. Tyś Pánie ułożył/ by káżdy wiecznie
żył/ ktory szczerze do twego/ przystał poczty
wiernego/ ći twego dniá wyglądája/ w śmier=

i poćiechy znáją / w zmartwychwstánie wsku-
ają.

14. Ktoć w ćię nie uwierzy/ twych śię słow nie dźierży/ bez pokuty z tąd idźie / tám będźie w wieczney biedźie : Vchoway nas Chryste tego/ dla miłośierdźia swego/ weź nas do Domu twego.

** 15. Zbáwićielu drogi / w dźień stráchu / w dźień trwogi/ dla niewinney twey męki / poday łáskáwey ręki/ przez świeckie znoje / y boje / w wierze żywey nas swoje / wiedź ná wieczne pokoje/ Amen.

Pieśn CCIX.
Nota Pieśni CXXXI.

DAy nam Pánie miłośćiwy/ pokoy od plagi zdrádliwey/powietrza záráźliwego/nie tráć nas nią ludu swego.

2: Racz y tych wspomagáć mile/ ktorzy w te żáłosne chwile/ tąż plagą są náwiedzeni/ niechże będą wyzwoleni.

3. Sieroctwo/ kłopot/ żáłośći / racz im obróćić w rádośći/ możesz to uczynić Pánie/ násze też w tobie ufánie/że o nas masz swoje stáránie/ Amen.

CZASU NIEPOGODY.
Pieśn CCX.

PAnie Bo - że Krolu nie - bie - ski/
obdáruy nas potrzebnym słoń - cem/

ná osuszenie ziemie / aby uznał ten

lud twoy / żeś ty sam jest Pa-

nem Bo - giem ná - szym.

Al - le - lu - jah.

2. Pánie Boże / etc. Rep.

3. Pánie Boże / etc. Rep.

Pieśn CCXI.

STworzyćielu wieczny do ćiebie woła-

my / usłysz nász głos serdeczny / w łásce

twojey ufamy / nie karz nas w swey suro-

wośći / odwroć twarz od nászych złośći /

záźiey z námi litośći.

2. Znamy grzechy swoje/ lecz sie tym cieszymy/ yzesmy dźieći twoje / do Oyca śie spieszymy / z márnotrátnym upadamy / z Celnikiem łáski żadamy/ ćiebie tylko wzywamy.

3. Poyrzy ná stworzenie / głodem wymorzone/ popátrz ná wyniszczenie / poyrzy ná nas strácone / skoro wdźięcznie poyrzysz z niebá / wnet dostátek będźie chlebá / ożyje świát ják trzebá.

4. Vrodzáyne látá/ hoyność wszystkich rzeczy/ Pánie cáłego świátá/ day/ á rácz mieć ná pieczy/ coś dał: bo bez dáru twego/by cżłek nawięcey miał czego/ nie użyje dobrego.

** 5. Rządco niebieskiego/ wiekuisty Domu/ od wiátru gwáłtownego/ obroń nas y od gromu/ pożary/ powodźi/ głody/ choroby/ morowe wrzody/ oddal/ y złe przygody.

6. Rácz zdárzyć uczćiwe/ wszystkim wyżywienie/ pogody osobliwe/ day y dobre sumnienie/ rządź świát słowem swey mądrośći / miey Oycze szczerey litośći/ kośćioł swoy ná bácznośći.

** 7. Rácz to wszytko spráwić/ dla Syná swojego/ rácz wysłucháć y zbáwić/lud twoy dla zásługi jego/ á my ćię z sługámi twymi / ziemskimi/ y niebieskimi/ zá to wiecznie uczćimy/ A.

Pieśn CCXII.
Notą Pieśni CXXXI.

OBroń Pánie nászych domow/ od wichrow/ grádow y gromow/ á niech z twey świętey opieki/ nie wychodźiemy ná wieki/ nie bądź od prozb nászych dáleki/ Amen.

Pieśn

Pieśn CCXIII.
Nota Pieśni CCVI.

O Boże wspomni ná swą obietnicę :/: Poday nam grzesznym / swą Boską práwicę ☞ Nie rácz nas karáć / podług nászych złości / w swey surowości.

2. Pozbieray chmury / nad námi wiszące :/: Podnieś zboż / wysusz / niżyny gniiące ☞ Broń nas potopu / zginienia wiecznego / dla Syná twego.

3. Day bysmy Noego / Archę znaydowáli :/: Day bysmy w pokucie / do niey uciekáli ☞ Przyimi nas w kościoł / day nam być u siebie / ná wieki w niebie / Amen.

W SUSZA.
Pieśn CCXIV.
Nota Pieśni CCX.

PAnie Boże Krolu niebieski / obdáruy nas potrzebnym / deszczem ná odwilżenie ziemie / áby uznał ten lud twoy / żeś ty sám iest Pánem Bogiem nászym.

2. Pánie Boże Krolu / etc. Rep.

3. Pánie Boże Krolu / etc. Rep.

Pieśn CCXV.
Nota Pieśni CXXXIII.

O Boże ktoryś raczył / stworzyć wszystkie rzeczy :/: Tyś sług swoych nie przebaczył / ty nas masz ná pieczy ☞ Oprocz ciebie innego / niechcemy znáć żadnego / Bogá prawdziwego.

2. Ty z pałacow niebieskich / Oycze uwielbiony :/: Zpuszczasz do krájow ziemskich / deszcz nie przepłacony ☙ Od twojey wielmożności / pełna ná ziemskie włości / szczere obfitości.

3. Tyś dał chleb spráwą dźiwną / y źiołá ogrodne :/: Y okrasę oliwną / y wino łágodne ☙ Z kąd ćiáłu ożywienie / smysłow śił utwirdzenie / serc uweselenie.

4. Czekáją wszystkie rzeczy / żywnośći od ciebie :/: Wzdycháją po twey pieczy / ktory mieszkasz w niebie ☙ Rąk twojich otworzenie / gotowe wyżywienie / śmierć / rąk twych zámknienie.

** 5. Pánie suchotę ziemską / wyschłe urodzáje :/: Zákrop rosą niebieską / poy prágnące kráje ☙ A my twojey litośći / zá tákie uczynnośći / dámy cześć z wdźięcznośći / Amen.

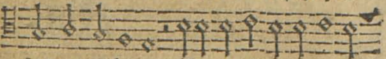
Pieśn CCXVI.

DO ćiebie BOZE nász my stworzenie
Serdecznie wołamy / racz w te srogie

twoje / R.
znoje. Użycz nam deszczu zbo-

żom potrzebnego / áby odwilgnęło to co

jest zeschłego.

2. Zbierz obłoki dżdżowe / rozkaż wiátrom Pánie :/: Niech zbożom potrzebna ochłodá śię stánie. Aby wierni twoi pożytki zbieráiąc z twych śię dobr ćieszyli / ćiebie wychwaláiąc.

3. Wysłuchałeś o deszcz prozbę Eliaszá :/: Niechże też ták wążna będźie prozba nászá. Ktorą oddawamy w Imię Syná twego / z tobą / z Duchem Swiętym / wiecznie chwalebnego.

4. Nie wątpimy Pánie / że z twojey szczodrośći :/: Doznamy potrzebney deszczá obfitośći. Ná co wszyscy rzeczmy: Day to miły Pánie / wysłuchay chwalcow twych / do ćiebie wołánie / Amen.

Pieśn CCXVII.

Nota Pieśni CXXXI.

DAy Pánie ćiebie prośimy / Deszcz pogodny zeschłey ziemi / odwilżay iey urodzaje / że poznáią wszytkie kráje / żeś Pánem poki wiekow zstáje / Amen.

O POKUCIE.

Pieśn CCXVIII.

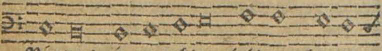
STworzyćielu wszechmogący / nawroceniá żądáiący / rácz nas grzesznych wysłu-
Ciebie opomoc żądamy / indźiey ná- dźieie niemamy / jedno w tobie nász Pá-
Kto pokutę czyni práwie / ty mu odpuszczasz łáskáwie / by jedno grzech opu-

chać/ á łáskę swą święta dáć. Chryste
nie/ sámym mamy ufánie. Tyś sam
ście / do ciebie się náwrócił. Cierpia-

z niebá posłány/ národzony zczystey
dla nas prácował/ słowoś kazał/ łáskęś
keś dla nas ćiężko / daiże nam być wdźięcznym

Pánny/ zá co tobie/ cześć y chwałę
dawał/ y wiecznieś nas z Bogiem Oycem
tego/ Chryste dobry/ bądźże cześć chwa-

wzdawamy. O Pánie nasz odpuść zło-
pojednał. O Pánie nász rácz nam to
ká z tego. O Báránku nász jedy-

ści/ uczyń to z swojey miłości/ boś ty sam
dáć/ bysmy mogli násłádowáć/ ciebie Pá-
ny / ktory gładźisz násze winy/ prosim ćię

zá nas umárł/ od szátanáś nas wydárł.
ná nászego / podług słowá twojego.
nędzni grzeszni/ zmiłuyże się nád námi/ A.

Pieśn CCXIX.
Nota Pieśni CLI.

ZNamy Oycze nász niebieski / żesmy niegodni twey łáski / áni żadnych dárow twojch / dla złośći rozlicznych swoich / ktoremismy ćię gniewáli / ná piekło zásługowáli.

2. Wszákże / Oycze miłośćiwy / wiedząc żeś jest litośćiwy / ktory nie chcesz potępienia / ále grzesznych náwrocenia / do ćiebie śię ućiekamy / á łáski twojey szukamy.

** 3. Nie racz z námi w twoy sąd wchodźić / srodze śię z námi obchodźić / podług swey sprawiedliwośći / od ktorey my śię ostrośći / ućiekamy do twojego / miłośierdźia Oycowskiego.

4. Odpuść że nam násze złośći z twojey Oycowskiey miłośći / odpuść wszelákie karánie / day wierne upámiętánie / bysmy już pobożnie żyli / á tobie wiernie służyli.

** 5. Ráczże nas Oycze wysłucháć / o co prośimy / rácz nam dáć / sam z miłośierdźia własnego / dla Chrystusa Syná twego co z tobą kroluje wiecznie / y z Duchem świętym społecznie / Amen.

Pieśn CCXX.

wiecznie

wiecznie krolujacy.

2. Nie tżá mnie upádłemu á złośći pełnemu/ jedno k tobie śie ućiekáć / PAnu BOgu memu.

3. Boś mi dał tę otuchę w Piśmie przez Proroká/ że ty śmierći nie pożądaß / grzeßnego człowieká.

4. Ráczey widźiß by powstał / á przyßedł ku sobie / y żył záwße w pobożnośći / ku czći Pánie tobie.

5. Znájąc dobroć takową / ktożby śie nie ćießył/ ku Pánu ták łáskáwemu/ ktożby śie nie spießył.

6. Ey nuż káżdy żáłując ze mną swoich złośći/ wznieś serce do Majestatu / jego wielmożnośći.

7. Y żąday o przyczynę Syná jedynego / miedzy námi á swym Oycem jednaczá práwego.

8. Ty wßechmogący Boże stworzenia wßelkiego/ weyrzy okiem miłośierdźia ná mię upádłego.

9. Ráczyß mi być miłośćiw / wßák Syná twojego/ nadrożßa śmierć nágrodźiłá / winę mnie grzeßnego.

10. Y zgłádź wßystkie okrutne moje niepráwośći/ á rácz stworzyć serce czyste od złych námietnośći.

11. Y rácz już we mnie Duchá odnowić práwego / ábym chodźił w niewinnośći żywotá świętego.

12. Cießyß w nádźiejey świętey duße mą

troskliwa/ á ugruntuy Duchem swoim we mnie wiarę żywą.

13. Y day możnie zwyćiężyć ćieżkie bojowniki / ćiáło / z świátem / y z szatanem nasze przećiwniki.

** 14. Ty nigdy nieprzebrana studnico miłośći/racz pośiłáć łáską swoją me wielkie krewkośći.

15. Wspomoż pielgrzymá swego/ á nie day zábłądźić/ od krolestwá ktoreś raczył/ swoim wiernym zrządźić.

** 16. Chryste Zbáwićielu nász/ u Oycá wiecznego/swa przyczyna ná wszelki czás / rátuy sługę swego.

17. Jać śię tobie w moc dawam y z duszą / y z ćiáłem/ boś ty sám jest Pan nád Pany/ ná wiek wiekow/ Amen.

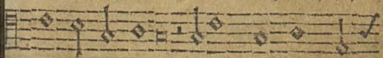
Pieśń CCXXI.

RAcz ukazáć miły Panie/ nád nami swe
Podług miłośierdźia twego/ wielkiego nie-

zmiłowánie/ R.
wymownego/ Rácz nas z przeszłych

grzechow uzdrowić/ á od przyszłych racz

nas obronić/ boć my nasze złośći baczy-

my/ wſákże w łáſce twey nie wątpimy.

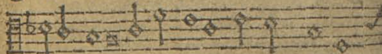
2. Poczęliſmy śię we złośći/ w grzechách/ w nieſpráwiedliwośći :/: Częſtokroćieſmy greſzyli/ Máieſtat twoy obráźili. Wſzákże ty możny miły Pánie/ rácz nam dáć iuż vpámiętánie/ żebyſmy grzechow poniechali/ á zá nie w czás pokutowáli.

3. Gdy z tego świátá zeydźiemy/ á ná twym ſądźie ſtániemy :/: Nie pomni ná naſze złośći/ rácz użyć twoiey litośći. Ktorychęś ná on czás używał/ kiedyś zá nas ná krzyżu ćierpiał/ przez ktore zlitowánie twoie/ rácz nas zbáwić ſtworzenie ſwoie/ Amen.

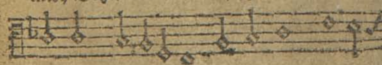
Pieśn CCXXII.

POmożże nam z grzechow náſzych/ wieczny

miły Boże/ boć to wiemy yż krom ćiebie/

nikt nam nie pomoże/ wyzwol nas z mocy

ſzátáńſkiey/ uczyń to z ſwey łáſki Páńſkiey.

2. Boſmy ć

2. Bośmy ćmutni ná wßelki czás nie uspokojeni/ będąc grzechy á złośćiámi wielce obćiążeni/ nie mamy śię czym poćießyć / gdyż nie przestawamy grzeßyć.

3. Stráćiliśmy nádroższy dar świętey niewinnośći/ w Ráju przez Rodzice náße / z ßátáńskiey zazdrośći / tam skarb nieoßácowány/ od nas márnie odebrány.

4. Nie rozumiał gdy we czći był człowiek/ áż cześć stráćił/ prędzey pozbył niżli záżył / czym go Bog zbogáćił / mogąc żyć w ßczerey rádośći/ wpráwił śię w wieczne żáłośći.

5. Zkąd zakonu nie możemy wypełnić Bożego/ náwet z śiebie ni pomyślić możem co dobrego/w táką czárt przywiodł niewolą/rozum/ smysł/ y naßę wolą.

6. A co dźień to też zás znowu ná nas nástępują / z ßatánem świát y pokusy / co z ludźmi wojują / mamy y z ćiáłá włásnego / nieprzyjáćielá pewnego.

7. Młodość nàßę w grzechách ćięßkich / márnieśmy strawili/ á nigdyśmy nic godnego/ twey czći nie spráwili/ żyjąc lekkomyślnie/hoynie y rozpustnie y swowolnie.

8. A przetoż my ták strapieni grzechámi sprośnymi / sumnieniom náßym śćiśnionym rátunku nie wiemy / nie máß ktoby nas ućießył/ bo káżdy z nas barzo zgrzeßył.

9. Nie lzá nam pełnemu złośći stworzeniu twojemu / jedno śię z sercá ukorzyć Pánu Bogu swemu/ boś ty Oćiec miłośierny / w obietnicách łáski wierny.

10. Nie chceß śmierći / ni zginienia człowieká grzeßnego/ boś śię z tym ráczył słyßeć

dáć przez Proroká ſwego/ lecz chceſz by śie obá-
czyli/ źli/ á ku twey chwale żyli.

11. Dla tegoś też ná ten świát dał / Syná
namilſzego/ Báránká co grzechy świátá/ pono
śił wſzyſtkiego/ jego ſad náſze zbawienie/ śmier
żywotá przywrocenie.

12. Ten ſpráwiwſzy ile jedno było świát
trzebá / w ćiele ludzkim ktore przyjął / rácz
wniść do niebá/ Twarzy śie twey pokázowáć
á zá námi oredowáć.

** 13. Teraz teraz wſzyſcy grzeſzni znája
ſwoje złośći/ przyſtepuymy wielkim ſercem d
Tronu miłośći/ byſmy łáſki doſtapili / á wſzy
ſtkich grzechow pozbyli.

** 14. Wſzechmogacy wieczny Boże/ ſtwor
zenia wſzelkiego / nie rácz nas wiecznie opu
ſzczáć z miłośierdzia ſwego/ poyrzy wdźieczni
ná ſwe ſyny/ dla Syná twego przyczyny.

15. Grzechy náſze rácz wymázáć z twey B
ſkiey pámieći/ á rácz ſtworzyć ſerce czyſte pe
świetych chęći/ rácz odnowić w nas twe dár
ſpraw idace cnoty z wiáry.

16. Rácz poćieſzáć Duchem ſwoim/ ſtrap
ne ſumnienia/ byſmy byli zawſze pewni wieczn
go zbáwienia/ twym poſelſtwem/ świátośći
mi/ rácz ztwierdźic przymierze z námi.

17. Pomoż nam wielki zwyćiezco ſzat
ſrogiego/ y świát/ y ćiało zwyciężyć moca B
ſtwa twego/ ktorych żaden nie przemoże / pr
pośiłku twego Boże.

18. Daruy nas pokuta ſzczera byſmy ja c
nili/ á ták w nowośći żywota przed toba c
dźili/ ſtrzegac śie ſkuteczney złośći / prozn
ſłow/ y złych żadośći.

** 19. O Chryſte náſz Zbáwićiela przyczy

co jedyny/ rátuy nas swoją przyczyną / boś zá nasze winy/ Ofiára wdźięczna wiecznemu/ stał śię Oycu niebieskiemu.

20. Myć śię tobie oddawamy / rácz nas sam spráwowáć/ y w pobożnym przedśięwźięćiu rácz do końcá chowáć/ á potym day w twey sławnośći/ koronę nieśmiertelnośći/ Amen.

Pieśn CCXXIII.
Nota Psálmu CXXX. Albo ta:

WZywam Pánie ná pomoc/ ćiebie Bo-
Vßkrom wßytko to co jest/we mnie śmier-

gá mego / R.
telnego. Abym śię już tego ják/ co

twoy Zakon każe/niż mię twa spráwiedli-

wość/ na wieczną śmierć skaże.

2. Znam swe nieznośne złośći/ znam y do-
ość twoie :/: Byś śię też chćiał krzywdy
śćić/sam zá to nie stoię ... Raczey uczyń co
ś zwykł/ niechćiey pomnieć złośći/ á day mi
ucha twego/ podporę krewkośći.

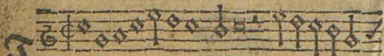
3. Pomni Pánie żeś był dał/ y rozum y wola :/: Lecz nie wiem przecz zá światem/moje myśli wola. Kazałeś by rozum był/ nádewszystkim Pánem/ przećie já widzę żem jest/ od ćiáłá zwiazánym.

4. Cokolwiek jedno poczne/ grzech śie zá mną wlecze : A zá grzechem sumnienie/ ták ják ogień piecze. Trudno to bym wskuráć miał bez twego kárgnienia/ álbo żebym zbáwion był / zdosyć uczynienia.

5. Owa śie odrzec moge/ żywotá wiecznego :/: Jesli ty nie wydźwigniesz/z grzechu upádłego. Przetoż Pánie zmiłuy śie/przybadź ku pomocy/á nie day mi doświadczyć oney wieczney nocy/ Amen.

Pieśn CCXXIV.

Allein zu dir HErr JEsu CHrist.

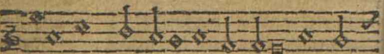

Tyś o JEzu CHryste Pánie / jedyne me
Nie znam procz ćiebie innego/ Zbáwićielá

kochánie /   R.
żádnego.   Pod słońcem Imieniu twemu/ nie wiem rownego świe-

temu/ nikt mie rátowáć nie może/nikt nie

wſpomoże/ ćiebie wzywam o moy Boże.

2. Przypiera do ſercá mego / ćiężar długu grzeſznego :/: Niechay z łáſki twey odnioſę / kwit/ o ktory ćię proſzę. Racz wpiſáć w regeſtrá twoje/ żeś popłáćił winy moje/ opowiedz mię Oycu ſwemu/ miłośćiwemu / bom po ufał ſłowu twemu.

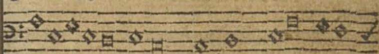
3. Day mi z miłośierdźia twego/ wiárę w ćiebie ſámego :/: Day bym ćię z ſercá cáłego/ miłował Bogá ſwego. Day bym bliźniego dla ćiebie/ ták miłował ják ſam śiebie/ á w dźień ſkończenia mojego/ odpadź chytrego/ odemnie/ węża ráyſkiego.

✶✶ 4. Badź cześć krolowi wiecznemu/ Oycu miłośiernemu :/: Badź chwałá jego Synowi/ świátá Zbáwićielowi. Badź cześć Duchowi świętemu/ Ciesżyćielowi náſzemu/ Pánie opiekay śię námi/ przegrámy ſámi / Boże badź ná wieki z námi/ Amen.

Pieśn CCXXV.

PRzez grzech Adámá pierwſzego/ wſzyſcy

pochodzący z niego/ wpádli w winę/ potę-

pienia wiecznego.

2. Już się w grzechu poczynamy / grzechu nędzą przypłacamy / idąc ná świát / umieráć poczynamy.

3. Ci / co Zákon Páński máją / z niego grzechy poznawáją / y Bogu się szczerze winni dawáją.

4. Wiárą uspráwiedliwieni / od złośći swych uwolnieni / przez Jezusá bywáją oczyśćieni.

5. Y my / cośmy uwierzyli / cośmy grzech sobie sprzykrzyli / cośmy błędy wszelakie obaczyli.

6. Obłudnie się nie stáwiaymy / złośći swych niezámawiaymy / w krewkośćiach się / winni Bogu dawaymy.

7. Bo Bog łáskaw ná szczerego / lubi pokutującego / Pan przyjmuje / do siebie idącego.

8. Ná karánie nie skwápliwy / dźiwnie dobry y ćierpliwy / utrapionym / ludźiom Bog litośćiwy.

9. Z ufnośćią do Tronu jego / przystąpiwszy ták ná niego / záwołaymy / głosem sercá gorżkiego.

10. Tobieśmy Pánie zgrzeszyli / niepráwośćieśmy czynili / od Przykazań twycheśmy odstąpili.

11. Strożu przymierzá wiecznego / Obrońco ludu wiernego / PánieBoże / miłośierdźia wielkiego.

12. Twycheśmy sług nie słucháii / Prorokámiśmy wzgardzáli / ktorzy prawdę nam w Imie twe mawiáli.

13. Tobie Pánie uwielbienie / nam sprosne posromocenie / nam wstyd / háńbá / y wieczne potępienie.

14. Twe nas plagi dotykáją/ głody/ mory nas konáją/ Chrześćianom Pohańcy urągáją.

15. Wstyd nasza wszyscy stanowie/y poddáni/ y Krolowie/zgrzeszyliśmy/ grzesznych przodkow synowie.

16. Nam wstyd/ále tobie Pánie/ miłośierdźie/ zlitowánie/ ktore wieku / żadnego nie ustánie.

** 17. Boże zmiłuy śię nád námi / zgładź grzechy z niepráwośćiámi/ day w śię wierzyć / á nie rácz gárdźić námi.

18. Nie w nászey spráwiedliwośći / ále wszczerey twey liośći / oddáwamy / prozby twey obliczności.

** 19. Wysłuchay nas prośim ćiebie/hámuy śię/ ktoryś jest w niebie / uymi gniew twoy / o Boże sám dla śiebie.

20. Niech nie będźie zápomniano / yż twe nád námi wzywáno/ Imię świete / kiedyć nas oddawano.

** 21. Rácz śię nam stáwić łástáwie / rácz zetrzeć násze bezpráwie / ubłogosław / nas w káżdey dobrey spráwie.

22. My/ zá twą pomocą świetą / porzućiwszy złość przekletą / będźiem chodźić drogą u ćiebie wźietą.

23. Twych wyrokow usłuchamy/ tobie wierna chwáłę damy: Badź cześć Bogu/ ná wieki záśpiewamy/ Amen.

Pieśn CCXXVI.
Nota Pieśni CLXI.

WY ludźie pokutujący / Páná Bogá śię boiący/ zbáwienia swego prágnący.

2. Wiedźćie yż Chrystus dla tego / z Má-

żestátu z stąpił swego / by w niebo wniosł upádłego.

3. W tym wiek swoy ná świećie strawił/ ná to środki pewne spráwił / ná to sługi swe postawił.

4. Aby namiestniey jego / wziąwszy moc od Páná swego/ jednáli lud z Oycem jego.

5. By w jednotę prowádźili/ jedne z drugimi zgodźili/ powszechną Cerkiew rodźili.

6. Y sam wołał do ugody / y posłał miedzy národy/ te co wzywáli ná gody.

7. Rádźił by pokutowáli/ z wiárą śię opowiádáli/ á w Imię jego Chrzest bráli.

8. Ná to nam w źiemskiey ćiemnośći/ łáská zbáwienney jásnośći / ślicznie weszłá z wysokośći.

9. Bysmy śię obáczywáli / bysmy z grzechow powstawáli/ á spraw swoich ráchowali.

10. Bysmy śię niepobożnośći / y świeckich pożądliwośći/ wyrzekli wnet od młodośći.

** 11. Ktorzysmy śię poświęćili/á z Bogiem ślub uczynili/ czás ábysmy go pełnili.

12. Bo mamy świátká wiernego / wodzá przymierzá nowego / y Pośrzednika pewnego.

13. Ktory zniosł gniew Boży srogi/ á nam zjednał pokoy drogi / nawiodszy nas ná swe progi.

** 14. Sám co żywo / sám bywayćie/ tu śię y opowiadayćie / y winną cześć Bogu dayćie.

15. Tu o źiemscy narodowie / Boży stáneli posłowie/ znayćie je po Bożey mowie.

16. Do brzemienia śię Páńskiego/ mieyći śię do járzmá jego/ y lekkiego/ y słodkiego.

17. Pánu śię wiernie oddayćie / ná nim sá-

mym

mym przeſtawaniu / przy nim aż do końca trwaniu.

18. Przyimie ubogie ofiáry/doktryną wam ſłow/ y wiáry/ zdobiac was ſwoimi dáry.

19. Podźcie do niego ściśnieni/wy od świátá porzuceni/ tu będźiećie poćieſzeni.

20. Wzorem jego poſtępuyćie/ ná tor ćiáſny náſtępuyćie/ jego ochłodę przyjmuyćie.

21. On ſam przez świátowe brody/ przeprowadźi nas bez ſzkody/ ná wieczne niebieſkie gody

22. We krwi przymierza wiecznego / Chryſte prowadź z nas kázdego/do żywotá niebieſkiego/ Amen.

Pieśn CCXXVII.

Nota Pieśni CCVI.

BOże moy rácz śię / nádemna zmiłowáć :/: A gniew ſwoy ſrogi / rácz juz uhámowáć Ktory za grzechy ſwe ſłuſznie odnoſzę/ przepuść mi proſzę.

2. Nie rácz mię káráć podług złośći moich :/: Bo trudno kto ma uyść ſrogich rąk twoich ✠ Aż kogo Duch twoy / z łáſki twey wſpomoże/ ten ich uyść może.

3. Ráczże mi go tez/życzyć z ſwey litośći :/: Abym ja mogł być/prozen moich złośći ✠ Bo jeſli Duch twoy / mnie w tym nie rozſpráwi / nikt mię nie zbáwi.

4. Bogiemeś prawym / bacze to y czuje :/: Słuſznie mię karzeſz/ ſam śię w tym winuje ✠ Odjaćieś ráczył /: me wſzytkie poćiechy/ zá moje grzechy.

5. Ale żeś ná wſzem jeſt miłośierny Pan :/: Káźń tę przyjmuję / ktora od ćiebie mam ✠

A gniew swoy srogi / racżże juź oddalić / mnie się użalić.

** 6. Racżyłeś karać á słusznieś ucżynił :/: Sprawiedliwie to / cierpię com záwinił. A żem cżłowiek / zmiłuy się moy Pánie / boć mię nie zstánie.

7. Przypomni sobie zwykłe swe litośći :/: Że choć wiec zwykłeś / karáć ludzkie złośći. Jednákeś łáske / pokutujacemu / dawał grzesznemu.

** 8. Ktoż jest ták możny / coby moy żał skroćić :/: Coby mogł smętek w wesele obroćić. Ty sam tym władnieß / á ulitowánie / w twych rękách Pánie.

9. Maß moc nádemna / cżyń ze mną co racżyß :/: Jáć w tobie ufam / że mię nie przebacżyß. Bo ty sam w smutku / poćießaß káżdego / wßie wierżacego / Amen.

Pieśn CCXXVIII.

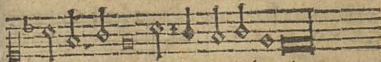
Al mi zem kiedy zgrzeßył / przez te
Zem Páná swego gniewał / dla ne-

wßystkie látá / R.
dznego świátá. W tymem się nie o-

bacżył / żem mu winien służyć / bo mi on
d

dał ná świećie/ wszego dobrá użyć.

2. A jam tego nie baczył/ by to łáska jego :/: Szczęśćium to przypisował/ gdy dał co dobrego ꝯ Zá tom mu nie dźiękował/ ánim jemu służył/ więcem śię mu w posługách/ ták bárzo zádłużył.

3. Lecz to nie pochodźiło/ z dobrego baczenia :/: Lecz z tey myśli uczynkow/ ze złego sumnienia ꝯ W czymem śię ja kocháiąc/ nie myślił o Bodze/ tężem był procz wątpienia/ na strácony drodze.

4. Y toć jest jego dobroć/ że śię mśćić nie raczy :/: Gdyż tákowe występki/ ten Pan po nas baczy ꝯ Miłośierdźiem zákrywa/ násze wszystkie złośći/ łáskáwie on przegląda/ násze wszeteczności.

5. Ale że mi żal tego/ miłośćiwy Pánie :/: Proszę przyjmi łáskáwie/ moje żáłowánie ꝯ A już nie racz pámiętáć/ moich wszytkich złośći/ gdym śię udał w pokorę/ twey świętey miłośći.

6. Y poznałem żeś ty Pan/ ktory wszystko możesz :/: Káżdemu kiedy raczysz/ we wszem dopomożesz ꝯ Zwłaszczá tym/ ktotzy w tobie ufność pokłádáją/ á sercem sprawiedliwym/ łáski twey żądáją.

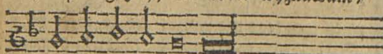
Pieśn CCXXIX.

O BOZE Oycze niebieski/ já robaszek

żiemski/

2. Sumnienie złe w sobie czuję/ sam siebie winuję/ więcey iest przestępstwá mego/ niż piasku morskiego.

3. W tym tę jedne pociechę mam/ yż w tobie łáskę znam/ z ktorey do siebie káżdego/ wołasz mi zernego.

4. Y nie chcesz grzesznych zginienia/ ále náwrocenia/ nie wypchniesz przychodzącego/ do siebie/ żadnego.

5. Z Grzechow liczby dáć nie mogę/ o co czuję trwogę/ wymáż Pánie z swey litości/ com broił w młodości.

6. Dawidá męża krwáwego/ męża nieczystego/ ktory z grzechu pokutował/ łáskąs udárował.

7. Ni Piotrá w ciężkiey potrzebie/ choć się záprzał ciebie/ nie spuściłeś z oká swego/ grzesznym zbáwiennego.

8. Y niewiástá od Symoná/ zá zła osadzoná/ wziętá od twojey miłości/ odpust wszystkich złości.

9. Łotr pozno pokutujacy/ w ufności gorący/ wziet do Ráiu roskosznego/ w mocy słowá twego.

10. Przetoż y já ciebie proszę/ pomni ná mą duszę/ w ktorey żebym wiecznie ożył/ swąś duszę położył.

11. Procz ciebie nie znam żadnego/ BOgá

prawdźiwego/ ty mię omyj z wßystkich złośći / day żyć w niewinnośći.

** 12. Pánie przez śmierć swoję srogą/ bądź mi w niebo drogą / wiedź mię ná mieysce bespieczne/ ná wesele wieczne/ Amen.

O ZAWIEDZIENIU.

Pieśn CCXXX.

Notą Pieśni LV. Albo tą:

LUdźie czásu ostátniego/ jeli śię wßystkiego złego/ o Páná Bogá niedbáją/ w swey woli sobie bujáją.

2. W grzechy śię wielkie událi / do błędow poprzystawáli/ stárßi/ młodźi/ Pan/ chudźiná: cnotá ná świećie nowiná.

3. Ach do czegoć nam przychodźi/ co Chrześćiáństwo przewodźi : Zydowskie / Pogáńskie błędy/ zámnożyły śię w nim wßędy.

4. Ják Duchowni záczynáją/ ták słuchácze opiewáją/ pomagáją sobie tego / niećić ogniá piekielnego.

5. Te złe dni przepowiadáli / ná te czásy nárzekáli/ Prorocy/ Apostołowie/ wierni Kośćiołá wodzowie.

6. Pan u świętego Łukaszá/ tákże y u Máttheuszá/ dał znáć vż przed przyśćiem jego/ miáło być zbyt wiele złego.

7. Práwie już świát ná skończeniu/ we złym leży położeniu/ weselą się/ piją/ gráją / śmiáry złośći dopełniáją.

8. Rádą dobrą pogardzáją/ z dobrych sobie przeszydzáją/ pełni obłudney chytrośći / prozni szczerey pobożnośći.

9. Pociąga z niebá do źiemi/ smok zabobonámi swymi/ trzećia część gwiazd już ustáły / co świętych cnot pilnowáły.

10. Ludu błędny cożći z tego / záwiąż się błędu twego / uważ koniec twoich złośći / śmierć/ y piekielne ćięszkośći.

11. Czárowniki/ wszeteczniki/ Báłwochwalce/ rozbożniki/ y tego co fałsz miłuje / BOG ná śmierć wieczną skázuje.

12. Ach toć tám niewdźięczne gmáchy/ płácz/ huk/ y nieznośne stráchy/ w ten kray wiedźie szátan srogi/ huf wielki/ y nie ubogi.

13. Nic to choć w piekle mak wiele / przećie świát przewodźi śmiele / błąd / nieczystość y bespráwie/ ku swojey wieczney niesławie.

** 14. Broń Chryste ostátku swego/ od zátrácenia wiecznego/ zrzuć z serc nászych márne boty/ użycz prawdźiwey pokuty.

15. Vtwirdź nas w wierze prawdźiwey/ w miłośći/ y w nie wątpliwey/ nádźiejey / potym kłopoćie/ o wiekotrwáłym żywoćie.

16. Tám prozni błędow/ y złośći / w sprá wiedliwośći / w rádośći / z Bogiem / y z jego świętymi/ będziemy czásy wiecznymi/ A.

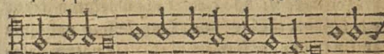
Pieśn CCXXXI.

TO słuszna z wiernych káżdemu/ Uzna=
Korzyć śię Bogu wiecznemu / podług

wszy swoje złośći/ R.
swey powinnośći/ Gdyż tu nic nie

jest inszego/ żywot czeká pobożnego/ jedno

ustáwiczna skruchá/ á zbáwienna otuchá.

2. A ták miey śię pilnie k temu / ábyś mężnie bojowáł :/: Przećiw świátu obłudnemu / y záwsze śię gotowáł Ná krzyż y prześládowánie/ ktore wierni Chrześćiánie/ dla prawdy ućierpieć muszą/ skoro jey jedno skuszą.

3. Ni w czym sobie nie folguiąc/ ni w czym niepobłażájac :/: Lecz náturę złą hámuiąc / á władzy jey nic dájąc Niech skromi swe swowoleństwo/ wpráwuiąc je w posłuszeństwo/ prosząc ná pomoc świętego Duchá sobie Páńskiego.

4. Bo kogo on sam przetworzy/ á serce twárde skruszy :/: Y námiętnośći umorzy nieżadne w jego duszy Będźie w cnotách pomnożony/ jáko práwie odrodzony / y ták zwyćięży szátáná/ świátá mocnego Páná.

5. Ktory nas nástępem śilnym / łowi jáko

lew ſrogi :/: Ale my ſtárániem pilnym / nie dáymy śię zwieść z drogi ⁊c. A BOG Oćiec miłośćiwy/ w obietnicách ſwych prawdźiwy/ da rátunek nászey mdłośći/ mocą ſwą z wyſokośći.

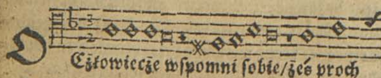
6. Z ktorym byſmy przebywáli/ po tey tu śmiertelnośći :/: Y ná wieki záżywáli/ weſela y rádośći/ ⁊c. Prośmy ſercy nabożnymi / y bądźmy tego pewnymi / żeć on nas wyſłucháć raczy/ á ſług ſwych nie przebaczy.

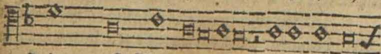
** 7. Prośimy ćię miły Pánie / wyſłuchay prozby násze :/: Do ćiebieć śię ućiekamy/ teraz y w káżdym czáśie : ⁊c. Day byſmy pobożnie żyli/y twym śię ſłowem rządźili/á potym ſzczęśnie ſkonáli/ y z tobą krolowáli/ Amen.

O SMIERTELNOSCI.

Pieśn CCXXXII.

O Menſch ſieh hie wie auff Erdreich.

O Człowiecże wſpomni ſobie/żeś proch

w twey wſzyſtkiey ozdobie/ y bydźći nie

długo w grobie.

2. Czyń pokutę pokiś zdrowy / miey śię z Bogiem do umowy/ dźiś Bog z łáſką ſwą gotowy.

3. Bo ſkoro śię śmierć náwinie/ już y pokutá upłynie/ y wieczny ćię żywot minie.

4. Przypátrz śie sam w swey osobie / nie naß nic trwałego w tobie / pomyśl zá czásu o sobie.

5. Swiat nie ma nic gruntownego / prozno śie gárnieß do niego / z utrátą dobrá wiecznego.

6. Márna roskoß ćie záwiedźie / z Bogiem y z niebem rozwiedźie / á z piekłem / y z czártem zwiedźie.

7. Wierz mocno w Syná Bożego / á rządź śie náuką jego / dondźieß żywotá wiecznego.

8. Wyrzecz śie niepobożnośći / ßátáná / błedow / y złośći / y márnych pożądliwośći.

9. Smierć ják ćien zá tobą chodźi / y z tąd y z owąd záchodźi / nie wieß ktoredy ugodźi.

10. Pátrz co śie z inßymi dźieje / ják je záwiodły nádźieje / ják śie czárt z ich zguby śmieje

11. Jedni z nich skárby zbieráli / w großu ják w Bogu ufáli / o wieczne dobrá nie dbáli.

12. Drugim przeßedł wiek w lubośći / w grách / wpijáństwie / w bespiecznośći / w mężoboystwie / w nieczystośći.

13. Inße zás cześć unośiłá / inße ich dźielność y śiłá / niektore bystrość mamiłá.

14. Lecz nim śie świátu stáwili / nim śie ná nim rozgośćili / duße y niebá pozbyli.

15. Chorobá bez wieśći wpádłá / śmierć im ná gárdło uśiádłá / á klámká łoski zápádłá.

16. Ch'ciał drugi wyznáć swe złośći / ch'ciał rozdawáć máietnośći / lecznie było to w mocnośći.

17. Wßystko śie nań złe zkupiło / cáłe piekło obstąpiło / á pomocniká nie było.

** 18. Obacżże śie juz człowiecże / nim ćie śmierć kosą podśiecże / á czás rátunku ućiecże.

19. Błagay Bogá zgniewánego/ wiárá sercá skruszonego/ y pełnieniem słowá jego.

** 20. O Chryste Pánie nád Pány / w miłośierdźiu nieprzebrány/ rácz zbáwić lud swoy wybrány/ Amen.

Pieśn CCXXXIII.

Rzekłem ja cżłek utrapiony/ w ostátnich dniách rozdźielony/ poydę do grobu swojego/ widząc srogość dnia przyszłego.

2. Już swoich lat ostátecżnych / pozbawionem bárzo wdźięcżnych/ ludzka moc nie wydrżę z tego/ kresu już zámierzonego.

3. Rzekłem w swym nędznym sercu sám / Páná Bogá nie ogládam/ tu miedzy zgromádzonymi/ Imię jego chwalącymi.

4. Już dáley zá swego wieká/ nie oglądam tu cżłowieká/ w pokoju mieszkájącego/ bom bliski dnia ostátniego.

5. Narod moy/ y me mieszkánie / nie długo ze mną zostánie/ jáko Pásterz budkę swoję/ ták zostáwię źiemię moję.

6. Zywot moy ják u tkacżá nić/ prętko muśi rozerwan być/ bo y pierwszy moy pocżątek/ znałem żeby słáby wątek.

7. Jáko słomá gdy śię wznieći / wnet spłonie/

nie/ nie długo świeći/ ták náße dni dźiś y wczo-
ra/ czekáją końcá wieczorá.

8. Chorobá ma táka byłá / ják lew me kośći kruszyłá/ od záránku k wieczorowi / przybliżam śie ku końcowi.

9. By jáskołczę będę krzyczał / boleśći moje wylżyczał/ przyrownam śie gołębicy / hukájąc w wielkiey tesknicy.

10. Widzę co śie ze mną toczy / bárzo mi nádmdláły oczy/ wznoßąc je ku Pánu swemu/ bo mię gwałt ćiśnie ku temu.

11. Ach ktoż może ten bol zgoić? racz go Pánie uspokoić / by mię ták srodze nie palił/ ábych twoje Imię chwalił.

12. Y coż już z tym dáley rzec mam / gdyż mi śmierć opowiedźiał Pan/ będę láta swe rozmyślał/ á śmierć sobie przypominał.

13. Y gdźież śię indźiey obroćić? by bolu swego ukroćić/ boć duszá ma jest w gorzkośći / w stráchu śmierći/ y w ćięßkośći.

14. Pánie ći co tu mießkáją/ o tym wßytkim wiedźieć máją/ żeś mię był choroba złożył/ y zdrowiem znowu nádárzył.

15. A ták mię moy Pánie ożyw / áczem zá złość swą więcey krzyw / jednák w pokoju tę gorzkość/ uskromniłá twojá możność.

16. Tyś sam wyrwał duszę moję / wźiawszy ją w opiekę swoję/ áby marnie nie zginęłá/ lecz by pierwsze zdrowie wźięłá.

** 17. Gdym śię ja tobie moy Pánie / podał w twe opátrowánie / a tobie gdym śię poruczył/ tyś me grzechy w tył zárzućił.

18. Zaż ćiebie grob chwalić będźie? zaż ći śmierć czyni cześć wßędźie? zaż ćię wyznają umárli/ co śię w otchłániách opárli?

19. Wpráwdźie twojey káżdy żywy / w
zna ćię cżłek spráwiedliwy / ták y ja ćiebie / m
Pánie / gdyż znam twoje zmiłowánie.

20. Atáć to świetá nowiná / przyidźie
Oycá do Syná / ábowiem jest bárzo wdźię
cżna / świeta prawdá twojá wiecżná.

** 21. Pánie ty nas sám rácż zbáwić / łáſ
twoje nam objáwić / á my zá te łáſke tobie
zácżniem wdźiecżne piosnki sobie.

22. Ku chwale Imienia twego / poki tu je
dno nászego / żywotá nám zstawáć bedźie / gdy
żeś ty Pan możny wszedźie / Amen.

Pieśn CCXXXIV.

wnego nie mamy / jutro z tad precż.

2. Z obłednego świátá tego / wynieść rozkázuje / Bog nád Bogi / Sedźia srogi / ná obłok wstepuje / stawáć káże.

3. Od wyższego do niższego / káżdy śie ráchuje / á sumnienie przewinienie wszelkie pokázuje / z nich káżdemu.

4. Kto co cżynił / co przewinił / ták bierze nágrode / cnoty płaca / zbytki tráca / y obłudni szkode / podeymuja.

5. Pełno płácżu juz ná plácu / zła myśl / złe

ochánie/ gry bespieczne / skoki grzeczne / sztuczne spaczkowanie/ pełne trwogi.

6. Sędźia srogi w łásce drogi / osob nie przyimuje/ pátrzy wiáry/ gárdźi dáry/ dekretem wáruje/ práwowiecznym.

7. Więc śię czynymy / pokutuymy / decret uprzedzaymy/ grommy błędy/ cnoty wszędy/ wiáry rozśiewaymy / ná cześć Boża.

⁂ 8. Pan káżdego/czásu tego/ łáskáwie strofuje/ ni jednego człeká złego/ ktory pokutuje/nie odrzuca.

9. Coż śię zkradasz przecz odkłádasz / dźień popráwie dány / złe száfujesz/ ni śię czujesz / że będźiesz kárany/ o te zwłoki.

10. Gdy śmierć wstapi sąd nástapi / rádbyś pokutował / bogacz prośi / oczy wznośi / chcąc by go rátował/ szczesny Łázarz.

11. Już nieboże / nie pomoże / nikt z tych co ná gody/ záproszeni / są wypuszczeni / áni krople wody/ nie podadza.

⁂ 12. Pokiś duży/ pokić służy/świát á grzech smákuje/ wzgárdź márnośćia / brzydź śię złośćia/ niech ćiáło uymuje/ bojaźń Boża.

13. Do rádośći/ do wiecznośći / do ślicznego niebá/ droga cnoty/ trzyża wroty/ przedrzeć śię potrzebá/ wiernym Pánskim.

⁂ 14. Nász Hetmánie/ Chryste Pánie/prowadź nas zá sobą/ gdźie Anjeli / są weseli/day nam mieszkáć z toba/w niebie wiecznym/ Amen.

Pieśn CCXXXV.

Nota Pieśni CXL.

Ktoby chćiał swego zbáwienia / záżyć bez trwog/ y watpienia/ ma w Páná Chrystá wierzyć á czynić pokutę święta/ trzymáć wiá-

rę raz przyjęła/ a świátu się wymierzyć.
2. Y świátćiby rad zbáwion był/ i
swych żądz nie rad zbył/ nie chce zá Pánem w
niść/ lnbośći płodźi z niewiárą/ áno nie lza ż
dną miárą/ z roskoszy ná roskosz iść.
3. Ten co się z Bogá urodźił/ktoby rád w ni
bie wiecznie żył/ muśi krzyż swoy odnośić/ k
ná świećie żyć śmiele/ kto ma ćielesne wesel
wieczny płacz muśi znośić.
4. Dźiś człowiek czerstwy/ wesoły/ názá
jutrz martwy ná poły/ z czásem wszystko pom
nie/ właśnie ják źćięty kosą kwiát/ ták też y te
mizerny świát/ y z tym co w nim jest zginie.
5. Swiát nie dba o wieczne rzeczy/ swą do
brą myśl ma ná pieczy/ poki zdrowia dostawa
je/ pije/ gra/ strojno chodźi/ roskosz ná roskoi
przywodźi/áż do zbytkow ustawa.
6. Lecz gdy mu śmierć źle potuszy/ tożby
chćiał myśleć o duszy/ w ten czás prze Bog ro
zdawa/ toż Bożey czeka miłośći/ ále dla prze
szłych lekkośći/ już go sąd dokonawa.
7. Hárdość niewyrwie pysznego/ ni pienią-
dze bogatego śmierći nie uydźie głupi/ choćby
cáły świát był złoty/ á jeden miał te klenoty/
śmierć ze wszystkiego złupi.
8. Nie pomoże dowćip/ mądrość / urodá
język/ dostoyność / cześć świecka krotko słynie
kto tu spraw swych nie popráwi/ z tąd się bez
wiáry wypráwi/ ná wieki wiekow zginie.
** 9. Uchoway nas Chryste złego/ á do
násládowáć tego/ co nam sam przykazujes
przywiedź nas w niebo zá sobą/ byśmy tám
mieszkáli z tobą/ kędy wiecznie krolujesz/ Amen.

Pieśn CCXXXVI.
Notą Pieśni CCXXXI.

MAło ludźi ná tym świećie/ ktorzy śię Bogá boją :/: Złośći płodzą w ſwym żywoćie/ o cnotę máło ſtoją. W roſkoßach záwße pływáją/ ciáło rozpuſtnie chowáją/ po ſwey woli záwße chodzą/ bez wſtydu grzechy płodzą.

2. Acz Pan wßyſtkich ſwoim ſłowem/ mile do śiebie woła :/: By śię kniemu náwroćili/ czás ſłußny temu dawa. Nie żąda śmierći żadnego/ oczekawa ná grzeßnego/ áby śię ze ſnu przecućił/ złośći ſwoje porzućił.

3. Poſyła też wierne ſługi/ Száfárze ſłowá ſwego :/: By káżdemu zwiaſtowáli/ to co jeſt wola jego. A yżby każdey godźiny/ kto uſłyßy te nowiny/ porzućił świeckie roſkoßy/ á rádźił o ſwey dußy.

4. Jednak máło co przyjmują/ ták łáſkáwe poſelſtwo :/: Lekce więc ſobie ßacują/ to Páńſkie dobrodźieyſtwo. Nie ſą wdźięczni tey świátłośći/ zamiłowáli ćiemnośći/ wolą tu świátu k woli żyć/ niż Pánu poſłuszni być.

5. Ale kiedy ku kreſowi/ już będźie przychodźiło :/: A śmierć u drzwi zákołace/ tám więc nie bywa miło. Tu Bogá o zdrowie prośi/ [illegible]czy/ ręce kniemu wznośi/ dopiero pokutę ſtroi/ gdy dußa w gardle ſtoj.

6. Sluby Bogu dźiwne czyni/ y wiele obie[illegible]e :/: Ano go ſumnienie trapi/ y grzechy u[illegible]nie. On śię lęka/ on śię boży/ a ßatan/ [illegible] zewßad trwoży/ nizkąd poćiechy nie miewa/ zewßad opußczon bywa.

7. Ciało śię też grzeßne lęka/ ſądu ſpráwiedliwego :/: Że ćięßko Bogá gniewało/ nie czy-

niąc woli jego ☞ Lekko czás łáſki ważyło / świátu z piłnośćią ſłużyło/ już widźi ſwe dokonánie/ nie wie gdźie śię doſtánie.

8. Załośći tám doſyć bywa / dźiwnego nárzekánia :/: Znikąd rády nie doſtawa/ pełno powątpiwánia ☞ Rádby czás drogo zápłáćił/ ktory tu márnie potráćił/ po ßerokich drogách chodząc/ bezbożny żywot wiodąc.

9. O ják tu więc trudno bywa/ z Pánem ſwym śię ráchowáć :/: Gdy rejeſtrá nie ſtáteczne/ trudno ich popráwowáć ☞ Abowiem przy tym ráchunku/ doſyć więc bywa fraſunku/ zwłaßczá gdy śię kto zádłużył/ á czás k temu nie ſłużył.

** 10. Rádzęć poki czás miłośći/ byś ſpraw ſwych popráwował :/: Tego świátá/ jego złośći/ byś śię pilnie wárował ☞ Zywą wiárę Pánu chowáy/ á záwżdy go oczekaway/ áby ćię nalazł czułnego/ y w wierze gotowego.

11. Wiele śię ich omylili / ktorzy czás odkłádáli :/: Popráwę żyćia zwłoczyli/ ßedźiwych lat czekáli ☞ Kwiát wieku czártu oddáli/ drożdże Bogu obiecáli/ w tym im śmierć nie zfolgowáłá/ ich myśli pomießáłá.

** 12/ O jáko ſą ći ßczęśliwi / ktorzy w ſwojey młodośći :/: W zakonie Páńſkim śię ćwiczą/ nie czekájąc ſtárośći ☞ Ci ßczęſnie dniá oſtátniego/ uyrzą Zbáwićielá ſwego / á przywitawßy go śmiele/ wnidą z nim ná weſele.

13. Nie chćieyże śię żaden dawáć / w ſłużbę świátu złoſnemu :/: Boć ſłużbę nic dobrze płáći/ ſłużebnikowi ſwemu ☞ Obłudnie ſwoje miłuje / do czáſu tylko folguje/ kto śię z nim práwie pobráći/ wieczne dobrá potráći.

14. Káżdy

** 14. Káżdy ktory Páná swego/ chce uprzey-
mie miłowáć :/: Musi mu czásu wszelkiego/
wiárę swoję záchowáć ✠ Acż z tego świát
áwnie szydźi/ bo śię y tákimi brzydźi/ ále śię
ego nic nie boy/ przy Pánie swym cále stoy.

** 15. Prośmyż już wszyscy nabożnym/ ser-
cem Páná swojego :/: By on nas raczył pośi-
lić/ mocą Duchá świętego ✠ Day Chryste
bysmy wzgárdźili/ świát/ á tobie dosłużyli/
acż nas do nieśmiertelnośći/ pojąc z źiemskich
rudnośći/ Amen.

Pieśn CCXXXVII.

O Páná wiele dobrego/ bierzemy czá-
Czemuż nie mamy y złego/ z dobrą wolą
su każdego/ R.
bráć od niego/ Dopuszczá ná nas tru-
dnośći/ Bog/ by nam z przytrzyć márno-
śći/ błędy/ y wszelaczne złośći.

2. Pan dał dobra bárzo wiele/ Pan odbie-
ra gdy chce śmiele :/: Ku swey myśli wszytko
czyni/ nikt go słusznie nie obwini ✠ PAN w
sprawach nie ogárniony/ niechay będźie po
chwalony/ ná szerokie świátá strony.

3. Y nágo śię ná świát rodzę/ y nágo záś z świátá zchodzę :/: Ni złoto/ ni kamień drogi/ nie ubłaga śmierći srogiey. PANN co da- Duchá niech będźie/ ma nádźieiá tu y wßędźie/ z tey mię drogi nikt nie zwiedźie/ Amen.

Pieśn CCXXXVIII.

Herr Jesu Christ wahr Mensch und Gott.

2. Proßę ćię dla śmierći twoiey/ bądź miłośćiw duszy moiey/ kiedy zła chwila przypádnie/ gdy mię gwałt śmierći opadnie.

3. Gdy zayďźie moy wzrok słuch/ mowá/ á ná pował legnie głowá/ gdy ni mych wrodzonych mocy/ ni ludzkich stánie pomocy.

4. Gdy serce moie zdrętwieie/ gdy wßystkie z pełzną nadźieie/ przybądź JEzu/ JEzu ráto/ podáy ręki/ prowádź z świátá.

5. Ukroć mąk/ ulży ćięßkośći/ śmierći uymij surowośći/ odpądź precz czártá sprosnego/ przyday Aniołá świętego.

6. Gdy śię duch z ćiáłem rozstánie/ ráczże go

wźiąć w ręce swe Pánie/ ćiáłu záś po cżesnym boju/ day wytchnąć w źiemnym pokoju.

7. Potym ná sąd wzbudź sczęśliwie/ mey spráwie staw śię życżliwie/ á przepomniawszy wszech złośći/ wzday mi z łáski wiecżne włośći.

8. Bo to mam zá prawdę istą/ coś rzekł zá przyśięgą dwoistą/ Amen/ Amen kto w mię wierzy/ tákiego grob nie udźierży.

9. Lecż przez ćiásne śmierći wrotá/ juź przestąpił do żywotá/ á ja dniá ostátecżnego/ wzbudzę z prochu ćiáło jego.

10. Gdźiem ja jest chcę áby byli/ ći co mi wiernie służyli/ á żeby z moiey sławnośći/ wiecżne cżerpáli rádośći.

⁂ 11. O Pánie zátárszy długi/ bądź łáskaw ná nas swe sługi/ trzymay słowo/ á wiernego/ doday nam serca do niego.

12. Trudney ostátecżney chwile/ przypilnuy nas w Boskiey śile/ rácż do zgonu o nas rádźić/ rácż scżęśnie w niebo przesádźić/ Amen.

Pieśn CCXXXIX.

Myśl człowiecże záwżdy/ yż muśi umrzeć káżdy/ á yż ják źimie kwiat/ ták też pomija ten świat.

2. Ná nim smutku wiele/ á krótchwilne wesele/ co dzień/ to roboty/ żale/ bole/ kłopoty.

3. A z tego wszystkiego / procz domku drzewiánego/ nie dádzą żadnemu/ bá y to nie kázdemu.

4. O świećie obłudny/ toć twoy zwyczay nie cudny/ przed tym nie powiádasz/ gdy służbę wypowiadasz.

5. Nikt tego nie zgádnie / gdy zła chwilá przypádnie/ czy we dnie/ czy w nocy / á świát nie da pomocy.

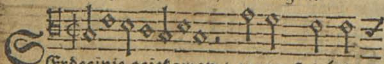
** 6. W niebespieczney dobie/ pomyśl kázdy o sobie/ świátá odbywaymy/ do Bogá przystawaymy.

7. W niebie byt bespieczny/ w Bogu zdrowia zdroy wieczny / w Bogu ray rádośći / y wszystkie szczęśliwośći.

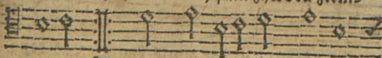
** 8. Boże wszechmogący/ w niebieśiech króluiący/ day byśmyć służyli / y wiecznie z tobą byli/ Amen.

Pieśn CCXL.

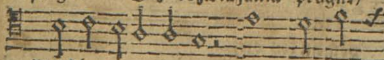
Hertzlich thut mich verlangen.

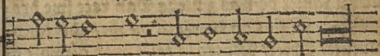
Serdecznie oczekawam/ zgonu szczęśli-
A widząc odmienny stan żywota ziem-

wego / R.
skiego / Już rozwiązánia prágnę/

przydź o Jezu święty/ przydź rychley /

już mi ten świát/ nie żadźien przekletz.

2. A iżes mie odkupił nadroższa krwia swo- a :/: Meká twá y droga śmierć iest ućiecha moia/ Ni śie ia śmierći boie/ ni grobu ćiemnego/ gdyż wiem żeś iest zwyćiezca piekła ogromnego.

3. Choć tego świátá synom/ byt czesny smá- kuie :/: A śmierć bezmierne trwogi w sercách ich spráwuie Przećiećć ia śie nie lekam śmierć iest zyskiem moim/ bo ćie naświetszy Iezu/ znam być Pánem swoim.

4. Ciałoć wprawdźie robacy me wniwecz obroca :/: Ludźie wszyscy odemnie/ oczy swe odwroca. Ale ty mnie záś wzbudźisz Páńskim głosem swoim/ y okażesz moc wielka sam nád prochem twoim.

5. A choć mi też świát mowi/ zostań ze mna dłużey :/: Vkázuiac roskoszy swoie/ ktorym służy Przećiećć ia o to nie dbam / gdyż w stá- łośći swoiey / ná tym mizernym świećie/ nic trwále nie stoi.

6. Choć śie też z przyiaćioły/ rozstáne mi- łymi :/: Wszákoż śie w niebie uyrzeć / mocno tusze/ z nimi Ia wprzod odeydę / oni zá mna pewnie poyda/y niebieskich radośći/trwá- iac w wierze/ doyda.

7. A iesli też zostána/ drobne dźiatki moie :/: Y porusza w mym sercu/ frásowliwe boie Vfam tobie moy Iezu/ że ich nie opuśćisz/ áni z swoiey opieki onych wiecznie spuśćisz.

8. Coż śie tedy troszczećie śierotki ubogie:/:

Wyćiągnieć do was z nieba Pan ręce swe drogie ⁂ Wszák on kruczęta młode/ gdy ich odłatuje/ Oćiec/ Mátká/ z łáski swey dźiwnie opátruje.

9. Przeto/ żegnay was BOże / namilszy moji :/: A namniey śię nie smeććie / proszę / z śmierći moiey ⁂ Bogá śię mocno boyćie / ná śmierć pámiętájąc/ co mnie dźiś / to was jutro/ potka/ wiernie znájąc.

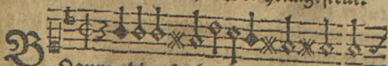
10. A ty o święty Jezu/ Páńskie oko twoje :/: Rácz już teraz obróćić ná stworzenie swoje ⁂ Przez Anjoły twe święte przenieś z śmiertelnośći/ tego ktory w ćię wierzy / do wieczney rádośći.

11. Nie day ábym odstąpił/ moy JEzu od ćiebie :/: Wiárę moję umacniay/ przyjmi mię do śiebie ⁂ Pomoż ábym śię dostał do twey chwały wieczney / gdźieś dla swych wiernych pałac/ zbudował bespieczny.

** 12. Amen już záśpiewayćie/ Pánu chwałę dájąc :/: A jego świętym słowom potężnie ufájąc ⁂ O Pánie wysłuchay nas/ boś ty nászym Pánem/ y w żywoćie y w śmierći / racz być przy nas/ Amen.

Pieśń CCXLI.

Ich hab mein Sach GOtt heimgestellt.

BOgum oddał spráwę moję/ niech wy-

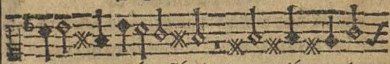

kona wola swoje/ żyć/ lub umrzeć/ káżesz

Pánie/

2. Godźiná/ czás moy gdy Bog chce/ kresu mu zámierząć nie chce/ On y włosow moich snádnie/ liczbę zgádnie/ gdy nie chce żaden nie spádnie.

3. Tu nic nie máß procz żáłośći/ ukrapienia/ doległośći/ czás żyćia náßego máły/ y nie stały/ á w boju trawiemy cáły.

4. Coż iest człowiek? źiemie bryłá/ nágiem go Mátká zrodźiłá/ żadnych bogactw nie przywodźi/ gdy śię rodźi/ nic nie bierze/ gdy z tąd zchodźi.

5. Nie pomoga skárby/ zbiory/ náuká/ pychá/ honory/ ná śmierć nie urosło źiele/ choć go wiele/ kto żyw w śmiertelnym iest ćiele.

6. Dźiś zdrowiśmy z káżdey miáry/ iutro nas kłáda ná máry/ dźiś jáko roża kwitniemy/ wnet wiedniemy/ żywot ten śmierćia kończymy.

7. Jedne po drugich wynoßą/ z myśli/ z oczu náßych znoßą/ świát zápomni ják stárego/ ták młodego/ y wßelkie/ godnośći jego.

8/ O Pánie/ niech rozmyślamy/ yż wnet pomrzeć wßyscy mamy/ tu nie máß mieyscá trwáłego/ śmierć káżdego/ bierze/ prostaká/ mądrego.

9. Grzech náß/ grzech náß BOże żywy/ w śmierć

w śmierć nas wprawił nießczęśliwy/ ktora nikim nie brákuje/ wßech záymuje/ni godnośći upátruje.

10. Krotkie dni mego mießkánia / dźienny moy chleb łzy y łkánia/ gdy Bog każe ßkończyć látá / poydę z świátá/ umrzeć mi zyſk/ nie utrátá.

11. A lubo się grzech moy ſroży/ ſumnienia jednák nie ztrwoży/ gdyż wiem że Bog Syná ſwego/ namilßego/dał ná śmierć zá mnie grzeßnego.

12. Jezus Chryſtus/ Pan jedyny/ umárł zá me wßytkie winy/ y wſtał zmartwych mnie nędznemu / ku dobremu / odjął moc piekłu ſtráßnemu.

13. Jemu żyję y umieram/ nim się y w ſwey śmierći wſpieram/ w żyćiu/ w śmierći / jeſtem jego : On ſam mego / przyczyną ßczęśćia wiecznego.

14. To poćiechá mojá w káżdy/ czás krzyżá y ſmętku záwżdy/ pewienem/ dnia oſtatniego / że mię z mego/ grobu wzbudźi podźiemnego.

15. Bog moy/ z ßczerey ſwey litośći/ ſtrzeże wßyſtkich moich kośći/ by káżda z mojego ćiáłá/ wielka/ máłá/ bez zguby w cále zoſtáłá.

16. Byrzę/ jeſtem pewien tego / twarzą w twarz Bogá mojego/ w oney niebieſkiey rádośći/y w wiecznośći : Bogu cześć na wyſokośći

** 17. O Synu Boży kochány/ ktoryś zá nas ćierpiał rány/ mocą twey świętey záſługi / zniozßy długi/ przyjmy w obronę ſwe ſługi.

18. Amen/ Amen/ święty Pánie/ zdarz nam ßczęśliwe ſkonánie / chćiey nas wßyſtkich w niebie ſtáwić/ bym ćię ſławić/ wiecznie mogli : Rácz nas zbáwić/ Amen.

Pieśn CCXLII.

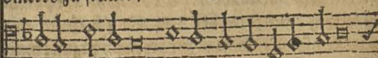
HErr JEsu CHrist ich weiß gar wol.

JEZU/ wiem że umrzéć muszę / lecz kiedy
Jáko przyidźie oddáć duszę/ ná czym mie

śie to stánie / R.
śmierć zá stánie / Nie wie mdłość

ćiáłá ludzkiego : bo to rządy sadu twego/

sam wieß zgon wie = ku mego.

2. Ale to wiem/ coć tesz Pánie / wiádomo / że mam z twego :/: Dáru serdeczne ufánie/ w tobie/ że ćie sámego ☙ Znam tym co w swey niewinnośći/ utopiwßy świátá złośći / wniosł nas ná wysokośći.

3. Ná to JEzusá drogiego/ proszę o upewnienie :/: Że mi z miłośierdźia swego / da spokoyne sumnienie ☙ Coby wychodzaca z ćiáłá/ duszá/ tę otuchę miáłá/ że wiáry dotrzymáłá.

4. To dawßy/ łáski pieczęćia/ ztwirdź sobie oddánego :/: Że wytrwam z dobra pámięćia / áż do tchu ostátniego ☙ Badź w domu / w polu/ w oborze/ pogásna mi częsne zorze / wystaw mię w świętych Zborze.

5. Vrwieli mię też okrutny / żołnierz / lub zwierz poráźi :/: Lubo potok porwie chutny / lub powietrze záráźi ☞ Boże moy w nágłey potrzebie/ jákom zdrow uprośił ćiebie/ tak mię przygárń do śiebie.

6. Niech mi nie wádza krewkośći/ y grzeßne przemowienia :/: Jeśli przypádna we mdłośći/ y członkow obnáżenia ☞ O to nie karz sługi swego/ co śię zrozumu głupiego / przyda nie zupełnego.

7. Owßem dokaż w mey niemocy/ swey Boskiey wßechmocnośći :/: A dodawßy mi pomocy/ użycz umiejętnośći ☞ Ze z bliźnim stánawßy sfornie/ dom rozpráwiwßy przystoynie/ záśnę w tobie spokoynie.

✳✳✳ 8. Kiedy raczyß/ już też Pánie/ czyń ze mną co chceß sobie :/: Nie opisujac/ stáránie/ o sobie/ wzdawam tobie ☞ Wola twa/ y słowo twoje/ jedyne práwidło moje/ w tobie wßech poćiech zdroje.

9. Do wieczney chwały żywotá/ krwią Páńska otworzone :/: Z łáski Bożey widzę wrotá / już widzę odłożone ☞ Korony nieśmiertelnośći/ już w twey Jezu dostoynośći/ idę w niebieskie włośći/ Amen.

Pieśń CCXLIII.

Taż Nota.

Wenn mein Stündlein verhanden ist.

NAjcięższey godźiny moiey / w dźień tchnienia ostátniego :/: JEzu poday ręki swojey/ przypilnuy sługi twego ☞ Vkaż mi wesołe lice/ duszę bierz do swey práwice / w ten fa... roskoßy zdroje.

2. Grzechy mi idą ná oczy / większe ni...

k morſki :/: Y źe mię ſumnienie tłoczy/ lecż ſam w łáſce Boſkiey Ze twoje nadrożße ány/ piekielne zſtárły tyrány/ toć ſą triumfy moje.

3. Zem członkiem ćiáłá twojego/ toc me ſerdeczne gody :/: Pod czas ßtychu śmiertelnego/ w twym boku me ochłody Jam ni żyw/ ni umrę ſobie/ lecz żyję y umrę tobie/ twojá śmierć moy zyſk wiecżny.

4. A yżeś wſtał dniá trzećiego/ mnie też grob nie udźierży :/: Zywot zmartwychwſtánia twego/ káżdy ma co w ćię wierzy A gdźieś ty jeſt pewnie będę/ w twey wiecżney chwale záśiędę/ ná to idę weſoło.

5. Idę do Páná mojego/ źćiągnawßy ręce obie :/: A wdźiecżnie ná łonie jego/ duſá ma wytchnie ſobie Procz JEzuſá żaden z ludźi/ z grobu ćiał ludzkich nie wzbudźi/ z niego wnidę do rádośći/ Amen.

Pieśn CCXLIV.

Mitten wir im Leben ſind.

W Srzod żywotá náßego/ śmierć nas ogarnętá/ R.

Ktoż iey zábroni tego/ by nas nie połknętá/

Ty ſam nawyżßy Pánie/ winni śię twojey miłośći/ dawamy

z swoich złośći / Swięty Pánie BOże /

święty mocny Boże / święty nász łáskáwy

Zbáwićielu / o wieczny BOże / záſtonić

nas swą ręką / racz przed piekielną męką /

Kyrieleyson.

2. Wśrzod śmierći piekło ná nas / rozdárło páſzczękę :/: Ktoż wyrwie? Kto táki nas odbierze w opiekę? Ty sam / ty dobry Pánie / bo ty żáłujesz zginienia / ludzkiego potępienia / Swięty Pánie Boże / Swięty mocny Boże / święty nász łáskáwy Zbáwićielu / o wieczny Boże / záſtonić nas swą ręką / racz / przed piekielną męką / Kyrieleyson.

3. Wśrzod piekłá gorącego / nas grzechy zápędźiły :/: Gdźie iáko zbieżeć z tego / iákoż zmoc zich śiły? W twey mocy Pánie JEzu / Potokiem boku twoiego / grzech zgłádzon do iednego / Swięty Pánie Boże / Swięty mocny Boże / Swięty nász łáskáwy Zbáwićielu / o wieczny Boże / niech ſzczęſny w práwey wierze / koniec żywot nász bierze / Kyrieleyson / Amen.

PRZY

PRZY POGRZEBIE.

Pieśn CCXLV.

grzesznego/ bądźmy sercá nabożnego.

2. Ná śmierć swoię pámiętaymy/ świátu temu nie ufaymy/ bo nie mász w nim nic pewnego/ omyli iśćie káżdego.

3. Widźimy to dobrze sámi/ iáko świát poczyna z námi/ iż gdy nam więcey folguie doły grzebie/ á nas psuie.

4. Długie zdrowie obiecuiąc/ dobrey myśli nic nie psuiąc/ z pámięći nam śmierć wywodźi/ czym nam więc nawięcey szkodźi.

5. Bo gdy bysmy pámiętáli/ ná ten czás żywotá máły/ byłby káżdy z nas skromnieyszy/ ná wszystkie spráwy bácznieyszy.

6. Nie służyłby świátu temu/ áni też ćiáłu swoiemu/ ktore od Bogá odwodźi/ wszelkiego co zá nim chodźi.

7. Gdyż tedy nie pewnieyszego/ nád słowo Páná nászego/ czuymysz á bądźmy gotowi/ á ák nas świat nie ułowi.

8. Bowiem do nas ták mowi Pan/ słowem gnąc do śiebie sam/ bysmy bespieczni nie by- y ie wiedząc o żadney chwili.

9. W ktorey do nas poßle swego / śmierć posłá bárzo stráßnego / żeby ják kogo zástáłá ná on świát wypráwowáłá.

10. Dla tego nas upominał / y przykazánie nam swe dał / byśmy wedle niego żyli / inße drogi opuśćili.

** 11. Nie máßci czásu żadnego / nád drugi czás godnieyßego / záwżdy mamy Bogu służyć / nigdy się w grzechy nie dłużyć.

12. Záwżdy mamy trzeźwimi być / skromnie / służnie y miernie żyć / bo obżarstwo zawße ßkodźi / wßystkie złośći z śiebie rodźi.

13. Jeden dźień tedy drugiego / nie ma nic w sobie lepßego / záwżdy śmierć zá námi chodźi / kto wie w ktorego ugodźi.

14. A ták ná to pámiętaymy / á żywotá popráwiaymy / bowiem grzech srogo karze Pan / czego znaki częste dał nam.

** 15. Pánie Chryste Zbáwićielu / drogi náß Odkupićielu / ráczże nas grzeßne wspomagáć / po śmierći day z soba mießkáć / Amen.

Pieśn CCXLVI.

Taż Nota.

Nu last uns den Leib begraben.

ODdaymyß to ćiáło ziemi / á w tym namniey nie wątpijmy / że w sądny dźień zmartwychwstánie / przed Tron twoy Jezuśie Pánie.

2. To ćiáło z ziemie stworzone / w ziemie będźie obrocone / y záś przed sąd cále wstánie / ná Anielskie záwołánie.

3. Duch jego w niebie przebywá / w łásce Páńskiey odpoczywa / ktory przez Syná swojego / oczyśćił Bog z grzechu wßego.

4. Już wźięty dobre skończenie / troski jego

trapienie/ wßystko zárazem ustáło / co człowieczeństwo ćierpiáło.

5. Odnośił járzmo włożone/ od Páná Chry- á zrządzone/ á choć umárł jednák żywie/ w ży- poćie lepßym prawdźiwie.

6. Zywie Duch u Páná swego/ ćiáło śpi do nia sądnego/ tám mocą Boską wzbudzone/ bę- dźie dźiwnie osłáchćione.

7. Tu żyło w wielkiey trudnośći / tám záś dostąpi rádośći/ jáśnieć śię ják słońce będźie / skoro Pan ná sąd przybędźie.

8. Niechże odpoczywa w źiemi/ my do swych domow poydźiemy/ pilnie o tym myśląc káżdy/ by był pogotowiu záwżdy.

9. Bo nád to nic pewnieyßego / że śmierć potka z nas káżdego/ ten dług wßyscy zápłáćimy/ ktorzy śię ná świát rodźimy.

10. Wspomożże nas Chryste Pánie / á day dobre dokonánie/ ktoryś nas krwią swą wybáwił/ byś nam żywot wieczny spráwił.

11. Wyrwi nas z ßátáńskiey śiły/ byśmy w chwale twoiey żyli/ z tobą náßym miłym Pánem: Rzeczmyß wßyscy ná to/ Amen.

Pieśń CCXLVII.
Taż Nota.

W Boży grunt źiarnko rzucaymy/ á nábożnie záśpiewaymy/ o nádźiei ey wesołego/ zmartwychwstánia powßechnego.

2. Z źiemie poßły ludzkie ćiáłá/ w ktore dech Boża moc wláłá/ śmiertelne do źiemie idą/ lecz záś nie śmiertelne wznidą.

3. To co dźiś w skáźie we mdłośći / co śie- iem w niepoczesnośći / powstánie ostátniey chwile/ w czerstwośći/ w słáwie y śile.

4. Toż własnie ktore chowamy/ jásne ciáł oglądamy/ ná przyśćie Syná Bożego/ná głos Archanjołá jego.

5. Cieszmy się tákimi słowy/ á káżdy z nas bądź gotowy/ ná śmierć y sąd ostateczny Zdarz to Jezu Boże wieczny/ Amen.

Pieśn CCXLVIII.

Notą Pieśni LXVIII.

Hört auff mit weinen und klagen.

PRecz żáłosne nárzekánie/ustań smętne porzewniánie/ już nie płáczmy umárłego/ bo doszedł szczęśćia wiecznego.

2. Gdyż y mármory ćiosáne/ y nagrobki złotem láne/ służą ku temu celowi/ aby mieyscem były snowi.

3. To ćiáło twárdo zmorzone/ w rozum wpámięć obnáżone/ w prętce da Bog záś w gromádę/ smysłow swych przywoła rádę.

4. Przyydźie záś ten czás ktorego/ káżda kość do stáwu swego/ nástąpi/ dom przyjmie ćiáłá/ w ktorym duszá mieszkáć miáłá.

5. Choć już trup w proch obćocony/ choć już y proch wszczął strawiony/ znaydźie się wszystko bez zwłoki/ toż ćiáło poydźie w obłoki.

6. Ják źiárno w rolą wrzucone/ostrą źimą zmorżone/ ná wiosnę wesoło wschodźi / w piękney trawie kłosy rodźi.

** 7. Odbierz źiemio coć się dáje/ nieśmiertelne urodzáje/ powierzámy się twey pieczy / cząstki nátury człowieczy.

8. Tu mieszkánie duszá miáłá/co się tchnieniem Bożym stáłá/ w tymże Duch JEzusow śiele/ dárow przechowywał wiele.

9. Bierz stąd źiemio Boży tego/ czásuć się

pomni swego/ bo nie da gnić wiecznie swemu/
rázowi kochanemu.

10. Gdy wiernych nádźieje zjáwi / gdy śię Chrystus ná sąd stáwi/ toż włáśnie ktoreć śię áło/ wroćiß wieczney sławie ćiáło.

Pieśn CCXLIX.

Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

JDę w wesołym sumnieniu/ do Páná mego / upewniony o zbáwieniu / słowem jego / już dokonawßy boju / śiedę sobie w pokoju.

2. To mi Syn Bogá żywego / Pan Jezus spráwił/ w ktorym z miłośierdźia swego / Bog mi stáwił / nád śmierćią tryumf bespieczny/ y skarb żywotá wieczny.

3. Ják do chorągwie do niego / Bog miłośierny/ zbiera wybránia swojego/ narod wierny / przez mándat słowá wiecznego / ná cáły krąg brzmiącego.

4. JESV narodow pogáńskich / wieczna świátłość/ sławo włośći Izráelskich/ ma rádośći/ już gdy chceß bierz do śiebie / day być co rychley w niebie/ Amen.

O Sądnym

O SADNYM DNIU.

Pieśn CCL.

Nota Pieśni LV. Albo CLVII

JEzus CHrystus wiecznie żywy / przydź Krol y Bog prawdziwy / na sąd umarłych żywych / według pism świętych prawdziwych.

2. Dnia przyśćia swego utaił / lecz znać pewne zostawił / na jasnym niebieskim słońcu / na gwiazdach y na mieśiacu.

3. Na morzu wałow szum srogi / miedzy ludźmi uśiśk trwogi / Antychrystusa ziawienie / Ewangeliey wznowenie.

4. Gdy śię poczet wiernych zpełni / a złość złych miarę wypełni / zaras Archanielskie głosy / rusza ziemia y niebiosy.

5. Rusza śię woyska Anielskie / y wszytkie śiły niebieskie / żywi będą przemienieni / a zaś umarli wskreszeni.

6. Przed twarzą Boga wielkiego / ogień y zbroyny twor jego / wszytkie żywioły przepławi / niebo / ziemię nowe stawi.

7. A sam Krol na Trybunale / uśiedźie w zupełney chwale / nie ulęknie śię ni kogo / niezbożnym śię stawi srogo.

8. Do sprawy będą przyzwani / y źli y dobrzy poddani / aby rachunek czynili / tego / co w ćiele robili.

9. Tam słońce Bożkiey jasnośći / y tayne zjawi ćiemnośći / znaczne będą dobrych sprawy / widne niezbożnych zabawy.

10. A według spraw niewątpliwy / da dekret Krol sprawiedliwy / dobrym do nieba ukaże / złego w męki wiecznie skaże.

** 11. My ktorzy temu wierzymy / bądźmyż

modlitwách cżułymi/ zabiegaimy/ y dácemu
sąd/ Krolowi świętemu.
12. JEzu miey nas ná swey pieczy/ uchoway nas strásnych rzeczy/ day stánąć godnie przed tobą/ day wnieść do niebá zá sobą/ Amen.

Pieśn CCLI.

Nota Pieśni XXIX.

KRolu niebieski/ my lud Chrześciáński/ z serc do ciebie wołamy/ á ty rácz się zmiłowáć nád námi.
2. Twoy pokoy nam day/ przy szczerey záchoway/ prawdzie zbawienia cnego/ nas wszystkie/ do skonánia sámego.
3. A gdy się zjáwisz/ y sąd twoy zásadzisz/ w ostrey spráwiedliwości/ záżyi nád námi zwykley litości.
4. W on dzień okrutny/ cáły ten świát smutny/ przed Sędziego srogiego/ muśi kłáść liczbę myślenia złego.
5. Vkażesz rány/ pokruszysz Tyrány/ wierne po swey prawicy/ niezbożne postáwisz po lewicy.
6. Nic nie zatáisz/ wierne swoie wskawisz/ nád jásny blask słoneczny/ niezbożnym rozkażesz w płomień wieczny.
7. Iuż masz gotowo/ ono wdzięczne słowo/ do mnie o pożegnáni/ do mnie przed grunty świátá wybráni.
8. Coście wierzyli/ według słow mych żyli/ wnidźcie w dom niebieskiego/ Krolá/ do dziedzictwá Oycowskiego.
9. Stánie wesoło/ Swiętych Bożych koło/ á źli záś będą łkáli/ ná się będą gorzko nárzekáli.
10. Ze się zrodzili/ że ná świecie żyli/ będą

tego żáłowáć / będą z lámentem ná gory wo[łáć] :

11. Wżdy śię zmiłuyćie/ gory/ nas rátuy[ćie]/ niechay więcey Sędźiego/ nie widźimy n[a] wieki strásznego.

12. Lecż ich wołánie/ ná dármo jim stánie bo śię Pan nie zmiłuje/ áni nikt złych ludźi ni[e] rátuje.

13. Ják raz skazáni/ ták będą karáni / płác[z] y zębow zgrzytanie/ y ogień ná wieki nie ustánie.

** 14. O Swięty Pánie/znieś z nas zagniewánie/ dla niewinney swey męki/ racż nam podáć miłośierney ręki.

15. Tu ćię jednamy/ tám niech ćię doznamy/ Sędźiego łáskáwego / każ nam do krolestwá niebieskiego.

16. Gdźie już krolujesz / swym mieysce gotujesz / tám day żeć Hymn wesoły / z Zborem twym śpiewamy/ y z Anjoły/ Amen.

Pieśn CCLII.
Notą Pieśni CLVIII.
Albo CCXXX.

GDY śię Pan w sławie ukaże / á ná sąd wszystkim roskaże/ tám ná samo záwołánie/ cáły świát do sprawy stánie.

2. Strásznym Bog nász sędźia będźie / tym co nie stali w swym rzędźie / co głosow obcych słucháli/ złych śię spraw nie wystrzegáli.

3. Sędźia ná wszystko gotowy / ná plácu będą y mowy/ y to co świát márnie kryśli / w cżym śię kocha/ o cżym myśli.

4. Káżdy w swey właśney osobie/ dáć muśi

czet o sobie/ nie poyda żadne przyczyny/ sro-
e ze złych wezmą winy.

5. Nic nie pomogą ozdoby/ nie poyrzą tám
osoby/ spráwiedliwy z káżdey miáry / Sę-
ia nie chćiwy ná dáry.

6. To tylko grunt kto był wierny/ á kto pro-
ádźił wiek mierny/ z wiáry pochodzące cnoty/
yda zá przednie klenoty.

** 7. Cnot świętych wszyscy pilnuymy / ná
álny sąd śię gotuymy/ ná ktory bez wszelkiey
włoki/ muśi stánąć świát szyroki.

8. Ná cnoćie nikt nie utráći/ dobrze ią Sę-
źia zápłáći/ koroną ubłogosłáwi/ tego co cnot
oczet stáwi.

9. Każe po krotkiey żáłośći/ Bog swym do
ieśmiertelnośći/ tám sobie iuż wytchną śmie-
/ poyda ná wieczne wesele.

10. Tę my wieczność uważaymy/ dla tey
márność porzucaymy/ do niebá z Bożą pomo-
ą/gotuymy śię dniem y nocą.

** 11. Prośimy ćię Chryste Pánie/ rácz nam
áć w wierze wytrwánie/ day zpędźić wiek w-
pobożnośći/ potym nas weźm do rádośći/ Am.

Pieśń CCLIII.

Notą Pieśni CLXIV.

IDźie / idźie Bog prawdźiwy :/: Przyydźie Sędźia spráwiedliwy : :o- Ten świát práwnie będźie sądźił/ á lud wedle prawdy rządźił.

2. Chryste Sędźio spráwiedliwy :/: Zbáwićielu nász prawdźiwy :o- Bądźże Sędźią miłośiernym/ y przyczyncą nászym wiernym/ Amen.

Pieśń

Pieśn CCLIV.

Nota Pieśni CLVIII.

CHryſte z miłośierdźia twego / użycż
Duchá świętego / niech nam wierne
śieje/ z cnot / nieśmiertelne nádźieje.

2. Ná dźień przyśćia ná świát twego/ob
w láſce z nas káżdego / záchowáwſzy wiecz
ſkody/ przyjmi ná niebieſkie gody/ Amen.

JUTRZENNE.

Pieśn CCLV.

PRzybliżáć śie już dźień biały/ káżdy
człowiek w wierze ſtały/ powſtań do Pań-
ſkiey chwały.

2. Możny Boże wſzech rádośći/ rozmnoż
ćiału świátłośći/ oświeć naſze ćiemnośći.

3. Noc oná jużći minęła/co po wſzem świe
ćie ſłynęła/ już z twey łaſki zginęła:

4. Ktorey nas Adam nabawił gdy przeſtęp
ſtwem w Raju ſpráwił / że każdy w ćiemno
śćiach był.

5. Przetoż przyſzedł Syn twoy miły/y prze
jednał nam te winy/ abyſmy w nich nie byli.

6. Y jemu's nas w opiekę dał/ aby czárt
nie władał/ gdyż już mocy poſtradał.

7. Ty[...]

7. Tylkoś nam te noc zostáwił: coś ne- nemu człeku spráwił/ áby swey prace ulżył.

8. Y z tey nas raczyß przeżegnáć/ten przy- ty dzień ßczęśliwy dáć: gdyż nam czás z- rzechow powstáć.

9. O náßá wierna świátłości / już oświeć áße ciemności/ á przyjm w wieczne rádości.

10. Y day nam z grzechow powstánie: A wey káßki/ przeżegnánie/ ná twey chwały wy- znánie/ Amen.

Pieśn CCLVI.

Taż Nota.

JEzu jutrzenna świátłości / rácz zpędzić z serc náßych złości/ y błędow ciemności.

2. Tyś nam dał ßczęsne powstánie/ miey o ludu swym stáránie /poki świátá stánie.

3. Day káżdy wezwánia swego / z ráná do zmirzku sámego/ pilnowáć własnego.

4. Wwiedź nas ná gościniec práwy/ po- ßczęść wßystkie náße spráwy/ o Boże łáskáwy.

5. A ná dźień przyścia twojego / użycz su- mnienia dobrego/ y sercá czystego.

6. Bysmy w świętey gotowości / ználeźle- ni/ z śmiertelności / przeßli do wieczności/ A.

Pieśn CCLVII.

TYś mię wźiął Pánie pod obronę swoje / przetoż się strachu żadnego nie boję: Bo

kto

złego nigdy nie dokuczy.

2. Pod twoią strażą aż do tey godźiny / by-łem bespieczen / Tak małe dźiećiny / na máćie-rzyńskim ktore łędą łonie / śpią / ale mátká pie-czołuje o nie.

3. Ták nam ná twoiey obronie nie schodźi, zá coć uprzćima chwałę dáć się godźi. A ty nie zpuszczay z rąk drobiazgu twego / y dnia docho-way szczęśliwie białego / Amen.

PORANNE.

Pieśn CCLVIII.

Ich danck dir fast / O HErre GOtt.

nego sługę swego.

nsy ßátáńskie/ á pośmierći pátrzyli/ ná obli-
cze twe Pańskie/ Amen.

Pieśn CCLX.
Nota Pieśni CLI.

WIeczny Boże z wysokośći/ bądź cześć chwałá twey miłośći/ żeś nas bronił wßelkiey ćiemnośći/ od ßátáńskiey okrutnośći/ w pokoju ś tę noc przespáć dał/ y w dobrym zdrowiu záchował.

2. Ráczże też nasy dniá tego/ záchowáć od wßego złego/ niech myśli y serca náße/ ku tobie wzdycháją záwße/ bo krom ćiebie twe owieczki/ nie máją indźiey ućieczki.

3. Ku czći swey Oycze łáskáwy/ rácz obrácáć náße spráwy/ y włásne y pospolite/ niech záwße biorą obfite/ w łásce twojey pomnożenie/ boś ty náße wspomożenie.

4. Anielską stráż miey nád námi/ nád swoimi dźiateczkámi/ ták nas żadna rzecz nie rußy/ ktora z ßátáńskiey pokusy/ ná ludźie zwykłá przychodźić/ dußy ćiáłu wielce ßkodźić.

5. To proßąc nie wątpimy/ że wysłucháni będźiemy/ przez Chrystusá Páná swego/ Pośrzednikà jedynego/ ktory z tobą żyje wiecznie/ y z Duchem świętym społecznie/ Amen.

Pieśn CCLXI.
Táż Nota.

MIłośierny Boże Oycze/ dźiękujem twey świętey łásce/ yżeś nas tey nocy przeßłey/ pokusy chytrey ßátáńskiey/ y wßelkiey niebespiecznośći/ uchował wßytkich w cáłośći.

2. Przytym pokornie prośimy/ miłośći twojey żądamy/ byśmy y dniá dźiśieyszego/byli wolnymi od złego: racz też przy zdrowiu doczesnym/ dáć nam wszego dobrá wszytkim.

3. Wszechmogący miły Pánie/ wysłuchay násze wołanie/ dla zasług Syná swojego/ ná śmierć zá nas wydánego: z ktorym ty przebywasz wiecznie/ y z Duchem świętym społecznie/ Amen.

Pieśn CCLXII.

Tąż Notą.

JUż wészły Zorze słoneczne/oddaymyż chwały serdeczne/ Bogu nigdy nie śpiącemu/lecz nád námi czującemu/ pieśnią go świętą błagaymy/ á o ratunek wzywaymy.

2. By raczył dniá dźiśieyszego/ y przez czás żyćia naszego/ w miłośierdźiu nas swym rządźić/ Szátáná od nas zápędźić/ by nas uchował ćiemnośći/ błędow/ nieszczęśćia y złośći.

4. Język bespieczny człowieczy/ racz Pánie sam mieć ná pieczy/ racz go od fałszu wárowáć/ y od márnych słow hamowáć/ broń swaru/wynieś z pámięći/wszelákie bliźnich niechęći.

4. Ręke hamuy od chćiwośći/ odwroć wzrok nász od márnośći/obroń by kto z nas ktorego/ źle nie użył dobrá twego/ day by duch y cáłe ćiáło/ śmiertelney zmázy nie znáło.

5. Ták do nocy od zárania/ áż do sámego skonánia/ z opieku Boskiego twego/ pewni sumnienia dobrego/ stawiając ći służby swoje/ będziem chwalić Imię twoje.

** 6. Bogu Oycu wszechmocnemu/ y Synowi jyednemu/ tákże świętemu Duchowi/duszą

ludzkich Cießyćielowi/ zabrzmićie chwały ſer=
deczne/ teraz/ y ná wieki wieczne/ Amen.

Pieśn CCLXIII.
Nota Pieśni XCV.

NAktoń o Krolu wiecznośći/ ucha Oyco=
wſkiey litośći/ nie kryi oka łaſkawego/ ſłyß
głoſy ludu wiernego.

2. Ktore wzbudza Duch ſerdeczny/ pierwey
niż promień ſłoneczny/ ná złe y ná dobre ludźi/
wſchodzac/ nas wiec do prac budźi.

3. Przed twym śie Tronem ſtawiamy/ to=
bie chwały oddawamy/ żeś nas bronił przeßłey
nocy/ od chytrey ßatáńſkiey mocy.

4. Odkrywaß obłudnych zdrády/ jáwne
złych rozbijaß rády/ ßatana trzeß/ z dobrych
káżdy/ doznawa twey łaſki záwżdy.

**5. Ráczże nas dźiś y ná wieki/ wźiać do
Oycowſkiey opieki/ Przewodniku náß łaſká=
wy/ ukaż nam gośćiniec práwy.

6. Poßcześć náße drogi Pánie/ wykłyi ná
nas pożegnanie/ po pracy żywotá tego/ w wiedź
do pokoju wiecznego/ Amen.

Pieśn CCLXIV.
Nota Pieśni XCV.

TObie badź cześć Oycże mocny/ ták we dnie/
jáko w czás nocny/ yż nas chowaß w ſwey
opiece/ á złoſnym nie dawaß w rece.

2. Y tobie Jezuśie Pánie/ Krolu y wie=
czny Kápłánie/ yż u Oyca oredujeß/ ják świát
ſtoji/ o nas czujeß.

3. Chwałá świetemu Duchowi/ duß y ćiał

Cpiekunowi/ ktory rozum prawdą wodźi/ ktory w sercach cnoty rodźi.

**4. Boże jedyny nasz Pánie/ racz dać wesołe powstánie/ y do prac dnia dźisieyszego / y ná dźień sądu wálnego.

5. Vbierz nas sam sobie w cnoty / włoż ná nas táki klenoty/ w ktorychći śię podabamy / á myć cześć wieczna oddamy/ Amen.

PRZED UZYWANIEM POKARMOW.

Pieśn CCLXV.

PAnie Boże wieczney chwały / Krolu z wysokości/ R. Vkogosław nam y tym darom/ z Oycowskiey miłośći: Abyśmy ich pożywáiąc / tobie dźiękowáli/ á rozliczne dobrodźieystwá záwsze wyznawáli/ przez Chrystá Syná twojego/ ktory z tobą żywie/ w jedności

dnośći Duchá świętego/ Bog wieczny

prawdźiwie/ Amen.

Pieśn CCLXVI.
Nota Pieśni CLXIV.

Ty sam Pánie dawaß z niebá :/: Ludźiom pokarm gdy go trzebá. Y ná rozkazanie twoje :/: Z suchey skáły płyna zdroje.

2. Vżycż nam swey łáski wieczney :/: Ná tey puszczy niebiespieczney/ A pożyw lud swoy wybrány :/: Aż przyydźie w kray obiecány.

3. Rácż nam dáć prawdźiwe wodze :/: W mylney tego świátá drodze/ A oświeć nas Duchem swoim :/: Ze przy twoiey prawdźie stoim.

4. Náucż nas przystoyney miáry :/: Iáko przyimowáć twe dáry/ Y rácż ie nam błogosłáwić :/: Ták iákoś ie ráczył spráwić/ Amen.

Pieśn CCLXVII.
Nota Pieśni CXXXIII.

RAcż poświećić pokármy/ Chryste słotu te: go :/: A day w dobrym sumnieniu/ posilenie z niego ⁒ Niech z twey szczodrobliwośći/ zażyiem społecżnośći/ w niebieskiey rádośći/ Amen.

Pieśn CCLXVIII.

W Czystym sercu y w pokorze/ ku niebieskiey pátrząc gorze/ ná tego co wszytkie rzeczy/ żywi/ y ma świát ná pieczy/ zá- wołaymy.

2. Otworz Boska reke Pánie/ rácz nam dáć swe pożegnanie/ sámego cie Bogá znamy/ ciebie sámego wzywamy/ o pośilek.

** 3. Błogosław nam z swey miłości / day Boże bysmy w godności/twoich dárow używáli/ciebie nie przepomináli/Páná swego/Amen.

PO UZYWANIU POKARMOW.

Pieśn CCLXIX.
Nota Pieśni CCLXV.

Badz chwáłá o Panie tobie/ zá te dáry twoje :/: Ześ nákarmił y nápoił nas stworzenie swoie 2c. A jakoś dał chleb powszedni ciáłu ku żywności/ ták pośiłay słowem swoim dusz naszych krewkości: Przez Chrystá Syná twojego / ktory z toba żywie / w jedności Duchá świetego / Bog wieczny prawdziwie/ Amen.

Pieśn CCLXX.
Notą Pieśni CLXIV.

KTo żywi powietrzne ptaßki :/: Kto zwierzęttá / kto robaßki :/: Kto pod wodą błędne ryby :/: Ty ſam Pánie bez pochyby.

2. Ty ſam Pánie z ſwey ßczodrośći :/: Dawaß co trzebá żywnośći :/: Y nápełniaß mieyſcá wßyſtkie :/: nieprzebránymi użytki.

3. Tegoś śię człowieku zwierzył :/: Nie dárow kreſu zámierzył :/: Aby ku potrzebie ſwojey :/: Vżył hoyney łáſki twojey.

✕✕ 4. Bądź cześć / chwałá twey miłośći :/: Zá tákowe uczynnośći :/: Zywże duße á day chlebá :/: Ktory płynie z twego niebá/ Amen.

Piesn CCLXXI.

PAnu Bogu wßechmocnemu/ dźiękuymy
Yż on ſam ćiáłu náßemu / dał chleb ku
w rádośći/ R.
żywnośći/
Ráczył nas dáry ſwoi-
mi/ nákarmić obfitymi/ z ſwojey ßczo-
drobliwośći.

2. Bądźżeć iuż Oycze niebieski/ cześć y chwałá tobie :/: Yże nas w tey nędzy ziemskiey/ ták ráczysz mieć sobie ☞ Żywisz/ chowasz y daruiesz/ á wszem dobrem opátruiesz / ná wszeláką godźinę.

3. Vżyczże nam dźiateczkam swym / poki będźiem żyli :/: Abyśmy twym słowem świętym/ dusze swe karmili :/: Day nam grzechow odpuszczenie / w prawey wierze pośilenie / włásce twoiey pomnożenie/ Amen.

Pieśn CCLXXII.

Notą Pieśni CXXXIII.

DAymy cześć Pánu swemu/ zá dáry przyięte :/: Spiewaymyż z serca iemu/ chwaląc Imię święte ☞ Pan się czćić rozkazuie/ Pan wdźięcznie cześć przyimuie/ chwalce swe miłuie.

** 2. Bądź chwałá Boże tobie / co z ziemie obłoki :/: Wyćiągasz ná cześć sobie/ iáko świát szyroki ☞ Ty gęste deszcze lejesz/ ty chłodną rosę śieiesz/ ty słońcem świát grzejesz.

3. Bydłu/ ptakom/ zwierzowi / obroki wydawasz :/: A karmne człowiekowi ná żywność podawasz ☞ Jemu rok kołem chodźi/ iemu co się gdźie rodźi/ w pożytek przychodźi.

** 4. Ciebie prośimy Pánie / biorąc twoie dary :/: Day godne używánie / z przestrzegániem miáry ☞ Vchoway rozrzutnośći/ broń od zbytney chćiwośći/ y świeckych ich márnośći

5. Dawszy ćiáłu obroki/ racz Duchá nászego :/: Obwárowáć wyroki/ słowá zbáwiennego ☞ Byśmy w wierze wzrost bráli/ á w cnotách świętych stáli/ do końcá wytrwáli/ Amen.

Pieś

opátrowáł / R.
kiś hámowáł/ Vchowałeś złey przy=

gody/ duß y ćiał strzegłeś od ßkody/ twoy

dar wdźięczne pogody.

2. Racz nam z swego zmiłowánia/ Oycze
pełny litośći :/: Przebaczyć myśli kochania/
[?]ow márnych / y wßech złośći ☞ Dla Bá=
ránká niewinnego/ y dla gorzkiey śmierći jego/
Syná namileyßego.

3. Strzeß nas Boże miłośierny/ y nádcho=
dzacey nocy :/: Skroć ßátánski jad niezmier=
ny/ złey chytrość/ uymji mocy ☞ Zeby su=
mnienia dobrego/nam nie odjał/albo czego/nie
zbroił żáłosnego.

4. Bez twey wieczney strożu mocy / straż
ludzka nie ustrzeże :/: Ty sam pátrzyß we dnie
w nocy/ná świat z niebieskiey wieże ☞ Ciebie
śię y Dyabłi boja/tráćiß te/ktorzy złość broja/
wierni záś toba stoja.

✱✱ 5. Racz Anjoły Duchy czyste/ zesłáć nam
ku obronie :/: Jáko obietnice iste/ w świetym
[?]ymiß zákonie / ☞ Niech obozy rozbyjája /
[?]ech śię koło nas stawiája/ niech czártá odga=
[?]ája.

6. Jużći śię/ z bliznimi swymi/ Oycze náß
[?]oruczámy :/: Y z wßystkimi wybránymi/ y z=
tym/

tym/ co z twych rak mamy ☞ W sumnieniu czystym nas chowáy / przygod y snow złych uchoway/ do dnia w łásce dochoway.

7. A gdy przyidzie ostáteczny/zmierzk skonánia [illegible]szego :/: Day w wierze termin státeczny/ bez zayścia piekielnego ☞ Dusze bierz/ y prowadź z świátá / niech y ciáło twa poświatá / wzbudzi ná wieczne latá.

Pieśn CCLXXIX.

Z Śmierzkiem dochodzi kres czucia dzien-

nego / á w oczy wwodzi przysmák snu w-

dzięcznego /badź nam pomocny/ o Krolu

wszechmocny/ w ciemny czás nocny.

2. Nieprzyiáćioły chytre rácz zápedzić/ święte Anioły / rácz ná strážą zrzedzić/ducha nászego / y ciáłá krewkiego / ochroń od złego.

3. Myśł bogoboyna niech nas w sen záwodzi/ dobroć twá hoyna/ niechay z námi wschodzi/ przez sen ná jáwie / trzymay nas łáskáwie/ ná dobrey spráwie.

4. Chore opátruy/ wyzwol więźnie Pánie/ frosliwych rátuy/wiedź Boskie stáránie/ y nád stárszymi/y nád namłodszymi/y nád urzędnimi.

☙ 5. Swieć

5. Swięć Jmię twoje/ Oycże krolwy wie-
nie/ wiedź rządy swoie/ day jeść chleb bespie-
nie/ zgładź co grzesznego/ skroć czártá srogie-
o/ zbaw nas od złego/ Amen.

Pieśn CCLXXX.

Pátrz Psałmu XXIII.

Racż zostáć Pánie z námi/ noc nadchodźi/ á światło twoje niech nam nie zachodźi/ áyże nam pomnieć ná mrok żyćia swego / y tu ázywáć sumnienia dobrego: A w ostátnim oiu naszego zgonie/ niech ćiáło z duszą w twey edźie obronie/ Amen.

Pieśn CCLXXXI.

KV twojey twárzy / młodźi y też stárzy /
poglądamy/ Pánie Chryste pokornie zá-
damy / wylij swe pozegnánie ná cáley
Cerkwie zebránie / rozmnoż świętych ob-
cowánie.

O Pátruy nas sam/ boś Oćiec náß y Pan/ my czeladź twa/ niech twoy odporcá w nas nie ma mieyscá: od wßelakiego złego/ záchoway z wiernych káżdego/ przywiedź do krolestwá swe- go/ Amen.

Pieśn CCLXXXII.

My ćie poruczamy/ w rece twey mo- ,nośći/ cáłe ufanie mamy/ że z Oycowskiey miłośći/ to coś pocżał dokonaß/ dźiedźi- ctwo nam w niebie daß/ ktore pogotowiu maß.

2. Támći chwałe damy/ oprocz wßelkiey złośći/ z Anioły záśpiewaymy/ pełnym sercem rádośći/ ták mowiac: Pánie święty/ o wie- ktem nie objęty/ Swięty Boże naß/ Swięty/ Amen.

LITANIA.

Pieśn CCLXXXIII.

KYRIE / Zmiłuy śie
CHRISTE / Zmiłuy śie

Pánie / Wysłuchay nas
Chryste / Wysłuchay nas

Oycze z niebá Boże/ Zmiłuy śie nád námi.
Synu Odkupićielu świátá Boże/
Duchu świety Boże/
Jedyny nász we trzech Personách/
Swiety/ Swiety/ Swiety Pánie Boże/
} Zmiłuy śie nád námi.

Bądź nam litośćiwy/
Bądź nam miłośćiwy/ } Przepuść nam winy.

Od wszelkiego grzechu/
Od wszelkiego błędu/
Od wszelkiego złego/ } Uchoway nas Pánie.

Od złośći y chytrośći ſátáńſkiey/
Od nieopátrzney y rozpáczney śmierći/
Od moru y głodu/
Od woyny y przelánia krwie náſzey/
Od rozterku y od niepokoju/
Od ogniá/ od gromu/ y od niepogod ſzkodliwych/
Od wieczney śmierći/

Vchoway nas Pánie.

Przez táiemnice świętego wćielenia twego/
Przez święte národzenie twoie/
Przez Chrzeſt/ y poſt/ y pokuſzenie twoie/
Przez trwogi/ y krwáwe pocenie twoie/
Przez okrutne umęczenie twoie/
Przez śmierć y pogrzebienie twoie/
Przez zmartwychwſtánie/ y w niebo wſtąpienie twoie/
Przez przyśćie Duchá świętego Poćieſzyćielá.
W kożdy czás udręczenia/ y ſmutku náſzego/
W káżdy czás złey przygody/ y nieſzczęśćia náſzego/
W godźinę śmierći náſzey / czáſu nápilnieyſzego /
W dźień oſtátni/ á ſtráſzliwy ſądu twoiego.

Wſpomóż nas Pánie.

My

My grzeszni prośimy/ Wysłuchay nas.

Abyś kośćioł powszechny Chrześćiáński oczyśćiáć/ rządźić/ wspomagáć/ y w prawdźie swey budowáć raczył. — Prośimy ćie miły Pánie.

Abyś wszystkie wierne Pásterze/ y sługi kośćielne/ w twoim szczerym słowie / y żywoćie świętym záchowáć ráczył.

Abyś od nas bałwochwálstwá / kácerstwá/ y wszystkie zgorszenia oddalić ráczył.

Abyś szátáná pod nogámi nászymi zetrzeć ráczył.

Abyś robotniki wierne ná żniwo swoje wysyłáć ráczył.

Abyś wzrost á rozkrzewienie słowá / y owoc Duchá twego/ wszystkim słuchá-czom dáć ráczył.

Abyś upádłe wznośić/ á stojące pośiláć ráczył/

Abyś nas w wierze żywey / w miłośći y w nádźiejey fundowáć/y pomnażáć ráczył.

Abyś mdłe/ á pokusámi ztrwożone/ podnaszáć y wspomagáć ráczył/

Abyś nas pod dobrym pánowániem Zwierzchnośći/ uczćiwym y spokoynym żyćiu záchowáć ráczył/

Abyś Krolá Páná nászego / y wszystkie Pány Chrześćiáńskie/ Duchem swoim

Prośimy ćie miły Pánie.

świętym rządźić/ á ßczęśćiem y ustáwicznym nad nieprzyiaćioły twymi/ zwyćięstwem ćießyć raczył/

Ażbyś Rady/ y Páństwo/ ze wßystkimi Stany w zgodźie y w spráwiedliwośći záchowáć raczył/

Ażbyś Páństwu náßemu dźiedźicznemu błogosłáwieństwo swe/ długie zdrowie/ y ßczęśćie dáć raczył.

Ażbyś Vrząd tuteczny/ y wßystko Pospolstwo/ łáską swą rządźić/ y spráwowáć raczył/

Ażbyś na wßytkie udręczone/ niebespieczne/ smętne/ śiroty/ łáskáwe baczenie mieć raczył/

Ażbyś brzemiennym czásu ich/ y wychowuiącym dźiatki/ na pomocy być raczył/

Ażbyś sam dźiatek strzegł/ y chorymi śię opiekáć raczył/

Ażbyś więźnie/ y jęte od nieprzyiaćioł Pogáńskich wybáwiáć raczył.

Abyś nieprzyiaćiołom/ y przećiwnikom náßym/ wierne upamiętánie dáć raczył

Ażbyś urodzáiom ziemskim błogosłáwić/ á nam ná świećie potrzebne pożywienie dáć raczył/

Ażbyś nas wysłucháć/ y wßystko uczynić raczył/

Prośimy ćię wysłuchay Pánie.

O Ba-

O Baranku Boży/ ktory gładźiß grzechy
O Baranku Boży/ ktory gładźiß grzechy
O Baranku Boży/ ktory gładźiß grzechy

Swiátá/ Zmiłuy śię nad námi.
Swiátá/ Orędui zá námi.
Swiátá/ Pokoy swoy day nám/ á badź
záwżdy z námi.

Pánie/ Wysłuchay nas
Chryste/ Wysłuchay nas
Pánie/ Wysłuchay nas

Pánie/ zmiłuy śię nad nami/ Amen.

?ieśn CCLXXXIV.
Nota Pieśni CLVII.

Zmiłuy Boże / zmiłuy nád námi/ á łáská twojá niech będźie z námi.

2. Zmiłuy śię/ zmiłuy Pánie Jezuśie/ náś- iętßy Duchu/ prośim zmiłuy śię.

3. O Swięty/ Swięty/ Swięty nász Pá- ie/ w tobie my sámym mamy ufanie.

4. Wßechmocny Boże/ w Troycy jedyny/ adź nam miłośćiw zgładź nasze winy.

5. Vchoway że nas grzechow y złośći/ strzeż d ßatáńskiey srogiey chytrośći.

6. Od nagłey śmierći/ y nie opátrzney/ u- oway Pánie śmierći rozpáczney.

7. Od moru/ głodu/ roztyrkow/ woyny/ u-
chowáy Pánie day czas spokoyny.

8. Od ognia/ gromow/ od złey przygody/
od szkodliwey strzez niepogody.

9. Od wieczney śmierći uchoway Páni[e]
błogosłáwione/ day nam skonánie.

10. Przez táiemnice wćielenia twego/
národzenia/ z Pánny czystego.

11. Przez chrzest/ y post twoy/ cudow[ne]
spráwy/ przez pokuszenie/ y twoy pot krwaw[y]

12. Przez twe okrutne ná krzyżu męki/wsp[o-]
moż nas Jezu/ zbaw sługi swoie.

13. Przez nádroższą śmierć/ przez rá[ny]
twoie/ wspomoż nas Jezu/ zbaw sługi swoie.

14. Przez twe chwalebne/ zmartwych p[o-]
wstánie/ wspomoż nas przez twe wniebowst[ą-]
pienie.

15. Y przez zestánie Duchá świętego/ wsp[o-]
moż nas Pánie/ czásu káżdego.

16. Czásu nieszczęśćia/ czásu frásunk[u]
wspomoż nas Pánie/ doday ratunku.

17. Prośim kośćiołá swego racz bronić
nieprzyiaćioły iego pogromić.

18. Wykorzeń grzechy/ zgorszenia/ błędy
niech twoia chwała zakwitnie wszędy.

19. Day robotniki ná żniwo swoie/ nie-
szczerze słowo száfuią twoie.

** 20. Prośimy day nam Duchá święteg[o]
niech owoc nieśiem z słowá twoiego.

21. Pomnoż w miłośći/ y w wierze żywey
utwierdź w nadźiei nas niewątpliwey.

22. Racz Pánie Zwierzchność násze spráw[o-]
wáć/ nas pod iey rządem w pokoiu chowáć.

4. Jezu wieczne Boże słowo / przez ktore stánął gotowo / wszytek świát / Jezu mądrośći Oycowska od wszech wiecznośći.

5. Jezuśie książe pokoju / Zwyćiężco śmierci y boju / Hetmánie niezwyćiężony / użyczay nam twey obrony.

6. Jezu pośle Boży / twego Pásterzu stádłá máłego / głowo Cerkwie krwią nábytey / Skáło mocy niepożytey.

7. Krolu Krolow Pánie chwały / Zbáwićielu doskonáły / Przyczyńco nász / ty ná pieczy miey dźiedźictwá twego rzeczy.

8. W pośrzod Bogá y człowieká tyś sam pośrzednik od wieká / tyś Odkupićiel nász práwy / rácz być ná lud swoy łáskáwy.

9. Báránku Boży co długi / krwią płáćisz zá twoie sługi / Tyś ofiárá y Kápłanem / Tyś w domu Oycowskim Pánem.

10. Tyś słońce spráwiedliwośći / Tyś jutrzenká z wysokośći / twoiá świátłość świát oświeca / twoy Duch niech w nas cnoty wznieca.

11. Jezu mánno / Jezu chlebie / ktory rośćie w sámym niebie / pokármie głodnych ochłodo prágnących / y żywą wodo.

12. Jezu dobroći / studnico / JEzu żywotá krynico / pośił nas łáski twey zdroiem / że śię przy tobie ostoiem.

13. Jezu tyś prawdá / tyś drogá / ktora prowádźi do Bogá / tyś nam oyczyzna / tyś drzwiámi / do niebá : Módl śię zá námi.

14. JEzu obrońco zśćiśnionych / JEzu ućieczko strapionych / smętnego uweselenie / podporo ná mdłe sumnienie.

15. Nieumieiętnych Doktorze / Lekárzu cho-

 rych /

tych/ á wzorze/ świetych postepkow: rácz twymi/ wieść nas ścieszkámi práwymi.

16. Nádziejo wiernych: ufánie grzesznych/ zastepco o Pánie/ złoczyncow ná śmierć skazánych/ przyznay nas zá pojednánych.

17. Sedzio umártych y żywych/ gdy podług słow swych prawdziwych/ usiedziesz ná strásznym tronie/ postaw nas po práwey stronie.

18. Przez twe wszystkie spráwy święte/ przez krzyż y trudy podiete/ przez śmierć y zwyćiestwo twoje/ wysłuchay nas sługi swoje.

✶✶ 19. Záchoway nas grzechow zmázy/ dusz y ćiał obroń od skázy/ nagła śmierć mor/ głod y woyny/ oddal/ á zdarz wiek spokoyny.

20. Ockni śie niech twojey łodzi/ burzliwe morze nie szkodzi/ wyrywaj swych ze złey tony/ y piástuy ná Boskiey dłoni.

21. Rozpadź błednych nauk chmury/ á ogrodź te swymi mury/ co o chwale twojey rádza/ y ufność ná tobie sadza.

✶✶ 22. Moca/ lub zdráda nikomu/ nie day przewodźić w twym domu/ á do jedności y zgody/ wiedź w ćie wierzace narody.

23. Niech śie prawdy twey dostánie niewiernym/ niech y pogánie/ cżcza ćie ná wsze świátá strony/ porzućiwszy zabobony.

✶✶ 24. Krola z Rzeczapospolita/ dáruy łáska twa obfita/ miey głowe jego z korona/ pod Boska twoja obrona.

25. Senat jego y Hetmány/ Rycerstwo y inne Stany wszytkie/ w tey źiemi/ rácz twoja okryć opátrzności zbroja.

26. Násze też domowe spráwy/ drogi/ prace y zábáwy/ y cokolwiek jedno mamy/ twey opiece oddawamy.

27. Niech śie przećiw tym opowie twa
ſtraſ/ co ná náſze zdrowie czuja/ niech nam nie
ſie ſſkodza/ ći co nád námi przewodza.

28. Niech nas ognie/ ſſwánki/ ſſkody/ mijá-
a/ y złe przygody: Lecz nade wſſyſtko/ o Bo-
e/ niech nas wieczna śmierć nie zmoże/ Amen.

Pieśn CCLXXXVII.

KRolowi nád wſſemi Krolmi / á Pánu nád
Pány/ ktory on ſam nieśmiertelność ma/
emuż badź cześć y chwała wieczna.

✱✱ Bogu Oycu y Synowi/ y Duchu świete-
nu/ niechay bedźie wieczna cześć chwałá/ jáko
Bogu wſſechmogacemu/ Amen.

PRZYDATKI HYMNOW SWIETYCH.

Ná Advent.

Pieśn CCLXXXVIII.

PRzyszedł do nas Obrzym mocny/ żeby nam był pomocny/ CHRystus Messias Izráelski/ Krol sławny/ stworzyćiel niebieski.

2. Wyniszczył śiebie sámego/ wziął ksztatt sługi podłego/ wziął krewkie ćiáło miásto zbroje/ ztaczájac z Czártem dźiwne boje.

3. Bog Człowiek w jedney Osobie/ sam nie folgujac sobie/ oboję śmierć częsna y wieczna/ zgłádźił męka swa dostáteczna.

4. Słońce niebieskiey jasnośći/ przyszło w kráje ćiemnośći/ oświecáć świátłośćia káżdego/ ná krąg świátá przychodzacego.

5. Stał śię glowa swym wybránym/ sławił ná sobie sámym/ Kośćioł/ ktory wiára buduje/ á spolna miłośćia zwięzuje.

6. Zyśiem/ cudámi/ swem słowem/ pojedynkiem

ynkiem krzyżowem/ tryumfując/ woła káżde-
o/ pod chorągiew do woyſká ſwego.

7. Spiſuje ſobie powolne / mieczem gromi
wowolne/ rzuca ſtrzáły gniewu ſrogiego / ná
złeká prawdźie odpornego.

8. Chce by śię wßyſcy uználi/ żeby łáſki ßu-
áli/ ućiekájąc z błędu/ z niewiáry / pod poſłu-
eńſtwo świętey wiáry.

9. Wtych co śię mu oddawáją / Co jego
łow ſłucháją/ z Oycem z Duchem czyni mießká-
ie/ y z nimi ná wieki zoſtánie.

10. Tákowego duchownego/ gmáchu/ Bo-
á żywego/ ni ćiáło/ ni świat nie zhołduje / ni
iekło/ ni Szátan zwojuje.

11. Szczęśliwy gość pokoy BOży / Cnoty
báwienne mnoży/ z trwog wywodźi/ wzły czás
átuje/ przez śmierć drogę w niebo toruje.

** 12. Pan Jezus Dußy wierzącey/ z ćiáłem
ię rozchodzącey/ Otwiera nieśmiertelne wro-
á/ do poćiech wiecznego żywotá.

13. A ſkoro śię ná ſąd zjáwi / wzbudźiwßy
iáłá ſtáwi/ popráwiczy z Dußą złączone/ á w-
wieczną chwałę obleczone.

14. Tám głowy ſwoje podnioſą/ tám koro-
ę odnioſą/ Vyzrzą Swięći czáſy wiecznymi/
pomſtę Bożą nád niezbożnymi.

** 15. O Pánie z námi złączony / bądź ná
wieki wielbiony/ żeś ná mizerney raczył źiemi/
byt mieć z námi ſługámi twymi.

16. Wielebny poſle niebieſki dawco zbá-
wienney łáſki/ poki świát/ Kośćioł buduy ſo-
bie/ á nam day żywot wieczny w tobie.

Pieśn CCLXXXIX.

Cieß śię Corko Syońſka/ Cerkwi Chrze=

śćiáńſka/ zprzyśćia gośćiá wielkiego /

Zbáwićielá twego/ ráduy śię ſerdecznie

ſpieway mu wdźięcznie/ z śiebie wßyſtkich

ſproſnośći / zrzućiwßy ćiemnośći/ bierz

ßáte świátłośći.

2. Zátrzyi pámięć więźienia/ okow / utrápienia/ miáſto trenu żáłośći/ zacznij Pieśń rádośći/ boć śię już Bog ſtáwił/ by ćię wybáwił/ On bez twojey záſługi / zpłáćił zá śię długi / wźiawßy ſpoſob ſługi.

3. Krol ktory zniebios wyßedł / po ćię ná świát przyßedł/ uwolnić ćię z ćięßkiego/ Járzmá Zakonnego : Krwią ſwoją popłáćił/ co Adam ſtráćił/ więc y zwielkiey ochoty/ ſwoy ſtroj ſwe roboty/ dawáć zá klenoty.

4. Dźiwne tituły jego/ ćięßące wiernego / Krol ćichy/ ſpráwiedliwy/ Zbáwićiel prawdźi=

ey/ Pokoy zwiástuiacy/ tuki kruszacy / á rząd
Krolestwá jego/ przez świát do sámego/ morzá
státniego.

5. Wszystkich do śiebie ludźi/ woła/ śpiace
udźi/ nie odrzuca żadnego/ by też nalichszego /
o niego łáknacy/ podźśie prágnacy / ćiężary
we ná niego/ kłádźćie, biorac z niego/ moc ży-
ia wiecznego.

6. Pełen Boskiey miłośći / zstapił zwysoko-
ści/ Corko Syońska tobie/ tu w dźiecżney ozdo-
ie/ by pogromił śmiele / nieprzyiaćiele / á ty
ierz zpełni jego/ mnostwo dobrá wszego/ zá dar
áski jego.

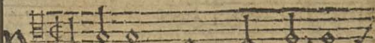
7. Zdáwna Pátriárchowie/ Prorocy Kro-
owie/ z poćiecha go czekáli/ serdecżnie żadáli /
y niebo przełomił/ ná świát śie skłonił / już
pełnił jich żadośći/ ku nászey rádośći / z swey
czerey miłośći.

** 8. Poprośmyż Krolá swego/ z sercá du-
liwego/ by nas w swey wierze chował/ Duchem
wym spráwował/ z miłośierdźia swego / bro-
iac od złego: Dayże nam miły Pánie/ w-
wym spolku mieszkánie/ z toba Krolowánie /
Amen.

Pieśn CCXC.

Nota Pieśni CLVIII,

Albo tą:

PAN Chrystus w swym przyśćiu pier-

 wszym/

wszym/ stáwił śię sługą naniższym/ ale gdy

drugi raz przyydźie/ w Máiestat iák Krol

záśiedźie.

2. Tu był wszystkim miłośćiwy / tám iuż Sędźia spráwiedliwy / wiernym da niebieska radość/ niewiernym piekielną żáłość.

3. Ci są pełnymi nádźieje / ktorych wiárá Cnoty śieje/ bo Owoc záśiewku tego / zbieráć będą dniá sądnego.

** 4. Day nam Oycże w Synu ożyć/ owoć wiáry racż rozmnożyć/ day w dobrym szcżesne wytrwánie / a w niebie wiecżne mieszkánie / Amen.

NA BOZE NARODZENIE.

Pieśn CCXCI.

WEsołym głosem śpiewáymy/ národze-

nie wysławiáymy/ Iezusá Syná Bożego/

dla

dla wybránych ubogiego / świátu nie-

znácznego.

2. Ktory dla nas z niebá stapił / nas w winie náßey zástapił / skruszył kárk wężá stáre go / stwirdźił serca strapionogo / zápomogł wiernego.

3. Więźnie z ćiemnice wybáwił / z frásowá nym radość spráwił / przez swe ná świećie zni żenie / w podłym chlewie urodzenie / y wßech nadz skußenie.

4. Dźiećię się národźiło nam / Syn na wyższego ludźiom dan / rzekł Prorok / dał znáć Gabriel / yż Syn Panny Emmanuel / BOG námi zbáwićiel.

5. Toż Pásterzom zwiástowano / á po po ách obwołano / przez Muzykę zwysokośći / w rzod nocy w wielkiey jásnośći / dla więkßey ádośći.

6. Co od nas Adam odwroćił / to nam Pan Jezus przywroćił / Ray roskoßny / stroy serde zny / żywot od wßech trwog bezpieczny / pobyt Bogiem wieczny.

7. Anieli się rádowáli / wypráwnym gło em śpiewáli / chwała Bogu niebieskiemu / po ój Ludowi Swiętemu / w jednoćie stałemu.

8. Chwalmyż y my Bogá śmiele / yż nam odał poćiech wiele / żywotá nieskończonego / rzez Syná swego miłego / nam własnie dá ego.

**9. O Skarbie Boskiey szczodrości / coś przyszedł pełen miłości / byś każdego udarował którby cię sercem część tował / a twe Słowa chował.

10. Słońce Domu niebieskiego / oświeć znas serce każdego / twojich wyrokow kazaniem / darow zbawiennych nadaniem / cnym wiary wyznaniem.

** 11. Racz do nas Gościu przyspiesżyć / racz nas w sumnieniu ucieszyć / twoja święta uczesnością / Zboru twego społecznością / niebieska radością.

12. Bym cię tu wiara poznali / potym we niebie oglądali / Krolá swego nawyższego / po Práwicy siedzącego / u Oycá wiecznego / A.

Piesn CCXCII.

Nota Piesni CLII.

OYca Niebieskiego / chwalmy ztey miłości :/: Yż nam Syna swego / posłał zwysokości ℣ W Bostwie sobie rownego / Jednorodzonego / ktory w czasu pełności / na się oprocz złości / wziął ludzkie krewkości.

2. Narodzenie Swiete / wnędzy á w pokorze :/: V świata niewziete / sławne w Bożym Zborze ℣ Swięci Patriarchowie Prorocy / Krolowie / nadziekę w nim skłádáli / ná świat go żądáli / nań zchęcią czekáli.

3. Ale im nie dano / Bogá widźieć wżiele:/: ná insze chowáno / tákowe wesele ℣ Pásterzom w oświetności / Anjoł z wysokości / do Bethlehem iść kazał / ná pieluszki wskazał / to Dźiecię ukazał.

4. Ktore Oycá w Niebie / á Matkę ná źiemi :/: Majac / władnie z siebie / ktory Anjeła

imi ☞ Mesiassowe sprawy/ są jego zábá-
y/ już chromi postępują / ślepi wzrok przyj-
ują/ nędzni się ráduią.

5. Wiele ich zadáło/ ná świát przyścia je-
o :/: Nie wiele poznáło / bytność Tworce
wego ☞ Lecz ći co go przyjęli/ tę moc zniego
źięli/ że przysposobionymi / przezeń dźiedźi-
nymi/ są Synmi Bożymi.

6. Ktorzy go miłuią/ woly swą poddáią :/:
Skutkiem násláduią / á-pod krzyżem trwáią
☞ Ci pożywáią zniego/ sumnienia czystego /
rzyczyny się zá nimi/ nie sądźi się znimi/ y
st záwżdy z swymi.

**7. O jednorodzony/ Synu nawyższego :/:
Dla nas národzony / z żywotá czystego ☞
ácz nas odrodźić sobie / day że służąc tobie /
raw twojich przestrzegamy / w wierze się
macniamy/ á przy prawdźie trwamy.

8. Czegosmy już doszli/ z twey szczerey miło-
ći :/: Day bysmy w tym rośli/ zwiáry /y szcze-
ośći ☞ Swiátło ktoreś záświećił / ktoreś
 sercách wzniećił/ day by się pomnażáło / by
o świát y ćiáło/ w nas nie zágaszáło.

**9. Day nam cześć o Pánie/ w niebieskiey
ádośći :/: Day wieczne mieszkánie/ gdźie nie-
nász ćięszkośći ☞ Gdźie ćię chwałą/ Anjeli /
iezmiernie weseli/ day bym z nimi tám byli/
 twarz twoję pátrzyli/ wiecznie ćię chwalili /
Amen.

Pieśn CCXCIII.

NYż usilnie / wszyscy pilnie / głosy
Wyśpiewuiąc / pokrzykuiąc / sercy

bi zmiacymi/ R.
w dźiecznymi/ PánáBogá wyſtawiay-

my/ cześć mu oddawajmy/ pokłony ſtá-

wiaymy.

2. Ze miłego/ Syná ſwego/ świátu dárował :/: Dla zbáwienia/ obżywienia/ go ofiárował ↄↄ— Ktorego to unizenie/ naßych win zgłádzánie/ Duß jeſt uwielbienie.

3. Cześć wiecznemu/ niebieſkiemu/ Oycu bądź dána :/: Ze nas zbáwił/ że nam ſtáwił/ tákiego Páná ↄↄ— W ktorym wßyſcy żywot mamy/ y otrzymawamy/ to o co żądamy.

✱✱ 4. O wielkośći/ twych miłośći/ Pánie Jezuśie :/:Ześ nawietßy/ y naświetßy ták uniżył śię ↄↄ— Do Krzyżá náder ſrogiego/ posłußny ſwojego/ Oycá Niebieſkiego.

5. Náße wine/ y przyczyne/ płaczu wiecznego :/: Smierćiąś zgładźił/ á w prowádźił/ do domu ſwego ↄↄ— Oycáś nam ſwego przejednał/ pokoy wieczny zjednáł/ Raj Niebieſki przyznał.

✱✱ 6. Bądźżeć chwałá/ wiecznie ſtałá/ za twych uczynnośći :/: Stworzyćielu/ Zbáwićielu/ Krolu wiecznośći ↄↄ— Hállelujah powtarzajmy/ z ſercá mu śpiewajmy/ wnim cále dufaymy.

7. Bo on broni/ ſtrzeże chroni/ ſwojich ſług

wiernych :/: Zadaymysz go/ Páná swego / w-
prośbách pokornych ☞ Aby on znas potępie-
nie/ zjął/ przez swe zniżenie/ a dał uwielbienie.

** 8. Panie Chryste/ tyś zajiste/ nasz Odku-
piciel :/: Z wiecznie wziętym / Oycem świę-
tym / Bog y Zbawiciel ☞ Racz krolowáć
miedzy nami/ chętnymi sługami/ łaska twa bądź
námi/ Amen.

NA NOWE LATO.

Pieśn CCXCIV.

DLa swego Obrzezánia / odeym od nas/ Jezu/ złe kochania/ Odrzez serc nikczemności/ a użycz świętey godności/ nam do pożywania/ nadroższego krwie twojey przelania.

2. Dla twojego Imienia/ użycz nam spo-
koynego Sumnienia/ Zbawicielu łaskawy/ po-
fortuń wiernych twych sprawy/ czyń wprawdzie
stateczne/ day w księgach żywotá Imię wie-
czne/ Amen.

NA TRZY KROLE.

Pieśn CCXCV.

Tąż Notą.

RAduy śię z tego wierny/ że nas náwiedźił Bog miłośierny/ z Niebá ná świát zstąpiwszy/ á czystą Pánnę ulubiwszy/ z ktorey wiey czystośći/ przyiął krom grzechu ludzkie krewkośći.

2. Choć o nim nie wiedźieli/ ći co go nachętniey witáć mieli/ iednák śię pilnie ziáwiał/ Anioły z niebá świádki stáwiał/ gwiazdę nową spráwił/ by swe przyśćie dálekim obiáwił.

3. Mędrcy ią obaczyli/ ná wschod Słońca/ po niey śię znáczyli/ drogą trudną iácháli/ w Jeruzalem Páná szukáli/ nic w tym nie wątpili/ iż śię národźił/ śmiele świadczyli.

4. Krol Herod acz śię bozył/ iednák sobą o Krolestwo trwożył/ Duchownych śię dokładał/ Doktorow y Kśięży śię badał/ á oni znáć dáli/ że z Bethlehem Jezusá czekáli.

5. Drogę Mędrcom zpisawszy/ á czás národzenia zrozumiawszy/ rzekł im / idąc pytayćie/ á ználazszy mnie znáć dawaýcie / że národzonemu/ oddam pokłon Krolowi Judskiemu.

6. Z Jeruzálem sławnego / do Bethlehem miásteczká podłego / gdy śię Mędrcy událi/ wnet zgwiazdy śię urádowáli/ zá wodzáią mieli/ áż Krolewicá w domu uyzrzeli.

7. Szczodry dar Złoto dáli/ Myrrhę/ Kádźidło ofiarowáli/ kłámaiąc śię máłemu / dźiećiatku á Bogu wielkiemu / co sercem wierzyli/ to upominkámi wyráźili.

8. Bog przez te świadki świadczył / yż już Syná ſwego poſłáć ráczył / ktorego w Judztwie ſtáwił á po wſzyſtkim świećie oſtáwił / żeby już inſzego / nikt nie czekał / ále przyjął tego.

** 9. Oczy błogoſłáwione / wiernych / ktore ná to ſporządzone / by zwiárą ogłądáły / w ćiele ná ziemi Páná chwáły / Day Chryſte / że y my / ná ćie przez wiárę żywą pátrzymi.

10. Ktoryś dziwny w ſpráwách ſwych / O Boże bądźże tobie chwałá z nich / day byſmy ćie w nich ználi / coś nam z gotował / pożywáli / w nádziejey ná świećie / á po śmierći / w rádoſnym żywoćie / Amen.

O PRACACH PANSLICH.

Pieśn CCXCVI.

PAnie náß Jezu Chryſte / tyś Syn Boży zaiſte / jak w Oycá w ćię wierzymy / rownie jak Oycá czćimy.

2. Tyś słowo nieſtworzone / w wiecznym Oycu złożone / przez ktore wſzyſtkie rzeczy / ſtworzywſzy ma ná pieczy.

3. Y myſmy twym Stworzeniem / twojem wyobrażeniem / z tym śię opowiádamy / że ćię zá Krolá mamy.

4. Tyś dla rodu ludzkiego/ wziął kształt sługi podłego/ tyś nas Bogu zápłácił / á Smierć y Czártás stráćił.

5. Zmartwych wstawszy krolujesz/ w niebie/ w ziemi pánujesz/ kłádąc pod nogi sobie / te co odporni tobie.

** 6. Báránku Boży wieczny/ myśmy twoy lud dziedziczny / tyś jest nász Pan jedyny/ nie ma nic do nas inny.

7. Myśmyć twoji/ Pánie nász/ to świádectwo nam dawasz/ co z nas trwogi zdeymuje/ á wtey ufność wprawuje.

8. Ze gdy się ná Sąd zjáwisz / po práwicy nas stáwisz/ y każesz nam do swego / Krolestwá dziedzicznego.

** 9. Jezu Chryste nász Pánie/ wieczne Swiętych kochánie / ukaż się w swey sławności/ pobierz nas do rádości/ Amen.

O MECE PANSKIEY.

Pieśn CCXCVII.

Chryste Krolu/ stworzycielu/ jedyny nász Zbawicielu/ przyjmij od nas chwały wdzięczne/ y prosby násze serdeczne.

2. Tyś od Bogá Oycá z niebá / widząc iż nam tego trzebá/ przyszedł do nas w ten nędzny świat/ z czystey dziewice śliczny kwiat.

3. W tym świętym ktoreś wźiął ćiele/ náſtąpiłeś ná śmierć śmiele/ ćiałem odkupując ćiáło/ áby w piekle nie gorzáło.

4. Zdrádzoneś w Ogrodźie w nocy/ będąc pełen Boſkiey mocy: bo na twe wznák padli ſłowo/ co ćię iąc chćieli gotowo.

5. Day Jezu byſmy padáli/ tobie śię ná częśc kłaniáli/ Słow twych uprzeymie ſłuchaiąc/ w poſłuſzeńſtwie ſług twych trwáiąc.

6. Jętyś byś uwolnił ięte/ zhańbioneś ábyś przeklęte/ wierne ſwe ubłogoſłáwił/ w pokoiu niebieſkim ſtáwił.

7. Oczy twe święte záwito/ twarz pięśćiámi ſliczną bito/ mowiąc: powiedz nam záiſte/ kto ćię bije JEzu CHryſte.

8. Oświęć ſerdeczne ćiemnośći/ Duchem ſwoim zwyſokośći/ bym śię ćiemnośćią brzydźili/ á twym śię świátłem ćieſzyli.

9. Języki ná ćię fałſzywe/ świádki ſtáwiono kłamliwe/ wzdáiąc ná śmierć niewinnego/ zá dobroć Boſtwá świętego.

10. Day bym śię práwie ſądźili/ złość tłumiąc w twey woli żyli/ á dekretem gniewu twego/ nie ſądź nas dniá oſtátniego.

11. Byłeś y ubiczowány/ po wſzech członkách zmordowány/ ćierniem ćię koronowano/ á naświętſzą krew rozlano.

12. Rány twe náſze zbáwienie/ á koroná uwielbione/ twoy bicz znák náſzey wolnośći/ ſłup utwierdzeniem w ſtátecznośći.

13. Ná śmierćieś z Miáſtá wiedźiony/ nieśieniem krzyżá ztrápiony/ ná ktorym miedzy zbojcami/ wiśiſz/ Pánie/ náſz nád Pány.

14. Day krzyż náſz chętnie dźwigamy/ zá

toba pochutniwamy / niosac twoje pohanbi-
nie/ biorac szczesne dokonczenie.

15. Niech cie w sercach w uściech mamy/ :
JEsu niech zożywamy / twojey świetey ucz-
snosci/ tu doczesnie y w wiecznosci/ Amen.

NA WIELKA NOC.

Piesn CCXCVIII.

Notą Pieśni LXXXVI.

PAnie JEzu CHriste/ day nam serce czyst-
rządź wierne Chrześciany/ przez twe drog-
naświetsze rany/ Panie Boże nasz.

2. Vslysz nasze głosy / day spokoyn: czás-
day nam ogladać wiele / Chwalcow/ w twy-
powszechnym Kościele / Kyrieleyson.

3. Ktorys wstał zajiste/ wstrzes nas JEz-
CHryste/ day bym zgrzechow powstali/ z świe-
tymi godnie obcowali / Panie smituy sie.

** 4. Jednaczu jedyny/ w tobie my dufamy
w Imie twe prosząc Oyca /, by nas zbawił ra-
czył do końca/ Panie CHriste nasz/ Amen.

Piesn CCXCIX.

JEzu CHRyste Wykupicielu/ wstałes
Naprzod Pániam cie szukájacym: potym

zmartwych nasz Zbawicielu/ do wierny-
Vczniom porzewniajacym / stáwiles

chci

chcés śie ſpieſzył / żebyś je u'cieſzył/ N.
śie rádośnie / 'cieſzyłeś je głośnie /

Miſtrzá ſwego znayćie/ mnie śie nie lękay

'cie/ pátrzćie ná me rany / Pan ukrzyżo-

wány/ Pokoy wam zwiaſtuje/ wiecznośc

gotuje/ ták 'cierpieć było trzebá/ abym

wſzedł do Nieba.

2. Apoſtołowie go widáli/ y dla niego gár-dłá ſkłádali / day nam krzyż nieść dla 'ciebie/ day śie uyrzeć w Niebie :/: Gdźie krolujeſz w ſwey wielmożnośći / kędy jeſt ſkład wſzelkich rádośći/ ſzczęśliwy ktory ſwoje/máją tám po-koje ✠ W twym Kroleſtwie wiecznym / ná placu bezpiecznym kędy nie morduje/ Smierć/ ni złá pánuje/lecz wzrok wdźięczny Boży/mno-ſtwo dobr mnoży/ rádość niewyſłowiona/ſłá-we nieſkończona.

3. Oycá/ Syná/ Duchá świętego/ Chwałmy wſzyſcy zſercá práwego/ bo nam Pan zmar-

twych wstáły/ dał przyczynę chwały :/: Smierćią swoją śmierć wieczną skáźił/ gorzką męką Czártá poráźył/ zstąpił do piekłá śmiele/ nábrał/ łupow wiele. Mártwym do żywotá/ ćiáłom otwárł wrotá/ ćiż po wstániu jego/ do Miástá Swiętego/ przychodząc znáć dáli/ że z mártwych wstáli/ day Jezu że też y my/ z tobą ożywimy.

** 4. Wznieśmyż sercá do wyższych włośći/ gdźie jest CHrystus nieśmiertelnośći/ kędy święći Anjeli/ są záwsze weseli :// Tego co jest wzgorę szukaymy/ o niebieski zbior się stáraymy/ ták ná wieki szczęsnymi/ dá Pan Bog będźiemy :/: Ciészymy się z ćiebie Pánie/ ktoryś w niebie sam ty nas do swego/ Ráju dźiedźicznego/ bierz/ że ćię serdecznie uczćimy wiecznie/ z Anjoły niebieskimi/ y z chwalcy źiemskimi/ Amen.

Pieśn CCC.

O Chryste wskrzeszony/ tyś Krol wywyższony/ możny zwyćiężyćiel/ z grzechow Wybawićiel/ ktoryś śmierćią swoją drogą/ tego/ co nas wdał w śmierć srogą/ ná głowę wężá stárł nogą.

2. Broń zá twego Pánſtwá/ wßego Chrze-
ściáńſtwá/ zwłáßczá oſobliwych/ ſług Duchem
twym żywych/ wßędy/ y czáſu wßelkiego/y tezo
wielkonocnego/Duchem rządź á zbaw od złego.

3. W ten dźień Wielkonocny/ Pan JEzus
Bog mocny/świátá odkupićiel/ á Piekłá zbur-
żyćiel/ zmartwychwſtáiąc ſtroże ſtrwożył/Pie-
kło y Szátáná zburzył / thron ſwoy w Niebie
záłożył.

4. Już ná wyſokośći / pánuie wláſnośći /
wywyßon doſtoynie/ubogácon hoynie/Bog nie
ſłußnie oſadzony/ ieſt Sędźia poſtánowiony /
ná powßechne świátá ſtrony.

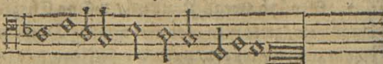
5. Pánie wznieś do śiebie ſerc náßych/ bym
wniebie/ ſwe kochánie mieli/ zá tobą bieżeli/ ku
twey chwale zmártwychwſtáli/ mąk piekielnych
nie uználi/ á wſłáwie twey krolowáli.

✕✕ 6. Oycze/Synu/ Swięty/ Duchu nie ob-
ięty/ żadnemi chwałámi/ ſmiluy śię nád námi/
áby bym w twym Kośćiele byli/ ná świećie to-
bie ſłużyli/ á w niebieśiech śię ćießyli/ Amen.

NA WNIEBOWSTAPIE-
NIE.

Pieśn CCCI.

Chwalmy wßyſcy Krolá niebieſkiego /
wdźień zwyćięſtwá iego wielmożnego /
ſpiewáy-

ſpiewaymy mu z ſercá ſczerego.

2. Poiedynek wmęce odpráwował/Smierdia Krol naſz ſzatana zwoiował/Krwia Teſtámentu ſwych ratował.

3. Po zwyćięſtwie woyſká piekielnego/ nim odſzedł do Nieba dźiedźicznego / ná práwice Oycá wiecznego.

4. Vcznie ſwe ſtwierdzał znáki pewnymi/ báwiac śię przez dni czterdźieśći znimi / po zmartwych wſtániu ſwym ná źiemi.

5. Kazał áby śię nie rozbiegáli/ lecz w Ieruzalem dáru czekáli/ przez ktoryby mocy nábráli.

6. Do odpráwy poſelſtwá nowego / wſzyſtkiemu świátu pożytecznego/ w Evangeliy zámknionego.

7. Te zſwymi odpráwiwſzy rozmowy/wdźięcznymi ie pożegnawſzy ſłowy / wſtapił Pan ná obłok gotowy.

8. W tym śię dway Anieli poiáwkli/ pytáiac przeczby w Niebo pátrzyli/ O Iezuśie záś ták świadczyli.

9. Iáko widźićie wſtepuiacego / w obłoki wielmożnie idacego / ná práwicy Oycá wiecznego.

10. Ták śię záśię iáwnie ná ſad ſtáwi / y znák ſwoy Syn człowieczy obiáwi/ ſkoro wſzyſtkie rzeczy nápráwi.

** 11. Wierni pátrzćie ná Wodzá ſwoiego/ cżćia wieczna ukoronowánego / dufaiac weń ćieſzćie śię zniego.

12. Dla

12. Dla nas z nieba przyszedł by nas zbá-
wił/ tám záś odszedł by śię Oycu stawił/ á Zbor
Duchem świętym nabáwił.

13. Zá ludem swym w niebie oręduje/ z tám-
tąd we wszech Národźiech pánuje/ á sławę wy-
brannym gotuje.

14. Do ktorey rycerstwá woła swego/ á ma
pozor pilny na káżdego/ ktory jest pod chorą-
gwią jego.

** 15. Day JEzu bym zá tobą śpieszyli/ day
bym twych chęći wdźięcznymi byli/ gdźieś ty/
bym serca obroćili.

16. Cześć serdeczną tobie oddawamy/ á ćie-
bie o przyczynę żądamy/ tobie śię cale powier-
zamy.

17. Błędow/ grzechow racz nas uwárowáć/
Duchem świętym do końca spráwowáć/ w nie-
bie day z sobą triumfowáć/ Amen.

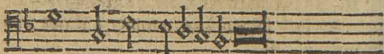
NA SWIATKI.

Pieśn CCCII.

PAnie JEzu do ćiebie wołamy/ twey po-
korne świętey łaski żądamy/ day bym jey
ták hojnie w sercu doználi/ żebyśmy już

więcey prágnienia nie uználi / day bym

wniey wiecznie obstkowáli.

2. Nauczyciela Duchá świętego/rácz zesłáć w káżdego sercá wiernego / że się niepráwośći wszech wystrzegáją/ raz umárwszy grzechom im się nie ożywáją / dniá łáski márnie nie obracáją.

3. Vważ Boże ják się rozmnożyli/ ják fałsz ná twą prawdę źli násádzili/ te grom: á sług godnych twych day nam wiele/ ktorzyby głośili Ewángelią śmiele/ żeby brzmiáłá/ wszędzie w twym Kośćiele.

4. Rácz uprzątnąć zgorszenia/záwády/rácz odkryć y z háńbić szátáńskie zdrady / oświeć świát jásnośćią słowá swojego/ Duchu święty dawco rozumu niebieskiego/ prostáczkom zjaw skarb Krolestwá twego.

** 5. Day nam godnie/Jezu Chryste/ Pánie/ ćiáłá twego y krwie twey używánie / racz nas sobą kármić Boże nász sobie / á my z ćiał swych z łáski twojey stáwim dom tobie / ná twą cześć/ ku swey duszney ozdobie.

6. Zá święty Stoł nabożnie zá śiadajmy / z weselem Anjelskich straw zażywajmy / ćiesząc się z świętymi święta spolnośćią / Oycá / Syná / Duchá Swiętego uczesnośćią / zdrowiem / sławą y wieczną rádośćią / Amen.

O Troy-

O TROYCY SWIETEY.
Pieśn CCCIII.
Notą Pieśni LXXXVIII.

O chwalebny Boże w Troycy Swietey/ iednośćia Możnośćia rowno ziety. Tyś nas ráczył Stworzyć z swey możnośći/ odkupić/ y Poświećić z Miłośći.

2. Nas lud/ ktorys obráć sobie ráczył/prośim byś łáskę swą nieprzebaczył. Zá co ćie wiecznie będźiem wyznawáć/ y tobie chwałe/ powinną wzdawáć/ Amen.

O PRZYMIERZU BOZYM.
Pieśn CCCIV.
Notą Pieśni CCXX.

Ach nieśmiertelny Boże/ moy niebieski Pánie/ nákłoń kumnie ucho swoje/ wysłuchay wołánie.

2. Anieráczże mie opuszczáć z Miłośierdźia swego/ ále mi rácz z łáski swojey/ dáć Duchá świetego.

3. Ktoryby serce moje ochotnie spráwowął: A żebymi drogi twoie wiernie pokazował.

4. W ktorych szczyrośći żebym już zá tobą chodźił: y od woli twojey Zdrożnych wystepkow niepłodźił.

5. Stworzyćielu nász Pánie/ przez Syná twojego/ ćiebie proszę uniżenie/ rządź Duchá mojego.

6. Zebym ja znał wolą twą/ y też wedle niey

żyt: Y Zboru Syná twojego/ bym żywym członkiem był.

7. Niedopuszczay w serce me nigdy nic tákiego/ coby Słowu twojemu być miáło przećiwnego.

8. Ku czći chwale twey świętey rácz wszytko spráwowáć/ we mnie: A potym pielgrzymstwie/ rácz wieczny żywot dáć/ Amen.

Pieśn CCCV.
Notą Pieśni CCXXXI.
Durch Adams Fall ist gantz 2c.

ADam świát cáły záráźił z niego grzech dźiedźiczemy :/: On náturę nászę zkáźił/ w nim umárli leżemy. Gruntownego procz Boskiego/ rátunku nie znajdujem: Spráwiedliwy/ popędliwy/ gniew przećiw sobie czujem.

2. Gdyż wąż piekielny swojimi/ Ewę w upadek wpráwił :/: Y zwiodł słowy kłámliwymi/ w zgárdę słow Bożych spráwił. Smierć w prowadźił/ lecz Bog rádźił/ jákoby nas rátowáć: Syná swego/ namilszego: Niechćiał dla nas litowáć.

3. Jáko tedy przez Adámá/ cudza winá gniemy :/: Ták nie swym/ lecz Krystá Páná/ żywotem záś żyjemy. Jáko ownym/ Adámowym/ upadkiem umierámy: Ták zbáwienie/ odrodzenie: Z śmierći Chrystusá mamy.

4. Jeżliż nam Syná dárował/ co niegodnych zástąpił :/: Smierćią/ śiebie ofiárował/ á potym w niebo wstąpił. Już dufamy/ pewnie mamy/ z mak wiecznych uwolnienie: Już Oycowskie słowo Boskie: Jest śmierći osłodzenie.

5. On jest droga y świátłośćia/ żywotem/ prawdą/ drzwiámi :/: Twarzy Oycowskiey

ják noścsia/ słowem wiecznym/ Bog z námi. Dla obrony z káždey strony/ już mamy gotowego: Opuśćsita/ ludzka śiłá: Nie wydrze nas z rąk jego.

6. Wzdalon od niebieskich progow / kto zbáwienia swojego :/: szuka y u obcych Bogow/ y zrámienia ludzkiego: Nie do nieba/ wiedźieć trzebá/ tákowy śie dostánie: Lecz w srogiego/ piekielneao/ Zboice mocy zostánie.

* 7. Kto w Bogu ma swe ufanie/ nie bywa pohánbiony :/: Bo gdy ná tey skále stánie/ choćiaż jest ogárniony. Kłopotámi/ trudnośćiámi/ od swántu jest daleki: Gdyż rátunku/ w swym frásunku/ wierny dostapi wszelki.

* 8. Pokornie ćie proszę Panie/ niech mie nic odstepuje :/: Słow twych świetych przykazánie/ niech skáza grzech uczuje. Niechay bedźie zemna wszedźie/ łaska twa / kto jey żada: Ostoji śie/ nic boji śie: Y śmierći nic oglada.

9. Jásno słow twych gorájaca / Lampá / spráwi me nogi :/: Ják zorzá rano wschodzaca/ by nie z stapiły zdrogi. Gdźie tá wschodźi/ cżtek dochodźi/ z obietnic Bogá swego: skutku świetych / z wiáry wźietych: Darow Duchá świetego/ Amen.

O WIERZE CHRZESCIANSKIEY.

Piesn CCCVI.

Ich glaub in GOtt der geschaffen hat.

W Bogá swego wszechmocnego / Oycá

 tworce

* 2. W Syná jego/ Jedynego/ wierzemy w Jezu Chrystá : Co go wźiętym/ Duchem świętym/ Máryá Pánná czysta/ poczętego/ w ćiele stáwiłá świętego.

3. Ukrzyżowan zámordowan / po śmierći pogrzebiony : W piekło zstąpił/ nas zostąpił. Od śmierći uwolniony : Dniá trzećiego / powstał możnie/ z grobu swego.

4. W niebo wstąpił/ gdźie dośiadł / Práwice wielmożnośći/ Oycá swego/ Dniá sądnego/ przyjdźie záś w oświetnośći: Ná sądzenie/ y odpornych potępienie.

* 5. Spolnie znamy / wyznawamy / Bogá Duchá świętego. W nim żywiemy/ wen wierzemy/ z Oycem/ z Synem rownego. Zbor wybrány/ Bogu sámemu poznány.

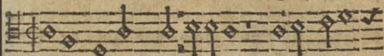
* 6. Tu zniesienie / odpußczenie/ grzechow náßych wierzemy. Ciał powstánie : Gdźie o Pánie/ z łáski twey odbierzemy/ skarb przyßłego : Zywotá nieskończonego/ Amen.

O MIŁOSCI KU PANU JEZUSOWI.

Pieśn

Pieśn CCCVII.

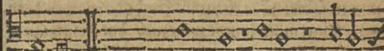
Wie schön leuchtet der Morgenstern.

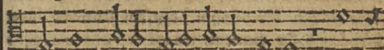
O Jutrzenko z wysokośći / pełna łáski / Synu Dawidow y Pánie / jedyne mo=

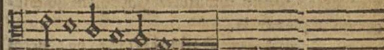
spraw zacnośći: Rożczko ze pnia Jes=
se kochánie: Pocʼiecho sercá

sego: R.
mego. M ziecżny / ślicżny / Rajco

dźiwny / Boże śilny uwielbiony: Nád

niebiosá wywyższony.

2. Tyś głowy mojey Koroná / Syn Boży z Máryey łoná: O Krolu wiekuisty :/: Tyś sercá mego / Lilia / á twoja Ewangelia: Mey duße pokarm czysty Jo. Tyś moj / Jam twoj / Hosiánná / świętás Mánná / syć nas sobą: Dobrze nam ná wieki z tobą.

3. Rubinie gláncu piȩknego / zápuść w głę=bią sercá mego / Promień twoiey miłośći :/: Day mi przy sobie wytrwánie / nie pozbawiay

mię o Pánie/ ſwey świętey uczeſnośći. Blę-
dne/ więdnę/ Rożo święta/ w niebowźięta/
pośił ſerce/ po tobie zránione wielce.

4. Pełenem w ſercu rádośći/ gdy twego o-
ká jaſnośći/ ſkutek zbáwienny czuję :/: Gdy
śię mocą duchá twego/ tákże ſłowá náświętſze-
go: Ciáłem/ krwią pośiłkuję ☞ Wewnątrz/
zewnątrz/ ſwey litośći/ y miłośći/ gorącośćią:
Ogrzey/ weſprzyi wſzechmocnośćią.

* 5. Boże Oycze/ moiá śiło/ gdy jeſzcze świá-
tá nie było: Jużeś mię umiłował :/: Syn
twoy poślubił mię ſobie/ zbáwienie ſpráwił
ſam w ſobie: Skárbem mi śię darował ☞ Pan
moy/ Bog moi/ żywot wieczny/ byt beſpieczny/
tám mię ſtáwi/ chwałę mi ſwoję objáwi.

6. Ná Arfie weſoło gráyćie/ dźwięk przy-
jemny wydáwayćie: Pląſay wſzyſtko z rádo-
śćią :/: Jáć śię z ſwym Jezuſem Pánem Oblu-
bieńcem y Hetmánem/ złączę trwáłą miłośćią
☞ Z huczkiem/ z Krzykiem/ przyſtępuyćie/ tri-
umfuyćie/ Páná chwalćie/ z Krolem go wie-
cznym przyznayćie.

* 7. O Roſkoszy/ O rádośći/ tego co Oycem
wiecznośći/ zá ſkarb Jezuſá kłádę :/: On mię
nábawi wiecznego/ ráju ućiechy pełnego: Tám
z tych krajow zájádę ☞ Amen/ Amen: O
Korono/ mą obrono/ przyndź co prędzey: Nie
zoſtawiaj mię w tey nędzy/ Amen.

ZALECENIE MILOSCI BRATERSKIEY.

Pieśn CCCVIII.

z Pſalmu CXXXIII.

Notą Pieśni CCVI. Albo ták:

JAko rzecz piękna/ jáko rzecz przyjemna/ pátrząc gdźie miłość pánuje wzájemna: A brácia sforni wszczyrey uprzey mośći/ strzegą jednośći.

2. Nie ták jest wdźięczny/ oley bálsámowy/ świeżo wylany ná włos Aronowy. Z tąd wonny płynie/ áż ná kráy bogáty/ Ostátniey száty.

3. Nie ták roskoszne/ krople są perłowe/ niebieskiey rosy / ktore Hermonowe / Pástwiská zdobią/ kiedy wstáje z morzá/ Ognista zorzá.

* 4. Bo kedy zgodá święta przemieszkawa / tám Pan niebieski / wszystko dobre dawa: Wzbudzáiąc záwżdy ná mieysce Oycowe/ potomstwo nowe/ Amen.

O WIECZERZY PANSKIEY.

Pieśn CCCIX.

DUcże Swięty/ Krolu wiekiem nie poczęty.

Tyś z potrzeby ludu swego / dał ná
By ćie zá nas uszánował / ná krzy=

świát Syná miłego / od dawná obiecá=
żu śie ofiarował / á nam zbáwienie zgo=

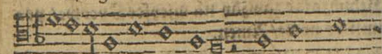

nego.
tował.

O mądrośći / O Tworco wiecznośći.

Chryste z Pánny národzony / głosem z nieb ostáwiony / godny Anielskiey pokłony :/: Ty wiernym do niebá droga / tyś dał zá świát n śmierć sroga / ćiáło / y krew swoie droga.

O miłośći / o szczodrośći / wdarzech wszie=

ky / wieczny Boże / Duchu Swięty.

Ktory do wdzięczney Jednoty / Ludźio do dawasz ochoty / mnożąc wszystkie święte En ky :/: Przez wewnętrzne dárowánie / y zwier wne nsługowánie / y ważne dobr twych uzn nie.

O Świe

Jedyny n
w mądrośći
Nawyższy P
żegnány / w

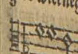

Ziemie /

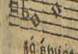

wielebnoś

Do ćiebie
bie nie mam
Ze wszyst
głos wierne

Báránku

zá świát

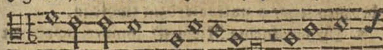
swego / sr

Dźiś w t
ćie śięgamy
bie :/:

O Swięty Pan Bog nad zastępy.

Jedyny w Boskiey istnośći / nie ogárniony w mądrośći / nie pojęty w wßechmocnośći :/: Nawyżßy Panie nád Pány/Boże wiecznie pożegnány/ w miłośierdźiu nieprzebrany.

Ziemie/ Niebá/ twa okazáły/ pełen twey

wielebnośći/ pełen y chwały.

Do ćiebie z serca wołamy / godnośći w sobie nie mamy / w obietnicách twych ufamy :/: Ze weyrzyß z przybytku twego / á wysłuchaß głos wiernego/ Kośćiołá Chrześćiáńskiego.

Báránku Boży Chryste Pánie/ coś odniosł

zá świát káránie/ przyczyń się do Oycá

swego/ skroć gniew jego.

Dźiś w wielkiey naßey potrzebie / prozbą ćię śięgamy w Niebie/ wiárą się ujmując ćiebie :/:

Pewni/ że dla twey przyczyny/ zjęte będą
násze winy/ á iż nas weźmie za Syny.

* Ztąd y Swiętym roska radości/ że Bog
ich wszystkie żądości/ dla swojego napełni Sy=
ná miłego.

Temu zupełnie wierzymy/ Oycze Swięty iż
bierzymy/ to oco ćiebie prośimy :/:

Przez pośrzednika naszego / z zasługi na=
drozszey jego/ á zmiłośierdźia twojego.

* Chryste chlebie Niebieski żywy/ tyś pokarm
Swiátá prawdźiwy/ dostateczny/ w tobie ma=
my żywot wieczny.

Idąc ná mękę krzyżową/ raczyłeś stáwić go=
towa/ wybránym wieczerzą nową :/:

Gdyś w swe ręce chleb wźiąć raczył/ á ten
swym ćiáłem wyswiadczył/ ktoreś ná śmierć
wydáć raczył.

* Zbáw nas o Jezuśie nasz drogi/ boś zá nas
nośił krzyż srogi/ y krew z swego przelał ćiáłá
naświętszego.

Tyś w ręce Kielich wźiąć ráczył/ y on swoją
krwią wyświadczył / ktoraś nam Oycá ura=
czył :/:

Kazałeś wszytkim pić z niego/ ná pámięć sko=
nánia swego/ y odkupienia naszego.

* Chryste Krolu Pánie nád Pány / przysze=
dłeś Bog pożegnány/ sam dla śiebie / uwielb
nas ná wieki w niebie.

Swiatośćiami pozwierzchnymi / przez po=
selstwo swe ná ziemi / upewniasz nas żesmy
twymi :/:

Wewnątrz przez Duchá świętego / śiebie
podawasz sámego/ Duszy ludu wybránego.

* O racz nam dać święty nasz Pánie/ godnie
śiebie

śiebie używánie/ do żywotá/ otworz nam łáski swey wrotá.

W mocy pokármu żywego/ wiedz przez pusczá świátá tego/ do kraju obiecanego.

Niech praw twojich przestrzegamy/ day pokusy z wyćiężamy/ day ći w Niebie cześć oddamy/ Amen.

O UCZYNKACH Y DOBRODZIEYSTWACH BOZYCH.

Pieśn CCCX.

Notą Pieśni CXCIV.

O Wszechmocny moy Pánie/ Tworco świátá tego :/: Niebá/ ziemie y morzá/ y co wnich wszytkiego ❧ Od ćiebie wszytko dobre/ nam nędznym przychodźi. Cokolwiek źiemia daje/ co śię w wodach rodźi.

2. Hoyny łáski twey skarby/ nigdy nieprzebráne :/: Ktore z ręki twey szczodrey bywáją nam dáne ❧ Te oświadczáją wielkość miłośierdźia twego: w ktorym tu chowáć raczysz człowieká nędznego.

3. Jeszcze dáleko większe raczyłeś ślubowáć :/: Człeku rozkoszy/ potym żywoćie dorowáć ❧ Zeby jedno był wdźięczen dobrodźieistwá twego/ á tobie wiernie służył/ z umysłu práwego.

4. A ták nie rácz opuszczáć mnie w tym wieku moim :/: Serce/ Duszę/ Ciáło rządź Duchem świętym swoim ❧ Ku czći twojey żebym żył/ á Syná twojego: Niech żywym członkirm będę/ y zboru świętego.

5. Chwałá tobie Oycze nász / Boże Stworzyćielu :/: Y tobie Synu Boży / nász Odkupićielu :/: Y ty Poćieszyćielu Boże Duchu święty / bądź chwałon / jedną z Oycem z Synem Chwałą zięty / Amen.

Pieśn CCCXI.
z Psalmu VIII.
Nota Pieśni CCVI. Albo CCCVIII.

WSzechmocny Pánie / wiekuisty Boże :/: Kto śię twym spráwam / wydźimowáć może / kto rozumowi / ktorym nie zmierzony / ten świát stworzony.

2. Gdźiekolwiek Słońce / miece strzały swoje :/: Wszędy jest zacne / święte Imię twoje. A słowy niebo / ogarnąć nie może / twey / wieczny Boże.

3. Niech źli / jáko chcą / ćiebie mierzą sobie //: Z ust niemowiątek / rośćie chwałá tobie. Ku więtszey hánbie / y ku potępieniu: Złemu plemieniu.

4. Twoj czyn jest niebo / twoich rąk robotá :/: Gwiazdy jáśnieysze / wybránego złotá. Ty co raz nowym / świátłem zdobisz wdźięczne / koło mieśięczne.

*5. A człowiek co jest? Że ty niestworzony :/: Wszystkiego twórcá / y Pan niezmierzony / raczysz go pomnieć? Czym jest syn człowieczy / godźien twey pieczy.

6. Takes go uczćił / y przyozdobił :/: Żes go z Anjoły tylko niepołożył. Postáwiłes go / Pánem nád zacnymi: Czyny swojimi.

7. Dałes w moc jego / wszystkie bydłá pol-

ne :/: Dałeś y leśne / zwierzęta swowolne. On na powietrzu / ptastwem / pod wadami / władnie rybamy.

8. Wszechmocny Panie / wiekuisty Boże :/: Kto się twym sprawam / wydziwowáć może? Kto rozumowi / ktorym niezmierzony / ten świat stworzony / Amen.

Pieśń CCCXII.
z Psalmu LXVI.
Nota Pieśni CXCIII.

WSzystká ziemia / wszystkie kráje: Y gdźie jasne Słońce wstaje. Y gdźie wbystre szumne morze / zapadają pozne zorze.

2. Wykrzyknićie / wsłodkim pieniu: K woli Pańskiemu Imieniu. Sławę jego wynaszayćie / dobrodźieystwá wyznawayćie.

3. Mowćieś / komu słow dostánie / twoje śiłę sławię / Pánie. Twoy strach tobie wszystkie śćielę / pod nogi nieprzyjaćiele.

4. Tobie niechay / chwałę daje / wszystka źiemia / wszystkie kraje. Tobie niechay bije czołem / Cokolwiek świat obszedł kołem.

5. Do mnie śię wszyscy udajćie / á spráwy Pánskie poznajćie. Dźiwny to Pan / dźiwnie rádźi: O swey ná świećie czeladźi.

6. Morze w twardy grunt obraca: Bystre rzeki ná wspak wraca. Anismy stop omoczyli: A brody wielkie przebili.

7. On światem / jako chce / toczy: Nád wszystkiemi trzyma oczy. Zmiennikom ućiera rogi: Nie rozumiey / być był srogi.

8. Wyznawayćie imię Pánskie: Wszystkie

Ná-

Národy Pogáńskie. Niech po świećie pełno wszędzie: Jego zacney chwały będźie.

9. Ten nas/ z swey dobroći zywey: Odiął śmierći utwápliwey. Ten uchował / wćięszkie trwogi: Szwánku násze liche nogi.

10. Prawiś nas/ O wieczny Boże/ogniem z probował: niemoże/śrebrá lepiey nikt doznáwáć: Y ogniá więcey dodáwáć.

11. Wegnałeś nas wdoł pokryty/ włożyłeś ćiężar nie zbyty/ nágrzbiet nász upracowany: A ná głowę ćięszkie pany.

12. Przez ogień/ przez wody srogie: Szliśmy: A tyś nas ubogie. Krom urázu / y krom szkody: Przyprowádźił do ochłody.

13. Przetoż o Boże prawdźiwy / náwiedź twoy dom szczęśliwy/ y ołtarze krwią nápoię: Iszcząc obietnice swoie.

14. Tobie Pánie zárzezány: Koźieł/ y Báran wybrány. Iuż ćielce/ y tłuste wáły: Gotuią śię ná twe stoły.

* 15. Spiesz śię do mnie/ wierny Zborze: Co służysz Pánu w pokorze. A usłyszyćie w swe uszy/ iáko łáskaw Pan mey duszy.

16. W tęgom ia/ w swym frásunku: W swych troskach szukał rátunku. A serce dobrze kuszyło: Bo tám fałszu nie niebyło.

*17. Kto w swym sercu / zákał nośi: Táki Páná prozno prośi: Mnie dał według / mey nádźieie: niech mu śię cześć/wieczna dźieie/ A.

Pieśn CCCXIII.

z Psalmu CIV.

Notą Pieśni XLIV. ábo CLXIX.

DUszo śpiewáy Pánu pieśń / O nieogár-niony: Niebá y źiemie spráwco/ wielceś uwielbiony.

2. Ciebie obeszłá wkáło / cześć y świetna chwała: Ciebie jasność/ jáko płaszcz ozdobny/ odźiáłá.

3. Tyś niebo jáko namiot/ rozbił ręką swo-ja: Nad nim wody/ zá twojim rozrządzeniem/ stoja.

4. Chmury twoy woz / twe konie/ wiátry nie ścignione: Duchy posłáńcy / sludzy gro-mny zápalone.

5. Twym rozumem ták miernie / źiemiá u-sadzona: Ze ná wieki nie będźie/ nigdy poru-szona.

6. Ná tey jáko powłoká/ przepáśći leżáły: A gory niezmierzone/ wody zakrywáły.

7. Ale skoroś rzekł słowo/ á niebo zágrzmiá-ło: Wody spádły/ á morze/ ná dok uciekáło.

8. Stáły ku gorze poszły/ pola rozćiągnio-ne/ opánowáły mieysca/ przez ćię náznáczone.

9. Zamierzyłeś kres pewny/morzu / że wie-cznymi/czásy/wezbráć niemoże/áni szkodźić źie-mi.

10. Ty wstále ukázujesz/ drogę zdrojom no-wym: Ktore pośiłek niosą / rzekam krzyszta-łowym.

11. Tu się wszelki zwierz chłodźi/ ktory wpo-lu żyje: Tu łoś/ mieszkániec leśny/ upragnio-ny pije.

12. Támże ptacy mieszkája/ á wkrzakách źie-lonych: Nie przestája powtarzáć/ pieśni ulu-bionych.

13. Ty żpáłacow twych świętych / Oycze u-wiel-

wielbiony/spuszczasz ná niską ziemię/ deszcz nieprzepłácony.

14. A oná nieprzebránej/łáski twojej syta: Wszystkiego wszystkim statczy/ z tąd trawa obfita.

15. Bydłu ku pożywieniu/ z tąd zioła ogrodne: Y wszelki rodzay zboża/ z tąd wino łágodne.

16. Dobrey myśli naczynie/ z tąd chleb ktory snádnie: Siłę twierdźi/ z tąd olei/ po ktorym twárz głádnie.

17. Táż wilgotność y łásy/ żywi niezmierzone: Y Cedry ná Libánie/ twą ręka szczepione.

18. Tám Wroble gniazdá noszą/ jedłá Bośćianowi: Sárnam gorá mieszkánie/ skáłá Krolikowi.

** 19. Tyś ná znák czásow spráwił/ błędną twarz Mieśięczną: Ty niepowśćiągnionego/ słońcá lámpę wdźięczną.

20. Prowadźisz do zachodu/ w tym nocne ćmy wstája: W ten czás łésne bestyje/wszystkie się ruszája.

21. Lwiętá ryczą/ pokármu/ żądájąc od ćiebie: Skoro zás jásna zorzá/ zákwitnie ná niebie

22. Zwierz do jáskiń uchodźi/ ludźie nástępują/ ná roboty/gdźie tákże/do mroku prácują.

** 23. Zacne są twoje sprawy/ y wielkiey mądrośći: Pełná jest wszystká źiemiá/ twey szczodrobliwośći.

24 Pełne/Pánie/y wody/kto wyliczyć może? Wszystkie rybie rodzáie/ ktore żywi morze.

25. Tám żagłem rozpuszczonym/ Okręty biegáją: Tám swe igrzyska/ srodzy Wieloryby mają.

26. Wszystko to co jest w morzu / wszystko
o ná ziemi : Y co siecze powietrze/ piory pierz
pliwymi.

27. Oczy ku tobie wznośi/ ktory śiedziß w=
iebie : Y oczekawa zwyktey/żywnośći od ćiebie

28. Kiedy ręke otworzysz/ wszyscy násyceni :
I kiedy twarz odwroćisz/ wszyscy záſmuceni.

29. Jesli im duchá weźmiesz / wproch śię
net obroca : Jesli im duchá natchniesz / ná
wiát śię zás wroca.

✱ 30. Wieczna jest Páńská chwałá/ á on z=
ák wadrego/ nie przestanie śię kocháć nigdy/
synu swego.

31. Pan/ ktory/kiedy poyźrzy/ źiemiá drzy :
Pan ktory/ kiedy ręką gor dotknie/dymem poy=
a gory.

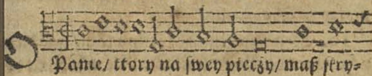
32. Dokąd mi tedy mego/ żywotá dostánie :
Głos moy Pánu y lutnia/śpiewáć nie przestá=
ie.

33. Tylko jemu niech wdźięczne/ będą pieśni
moje : Bom ja wszystko położył / wnim wesele
swoje.

✱✱ 34. Boday wszyscy złośliwi/ z źiemie wy=
ginęli : Y pomstę za złość swoję / spráwiedli=
wą wźięli.

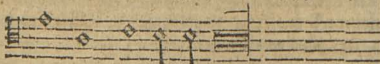
35. A ty o duszo mojá/ day cześć Pánu swe=
mu : Dayćie wszystkie Narody/ winną chwáłę
jemu/ Amen.

Pieśn CCCXIV.
z Psalmu CXXXIX.

O Panie/ ktory na swey pieczy/ masz skry=
ty

2. Jáwneć ſą náße záśiadania / jáwne y mieyſcá powſtawánia: Nieſąć ſkryte táyn zámyślánia.

3. Dogladáß ſwych/ czáſu wßelkiego/ wiádomeś drogi kożdego: Aż do poſtąpienia/ namnieyßego.

4. Więc y słowá ktore mowimy/ pierwey niż w uśćiech tworzymy: Że je zrozumiewaß nie wątpimy.

5. Z przodku/ z tyłu/ w ludzkie zábáwy/ wátrzyß Boże nás łáſkáwy: Nigdy z nas nieſpußczáß/ ręki práwey.

6. Ná twą dźiwną/ wiádomość Pánie/ námędrßego/ nie wyſtánie: Miáłki rozum ludzki/ głupie zdánie.

7. Gdźież śię ſkryć? gdźie nam bojaźliwym/ zejść przed duchem przeráźliwym? gdźie ujść przed oblicżem twym ſtráßliwym.

8. Wſtąpiem w niebo/ álić ty w niebie/ dáli mieyſce nam uśiebie/ przepáść: Ni tám możem być bez ćiebie.

9. Choć też ſkrzydłá/ wlot przyprawiemy/ choć z ránna zorzą wzlećiemy/ á jednym dniem morże przebędźiemy.

10. Twa wiádomość/ żeſmy tám/ zgádnie/ y tám ná nas Boſka ſnádnie: Nie uchronna ręká/ twojá pádnie.

11. Choć też sobie / ták pomyślemy / że śię
ćieniu utájemy: A nocną ćiemnośćią / ná-
ryjemy.

12. Prozno / bo oko twey bystrośći / rownie
idźi co w ćiemnośći / ják to co śię w dźienny/
ni jásnośći.

13. Boże ty wieß / co w kim táynego / płod
ywotá matczynego / dźiećiem okazáłym / oká
wego.

14. Czym ćię pilniey / kto upátruje / tym wię-
ey cudow znayduje: Tym śię znaczniey w-
ywałę twą wpráwuje.

15. Sztuczne kostek / y żył wiązánie / prze-
źiwne ćiał budowánie / mowi mądrość / y moc
woje Pánie.

16. Wßystko co gdźie osobliwego / z kśiąg
ejestru pośto twego: Przed wßystkimi wieki/
pisanego.

* 17. O Pánie ják / są známienite / ják twe
ády są obfite: Toć poćiechy wiernym / w nich
áwite.

18. Kto je zliczy / tákowy snádnie / vle piásku
morzu zgádnie: Boże day nam / los z tobą/
rzypádnie.

* 19. Boże ty stráćiß bezbożnego / zgłádźiß
męża / krwie pełnego: Nie cudnie odpráwiß
błudnego.

20. Y my śię też / z niepobożnymi / nie brá-
limy / áni z nimi / społku na wieki mieć / niemy-
ślimy.

* 21. Znaß Pánie chęć náße serdeczną / znaß
ienáwiść / z łych besvieczną: Doświadcz / y
prowadź nas drogą wieczną / Amen.

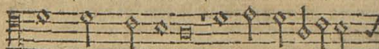
O PO-

O POKUSZENIU.

Pieśn CCCXV.

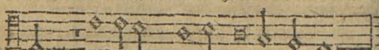
UTrápienia pełno wszędzie/ nic to jeśli

nam Pan przybędzie/ on sam ćieszy utrá-

pione/ rozwięzuje uwięzione/ w nim u-

fajmy/ do niego zawżdy z sercá wołaymy.

2. Ktorzy w nim samym ufáją/ ći łáski jego doznawáją/ te jáko dźiatki miłuje/ ná te pátrzy/ te ratuje/ ktorzy jego/ w utrapieniu wzywáją samego.

3. Przecz śię boiisz Duszo moiá/ Bog jest pewna nádźieiá twoiá/ ćiesz śię słowem wiernym jego/ bo on w śiebie wierzącego/ nie opuśći/ choć też ná czás nán Szátáná spuśći.

4. Niech kto chce wątpi ty dufay/ łáskawych obietnic posłuchay/ nigdy mátká ták własnego/ Syná nie miłuje swego/mowi Pan Bog: Jáko ja/ com ćię przywiodł do swych drog.

5. Wiedz Duszo iż káżdą trwogá/ ktora śię dźieie wedle Bogá/ ná dobre wiernym wychodźi/ doświádczenie męstwo rodźi/mniey śię boji/ ten co więc w częstey potrzebie stoji.

6. Nie samáś Duszo w potrzebie/ poyrzy p

świećie koło śiebie / obłok świádkow jeſt przed
toba/ drudzy rowno ćiągną z tobą/ do rádośći
drogą ćiáſną przez wielkie trudnośći.

7. Ten rej Zbáwićiel prowádźił / bo żeby
grzechy náſze zgłádźił / z męką krzyżá wzgár-
dzonego / poßedł do Oycá wiecznego / ták iść
trzebá temu ktoby chćiał doſtąpić niebá.

8. Szkodá ſobie y myśł pſowáć / ßkoda y
pokoy obiecowáć/ już to ináczey nie będźie/ kto
ná okręt świátá śiedźie/trzeba zbroje/trzebá ná
pieczy miec rzeczy ſwoje.

9. Ná coż śię ubezpieczomy? nieprzyjaćie-
lá w źiemi mamy/ Antychryſt ſwoje monſtruje/
Szatan/ ćiáło/ świát/ hárcuje/ grzech śię bo-
czy/ czeſna/ wieczna śmierć idzie ná oczy.

10. Wielcy to nieprzyjaćiele / miejmy śię
jedno do nich śmiele/ zá pomocą Bogá ſwego/
porazimy znich każdego/ już wśiadajmy/ á ná
Páná o rátunk wołajmy.

×× 11. Do Páná Bogá wołájmy/wołájąc nie
powątpiwájmy/ ći co zwiárą o co proßą/zwolą
Páńſką to odnoßą / kołácącym otworzą/ dáno
będźie proßącym.

×× 12. O Pánie náß ktoryś w niebie/ wßyſtká
moc zſtępuje od ćiebie/ zniſtąd nie mamy obro-
ny/ nie przyjaćiel z káżdey ſtrony/ wſamym to-
bie/ zwyćięſtwo obiecujemy ſobie.

13. Ná śię pátrząc ſerce mdleje/ ná ćię pá-
trząc pełne nádźieje/ Tobiaßaś nie przebaczył/
wzrokćś wu przywroćić ráczył/ do znawáli/ łá-
ſki twey wßyſcy co w ćię dufáli.

14. Pan dał/ Pan wźiął/ bądź Páńſkiemu/
Imieniowi chwałá świętemu/ ták Páná Job
błogoſłáwił/ gdy go ćięßkośći nabáwił/ ſpro-
bowány/ by był záwzor ćierpliwośći dány.

*15. Ty co sercá masz ná pieczy / y wszystkich dobrześ świadom rzeczy / wiesz iż procz ciebie samego / Bogá nie mamy innego / choć krewkimi / álesmy przećie twymi własnymi.

16. Choć byś nas też pchał od śiebie / prżedźie śie nie puśćimy ciebie / choćbyś też nas y zábić chćiał / wierne nas sobie bedźiesz miał / żtoba Boże / żadna rzecz wiernych rozwieść nie może.

** 17. Pánie Chryste namocnieyszy / rátowniku nász napewnieyszy / day wpráwdźie twoiey wytrwanie / day zwyćięstwá otrzymanie / weź do śiebie / do Korony / ktora chowasz w niebie / Amen.

Pieśn CCCXVI.

POiedynek pewny mamy / poki ná świećie mieszkamy / Duch woysko cnot świętych wodźi / a ćiáło grzechy płodźi / pátrzaymy ná coć godźi.

2. Mam urode / młode látá / teraz by mi záżyć świátá / przypádnie smetek w starośći / teraz świeckiey wolnośći / zażyie do sytośći.

3. Duch

3. Duch powiáda boy śię Bogá/ bo ná sa-
źie będźie trwogá/ rzekłeś ná Chrzćie/ żyć cno-
liwie/ pobożnie/ spráwiedliwie/ skromnie/ y
więtobliwie.

4. Ciáło mowi: Niech śię dźieje/ co chce/
ewne nie nadźieje/ będę jadło/ piło/ gráło/ ná-
iey/ rozliczy wołáło/ będę sobie bujáło.

5. Duch záś mowi: wspomni sobie/ gdźie
est bogacz o tey dobie/ z piekłá k niebu oczy wz-
nośi/ o kroplę wody prośi/ ále nic nie odnośi.

6. Ciáło mowi: Nim do tego/ przyjdźie/ ją
owiodę swego/ potym będę pokutowáć/ y zá
rzechy żáłowáć/ wiárá spraw swych rátowáć.

7. Duch powiáda: Pokutowáć/ będźiesz/
áczyli ći Bog to dáć/ ni wiáry niomasz w swey
ocy/ niewiesz/ we dnie/ czy w nocy/ śmierć y
ąd Boży wkroczy.

8. Ciáło mowi: kędy okiem/ rzucę/ po świe-
ie szyrokim/ widzę roskosz/ májętnośći/ cześć/
ychę/ bezpiecznośći/ tyś mi śię chce lubośći.

9. Duszá mowi: Swiát pominie/ y żadzá
ego z nim zginie/ jeśli nas w tym śmierć zástá-
ie/ ma męká/ twe karánie/ ná wieki nie ustá-
ie.

10. Ciáło mowi: Toś mię ćięká/ bojáźń
nię piekielna zięká/ juzem sobie powątpiło/ to
o mi miło było/ już mi śię náprzykrzyło.

11. Duszá mowi: Przestań złego/ Pan Bog
ercá skruszonego (tylko mu wierz) nie odrzu-
i/ y kaźni cięsnych skroći/ y strácony Ray wroći

12. Ciáło mowi: Miłośćiwy/ rácz mi być
Oycze prawdźiwy/ Chryste przyjmi mię do śie-
ie/ o Duchu święty ćiebie/ proszę postaw mię
o niebie.

* 13. Duszá mowi: Bogu chwałá/ żeśwá śię ták rátowáłá/ á choćieśmy niegodnemi/ co możemy czynimy/ á ty Pánie bądź z swymi.

14. Tá pieśń już koniec swoy bierze/ Boże niech do końcá w wierze/ y w cnotách świętyc[h] wytrwamy/ niech śię w niebie witamy/ niec[h] tám y wieczność mamy/ Amen.

Pieśń CCCXVII.

W Twey co mieszkasz ná Syonie/ ufá-
W dźień utrapienia nászego / użycz

my Pánie obronie/ R.
nam Vchá wolnego/ Powstań/ powsta[ń]

nasz Hetmánie/ ná żáłosne twych wołá-

nie/ á rácz dáć pośiłek Pánie.

2. Z kupiło śię bárzo wiele/ tych co łu[d] twoy trapią śmiele :/: Pohańcy nas najácháli/ wiele krwie poroźlewáli ☞ Y námći śi[ę] też dostánie/ jeśli je przepuśćisz Pánie/ [á] wzgárdźisz nászę wołánie.

* 3. Ocuć śię wżdy Páńskie rámię/ włóż n[a] nas łáski swey známię :/: Tyś y morze wysuszyło/ y Smoká wnim zátopiło ☞ Niech ći doznáią możnego/ bluźniercy Imienia twego á powśćiągną głupstwá swego.

*4. Nie day złym pociechy Pánie/ uderz w Bofkiey śile ná nie ./ Podeym śie spráw náßych cále/ day nam ſtáć przy prawdźie ſtále. A my ćie Pánie bezpiecznie / zá to cźćić bedźiem ſerdecznie/ tu / y potym w Niebie wiecznie/ Amen.

Pieśn CCCXVIII.
s Pſalmu XXXI.
Nota Pieśni XLIV. áho CLXIX.

W Tobie ufność ſwą kłádę / BOże niezmierzony : A ty niedaj ábym był kiedy záwſtydzony.

2. Prze dobroć ſwoje/ rácz mie/ z trudnośći wybáwić : Vſłyß moy głos/ á chćiey mie ná ſwobodźie ſtáwić.

3. Weźmi mie w ſwą obronę / niezwalczony Pánie : A to zá twardą ſkáłę / y zamek mi ſtánie.

4. Tyś moy wał / tyś moy zamek / á prze Imię ſwoje : Prowadź mie y opátruy/ liche zdrowie moje.

5. Pomoż mi z śidel/ ktore ná mnie náſtáwiłá / przeklęta zázdrość : Tyś jeſt wßyſtká mojá śiłá.

6. W twoje ręce poruczam/żywot ſwoy teſkliwy : Ty mię bronić rácz záwżdy/ Boże moy prawdźiwy.

7. Przyjáćielá ćł zemnie/ ná wieki nie máją : Ktorzy w rzeczách nie pewnych / pewnośći ßukáją.

8. Ja ſwą nádźieję kłádę/ w twey Pánie li-

kośći: A ty mnie záwżdy ćieszyć raczysz/ w mey trudnośći.

9. Ráczyłeś śie użalić/ mego udręczenia: Pomogłeś duszy moiey/ z ćiężkiego trapienia.

10. Tyś mię z nieprzyiaćielskich/srogich rąk wybáwił / y ná mieyscu przestronnym / nogi me postáwił.

11. Rácz że śię mnie użalić/ y dźiś/ wieczny Pánie/ bo w tych frásunkach moich / ledwie że mię stánie.

12. Wzrokem stráćił od płáczu/ serce mi struchláło/ młodość przed czásem zbiegłá / śił w kośćiách nie stáło.

13. Smieie śię nieprzyiáćiel / sąśiedźi śię smieią/ powinowáći do mnie / przystąpić nie śmieią.

14. Ktory zaźrzy/ ućieká/ rowniem ták wypłynął/ z ich pámięći / jákobym iuż ná wieki zginął.

15. Iáki ná śmiećiách leży/ z domu wyrzucony/ wiotchy czyn / tákem ia iest / od ludźi wzgárdzony.

16. Ci mię iáwnie sromocą/ drudzy śię zmawiáią/ ktorym kształtem o zdrowie / przypráwić mię máią.

17. A ia w tey wzgárdźie ludzkiey/ y w tym stráchu srogiem/ tobie ufam o Pánie / tyś iest moim Bogiem.

18. W twoiey ręce są látá / y bieg mego wieká: Ty mię rácz wyswobodźić / z rąk złego człowieká.

19. Rozświeć swą dobrotliwą / twarz nád sługą swoim/ okaż swe miłośierdźie/ w tym ućisku moim.

20. Niechay zá to/ Boże moy / wstydu nie

odnoßę/ żećię w ſwych doległośćiách/ o rátunek proßę.

21. Niechay śię niepobożni/ ludźie zápalá-ją: Niechay ſwego upádku/ nie długo czekáją.

22. Boday uſchł y upadł/ zły język wßete-czny/ cnoty ſkażcá/ y dobrych/ nieprzyjaćiel wieczny.

✱ 23. Jáko wiele dobr Pánie/ ktore ty gotu-jeß/ wiernym ſwoim/ y ktore tu już okázujeß.

24. Kryjeß je przy ſwey twarzy/przed ludź-mi ſrogimi/ bierzeß je przed języki/w dom ſwoj/ wßetecznymi.

✱✱ 25. Błogoſłáwion bądź Pánie/ ktoryś mię wybáwił/ z mych trudnośći/ y w miejſcu o-bronnym poſtáwił.

26. Jáćiem już był/ bez máłá / zwątpił w-łáſce twojey: Aleś ty nie przebaczył/ przećię ſkárgi mojey.

✱ 27. Wierni Páná miłuyćie/ wierne Pan miłuje: A z hardemi/ wedle ich pychy/ poſtę-puje.

28. Bądźćie ſtali/ ktorzyśćie w Pánu poło-żyli/ ufność ſwoję/ á ſercá wáße on pośili/ A.

Pieśn CCCXIX.
z Pſalmu LV.
Nota Pieśni CXLVIII.

OBrońco ućiśnionych Boże litośćiwy ./· Vſłyß modlitwy moje/ y głos żáłośliwy. Nie proßęć/ ále wołam ./· Tákem ja dźiś z ſtrony/ nieprzyjaćielá ſwego ./· Wielce zá-trwożony.

2. Wßyſtkie ſwoje fortele ná mię obroćili ./· Wßyſtkę ſwą popędliwość/ ná mię wyrzu-

ćili: A serce we mnie taje./· Siła odstępuje/ śmierć przed oczyma láta./. A mnie strách zdeymuje.

3. Y mowię czásem sobie/ gdźież to człowiekowi./. Wolno było ták latáć jáko gołębiowi: Lećiał bym co nadaley./· Miedzy głuche lásy./· Y tám bym swoy wiek trawił./· Y przetrwał złe czásy.

4. Zámięszay wieczny Pánie/ ich rády złośliwe./· Rozdźiel námowy rożne/ języki kłamliwe./· Widzę miásto w jich rządźie./· Ná poły zginione./· miásto ná zbytki z godne./· W myślách roztárgnione.

5. We dnie y w nocy mury/ swawola obchodźi./· Z rynku nie spráwiedliwość y ućisk nie schodźi./· W domiech śiedźi wszeteczność./· A zás ulicámi./· Lichwá chodźi ludźmi./. Vmoczona łzámi.

6. By mię był nieprzyjaćiel/ jawny moy szácował./· By mię był/ ten co mi źle myśli/ prześládował./· Nigdy by mi ták ćięszkie./· Jego złorzeczenie./· Nie było/ áni jego./· zła chęć/ y trapienie.

7. Ale ty ná mię jedźiesz/ ktoregom ja záwiela./· Obrał sobie/ y záwżdy/ miał zá przyjaćiela./· O básmy swych tájemnic./· Sobie śię zwierzáli./· Y do Páńskiego domu./· W miłośći chádzáli.

8. Boday zdrayce káżdego/ zła śmierć nie minęła./· áby go źiemia żywo/ rozstępna połknęła./· Ja śię będę ućiekał./· Pánie moy do ćiebie./· A ty mey niewinnośći./· Mieysce dasz u śiebie.

*9. Ráno będę/ y wieczor/ y w południe/ prośił./· Będę swoy głos płáczliwy/ do nieba

podnośi ./ A ty Pánie wysłuchaß ./ Y obro-
niß snádnie ./ Choć ná mnie nágłe wojsko ./
Náwiętße przypádnie.

10. Wysłuchaß (mam nádźieię pewną)
y obroniß ./ A ludźie niecnotliwe/swoią pom-
stą zgoniß ./ Prozno się tám spodźiewáć ./
Kiedy obaczenia ./ Ludźie to nie pobożni ./ Y
złego sumnienia.

11. Rzućił się ná niewinne/ zápomniał u-
mowy ./ Powieść jego miodowa/á umyśł bo-
jowy ./ Słowá ták mu z ust płyną ./ Jáko
olej ćichy ./ Ale kto chce uważyć ./ Są śmier-
telne ßtychy.

* 12. Włoż ná Páná swoy ćiężar / á on ćię
ratuje ./ Spráwiedliwego nigdy Pan nie od-
stępuje ./ Chytrego upad czeka ./ Niezbożny-
cá stánie ./ W pot wieku á ja w tobie ./
Mam nádźieię Pánie/ Amen.

Pieśń CCCXX.
z Psalmu LXII.
Nota Pieśni LV. ábo CXCVIII

BOgu ufa duszá mojá, toć moy zamek/ to
ma zbroiá : W nádźieię jego zasłony/ nie
boię się z żadney strony.

2. Dokąd ná mię pojedźiećie ? Sámi w-
rychle ták pádniećie/ jáko pochylone ściány/ á-
bo jáko płot záchwiány.

3. Rádá wáßá dobrym ßkodźić/ á w trud-
nośći/ je przywodźić : Vsty przyjaźń ofiaro-
wáć/ á w sercu jad ßczery chowáć.

4. Vfay Bogu/ dußo mojá/ to moy zámek/
to ma zbroiá : W nádźieię jego zásłony / nie
boię się z żadney strony.

5. Ze człowiek zdrowia używa / że o nim sławá uczćiwa / że duż áni soba trwoży / Pan to dáje / dar to Boży.

6. W tym nádźieję pokładayćie / temu sercá otwarzayćie: W nieszczęśćiu y w káżdy trwodze / nászá ufność záwsze w Bodze.

7. Lekki národ jest człowieczy / niemász tám nic coby grzeczy: By ná wagę nástapili / pioráby nie przeważyli.

*8. Nikt nie ufay świátu temu / áni rozumowi swemu: Bogáctwem ćię Bog twoy nádał / strzeż byś sercá nie przykładał.

9. Raz Pan wyrzekł / ta rzecz dwoja / władza / y litość jest moja: A jáko kto zá sługuje / tákim płaycą mię uczuje / Amen.

Pieśn CCCXXI.
z Psalmu LXXI.
Notą Pieśni CLXIX.

W Tobie ufność swą kłádę / BOże niezmierzony / á ty nie day ábym był / kiedy záwstydzony.

2. Przez dobroć swoję rácz mię / z trudnośći wybáwić: Usłysz moy głos / á chćiey mię / ná swobodźie stáwić.

3. Weźmi mię w swą obronę / niezwalczony Pánie / á to zá twárdą ściánę / y zamek mi stánie.

4. Wybaw mię z rąk człowieká niespráwiedliwego: Wyrwi mię z okrućieństwá / człowieká ćięszkiego.

5. Tyś jest mojá poćiechá / w káżdey mey trudnośći / tyś nádźieją od mojey / nápierwszey młodośći.

6. Jeszczem u pierśi wiśiał/ nędzney mátki mojey/ á jużem był w opiece/ liche dźiećię twojey.

7. Ciebie záwżdy moy głos brzmi/ niech mię pálcem sobie/ jáko chcą ukázują/ ufność mojá w tobie.

8. Zaden dźień bez twey chwały/ u mnie nie przeminie/ żádna noc bez pámiątki/ twojey nie upłynie.

9. Nie porzucay mię Boże/ w moim zeszłym wieku/ áni opuszczay/ gdy śię niestánie człowieku.

10. Nieprzyiaćiele moji/ o mnie rády máją/ ná mię wszystkie fortele/ swoje obracáją.

11. Serce sobie tym czyniąc/ już go y Bog (práwi) Opuśćił: gońćie/ wiążćie/ nikt go nie wybáwi.

12. Ty mię Boże moy wieczny/ nie rácz odstępowáć/ ále nád ich nádźieje/ chćiey mię porátowáć.

13. Aby zá swoie rády/ wstydáć śię muśieli/ á hańbę ze mnie zdjętą/ ná sobie widźieli.

14. A ja więc prozen strachu/ y w myśli bespieczny/ tobie nową pieśń záczne/ o moy Boże wieczny.

15. Wyznam ćię w obietnicách/ twoich nieomylnym: Wyznam ćię Oycem śirot/ y obrońcą śilnym.

16. Liczby niemasz łáski twey: Kto kiedy możnośći/ rowne słowá wynaydźie/ y twojey litośći.

17. Jeszcześ mię z młodu ćwiczył/ á ja Boże zywy / y dźiś wyznawam twoje/ niepodobne dźiwy.

18. Ráczże mię w łásce / y w swey / záchowáć / obronić / áż do poźnego wieku / y do białey skronie.

19. Abym śiłę twoję mogł / ták teráznieyszemu / opowiádáć wiekowi / jáko y przyszłemu.

✱ 20. Twey dobroći / spraw twoich / słáwá / mocny Boże / Niebá śięga: ktoż kiedy z tobą z rownáć może?

21. Tyś mię był práwie w morze / troski rozlicznych wpráwił: Potym użáliwszy śię / snádnieś mię wybáwił.

22. Wroćiłeś mi powagę / y miejsce uczćiwe / poćieszyłeś z łáski swey / serce frásowliwe.

✱ 23. Przetoż ći / o moy Boże / Boże nieskończony / ná wieki śpiewáć będą / moje wdzięczne strony.

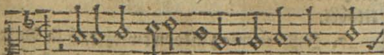
24. Będą ćię wyznawáły / w powieśći státecznym / y obrośca twojego / Izráelá wiecznym

25. Ustá moje / język moy / będzie śię rátował: Będźieć zá dobrodźiejstwá / obfite dźiękowáł.

26. Nie zámilczy ná wieki / twey spráwiedliwośći: Gdy śię zły człowiek będźie / w stydał swych sprosnośći / Amen.

Pieśń CCCXXII.

Von Gott wil ich nicht lassen.

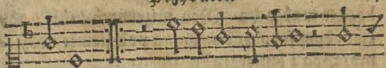

PRzy Bogu mocno stoję / bo mię sam zwykł
Prostuje drogi moje / y nieda mi
rządźić:

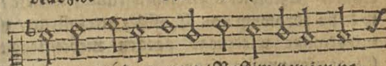

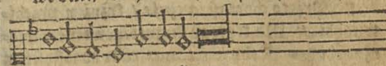

rządźić: R.
błądźić. Rękę mi podawa: Iák

we dnie/ ták y w nocy/ Boſkim pewien po=

mocy/ bo ta nie vſtawa.

2. Gdy ludzka pomoc gáśnie/ cáłe vſtępu= je./· Bog z łáſki ſwoją jáśnie/ záraz náſtępu= je ☞ Znáczna jego śiłá/ od grzechu / hánby broni/ wywodźi ze złey toni / choćby y śmierć byłá.

3. Pánu vfam ſtátecznie/ gdy krzyż náſtę= puje./· Niezáwſtydzę śię wiecznie / bo mię ſam rátuje ☞ Temuż nic innemu/duſzę y ćiá= ło ſwoje/ y wſzyſtko żyćie moje / oddáwam ſá= memu.

4. Wiem że niechce niczego/ tylko co z mym dobrym./· Dobra jeſt wola jego/ on nam ná= der ſczodrym ☞ On nam z łáſki dawa/ Iezu= ſá Syná ſwego/y co trzebá do tego/jemuż bądź cześć chwałá.

5. Vſty/ ſercem go czćimy/ z niego wſzyſtko mamy./· Szczęśliwy ten czás miejmy / gdy go wſpominamy ☞ Miejmy zá ſtrácony/ ten wiek w ktorym żywiemy: Gdyż że nam wieczny wiemy/ żywot náznáczony.

6. Kiedy ten świát przeminie/ wſzyſtkie je= go włádze./· Cześć y bogáctwo zginie / co tu

było w wadze ❧ Nas mizernych ludźi / gdy twárdym snem záśniemy / á pod źiemie będźiemy / Bog z śmierći obudźi.

7. Duszá w cáłe zostánie / w łonie Abrámowym. /' Człowiek ják nowy wstánie / w ćiele / w duszy zdrowym ❧ Czysty z nieczystego / y mieszkániec wiecznego páłacu niebieskiego: Czárt niewyprze z niego.

8. Przeto choćiasz ja czuie / krzyż y przećiwnośći. /' Ná ktore zásługuie / pewienem wiecznośći ❧ Kedy obiecana / rádość wszystkim wierzacym / Chrystusá miłuiacym / będźie wiecznie dána.

9. To iest upodobánie / Oycá niebieskiego. /' Ze dobr obsitowánie / spráwił nam Syn iego ❧ Przez Duchá świetego / prawdźiwa wiáre mamy / yz niebo otrzymamy / o chwalmyż onego / Amen.

Pieśn CCCXXIII.

In dich hab ich gehoffet HErr.

W Tobie ufam O moy Pánie / niech hánbá nie pádá ná mnie / y wieczne zápáłánie / to day posze / niech od nosze / z twoiey łáski O Pánie.

2. Náktoń ku mnie ucha swego/ usłysz prozbę z tronu twego/ pospiesz się do ratunku. Ach/ co prędzey/ w moiey nędzy/ wyrwijże mię z frásunku.

3. Pánie Boże siło moiá / tyś moy zamek/ tyś ma zbroiá: Day mężnie z twey obrony / przećiwnikom/ okrutnikom / podołam z káżdey strony.

4. Moiá tárczo/ moiá Básto/ moiá twierdzo/ moie miásto / moy hetmie/ me zbáwienie/ Boże mocny / bądź pomocny : Prożneć iest sprzećiwienie.

5. Swiát kopie doły podemną / zdrádą / fałszem/ idźie zemną/ sidłá y sieći stawia : Pánie ochroń / sam mię obroń : boć się przećiw mnie zmawia.

** 6. Tobie zlecam duszę moię / wyliey ná mię łáskę swoię/ w ręce mię swoiey trzymay : O moy Pánie/ me kochanie / szczęśliwy mi koniec day.

** 7. Cześć/ chwałá Stworzyćielowi/ Bogu Oycu / y Synowi/ y z Duchem świętym Pánem : Ten swych mocą/ dniem y nocą/ ná wieki wiekow/ Amen.

Pieśń CCCXXIV.

Nota Pieśni CXCVIII. Albo CCXXXIII.

Ach GOtt wie manches Hertzen-Leid ꝛc.

ACH Boże toć w tey niskośći/ wiele serdecznych ćiężkośći/ wąska iest drogá do nieba/ ką się wiernym ćisnąć trzebá.

2. Ciężkáć to nászey krewkośći / ták iść do

więcz-

wiecżney rádośći: Gdźieß śię udáć w tey p-
trzebie? Tylko O JEzu do ćiebie.

3. W ćiebie czásu wßelkiego/ rádá/ ućiechá
wiernego: Nieopuśćiß/ tych/ O Pánie/ co w
tobie máją ufánie.

4. Dźiwnyś ty Jezu łáskáwy / świádczą t
twe święte spráwy: Dźiwna żeś śię stał czło
wiekiem/ ktoryś jest Bogiem przed wiekiem.

5. Ty swą śmierćią z biedy káżdey / wyr
waß nas dźiwnie záwżdy: JEzu tyś ućiech
moje/ O ják wdźięczne Imię twoje.

6. Niemaß ták ćięßkiey żáłośći/ byś jey ni
zmienił w rádośći: Jezu słodkie Imię twoje
umie słodźić gorzkość moję.

7. Choć ćiáło skáżę uczuje / to mie námniey
nie frásuje. Májąc ćię / źle śię nie stánie/ b
mię wiecznie ćießyß Pánie.

8. Jam twoy z duszą/ z ćiáłem Boże/ grzech
śmierć/czárt/nic mię niezmoże: Niemáß pew-
nieyßy obrony/ nád ćię JEzu uwielbiony.

9. Wiem że mię ty nie opuśćiß/ni prawdźi-
zginąć dopuśćiß. Jezu tyś Pásterzem mojim,
á jam wiecżnym sługą twojim.

10. JEzu tyś moje rádośći/ skárb moy/ slá-
wá máiętnośći: Wysłowić żaden nie może /
poćiech/ ktore dawaß Boże.

11. Kto w ćię wierży / y miłuje/ to w sámey
rzeczy uczuje: Kiedy bym z ćiebie sámego/nie-
miał ućiech sercá mego.

12. Wołałbym śię był nierodźić / ábo zro-
dźiwßy świátá zbyć. Kto z ćiebie ućiech nie z-
biera/ ten żyiąc cále umiera.

13. JEzu mnie ślubem oddány/ jam przez
ćię stawą odźiány: Tyś ućiechą sercá mego /
nád wße skárby świátá tego. 14. JE-

14. JEzu gdy na cię wſpominam / wielkie ućiechy w ſercu mam ; Kiedy cię wzywam w potrzebie / ſerce ma ućiechy z ciebie.

15. Gdy w tobie ſkłádam ufánie / mam pomoc / ućiechę Pánie : Duch twoy ſmák wiecznych radośći / oświadcza w ſercá ſkrytośći.

16. Przetoż Krzyż twoy potim żywy / poniosę Boże prawdźiwy / ty ſam day ſerce do tego / krzyż twoy ſłuży do dobrego.

** 17. Day wiernie w Bogu poſtąpię / końcá ſzczęsnego doſtąpię : Day przezwyćiężę krewkośći / Piekłá / męk ujdę gorzkośći.

** 18. Day w wierze ſtałe wytrwánie / ták w tobie záſnę / O Pánie : JEzu uſłyſz me żądośći / weź mię do wiecznych rádośći / Amen.

Pieśn CCCXXV.

O Majeſtatu ſtraſznego Krolu / co zbáwiaſz od złego / z łáſki zbaw y mnie grzeſznego.

2. W pámiyći twey niech zoſtánie /
Ześ dla mnie znośił karánie /
W dźień ſądny nie trać mię Pánie.

3. Szukałeś mię ſprácowány /
Zbáwiłeś ukrzyżowány.
Tym niech będę rátowány.

4. Wzdycham / bo grzech ſerce kruſzy /
Sumnienie zá złość źle tuſzy.
Bądź miłośćiwym mey Duſzy.

5. Pánie ſędźio ſpráwiedliwy /

Odpuść

Odpuść grzech/ znieś gniew gorliwy/
Niż dźień sądu przydźie mśćiwy.

6. Tyś Magdálenę rozgrzeszył/
Łotr z łáski twey w Ray pospieszył/
Táż nádźieia mnieś ućieszył.

7. Bez twey Chryste dostoynośći/
Prozby nie máją godnośći/
Zbaw mię ty szczyra miłośći.

8. Ná sądźie z kozły sprosnemi/
Nie policzay/ lecz z świętemi/
Staw mię owieczkámi swemi.

9. Gdy potępisz niezbożnego/
W ogień wrážisz przeklętego/
Mnie domieść bytu wiecznego.

10. Day mieć z tobą szczęśćie swoje/
Gdźie trwáłych są poćiech zdroje/
Brzmią wiek wiekow chwały twoie.

POD CZAS WOYNY.

Pieśn CCCXXVI.

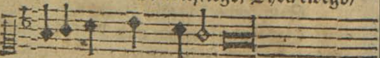
Du Friedenfürst Herr Jesu Christ.

JEzuśie Kśiąże pokoju/ Boże nász práw-
W żywoćie y w śmierći boju/ rátowniku

dźiwy/ N.
żywy. Niebieskiego/ Oycá twego/

w imieniu twym wzywamy.

2. Ciężkości nas ogarnęły/ wojny dolegają./* Biedy serca przeniknęły/ y Końca nie mają ☞ Ty pomagay/ Oyca błagay/ aby gniew swoy hamował.

3. Wspomni żeś sie podjął tego/pokoy nam przywrocić./* Bronże miecza okrutnego/ y racz go odwrocić ☞ Ná czas każdy/ dziś y zawżdy/ głos niech brzmi słowa twego.

4. Słusznieć to wszystko cierpiemy/ zá swemi grzechami./* Lecz łáska twa/ dobrze wiemy/ większa jest nád námi ☞ Z tey miłości/ w swey ostrości/ folguy y ulży Panie.

5. Ciężka jest płágá morowá/ ciężki głod y drogość./ Lecz to náder kaźń surowa/ gdźie mieczowa srogość ☞ Opuszczona/zápomniona/ słuszność/Prawo gwałt cierpi.

6. Nie pytay sie o uczciwym/ nie pytay o cnocie./* Więc o słowie twym prawdziwym ☞ Wszystko leży w błocie. Przetoż ratuy/ miecz zahamuy/ krwáwy/ mor/ y wszystko złe.

7. Day z dáru Duchá świętego/ ábyśmy ták żyli./* Z tego/ co duszy szkodnego/ żártow nie stroili ☞ Jezu Chryste/ ty záyste/ ty to sam spráwić możesz/ Amen.

W SUSZA.

Pieśn CCCXXVII.

Notą Pieśni CCXXI.

PRzed twą oblicznością Pánie/grzechy nászy wyznawamy./* Przyjm do uszu swych wołanie/ ktorąm łáski twey żądamy ☞ Pátrząjąc ná źiemię spieczona/ á twarz twą/ od niey odwrocona. Zaczym już uwiedłe pożytki/ w tákiey suszy/ zniszczáły wszytki.

2. Stworzenie twe/tobie kwoli/ Srodze n
nas náſtępuje :/: A iż jeſt dla nas wniewoli
z wzdychániem to dobrze czuje. Wiec ćięż
kim gniewem zápalone/ przećiw nam w zbroj
obleczone/ ſtawa ná pomſtę niezbożnośći / dl
ſwey ku tobie powolnośći.

3. Ztad twárz niebá jeſt miedźianna/ ziemi
jak ſtal zákowána :/: Wtym zboże wnie śian
ſnádnie/ więdnie/ ledwie jey dopádnie. Bo
ty záwárł obłoki ſwoje/ wyſchły rzeki/ y z Zrzo
dły zdroje / wßytko w polu umárło práwie
Chćiey w to weyzeć okiem łáſkáwie.

4. Już y to co weßło było / ſkad oraczow
Otuchá :/: Wßczat śię ják śiáno ſkrußyło
Zbywßy wilgotnego Duchá. Wßytko t
grzechy náße Pánie / záſłużyły twoje karanie
Prośim tácżże nas porátowáć / á ſtrápionych
śię ulutowáć.

5. Wßytko to náprawiß ſnádnie/ gdy tylk
przemowiß ſłowo :/: Wnet obfity deßcz upa
dnie/wnet wßytko powſtánie zdrowo. Y zie
mia z tákiego napoju / ochłodnie po okrutnym
Znoju / y odda to z lichwą ſtokrotnie Czegon
jey zwierzyli ochotnie.

6. Tylko śię niegniewáy Pánie/á nie pátrz
ná grzechy naße :/: Bo w tobie ſámym ufáni
kłádziem/ y teraz/ y záwße. Uchylże okienk
z jednego/ użycz deßczu nam pogodnego / á my
twoją dobroć wyznamy / y ku czći twojey
Záśpiewamy.

Pieśn CCCXXVIII.
Nota Pſálmu XXXVI.

TY co potrzebney żywnośći/ wßytkiey świá-
tá tego włośći/ ßczodrobliwie dodawaß .//

y co ludźiom y wßelkiemu/ ná Swiećie two-
owi ſwemu / pokarm ſwą ręką dawaß. Poy-
źy dla twego Imienia ./· Y ná nas/ co pożyw-
ienia/ od ćiebie wyglądamy / y co indźiey o-
rocz ćiebie w gwałtowney náßey potrzebie /
átunku nießukamy.

2. Ochłodź ten świát upalony/ á źiemie w-
roch obroconey/ rátuy. Niech nie nißczeje ./·
Użycz twojey roſy z nieba/ á pożądánego chle-
a : Nie odeymuy nádźieje. Tyś rzekł/ á przes
zás niemáły ./· Deßcz nie ſpadł na národ cá-
y. Zas kiedy náſtąpiłá/ Prośbá/ Eliaßá twe-
o/ ſługi umiłowánego/ źiemia śię dżdżiá ná-
piłá.

3. Bo ty w twoich ręku ſkryte/ wßytkich dobr
rzodłá obfite/ maß y deßcz pożądány./· Puß-
czaß ná twą czeladź wierną/ á złych záś/ Sußą
niezmierną/ náwiedzaß rozgniewány. My zá
náße złośći Pánie ./· Słußnie to ćierpim ka-
ránie : Jednák ty poruſzony/ ſług twych naboż-
nymi głoſy/ nápoy dżdżem niebieſkiey roſy/ u-
pálone zagony/ Amen.

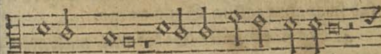
POD CZAS NIEPOGODY.

Pieśn CCCXXIX.

Nota Pieśni CCXX. Abo

O Swieć świátłem ſwym Pánie/ ćiemne

krájow włośći/ á wytocz jáſną ſwą ná nie/

Zorze

Zorze z wysokośći.

2. Grzech Słońcem z źiebła źiemie/ suß p la zgnojone / aby umartwione plemie było o żywione.

** 3. Twarz zágniewána twoje/ twor wßystkich rzeczy/ odwroć/ á dźiedźictwo swoj ztwirdź w Oycowskiey pieczy.

4. To wßystko racz sam spráwić/ wßech z wiołow Pánie/ á tákáwic śie nam stawić/ przyjać wołánie.

5. My záś chwałe oddámy/ zá to wielmo nemu/ madrość/ siłe/ cześć/ przyznamy/ imie niowi twemu/ Amen.

O POKUCIE.

Piesn CCCXXX.

Nota Pieśni CCXXXIII.

Ach GOtt mein Herr/ wie groß rc.

ACh moy Pánie/ mnieć niestánie/ bym mia zliczyć me grzechy: Nie znájduje/ ani czu je/ ktoby dodał poćiechy.

2. Choćbym chodźił/ ten świát zchodźił/ á do końca sámego / chcac krzyżá zbydź / poćiech ná bydź/ przećie nie dopne tego.

3. W tobie Pánie me dufánie/ ty rátuy niegodnego/ od wroć gniew twoy / nie wchodź wsad swoy/ dla zasług Syná twego.

4. Jednák Pánie/ twe káránie/ mali grzeßny ponośić / tu je odpraw/ wiecznego zbaw/ dáyże je nam tu znośić.

5. Day ćierpliwość/ znieś nieprawość/ życz
cá powolnego. Broń ßemrania / nárzeká-
a/ z zguba w czáſu wiecznego.

6. Ná twe zdánie/ ja śie Pánie/ zpuſzczam/
zyz znośić bede. Tylko ćiebie / ktoryś w nie-
e/ y niebá niech nie z bede.

✱ 7. Ják śie kryje Pták/ gdy zyje / w dźiury
zew wyprochniáłych/ gdy wiátr wieje/ deßcz
e śieje/ ludźi czyni ſtruchláłych.

8. Ták ja/ Pánie/ me kochánie / w ránách
ych śie ukrywam/ gdy grzech trwoży/ śmierć
e ſroży/ zran twych nićiech nábywam.

9. W nich zoſtáwam / choć uſtáwam/ gdy
ußá z ćiáłá idźie/ z tad w rádośći/ ná wieczno-
i/ do ćiebie JEzy przyidźie.

10. Badźże chwałá/ wiecznie trwałá/ Bogu
Troycy jednemu. W tobie Pánie/ mam du-
nie/ daß niebo wierzacemu/ Amen.

Pieśn CCCXXXI.

Notą Pieśni CCXX.

FOlgujac świátu złemu/ ſrodzem w grze-
chách z błádźił/ y zem potepienia winien/ ſa-
nem śie oſadźił.

2. Rátunku juz potrzebá/ moy Pánie two-
go. Bowiem ty niechceß zátráćić/ ſtworzenia
vojego.

3. A im wiecey z ſumnieniem/ w ráchunek zá-
hodźe/ tym ja dáliey ſmutna duße ſwa w roz-
ácz záwadze.

4. Nie wiedzac coby począć/ bom złym go-
ſpodarzem: Y dárow twych świetych Pánie/
iewiernym ßáfarzem.

5. Czuje przeciwny zakon / zakonowi twe-
mu /

mu/w swojim ćiele: Ztad źle służe/tobie Pá[nu] swemu.

6. Jákom śie jedno poczał / poczałem ś[ie] w złośći urodźiłem śie ná ten świát / w grzechu/ nieprawośći.

7. Tobiem sámemu zgrzeszył/ przed toba złość czynił/ słusznie mie też sprawiedliwy zákon twoy obwinił.

8. Złośći me sa nád liczbe/ włosow głowy mojey/ nad liczbe piásku morskiego / Duszá ś[...] ma boji.

9. Trudna ná mie wyliczyć/ wszystkie grzechy moje/ktorymim swawolnie gwałćił/przykázánia twoje.

10. Kiedy weyzrze w sprawy swe / od początku mego/ we wszystkim nie moge ználeść zgołá nic dobrego.

11. Gorzey niż jáwno grzesznik/ gorzey ni Łotr práwy/ ná tym tu omylnym świećie/ stánowiac swe sprawy.

12. Owcám práwie strácona / już bym zginał Pánie/ gdybyś ty łáska swa świeta / nie miał weyrzeć ná mie.

** 13. Przetoż ćie z sercá prosze/ Boże miłośierny/ szukay mie ty sam y rátuy/ O Pásterzu wierny.

14. Rácz nád Synem/utrátnym/miłośierdźie swoje/ pokázáć/ z łáski nádgrodźić/ nie dostatki moje.

15. A przyodźiey mie száta / swey sprawiedliwośći/ pomoż mi/ żebym przed toba/ chodźił w niewinnośći.

16. A day w prawdźiwey wierze / státeczne wytrwánie: Duszá moja niech położy/ w tobie swe ufánie.

* 17. Skruszone serce przyimi/ Boże dobrot=
wy: Grzesznikowi upadłemu/ racz być miło=
ciwy.

* 18. Chryste ktoryś na krzyżu/ Lotra nie
rzebaczył/ proszę żebyś od tey łaski/ y mnie
rzyiać raczył.

19. Racz też do mnie przemowić/ święte
łowo swoie: Dziśia zemną w raju będzieß:
am zbawienie twoie.

20. Zá co ćię wielbić będę/ w tey śmiertel=
ośći: Potym z twoiimi świętymi/ w niebie=
kiey radośći/ Amen.

Pieśn CCCXXXII.

Nota Pieśni CCXXIX.

TObie ufam o moy Pánie/ że mi dasz ratunek/
widząc moy żal/ narzekánie/ y ćięszki frá=
unek.

2. Obroćiß moy płácz w wesele/ á daß mi
ućiechy: Gdy rozpędziß smutne chwile/ y ludz=
ie pośmiechy.

3. Sam ja niewiem zkąd wiatr wieie/ ku w=
dzięczney ochłodźie: Pełenem dobrey nádźieie
tuszę o swobodźie.

4. Choćbym śię ja pod źiemię skrył/ tam mię
wyśpieguieß: Choćbym śię w twardą skałę
wrył/ y tam mię znáyduieß.

5. A tak już stoiąc przed tobą/ przykładem
grzesznika/ wołam/ nie gárdź mą osobą/ ratuy
mnie nędznika.

6. Znam żem z młodu dał zgorszenie/ czynił
wiele złego: Lecz ślubuię polepszenie/ żywota
moiego.

7. Już tak ćięszką doległośćią/ nie trap mię
moy

moy Boże: Poydźießli ze mną ostrość'ia/ nikt mie nie wspomoże.

8. Smikuyże śię już nádemną/ ách moy święty Panie: Nie rácz w swoy sąd wchodźić zemną/ usłyß me wołanie.

9. Doświadczyßli mię troskámi/ y to wolno tobie: Mowię/ oblawßy śię łzámi/ probuy mię sam sobie.

10. Tylko doday ćierpliwośći/ w ćießkim krzyżu moiim: Abym mogł znieść te przykrośći/ wspárty duchem twoiim.

** 11. Cáły dźień/ cáłą noc wołam/ Boże moy do ćiebie: Już też boday y wydołam/ bo mię pcháß od śiebie.

12. Czy już koniec twey miłośći/ miłośierny Boże? Czyli śię skárb twych litośći/ przebráć kiedy może?

13. Czyliczß już wyßły z pámięći/ wierne obietnice?Ześ odwroćił swoie chęći/ y wesołe lice.

** 14. Ukromże już/ święty Pánie/ moie ćießkie męki: Powśćiągni swe rozgniewánie/ á podáy mi ręki.

15. A ja przez ćię podźwigniony/ chwałyć ofiáruię: Wdźięczneć sercá mego strony/ chętnie przygotuię/ Amen.

O SMIERTELNOSCI.

Pieśn CCCXXXIII.

ROzkoß/ dobra myśl/ gody/ y inße świato-

we

we pogody/ niemożna by długo trwáć

miáły/ kto miłuje zbáwienie/ przyjmie to

nápomnienie/ wstań w czás zbłędow/ do

Páńskiey chwały.

2. Zrzućiwszy z sercá złośći/ weź zbroję
práwiedliwośći/ wiernie pokutuy zá grzech
ażdy/ bojaźń Bożą miey w sobie/ wtrzezwośći
ądzę tobie/ czekay czule ná Páná záwżdy.

3. Vważ to dobrze sobie/ że śmierć nie da
ic tani tobie/ ni śię oná nád kim zlituie / ále
oro przypádnie/ oraz wszystko upádnie/ wszy-
tko człowieká odstępuje.

4. Pomni ná tę godźinę/ w ktorą zá káżdą
woje winę/ ábyś czynił liczbę rozkáżą / przeto
oki czás tego/ przepráwić táskę jego/nieczekay
ż ćię ná śmierć stáżą.

5. Piękność/ moc/ urodzenie / wpodłey po
mierći chodźi cenie/ nic to niepomoże grzesz-
emu/ sámá wiárá prawdźiwa / z niey miłość
więtobliwa/ wiecznie płátna będźie dobremu.

6. Swiecka wynnysłow sławá / wiednie sie
psą z ćiętą trawą/ á nátyra śię bárzo snádnie/

niezbożnych wywyżßenie/ ma kłopot y trapl
nie/ á przez śmierć śię/ wiecznie zápádnie.

7. Coż po może człowieku/choćby miał wßy
ſtkie tego wieku/ Kroleſtwá/ y jich doſtoynośc
kiedy z grzechu przyczyny / zbywßy Duße jedy
ney/ muśi ćierpieć wieczne ćiemnośći.

*8. Niemaß koßtownieyßego/ niemaß Kle
notu pewnieyßego/ ná świećie/ nád dobre ſu
mnienie/ inße rzeczy śmierć ſkroći / wpopioł
wniwecz obroći/ dobre ſumnienie wiecznie ſły
nie.

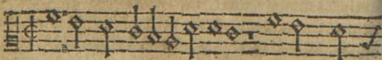
9. W czym Dußá z świátá zchodźi/ y w
czym ſą Páńſki ſad záchodźi / muśi ſtánąć w
ſwym włáſnym ćiele/ á co w nim zárobiłá/ já
kowa w ćiele byłá/ ták weźmie lub śmierć / lu
weſele.

10. Day rozum oświecony/ á umyſł cnot
zápalony/ ſtaw Pánie Jezu w práwey wierze
niech wßyſtko uważamy/ niech lepße obieramy
rácz nas zmocnić w zbáwienney wierze.

11. Day áby práwdá świętá/ z Ewángelicz
ney pojęta/ czym daley / bárźiey gorę brátá
niech świát márnośc ſwą czuje/niech śię ná ſad
gotuje/ prowádź nas tam/ gdźie wieczna chwa-
łá/ Amen.

Pieśń CCCXXXIV.

Hertzlich lieb hab ich dich O HErr.

Z Serca ćię miłuję o Pánie/ proßę niech
Swiátći mię ućießyć nie może / o Niebo /

tuż przy mnie zostanie/ pomoc y łáská
ziemie niedbam Boże/ gdy/ cie ma Duszá

twoja/ R.
moja/ A choć me serce ztruchleje/

przećie w tobie mam nádzieje/ ućiecho ma/

me zbáwienie/przez krew twa mam uwol-

nienie/ Pánie Jezu/ O moy Boże/O moy

Boże/ niechay mie hońba niezmoże.

2. Tyś mie Panie udárował sam / Duszą / ćiáłem y wszystkim co mam/ w tym załosnym żywoćie :/: Day że słusznie zażywam tego / z= chwała twa y z dobrym bliźniego / łaská twa ćiesz mie w kłopoćie ☞ Od złey broń Pánie náuki/ zraz Diabła/ znieś jego sztuki/ w kázdym krzyżu mie zátrzymay / abym go mogł znieść posiłay : O moy Jezu/ O Boże moy / O Boże moy/ w godzinę śmierći przy mnie stoy.

3. Panie niech Aniołowie twojey / w czás

śmierći strzega Duße moiey / gdźie Abráham tám ia stáwiß :/: Niech ćiáło w komorze pod ziemney / wdźięcznie bez trwog włożnicy ćiemney / spi aż śie ná sąd zjáwiß. W ten czás mi zmartwych wstáć każeß : Oczom moim śie pokażeß / w rádośćiach wiecznych o Pánie / tyś mie zbáwił / me kochánie : Jezu Chryste / day zmiłośći / day zmiłośći / ábym ćie chwalił w wiecznośći / Amen.

Pieśn CCCXXXV.

Auff meinen lieben Gott.

W Tobie o moy Pánie / w trwogách mam ufánie : ty mie umieß ratowáć / wßego złego uchowáć / nießcześćiu odiąć możeß / záwżdymi dopomożeß.

2. Choć grzech nástępuie / to mie z trwog wyimuie / że Chrystus ma nádźieiá / z niego mam Dobrodźieiá : Jemuż ia śie oddawam / ná nim cále przestawam.

3. Choć mie ten świát z będźie / śmierć mi zystkiem będźie / Chrystus żywotem moiim / iam Chryste sługa twoiim / lub dźiś / iutro / pominę / z duszą z ćiáłem nie zginę.

4. O Jezu moy Pánie / srogieś zniosł kárá-

kánie : Ná krzyżu umorzony/ tym żywot zá-
służony/ mnie/ y z wiernych káżdemu/ z tad nie-
bá prágnacemu.

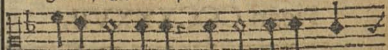
5. Amen wierny káżdy / śpiewáy z sercá záwżdy : Pánie spráwuy nas sobie / ku twey czći y ozdobie / bym ćie tu wysławiáli/ wiecznie w Niebie śpiewáli/ Amen.

Pieśn CCCXXXVI.

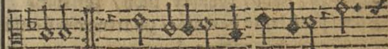
Ich weiß daß mein Erlöser lebt.

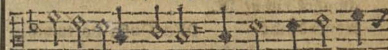
WIem że moy Zbáwićiel żywie/ choćiam Legł nieprzyjáćiel prawdźiwie/ moy/ śko-

z grzesyk ná ziemi / umrzeć muśe z dru- dźić mi niemoże / co mam z łáski twey

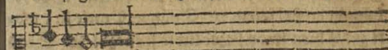
gimi/ R.
Boże/ Tyś Jezusá Syná twego/dał

nam kochanie swoje/ w niebieś niemiał nic

milszego :/: Vwazay serce moje/ uwaz to

serce moje.

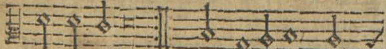
2. Tenże zaś zprochu ziemskiego/ wćiele mie

sam obudźi/ czárt strachu / trwog nie wzbudźi :/: Ni Piekło/ śmierć/ nic tákiego / rádość to wszystko znośi/ co śmierć Páńska przynośi ℞. Niech śię kto śmie oprzećiemnemu/wąż ná głowę zdeptány: Duszę wzdawam Pánu swemu/ Duszę wzdawam Pánu swemu / on w iaśle nie przebrány.

3. Tyś Pánie ućieczká moiá / nie będę omylony/ chybá u złych wzgárdzony :/: Te niech słow twych świátłość twoiá/wzbudźi by śię uználi/ dobr Niebieskich dostáli ℞. A szczęśnie zámknawszy bieg swoy/ złymi co twoie znáią/ Imię/ y ná wieki Tron twoy/ Imię/ y ná wieki Tron twoy/ w rádośći oglądáią / Amen.

Pieśn CCCXXXVII.

gmaszek ćichy/ ℞.
wygładáiąc Ma Dusza do twych

rakPánie/o niechayże śię dostánie/dostánie.

2. Tyś twórcá mym Zbáwićielem/ więc iedynym ćieszyćielem :/: Tobiem Pánie ia k woli żył/y bieg swoy szczęśliwie skończył ℞. Skąd do mnie prawá żadnego/ nikt niema procz Bogá mego/ Bogá mego.

3. Przyidź o Iezu gdy sam raczysz / boć ty

am naylepiey baczyß :/: Wzbudź mię mocą twego głoſu/ przypuść do wybranych loſu ꝛc Bym ná ćię wiecznie pátrzáli/ w pokoju prze-mießkiwáli/ przemießkiwáli.

4. Niech wam Bog nádgroda ſtánie / brá-ćia/ Sioſtry/ zá ſtáránie :/: Ześćie do komor-ki moiey / mnie przywiedli / z chęći ſwoiey ꝛc Pomoż Jezu z tych trudnośći/ do niebieſkich ſpo-łecznośći/ ſpołecznośći/ Amen.

Pieśn CCCXXXVIII.

O dáremne náße krotochwile /
Nic nád śmierć nie mamy pewnieyßego /
toć bliſkie máćie ſwoje cyle/ R.
táć zbije z weſela káżdego: Czemuß
wżdy na to nie pámiętamy / iż ná świát
idąc umieramy: Czemuż śię do pokuty
niż mamy.

2. O śmierći toć przykra jeſt káżdemu / wzmianká o tobie bogátemu :/: Nie lubi ćię weſoły/ y młody/ ni przyiemney człowiek uro-dy ꝛc Lekce ſobie poważaß káżdego/ ják boga-

 czá/

czá/ ták y chudego: Ták mądrego zeydźiesz ják głupiego.

3. O śmierći toć wypráwujesz sztuki/ potężne strzały twe y łuki :/: Tobie śię nie tylko trudno bronić/ lecz śię trudno ćiebie y chronić. ☞ Nád ćię nie jest nic okrutnieyszego/ niemasz nád ćię nie strasznieyszego: Bo bez folgi uprzątasz káżdego.

4. O jákoć mi prętko zbiegły látá/ toć niemem zwiedźiał idę z świáta :/: Już śmierć do mnie posły swe wysłáłá/ wnet sámá będźie przybywáłá ☞ Już śię y w cáłe ćiáło wćiezuje/ już wszystkie smysły odejmuje: A do grobu zemną postępuje.

5. Serce moje uległy ćięszkośći/ opuśćiły mię me rádośći :/: Do grobu nie poydźie zemną sławá/ bo już uwiędłá jáko trawá ☞ Tylko już teraz to mam własnego/ com tu czynił kiedy dobrego: Ale ách niestetysz/ więcey złego.

6. Dobra noc wam dáję przyjaćiele/ á przestrzegam nie grzeszćie śmiele :/: Dźiś ztąd idę/ jutro wy poydźiećie/ czymem jest teraz/ wy będźiecie ☞ Nuż w rychliey śię tu z tąd odpráwujćie/ á ná sąd Boży śię gotuyćie: Jedni zá drugimi postępuyćie.

*7. Oycze pojrzy/ ná nas dźiátki twoje/ stáw nam wdźięczne oblicze swoje :/: Ziemią/ prochem bydź śię wyznawamy/ ále miłośierdźia żądamy ☞ Dayże w czás opuśćimy márnośći/ ty nam też przebacz nászych złośći: Day zásnąć szczęśnie/ weź do rádośći/ Amen.

Pieśn CCCXXXIX.

Notą Pieśni CLXIX. ábo CLXXI.

Chriſtus der iſt mein Leben.

CHRyſtus żywotem moim/ śmierć mi jeſt Korzyśćią: Chryſte jam ſługą twojim: Z tąd idę z rádośćią.

2. Z rádośćią z świátá idę/ do Páná mojego: Pewnie wiem że tám przydę: Wiecznie będę jego.

3. Już śię ćieſzę zwyćięſtwem / przez twe Chryſte rány: Y twego boju męſtwem/ z Bogiemem zjednány.

4. Gdy mą moc ginąc będźie/ dech ćięſki náſtánie: Język mowy ſwey z będźie: BOże ſłyſz wzdychánie.

5. Gdy ják świecá niſzczeją / ſerce / zmyſły moje: Y tám y ſám śię chwieją / trácąc czerſtwość ſwoje.

6. W ten czás wdźięcznie powoli/ day mi záſnąć Pánie: Według twey święty woli: Gdy mą śmierć náſtánie.

*7. Dayże śię ćiebie trzymam / wiárą ſwą ſtátecznie: Rádość w niebie otrzymam: Day ćię chwalę wiecznie/ Amen.

Pieśn CCCXL.

Notą Pieśni LV. ábo CLXIV. ábo ták.

O JEſu GOttes Lämmelein.

2. Bo ná cożbyś był śmierć znośił/ ták wiele plag/ rán/ ponośił: Gdybym był niemiał zbáwienia/ dostápić y uwielbienia.

3. Ná cożby było złożone twe ćiáło w grob? w nim zámknione? Kiedyby moc śmierći twojey/ nie zniszczyłá śmierći mojey.

*4. Stoy przy mnie Jezu moy Pánie/ ćiesz mię pod moje skonánie: Nie opuszczay sługi swego/ krwią twoją oczyszczonego.

5. Niech zasnę w świętym Pokoju/ w tobie odpocznę po boju: Day zbáwienne dokonánie/ day ujrzę twarz twą/ o Pánie.

*6. O Jezu dla męki twojey/ proszę/ day ko duszy mojey: Zácżym ćię czásy wiecżnymi/ cżćić będę z świętymi twymi/ Amen.

Pieśn CCCXLI.

Nota Pieśni CCXXXI.

Was mein Gott wil/ das gscheh allzeit.

CO Bog moy chce/ niech śię stánie/ nalepsza wola jego :/: Do rátunku prędko stánie/ kym co ufáją w niego ✠ Wyrywa z trwog/ dobry Pan Bog/ ćieszy świát dostátecżnie: W śię wierzących/ ufájących/ nie opuśći on wiecżnie.

2. Wćiecha/ ućieczka moja/ Bog/ żywotem/ ufnośćią :/: Niech mię rządźi wola ſwoja/ nie przećżę z upornośćią ✠ Słowo twoje/ włoſy moje/ twirdźi/ żeś poráchował : Straż prowádźiſz/ o nas rádźiſz : By żaden nie ſzwánkował.

** 3. Już ja grzeſzny z świata zchodzę/ w imieniu Páná mego :/: Do niegoſz w niebo odchodzę/ rządząc śię wolą jego ✠ Duſzę moję/ w rękę twoję/ ná zgonieć mym oddawam : Tyś jáko Bog/ od wiecżnych trwog/ wyrwał mię : Chwałęć wzdawam.

** 4. Jeſzcże proſzę/ o moy Pánie/ nieodmawiay mi tego :/: Gdy z Czártem woiná ná ſtánie/ nábaw ſercá mężnego ✠ Pomoż/ obroń/ ſam mię chroń/ z chwałą Imienia twego : Zadaſz tego/ z woli jego : Mow Amen/ z ſercá ſwego/ Amen.

W CHOROBIE.

Pieśn CCCXLII.

Nota Pſálmu XXX. Tenże, ábo Pieśni CXCIII.

Ręká mię Páńſka doknęłá :/:
Y wſzyſtkę rádość odjęłá/
Ledwie czuję w ſobie duſzę/
Y tę podobno dáć muſzę.

2. Lubo wſtájąc gorę jáśnie :/:
Lubo pádnąc/ Słońce gáśnie/
Serce me bolem truchleje/
Nieutulone łzy śleje.

3. Oczu nigdy nie oſuſzę :/:
Z grzechow śię ſam karáć muſzę :
Muſzę płákáć/ O moy Boże/
Ktoż śię przed tobą ſkryć może?

4. Prozno morzem niewypływamy :/:
Prozno w bitwach nie bywamy/
Vgodźi nas Pan Bog wszedźie/
Gdźie podobieństwa nie będźie.

5. Wiodłem'ci swoy żywot skromnie :/:
A ledwie kto wiedźiał o mnie/
Ziadła zazdrość/ źle przygody/
Nie miały mi wczym dać szkody.

6. Ale Bog sam/ gdźie tknąć widźi :/:
Ze zbyt mądrymi się brzydźi/
Zadał mi raz tym znácznieyszy/
Gdym ták już był bespieczniejszy.

7. A rozum ktory w swobodźie :/:
Vmiał rádźić o przygodźie/
To dźiś ledwie wiem o sobie/
Ták mię Bog tknął w mey chorobie.

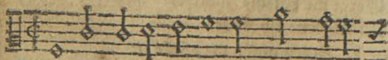
8. Wzruszył we mnie wszystkie kośći :/:
Jáko Lew/ w swey surowośći.
Stękam/ y ják Zoraw krzyczę/
Już sobie y śmierći życzę.

9. A w szakże/ moy święty Pánie :/:
Niech się wszystko zemną stánie/
Co by było z Chwałą twoją/
A wieczną poćiechą moją/ Amen.

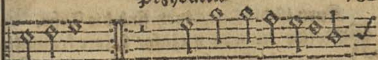
Pieśn CCCXLIII.

Nota Pieśni CCXL. ábo

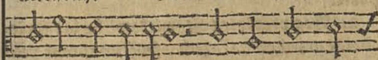
Valet wil ich dir geben.

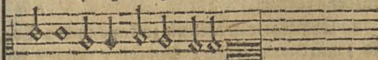
Już się z tobą rozstawam/ zły świecie
Twoy postępek uznawam/ grzeszny y
obłudny/

obłudny/ R.
niecudny. W niebie byt y ochłodá/

tám ja prágne tego: Tám jeſt wiernym

nádgrodá od Bogá ſámego.

2. Doday mi rády ſwojey/ o Jezuśie drogi /: Pomoż mi z biedy mojey/ bym znioſł ten boj ſrogi :/: O ſkroć me utrápienie pośil duchá mego/ day ſczęſne dokończenie/ wnieś do Ráju ſwego.

3. W ſercu moim niezgásło/ imie twey miłośći :/: Krzyż twoy jeſt moje háſło/ pełenem rádośći :/: Day że w potrzebie mojey/ ná moje wzdychánie/ męki y śmierći twojey/ było wſpámiętanie.

* 4. Niech śie w rány ukryje/ twey záſługi krwáwey :/: Niech doſtąpiwſzy żyje/ wiekuiſtey ſłáwie :/: Kto z łáſki twey gornego/ páłacu ná Niebie/ doſzedł/ ten śię ma z czego/ weſelić u ćiebie.

5. W poczćie niech z wybránymi/ niech wwiązánce świętych :/: Niech między żywiącemi/ żyje w niebo wźiętych :/: Gdźie w niezwiedłey czerſtwośći/ będźiem śię chwalili: twe O Boże litośći/ ná wieki ſłáwili/ Amen.

Pieśn CCCXLIV.
Notą Pieśni CCCXXIII.

Kurtz ist die Zeit/ kurtz sind die Jahr.

KRotkie tu láta y czásy/ sczyre frásunki/ niewczásy/ skroć sie nędzny zywoćie: Dá Chrystus sam/ Niebieski Pan/ lepszy potym kłopoćie.

2. Bog przykazał człowiekowi/ by sie sprzećiwiał grzechowi: Grzech wszystkim rowno płáći: Smierć przywodzi/ kto sie rodzi/ z tych káżdego zátráći.

3. Wszákże w grobie nie zostána/ mocą Bożą z martwychwstana: Podźćie/ rzecze/ me dźiatki/ Jezus Syn moy/ dał żywot swoy/ zá wszystkich was upádki.

4. Przetoż śmierć jest zyskiem mojim/ choć mię uśpi zadkem swojim/ CHRystus jest mym zbáwieniem/ po żáłośćiách/ po tesknośćiách/ będźie mym odpocznieniem.

*5. Nie trwoż duszo wierna sobą/ jest y w śmierći Chrystus z tobą: Ten ćie sam porátował/ śmierć podstąpił/ nas zástąpił/ żywot wieczny dárował.

6. Láta podległe krotkośći/ zmienią sie w wieczne rádośći. Skroć sie żywoćie cźesny: Bo Chrystus Pan/ da wszystkim nam/ on w niebie żywot wieczny/ Amen.

PRZY POGRZEBIE.

Piesn CCCXLV.

Nota Pieśni LIV. ábo CCVI.

WDźięczni Powinni/ przecz powątpiwaćie/ z wielkim wzdychániem/ z płáczem nárzekaćie? Temu że widźiem ćiáło umorzone/ y w grob włożone?

2. A zaż nie wiećie/ że przyszedł czás jego/

złowieká Pan wźiął / z świátá niezbożnego : z trudow/ ktorymi często był trapiony / już uwolniony.

3. Tu muśiał w trwogách/ trawić látá swoje/ miał z Diabłem/ z ćiałem/ z złymi/ srogie boje : Wiele ćięßkośći doznawał/ ponośił/ płáczem je znośił.

4. Lecz teraz pozbył nieprzyiaćioł wßelkich/ żáłośći wyßedł / nabył w czásow wielkich : Nikt go niemoże / więcey prześládowáć/ áni frásowáć.

5. Już przewyćiężył/ wßelákie nießczęśćie : Pokoy/ skarb nálazł/ doskonałe ßczęśćie : O co iák Páński/ żołnierz tu boiował/ gdy pielgrzymował.

6. Duch iego żyje/ już w wielkiey rádośći/ iest przyodźiány/ ßatą niewinnośći : Spiewa z Anjoły/ chwali Bogá swego/ y sądy iego.

7. A ćiáło iego/ do ziemie zchowáne/ iest by náśienie/ w dobry grunt pośiane : Powstánie z martwych / śliczne w chwale wźiętey / Niebieskiey/ świętey.

8. A to śię stánie/ gdy słyßeć będźiemy/głos Archánjelski/ á z martwych wstániemy : Pan znowu wßystko/ bárdzo dobrze spráwi / skáże náprawi.

*9. W ten czás nas/ kiedy zábrzmią mocy iego/ z wielką radośćią/ z gromádzi do swego / Páłacu/ gdy nas z tryumfem w prowádzi / w niebie posádzi.

10. A tám my w gmáchách/ niebieskich społecznie/ bez grzechu śmętku / mieszkáć będźiem wiecznie : Już śię nas nie tknie Czárt/ śmierć/ nárzekánie/ wßystko ustánie.

11. Lecz doskonále / w Anjelskiey czystośći /

w ćiele przeźlicznym / w uprzeymey miłośći Chwalić będźiemy/ wiecznie Bogá swego / w krolestwie jego.

12. Toż uważayćie/ wdźięczni przyiaćiele, á śie nietrapćie / ják Pogánie wiele: Ktorzy o zmarłych nádźieie niemaja/ gdy ie chowája.

*13. Day Boże y nam/ zbáwienne skonánie/ potym z wiernymi/ sławne zmartwych wstánie: W dźień twego sadu gdy wzbudźiß káżdego / z prochu źiemskiego/ Amen.

Pieśn CCCXLVI.
Nota Pieśni CCXL.
Abo CCCXLIII.

Einen guten Kampff hab ich.

DObrym już boy odpráwił/ tu ná tey nisko-śći :/: Bog śie łáskáwym stáwił / mnie z krzyżá z trudnośći ✠ Wyprzągł z iárzmá ćießkiego :· Duße potym boiu/ wźiął do Raiu gornego/ wdźięcznego/ pokoiu.

2. Gdźie mi iest odłożona/prawdźiwych rá-dośći :/: Spráwiedliwych Koroná/ w Bożey oblicznośći ✠ Gdźie twarza w twarz oglą-dam/ Páná Boga mego : Czego tu z serca żą-dam/ to wezmę od niego.

*3. Już mi śię uprzykrzeło/ w tym biednym żywoćie :/: Już mi tu nic niemiło/ już po tym kłopoćie ✠ Zásługá Jezusowa/iest mi zyskiem wielkim/ Męká zbáwićielowa/ iest rátunkiem wßelkim.

4. Już śię z wami rozstawam / moi przy-iáćiele :/: Już wam dobra noc dawam: niesmęć ćieß śię wiele ✠ Proznć to nárzekánie/ ćiá-ło wźiemię idźie / lecż kiedy zmartwychwstánie/ iák słońce wynidźie/Amen.

RANNE.

Pieśń CCCXLVII.

B Bże coś ráno powstawał/ á do zbáwie-

nie zwoławał/ ręce rozßerzone mając/ chęć

swą świętą otwarzájąc.

2. Zaświeć z swey ßczodrobliwości/ słowo Niebieskiey światłości/ niech po wßystkim świecie wschodzi/ z grzechow/ z błędow niech wywodzi.

3. W tym yżesmy ráno wstáli/ łáskismy twojey doználi/ w cząześ nas powołał sobie/ abyśmy służyli tobie.

4. Słońce twoje postępuje/ niech złość y łab ustępuje/ ty nas gorącością swego/ zápalay Duchá Swiętego.

✱ 5. Day Oycże że wdoskonności/ Syná twojego hojności/ grunt żywy serca náßego/ przyjmie Ziarno słowa twego.

6. Niech się w nas dobrże wkorzeni/ niech żywot náß wlepßy zmieni/ niech ślicznym światkiem wychodzi/ niech owoce wdzięczne rodzi.

✱ 7. O wßechmocna Boża mowo/ sław cżego trzebá gotowo/ wylij pożegnánie twoje/ ná nas żywe grunty swoje.

8. Day że ſercem y ſpráwámi / wyznániem y Modliwámi/zgodna tobie cześć wzdawamy/ á w dobrym nie uſtawamy.

9. Twa cześć Niebá wyſławiáją/ tobie Anjeli śpiewáją/ niech z świętymi chwalim / ćiebie/ ná ziemi/ á potym w niebie/ Amen.

Pieśn CCCXLVIII.

Aus meines Hertzen Grunde.

Z Całego Serca ſwego / dźiękuję ć moy Pánie: R.
Tego czáſu rannego/ y poki mię ſtánie. O Boże w ſwym Tronie /

miey chwałę przez włáſnego/Syná Páná náſzego/ w każdey świátá ſtronie.

2. Użeś mię z łáſki wielkiey/ tey co przeſzłey nocy :/: Przygod y ſzkody wſzelkiey / uchował z twey mocy ☙ Pokornie ćię proſzę/ niech w twey zápalczywośći/ zá moje wſzyſtkie złośći/ kaźni nie odnoſzę.

3. Rácz mię łáſkáwie bronić/y dniá dźiśieyſzego :/: Odczártá y zdrad chronić/ od grzechu ſproſnego ☙ Od ogniá/zniſzczenia/od hańby/

trwog /

trwog/ niewoli/ ßwánku y złych swey woli/ ná-
złego zginienia.

4. Duße / ciáło/ zywot moy/ zone/ dźiátki/
krewne :/: Rodźice/ czeladź/ zbior moy/ w rece
twoje pewne ⁜ Dowiernec oddawam: od
ciebie to sámego / mam / Dobrodźiejá swego /
sczyrze to wyznawam.

5. Niechay Anioł twoy swiety/mnie nieod-
stepuje:/: By mie ßatan przeklety / niepożart/
hámuje ⁜ Bo w tey tu nisko sci / chytrze mie
nie podchodźił/ dußy/ ciáłu / nißkodźił, przy-
wiodł do załośći.

* 6. Ná Bogá sie ja spußczam/bo on wßyst-
ko może :/: Cále mu sie poruczam/ on mie sam
wspomoże ⁜ On mie sam z opieki/ on stwor-
zenia swojego/ Dußy ciáła mojego/ nie spuści
ná wieki.

7. Ná to już mowie Amen/ bez wßego wat-
pienia :/: Bog mym wodzem / Bog Pánem/
z jego rozrzadzenia. Do prac stánu mego/bio-
re sie już chetliwie: Ty Boże miłościwie/ w-
spomoż sługe twego/ Amen.

Pieśn CCCXLIX.
Notą Pieśni CX.

MIey cześć przez Syná twojego / Boże
Oycze wßelkiey mocy : Yześ nas od wße-
go złego/ záchował tey przeßłey nocy.

2. W ktorym ćießkości doznawał/ ćiemno-
ścia bedac ściśniony: W grzechu srogości
ustawał/ bedac nim zbyt záráżony.

3. Przetoż cie proße serdecznie / ábyś mi
grzechy odpuścił: Yzebyś je precz zniosł wie-
cznie: Znam to żem sie ich dopuścił.

4. Racz mie w opiece twey chowáć/záwżdy

z twey świętey miłości: Abym się mogł uwárowáć/ diábelskich rak/ y chytrości.

5. Rządź mię według woli swojey/ day bym się wystrzegał grzechu: Sprawy ciáłá/ duszy mojey/ niechay będą bez pośmiechu.

** 6. Poruczam twey opátrzności/ tożciáło y duszę moję: Ty we wszelki mey teskności/ okaż mi sam pomoc swoję.

7. Aby Xiążę świátá tego/ moey niedokázowáło: Bo krom straży oká twego/ złeby się tu z námi dźiało.

** 8. Cześć Bogu ná wysokości/ Oycu/ Synowi/ Duchowi/ wzdáwaymy z serc uprzyjmości: Jáko wiecznemu Krolowi/ Amen.

Pieśn CCCL.

Notą Psálmu XXIII.

Ich dancke dir Herr GOtt in deinem 2c.

Dźiękuję ć Oycze/ przez Syna twojego/ Páná JEzusá Zbáwićielá mego: Ześ mię tey nocy (tego dniá) z łáski swey przechował/ przez wszystek wiek moy/ dźiwnieś opatrował: Odpuść me grzechy/ obroń/ mię od złego/ ná ten przyszły dźień (tę przyszłą noc) nieszczęśćia wszelkiego.

2. Abowiem tobie w ręce twe oddawam/ duszę/ y ciáło/ y co z łáski twey mam. Twoy święty Anjoł/ niech czásu wszelkiego/ nádemną czuje/ broni sługi twego. Zeby snádź Szátan do mnie prawá niebrał/ sidłami swymi by mię nieuwikłał.

3. Proszę też Pánie/ y zá bráćią miłą/ ktorzy się ćieszą Boską twoją siłą: Zá moje krewne/ y powinne Pánie/ badź tu/ badź indźie/ niedopuszczay ná nie/ żadnego smętku/ przypad-

u strásznego: Nabaw ich sercá twych ućiech
pełnego.

4 Załosne/ chore/ y więźnie mizerne/ ktorzy
do ćiebie máją serce wierne: Tym wszystkim
w nędzy/ ućiechy skuteczne/ zrządź/ wywiedź je
z trwog/ day zbáwienie wieczne: Wszystkie grzeszące/ sam náwroć do śiebie: Day z gon szczęśliwy/ byśmy byli w niebie/ Amen.

Pieśn CCCLI.

Notą Pieśni CLI.

POyźrzy z niebá ná nas Pánie/ ubłogosław to Zebránie/ w ktorym Imię święte twoje wielbiąc/ kłádziem poczty swoje/ á ty Oycze nas zástáwy/ weźm w opiekę násze spráwy.

2. Rácz nas y dnia dźiśieyszego/ y przez czás żyćia cáłego/ potrzebámi opátrowáć/ od wszego złego uchowáć / day szczęsne prac dokonánie/ á w niebie odpoczywánie/ Amen.

Prozbá Agurá, O dwie rzeczy.

Prov. 30. v. 7.

Pieśn CCCLII.

Notą Pieśni CLXIV.

Zwey Ding O HErr bitt ich ꝛc.

DWu rzeczy proszę Pánie moy / te niech uproszę sługá twoy/ pokim tu jest w tym żywoćie/ a w ustawicznym kłopoćie.

2. Broń mię náuki fałszywey/ tákże y mowy kłamliwey/ broń mię ubostwá ćięszkiego/ nie day bogáctwá zbytniego.

3. Rácz dáć słuszne wyżywienie / á przytym dobre sumnienie/ uchoway Boże zebráctwá/ bezbożnego marnotráctwá.

4. Bo májąc ná zbyt wßystkiego / záprzał bym śię Páná swego/y rzekł bym ná Bogá nie dbam/ kiedy śię ná wßem dobrze mam.

5. Abo śćiśniony ubostwem / udałbym śię zá złodźieystwem / z grzechem chlebá nabywájąc/ a Bogá wielce gniewájąc.

** 6. Z błogosłáwieństwá Páńskiego/ dostępujemy wßystkiego / gdy káżdy/ swego pilnuje czyniąc co Bog przykázuje/ Amen.

PO UZYWANIU POKARMOW.

Pieśn CCCLIII.

Nun last uns GOtt dem Herrn.

DOdajmy chwałę swemu/ Bogu łaski pełnemu : Zá hojne dáry jego : Ktorem wźię-

li od niego.

2. On ćiáło ukßtałtował/ duszę zdrowie dárował: Co dał to opatruje / Oycowskie záwiáduje.

3. Ciáło ma swe żywnośći / duszá w nieśmiertelnośći / trwá / choć śmiertelna rána/ przez grzech jest nam zádáná.

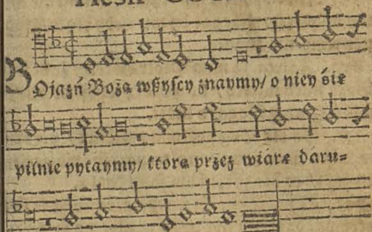
4. Bo Chrystus jest posłany/w ktorym nam żywot dány/ jego śmierćią zleczeni/ ći co grzechem zránieni.

5. Słowo jego świątośći / ratuja nas w-

POSPOLITA.

Pieśn CCCLVI.

je/ Pan Bog tym ktore miłuje.

2. Bojaźń cna dar pożyteczny / komu miły żywot wieczny/ o ten się Klenot stáraymy/ cząstki zażywajmy.

3. Boży Bojaźni dar wźięty / z Owotow zwali Duch święty / ktore y obfićie rodźi/ y z świata w niebo wywodźi.

4. Boża Bojáźń grzeszyć broni/ od wszystkiego złego stroni/ ćierpliwość święta buduje/ sama się w Bogu funduje.

5. Wszystkie lubośći ćielesne/ wszystkie żądze świáta złośne/ iako ogień wodá zgasza/ tak je z serc ludzkich wypłasza.

6. Ná dobre rádo wychodźi/ gdy bojaźń Boża rząd wodźi/ ćiáło od złych spraw hamując/ Bogu wsłużbę ofiaruiąc.

7. Bojaźń Boża iest mądrośći/ początkiem/ pobożnośći/ sprawiedliwość iey kochánie/ o iey się pilne stáránie.

8. Stawę wewnętrznym człowieku/ kłádźie/

á nie wtym ko wieku / Bogu śię podobáć ſwe-
mu/ ſłuká/ á nie świátu złemu.

9. Nádewſzyſtkie inne rzeczy/ſumnienie cho-
wa ná pieczy/ ſtrzegąc by mu kiedy ćiáło/ſzkod-
ney rány nie zádáło.

10. Záleca ją nam Piotr święty/ że bojáźń
Boża ſkarb wźięty / do pokory wſzyſtkie budźi/
wdźięczney u Bogá/ y ludźi.

11. Bo śię Bog pyſznym przećiwi / pokorne
w łáſce ſwey żywi / ná te pátrzy wdźięczną
twarzą/ co śię zgrzechow ſámi kárzą.

12. Te y ztrudnośći wyrywa/ochroną je ſwą
okrywa/ dáje jim ſwe pożegnánie/ po śmierći /
w niebie mieſzkánie.

13. A ći zaś co bez bojáźni/ w świećie żyli /
Bożey káźni/ bráli ſrogie dokończenie / Duſze
wieczne zátrácenie.

*14. Prośmyż Oycá Niebieſkiego / byſmy
mieli Bojáźń jego/ one w ſercu ſwym chowáli/
nią śię záwżdy ſpráwowáli.

15. Day to Oycze pożegnány/ coś śię nam
ſtał przejednány/ przez Syna twego miłego /
Ná nas ná świat poſłanego.

16. Rácz wláć w naſze ſercá wiáry / Bo-
jáźni z inſzymi dáry/ ábyſmy potym kłopoćie /
wytchnęli w wiecznym żywoćie/ Amen.

PODROZNA.
Piesn CCCLVII.

JEſtem ná drodze ; Szczęść Panie/weźm

mie

2. Tyś mie od moiey młodośći/ w opiece chował/ y opátrował/ znam twe uczynnośći.

3. Dosyćiem uznał dobrego/ dałeś mi wiele/ zdrowie/ wesele/ z miłośierdziá twego.

4. Spráwuyże mie sam do końcá/ y moie spráwy/ Oycze łáskáwy/ boś ty moy obrońcá.

5. Zamyst moy tobie nie táyny / y ten záczęty/ Oycze święty/ z dobroći zwyczáyney.

6. Ráczże mi być ná pomocy/ od wßego złego/ broń sługi twego/ y we dnie y w nocy.

7. Anioł twoy niech mie prowádźi / niech wßystkie trwogi/ uprząta z drogi/ y sam o mnie rádźi.

8. O Pánie twoiey opieki/ w ktorać śie dawam/ niechay doznawám/ ydźiś y ná wieki/ Amen.

Do Teſkliwych Spiewákow.

KOmuby długo śpiewáć śię widźiáło /
  Niechay wie o tym że to jeſzcze máło.
Dobrze nam Pan Bog czyni bez przeſtánia/
  A my żáłujem gęby do śpiewánia.
Y ták dla Bogá Człek nie wiele tráći/
  A wżdy ſkyſkuje/ gdy mu gębę płáći.
Cáły dźień śpiewa Czyż zá trochę máku/
  W ludźiách nie widáć/ tey wdźięcznośći znáku.

RE-

REJESTR PSALMOW Y PIESNI.

A

Psálmy.

Pieśni. Pieśn.

B

Psálmy. Psálm.

Pieśni. Pieśn.

Psal-

C

D

Psálmy.	Psálm.

Pieśni. Pieśn.

H

Pieśni. Pieśn.

I

Psálmy. Psálm.

Pieśni. Pieśn.

N

Psálmy. Psálm.

Pieśni. Pieśn.

O

Psálmy. Psálm

Pieśni. Pieśn.

P

Pſálmy.

Pieśni. Pieśn.

R

Psálmy. Psálm.

Pieśni. Pieśn.

Pſálmy.

Pieśni.

T

V

W

Pieśni.

Pieśni.

Y

Psálmy.	Psálm

Z

Psálmy.	Psálm.

Pieśni.	Pieśn.

Zmiłuy

KONIEC.

MODLITWY
PUBLICZNE

Káżdemu czásowi/ y potrze-
bam pospolitym służące/ zá zgodną
Vchwałą

ZBOROW EWANGELIC-
kich Koronnych y Wielkiego
Xięstwá Litevvskiego ná vvie-
czną cześć y chvvałę,

Oycu/ y Synowi/ y Duchowi
S. Bogu w Troycy S. jedynemu/ y ná
pożytek Kośćiołá jego
wydáne.

Marc. 13. 33. Matth. 24. 42.

Pátrzćie/ czuyćie/ á modlćie śię: ponie-
waż nie wiećie ktorey godźiny Pan wáß przy-
dźie/ A co wam mowię/ wßystkim ći mowię:
Czuyćie.

W GDANSKU.
Drukowáno u w Dowey Jáná Frydrychá
Grefensá.
Nákłádem Christianá Mansklappá.
Roku Páńskiego 1684.

MODLITWY
NA ADWENT.
I.
Modlitwá Pierwſzá.

WSzechmogący/ á wßelkiego miłośierdźia
Boże/ Oycze náß Niebieſki/ dźiękujemyć
ßyſcy ſpołecznie/ náświętße Imię twoje ſer-
ecznie chwaląc/ żeś podług zdawná uczynio-
ych obietnic twych Boſkich/ zeſłáć nam ná te
iſkośći ziemſkie raczył/ ono Słowo wieczne/
ednorodzonego Syná twego: Ktory/ za ſprá-
ą Duchá Swiętego/ z błogoſłáwioney Má-
yey Panny ćiáło wźiąwßy/ y w nim śię z ná-
ni zpowinowáćiwßy/ z grzechu/ z śmierći/ y z-
ieczneg o potępienia/ doſkonále nas wybáwił:
ſprawiedliwośćią ſwoją nas miłośćiwie u-
rawiedliwić ráczył. O dayże nam/ Oycze
obrotliwy/ pokornie prośimy/ tę Vroczyſtą
amiątkę Adwentu/ á Przyśćia ná świat Sy-
á twego miłego/ godnie obchodźić/ ku chwale
wey świętey/ á ku poćieße náßey zbáwienney.
Day/ żebyśmy śię jego z námi w ćiele ludzkim
łączenia/ ſkutecznie uczeſnikámi ſtali/ uniże-
iem śię jego dla nas/ nie obrażali: Ale go
czérze miłowali: Jemu gorliwie ſłużyli: y
ż do śmierći jemu wiernymi byli: á ná on o-
átni Adwent/ y przyśćie jego/ pobożnie/ trze-
wie/ y ſpráwiedliwie żyiąc/ pilnie śię záwße
otowáli: á zátym korony ſprawiedliwośći/ y
ieczn ego żywotá/ z łáſki twey/ ßczęśliwie do-

Mm ij ſtąpić.

stapić mogli: Przez tegoż Syná twego námilszego á Páná nászego/ JEzusá Chrystusá Ktory z toba/ y z Duchem świetym/ żyje y kroluje/ Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

II.

Wtora.

WSzechmogacy Boże/Oycże nász niebieski wierny y prawdźiwy w obietnicách swych/ tyś obiecał zesłáć ná świát dla zbáwienia nászego/Syná twego miłego/JezusáChrystusá/ przed wszystkimi wieki z Istności twoie Boskiey urodzonego: Teś obietnice spełnił/zesłáwszy go ná świat/ gdy przyszło wypełnieni czásu/ nie dla nászych zásług y godności/ktorych w sobie nie czujemy: ále/ z szczerey łáski/ á miłosierdźia twego świetego: spráwiwszy to ż przyjał ćiáło násze/ y z nami sie złacżył prze Duchá świetego / w żywoćie záwsze czystey błogosłáwioney Máryey Pánny. Za toć serdecżnie dźiekujemy/ y ćiebie Dobrodźieiá nászego chwalemy: pokornie prosząc / żebyś serce násze skłonił/ oświećił/ y zápalił Duchem swym świetym / ábyśmy mogli dostátecżnie poznáć Syná twego / y onego sámego całym sercem przyjać zá Zbáwićielá prawdźiwego / zá Kápłaná wiecznego/ zá Pośrzednika jedynego. O Oycże nász Niebieski / raczysz nam to dáć prośiemy ćie ábyśmy iáko sie on do nas/ z wysokiego Máiestatu swego zstapiwszy/przybliżył raczył/ y my tey świetey łáski jego wdźiecżni záwżdy bedac/ do niego sie też/ przez prawdźiwa pokute/ y przyjmowánie słowá jego świetego/ co dźień to bliżey y znaczniey przybliżáli. O Studnico dobroći/ sprawże y to w nas/ mo-

a Bostwá twego/ ábysmy się też z nim złączy-
i przez prawdziwą wiárę weń/ owoce dobrych
czynkow z siebie wydáwájącą/ jáko się on z-
ámi/ ciáło násze/ z przeczystey Pánny wziąw-
y/ złączyć raczył. O Pánie Zastępow/ ráczże
o wszystko spráwić/ przez tegoż Syná twego
nitego/ á Páná nászego/ Jezusá Chrystusá.

Oycze nász/ etc.

III.

Trzecia.

O Pánie Jezu Chryste/ Synu Bogá żywego/ zbáwicielu świátá jedyny/ tyś się dla nas stráconych/ á w grzech/ y w śmierć wieczną spádłych ludzi / z niebieskiey wysokości /ná te niskości ziemskie skłonić / y kształt niewolniczy / sámego siebie wyniszczywszy / przyjąć raczył / yś się ciáłá y krwie ludzkiey jáko y my dziatki we/ uczesnikiem stał / ábyś przez śmierć zniszczył tego / ktory miał władzą śmierci / to jest/ Dyabłá : A żebyś wyswobodził te / ktorzy dla bojaźni śmierci/po wszystek czás żywotá/podlegli byli niewoli. Tyś chciał być we wszystkim podobny bráci / ábyś był miłosiernym y wiernym nawyższym Kápłánem/w tym co się u Bogá/ku oczyścieniu grzechow ludzkich dziáć miáło/ skutecznie rátując tych/ ktorzy ponoszą rozne pokusy y utrapienia. Czego wszystkiego uprzeymie wdzięczni będąc) tobie serdecznie dziękujemy/ ciebie Emmanuelá/ á Bogá z námi/ w ludzkim ciele objáwionego/ nábożnie chwalemy: pokornie prosząc / uczyńże nas uczesnikámi tey zbáwienney łáski / y nádroższey zásługi twojey : zbaw nas grzechow/ y wszystkiego złego : zbaw

mocy szátáńskiey/ y wiecznego potępienia. Ł
wielki pośle przymierza wiecznego/ Pánie ná
JEzu CHryste/ nie opuszczay nas: Duchem
twym świętym poświęć/ á w słowie prawd
odrodź/ ućiesz y podeprzyj nas: ábyśmyć be
trwog sumnienia/ z wiary prawdziwey/ w świę
tobliwośći y w spráwiedliwośći/ po wszytki
dni żywotá naszego/ służąc/ y ciebie záwsze god
nie chwalić mogli. A gdy śię skończą dni mi
zernego ná świećie pielgrzymstwá naszego
przyjmiże dusze násze w ręce twoje Boskie/ nim
śię miłośćiwie opiekay/ y one w on dźień przy
śćiá twojego ná sąd żywych y zmárłych/ z ćiáły
uwielbionymi złączywszy/ nie zwiedłą Korona
spráwiedliwośći/ w krolestwie niebieskim/ czásy
wiecznymi/ z łáski twoiey S. obdáruy: Ty
ktory z Oycem swym/ y z Duchem S. krolujesz/
Bog błogosłáwiony/ ná wieki/ Amen.

IV.

Czwarta.

Wysławiamy/ á chwalemy ćię/ Pánie JE-
zu CHryste/ zbáwićielu świátá jedyny/
żeś dla nas grzesznych/ á w śmierć wieczną u-
pádłych ludźi/ y dla zbáwienia naszego/ z niebá
ná świát zstąpić/ á w żywoćie záwsze czystey/ y
nienáruszoney Máryey Pánny/ zá spráwą Du-
chá świętego/ człowiekiem śię stáć ráczył: á to
bez wszelákiey grzechu zmázy/ w świętobliwośći
doskonáłey/ żebyś grzechy świátá zgłádźił.
Prośiemy ćię duszliwie/ O náświętszy Pánie
nász/ rácz że śię do nas y duchownym Adwentem
swoim przybliżyć: sercá násze/ przez skuteczną
Duchá świętego spráwę/ náwiedźić/ ućieszyć/
y w nich sobie przybytek á mieszkánie wdźięczne

czynić. A osobliwie w godzinę śmierci nászey/ ásu napilnieyszego/ nie odstępuy nas / miły ánie: ále przybądź nam / á wprowadź dusze ásze/ z pádołu płáczu/ y z cienia śmierci/ przez ługę Aniołow twych świętych / w pokoju do ywotá wiecznego. Zdarz y to/ z łáski swey/ O oże/ Zbáwicielu nász/ żebysmy w dzień on bło-osłáwionego/ przyścia twojego ná sąd żywych zmárłych / po práwicy twojey powstáwieni/ łyszeć mogli on wdzięczny głos twoy : Podź-e błogosłáwieni Oycá mojego / odziedziczcie króleſtwo wam zgotowáne od załozenia świá-a. Zmiłuy się nád námi Pánie / zmiłuy się ád námi. Niechże będzie miłosierdzie twoje ánie nád námi : Jákosmy nádzieję mieli w-bie. W tobie Pánie nádzieję swą pokłada-y/ niechay nie będziemy záwstydzeni ná wieki. baw lud twoy/ miły Pánie/ á błogosław dzie-ictwu twemu / y páś je/ y wywyższay áż ná ieki/ Amen.

NA BOZE NARODZENIE.

V.

Pirwsza.

CHwałá ná wysokościách Bogu/ á ná ziemi pokoy/ w ludziách dobre upodo-hwalemy/ wielbimy/ wysławiamy oże/ Synu wieczny Oycá wieczne-ász JEzu CHryste/ żeś się z Mó-oſkiego/ ná te niskości zie-ić/ y z námi się przez D-ę/ z Pánny Máryey nędze á biedy ludzki

kaczyk. Day Zbáwićielu nász drogi / ábyśm
wdźięczni będąc dobrodźieystw ták wielki
twojich / ćiebie serdecznie miłowáli / w tobie c
le ufáli / tobie szczerze służyli / ćiebie wiern
náśládowáli / tobą śię sámym czásu żywotá
śmierći nászey / dufliwie wspieráli : Ktory
sam jest Pánem / Głową / Pásterzem / Rządc
Dozorcą Zbáwićielem / Poyśrzednikiem
Przyczyńcą / nam niegodnym sługom twoi
doskonáłym : z Oycem swym / y z Duche
Swiętym / Bogiem ná wieki błogosłáwiony
Amen.

VI.

Wtora.

Z Zupełnośći serc nászych chwalimy ćię św
ty nowo národzony Krolu / jednorodzo
Boży / y błogosłáwioney Pánny Máryey / S
nu Jmmánuelu od Bogá obiecány / od świ
tych Pátryarchow / Prorokow / y Krolo
zdawna pożądány. O jákoś śię bárzo w n
rozkochał? Minałeś bliższe Maiestatu twe
kory Anielskie. Z nawyższego nieba zstąpił
do naniższych krájow źiemie. Nie Aniołyś prz
jął / ále naśienie Abráhámowe. Wieczny
...nem Oycá wiecznego będąc / stałeś śię ći
...rawdźiwym / włásnym / jednorodzony
...Bożym będąc / z przeczystey Pánny n
...ie prawdźiwym Synem człowi
...s syny / y corki Adámowe / w
...ecznik synámi / y corká
... niebieskimi. Niechaj
...iebo / źiemia. Niech
...iołowie / Archánioł
...n / y wszyscy szczęśli

mieszkáńcy niebiescy. Niechay ćię chwali po wszytkim świećie zgromádzony powszechny Kośćioł twoy Chrześćiáński/ teraz y áż ná wieki/ day zbáwićielu nasz drogi/ ábyśmy/ etc. (pátrz w Modlitwie wyższey/ 5.) Amen.

VII.
Trzećia.

PAnie Jezu Chryste/ Synu Bogá żywego/ Boże wieczny/ Boże mocny/ tyś zstąpił z nieba wysokiego od Oycá swego/ z ktoregoś się národził przed wszystkimi wieki/ národzeniem niewypowiedziánym. Vniżywszy się/ národziłeś się/ zá spráwą Duchá świętego/ z Pánny Máryey/ záwsze czystey y błogosłáwioney. Coś wszystko uczynił dla nas grzesznych y niegodnych sług twoich: ábyś był nászym Zbáwićielem prawdziwym/ Kápłánem wiecznym/ Przyczyńcą jedynym/ y Obrońcą doskonáłym. Tyś Pánie Jezu Chryste/ przez swoje święte národzenie/ nas z Bogiem Oycem pojednał: gniew jego ubłagał: z mocy szátáńskiey/ z grzechow ćięszkich/ z potępienia wiecznego wybáwił/ do żywotá wiecznego przeniosł. Czegośmy pewni w sumnieniách nászych: zá co ćię chwalimy/ jáko Bogá swojego: zá coć dziękujemy/ jáko dobrodźiejowi swojemu/ y Zbáwićielowi prawdźiwemu. Boś to wszytko uczynił/ nie dla nászych zasług/ áni dla nászey godnośći/ ktorey w nas nie mász: ále z łáski/ y z miłośći twey świętey. Prośimy ćię miły Pánie/ sprawże to w nas/ ábyśmy się stáli uczestnikámi národzenia twojego/ wiárą/ y żywotem nászym: ábyśmy go wdzięczni będąc/ zá nie

dźiekowáli/ y tobie wiecznie służyli / w świętym y pobożnym żywoćie. Zewlecz z nas/ miły Pánie/ stárego Adámá: umorz członki násze: odradzay nas Słowem twoim: poświęć ćiáłá násze: przyoblecz nas w száte niewinnośći/ spráwiedliwośći/ świętobliwośći / z łáski swojey. Day nam to/ pokornie ćię prośimy/ żebyśmy znowu národzeni będąc/ nałogow złych/ y świátá swowolnego/ zániechawszy/ w nowośći żywotá chodźili: przyśćia twego ná sąd w gotowośći Chrześćiáńskiey oczekawáli: á ták godni byli żywot wieczny obiecány/ z łáski twey/ otrzymáć/ ktory ś nam zásłużył Národzeniem swoim/ Męką y Smierćią swoją. Uczyńże to/ dla chwały Imienia twego świętego/ jáko Bog prawdźiwy y chwalebny: ktory żyjesz y krolujesz w jedności Bostwá / z Oycem y z Duchem Swiętym/ Amen. Oycze nász/ etc.

NA NOWE LATO.

VIII.

Pirwsza.

WSzelkie są dobrodźiejstwá twoje o Pánie/ ktorycheśmy/ Roku tego przeszłego doznawáli. Opátrowałeś dusze/ y ćiáłá násze/ y strzegłeś nas / jáko źrzenice oká swego czásu káżdego/ y ná wszelkim miejscu/ y w káżdey potrzebie nászey. Tyś od nas oddalał wszystkie niebespieczeństwá/ á káránia / ná ktore ustáwicznie grzechámi swymi zárabiamy/ jeśliś ktore dopuszczał/ znośneś dopuszczał: krzyżaś / y utrapienia miłośćiwie ulżywał: Modlitwy násze/ ácz niegodne / Oycowskie wysłuchawał: rzeczy dobrych/ duszy y ćiáłu nászemu potrzeb-

nych/ hoynieś nam użyczał: á przećiwne w pociechęś obracał. Ale ktoż godnie wysłowi wszystkie dobrodźieystwá twoje? y coć oddá zá nie/ spráwiedliwy y miłośierny Boże? Nam grzesznym nie tylko płáćić: ále y przystoynie one wyliczyć nie można. Chwalemy ćię tedy y chwalić po wszystkie dni pielgrzymstwá naszego/ serdecznie będźiemy: á ustá násze opowiádáć będą miłośierdźie twoje/ teraz/ záwsze/ y áż ná wieki. Odpuśćże nam/ pokornie prośimy/ wszystkie grzechy násze/ y one z Rokiem przeszłym/ ktory pominawszy/ nigdy śię już nie wroći/ w wieczney twey niepámięći racz zátopić y pogrążyć. A ná ten Rok Nowy/ y inne potomne czásy żyćia nászego/ przyjmiże nas w opiekę swoję Boską/ Oycze nász namiłośćiwszy: á ostátek dni nászych/ day nam ku swey świętey chwale/ w mniejszych grzechách/ z chwalebną żywotá nászego popráwą/ y dusznym zbáwieniem nászym/ w spokoynym sumnieniu/ szczęśliwie przepędźić: Broń nas od pokus/ y naigrawánia szatáńskiego: broń od rozmáitych złych przypadkow/ y wszelkiey szkody. Uchoway nas powietrza morowego/ woyny/ y mieczá nieprzyjaćielskiego/ drogośći/ głodu/ ogniow/ suszy/ powodźi/ niepogod szkodliwych/ y inszych plag twych spráwiedliwych/ ktorymiś zwykł karáć uporne przestępce Słowá twego świętego. Day żyzne y urodzáyne látá: day pokoy/ zgodę/ miłość miedzy wszystkimi stany. Broń Kośćiołá twojego/ y on w łásce swey pomnażay/ Królá Páná nászego/ y wszystkie/ praw/ y wolnośći Oyczyzny naszey/ wierne y czułe stroże/ ze wszystkimi obywátelámi Páństwá tego:

Zwierzchność/ Pátrony/ y Dobrodźieie náße/ w twoie święte á Boſkie zawiadowánie/ cále poruczamy: Opiekay śię ty ſam nimi/ y wßyſtkimi námi/ miły Pánie. A gdy zámierzonego kreſu/ á biegu żywotá náßego dopędźiemy/ day żebyſmy mizerny/ ten świát/ wßeláka złośćią y przewrotnośćią zewßąd ſproſnie zámierzwiony/ chętnie opuśćili: á do onego nowego Swiętego Jeruzalemu/ y Oyczyzny niebieſkiey/ ßczęśliwie śię doſtáli: dla Jezuſá Chryſtuſá/ Poyśrzedniká y Zbáwićielá náßego jedynego: w ktorego náświętßym Imieniu ták śię modlimy. Oycże náß/ ktoryś etc.

IX.
Druga.

Synu Bogá żywego/ Pánie Jezu Chryſte/ Emmánuelu y Zbáwićielu náß prawdźiwy/ tyś nas niegodne ſługi twoie ták umiłował/ żeś dla nas grzeßnych/ ośmego dniá po ſwym národzeniu/ przy obrzezce/ krew ſwoię drogą rozlewáć począł: ábyś nas z Zákonnego przekleńſtwá wybáwił/ y Synámi Bożymi/ á dźiedzicámi Kroleſtwá Niebieſkiego z miłośći ſwey/ uczynił. Zá to/ y zá inße niewymowione/ zbáwienne y doczeſne dáry y dobrodźieyſtwá twoie/ nabożnie dźiękuiemy: á żeś nam y ten przeßły Rok w pokoiu/ w łáſce/ y w błogosłáwieńſtwie twym świętym/ ßczęśliwie przeżyć dał/ náświętße imię twoie ſerdecżnie chwalemy. A przytym pokornie prośimy/ odpuść że nam wßyſtkie przeßłe grzechy/ krewkośći/ y upadki náße/ y onych nie rácz więcey wſpominać.

Day śię nam też ſtáć duchownie ucżeſnikám

i Obrzezánia twojego. (Sercá náße obrzeß
wßelkich myśli złych/ ktore zewnątrz pocho-
a: á day żebyſmy ſercem uprzejmym á do-
ym/ ſłyßane Słowo twe záwße przyjmowá-
onо ſtatecznie záchowáli/ y z niego obfity o-
oc cnot świętych przynośili/ w ćierpliwośći.
czy náße obrzeß/ áby ná rzeczy prozne nie pá-
záły/ y do żądz plugáwych/ á chćiwośći złych/
chopem nie były. Vßy/ żeby powieśći ßká-
dych nie ſłucháły/ błędu y fałßu nieprzyjmo-
áły: Słow twych chętnie ſłuchały/ y ná wo-
nie ubogiego otwárte były. Vſtá/ áby mow
eucżćiwych/ proznych/ tobie Pánu náßemu
zećiwnych/ y bliźniemu ßkodliwych/ nie mo-
iły: á chwalebne ſpráwy y dobrodźiejſtwá
woje/ záwße wyſławiáły. Ręce/ áby cudze-
y nie bráły: ále owßem ucżćiwą śię pracą zá-
áwiájąc/ potrzebujących chętnie rátowáły.
Nogi/ żeby zá báłwochwálſtwem/ y ſproſnymi
wiátá tego márnośćiámi nie biegáły. Affek-
/ ſmyſły/ y wßytkie członki náße/ ták rácz ob-
ezáć/ áby nie ćiáłu grzeßnemu/ y świátu o-
łednemu/ ále twey świętey woli/ we wßytkim
ogadzáły/ y tobie ſámemu ſłużyły. Ciáłá ná-
e ucżyń ſobie ofiárą żywą/świętą/ przyjemną:
przybytkiem ná chwałę twą/ wiecżnym.)
ewlecż z nas człowieká ſtárego/ ze wßyſtkimi
czynkámi jego/ pożądliwośćiámi/ y złymi na-
ogami: á oblecż w nowego/ tego ktory śię
dnawia w znájomość/ podług obrázu tego/
tory go ſtworzył/ Duchem twoim świętym/ y
łowem prawdy/ w ſpráwiedliwośći y w świe-
obliwośći prawdźiwey nas pomnażay y u-
twirdzay.

Rok

Rok też ten Nowy/ day nam/ miły Pán
ßczęśliwie záczać/ fortunnie prowádźić/ y
hoynym błogosłáwieństwie twoim / z ućie
sumnienia naßego/ spokoynie zámknąć.
choway nas weń mieczá nieprzyjaćielskie
głodu ćießkiego/ powietrza morowego / suß
powodźi/ pożarow / wichrow / grádow/ gr
mow/ niepogod ßkodliwych/ y innych wßystk
stráßnych plag twojich. Słowo twoje świ
po wßystkim świećie rozßerzay: á nim / já
mieczem ná obie stronie ostrym/ błędy/grzech
báłwochwálstwá/y wßystkie sprosne heretyctr
odćinay/ y z gruntu/ prawicą swą Boską/wß
tko złe potężnie wykorzeniay. Ludźie záwi
dźione / do znájomośći zbáwienney praw
twey/ przywodź. Kośćioł twoy / máiąc
w swey świętey obronie/ pomnażay. Słu
twoje potrzebną umiejętnośćią / gorliwą n
prawdźiwey nauce státecznośćią/ zgodą/ mił
śćią/ y wßelkimi dárámi twymi hoynie obd
rzay: w pobożnym y przykłádnym żywoćie zá
choway: á w pracy wezwánia ich/ łáską y p
żegnániem twym Boskim / onych skuteczn
ćieß/ posilay/ y utwirdzay. Bunty nieprzyja
ćioł prawdy twey rozrywáy/y ich rády á zamy
sły ßkodliwe mießay/ y wniwecz potężnie obra
cay. Miey ná pieczy Oyczyznę tę náßę miłą
y inne Páństwá y Krolestwá Chrześćiáńskie
w ktorych kwitnie Ewángelia twojá święta
Królá Páná náßego / y cáły Krolewski Dom
jego/ Senatory y Rycerstwo Koronne / bło
gosław / Duchem twym świętym sprá
wuy / y nad nieprzyjaćiołmi twymi /
Oyczyzney tey náßey miey / pożądá

ym zwyćięſtwem ćię ß : y onych wßyſtkich / w-
ngo fortunne láta miłośćiwie zátrzymaway.
zyń dobrze/ Pánie Boże náß/ y wßytkim Pá-
onom y Dobrodźiejom ludu twojego/ a oſob-
wie Zwierzchnośći miejſca tego/miłemu Po-
omſtwu/ y całemu Domowi jey. W Oyczyz-
ie náßey miłey / racz dáć miedzy wßyſtkimi
Stány pokoy/ zgodę/y miłość zobopolna Poy-
rzy o Boże náß/ y ná wßyſtkie człónki Jednoty
udu twojego / ktorzy dniem y noca rátunku y
ſpomożenia twojego Boſkiego duſliwie wy-
ladaja. Chorych badź lekarzem/zaſmuconych
oćiecha : wdow y śierot opiekunem / podroż-
ych ſtrożem/ z tym świátem śię rozſtawája-
ych/ do oney Oiczyzney Niebieſkiej/ przewod-
ikiem miłośćiwym. Day miłośierny Pánie/
ebyſmy śię wßyſcy rządźili podług naswiętßey
oli twojey : wiárę y ſumnienie dobre / tobie
Bogu náßemu / áż do końcá ſtátecznie záchó-
ujac. A iż żaden z nas wiedźieć nie może/ jeſli
en nowy Rok nie jeſt oſtátni żyćia jego / ná
ym mizernym świećie/pokornie tedy twey Bo-
ſkiey miłośći prośiemy/ rácz to ſam w nas
ſpráwić/ żebyſmy w czuynośći y w gotowośći
świętey záwße oczekawáli śmierći náßey / y
rzyśćia twego oſtániego ná ſad żywych y u-
martych : żebyſmy ćię z rádośćia przywitáć/ y
z toba wniść ßczęśliwie mogli/ ná Gody Nie-
bieſkie/ do onego wiecznego żywotá. Vczyńże
to wßyſtko/ y nad to więcey/ niżeli my nedzni
á grzeßni prośić umiemy / Zbáwićielu náß je-
dyny dla nas dnia dźiśieyßego / krwia oblá-
ny : ktory z Oycem ſwym Niebieſkim/ y z Du-
chem świętym/ żyjeß y krolujeß Bog błogoſłá-
wiony ná wieki/ Amen.

NA DZIEN MEDRCOW.

X

Pierwſza.

NAſłodßy IEzu/ jednorodzony Bożу/ y błogosłáwioney Pánny Máryey Synu/ Immánuelu/ á Boże w ćiele ludzkim z námi złączony/ ktoryś sámego śiebie Medrcom na wschodźie słońcá mieszkájącym/ przez gwiazdę objáwić raczył/ y od nich ofiárowáne dáry wdźięcznie przyjąwßy/ drogąś ich beſpieczną do domu przeprowádźił. Prośimy ćie pokornie/ ráczże też ćiemnośći náße światłem łáſki twey/ y jáſnośćią słowá twego świętego/ im dáney/ tym znácznieу ośwycáć: ábyſmy przykłádem tych Medrcow/ ćiebie w słowie twym/ wiárą y pokutą prawdźiwą uprzeymie ßukáli/ umysły swe do ćiebie nabożnie podnośili: á ználazßy ćię/ upominki duchowne chwał y modlitew świętych/ uprzeymym sercem/ chętnie oddáwáli: sámych śiebie ofiárą wdźięczną y przyjemną tobie Pánu y Bogu náßemu/ w duchu y w prawdźie stawiáli: y áż do końcá ná tym świecie tobie wiernie służyli. A przemierzywßy/ y ćierpliwie przebywßy tego mizernego świátá pustynią/ przeprowadźże nas gośćińcem prawdy twey nieomylnym/ do oney Oyczyzney wieczney: gdźie z Oycem swym miłym/ y z Duchem świętym/ żyjeß y krolujeß Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XI.

Druga.

O nado-

O Nadostojnieyßy Pánie y Boże náß/ JEzu CHryste/ ktorys pretko po Narodzeniu twym / z dálekich kráiow lud obcy Pogáński gwiazdą jásną/ y nád przyrodzenie bieżącą/ do wielkiego Pokoju swego záćiągnąć/ y tym nie Zydowskiego tylko Narodu / ále y wßystkich inných/ Zbáwićielemes śię pokazáć ráczył. Dźiękujemyć zá niewypowiedziáną łáskę y pieczą o nas twoję/ iżeś nas z ćiemnośći Pogáńskich/ y błędow Antychrystusowych wyzwoliwßy / do złobu Kośćiołá twego/ u świátá wzgárdzonego / miłośćiwie pociągnąc ráczył. Obdarzże nas tákową wdźięcznośćią / z łáski twey/ miły Pánie/ żebysmyć zá spráwą Boską twoją/ złoto słowá twego Swiętego/ y uczynki dobre/ z wiáry prawdźiwey pochodzące/ w miłośći twey / y bliźniego rátowániu/ chętnie ofiárowáli: Ná jedynym Kápłáństwie twym / y ofierze doskonáłey przestawájąc/ y tobie sámemu służąc kádźidło chwał ć modlitew świętych y spraw pobożnych/ tobie uprzyjmie oddawáli. A ná ostátek/ gotowi záwße będąc / śmierć y wßelákie prześládowánia/ dla Imienia twego świętego/ ochotnie podeymowáć/ gorzką myrrę krzyżá y ćiężkośći náßych/ dla prawdy świętey twojey/ ćierpliwym/ áż do śmierći znoßeniem/ day żebyśmy śię Páná swego mile uraczyli. A po tych doczesnych mizeryách wiecznego odpoczynku / w chwale twey świętey / uczestnikami śię stáć mogli: Gdźie z Oycem swym miłym y z Duchem świętym/ żyjeß y krolujeß / Bog ná wieki błogosłáwiony / Amen.

NA DZIEN MLODZIAN-KOW.

XII.

BOże wſzechmogący / ktorego dniá dźiśieyſzego chwałę / niewinni Męczennicy / y mowiąc/lecz umieráiąc wyználi : Umorz w nas/ pokornie prośiemy/myśli plugáwe/ pożądliwośći ćieleſne/ áffekty ſzkodliwe/ y wſzeláki uczynki złe/y tobie odporne : áby ſerce żadzo ſproſnym/ język mowám plugáwym / wſzytk náwet członki ćiáłá náſzego wyſtępow / wo twey przećiwnym/umárſzy/ o tobie záwſze myślić/ ćiebie/ y zbáwienną práwdę twą wyznawáć/ obyczáiámi świętymi / á ſpráwámi pobożnymi / chwałę twą wyświadczáć / y w wſzyſtkim woli twojey Boſkiey / ſkutecznie po ſłuſznymi być mogły. Uzbroy nas ty ſam moc ſtwą Boſką/ miły Pánie / żebyſmy wſpomożenia/ poćiechy/y błogosłáwieńſtwá/ z łáſki twey doſtąpiwſzy / nigdy śię już názad do Herod piekielnego/ duſz niemowiątek twych morderz okrutnego/áni do grzechow/y ſtárych ſwych nálogow nie wracali : Ale tą drogą poſtępując ktorą nam Duch twoy Swięty/ w ſłowie práwdy/ miłośćiwie pokazał/ przy tobie / Bogu ſwym / ſtatecznie áż do śmierći wytrwáli : á potym z tobą wonych wiecznych kroleſtwá Niebieſkiego przybytkách ná wieki zoſtáwáli: Przez Páná náſzego JEzuſá CHryſtuſá/ Syná twego miłego / z ktorym weſpoł / y z Duchem S. w jedności Boſtwá/ żyjeſz y krolujeſz/ Bog wiecznie chwalebny/ Amen.

NA

NA OFIAROWANIE PANSKIE.

XIII.

O Nadrożſze y naświętobliwſze Dźiećię / Synu Bogá żywego/ Panie JEzu CHryſ-
e/ Zbáwićielu náſz jedyny / ktorego Symeon
ráwiedliwy widźieć prágnął: widźiał/ y ná
ętu ſwych w kośćiele trzymájąc/ ochotnie piá-
owáł: Przyydźże y do nas / Panie JEzu / á
ápetń nabożne żądośći náſze: w ćiełech y w-
złońkách náſzych/ tobie ſámemu poświęconych/
wſze mieſzkay: á cokolwiek w nas ſproſnego
plugáwego znaydźieſz/ ogniem zbáwienney
áſki twey oczyść y wypal: Kośćioł ſobie / ku
itemu á wdźięcznemu przemieſzkawániu
wemu / w ſercu náſzym zbuduy y zporządź:
dźiebyſmy ćię w ſumnieniu ſpokoynym/ ręka
ná wiáry obłápiwſzy / z rádośćią piáſtowáli:
tobie ſámym/ wſzyſtkę zbáwienia náſzego na-
źieję cále złożyli. Ciebie/ zdroju poćiechy /
wiátłośći Narodow / chwało ludu twego/ y
ſzyſtkich kied náſzych jedyna ochłodo / ſerde-
znie prágnęli/ y nade wſzyſtko uprzejmie miło-
wáli. Nie bierzże też nas z tego świátá/ miły
Panie/ ażby oczy náſze/ zbáwienie twoje/ ktoreś zgotowáł przed obliczem wſzyſtkich ludźi/
uteczńie oglądáły: y żebyſmyć wprzod zá
ie/ y zá inne niewyliczone dobrodźiejſtwá
woje/ godnie podźiękowáli/ y wiárę / w ſum-
ieniu dobrym / áż do końcá ſtátecznie zácho-
wáli. Potym / przenieśże nas z ſzczerey łáſki
wey z tego pádołu płaczu w pokoju / do onych
oſkoſzy wiekuiſtych kroleſtwá niebieſkiego:
dźie żyjeſz y krolujeſz/ z Oycem ſwym miłym/

y z Duchem Swiętym/ Bog prawdźiwy y bło-
gosłáwiony ná wieki/ Amen.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PANA NASZEGO JEZUSA CHRISTUSA. XIV.

O Goracy narodu ludzkiego miłośniku
Pánie JEzu CHryste/ Zbáwićielu świá-
ta jedyny/ prace y trudy twe wielkie/około zbá-
wienia náßego uważájac / przećiwna dobroć
twoję/á niesłuchána ku nam nigodnym miłość
wystawiáć nam przystoji: Tyś przed okrut-
nym mieczem Herodowym/ z osobliwey Oyc-
niebieskiego woli do Egyptu / wdźiećińtwi
twym ustępował. Tyś miedzy swymi własny-
mi słußnego pokoju nie miał. Tyś na puſzczi
od Dyabłá srodze kußony/ chytrym jego fortel-
lom/ możnie odpor dawał. Tyś niewczásy
niedosypiánia/łáknienie/prágnienie/w drogach
spracowánie/ obmowiská/ chytre obłudy / sro-
motne przezwiská/ klątwy/ potwarzy/ z Bożni
wyrzucánia/ od Xiężey / y niewiernych Zydow
zdrády/y niewyliczone prześládowánia/chętni-
ponośił/ y wßystkieś nieprzyjaćioł twych prák-
tyki pomießał/ y one mężnie zwyćiężył. A to
wßystko wydániem / skárgámi/ osadzeniem /
śmierćia okrutna krzyżowa/dla nas dobrowol-
nie podjęta/ doskonale zápieczętował. Zá to
wßystko/ Pánie JEzu / Hetmánie niezwycię-
żony/ serdecznie dźiękujemy: y ćiebie pokornie
prośimy/ broń nas od pokus y wßytkiego złe-
go. Zetrzyj wrychle pod nogámi náßymi ßá-
táná / áby nám nie ßkodźił. Ciało / świát

zech/ y wſzyſtkie nieprzyiáćioły náſze / pomoż m przezwyćiężyć. Dla ćiebie/ y dla świętey awdy twoiey/ day żebyſmy zdrowia/ wczáſu/ áietnośći / y wſzyſtkich ſwych rzeczy nie żáło- áli: ále to wſzytko / gdy ty kążeſz/ chętnie o- uśćiwſzy/ zá tobą ſzli/ y przy tobie áż do końcá átecznie wytrwáli. We wſzelkim krzyżu / u- apieniu/ y prześládowániu/ dla twey świętey wangeliey / nas krewkie rátuy / y mocą ſwą oſką ćieſz y utwirdzay. Oblecz nas ty ſam/ iły Pánie/w zupełną zbroię duchowną/ ábyſ- y śię przećiwko záſadzkam diabelſkim mężnie áwić/ y wſzytkie ſtrzały ogniſte onego złego/ pożądánym zwyćięſtwem/ zagáśić ſzczęśliwie ogli. We wſzyſtkich ſpráwach y potrzebách áſzych/ błogosław nas: po wſzyſtkie dni żyćia áſzego / áż do ſkończenia wieku/ zoſtaway z ná- i/ nie opuſzczay nas. A potym doczeſnym bo- l/ y pielgrzymſtwie ziemſkim / day nam z łáſki wey ś. ono krwią twą drogą nábyte Króleſtwo iebieſkie/á Oyczyznę wieczną ſkutecznie odźie- źiczyć: gdźie ty w iedności Boſtwa/z Oycem wym/ y z Duchem Swiętym/ żyieſz królujeſz/ Bog prawdźiwy y błogoſłáwiony ná wieki/ A.

XV.

W Poſt.

O Pánie IEzu CHryſte/Wodzu y Hetmánie náſz niezwyćiężony/ ktoryś ná puſzczy/ zterdźieśći dni/ y czterdźieśći nocy poſt odpráwuiąc Dyabłá y wſzytkie pokuſy iego/ zmyćięyś: Day nam/ z łáſki ſwey/ pokornie żądamy/ byſmy darow twych/ z dźiękczynieniem/ w boázni twey záwſze ſkromnie záżywáli: ſtrzegąc śię pilnie / żeby kiedy nie były obćiążone ſercá

náße obżárstwem pijáństwem / y zbytnim pie-
czołowániem o ten żywot/ á nagłeby ná nas
przyßedł dźień on gniewu / y spráwiedliwośći
twey Boskiey. Racż nam dáć przytym/ miły
Pánie/ ábyśmy z postem á z uymowániem sobie
ná czás obroku zwyczaynego w pokármie y na-
poju ćiáłu służącym Post duchowny prawdźi-
wie złączáli : sercá náße ku tobie / w świętych
modlitwách / nabożnie y dufliwie wynośili
Cnot świętych / y spráwiedliwośći twey/ gor-
liwie łáknęli y prágnęli : w miłośći twojey/ y
bliźnych náßych/ ustáwicżnie śię pomnażáli : y
wßelkich uczynkow dobrych á miłośiernych/pil-
nie záwße przestrzegáli. W tymże duchownym
od grzechow pośćie/ pomoż nam/ żebyśmy śię/
od ćielesnych pożądliwośći/ y námiętnośći nie-
porządnych powśćiągáli / y wßystkie uczynki
ćiáłá/ pychę/ gniew/ nieprzyjaźni/ swary/ zá-
zdrośći/ niewstydliwośći / złorzecżeństwá/ nieczy-
stośći/ łakomstwá/ zbytki / y wßelákie złośći y
niespráwiedliwośći / im dáley tym znácżniey
w sobie umartwiáli. Day/ żebyśmy w pośćie/
y w modlitwách świętych/ z wiáry prawdźiwey
pochodzących/ wßelkie ná dußy y ná ćiele poku-
sy ßátáńskie/ y pobudki do złego, zá pomocą
twą świętą / ßczęśliwie zwyćiężyć/ á zatym
niezwiędłey oney żywotá wiecżnego korony /
skutecżnie dostąpić mogli. Spraw to/ z łáski
swey/ przez posty/pokusy/ prace/ boleśći/ mękę/
y śmierć twoję/náßłodßy Jezu/z Oycem twym/
y z Duchem S. Boże błogosławiony ná wieki/
Amen.

O

O MECE PANSKIEY.

XVI.

Pierwſza.

OYcże miłośierdźia / á Boże wſzelákich po-
ćiech / dźiękujemyć pokornie / żeś nam Sy-
á ſwego namilſzego / ſkarb nazacnieyſzy / á kle-
t nieoſzácowány / ná te niſkośći ziemſkie ze-
áć ráczył / ábyś przez niego świát ſobie poied-
ł / nie pocżytáiąc nam grzechow náſzych.
oyrzyże / Oycże dobrotliwy / ná Syná ſwo-
go / obacż uniżenie iego / miey wzgląd ná po-
ſzeńſtwo doſkonáłe: ná mękę ná śmierć o-
utną / y niewinne krwie iego nádrożſzey prze-
nie. A dla tey świętey y drogiey záſługi ie-
/ nam / ludowi twemu grzeſznemu / y woli
ey Swiętey odpornemu / rácż być miłośćiw
raz y ná wieki / Amen.

XVII.

Wtora.

DZiękujemyć á chwałę ſerdecżną oddawa-
my / o naſłodſzy Jezu Zbáwićielu náſz ie-
ny / żeś nas nędzne / á upádłe ludźie / bez wſze-
kich záſług y godnośći náſzych / przez gorzką
ękę / śmierć niewinną / y przenádrożſzey krwie
oiey wylanie / z grzechu / z śmierći / y z wie-
nego potępienia doſkonále wybáwił. Niechże
nas / Odkupićielu náſz drogi / zbáwienna łá-
á twoiá dáremna nigdy nie będźie. Day /
rośimy / żebyſmy ná to nieſzácowáne dobro-
ieyſtwo twoie záwſze pámiętáli / ono w ſer-
ch náſzych nabożnie rozmyſláli / grzechom u-
ieráli: á Tobie bez boiázni / z ręku nieprzy-
ćioł náſzych wybáwiem będąc / przed obliczem

twym/ w świętobliwośći / y w ſpráwiedliwo-
śći/ po wßytkie dni żywotá náßego wiernie ſłu-
żyli. O Baránku Boży/ ktory gładźiß grze-
chy świátá/ zmiłuy śię nád námi: przed Oy-
cem ſwym miłym przyczyniay śię y oręduy zá
námi: pełń nam ſwe obietnice łáſkáwe / pokoy
ſwoy day nam/ á bądź záwżdy z námi / Pánie
y Boże náß wiecznie chwalebny y błogosłáwio-
ny/ Amen.

XVIII.
Trzećia.

MIey cżeść/ miey wieczną chwałę / Pánie
JEzu CHryſte/ Odkupićielu świátá je-
dyny/ żeś nas grzeßnych umiłował/ y ſamego ś
śiebie zá nas wydał. Oświeć/ pokornie prośi-
my/ ćiemne ſmyſły náße/ ſtwirdź pámięć / day
zdrowy rozum/ myśli wzbudź bogobойne: o-
gniem Duchá twego świętego ośiębłe ſerca ná-
ße zápal / y ogrzey: wolą w ſkutek zbáwienny
zápráwuy/ żebyſmy niewinną mękę / y śmierć
okrutną twoję / ze wßyſtkimi niezliczonymi
dobrodźieyſtwy twymi / w powinney wdźięcz-
nośći/ nabożnie rozmyślác/ godnie uważáć/
wiernie pámiętáć/ y tobie Zbáwićielowi ſwe-
mu/ cżeść y chwałę/z przyſtoyną ochotą/ odda-
wáć ſkutecznie mogli. Vkrzyżuy w nas wßyt-
kie złośći/ y pożądliwośći ćieleſne/ ábyſmy/ mo-
cą twą Boſką/ od śideł ßátáńſkich uwolnieni/
grzechom umárli/ á w nowośći żywotá / y w
ſprawiedliwośći / áż do końcá żyli. Bądź zá-
wße z námi: Duchem ſwym świętym/ á zbá-
wiennym słowem twym rządź nas żyjących:
nie opußczay konájących: przyjmi w ręce ſwe
Boſkie

oſkie w tobie umieráiących. Broń nas od
eprzyiaćioł/ wyrwi z trudnośći / ćieſz w frá-
nkach/ pośiłay w pokuſach: Rátuy krewkich/
zdrow chorych / zmacniay konáiących / pro-
adź w pokoju do twey świętey chwały / z tym
wiatem śię rozſtawáiących. O naſłodſzy Je-
/ zmiłuy śię nád námi/ wyſłuchay nas: Kto-
y żyieſz y kroiuieſz z Oycem twym miłym/ y z
Duchem Swiętym / Bog błogoſłáwiony ná
ieki/ Amen.

NA KWIETNA NIE-DZIELE.

XIX.

O Nazacnieyſzy gośćiu/ á wielki krolow Krolu/ pokornie iednák á w unizonośći o Jeruzalem/ y ſerc náſzych iádący/ Pánie Je-
u Chryſte/ prośimy/ ráczże lutośćiwie poy-
źeć na nas nędznych/ czáſu nawiedzenia two-
go nieuznawáiących. Zmiłuy śię nád nami /
iły Pánie/ zmiłuy śię : á oczy náſze/ y wzrok
ćmiony/ rácz miłośćiwie oświećić : żebyſmy
czás/ rzeczy do pokoiu zbáwiennego należące
pátrowali : y łáſki twey świętey / pierwey
iżby od nas/ dla niewdźięczności / odięta by-
á/ w wierze żywey/ y w pokućie świętey/ gor-
iwie ſzukáli. Day/ żebyſmy ćię/ Nawyżſzy nie-
á y źiemie Krolu/ z wyznaniem Jmienia twe-
o świętego/ y z chwałą tobee ſamemu należą-
ą/ w drogę/ ochotnie zábiegáli. Day że ku
źći twey/ aáłaſki cnot świętych/ z wiáry praw-
źiwey pochodzących/ y ſzáty Chrześciáńſkiego
oſłuſzeńſtwá/ y dobroczynności / przed obli-
źnośćią twą/ przyſtoynie śćielemy : Day że

 ſkodliwe

ßkodliwe obłędliwego nabożeństwá / y ćiáłá náßego grzeßnego / złe postępki z łáski twey poratowáni będąc / skutecznie precz odrzucamy: Vczyń nas domem chwały twey / modlitew / y spraw świętych nápełnionym: ábyśmy ná przyśćie twoie godnie ozdobieni / ćiáłá náßego uwielbienia / y z duszą złączenia / ßczęśliwie postąpiwßy / wieczney chwały w nieśmiertelnośći záżywáli: á z dźiatkámi / ono wdźięczne Hosanná Synowi Dawidowemu / Błogosłáwiony / ktoryś przyßedł w Imieniu Páńskim / Hosanná ná wysokośćiách / Tobie Emmanuelu / á Zbáwićielu náß jedyny / głosy wyniosłymi / á sercy duszliwymi / ná wieki z rádośćią przyznawáli / Amen.

NA WIELKI CZWARTEK. XX.

O Nawyżßy Kápłánie / Pásterzu y dozorco duß náßych / Panie Jezu Chryste / Tyś w Wielki Czwartek / figurę Báránka Wielkonocnego z Vczniámy swymi skończył: Tyś im nogi umył / a nam przykład ßczerey miłośći / wierney usługi / y pokory świętey ná sobie zostáwił. Tyś nową sprawę Testámentu Nowego záczął / a nam ćiáłá y krwie twojey drogiey Swiątość / pociech / y pożytku zbáwiennego pełną / postánowił: y oneś wßystkim wiernym swym / ku nabożnemu pożywaniu / miłośćiwie zalećić raczył. Oddawßyć zá to wßystko serdeczny pokłon / prosimy pokornie / Zbáwićielu naß drogi / dayże nam o tey ták zacney tajemnicy przystoynie myślić / rozumieć / y mowić y oney z wiárą żywą / z pokutą prawdźiwą / á z nabożeństwem Chrześćiáńskim / záwße ge-

nie używáć. Woda czysta Duchá twego Świetego/ od wszelkiey grzechu zmázy y nie- zystośći/ oczyść y ochedoż nas. Day żebysmy ie/ Pánie/ y náuczyćielu nász jedyny/ w wierze rawdziwey/ w miłośći uprzeymey/ w pokorze/ y czystośći/ y w wszelákich cnotách świetych / orliwie násládowáli. O Chlebie żywy/ Chle- ie świety/ ktorys z niebá zstapił / y dájesz ży- wot świátu/ przyydźże do nas / wnidź w sercá ásze/ á zostaway z námi/ po wszystkie dni áż do kończenia wieku. A poskończeniu dni piel- grzymstwá nászego/ wprowadźże nas / droga rwia twoja oczyśćionych/ z miłośći tey / kto- ras wiernych swych áż do końcá umiłowáć rá- zył/ ná one gody niebieskie : gdźie nam z soba czasttkeráćz z łáski swey dáć/ Panie y Boże nász/ z Oycem twym y z Duchem świetym błogosłá- wiony na wieki/ Amen.

NA WIELKI PIATEK.

XXI.

Pierwsza.

CHwalemy ćie y serdecznieć dźiekujemy/ Synu Bogá żywego/ Odkupićielu świátá jedyny/ Pánie nász Jezu Chryste/ żeś śie prace/ trudow/ boleśći y utrapienia / dla zbáwienia nászego/ dobrowolnie podiać/ y wine Rayska/ á wszysttkich nas niepostuszeństwo/ przez gorzka meke/ y okrutna śmierć swoje/ doskonále nadgrodźić ráczył. Racz nam dáć/ pokornie prośimy/ żebysmy te ták wielka łáske/ y nieoszacowáne dobrodźieystwo twoje prawdźiwie uznawali : ono w sercách swych nabożnie rozbieráli : ná nie wiernie pamietali/ nim śie sku-

tecznie cieszyli/ y tobie zá nie/ Naywyższemu Dobrodźieiowi swemu/ przystoyną wdźięczność záwsze wyświadczáli. Vmorz w nas wszelkie grzechy/ złośći/ y pożądliwośći ćielesne: á day z łáski swey/ żebyśmy świátu/ y grzechom umárszy/ z wiáry żywey/ w prawdźiwey pobożnośći/ skromnośći/ ćierpliwośći/ y we wszelákich cnotách świętych/ ná cześć y ná chwałę twoię żyli/ y áż do śmierći swey tobie/ Zbáwićielu nász drogi/ wiernie y státecznie służyli. A gdy śię skończą dni pielgrzymstwá nászego/ z ćiáłem dusze násze rozłączywszy/ przyimiże ie do ręku swoich/ przez one niewinną mękę / śmierć gorzką/ y doskonáłe posłuszeństwo twoie. Wysłuchay że nas/ Pośrzedniku y Zbáwićielu nász iedyny/ z Oycem swym miłym / z Duchem S. Boże błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XXII.
Wtora.

O Pánie Jezu Chryste/ miłośierny Boże/ Tyś Synem wiecznym Oycá wiecznego będąc/ z wysokośći niebieski zstąpił/ á uniżywszy śię/ stáłeś śię człowiekiem. Tyś ná świećie będąc/ á ludźi ucząc/ wiele podeymował kłopotow/ niewczásow/ wygániánia/ urągánia: potiłeś śię w ogroycu krwáwym potem / lękáiąc śię śmierći okrutney. Sameś śię dobrowolnie wydał w ręce okrutnym Zydom: ktorzy ćię mocno związawszy/ od iednego Biskupá niespráwiedliwego/ do drugiego niezbożnego wodźili: u ktorycheś był fałszywie oskárżony/ sądzony/ zeplwány/ policzkowány/ zrániony/ náśmiewány/ ubiczowány/ koroną ćierniową ukoronowány: y byłeś náwzgárdzeńszy ze

ßyſtkich ludźi/ pełen boleśći. Ták bárzo by-
ś utrapiony/ że też Piłat/ choćiaż Pogánin/ z-
alu rzekł: Oto człowiek / z ciebie śię Herod
iepobożny náśmiewał. Tyś był z miáſta wy-
iedźiony z ćięſkim krzyżem/ ná ktoryméś był
rzybity gozdźiámi/ y poſtáwion miedzy dwie-
a łotry/ jákoby jáki przeklęty. Ciebie octem
żołćią/ w twoim prágnieniu nápawano. Tyś
o Oycá ſwego wołał rzewliwie w boleśćiach.
Twoy bok świety przekłoto oſtrą włocznią/ z-
torego wyćiekły Swiatośći zbáwienne. Toś
wßyſtko ćierpiał dobrowolnie/ dla náßego zbá-
wienia: ktore inaczey nie mogło być naprá-
wione: Vczyniłeś to wßyſtko/ ábyś nas z prze-
klectwá wybáwił uniżeniem ſwoim: ábyś nas
uſpráwiedliwił/ z Bogiem pojednał/ á gniew
ego ubłagał śmierćią ſwoją: ábyś nas odku-
pił/ z grzechow oczyśćił krwią ſwoją: á ktemu
z mocy ßatáńſkiey/ y z piekłá wyſwobodźił/ po-
świećił/ y żywot wieczny nam dał. Zá co my
tobie dźiękujemy/ ćiebie chwalemy: á prośimy
ćię Pánie Jezu Chryſte/ ſpraw to w nas przez
twoję gorzką mękę/ y śmierć bolesną/ ábyśmy
zásług twoich wdźięczni byli/ grzechom dla kto-
rycheś ták ćięßko ćierpiał/ umieráli/ do nich śię
więcey nie wracáli: ále świętobliwie żyli po
wßyſtkie dni żywotá náßego. Day nam to mi-
ły Pánie/ ábyśmy w tobie ſámym ufáli: Szá-
táná/ y śmierći śię nie báli: dla grzechow nie
rozpaczáli/ zá nie wiernie pokutowáli: á po-
tym w Kroleſtwie niebieſkim z tobą wiecznie
byli. Vczyńże to ſam dla śiebie/ o Pánie Je-
zu Chryſte/ jáko Zbáwićiel náß prawdźiwy/ á
Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM. XXIII.

Trzećia.

O Pánie Jezu/ przenadostoynieysza ofiáro násza/ ktorys/ prac wszelkich około náprawy zbáwienia nászego/ ćiężkimi mękámi/ niezliczonymi boleśćiámi/ á náwet srogą śmierćią dokonawszy/ y duszę swą w ręce Oycu niebieskiemu oddawszy/ ćiáło swe z krzyżá zdięte/ uczćiwie opátrzone/ kosztownie námázáne y odźiáne/ zá usługą zacnych osob/ do nowego grobu dał włożyć/ y w nimeś áż do dnia trzećiego odpoczął. Chwalemy ćię/ Pánie/ zá te y inne niewysłowione dobrodźieystwá twoje: á przytym pokornie prosimy/ ábyś nas od trwog y lękánia śmierći/ miłośćiwie uchował: y to nam z łáski swey dał/ żebyśmy od wszelkich grzechow/ złośći y występkow nászych onych poprzestawszy odpoczywali/ á w sobie je ustáwicznie umartwiáli/ tobie we wszystkim posłusznymi/ y áż do końcá wiernymi byli. Spraw y to w nas/ miły Pánie/ żebyśmy ćiał nászych zelżywośći/ wzgárdy/ y hánby nic sobie nie ważąc/ o onym dusz nászych z tobą odpoczynku/ y żywotá wiecznego dostąpieniu/ záwsze nabożnie y gorliwie myślili/ y tobą sie sámym/ w żywoćie/ y w śmierći swey/ skutecznie ćieszyli. Bądź z námi po wszystkie dni/ áż do skończenia wieku: A po pracy y kłopotách teráźnieyszych/ użyczywszy ná chwilę odpoczynienia w źiemi/ wzbudź szczęśliwie/ y przeprowadź nas/ mocą twą doskonale uwielbionych/ do nieśmiertelnośći/ y oney chwały wiekuistey w niebie. A to uczyń dla gorzkiey męki/ śmierći/ y pogrzebu twego/ Pá-

e náſz Jezu Chryſte: ktory żyieſz y kroluieſz z-
ycem twym/ y z Duchem Swiętym/ Bog bło-
ſłáwiony ná wieki/ Amen.

NA WIELKA SOBOTE.
XXIV.
Poránna.

O Prawdźiwa y nigdy nie záchodząca
wſzytkich wiernych świátłośći/ Pánie Je-
u Chryſte/ Tyś w Wielką Sobotę/ w nowym
robie/ przez cáły dźień odpoczywał: ktorym
więtym odpoczywaniem twym w grobie/ gro-
yś náſze/ y pogrzeby Chrześćiáńſkie poświę-
ił: á gorzką śmierćią twą/ śmierćieś náſzę/
y wdźięczny ſen/ y w odpoczynek pożądány/ mi-
e przemienić ráczył. Zá toć/ y zá inne niezli-
zone dobrodźieyſtwá twoie ſerdecznie y dźiś
dźiękuiemy/ y imię twoie święte duſzliwie chwa-
lemy y wielbimy. Rácz nam dáć/ z łáſki ſwey/
nadrożſzy Zbáwićielu naſz/ żebyſmy świátu/ y
grzechom umárſzy/ nałogi złe/ obyczáie márne/
y wſzyſtkie pożądliwośći ćieleſne zágrzebli:
przykazań twych pilnie przeſtrzegáli: Ciebie o-
chotnie we wſzytkim náśládowáli/ tobą ſię ſá-
mym ſerdecznie ćieſząc/ ná tobie cále przeſtá-
wáli/ y odpoczywáli. A iáko naświętſze ćiá-
ło twe w grobie pochowáne/ kámieniem bárzo
wielkim było przywálone/ od nieprzyiaćioł zá-
pieczętowáne/ ſtrażą oſadzone: ták y nam
day/ z łáſki twey/ żebyſmy ſię zełżywośćią ćiał
náſzych zmartłych nie trwożyli/ tyráńſtwá ſię
nieprzyiaćioł/ y śmierći ſámey nie lękáli. Two-
ia bowiem wzgárdá y háńbá/ poćiechá náſzá:
śmierć zyſkiem/ drzwiámi/ y prześćiem náſzym

nieomylnym do żywota wiecznego. A gdy się skończą dni pielgrzymstwá nászego/ day/ Pánie żebysmy w prochu ziemie wiecznie nie leżeli/ ále mocą doskonáłey zásługi twoiey/ czásu swego zmartwych wzbudzeni/ á z grobow wyprowadzeni bedąc/ dusz y ciał nászych zupełnego uwielbienia dostąpili: głos twoy pożądany usłyszeli Ciebie z rádością y pociechą serdeczną ogladáli/ ná cię dusliwie pátrzyli: y zá tobą/ iáko sludzy/ zá swym Pánem/ do onego wiecznego Sabbatu/ y odpoczynienia szczęśliwie w pokoju zbáwiennym/ wniść mogli. Dayże nam to/ Zbáwicielu nász drogi/ z Oycem twym/ y z Duchem Swiętym/ Boże błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

Niesporna y Wieczorna

Modlitwy/ y te ktore ná Przygotowánie/ do godnego Używánia Wieczerzy Páńskiey/ należą/ ná swym mieyscu znaydziesz.

NA WIELKA NOC.

XXV.

Pirwsza.

Badź pochwalony wiecznego pokoiu błogosłáwiony Boże/ Oycze nász niebieski/ ktorys onego wielkiego/ przez krew przymierzá wiecznego/ Pásterzá owiec/ Páná nászego Jezusá/ od umárłych wywiodł/ żes nam dał szczęśliwie doczekáć dniá tego Swiętego Wielkonocnego/ y Uroczystey pámiątki Zmartwychwstánia twego miłego Syná: przez ktoregoś śmierć wieczną zgłádził/ á do onych nieskończonych niebieskich rádości przystęp nam uczynił

áczył/ y nas/ z wielkiego miłośierdźia swego
u nádźiejci żywey dźiedźictwá nieſkáźitelnego/
niebieśiech dla nas záchowánego / odrodźić
áczył. Day pokornie prośimy/ ábyſmy w ćię
ierząc/ łáſki twey ták wielkey w dźięczni byli:
d grzechow martwych y złych nałogow náſzych
owſtáwſzy/ y te święte dni Wielkonocne / ná
chotnym wyrokow twych ſłuchániu/ ná modli-
wách świętych/ y Imienia twego naświętſze-
o chwałách ſercecżnych/ godnie trawić / y one
báwienna ſumnienia náſzego ućiechą / chwa-
ebnie ſkończyć mogli. Vczyń nas ty ſam ſpo-
obnymi/ do káżdego uczynku dobrego ku czy-
ieniu woli twey świętey/ſpráwując w nas to/
oby było wdźięcznego y przyiemnego/ ná cześć
y ná chwałę twoię/ przed świętym Máiestatem
woim. Strzeż nas mocą twoią Boską/ przez
wiárę/ku zbáwieniu zgotowánemu/áby śię ob-
iáwiło czáſu oſtáteczne go. Day ábyſmy śię/
w pokuſách rozmáitych máluczko záſmuceni
będąc/ tobą ſámym ſkutecznie ćieſzyli: y tobie/
Bogu náſzemu/ przez ogień utrapienia do
świadczoney wiáry/ y poſłuſzeńſtwá / áż do
śmierći ſtátecznie y ochotnie dotrzymáli: A po
śmierći/ y zmartwychwſtániu rádoſnym / od-
nioſzſzy koniec wiáry náſzey zbáwienie duſz/ z
tobą wiecznie krolowáli: przez tegoż IEzuſá
Chryſtuſá/Syná twego namilſzego/dla uſprá-
wiedliwienia nas grzeſznych ſławnie zmár-
twychwſtáłego/ Amen.

XXVI.

Druga.

O Mężny lwie pokolenia Judá / Hetmánie niezwyćiężony/ Pánie náß Jezu Chryste/ tyś okrutną nieprzyjaćielską ręką zámordowány / y do grobu złożony / dniá trzećiego / chwalebnie z martwych powstał. Tyś grzechowi żądło/ śmierći bodźieć / piekłu zwyćięstwo / Dyabłu tryumf/ zákonowi moc przeklęctwa/ w zwyćięstwie swym potężnie odjął. Tyś wßystkie nieprzyjaćioły swoje ná głowę poráziwßy / y nas mocą swą/ z mocy ćiemnośći wyrwał/ w krolestwo swe przeniosł/ y godnymi uczynił / ábysmy byli uczęsnikámi dźiedźictwá świętych w świátłośći. Miey zá to wßystko cześć/ miey wieczną chwałę / náwyżßy Pánow Pánie / á Krolu krolow. A przez to twoje niezwyćiężone zwyćięstwo/ pomoż/ żebysmy y my nieprzyjaćiołom náßym odpor potężnie dawáć / y one z pochwałą naświętßego imienia twego/ skutecznie zwyćiężyć mogli. Niech nam nie będźie stráßny ßátan/ boś go pod nogi swe podbił: á choć Xiążęćiem świátá słynie/ przećię już spráwiedliwym sądem osądzony jest / á w tobie / Zbáwićielu náß /nic nie ma. Niech nam nie będźie stráßna śmierć: Bo tá połkniona będąc w zwyćięstwie/ wßytkę przez ćię moc utráćiłá. Niech nam nie będą stráßni rożni nieprzyjaćiele náßi: Bo ty chwalebnie zmartwych powstawßy/ w pośrzodku nieprzyjaćioł swych y náßych/ potężnie pánujeß. Pomoż nam / prośimy/ żebysmy zgrobu grzechow/ y stárych nałogow swych powstawáli/ w nowośći żywotá chodźili/ w cnoty święte śię przyobłoczyli / á w-

świátłośći S. prawdy twojey postepujac/ w-
dobrych uczynkách śie ustáwicznie odnawiá-
li: y to zacne Wielkonocne Swieto/ nie z kwá-
sem złośći/ y przewrotnośći/ ále w przásni-
kách szczerośći y prawdey/ z skuteczna naświet-
szego Imienia twego chwała/ godnie obchodźili.
A jákoś zmartwych powstawszy uweselił smet-
ne sługi swoje/ ták y nas uwesel przez ćie náby-
tym y zwiastowánym dobrego synmienia poko-
jem/ y o pojednániu nászym z Bogiem/ miłośći-
wie utwirdzay. A po zmartwych wstániu o-
nym powszechnym/ włoż ná głowy násze korone
zwyćiestwa twojego / y wprowadź nas ná
mieysce tryumfu/ y roskoszy niebieskich do kro-
lestwá wiecznego: gdźie tobie/ Báránku zabi-
ty/ á wiecznie żyjacy / ktoryś jest pierwszym y
ostátecznym / z Oycem twym miłym/ y z Du-
chem świetym / moc/ y bogáctwo/ y madrość/
y śiłá/ y cześć/ y chwała/ y błogosłáwieństwo/
oddawána bywá ná wieki wiekow/ Amen.

XXVII.
Trzećia.

MOcarzu niezwyćiężony/ Krolu wieczney chwały/ Pánie JEzu CHryste / tyś w-
dźień Wielkonocny/ moca Bostwa twego/ prá-
wdźiwie zmartwychpowstał: ktorym zmar-
twychwstániem twojim uspráwiedliwiłeś nas/
przed Bogiem Oycem/ y zá świete wystáwił/ á
czásu przyśćia twego ná sad żywych y umár-
łych pewnaś nam nádźieje zmartwychwstánia
nászego zostáwił. Tyś / Pánie wszechmocny/
grzech/ śmierć/ szátáná / nieprzyjaćioły násze /
zwyćiężył / áby nam nie szkodźili. Tyś piekło

zburzył/ y nas grzeszne / zmartwychwstániem swym/ z niego wybáwił. Zá coć dziękujemy/ ćiebie chwalimy/ tego będąc wdźięczni. Pomozże y nam/ pokornie prośimy/ żebyśmy y my zwyćiężać mogli násze nieprzyjaćioły/ mocną wiárą/ y modlitwą serdeczną. Oczy násze oświeć/ y otworz słowem twym świętym/ ábyśmy ćię prawdźiwie poznáć/y ćiebie sámego godnie chwalić mogli. Objaw śię/ ty nam sam/ Boże nasz / á pośli pokoy twoy święty w sercá y sumnienia násze/ ábyśmy śię nie bali szátáná y śmierći/ áni w grzechách rozpaczali. Boś ty jest miłośierny. Zátrzymaway nas sam przy twoim świętym słowie. Spraw też to w nas/ miły Pánie / ábyśmy przez prawdźiwą pokutę z grzechow powstáli / zá nie żáłowáli / nałogi dawne umártwiáli/ ná świat śię nie oglądáli/ w nowośći żywotá chodźili/á o rzeczach niebieskich záwsze rozmyśláli. Mieszkayże z námi tych czásow niebespiecznych/ wszákeś nam to obiecał/sprawując nas Duchem twym świętym. (A w on dźień ostateczny sądu twojego / przyznay nas za swoje włásne dźiatki/posádź nas zá stołem twoim w krolestwie niebieskim / tedy są rostoszy Anjelskie/ ktoreś nágotował chwalcom twoim) Co wszytko rácz uczynić przez twoje święte zmartwychwstánie/Pánie JEzu CHryste/ ćiebie prośimy / ktory żyjesz y krolujesz/ w jedności Bostwa z Oycem swym y z Duchem Swiętym/Bog błogosłáwiony ná wieki/Amen.

A W NIEBOWSTAPIENIE PANSKIE.

X X V I I I.

Pirwſza.

CHwałemy y wielbimy naświętße Imię
twe/ Boże Oycze nas niebieſki/ żeś dla nas/
bawienney pociechy naßey/ Syna twego ná=
łßego/ nad wßytkie niebioſa wywyżßył/ y na
áwicy Majeſtatu ſwego poſadził. Nie po=
rdzayże/ pokornie ćię prośimy/ nabożeńſt=
em dźiśieyßym/ nas niegodnych ſług y ſłużeb=
c twoich/ ktore na cżeść pamiątki tey chwa=
bney dźiś z rádośćią odpráwuiemy. Po=
źwigni myśli y ſercá náße/ áby záwße ku nie=
u/ gdźie ieſt o Boże/ ſtolicá twoiá/ obrocone
ły: á oſobliwie dźień ten dźiśieyßy/ rácż nam
cżęśćy błogoſłáwić/ áby nam w Niebowſtą=
ienia przyßłego/ y wßech dárow zbáwiennych/
ył upominkiem: przez chwalebne w Niebo=
ſtąpienie Syná twego miłego/ Jezuſá Chry=
ſtuſa/ Amen.

X X I X.

Druga.

OKrołu wiecżney chwały/ wßyſtkich Záſtę=
pow niebieſkich rządco/ Pánie náß JEzu
CHryſte/ ktoryś przez ſamego śiebie ocżyśćie=
nie grzechow naßych ſpráwiwßy/ dnia tego nie=
kiedy/ nád wßyſtkie niebioſá z tryumfem wſtą=
pił/ y na prawicy Máieſtatu uśiadł na wyſo=
kośćiach/ abyś nam drzwi do niebá przez grzech
záwarte/ z nadrożßey záſługi ſwey/ ſkutecżnie
otworzył/ w domu Oycá ſwego mieyſce nam
táwże zgotował/ wiernym ſwym zbáwienne

dáry dawał / wszytko łáską swą nápełniał/
námi śię przyczyniał/y przed oblicznośćią B
ża/za námi śię teraz y záwsze okázował. Dźi
kujemyć za to wszytko serdecznie: y ták zácn
á nam zbáwienne uwielbienie twe / nabożn
wystawiamy. O Zwyćięzco niezwyćiężon
wodzu y dawco żywotá doskonáły/ ześliyże
dźiś z łáski swey/ w sercá násze obietnice Oyc
wskä/ Poćieszyćielá/ Duchá prawdy / ábyśm
przez niego wyćwiczeni/ ćiebie/ krynice wod ży
wych/ gorliwie/ w wierze prawdźiwey/ y w po
kućie świętey/ szukáli: zá łaską/ Pánem swy
sobie pochutniwáli/ sercá swe/ ku gorze / gdźi
wieczny skárb nasz/ ochotnie podnośili. Posy
łay nam náuczyćiele prawdźiwe/ ktorzyby ná
Ewángeliey twey świętey prawdźiwie ucząc
do ćiebie sámego / Emmánuelá y Zbáwićiel
iedynego/státecznie prowádźili : Hámuy złość
nieprzyiaćioł nászych/ żeby nie pánowáli umi-
łowánemu dźiedźictwu twojemu. Wyley ná
nas hoynie błogosłáwieństwo twe niebieskie:
á we wszystkich potrzebach nászych / bądź nam
záwsze miłośćiwie przytomny: wszakeś nam to
obiecáć raczył/ że nas tu nie zostáwisz śierotká-
mi/ ále iż przyidźiesz do nas/ z námi po wszystkie
dni/ áż do skończenia wieku zostawáć będźiesz/ y
nas do śiebie / czásu swego/ z tego pádołu płá-
czu/ w pokoju pobierzesz. O dayże to/miły Pá-
nie/żebyśmy pod własnym rządem twoim/szczę-
śliwie áż do końcá zostawáli/ w tobie żyli/ w
tobie Pánu swym / umieráli: y tobie / tu zá-
czawszy/ w krolestwie niebieskim służyli ná wie-
ki wiekow. Przyidźże/ o Pánie JEzu/ y owszem
przyidź rychło/ á pobierz nas do śiebie/ żebyśmy

z ućie-

ćiecha ſwą zbáwienną/ ogłądáli one chwałę
woję / ktorąś przed záłożeniem świátá miał
Oycá ſwego: z ktorym weſpoł y z Duchem
świętym/ żyjeß y krolujeß Bog błogosłáwio-
y ná wieki/ Amen.

NA SWIATKI.
XXX.
Pierwſza.
Do Bogá Oycá.

WSzechmogący / wieczny / á miłośierny Boże/ Oycze naß niebieſki/ dźiękujemy ć chwalimy na świętße Imię twe zá wßelakie święte dáry y dobrodźieyſtwá twoje/ á osobliwie y zá to / żeś nam dał w łáſce ſwey/ w zdrowiu dobrym/ y w pokoju pożądánym/ doczekáć dniá tego chwalebnego Swiątek uroczyſtych. Dopomoż nam pokornie ćię prośimy/ abyśmy tę przezacną zeſłánia Duchá twego S. pámiątkę/ z chwałą twą Boſką/ z pożądaną duß náßych poćiechą / y ſkuteczną utrapionego ſumnienia ochłodą/ godnie obchodźić/ y onę/ zá osobliwą łáſką twoją / ßczęśliwie ſkończyć mogli. Oświeć ćiemne ſmyſły naße/ á woli twey świętey day nam zdrowe / á zbáwienne wyrozumienie. Wznieć w oźiębłych ſercách náßych ogień uprzeymey miłośći / á Duchem ſwym świętym rządź y ſpráwuy nas/ żebyśmy w tobie cále duſáli/ ciebie nádewßyſtko miłowáli/ ciebie ſamego wzywáli / chwalili / y tobie áż do śmierći wiernymi byli. Wyſłuchayże nas / á racż náp pełnić pokornie prośby y żądośći náße/ Oycże miłośierdźiá/ á Boże wßelakiey poćiechy/ przez

Páná

Páná y Zbáwićielá náßego/Jezusá Chrystus
w poświęceniu Duchá Swiętego / Amen.

XXXI.

Wtora.

Do Syná Bożego.

CHwalemy ćię/ práwicą Bożą wywyższony
y ná práwicy stolice Bożey wielmożnie po
sadzony/Pánie náß JEzu CHryste/żeś podłu
obietnice swey/ Duchá świętego Poćießyćiel
wßelkiey práwdy/ w dźień świąteczny ná Zbo
Apostolski hoynie wylać / á y nas táż mocą z
wysokośći potężnie uzbroić / y do zbáwienney z
nájomośći swey miłośćiwie przywieść raczył
O niechayże nas/ z łáski twey/ tenże Duch twoy
święty/w wierze prawdźiwey utwirdza/ z grze-
chow/ z błędow/ y wßeląkich świátá márnośći
wyprowadza/ w ßczerey miłośći pomnaża / w=
utrapieniu łaską twą skutecznie ćießy/ kośćioł
ćiáłá náßego wiárą/ y cnotámi świętymi zdo=
bi/ w nas mießka / y słowem prawdy twey / ku
nadźiejey żywey dźiedźictwá wiecznego nas o=
dradza. Y w on dźień ostáteczny / przez tegoż
Duchá twego/ ktory w nas mießka/ ćiáłá naße
śmiertelne ożywi/ y z podłośći przemień / áby
się podobne stáły chwalebnemu ćiáłu twemu/
według skuteczney mocy/ ktorą też wßystko pod=
bić sobie możeß. O Pánie / dayże nam z sobą
cząstkę y dźiał miedzy poświęconymi teraz y ná
wieki/ Amen.

XXXII.

Trzećia.

Do Duchá Swiętego.

pożądány y záwße wdźięczny Gośćiu / á
jedyny serc náßych poćießyćielu / Duchu
ięty/ rácz/ prośimy y dniá tego/ duße náße/
bie serdecżnie prágnące / miłośćiwie náwie-
ć/ y one rozlicżnemi dárámi twymi/ nam do
dey spráwy potrzebnymi / hoynie opátrzyć
ćießyć. Oświeć świátłośćią niebieską ćie-
e smysły náße / żebyśmy Oycá niebieskiego/y
yná jego miłego / y ćiebie Duchá świętego /
gá náßego / w Troycy S. jedynego / prá-
źiwie poznáć/wyrokow twych świętych z po-
kiem zbáwiennym słucháć / ćiebie godnie
wálić/ y tobie śię o wßelákie potrzeby modlić
rliwie mogli. Poświęć sobie kośćioł ćiáłá
ßego, zdobiąc go wiárą żywą / nádźieją pe-
ą / miłośćią nieobłudną / y wßelákich cnot
iętych mnostwem/ áby było godnym y przy-
ynym mießkániem twojim. Prowádź nas
ogámi twojimi / á w krewkośći náßey rátuy
w spomagay nas. Oycże śierot ubogich/ y
ßystkich opußczonych / nie opuszczay nas.
smutnych poćießyćielu/w smutku w żalu wße-
kim poćießay nas/w prácách dobrych y zamy-
ach bogoboynych błogosław y pośilay nas.
chłodź nas wodą żywą w krzyżu y upaleniu
aßym/ w płáczu utul/w stráchu/y w trwogách
mnienia uspokoy : przećiwko rozpaczy u-
broy/ w wierze prawdźiwey/ y w pewney o ży-
oćie wiecżnym nádźieje utwierdzay / pomná-
ay y w niey áż do końcá z łáski swey zátrzymá-
ay. Wznieć w oźiębłych sercách náßych o-
ień uprzeymey miłośći/ á swym świętym mi-
ośierdźiem Boskim nápełń nas. Umorz w-
as cokolwiek tobie jest przecżnego/ oycżyść to

co

co jest suchego y wyschłego / uzdrow y ulecz t[...] co jest chorego y grzechámi zránionego: z[...] mięcz/y podbij sobie y Boskiemu rządowi swemu to / co jest w nas twárdego y odpornego ogrzey nas w oziębłośći nászey/á w obładzeni[...] kázdym/ ná śćieszkę prostą y drogę práwą náprowadź nas. Zmysły y członki násze/woli twe[...] świętey przećiwne / pod rząd y posłuszeństw[...] twe skłániay / á tobie we wszystkim powoln[...] czyń y spráwuy. Day zebysmy gorącymi y statecznymi prawdy niebieskiey wyznawcámi będąc / wszytkie niebiespieczeństwá odważywszy męznie sobie poczynali: á w mocy twey mo[...] ćiáłá/ świátá/ grzechu / piekłá/ y sámego szátáná potężnie przezwyćiężáli/ y pożądány tryumf z nieprzyiaćieł nászych skutecznie otrzymáli. A przy skończeniu dni pielgrzymstwá nászego/w onę ostáteczną żyćia tu nászego godźinę/ gdy moc y siłá nászá / y rádá ludzka ustánie / słuch y wzrok zayďźie / y wszytkie zmysły násze zemdlone cále będą/ ty nas nie rácz / o Boże y poćieszyćielu nász odstępowáć. W boju ostátecznym łaská/ poćiechá/ y pomocá twoia świętá ćiesz/ wspieray/ y utwirdzay nas. Przyczyniay się zá námi wzdychániem niewymownym wołájąc/ Abbá / miły Oycze/ ktoremu z iednorodzonym Synem jego/Zbáwićielem nászym/Jezusem Chrystusem y z tobą o Duchu S. niechay będźie cześć y chwałá wzdawána ná wieki wieczne/ Amen.

XXXIII.
Czwarta.

DUchu Swięty / ćiebie wyznawamy być Bogiem nászych / stworzyćielem niebá y

nie/ Pánem wßechmogacym/rownym Oycu
Synowi jego/ dawca darow niebieſkich/ pál=
n Bozym/ moca nawyzßego Bogá/ ogniem
ietym/ woda zywa/ zádatkiem zbáwienia
ßego/pomázániem zbáwiennym/ po'cießy'cie=
n/ y náuczy'cielem náßym prawdziwym.
B 'cie wierzymy/ 'ciebie chwalimy/ 'ciebie wzy=
amy: wierzac mocno/ ze pochodziß od wie=
nos'ci/ z Oycá y z Syná. A przetoz 'cie pro=
ny/ badz náßym wodzem/ prowadz nas do
ßelkiey prawdy: badz naßym obronca/ broń
s od wßystkich nieprzyjaciol náßych dußnych
cielesnych: badz noßym náuczy'cielem/ náu=
ay nas woli twey 'swietey: badz náßym po=
eßy'cielem/ po'cießay nas w smutkách/ y w=
ásunkach: badz naßym pomázáncem/ wylyi
á nás łáſke twoje 'swieta. Zápalay nas ty
m do prawdziwego nabozeństwá/ pobudzay
s do modlitew serdecznych/ utwirdzay nas o
ieczynym zbáwieniu w sumnieniách náßych/
cß á ochładzay nas w prze'sládowániu: day
am/ pokismy tu ná 'swie'cie zywi/ stác 'sie u=
esnikámi 'swietych dárow twojich: przy
mier'ci náßey racz sam być/ spráw w nas
rze's'ciáńſkie ſkonánie/ á potym doprowadz
as do krolestwá niebieſkiego/ z łáſki twojey
wietey/ Amen.

NA DZIEN SWIETEY TROYCE.

XXXIV.

Pierwſza.

WSzechmogacy/ wieczni/ dobry/ Swiety/
Panie Boze náß/ ktorys/ w Majestá'cie

twojim Boſkim nie doſćigły będąc / we trze
Osobách świátu śię objáwił: y áby w Imi
Oycá/ y Syná / y Duchá Swiętego wierni
chrzczeni byli / przez święte słowo twoje ná
czyćieś raczył. Dźiękujemyć ſerdecznie żeś
nas/nędznego ſtworzenia ſwego/w znajomośći
twey świętey/ nie upośledźił/ y w Imię twoj
ochrzczonych do kośćiołá ſwego przyłączył/
ſkutecznie odrodźił. Prośimy / ćię duſtiwie
ſtworzyćielu/ odkupićielu/ y poświęćićielu ná
prawdźiwy/ ráczże nas upádłe ſtworzenie ſwo
je łáſką y miłośierdźiem twoim Boſkim ſprá
wowáć/ z nas ſobie godny przybytek czynić/ w
ſercách naßych pokornych/á tobie poświęconych
mießkáć/ y w nich ná wieki przebywáć. Znay
śię do nas/ Pánie/ znay y wtey śmiertelnośći
y w on czás oſtáteczny / gdy oddawáć będźieſ
káżdemu podług uczynkow jego. A my śię te
do ćiebie / jáko dźiatki do rodźicow/ ſłudzy do
Pánow ſwych/ znáć/y záwße śię dowiernie od-
zywáć będźiemy. W czym nas ty ſam / z łá-
ſki ſwey podpomagay/ y w znájomośći twojey
świętey/ á w wierze prawdźiwey utwirdzay/ y
w niey áż do końcá miłośćiwie zátrzymaway:
ábyſmy nie rozumu błáhego/ ktorym tájemnic
tákich ogarnąć nie możemy / ále słowá twego
śię trzymájąc/ przy tobie/ Pánu Bogu ſwym
prawdźiwym/ mocno ſtáli/ ćiebie ſercem y uſty
uprzeymie wyznawáli/ wzywáli / gorliwie
chwalili/ y tobie áż do śmierći wiernymi byli.
A po śmierći/ przyjmiże nas do onych korow
niebieſkich/ żebyſmyć tam w rádośći doſkoná-
łey z Anjołmi/ y ze wßyſtkimi świętymi/ dniem
y nocą śpiewáli: Swięty/ Swięty/ Swięty

Pánie

nie Boże Zástępow: pełne jest źiemiá/ peł-
niebiosá chwały twojey/ Boże wszechmogą-
y od wiekow ná wieki błogosłáwiony/ Amē.

XXXV.

Wtora.

O Chwalebny/ wieczny/ á przenaświętszy
Boże/ Oycze/ Synu/ y Duchu Swięty/
istnośći Bostwá jedyny/ á w osobách Trojá-
Boże ná wieki błogosłáwiony: dźiękujemyć
decznie zá wszystkie względem duszę y ćiáłá
wysłowione dary/ y dobrodźieystwá twoje:
osobliwie zá to/ żeś nas w ćiemnośći błędow
ogáńskich/ y Antychrystusowych nie zostáwił/
eś nas z szczerey miłośći swey/ przez słowo
ę święte oświećił/ do znajomośći twey zbá-
ienney/ y wiáry prawdźiwey przyprowádźił/
w nadźiejey żywey/ ku dźiedźictwu wiecznego
wotá/ odrodźić miłośćiwie raczył. Innego
ad ćię/ Bogá żadnego/ wiecznego/ prawdźi-
ego/ wszechmogącego/ nie uznawamy. Tyś
as sam stworzył/ odkupił/ y poświęćił. Tyś
as sam/ zá włásny lud swoy wybrał/ y hoyny-
i ná duszy y ná ćiele/ dárami swymi ozdobio-
ych/ do dźiału miedzy poświeconymi/ przypu-
ćić miłośćiwie raczył. Ty nas sam żywiß/
owász/ opátruieß/ y od wszystkich nieprzyja-
iół/ mocą swą Boską/ potężnie broniß. A
rzetoż do ćiebie śię samego duszliwie ozywa-
y: ćiebie jedynym swym Bogiem wyznawa-
ny/ w ćiebie wierzymy/ ćiebie nád wszystko ser-
ecznie miłujemy/ ćiebie nabożnie wzywamy/
hwalimy/ y w tobie samym wiecznego żywotá
ádźieję cáłę pokłádamy. Przez twe wieczne
Bostwo/ przez wielmożność/ sławę/ y święto-

bliwość twoje Boſka / pokornie ćie proſim
-zmiłuy śie nad nami/ á wznájomośći/ y pra
dźie twojey zbáwienney utwirdzay/ y áż
końcá/ w łáſce ſwey záchoway nas. Oycze n
łośierdźia/ Boże pokoiu/ y wßelkiey poćiech
Pánie Zaſtępow / wßechmogący Boże/ okr
miłośierdźiem twym świętym wßyſtkie grz
chy/y przeſtępſtwá náße/á bądź nam miłośći
odnow/ ożyw/ y poświęć myśli y ſercá naß
żebyſmy obyczáje złe/ ſpráwy niezbożne /
wßyſtkie ſtáre nałogi cále porzućiwßy / odn
wili śię Duchem umyſłu náßego / y oblekli ś
w nowego człowieká/ktory śię odnawia w zn
jomośći/w ſpráwiedliwośći/ y w świątobliw
śći prawdźiwey/ podług obrázu tego/ ktory g
ſtworzył. Dobroć twa hoyna/miłośierny Bo
że/ niech nam dawa wßytko dobre: nawyżß
mądrość twojá niech będźie umiejętnośćią ná
ßa. Wolá twá świętá/niech będźie ßnurem
y práwidłem jedynym/ woli y wßyſtkich ſpraw
náßych. Wßechmocność twojá Boſka/ niec
nam będźie przećiwko złośći/chytrośći/ y okru-
ćieńſtwu/dußy y ćiáłu ßkodzących nieprzyjaćio
náßych twirdzą mocną/ wieżą potężną/ báßto
y zamkiem niedobytym. O przedoſtoyna Bo-
ſka Troyco / jedyny w Boſtwie / á w oſobach
trojáki Pánie Boże náß Oycze/y Synu/y Du-
chu święty/ cżći á chwały Boſkiey pełny/ nie o-
pußczay nas: Zoſtaway z námi po wßyſtkie
dni pielgrzymſtwá náßego/ w godźinę śmierći
náßey/ y áż ná wieki wieczne/ Amen.

XXXVI.

XXXVI.

Trzećia.

Dźiekowánie Bogu Oycu / y Synowi Bożemu / y Duchowi Swietemu.

Bądź tobie cześć y chwałá Boże Oycze/ żeś nas ſtworzył/ á ſtworzenie ſwoie rządźiß/ átruieß/ we wßem dobrym dopomagaß. Zá-owáy nas / prośimy ćię / przy łáſce ſwoiey ycowſkiey ná wieki wiekow / Amen.

Bądź tobie cześć y chwałá Pánie Jezu Chryſ-e/ Synu Bogá żywego/ żeś nas wykupił/ y zá rzechy náße/ Bogu Oycu doſyć uczynił/ przez mierć ſwoię. Racz o nas prośimy ćię / pie-ą y ſtáránie mieć / iáko Pan y Paſterz nam d Oycá dány: á ſam nas wſpomagay/ y go-ne czyń łáſki Oycá twoiego/ Amen.

Bądź tobie cześć y chwałá BOże Duchu Swiety/ ktoryś ſerca náße poświećił/ y ku po-nániu Imienia Bożego przywieść raczył. Racz ſerca náße rządźić y ſprawowáć mocą y áſką ſwoią/ ku wßyſtkiemu dobremu racz po-udzáć/ ciemności náße y nieumieiętności racz świecáć/ ku ſtáłości przyprawdźie zbáwien-ey racz mocne uczynić/ w wierze/ y w nabożeń-twie racz nas utwirdzáć/ y we wßyſtkich ſmut-ách naßych/ racz nas ſam záwżdy ćießyć / A. Boże Oycze / Synu/ y Duchu Swiety / Boże w Troycy S. iedyny / zmiłuy śię nad námi grzeßnymi / Amen.

NA DZIEN PRZEMIENIENIA PANSKIEGO.

XXXVII.

DZiękujemyć/ Pánie náß JEzu CHryst
zá łáskę twą nam pokazáną/ żeś od wi
cznośći będąc Pánem chwały/ rownym Bog
Bogiem na wieki błogosłáwionym/ kßtałt ni
wolniczy ná śię przyiął/ samego śiebie uniży
mękę/ y śmierć okrutną dla nas podiął/ zb
wienie wieczne nam zjednał/ Oycu swemu ni
bieskiemu nas miłymi uczynił/ drogę wąską/
bráne ćiásną y utrapienia pełną/ wielmożny
ná gorze świętey swojim śię przemienieniem/na
záléćić y osłodźić raczył. Dayże/ prośimy ći
Zbáwićielu nasz drogi/ żebyśmy zá tobą/ n
gorę niebieską/ w duchu pokornym/ sercy duch
wymi/ myślami y żądośćiami nabożnymi/
modlitwámi gorliwymi ustawicznie wstępo
wáli/ y ono wieczne mieszkanie z tobą/ chętni
sobie smákowáli. Nie mász bowiem nigdźi
pobyćia lepszego y roskosznieyszego mieszkánia
jáko z tobą Pánem Bogiem nászym/ w onych
świętych przybytkách niebieskich. O rácżże nas
ty sam przemienić/ á obrázowi wielmożney
chwały twey przypodobáć: ábyśmy z chwały
w chwałę/ jáko od Duchá twego przemienieni
będąc/ w nowym żywoćie chodźili/ jásnośći o-
blicza twego/ w znájomośći prawdy im dáley/
tym znáczniey nabywáli/ w száty święte spra-
wiedliwośći/ y śmiertelności twey przyoble-
czeni byli/ z świętymi twojimi towarzystwo
święte trzymáli/ o uniżeniu wielkim/ y prze-
sławnym wywyższeniu twym/ radźi rozmawiá-
li/ y onim w sercach swych nabożnie często ro-
zmyślali. Posilay mdłą wiárę nászę/ miły
Pánie/ á przykrość ćiásney drogi/ ktora pro-
wádźi do żywotá wiecznego nam osładzay/ á-
by-

ſiny bez uteſknienia/ krzyż ſwoy ná káżdy
ień biorąc ná śię/ ßli zá tobą ochotnie/ y do
ey wieczney chwały z rádośćią poſpießali:
źie ty Pánie náß jedyny/ w chwale Bogá
ycá przebywaß/ BOże błogoſłáwiony ná
ieki/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI BLOGOSLAWIONEY PANNY MARYEY. XXXVIII.

Pirwſza.

O Pánie Jezu Chryſte/ wieczny/ jednoro-
dzony/ y własny Synu Bogá żywego/ á
rodu ludzkiego wielki miłośniku/ tyś dla
áwienia naßego ná ten świát z niebá z ſta-
ć/ y wielce śię uniżyć raczył/ poczawßy śię/
ſpráwą DucháSwiętego/bez wßelkiey grze-
u zmázy/ w żywoćie záwße czyſtey y błogo-
awioney Panny Máryey/ y z niey śię praw-
źiwie/ nad bieg przyrodzenia ludzkiego/naro-
źiwßy. W czym naświętßey Mátki twey/
rzeczyſtey Pánny/ wielkie po wßyſtkich naro-
ách błogosłáwieńſtwo/ ſercem znamy/wierzy-
y/ y uſty wyznawamy: w tym jednák więtße
ierownie/ iż ćiebie nadrożßy Jezu/ Emmánu-
u prawdźiwy/iedynym/ſwym y cáłego świa-
a/ Zbáwićielem być uznawáłá/ w ćię wierzy-
á/ ćiebie nabożnie wzywáłá/ chwaliłá/wyzna-
áłá/ przed tobą śię uniżájąc/ ſłużebnicą śię
woja mianowáłá/ ćiebie jáko Paná y Miſtrzá
iebieſkiego/ we wßyſtkim nczniom twym ſłu-
áć kazáłá/ ſłowá twego świętego pilnie ſłu-

chátá/ ono do ſercá ſwojego dowiernie zkłádáłá/ y onego we wßytkim záwße gorliwie przeſtrzegáłá. Z tąd ßczęśliwą y błogosłáwiona w narodźie ludzkiu ſłynie. O dayże y nam dobrodźieju náß niebieſki/ żebyſmy przykłádem iey/ ćiebie ſamego Zbáwićielem ſwym ználi w ćiebie Bogá ſwego prawdźiwego/ zupełnie wierzyli/ ćiebie nabożnie wzywáli/ chwalili/ tobie zá rozliczne dobrodźieyſtwá ſerdecznie dźiękowáli/ przed tobą śię unizájąc/ ſługámi śię być twymi uprzeymie ználi: Słowá twego świętego pilnie ſłucháli/ ono w ſercach ſwych chowáli/ y tego/ co nam roſkázujeß/ ochotnie záwße przeſtrzegali. A tym wßyſtkim do onego duchownego odrodzenia świętego godnie y przyſtoynie śię przyſpaſabiáli: względem którego ſłyniemy brácią/ śioſtrámi/ ſynámi/ y corámi twojimi/ gdy ćiebie Zbáwićielá y Poyśrzrdniká náßego jedynego / przez prawdźiwą wiárę / w ſercá náße przyimujemy / y Duchem twym świętym rządzeni bywamy. O PánieJezu/ zmiłuyże śię nád námi: nápełnij nas Boſką łáſką twoją/ przyimi nas zá dźiatki twe / czyń nas ſpoſobne ku czynieniu świętey woli twojey/ błogoſław nam pokiſmy tu żywi / á po śmierći doprowadź nas do kroleſtwa niebieſkiego/gdźie żyieß y kroluieß z Oycem ſwym/ y z Duchem S. Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

XXXIX.

Druga.

WIelbi duſzo náßá Páná/ á niech śię rozraduje duch naß wBoguZbáwićielu náßym/ iż weyrzał ná upadek y unizenie ſług

ych: á iż nam uczynił wielkie rzeczy ten/
ory mocny jest/ y święte Imię jego / náwie-
iwszy nas/ y spráwiwszy odkupienie ludowi
ojemu / podług obietnic swych prawdomo-
nych. O Pánie Boże nász / nie opuszczayże
s/ á miłośierdźie twoje niech zostawa od ná-
du do narodu/ nád tymi co śię ćiebie boją.
Wylyi ná nas hoyne pożegnánie swoje: Du-
em swym świętym nápełni nas / w wierze
rawdźiwey/ w nádźiejey niewątpliwey/ y w-
iłośći nie obłudney pomnażay y utwirdzay
s. Wybaw nas z ręku wszystkich nieprzy-
ćioł nászych/ ktorzy nas nie nawidzą. Użyi
iłośierdźia twego nád námi / á nie zápomi-
ny nas/ podług obietnic twych świętych. Do-
żuy mocy rámieniem twojim nád przećiwni-
mi twymi / y zbáwienney prawdy twojey:
zproś pyszne w myślách serca ich / áby w o-
ućieństwie swym hárdźie nie pánowáli nád
źiedźictwem twojim: Stárgni je z stolic ich/
wywyż przed obliczem twym uniżonych. Bo-
acze niesprawiedliwe rozpuść prozne: á łá-
ace y pragnące miłośći y spráwiedliwośći
apełń wiecznymi dobrámi twymi. Przyimi
zrácia sługę swego / á z miłośierdźia swego
ie zapominay nas/ ábyśmyć bez bojáźni z ręki
ieprzyiaćioł nászych będąc wybáwieni/ służyli
świętobliwośći y w spráwiedliwośći przed
bliczem twojim/po wszystkie dni żywotá násze-
o/ Amen.

NA DZIEN PAMIATK SWIETYCH BOZYCH.

XL.

Pirwſza.

O Swiety / Swiety / Swiety Zaſtępow Pánie / prawdźiwy Boże / wſzyſtkich Swiętych twoich Poświęćićielu jedyny / tyś Proroki / Apoſtoły / Ewángeliſty / Męczenniki / y inne w obojey płći / wierne ſwoje z rożnych ná świećie ſtanow do ſwey świętey znájomośći powołáć / y hoynymi dárámi ſwymi onych miłośćiwie ozdobić raczył: ktorzy ćiebie / Bogá ſwego / y słowo twe święte / nie tylko ſercem / uſty / y żywotem świętobliwym uprzeymie wyznawáli / ále y właſną krwią ſwoją / zbáwienną prawdę twoję / nam ná przykład / mężnie y ćierpliwie pieczętowáli. Miey zá to cześć / miey wieczną chwałę / w świętych ſwych Boże chwalebny ná wieki. Użycz y nam ſługom ſwym nieużytecznym / pokornie prośimy / podobnych Duchá twego świętego dárow / żebyſmy świętych twoich / w wierze / y w náuce zbáwienney / y w żywoćie przykłádnym náśláduiąc / w tobie ſamym cáłą nádźieię wſzelákich poćiech pokłádáli / ćiebie ſámego wzywáli / ná bogátey łáſce twey odpuſzczenie grzechow náſzych dowiernie zákłádáli: ćiebie ſámego ſłucháli / woli / y rozkazánia twego świętego / we wſzyſtkim gorliwie przeſtrzegáli: á ták wiárę / y ſumnienie ſpokoyne / áż do końcá záchowáli. Pośilay y utwierdzay nas Duchem twym świętym w słowie prawdy / żebyſmy trwog niebeſpieczeńſtwá od nieprzyjaćioł twych / dla J-

ienia twojego S. nie śie nie bojąc / w świe=
m Swiętych twych towárzystwie / áż do
mierći nászey státecznie zostawáli : á potym/
łáski twey/ odnieśli koniec wiáry nászey zbá=
ienie dusz / w onym dźiedźictwie nieskáżitel=
ym/ y niepokalánym / y niezwiędłym / w nie=
eśiech dla nas zachowánym : gdźie ty Boże
ász prawdźiwy/ żyjesz y królujesz błogosławio=
y ná wieki/ Amen.

XLI.

Druga.

O Swięty nád Swiętymi/ BOże Oycze
nasz niebieski/ tyś Synowi twemu miłe=
u/ z tego świátá ludźie święte wybrał/ktorzy
o náśiadowáli w żywey á prawdźiwey wierze/
náuce zbáwienney / w szczerey pobożnośći /
więtobliwośći/ y w státeczney w krzyżu ćier=
liwośći : ktorzy dla niego opuśćili wszystko /
nego násládowáli/ przy nim mocno stali: dla
iego/ y dla świętey Ewángeliey jego / serde=
żnie go miłując/ y gárdłá swego położyć nie
áłowáli/ y od niego/ raz go poznawszy / nigdy
ie odstępowáli. W czym wszystkim / mocą
wą Boską zmacniał y pośilał ich/ przez święte
łowo swe/ Syn twoy miły/ włásny / jednoro=
zony Pan nasz Jezus Chrystus : á potym ich/
tey ziemskiey nędze/do onego wiecznego żywo=
á/ ktory im męką y śmierćią swą drogą zgoto=
ał y zásłużył/ w pokoju zbáwiennym miłośći=
wie przeprowádźić ráczył. Oddawszy zá te
pomienione/ y inne niewysłowione dobrodźiey=
twá twoje powinny pokłon/ prośimy ćię / Oy=
cze wszelkiey łáski y miłośierdźia pełny/ spraw że

to przez twego świetego Duchá/ żebyśmy świe[tych] twojich/ w krolestwie twym niebieskim ji[ż] tryumfujacych/ w wierze/ w náuce/ w miłośći/ w ćierpliwośći/ w státeczności/ y we wszytki[ch] cnotách świetych/ gorliwie násládowáli. Po[si]łay nas ty sam moca Bostwá twego świete[]go/ miły Pánie/ żebyśmy sie Ewángeliey Sy[]ná twojego nigdy nie zápieráli/ światem wszytkimi márnymi pożadliwośćiámi jego/ cá[]le pogárdzáli/ wiára mocna y ćierpliwośći[a] státeczna nieprzyjaćioły prawdy zwyćiężali: [a] potym doczesnym boju/ one niezwiedłe wie[]cznego żywotá korone/ z łáski twey S. skute[]cznie otrzymáli/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI SS. DZIEWIC.

XLII.

O Boże wszystkiey ziemie Stworzyćielu/ Odkupićielu/ y Małżonku dusz nászych jedyny/ Swiety Zastepow Pánie/ Chryste IEzu/ tyś sie wiecznym/ Oycá wiecznego Synem bedac/ gdy przyszło wypełnienie czásu/ zá świeta spráwa Duchá Swietego narodził z Panny Máryey záwsze czystey y błogosłáwioney. Tyś wierne wybráne swoje/ y Pánienki święte słowem prawdy swey zbáwienney/ czysta dziewica sobie wystáwił. Tyś ich znajomośćia twoja Boska/ wiára prawdziwa/ nádzieja pewna/ miłośćia zbáwienna/ pobożnośćia y świetobliwośćia żywotá nieobłudna/ stateczna w krzyżu ćierpliwośćia/ y wszelakimi cnotami S. miłośćiwie obdárzył y ozdobił. Te wyszły przećiw tobie/ oblubieńcowi swemu jedynemu/ y drogeć czásu przyśćia twego ochotnie zábiega[ły]

wziąwßy z sobą lámpy swoie/ y naczynia o-
u pełne. Ze się tobie we chrzćie świętym po-
tęćiły/ obiecawßy ßczyrą pobożność. Teć
cju rádośći y dárow Duchá Swiętego pełne/
áry/ y sumnienia dobrego/ áż do końcá/ stá-
cznie dochowáły. A tyś im/ z łáski swey/
żwi przez grzech záwárte/do żywotá wieczne-
męką y śmierćią swoią drogą/ otworzył/ y
obaś ich ná one gody wiekuiste do krolestwá
ebieskiego/ mile wprowádźić raczył. Obdarz
nas Duchem swym świętym / Emmánuelu
ß prawdźiwy/á czym się bárziey o zátłumie-
e náuki zbáwienney/y o wyniszczenie ßczyrych
walcow twych/ nieprzyiaćiele náßy stáráią /
m y ty znaczniey/ Pánie náß/ w prawdźiwey
świętßego Imienia twego z náiomośći nas
práwuy/ w wierze żywey/ w świętobliwośći/
státecznośći/ y ćierpliwośći zmacniay y u-
wirdzay. A ná ono chwalebne przyśćie two-
/ przygotuyże nas ty sam/ ták iákoś w oboiey
ći wßystkie święte twoie przygotował. W-
státnia też godźinkę śmierći náßey/ nie opuß-
zay nas: Otworz nam bramę niebieską/prze
rzech Rayski zámkniona/ á wprowadź nas zá
bą do poćiech á roskoßy niewysłowionych ży-
otá wiecznego: gdźie żyieß y kroluieß z Oy-
em twym miłym/ y z Duchem Swiętym/ Bog
łogosłáwiony ná wieki/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI ANJOLOW SWIETYCH. XLIII.

O Boże/w świetle nieprzystępnym mießká-
iacy/ Oycze náß niebieski/ tyś Anioły /

Duchy szlachetne stworzył/ y oneś prętkośćią/
śiłą/ wiatrowi y ogniowi pałającemu podo-
bną przyozdobić raczył/ żeby Imię twe świet
bez przestanku chwalili/ tobie służyli/ y ná po-
sługę posłáni bywali dla tych / ktorzy máją o-
dźiedźiczyć zbáwienie. Aniołowie twoji/ oboz
zátaczáją około tych/ ktorzy śię ćiebie Páná
swego boją/ y z niebespieczeństwá wyrywáją ich.
Aniołowie święći / wiernym chwalcom twym
to co im ty/ Boże nász/ zlecasz oznáymuią: z ich
śię pokuty y náwrocenia weselą : w domu y w-
drodze/ zá żywotá y przy śmierći/ onych pilnu-
ją/ y dusze ich/ gdy śię z ćiáłem dźielą / do one-
go pokoju wiecznego wiernie prowádzą y odno-
szą. Zá tákową łáskę / y Oycowską o nas y
wszystkich chwalcách twych/ pieczą y stáránie
Boskie/ tobie sámemu prawdźiwemu Bogu ná-
szemu/ serdecznie dźiękujemy/ ćiebie chwalemy/
tobie samemu/ podług przestrogi Anielski/ ná-
bożny pokłon czyniemy/ y pokornie oddawamy.
Roskasz / z łáski swey prośimy Pánie y Boże
nász/ áby ćiż szláchetni Duchowie/ Zastępy nie-
bieskie/ nas/ y cáłego kośćiołá twojego / tu ná
świećie/ z woli twey świętey / jeszcze pielgrzy-
mującego/ od wszelkiego niebespieczeństwá po-
tężnie bronili. Day nam y to / nawyższy do-
brodźieju nász/ żebyśmy z Aniołámi świętymi /
ćiebie ustáwicznie chwalili/ w tobie ufáli / ćie-
bie gorliwie miłowáli/ y tobie teraz y ná wieki
wiernie służyli. Ozdob nas wiárą prawdźi-
wą/ nádźieją niewątpliwą/ miłośćią gorącą /
pokorą/ czystośćią/ y pokutą świętą / niebo y
Anioły twoje uweselájącą : Obroń nas grze-
chow / y sprosnośći wszelákich / ktorymibyśmy

ták

k zacna y święta ſtraż twoie/ od śiebie ode-
náć/ y z niey śie/ z wielka náßa ßkoda ogoło-
c mogli. Vczyńże to wßyſtko / Boże Oycże
ß dawco wßelkich dárow / dla Syná ſwego
łego/ á Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ kto-
mu z toba y z Duchem Swietym/ niechay be-
ie cżeść y chwałá/ od Aniołow świetych / od
s/ y wßyſtkich wiernych á wybránych twoſich
zdawána/ teraz y ná wieki wiekow / Amen.

O SLOWIE BOZYM. XLIV.

O Pánie Jezu Chryſte/ wiecżne słowo Bo-
gá wiecżnego/ jáſności chwały / y wyrá-
enie podſtáći iego/ ktory oświecaß kázdego
złowieká przychodzacego ná świát. Tobie
ześć y chwałe oddawamy / że nas wybrány
woy lud/ zbáwienney prawdy náucżaß/ ciemne
myſły náße jáſnośćia słowá twego S. oświe-
aß/ y Duchem twym świetym ſkutecżnie odra-
zaß y poświecaß/ obiecuiac nam przytym / iż
Duch twoy/ ktory w nas ieſt / y słowá twoie /
toreś włożył w uſtá náße/ nie odſtapia od uſt
náßych/ áni od uſt náśienia/ y potomkow ná-
śienia náßego. Prośimy pokornie zjiść nam
e łáſkáwa obietnice twoie/ á słowá twego ná-
świetßego nie odeymuy od nas: niech nam z-
áſki twey/ bedźie w ćiemnośćiách świátá tego
świátłośćia / w drodze do żywotá wiecżnego
wodzem / w boiu przećiwko nieprzyiaćiołom
prawdey/ miecżem ná obie ſtronie oſtrym / w
niemocách y chorobách náßych lekárſtwem y
pośiłkiem/ w upadku y w kázdym uſtyrku pod-
pora/ w ſmutkách poćiecha y ochłoda doſkoná-

ka. Odpadź precz szatáná/ żeby náśienia słowá twego świętego z serc nászych nie wybierał/ áni go w nas/ przez zbytnie troski y pieczołowánie świátowe/ nie zádusział: Czyń z nas ziemię dobrą y płodną/ ná ktoreyby pośiane słowo twoje/ owoc przynioskło stokrotny/ ku wieczney czći á chwale imienia twego naświętszego. Utwirdź nas w prawdźie poznáney/ ábyśmy śię jey w krzyżu y w prześládowániu nie zápieráli/ áni śię od niey żádnymi námowámi/ grozbámi/ y tyráństwem nieprzyiaćioł twych odstraszyć nigdy nie dáli. Záchoway nas od sekt á náuk záráźliwych/ áni serc nászych kąkołem błędow/ grzechow/ złośći y przewrotnośći/ pośiewáć dopuszczay. Uzyczay słowu twojemu wolnego plácu/ y biegu szczęśliwego na wszelkim mieyscu. Day nam prawdźiwe náuczyćiele/ ktorzyby naśienie ono nieskáźitelne/ słowo Bogá żywego y wiecznie trwájącego/ z chwałą twą y z pożytkiem zbáwiennym serc nászych/ y wszystkiego ludu twojego/ wiernie/ czule/ y rozstropnie rozśiewáli/ szczera náuką pobożnym y przykłádnym żywotem świećili/ y wszelkim zgorszeniam w domu twym pilnie y umiejętnie zabiegáli. Broń ich/ broń y nas z łáski swey/ miły Pánie/ od niespokoynych y złośliwych ludźi/ ktorzy czynią rozerwánia y zgorszenia náuce twey przećiwne/ á o rzeczy źiemskie śię łákomie stáráiąc/ przez łágodną mowę/ y zmyślone pochlebstwo kupczą prostymi/ y zwodzą dobre sercá ich. Day aby wierni sludzy twoji rády złe/ y wszeláką wysokość rozumu ludzkiego/ ktora śię wynośi przećiwko znájomośći Bożey/ mocą słowá twego potężnie burzyli y podwracáli/

wszelka myśl hárda pod święte posłuszeństwo
woje zniewaláli/ y szczęśliwie podbijáli. A-
ien/ przyydź rychło Pánie Jezuśie wysłuchay
as/ Krolu y Boże nász błogosłáwiony ná wie-
i/ Amen.

O PRZYMIERZU, ALBO U-MOWIE BOZEY. XLV.

O Pánie Boże wszechmogący mądry/dobry/ sprawiedliwy/ y w obietnicách swoich nie-
dmienny / Oycze nász niebieski / dźiękujemy
twey Boskiey miłośći/ żeś po nieszczęsnym upá-
dku Rayskim/ nie tylko z Abráhámem/ Oycem
wszystkich wierzących / y wybránym potom-
stwem jego/ przymierze ono twoje Swięte po-
stánowił y utwirdźił/ áleś też y z námi/ sługá-
mi twymi nieużytecznymi/ przez Syná twego
miłego JEzusá CHrystusá/ Poyśrzedniká/ rę-
koymie/ przyczyńce y Zbáwićielá nászego jedy-
nego/ nowę/ y zbáwienney łáski twey pełną u-
mowę uczynić/ tych czásow ostátecznych/ miło-
śćiwie raczył. A w tey S. umowie twojey
z námi/ obiecałeś nam słowem twym Boskim/
yż ná wieki będźiesz Bogiem/ Oycem/ y dobro-
dźiejem nászym/ y Potomstwá nászego po nas/
z námi mieszkájąc / nam hoynie błogosłáwiąc/
niespráwiedliwośćiam nászym miłośćiw bę-
dąc/ grzechow / y nieprawośći nászych więcey
nie spominájąc/ práwá y zakon swoy w umysły
násze podawájąc/ y on w sercách nászych pisząc/
ábo pełnienia jego Duchem twym S. nam do-
pomagájąc. Nie ustawasz w rozlicznych prze-
ćiwko nam dobrodźieystwach twojich/miły Pá-

nie/ pełniąc nam z káżdey miáry to / coś nam obiecáć raczył. Za co wszystko oddawszy powinny y serdeczny pokłon / day / pokornie ćię prośimy/ ábyśmy y my ludem twojim słynąc / synámi y corkámi twojimi prawdźiwie zostawáli/ ćiebie Bogiem á Oycem swym ználi/ w tobie dnfali/ ćiebie sámego wzywáli/ chwalili/ wyznawáli. Spraw w nas serce nowe/ y Duchá nowego day do wnętrznośći nászych/ odeym serce kamienne z ćiáłá nászego/ á day nam serce mięśiste y woli twey powolne/ ábyśmy w ustáwách twojich chodźili / sądow twych przestrzegáli / y one czynili. Zostań z námi/ O Boże nász/ á w te czásy ostáteczne/ trudne/ y zewsząd utrapienia pełne/ nie opuszczay nas. Zmiłuy śię nad námi/ á błogosław nam/ rozświeć oblicze twoje nad námi/ á bądź nam miłośćiw/ wyzwol nas od nieczystośći nászych / y od wszelkiey nieprawośći oczyść nas. Nie dopuszczay ná nas głodu/ woyny/ morowey zárázy/ á od plag twych sprawiedliwych/ obroń nas. Wybaw nas od nieprzyjaćioł nászych/ y z ręki wszystkich/ ktorzy nas nie nawidzą. Czyń z námi miłośierdźie twoje/ ktoreś/ uczynił y z Oycy nászymi. Wspomni ná przymierze Swięte swoje / y na przyśięgę/ ktorąś przyśiągł Abrahámowi/ y wszystkim wiernym potomkom jego/ żeś nam to dáć miał/ żebyśmy wybáwieni będąc z ręki nieprzyjaćioł nászych / bez bojáźni / w świętobliwośći y w sprawiedliwośći przed obliczem twojim po wszystkie dni żywotá nászego służyli / y z tobą w krolestwie niebieskim ná wieki żyli. Vczyńże to wszystko / o co prośimy / Oycze nász námiłośćiwszy/ dla Syná twego miłego JEzu-

sá

Chrystusa/ Zbawiciela y Pośrzednika ná-
go. Oycze náß/ ktoryś/ etc.

PELNIENIE PRZYAZAN BOZYCH.

XLVI.

WSzechmogacy Boże/ Zákonodawco iedy-
ny/ dźiękujemy ć serdecznie / żes nam z o-
bliwey łaski swey / wolą twoję świętą / w-
oskich zakonu twego przykazániach doskonále
naymiż / y w nichęś nam powinnośći náße
ßytkie zrżetelnie wyrażić y opisáć raczył.
cż to ná śię/my nędzni á grzeßni ludźie/przed
oskim Máiestatem twoim / z pochwałą na-
więtßego Imienia twego / á z záwstydzeuiem
warzy naßey wyznáć muśiemy/ iż z oney ieß-
ie pierwßych Rodźicow/ nam wrodzoney ská-
y/ przestępuiemy często Swięte Przykazánia
woie / a tym sobie wßyscy / ná spráwiedliwy
niew twoy zárabiamy / y ono wieczne zakonu
wego przeklęctwo ná śię żáłośnie przywodźie-
ny. Czego nam serdecznie żal/y tego śię ser-
em y usty náßymi uprzeymie spowiadamy/ y
tego śię tobie samemu winnymi pokornie da-
wamy. A ty/ wßelki łaski y miłośierdźia Bo-
że/ dusiiwie prośimy/ zmiłuy śię nád námi/ á
badź nam grzeßnym miłośćiw. Użycz nam
Duchá twego S. abyśmy zá iego Boskim w-
spomożeniem tego / co nam w Zákonie twym
roskázowáć raczyß/ pilnie záwße przestrzegáli.
Serce czyste stworż w nas O Boże / á Duchá
práwego odnow we wnętrznośćiach / y práwá
zakonu twoiego nápiß w umysłach náßych. O-
świeć nas zbáwienną łáską swą / á do pełnienia
S. woli twey chętne/sposobne/umieiętne uczyń

nas. Objaw nam im dáley / tym znácznie
drogi twoje / á day nam żebyśmy się ciebie bá
Páná Bogá swego / ze wszystkiego sercá /
wszystkiey duszę / y ze wszystkiey myśli / y ze wszy
stkich sił swoich / á bliźnych nászych / jako sámy
śiebie miłowáli / przy tobie záwsze státeczn
trwáli / y od ciebie / dobrodźieja swego miło
ściwego / nigdy nie odstępowáli. Przymnó
nam wiáry / w dobrym á spokoynym sumnieni
nas utwirdzay / błędow y grzechow wszeláki
zákonowi twemu przećiwnych / nas uchoway
Day ábyśmy odrzekszy się báłwochwálstwá
krzywoprzyśięstwá / zániedbánia świętey słu
by twoiey / Rodźicow y zwierzchnośći nieuszá
nowánia / mężoboystwá / wszeteczeństwá / kra
dźiestwá y fałszywego świádectwá / wszelkie
niepobożnośći / y świeckich pożądliwośći / trze
źwie / sprawiedliwie / y pobożnie żyli ná tym
świećie / oczekawájąc oney błogosłáwioney ná
dźieje / y objawienia chwały wielkiego Bogá /
Zbáwićielá nászego / Jezusá Chrystusá / ktory
dał sámego śiebie zá nas / áby nas wykupił z
przeklectwá zakonu / y od wszelkiey niepráwo-
śći / y oczyśćił sobie sámemu lud własny / gor-
liwie náśláduiący dobrych uczynkow / y żeby
nas wyrwał z teráźnieyszego wieku złego / we-
dług woli Bogá y Oycá nászego / ktoremu niech
będźie chwałá ná wieki wiekow / Amen.

O DAR, Y POMNOZENIE PRAWDZIWEY WIARY. XLVII.

O Hoyny / á wielce szczodry wszelkich do-
brych y doskonáłych dárow Dawco / Oycze
świątłośći / Boże wszechmogący / iż wiárá jest

ʃnym dárem twym / á żaden jey z ćiáłá / y
rwie mieć nie może / przetoż ćię nabożnie
ośimy / raczże y nas znájomośćią twey S.
ll obdarowáć / á wiárę żywą y prawdźiwą
ʃerca naʃze / przez Ducha twego Swiętego
czepić y wkorzenić / ábyʃmy przez nię / z ʃczę-
y łáʃki twey / w Chryʃtuśie Jezuśie / Panu y
awićielu náʃzym / grzechow ʃwych odpuʃzcze-
a / uʃpráwiedliwienia / y działu miedzy po-
ieconymi doʃtąpić / á tobie śię ná wieki po-
báć mogli. Przymnoż nam wiáry zbawien-
y / y w niey nas dźień ode dnia / im daley tym
acżniey utwirdzay / żebyʃmy łáʃki y miłośier-
ia twego Boʃkiego prawdźiwie doznawʃzy /
ebie ʃerdecznie w żywoćie y w śmierći ʃwey
walili / ćiebie śię mocno trzymáli / dobrze
ierząc dobrze a świętobliwie żyli / ćiebie na-
wʃzytko / a bliźnych náʃzych jáko śiebie ʃamych /
przeymie miłowáli / á tym wiárę náʃzę pra-
dźiwą przez miłość ʃkutecżnie wyrażáli / toba
ie ʃamym y słowem twym świętym uʃtáwi-
żnie ćieʃzyli / odnoʃząc koniec wiáry náʃzey zbá-
ienie duʃz. A iżeʃmy w ćiele náʃzym krewkí-
ni náder / y co dobrego jeʃt ʃámi z śiebie jáko
ámi z śiebie y myślić nieʃpoʃobnymi / ráczże ty
nas ʃam mocą ʃwą Boʃką pośiláć / y ku czynie-
niu świętey woli ʃwey ʃpoʃobnymi czynić / y
rzedz przey wiárę ku zbáwieniu w niebieśiech
dla nas zgotowánemu. Rácz też / o Boże náʃz /
ʃerca wʃzyʃtkich wierzących zjednoczyć wiárą /
zgodą / y miłośćią / żebyʃmy jedni drugich zno-
ʃząc w miłośći zachowáli jedność Duchá / w-
zwiąʃce pokoju. A jáko w jednym Duchu / w-
jedno ćiáło wʃzyʃcy ʃpojeni jeʃteʃmy / y w jedney
nádźie-

nádziejey wezwáni będąc/ mamy jednego P
ná/ jednę wiárę/ jeden chrzest/ jednego Bog
y Oycá wszystkich nas/ ták day z łáski swey/ ż
byśmy wszyscy jedno z tobą / jedno y sámi z s
bą/ we wszystkim byli. Oddal od nas wszelk
niespokoyniki / zgodę kośćiołá twojego rozr
wájące. A w ták wielkim mnostwie błędow
y zámieszániu żáłosnym/ rozum nász od zab
bonow/ serce od wątpliwośći / wolą od upo
y sprzećiwieństwá / wszystkie smysły násze
wszelákiego zgorszenia broń/ y miłośćiwie z
chowáy. A potym boju dobrym/ y wykonáni
biegu nászego/ w tym pielgrzymstwie ziemski
odłożże nam z łáski swey onę koronę spráwi
dliwośći/ ktorą nam odda w on dźień Pan/ s
dźiá spráwiedliwy/ á nie tylko nam/ále y wszy
stkim ktorzy umiłowáli ono sławne przyśćie je
go: ktoremu z tobą/ Oycze nász niebieski/ y z
Duchem S. Bogu nászemu w Troycy S. je
dynemu/ niechay będźie chwałá y cześć ná wie
ki wiekow/ Amen.

O MODLITWIE PANSKIEY. XLVIII.

Pierwsza.

O Duchá łáski/ y Modlitew.

O Pánie Boże/ w miłośierdźiu nieprzebrány/ znómy to do śiebie / iż śię nie tylko
modlić gorliwie sami przez śię nie umiemy/ y
jákośmy powinni nie możemy/ ále y nie rozu-
miemy często / o co śię modlić mamy. Lecz iż
temu wierzymy / że ty według obietnice swey
Boskiey/ dawasz Duchá twego S. tym/ ktorzy

oń prośa: á iż/ nie tylko to o co prośimy/
y więcey dáleko niżeli my nędzni y grześni
ośić/ álbo y pomyślić możemy/ z łáski swey
zynić chceß y możeß: Przetoż ćię pokornie
ośimy/ wylyiże na nas Duchá łáski y modli-
y/ áby w modlitwách niedostátek y niespo-
bność náße/ dárow swych hoynośćią dopeł-
/ y nas u ciebie/ Oycże wßelkiego miłośier-
ia/ á Boże wßelkiey poćiechy/ wzdychániem
wołániem swym niewymownym y nieustá-
iącym/ dostonále zástąpił y wymowił. Ot-
orz y poświeć ustá náße/ wnętrznośći sercá
sumnienia náßego poruß/ y zápal gorliwo-
ia świętą/ żebyśmy ćię przystoynie chwalić/
zywáć/ y powinne ofiáry wdźięcznośći Imie-
owi twemu świętemu/ godnie oddawáć mo-
li/ dla namilßego Syná twego/ á Páná ná-
ego JEzusá CHrystusá/ Amen.

XLIX.

Druga.

O Łáskáwy/ dobrotliwy/ á nalutośćiwßy Oycże náß niebieski/ Panie Boże naß
ßechmogący/ y ná wieki chwalebny/ rácżże z-
ronu Máiestatu twego świętego poyrzeć mi-
ośiernym okiem swym/ ná nas niegodne dźiat-
ki/ á nieużyteczne sługi twoie/ ktorzy Imię twe
ś. wielbiąc/ do ćiebie się sámego we wßystkich
dußnych y ćielesnych potrzebách swych/ w wierze
prawdźiwey/ á w pokućie ś. uprzeymie y dußli-
wie ućiekamy. Tyś nas bowiem ná swoy ś.
obraz stworzył. Tyś nas w grzech upádłych z-
nowu porátował/ y z wiecznego potępienia wy-
bawił. Tyś nas przez Duchá S. poświećił/ y
znowu porodźił słowem prawdy. Oprocz tego/

w Oycowſkiey nas opiece chowaß / y wßytki
dobrym względem duße y ćiáłá miłośćiwie
pátrowáć raczyß. Zá te/ y inne nie wyliczo
dobrodźieyſtwa twoje/oddawßy ćie ſerdeczny p
kłon: pokornie ćię prośimy/ Oycze náß ktory
jeſt w niebieśiech/ święć śię Imię twoje / d
byśmy ćię/ y wßytkie wielmożne ſpráwy twoj
práwdźiwie poznali / w tobie ſerdecznie ufáł
ćiebie ſámego z wiáry żywey / we wnętrznie
pozwierzchnie/ uprzeymie wyznawáli/chwali
wielbili / tobie na koniec ſamemu w nawyżß
miłośći y poſłußeńſtwie/ áż do śmierći wiern
ſłużyli. Oddal przecż od nas / y wßędzie pot
źnie [wykorzeń nie dowiárſtwo / bluźnierſtw
bałwochwálſtwo/ błędy/ grzechy / á zgorßeni
wßelakie/ y cokolwiek jedno Imię twoje świę
háńbi/ nißczy/ ſromoći. Przyidź Kroleſtw
twojey wßechmocnośći Boſkiey do nas/żebyśm
ćię Páná Pánow/ y Królá Krolow/ á nawyż
ßego niebá y źiemie Rządcę/im dáley tym zna
czniey/ zbáwiennie poznali/ á w kroleſtwie ła
ſki twey zoſtawájąc podług ſłowá twego S. w
wßyſtkim rządzeni byli. Króluy ty w nas ſam
á od mocy chytrośći y ſtráßnego okrućieńſtwá
dußnych y ćieleſnych nieprzyjaćioł náßych/ prá
wica Boſtwá twego S. nas potężnie ſtrzeż
broń. Podwroć hardość hárdych/ á krwaw
wßyſtkich Imienia twego S. przećiwnikow rá
dy/ z łáſki ſwey pomięßay/ á po śmierći do o
ney niezwiedłey korony wiecznego Kroleſtwá
nas miłośćiwie przyjmi/ y ná wieki záchoway
A pokiſmy w tym pádole pácżu / Bądź wolá
twojá/ jako w niebie/ tak y ná źiemi. Czyń z-
námi ſługámi ſwymi/ jáko ráczyß. Wzyczy-

wßy

y nam prawdźiwey wiáry/ nádźieie / miło-
dodáy nam y umieiętney á ochotney ſpoſo-
śći/ y ſtáteczney ćierpliwośći / żebyſmy
ięta wola twoiė ſkutecznie pełnili / ták iáko
pełnią Aniołowie święći/ y wßyſtek kośćioł
umfuiący w niebieśiech. Zemdlone duße
ße chlebem onym żywym/ z niebá dla nas zé-
nnym / y zbáwiennym świętego ſłowá y
wiátośći pokármem w tym pielgrzymſtwie
mſkim/ pośiliwßy/ Y chlebá náßego powße-
iego day nam dźiśia: Oycowſkie nas ćie-
ąc/ y opátruiąc zdrowiem dobrym / pokoiem
żądánym/ uczćiwym pożywieniem/błogoſłá-
ieńſtwem hoynym/ y wßelákimi dobrodźiey-
wy ſwymi/ ćiáłu/ á żywotowi náßemu docze-
emu wielce potrzebnymi. Odpuść nam ná-
winy / przeſtępſtwá / grzechy/ złośći/ y ro-
náite krewkośći/ á bądź nam miłośćiw / dla
iewinney á okrutney męki y śmierći á przelá-
ia krwie drogiey Iezuſá Chryſtuſá / Zbáwi-
ielá y Poyśrzedniká náßego iedynego/ktorego
ny zá nas okup/ ſpráwiedliwość y poſłußeń-
wo doſkonáłe/ ßczerym ſercem przyimuiąc/ o-
o ſobie zupełnie / przez wiárę prawdźiwą
rzywłaßczamy. Zmiłuy śię/ Pánie/ á bądź
nam miłośćiw: Iáko y my odpußczamy ná-
ßym winowáycom/ zá Oycowſkim wſpomoże-
niem twoim / z ſercá im wßyſtkie ich winy/ u-
padki y przeſtępſtwa wßelákie przebaczáiąc/ á
tym powinną wdźięczność / zá niewyſłowione
dobrodźieyſtwá twe ßczérze y ochotnie wy-
świadcząiąc. Nie w wodź nas ná pokußenie/
y nie racz nas mdłych / á náder krewkich dźia-
tek/ ſług y ſłużebnic twoiich/ z łáſki ſwey Oy-

cowſkiey nigdy wypuſzczáć / áni nas rácz
znymi probámi á pokuſámi/ nád to/ co zni
możemy/ doświadczáć / Ale nas wybaw
złego/ duſzy y ćiáłu náſzemu ſkodliwego / że
ſmy w boju dobrym przećiw wſzelákim pokuſ
nieuſtawáli/ wſzyſtko źle ſczęśliwie / zá ła
ſkwą przemogli/ a wiáry y ſumnienia dobr
ſtátecznieć dochowawſzy/ uwielbienia w żyw
ćie przyſzłym doſkonáłego doſtąpili/ y z tobą
wiecznych poćiechách wniebieśiech zoſtawá
Vczyńże to o co ćię prośimy / miłośierny
że/ Oycże náſz niebieſki/ z Synem twym miły
y z Duchem S. ná wieki pożegnány. Abowi
twoje jeſt Kroleſtwo/ y moc/ y chwałá ná wi
wiekow/ Amen.

O CHRZCIE SWIETYN
L.

Dziękujemyć y chwalemy Imię twoje
Oycże náſz niebieſki/ żeś nas w kośćiele
twoim/ zá dźiátki ſobie miłe / w Synu ſwo
umiłowánym á Pánu náſzym / łáſkáwie prz
jął/ y podług miłośierdźia ſwego / krwią je
drogą/ od grzechuś nas pierworodnego/ w kt
rymeſmy poczęći y národzeni / doſkonále ocz
śćił/ pośwęćił/ y zbáwił / przez omyćie odr
dzenia y odnowienia Duchá S. ktoregoś
nas wylał obfićie/ przez Iezuſá Chryſtuſá Zb
wićielá náſzego. Zátrzymawayże nas w t
to zbáwienney łáſce ſwey / y w świętey ſpo
łeczności kośćiołá twojego áż do końcá/ miły P
nie/ day ábyſmy po wſzyſtkie dni żyćia náſzeg
w nowośći żywotá przyſtoynie chodźili. Nie
ſzáta niewinności y świętobliwośći Syn
twojego/ w ktoraſmy przyobleczeni/ ná nas n

kuje. Niech w niego ochrzczeni / y z nim
pokú przez chrzeſt w śmierć pogrzebieni bę-
c/ jáko on wzbudzony jeſt zmartwych ku
wale twojey/ták żebyſmy y my w nowośći ży-
tá chodźili/ więcey nie ſłużąc grzechowi/ ále
ie Bogu náſzemu żywi będąc/ w Chryſtuśie
zuśie Pánu náſzym. Niech nie króluje grzech
śmiertelnym ćiele náſzym żebyſmy mu po-
ſzni byli w pożądliwośćiách jego/ ále uwol-
eni będąc od grzechu / á z niewoleni BOgu/
ech y członki náſze ſługámi będą ſpráwiedli-
wośći ku poświęceniu. Toſmyć Swięty náſz
ánie/ gdyś nas do kośćiołá wiernych chwal-
w twych/ przez Chrzeſt S. wprowadzał/ ślu-
wáli/ y tobieſmy śię ſámemu ná chwałę na-
więtſzego Imienia twojego ofiárowáli.
twirdźże w nas im dáley tym znácznie
áwienná tę łáſkę ſwoję/ ábyſmy odrzekſzy śię
młodośći záraz/ niepobożnośći y świeckich
pożądliwośći/ y ná potym trzeźwie / ſpráwie-
iwie/ y pobożnie żyli ná tym świećie/ oczeká-
ając oney błogosłáwioney nádźieje y obja-
ienia chwały wielkiego Bogá y Zbáwićielá
áſzego/ Jezuſá Chryſtuſá / ktoremu z tobą /
yczę náſz niebieſki/ y z DuchemS. niechay bę-
źie cześć y chwałá ná wieki/ Amen.

PRZED UZYWANIEM SWIATOSCI CIALA Y KRWIE PANSKIEY.

LI.

Pierwſza.

O Báránku Boży Swięty y niepokaláńy/ ktory gładźiſz grzechy świátá / naſłodſzy

Pánie JEzu/ tyś śię zá nas nędzne á grześn
ná drzewie krzyżowym / w mękach bolesnyc
Bogu Oycu swojemu/ ku wdźięczney wonn
śći ofiárowáć ráczył/ żebyś śię stał pokarmę
zbáwiennym łáknacych dusz nászych. Tyś j
chleb on żywy/ ktory z niebá zstąpił/ y dáje ż
wot świátu. Tyś za nas niegodne dał z bo
twego naświętszego/krew swoje nadroższą ścz
droblíwie wytoczyć/żebyś nas grzechami spę
gáwione/ ona oczyśćił od wszelkiey niepraw
śći/ á prágnace dusze násze / tym zbáwienny
napojem ku wiecznemu żywotowi nápoji
Niechayżeć zá to będźie/onaszkodszy Zbáwićie
nász/ wieczna cześć/ wieczna chwała: Rácz
nas y teraz moca zásługi twojey nadroższey /
wszelákiey nieczystośći grzechow / y nieprawi
śći nászych oczyśćić / szatą śliczna spráwiedl
wośći swojey ozdobić / Duchem swoim S. po
świećić/ a tak Bogu Oycu miłymi y przyjem
nymi uczynić/żebyśmy zá stołem twojim godn
mogli godowáć / á tym pokármem y napoje
nadroższym pośileni/ w wierze w nadźiejey z
báwienney umocnieni będac/ w tobie żebyśm
śię zawsze radowali/ służaćci w spráwiedliwo
śći y w świętobliwośći po wszystkie dni żywo
tá/ aż do śmierći swojey. A po tym nędznym
pielgrzymstwie źiemskim/ ráczże nas/ o Pani
przyjać do żywota wieczney chwały / żebyśm
tamże z łaski twey / posadzeni będac za stołem
wiecznych poćiech/ w rádośći niesкończoney/ z
wszystkimi Swiętymi godowáć/na twarz two
je patrzáć/a ćiebie bez przestanku godnie chwa
lić mogli. Ráczże nas wysłucháć / y napełni
pokorne żądośći násze/O BożeZbáwićielu nász.

Imienia twego świętego/ wiecznie chwale-
go/ Amen.

LII.

Druga.

O Pánie JEzu CHryſte/ Synu Bogá ży-
wego jednorodzony/ tyś z niebá ná świát
zbáwienia náſzego zſtąpił/ y z przeczyſtey á
gosłáwioney Pánny Máryey ſię národźił.
yś nas umiłowáł/ y wydał ſamego śiebie zá
s/ ná ofiárę y zábićie Bogu / ku wdźięczney
nności. Tyś nas ſam przez śię/ z grzechow
yśćił/ uſpráwiedliwił / zbawił / z Bogiem
ycem pojednał/ do śiebie nas przygárnąwſzy/
tyś nam przez śię nábyte przywłaſzczył/ y od
du ſtráſznego/ á wiecznego potępienia doſko-
łeś nas záchowáł. Tey ták wielkiey á nie-
ácowáney łáſki / y dobrodźieyſtwá twego
ewyſłowionego / żebyſmy nigdy nie przepo-
ináli/ ále śię z tego záwſze w ſercách ſwych
zez wiárę prawdźiwą ćieſzyli / zoſtáwićieś
m na wieczną pámiątkę raczył / Teſtáment
więty/ á zbawienną Swiątość/ w ktorey du-
wiernych ſwych ćiáłem ſwoim kármiſz / y
wią ſwą drogą/ ná krzyżu wylaną nápawaſz/
żywotowi wiecznemu. Do czego śię y my
ódzni teraz gotujemy/ ále iżeſmy ludźie grze-
ni/ y łáſki twey niegodni/ wſtydamy śię ćiebie
aná ſwego/ dla ſproſności grzechow náſzych/
orych ſámi przez śię pozbyć nie możemy/ je-
iże śię ty ſam nad námi nie zmiłujeſz. Nie
miemy przyſtąpić do ſtołu twego Pánie: bo-
my ćię obráźili/ myślą/ ſercem/ y uczynkiem.
le iżeś ty ieſt łáſkawy/ miłośierny/ dobry/ w-
adźieję miłośierdźia twego / z wiernymi po-

społu stániemy u twego świętego Stołu/ y
ktorym jest bytność twojá Boska/ przy ktor
są y Aniołowie święci/ sługi twoji / y stán
my śię prawdźiwie uczesnikámi upomink
twych niebieskich. Przetoż ćię prośimy/Pá
y dobrodźieju nász miłośćiwy/ zmiłuy śię n
námi / weyrzy ná nas oczymá miłośierny
przytul nas do śiebie/weźmi nas w obronę s
Boską/ omyj nas od grzechow nászych/ sam n
do tego twego świętego Stołu przygotuy/
száte zásługi swojey drogiey przyobiecz/ wi
mocną w nas spraw / serce Chrześćiáńskie
czyń przećiw bliźniemu nászemu/ pobożnym
świętym żywotem obdárz / sumnienie czy
dobre zrządź/ pokusy/ ktore do świętych spra
á náwięcey do tego świętego używania pr
szkadzáją/ odgániay/ sprawy/ nałogi /y z w
cząje złe umorz/ Duchem S. odrodź/ słow
swym świętym spráwuy / żebyśmy ták z tá
twey przygotowáni/ mogli śię stáć godny
uczesnikámi ćiáłá y krwie twojey świętey /
nędzni y grzeszni ludźie : Bo bez rátunku á p
mocy twojey/ nic świętego/nic pobożnego/
dobrego,/ áni godnego/sámi z śiebie uczynić
możemy. A po przyjęćiu łáski twojey/ day b
śmy już ná potym nie sobie/ ále tobie ná cześ
y ná chwałę żyli/ á w krolestwie łáski / y obr
ney twey zostawájąc/ tobie w pobożnośći /
świętobliwośći/ y wspráwiedliwośći/ochotn
y przystoyne służyli / po wszystkie dni żywo
nászego / á potym w niebie ná wieki wieczn
O uczyńże to wszystko/ co widźisz nam być p
żytecznego/ JEzu CHryste/ Synu Bogá ż
wego/ Oycze wiecznośći / Zbáwićielu nász j

Dyny

ny/ do ćiebie wołamy/ ktory żyieß y kroluieß
Oycem/ y z Duchem S. w iednośći Bostwá/
men.

O UZYWANIU SACRAMENTU PANSKIEGO. LIII.

Cześć / y chwałá niech będźie Imieniowi
twemu świety Záſtępow Pánie / zá po-
rm/ y napoy zbáwienny/ ktorymeś łáknace y
ágnace duße náße uraczył zá ſtołem namil-
go Syná twoiego. Nie doſyć ná tym/ że
wßednim chlebem ćiáłá náßc/ ná káżdy dźień
átruieß/ zrzadźiłeś y inßy pośiłek zacnieyßy
łodniatym dußam naßym / karmiß ćiáłem /
apawaß krwia włáſna Syná ſwego. Przy-
wßy my te zbáwienne upominki łáſki twoiey/
nieć ſerdecznie dźiękuiemy. Kwitowałeś
s iuż/ miłośierny á dobrotliwy Pánie/
rzeßłych grzechow/ áby nam do łáſki twoiey
ie były záwádá/ y tu/ y ná on czás/ kiedy śię
am przyndźie ſtáwić przed ſtráßnym á ſprá-
iedliwym ſadem twoim/ niechayże iuż to bę-
źie zápiſano w Reieſtrách twoich/ że długi ná-
e popłácone ſa/ Cyrográf ich do drzewá krzy-
wego przybity/ á nadrożßa krwia Syná twe-
o zámázany. Pośiłay nas Duchem twoim
Swiętym/ ábyſmy śię ná potym grzechu wßel-
iego uſtrzedz mogli. A iáko więc pośiliwßy
okarmem y napoiem zemdlone członki/ do prac
ywamy ſpoſobnieyßymi/ ták po przyięćiu te-
o pokármu y napoiu zbáwiennego/ day byſmy
yli ochotnieyßymi do pobożnośći y cnot świę-
ych/ w ktorychbyſmy tobie/ dobrodźieiowi

swemu służyli áż do śmierći nászey. A potym posádź nas zá stoł swoy/ kedy ich wiele od Wschodu y Zachodu słońca przyydźie/ y úsiędą zá stołem z Abráhámem/ z Izaákiem / y z Jákobem w krolestwie niebieskim/ábyśmy y my w tym świętym Swiętych twym towárzystwie mieysce mieli ná czásy wieczne. Day nam Boże Oycże nász niebieski/ z łáski y z miłośierdźia twego/ dla zásługi namilszego Syná swego/ ktoremu z toba/ y z Duchem S. niechay bedźie cześć y chwáłá teraz y ná wieki wiekow. Amen.

O STANIE MALZENSKIM LIV.

Pirwsza.

Zá Chrześćiáńskie Małżonki

SWięty wszelkiego miłośierdźia Oycże / wszelkiey pociechy Boże/ ktoryś po stworzeniu człowieká stan Małżeński/ sam postánowił/ w Swiętym słowie swym on zálećił / rozmáitymi dobrodźieystwámi twojimi/ utwierdźićieś go raczył/ á to dla narodu ludzkiego uczćiwego y porządnego rozmnożenia / y twego S. kośćiołá rozkrzewienia. Prośimy ćie pokornie/ráczże wszystkim pobożnym Chrześćiáńskim Małżonkom łáski swey/y potrzebnych Duchá twego S. dárow użyczyć / żeby w tym S. stánie / ćiebie śie prawdźiwie báli/ tobie wiernie służyli/ pobożnie/ świetobliwie/ trzeźwie / sprawiedliwie żyli / w zgodźie y miłośći wzájemney z soba mieszkáli/ krzyż á utrapienia wszelkie (bez czego y ten stan nie jest) ćierpliwie y spo-

społecznie znaszáli / w nábywániu przystoy-
ym chlebá / y uczćiwego pożywienia / żeby hoy-
ego błogosłáwieństwá twego doznawáli / y
ziatki swe ná świetą chwałę twoję / poćiechę
wą / w prawdźiwey pobożnośći y bojáźni twey
ychowywáli. Odpadź precż szatana / áby im
niwczym nie szkodźił / á miedzy nimi jákiey
iezgody nierozśiewał áni ich do grzechow / wo-
twey / y temu w ktorym żyją świętemu sta-
owi przećiwnych / nie záwodźił. Day im
nák im dáley tym znácznieyszy słowá twego
Swiętego / żeby śię go z pilnośćią uczyli / nim
ię záwsze rządźili / w tobie Bogu y ratowniku
ym pewnym / we wszystkich swych trudno-
ćiách / nádźieję pokłádáli / tobie śię cále oddá-
áli / y wiárę / á sumnienie dobre áż do końcá
áchowáli. A po śmierći day śię im / Oycze
szelkich litośći pełny / y wszystkim nam / y cá-
emu Chrześćiáńskiemu kośćiołowi w niebie z
Pánem Jezusem Chrystusem / jedynym dusz ná-
ych Oblubieńcem / szczęśliwie oglądáć / doskoń-
ále złączyć / y z nim ná wieki mieszkáć / Amen.

LV.

Wtora.

Zá Dźiatkámi Rodźicow Chrześćiáńskich.

O Nasłodszy Jezu / Pánie y Boże nász / Zbá-
wićielu świátá jedyny / tyś śię k woli
ziatkom / dźiećięćiem z błogosłáwioney Pán-
y Máryey národźił. Tyś z ust niemowiątek
wałę swoję wykonał. Tyś dźiátki / ktoreć
zynoszono / mile przyjmował / oneś ná ręce

brał/ im błogosławił/ nie Rodzicow tylko/ ále ich/ Bogiemeś się być ozywał/ y krolestwo niebieskie tákim/ jákie one są/ z łáski swojey przysądził. Dziękujemyć zá te/ y inne wszystkie niewyliczone dobrodzieystwá twoje/ á osobliwie y zá to/ żeś dziatki Rodzicow Chrześciánskich/ od grzechu pierworodnego/ w ktorym są poczęte y národzone/ we Chrzcie S. krwią nadroższą swoją oczyśćił/ y w poczet ludu twego prywowiernego policzył. Day im/ Emmánuelu prawdziwy nádzieję y pociechę wszystkich nas jedyną/ Duchá twego S./ dawcę wiáry/ y wszelkich dárow zbáwiennych/ żeby z námi pospołu/ tey száty zásług twych kosztowney/ w ktorą są nowo przyoblieczone do śmierći swey pilnie ostrzegáli/ w niey ustáwicznie/ łáski y błogosłáwieństwá twego S. doznawawac/ chodzili/ y omyćia tego świętego odrodzenia/ á przez Duchá S. odnowienia/ żeby sprosnośćią złych żądzy/ y grzechow obrzydłych/ ná sobie nic szpećiły. Spraw w nich serce powolne/ chęć y sposobność do wszystkiego dobrego/ posłuszeństwo/ miłość/ y ich stárszych uszánowánie/ áby się w znájomośći twey zbáwienney/ w uczćiwych stánowi/ y płći ich/ należących náukách/ y cnotách świętych/ z młodośći swey/ chętnie y pilnie ćwiczyły. Użycz im/ pokornie ćię prośimy/ zdrowego rozsądku/ pámięć ich utwirdzay/ wzrost im y pomnożenie w wieku/ w mądrośći/ w łásce swey/ y ludźi dobrych im dáley tym znáczniey daway. Wykorzeń z sercá ich upor/ gnuśność/ lenistwo/ ospáłość/ lekko myślność/ nieposłuszeństwo/ pierzchliwość/ y wszeláką do złego skłonność/ á wszczep w nich bojaźń Imie-

nia

ia twego świętego/ ktora jest początkiem ma=rości. Obwaruy myśli ich wewnętrzne y myśly powierzchne zakonem twoim / żeby śię rzykładem dobrym budowáły / złego śię to=árzystwá/ proznowania/rozmow plugáwych/ iewstydliwych/ y nieprzystoynych postępkow / ilnie záwße strzegły y chroniły. Day im z=áski swey/ miły Pánie/ żeby y w kwiećiu miło=ośći swey/ y przez cáły żywot swoy/ z pochwa=a Imienia twego świętego / z ućiechą Rodźi=ow miłych/ z pożytkiem swym/ y z dobrym bli=nych swych pożądánym/ tu ná świećie żyły / y obie ná źiemi záczawßy/ w niebie potym wie=znie służyły. O rácżże nas drogi náß Jezu/ uß y ćiał naßych nawyżßy Dozorco/Rodźicow obożnych/ y dźiatek ich wiernych / jedyny O=iekunie/ miłośćiwie wysłucháć/ nad námi śię miłowáć/ y łáskę swą wßystkim nam skutecznie okazáć. Tobie z Oycem twym miłym / y z=Duchem S. niech będźie cżeść y chwałá wie=zna/ Amen.

LVI.

Trzećia.

á Brzemiennymi y Rodzącymi.

O Oycże miłośierdźia/ á Boże wßelkiey po=ćiechy/ ktory nas ćießyß w káżdym ućisku áßym/ y ábyśmy ćię w dźień utrapienia swego zywáli/ roskázuieß/ obiecuiac nas y wßystkich rácowánych á obćiążonych ktorzy śię w utra=eniu swym do twego S. Máiestatu sercem fliwym gorliwie ćisną/ mile przyiąć/ćießyć y

onych ſkutecznie rátowáć. Prośimy ćie wſzechmogacy Boże/ jedyny wſzyſtkich wiernych twych rátowniku y Opiekunie nápewnieyſzy/ y tobie śie ſerdecznie modlimy zá ta ſłużebnica twoja/ ktora pod cząs niebeſpieczny brzemienia ſwego od ćiebie ſamego rátunku y wſpomożenia pokornie żebrze/ y duſliwie prośi. Zmiłuyże śie nád nia/ y nád nami wſzytkimi/ dobrotliwy Boże/ á grzechow náſzych z łáſki ſwey przebaczywſzy wyſłuchay nas. Rácz ja ty ſam w wielkiey jey potrzebie ćieſzyć/ pośiláć/ bolom jey ſkracáć/ od przypadkow żáłoſnych bronić/ y od brzemienia jey/ wrychle y ſzcześliwie uwolnić/ á nia śie y wſzyſtkimi nami/ jáko Oćiec wſzelkiey łáſki y miłośierdźia/ miłośćiwie opiekáć. Badźże z nia/ badź y z nami Boże naſz/ okaż nád nia moc y Oycowſkie miłośierdźie ſwoje/ wſpomoż ja/ ćieſz/ rátuy podług twego S. á Oycowſkiego upodobánia/ ku jey y ſpolney náſzey poćieſze/ żebyſmy przez ćie porátowáni y poćieſzeni bedac w tobie śie ſámym ćieſzyli y weſelili ná wieki wiekow. Uczyńże to/ Oycze dobrotliwy/ dla chwały Imienia twego świetego/ y dla przymnożenia wiernych chwalcow twych/ ktorzyby ćie tu záczawſzy w niebie chwalili/ y tobie ſłużyli wiecznymi czáſy. Wyſłuchayże nas/ prośimy ćie/ Oycze naſz niebieſki/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłego á Páná náſzego/ ktory z toba / y z Duchem S. żyje y kroluje na wieki wieczne/ Amen.

O

O UCZYNKACH Y DO-
BRODZIEYSTWA BO-
ZYCH.

LVII.

O nieprzebráney dobroći Oycze / wielkÿ/
świety/ wßechmogacy Boże/ ktoß wypo=
ie uczynki twoje? ktoż wyliczy! ktoż wyſko=
i dobrodźieyſtwá twoje : pełne ſa niebioſá
iłośierdźia twego / pełna źiemiá łáſki y lito=
ći twojey. Tyś uczynił niebo y źiemie y mor=
/ z wßyſtkie rzeczy / ktore w nich ſa. Ty dźi=
nym y niedośćigłym rozumem ſwym władaß
rządźiß wßyſtkim / coś raz ſtworzył. Ty ot=
ieraß reke twoje/ a náſycaß wßyſtko co żyje
odług upodobania ſwego/ y niemáß ták liche=
o ſtworzenia/ ktoreby opátrznośći twey Bo=
iey zażywáć znácznie niemiało. Jednák na=
ácznieyßá jeſt łáſká twojá / Pánie/ ku człe=
iekowi / ktoregoś ná ſwoy S. obraz w ſprá=
iedliwośći y w świetobliwośći ſtworzył/mo=
a/ dowćipem/ rozumem obdárzył / y Páne=
eś go nad wßyſtkimi uczynkami rak ſwoich
ſtánowił / poddawßy wßytko pod nogi jego.
procz tego / dobrze nam ná wßytkim czyniß.
y nas ſam ſtrzeżeß/broniß/rátujeß. Ty zdro=
iem / pokojem y wßelkimi potrzebámi miło=
ćiwie opátrujeß. W tobie náwet żyjemy y
chámy śie/ y jeſteſmy. Ale jeßcze nie tu ſtá=
łá dobrotliwość twoiá Boſka. Gdyſmy bo=
iem przez grzech ćiebie nawyżßego Dobro=
źiejá náßego obrážili/ y śmierć á potepienie
iecznie/ ſadem twym ſpráwiedliwym / ſobie

 jáſtu=

záſłużyli/ tyś ſie nád námi zmiłował/ y Sy-
nás nam ſwego jednorodzonego ná świát dał,
áby nas we krwi ſwey uſpráwiedliwił/ od grze-
chu wſzelkiego oczyśćił/ gniew twoy ubłagał/ z-
zatonnego przekłectwá / z śmierći á z potepie-
nia wiecznego wyzwolił/ wola twoje S. nam
obiáwił/ nas doſkonále zbawił/ y zá námi śie
żyiac przyczyniał. Do tego / tyś nas Duchem
ſwym S. poświećił/ y znowu porodźił ſłowem
prawdy. Tyś nas do poczetu wiernych ſwych,
á dźiedźicow wiecznego zbáwienia ſkutecznie
przyłaczyć raczył. Owa / mnieyſzym jeſteſmy
niż wſzyſtkie zmiłowánia twoje / y niż wſzyſtká
prawdá / ktoraś uczynił z námi ſługámi ſwy-
mi. Przyjmiże zá to wſzytko od nas ubogich
dźiatek ſwych wdźieczność ſerdeczna / przyjmi
dźiekczynienie uniżone. Nie uſtaway y nápo-
tym Oycże dobrotliwi w łáſce ſwey ku nam.
Dobrodźieyſtwo y miłośierdźie twoje niech po-
przedzája y kończa wſzyſtkie ſpráwy y potrzeby
náſze / po wſzyſtkie dni żywotá náſzego. Nie
wypuſzczay nas z opieki twojey Boſkiey áż ná
wieki. Pośilay nas w tey drodze zbáwienia
Duchem twoim S. że byſmy rozliczne dobro-
dźieyſtwá twoje/ godnie rozmyśláć / ćiebie zá-
nie przyſtoynie chwalić/ y tobie áż do końcá w-
ſpráwiedliwośći y świetobliwośći im dáley
tym gorliwey ſłużyć mogli A gdy przyjdźie
godźiná rozſtánia śie náſzego z tym mizernym
świátem/uzbroyże nas wiara mocna y nádźie-
ja w ſpokoynym ſumnieniu niewatpliwa/ á du-
ſze náſze przyjmi w rece twoje/ y przenieś do ży-
wotá wiecznego / ktory nam jeſt práwem dźie-
dźicznym / z łáſki twey odkazány / y zápiſany

krwia

rwią nadroższą Syná twego miłego/ JEzuſá Chryſtuſá / Páná y Zbáwićielá náſzego jedy- ego/ z ktorym / wespoł y z Duchem S. żyjeſz krolujeſz / Bog błogosłáwiony ná wieki/ A.

ZA KOSCIOL BOZY.

LVIII.

O Pánie JEzu Chryſte/Páſterzu nalepſzy/ jedyna kośćiołá wiernych twych głowo/ y báwićielu náſz doſkonáły / ty ze wſzyſtkich ná wiećie narodow/kośćioł wybránych ſwych na- rożſzą krwią twą kupionych/ słowem twym S. ośwież caſz/ áby był domem Bogá żywego/słu- em y utwirdzeniem prawdy / w ktorymby lud woy włáſny/ á narod S. przemieſzkawał / y orliwie náśládował dobrych uczynkow. Do ak świętego wiernych twych z gromádzenia/ á drog twych świętych obłakáne owieczki/ gło- m Ewángeliey twey S. wezwáć/ y łutośći- ie przyjąć raczył. Zá coć dźięki y chwały ſer- ecżne nabożnie oddawamy. A przytym po- rnie ćię prośimy/ dayże nam to z łáſki ſwojey S. żebyſmy w owczárniey twojey ćierpliwie ſtátecżnie zoſtáwájąc zbáwienny głos twoy áli/ przed obcym ućiekáli/ ćiebie ſámego/kto- yś jeſt jedynym wſzyſtkich páſterzow Xiążę- iem/chętnie słucháli/ y zá tobą gorliwie poſtę- ująć / wiárę y ſumnienie dobre áż do końcá áchowáli. Day ábyſmy prace święte ná win- icy twojey/ groſzá z łáſki twey obiecánego pe- ni będąc / przyſtoynie odpráwowáli / ćiebie wálili / tobie wiernie służyli. Strzeż nas ty am mocą ſwą Boſką / przez wiárę ku zbáwie- iu/ á ſzárpáć y wydźieráć nas ſobie wilkom y

ſwom okrutnym / á nieprzyiáciołom náßym srogim nie dopußczay / ktorzy náukę twą prá-wdziwą z gruntu znieść / á jáſną słowá twego pochodnią cále zágáśić y wierne chwalce twoje do ßczętu połtumić y wytráćić gwałtownie usiłują. Vymize śię ſam o chwałę twoję / záſtaw śię onas y o krzywdę náßę / miły Pánie. Wßákeś nam to obiecáć ráczył / że kośćiołá twego / ná opoce á ná tobie ſámym zbudowáne-go / y brány piekielne nie przemogą / á iż nas owieczek twych / nikt z ręku twych nie wydrze / y nie zginiemy ná wieki. Zoſtáwayże z námi po wßyſtkie dni / áż do skończenia wieku. (Rátuy łodki kośćiołá twego / ná burzliwym świá-tá tego morzu pływájącey / żeby jey chytrych / jádowitych y krwáwych rad / á złośliwych prák-tyk / popędliwe wiátry nie pogrązyły / áni jey gwáłtowne ſtráßnego prześládowánia náwał-nośći zátopiły. Nie dopußczay winnice twey / ktorą ßczepiłá práwicá twá / nißczyć y pſowáć wieprzom dzikim á tyránom okrutnym. Niech śię rozkorzeni / y nápełni ziemię owocem poża-danym wiáry / nádzieje / miłośći / y wßelákich cnot świętych / á uczynkow dobrych. Obtocz ją zewßad / żeby znißczona od zwierzá nie byłá / murem ogniſtym opátrzności twey Boſkiey. W ciemnośćiach błędow y niedowiárſtwá je-ßcze zoſtawájących oświeć świátłośćią słowá twego S. á przez poznánie prawdy wprowadź do społeczności kośćiołá twojego. Obłąkáne / rozproßone / á przez chytrość ßátáńską w błędy záwiedzione owieczki rácz ná drogę prawą náprowádźić / y do owczárnie Kośćiołá swego wprowádziwßy Duchem swym S. pośiláć y

utwir-

utwirdzáć/ żeby w nim státecznie trwáiąc ná-
potym od ćiebie/ y od poznáney á przyiętey
prawdy twey z żadney przyczyny nigdy nie od-
stępowáły. Miey pieczą o wszystkich nas/ y o
całym powszechnym kośćiele Chrześćiáńskim.
Stráżnicy chwały twey gorliwe/ miłośniki sług
twych/ y wszystkie Pátrony y dobrodźieie násze/
rácz w opiece swey S. chowáć/ y onym ná wszy-
stkim hoynie błogosłáwić. A gdy nas ze wszech
niebespieczeństw y przećiwieństw źiemskich do-
skonale uwolnisz/ przeprowadźże nas w pokoiu
łáski swey do domu Oycá twego / gdźie nam
mieysce gotuiesz/ do Miástá Bogá żywego Je-
ruzalem niebieskiego / y do Zboru świętych
twych/ gdźie nam krolestwo wieczne sporządzáć
ráczysz/ żebysmy ćię tám/ Pánie Jezu/ Pásterzu
nasz iedyny/ tu záczawszy / wiecznie chwalili /
pospołu z Oycem twym/ y z Duchem S./ z kto-
rymi w iednośći Bostwá żyiesz y kroluiesz święty
y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

ZA SLUGAMI KOSCIOLA BOZEGO.

LIX.

O Wielki Pásterzu owiec / Dozorco dusz
nászych/ iedyne wszystkich Pásterzow Xią-
żę / á nawyższy domu twego S. sprawco / y
rządco Pánie nász Jezu Chryste / ty wiesz nale-
życy/ iáko to wielki urząd / ná ktory powoły-
wasz/ y ćiężar/ ktory wkłádasz ná rámioná sług
swoich/ ktorzy pásć máią kośćioł twoy/ ktore-
goś nábył przez włásną krew. A przetoż ćie-
bie sámego duszliwie prosimy/ raczże nam/ y cá-
łemu kośćiołowi swemu użyczyć umieiętnych

roſtropnych/ wiernych/ czułych/ ſtáteczny
przykłádnych/ y bogoboynych Páſterzow/ D
zorcow/ Nauczycielow/ ſług y ßafárzow B
ſkich táiemnic twoich / ktorzyby y z tymi ſpo
nie/ ktores nam juz przed tym dáć raczył / m
droſcia niebieſka/ y Piſm świetych zdrowy
wyrozumieniem obdárzeni/ ßczere ſłowo two
wiernie y roſtropnie ludowi twemu opowiád
li/przećiwnikom prawdy potężnie odpor daw
li/ ich przekonywáli/ y uſtá im zámykáli/ Zb
wybránych twych náuki zbáwienney cáłośći
żywotá pobożnośćia/ y dobrym przykłade
przyſtoynie budowáli. Oświeć ich Duche
twoim S. dárámi potrzebnymi ozdob/ ognie
niebieſkim im dáley tym bárźiey zágrzyi / á
nas proſta á dobra / y pewna do żywotá wi
cznego droga ochotnie y umieietnie prowádź
li/ w błędách/ y w grzechách ſpiacych budźili/
od złego gorliwie odwodźili. Niech piln
ſtrzega/ ktoregoś śie im powierzył dźiedźictw
á owieczek nadrożßa krwia twoia kupiony
Niech ono nieſkáźitelne naśienie ſłowa twoj
go ná grunty ſerc ludzkich z pochwała Imieni
twoiego/ y zbáwiennym pożytkiem rozśiewáj
Niech wyſtępnych á nieſtoiacych w rzadźie n
pomináia/ boiazliwe ćießa / ſłábe znaßáia / p
koy miedzy ſoba y ze wßyſtkimi záchowuj
zgorßeniam zábiegáia / y wßyſtko w dom
twym porządnie y nieſkwápliwie odpráwuj
Zjednay powage ſłowu twoiemu w ſercá
wßyſtkich tych/ ktorzy ich ſłucháia. Záleć ich
ſam wßyſtkim kroleſtwá tego ſtanom / áby
nich prawdy náuczyćiele mieyſce mieli : A d
niewdźiecznośći náßey nie racz odbieráć od na

tych świetnych gwiazd/ sług y Dozorcow domu twojego wiernych á czujnych/ broń ich w niebespieczeństwách/ w pracach świętych posilay y błogosław / w krzyżu ćieß/ w prześládowániu rátuy miłośćiwie y utwirdzay. Strzeß y uchoway nas / miły Pánie / złych ná winnicy twojey robotnikow/ fałßywey bráći/ obłudnych najemnikow / wilkow drapieżnych / y od tych ktorycheś ty nie posłał niewstydliwych samozwańcow. Wysłuchay nas/ o nadroższy Pánie JEzu/ pásterzu nawyższy/ ktory dawaß dáry ludźiom / y nápełniaß wßystko. A użal śie zstrudzonych y rosproßonych owieczek/ niemájących pásterzá. Zniwo ć w prawdźie wielkie / ále robotnikow máło. Tyś Pánem żniwá/ wypchnijże prośimy ćie nabożnie/ robotniki na żniwo twoje/ a z pußczy tego świátá do kupy zebrawßy owieczki swe / wprowadź ßczęśliwie do oney owczárnie niebieskiey/ gdźie z Oycem swym / y z Duchem S. żyieß y krolujeß/ Bog błogosławiony ná wieki/ Amen.

ZA ZWIERZCHNOSC Y PRZELOZENSTWA WSZELAKIE TEGO SWIATA.

LX.

Pierwßza.

O Wiecznie błogosłáwiony / sam możny / nieśmiertelny / w świátłośći nieprzystępney mießkájący Krolu krolujących/ Pánie pánujących / sprawco y rządco wßelákiey Zwierzchnośći/

zchności/ ty nas w słowie twym upomina
przez sługi swe raczysz/ aby przed wszytkimi rze-
czami czynione były proźby/ modlitwy/ przy-
czyny/ y dziękowania za wszystkie ludzie / za
Krole/ y za wszystkie w przełożeństwie będące
abyśmy cichy y spokoyny żywot wiedli / w
wszelkiey pobożności y uczciwości. Temu
świętemu rządowi twoiemu z powinną powol-
nością/ y ochotną wdzięcznością podlegaiąc
chwalemy cię serdecznie / za Zwierzchność
Chrześciańską/ ktoraś nam dáć/ y onęś do tego
czasu dobrotliwie zatrzymać raczył. Poyrzy-
że/ prosimy cię/ okiem swym miłosiernym na
Zwierzchność naszę / y na przełożeństwa wszy-
stkie tego świata/ a racz ich napełnić Duchem
twym świętym/ Duchem łaski/ mądrości/ po-
koju/ sprawiedliwości/ miłosierdzia/ y boia-
źni twey Pańskiey. Niech cię/ niezwyciężony
nieba y ziemie Monarcho/ wszystkie y naza-
cnieysze tego świata stany Panem swym znaią/
y tobie w boiaźni służą y ze drżeniem. Niech
przednie szukaią krolestwa Bożego y sprawie-
dliwości jego/ a ty im z łaski swey we wszystkich
ich pracach y potrzebach rożnych przydaway
umiejętności/ siły / sposobności / y błogosła-
wieństwa twego świętego/ żeby uprzyimie po-
mnożenia chwały twey / y dobra pospolitego
szukali/ y rządu przystoynego/ y wszelkiey spra-
wiedliwości jako napilniey przestrzegali. Ty
sam/ o Boże nasz/ właday sercy y radami ich/
kieruy ku twey S. chwale. Niech sobie drogo
ważą słowo twe S. y jemu na gruntach swych
plac wolny ochotnie dawaią. Niech będą go-
rącymi piastunami y obrońcami kościoła twe-

o/ praw y wolnośći/ Oyczyzny naßey ſtroża-
i wiernymi / Páńſtw y ludu im do czáſu po-
ierzonego Dozorcámi czułymi y pilnymi.
Niechay dobrych/ niewinnych/ cnotę y prawdę
iłuiących/ z pochwałą ich ſzánuią y bronią/ á
ßelaką złość y nieſpráwiedliwość/bez wzglę-
u na oſoby/ karzą y wykorzeniaią. Niech bę-
ą wßyſtkim wzorem y wizerunkiem pobożno-
ći/ miłośći/ ſkromnośći/ y wßelakich cnot
więtych/ abyś tak/ o Boże náß/ y z przełożo-
ych/ y z tych/ ktorzy ſą pod rządem ich/ miał
wałę y cześć/ ktoreyś ty ſam godźien. Day
n świętą zgodę/ iedność/ y miłość/ áby zgo-
nie z ſobą żyiąc/ miłośierdźia / dobroczynno-
ći / pokoiu / y wßelkich obyczaiow dobrych /
źyſtecznie náśládowáli. Zaczymby Poddá-
i w rządźie w poſłußeńſtwie ich żyiący/ ćichy/
ſpokoyny żywot wiedli/ we wßeikiey pobożno-
ći y uczćiwośći. Zmacniay ich przećiw Po-
áńſtwu/ y wßyſtkim tym / ktorzy dobre rządy
woie/ y prawa chwalebne chytrośćiami ſwymi
nieść uſiłuią. Od zdrad/ złośći / y chytrośći
ieprzyiaćioł ich/ od rozerwánia żáłoſnego / y
ßelkiego nießczęśćia broń ich / y miłośćiwie
chowáy. Racz łáſkáwie weyrzeć y ná Pá-
tony á dobrodźieie chwalcow twoich / y ná
wierchność mieyſcá tego / pod ktorey rámie-
iem ſwobodnie chwalemy naświętße Imię
we. Racz ich nápełnić Duchem twym S.
Day im zdrowie dobre/ w pracách y w potrze-
ách wßelákich hoine pożegnánie y błogoſłá-
ieńſtwo ſwoie Boſkie/ przymnażay im wiary/
pobożnośći/ y w świętobliwośći utwirdzay/
roń y záſzczycay ze wßyſtkim domem ich od

wßelkie-

wßelkiego niebeſpieczeńſtwá: A oſobliwie ćie wiecżny Krolu y Boże náß/ prośimy/ zá Krolem Pánem naßym/ á Pomázániem twoim rácż go mieć w obronie twojey S. użyczay mu y cáłemu najáśnieyßemu domowi jego zdrowia dobrego/ y ſwego S. błogosłáwieńſtwá. Wßyſtkie rády/ zamyſły/ y ſpráwy jego rządź ſam Duchem ſwym S. zmacniay Tron jego ſpráwiedliwośćia/ á ugruntuy Pánowánie jego bojáźnia Imienia twego S. Niech czyn ſąd/ ſpráwiedliwość/ y miłośierdźie/ á Zakon twoy S. położ w ſercu jego. Niech pod ßczęśliwym y długim Pánowániem jego zákwitnie pokoy/ á kośćioł twoy prawdźiwy niech bierze z łáſki twey pomnożenie. Rácżże to wßyſtko uczynić/ Boże Oycże náß niebieſki/ przez Páná náßego JEzuſá CHryſtuſá/ ktory z toba/ y z Duchem S. żyje y kroluje ná wieki wiekow/ A.

POD INTERREGNUM.

LXI.

Druga.

BOże wßechmogacy/ wßyſtkiego świátá doſkonále wolnowładny Monárcho/ ty ſam przez śrzodki ná to od ćiebie zrządzone Krole obieraß/ koronujeß/ zdrowie y żywot ich oſobliwa łáſka ſwa piáſtujeß. Ty im krolowáć pokiść śie podaba pozwalaß/ y znowu gdy ſam chceß Sceptrá y Korony krolewſkie od nich odbieraß/ y żywotá poſpołu y z kroleſtwy ich pozbawiaß. Nie bez rozrządzenia y dekretu twego y temu kroleſtwu odjeta jeſt teraz/ dla niewdźięcznośći náßey/ Zwierzchność po tobie nawyżßa/ odjeta głowá cáłey tey Rzeczy poſpolitey

olitey. Poyrzy iednák okiem miłośierdźiá
vego/ prośimy ćie Oycze dobrotliwy / ná te
rone świeżo żáłosnym ośieroceniem wielce
smucona/ ućieś/ y práwicá twoiá Boska po-
przyi ią/ á zmiłuy śie nád wszystkimi námi.
tym czásem/ poki Boska twoiá mądrość/ ná
ieysce zeszłego Páná/ kogo inszego z swego rá-
iemiá nie poda/ krolu ty sam miedzy námi w-
odźie/ miłośći/ y w rządźie dobrym wszystkich
trzymaway/ y krolestwem śie tym w stanie
eroctwá iego miłośćiwie opiekay. Zacho-
ay ie od postronnych y domowych nieprzyiá-
oł/ od niezgod / rozerwánia / nájazdow/ y
szelkiego niebespieczeństwá. Pohamuy/ Pá-
e/ złość złośnikow pokoy pospolity swowol-
e wzruszáiących/ pohańbij tych/ ktorzy chwa-
bne rządy twe/ y práwá Oyczyzny nászey chy-
ośćiámi swymi znieść usiłuią. Zeszłoń nas
wszystkie ludźie spokoyne / skrzydłámi o-
trznośći twey S. od zuchwáłych y krwie prá-
ących ludźi: badź strożem zdrowia / uczći-
ego/ dobr/ á nawięcey spokornego sumnienia
iernych twoich. Badź też z osobna łaskawym
miłośiernym opiekunem y obrońcą prawdźi-
ego kośćiołá twoiego/ sług y Dozorcow iego
ułych / y sámych tych mieysc/ ná ktorych śie
okoynie odpráwuie służbá twoiá S. żeby śie
d twoy wierny tobą sámym ćieszył/ y w tobie
e Pánu Bogu swoiim przechwalał áż ná wie-
. A poki nie uśiedźie ná Tronie krolewskim
n/ ktoregoś nam w táyney rádźie Boskiey
oiey od wiekow dáć z łáski swey náznáczył/
ysadźże osoby tákie dla sądow/ y czynienia
ráwiedliwośći/ ktorychby cnotá / powagá /

rostro-

rostropność/ y groza pohámowáłá gwałty/
krzywdam wszelkim zábiegáłá/ y wszystkie te
Rzeczypospolitey kąty/ zá błogosłáwieństwem
twym/ szczęśliwie uspokojłá. A ktoryche
już ná to wystáwić raczył/ uzbroyże je moc
swą z wysokośći/ á bądź im w pracách tyc
przytomnym łáską y pożegnániem swym Bo-
skim. Skłońże też y sposob sercá Sena-
torow/ Hetmanow/ Rycerstwá/ y wszystkich
stanow y obywatelow tey korony/ y Páństw d
niey należących/ do zgody/ miłośći/ y pokoju
Rządź je y spráwuy Duchem twoim S. żeby
tym zgodnie myślili/ mowili/ rádźili/ y to pil-
nie y roztropnie do skutku przywodźili/ coby
było z pomnożeniem twey S. chwały/ y z
zatrzymaniem pokoju/ y rządu dobrego/ w cá-
łym Pánstwie tym/ áby wszystkie członki jego
y káżdy z osobna mogł się ćieszyć z swego prá-
wá/ á osobliwie z wolnośći y swobody dobrego
sumnienia. Raczże też ty sam/ miły Pánie
przez spolne y zgodne wszystkich stanow głosy
z łáski swey/ ukázáć y podáć corychley krolestwu
temu krolá y Pomázáńcá twego/ w ktoregoby
sercu mieszkáłá záwsze bojaźń Imienia twojego
S. ktoryby szczyrze miłował tych/ ktorzy ćiebie
miłują/ y strzegą świętych ustaw twojich/ kto-
ryby pilnie przestrzegał pokoju/ miłośierdźia/
y spráwiedliwośći/ gorącym stróżem y obrońcą
będąc praw twojich/ wolnośći Oyczyzny nászey
y wszelkiey przystoyności. Zebyśmy pod dłu-
gim y szczęśliwym pánowániem nawyższey po
tobie zwierzchnośći nászey/ ćichy/ y spokoyny
żywot wiedli/ we wszelkiey pobożnośći y uczći-
wośći. Uczyńże to o co prośimy/ y nad to
wie-

ecey / á co nam widźiß być pożytecznego y awiennego / Boże spráwiedliwośći y rządu brego / błogosłáwiony ná wieki / Amen.

LXII:

Trzećia.

Po miánowániu y ogłoßeniu świeżo obránego Krolá.

O Nawyżßy nieba y źiemie Krolu / jedno- władnyco wßystkiego świátá / Boże wßech- ogacy / chwalemy naświętße Imie twoje / i- s nas przez ten czás smutny śieroctwá náße-) / po zwierzchnośći naßey w rządźie y w poko- / nád spodźiewánie wielu ich / dobrotliwie chował / y za to z osobna / żeś nam ták wcze- nie / ná mieyscu swym / serdecznie pożadana / w rádźie twey Boskiey zdáwna naznaczona wierzchność nawyżßa / Páná y głowę w tym olestwie / przez zgodne zezwolenie / y głosy je- nostáyne wßystkich stanow / już miłośćiwie kazáć / miánowáć / y podáć raczył. O dayże / z łaski swey / pokornie ćię prośimy / żeby tá- m był Pánem / ktoryby śię słusznie názwáć ogł namiestnikiem wielkiego Bogá náßego / e wßystkim náśláduiącym ćiebie nawyżßego rola y podawce swojego / ktoryby miał sprá- iedliwość Lotowę / gorliwość Fineesowę / chość Moyżeßowę / pobożność Dáwidowę / estwo Samsonowe: ktoryby był sczyrym iłośnikiem prawdźiwych miłośnikow twych / orliwym twey S. chwały Promotorem / do- rych dobrodźiejem / uciśnionych obrońcá / ßystkich Oycem. Miey ty sam pieczą o nim /

O Boże

O Boże náß / zdrowia mu dobrego użyczay,
wßystkie rády / prace / y zamysły jego rostroy
y bogoboyne / ßczęść y błogosław / ábysmy p
dobrym / długim / y ßczęśliwym Pánowáni
jego cichy y spokoyny żywot wiedli / we wßel
kiey pobożnośći / y uczćiwośći. Niechayże y
wdźięcznie świetna korona / ktora mu ná głow
wkładaß / zakwitna skronie jego / z chwa
twoją Boską / z poćiechą náßą / z dobrym O
czyzny náßey krolestwá tego / ktoremu ni
spokoynie y fortunnie kroluje / będąc sam p
rządem krolestwa twego. Day / y spraw
wßytko / z łáski swey skutecznie / o Krolu náß
wieki pożegnány / Amen.

LXIII.

Czwarta.

Podczás Koronáciey Kro lewskiey.

O Wßechmogący Krolu krolow / á wßelki
Zástępow Pánie / ktory w swych włásny
rękách trzymaß serce y Sceptrá Krolow /
wßystkich Monárchow ziemskich / y one ják
potoki wod / gdźie y jáko chceß / podług woli
upodobánia twego S. obracáć raczyß: Dźię
kujemyć serdecznie zá ten miły pokoy / straż
opiekę twoję Boską / ktoreysmy przez ten prze
szły czás żáłoby y ośierocenia w zwierzchnoś
krolestwá tego doznawáli z osobliwey łásk
twojey / á przytym y zá to / żeś nam dał ßczęśli
wie doczekáć dnia tego wesołego / y wßystkiem
temu krolestwu pożądánego / w ktory ná miey-
scu dawną cnych Przodkow uchwałą záleco-
nym /

n/ przez rece tych/ ktorym ten urząd należy
dźieś ze złotą korone/ znák namiesnictwá
go/ ná głowe świeżo obránego y ogłoßone-
Páná/ ktoregoś ty sam ná Tronie krolestwá
o posadźić raczył. Z rąk twych z wdźieczną
ota y ußánowániem przystoynym onego
yiąwßy tobie go záś/ Boże náß/ dowiernie
ąwamy/ poruczamy/ y serdeczną prozbą zá
n śie do ćiebie pokornie przyczyniamy. Po-
żże go dźiś/ y ukoronuy przy znájomośći
li twojey S. Duchem swym S. ktoregoby
ąk zá jedynego rządce/ y do pobożnych zamy-
w swych y szczęśliwego odpráwowánia prze-
dniká. Pomáżże go dźiś y ukoronuy cno-
ni/ ták wysokiemu stanowi należącymi/ mą-
ośćią/ powagą/ dźielnośćią/ spráwiedliwo-
ią/ y bojáźnią twoją S. ktorąby uzbrojone
ce swoje májąc nád ludem drogą krwią
rystusową odkupionym/ á jemu do czásu po-
erzonym przystoynie pánowáł/ występne w-
orze ich prętem żeláznym usktramiájąc/ do-
ym y w rządźie trwájącym łáske swą Páńską
azując/ onych broniąc/ ćießąc / y przy nich
e záwße potężnie opowiádájąc. Pomażże
dźiś/ y ukoronuy zacnym gronem bogoboy-
ch/ ßczyrych/ mądrych/ pilnych y czułych Se-
torow/ ktorychby niepodeyrzána rádą będąc
spárty/ tym snádniey wydołáć mogł ćiężaro-
i temu/ będąc y sam wiernym/ y gorącym
łożem praw twoich/ wolnośći/ y swobod Oy-
yzny náßey y rządu dobrego w tey Rzeczy-
osp: nád ktorąś go Pánem/ y głową miłośći-
ie postánowić raczył. Pomáżże go dźiś/ y
koronuy zdrowiem dobrym/ ognistym o-

pátrzno-

pátrzności ſwey murem/ y możną ſwą ręką V
ſką/ żeby od wſzyſtkich niebeſpieczeńſtw ochr
niony co raz to z więtſzą Imienia twego
chwałą w dobrym ſumnieniu / y w pomyſln
poćiechách kwitnął/ y w nádźieiey nieśmiert
nośći/ y w ſławie nienáruſzoney miedzy wſzy
ſtkimi narody/ y świata tego krolmi / jako n
dłużey/ jako naſpokoyniey / jáko nafortunn
wſzyſtkim Krolestwá tego obywátelom pán
wał/ ſerca ich w miłośći ku ſobie ſkłániał/ y c
ſobie chętne y powolne bez wſzelkiey odmia
áż do końcá ſzcżęśliwie zátrzymał. Nas
tym cżáſem/ Pánie y Boże náſz wſzechmogąc
ktoryś rzekł/ będę wam zá Oycá / á wy mi b
dźiećie zá ſyny y zá corki/ pod tym Krolem /
Pomázáńcem twoim chowáy w łáſce ſwey/
pokoju/ y w hoynym ſwym S. błogosławie
ſtwie/ y pożegnániu. Niech śię y tu na źie
náchwala ćiebie duſze náſze. Niech śię ućie
lud twoy Imieniem twym názwány z niebá ś
wracájącymi złotemi cżáſy / w ktorychby z
kwitnęłá prawdá/ miłośierdźie/ pokoy/ y ſpr
wiedliwość. Vſłyſz/ miły Pánie/ głoſy y ſe
deczne wzdychánia dźiatek ſwych/ ktorzy do ći
bie w nádźieię jedyney przyczyny/ y záſługi d
ſkonáłey Jezuſá Chryſtuſá/ pośrzednika
Zbáwićielá náſzego nabożnie wołamy/ ták ś
ſercem y uſty duſzliwie modląc/ Oycże náſz/ ꝛc.

CZASU ROZNYCH POKUS Y UTRAPIENIA.

LXIV.

Pierwſza.

Zmiłu

Z Miłuy śię Pánie/ zmiłuy śię Boże/ zmi-
łuy śię nád námi grzesznymi/ nád grzeszny-
mi n[ie]esłusznie á niegodnie śię spráwuiącymi/
le słusznie y godnie skaranymi. Nád grzeszny-
mi ustáwicznie grzeszącymi/ á twoie prze-
rożki y strzały co raz czuiącymi. Będźiemyli
ważáć przechy/ ktore nas trapią/więcey smy
odni/ niż ćierpimy. Spráwiedliwyś ty Pá-
ie/ á spráwiedliwe sądy twoie. Spráwiedli-
yś ty Pánie/ á niespráwiedliwośći nie znasz.
aczym też cokolwiek ná nas dopusczasz/ cokol-
iek ćierpimy/ spráwiedliwie ćierpimy/ O Bo-
nasz. O Pánie spráwiedliwyś ty/ale y miło-
ierny. Miłośiernyś: bo choć nas nie było/
yś nas możnie stworzył. Vpádlismy/zginęli-
my prze grzechy násze/ tyś nas z dobroći swey
práwił. Pewnismy/ á nie omylnie/ iż wiek
ćia nászego nie zá ślepym sczęśćiem śię to-
y/ ále ty nim Pánie władniesz/ ty rządźisz.
ządźisz iáko ten/ ktory o wszystkim pieczą masz
e nawięcey o Sługách twoiich/ktorzy nadźie-
wszystkę swą w miłośierdźiu twym pokłada-
. Zaczym y my przed tobą upadamy/ ćiebie
Anie/pokornie prośimy/nie postępuy z námi/
odług grzechow nászych/ ktoremismy gniew
oy zasłużyli. Czyń z námi podług miłośier-
ia twego/ ktore iest więtsze/niż grzechy świa-
. Ty Pánie/ ktory zwierzchu karzesz/ we-
nątrz státeczney ćierpliwośći: dodáway/ że
chwałá twoiá w uśćiech nászych nie ustáłá.
miłuy śię nád námi/ Pánie/ zmiłuy śię.
Vspomoż/ rátuy ná duszy y ná ćiele. Łácno ć
szystko: bo wiesz y możesz wszystko/ Boże bło-
słáwiony ná wieki/ Amen.

LXV.

LXV.
Wtora.

WSzechmogacy Boże/ strásznego y wiel-
go Majestatu Pánie/ ktorego wszys-
sady y sprawy/ ácż rozumem ludzkim nie og-
nione/ wszelkiey jednák nágánnysa cale proz
Ty rozmáićie y wiela sposobow wiern-
swych doświádczasz/ dopuszczájac ná nich ro-
proby y pokuszenia/ nie ku zgubie y upadkon
ále żeby słábość śił swoich znájac/ o sobie n
ko/ y jáko naskromniey rozumieli/ á żeby p
krzyż y utrápienia wiárá/ miłość/ nádźieja/
tecżność y ćierpliwość ich / tym znácżniey
okazáła/ y inszym ná przykład ku násládowá
wystáwiona y zalecona byłá. Niepośledni
sza pokusá/ domowy nieprzyjaćiel/ własne ć
ko násze / ktore nam śiłá niewczásow przyn
y w rozlicżne nas áffecty y pożądliwośći w n
dźi y w práwuje. Swiát / ktory wszystek
złym położony jest/ y ten nam grzech a márn
ośći swe cukrujac ze wszech miar do złego usług
wáć/ y prawdźiwe wyznawce Ewángeliey
ćieszko trapić zwykł. Bo gdy błędy / báłw
chwałstwo/ wymysły ludzkie / grzechy y zbr
Pismu S. przećiwne słowem Bożym jás
przekonywája/ y od towárzystwa báłwochw
cow pilnie ustępuja/ pod tákimi záraz niepr
jáćiele prawdy chytrymi swymi práktykámi d
ły kopia/ Zwierzchność ná nich podburzá
onych nie nawidza/ lża/ sromoca/ prześláduj
ná gárdło/ ucżćiwa sławe/ wolnośći/ y dob
ich tyrańsko nastepuja/ n pokoju im żyć/ y p
dług sumnienia/ tobie sámemu/ Bogu nászem

sluż

użyć niedopuszczáją. Náwet y mieyscam ná
torych śię szczera twoiá chwałá odpráwuje nie
lguią/ one burzą/ palą/ pustoszą/ y z gruntu
prawie zniszczyć y cále wszędzie znieść usiłu-
. Pobudza ich do ták srogiego okrućieństwá/
z wszego wątpienia / on smok wielki/ wąż stá-
dawny / od początku samego mężoboycá/ y
iec kłamstwá / Dyabeł/ ktory zwodźi wszystek
wiat/ á jáko lew ryczący obchodźi szukáiąc ko-
by pożárł/ y ktory rożnemi pokusámi náćie-
jadowićie ná wszystkich nas / áby nas przez
radę y chytrośći swe do błędow / grzechow /
spáczy / y ostátniego zginienia przywiodł.)
áwy to/ Pánie / y szczerże wyznawamy/ że
kolwiek ćierpiemy/ dla grzechow nászych/kto-
mi ćię często y ćiężko obrażamy / słusznie y
áwiedliwie ćierpiemy/ wszákże jednák / iżeś
Bog miłośierny/ y litośćiwy nierychły do
iewu á obfity w miłośierdźiu y w prawdźie /
kornie prośimy/ o Oycze miłośierdźia/ á Bo-
wszelkiey poćiechy/ zmiłuyże śię nád námi /
puść grzechy násze / á bądź nam miłośćiw.
oń nas ty sam/ ćiesz/ wspomagay/ nie dopu-
áiąc ná nas więtszego pokuszenia niżby
słość násza znieść mogłá. Ciáłá násze
ch będą wdźięcznym przybytkiem / y miłym
emieszkywániem Duchá S. Wykorzeń z-
s wszystkie złe żądze/ nierządne myśli/ skłon-
ść do grzechu y wszelákich złośći/ á day z łá-
wey/ byśmy przez ćię wyzwoleni będąc od
chu/ w nowośći żywotá nápotym chodźili/
áwiáli członki násze ná służbę spráwiedli-
śći z chwałą twą ku poświęceniu. Swiá.
ego wszeltie márnośći y pożądliwośći jego

obrzydź nam ty ſam/ miły Pánie / á w pok
dobrego ſumnienia miłośćiwie záchow
Wßytkie/ gdźießkolwiek ſą/ utrapione kość
ká twego członki/ á z oſobná dla wyznán
twey S. prawdy nędzne y żáłoſnie ućiśni
więźnie rácz ſam możnie wyzwolić / y on
ſkutecżnie ućießyć y obronić. A jeſliże śię tw
Boſkiey woli dłużey ich mieć w utrapieniu
doba/ pośilayże ich ty ſam mocą ſwą z wyſo
śći / y utwirdzay w wierze y w ſtátecżnym
mienia twego S. wyznániu/ áby krzyż ten ći
pliwie znośili/ boy dobry bojowáli/ bieg wy
náli/ wiárę y ſumnienie nienáruſzone zách
wáli/ á potym onę niezwiędłą koronę ſpráw
dliwośći z łaſki twey na wieki otrzymáli. N
też z więźienia y niewoli grzechow/ y pokus
łoſnych z łáſki ſwey im dáley tym znácźniey
walniájąc przy pożądáney prawdźiwego na
żeńſtwá wolnośći z chwałą twą S. zátrzym
way. Niech Zbory wiernych twych pokoy w
dźie máją/krzewiąc śię y zmacniájąc w bojá
twojey y w poćieſze Duchá S. W lichych o
bach náßych nie dopuſzczay prawdy nieprzy
ćiołom tłumić Ewángeliey twojey S. A
ſlibyś też kiedy chćiał y ná nas dopuśćić
ſwey S. chwały upalenie jákie/ ućiſk y prześ
dowánie/ cáłe śię y dowiernie ná twą S. w
podawamy: tylko ty nam doday potrzebne
rátunku z niebá/ zmácniájąc umyſł náß w ći
pliwośći y ſtátecżnośći przy raz poznáney
przyjętey prawdźiwey wierze. Od roſpá
też y wątpliwośći o miłośierdźiu twoim moż
śiłą ſwą záchoway nas. Przymnoż n
prawdźiwey wiáry / y nádźieje pewney /

ſtrwo

rwożone grzechámi sumnienie nasze Duchem
ȯymS. przez nabożne uważánie drogich obie-
ic twych przez modlitwy gorliwe / y uczynki
ȯbre skutecznie ćieſz y umacniay. Przyoblecz
ȧs sam w onę zupełną zbroię twoię Boską/ á-
ẏsmy mogli stáć przećiwko zásadzkom dyabel-
ṁ/ y im dáć odpor w on dźień zły/ á wszystko
ẏkonawszy ostáć śię. Przepász biodrá nasze
ȧwdą/á oblecz nas w páncerz spráwiedliwo-
i. Day bysmy chodźili w posłuszeństwie E-
ángeliey pokoiu. A nádewszystko/ doday
ċcam nászym tarczę wiárey/ ktorąbysmy mo-
i wszystkie strzały ogniste onego złośniká
ẏabłá zágáśić. Włoż ná głowy násze przył-
cę zbáwienia. Słowem twoim/ jáko mie-
em Duchownym/ po obie stronie ostrym/ day
ẏsmy wszystkie pokusy nieprzyiaćioł nászych
ẇszystkich mężnie rozgromili / á z nich zwyćię-
ẇo y triumf pożądány szczęśliwie odnieśli/
modlitwie y prozbie ná káżdy czás czuiąc
ȯd chorągwią Jezusá Chrystusá/dawcę żywo-
/ y Hetmáná niezwyćiężonego/ á Poyśrzed-
ká nászego jedynego/ ktory z tobą/ Oycze nie-
eski/ y z Duchem S. żyie y kroluie Bog bło-
ẏstáwiony ná wieki/ Amen.

LXVI.
Trzećia.

Dobrotliwy BOże/ pośilenie ustawáią-
cych/ lekárzu chorych/ poćiecho smutnych /
ḣłodo zafrasowánych/ ućieczko opuszczonych /
ṗmocniku niemocnych/ żywoćie umieráiących/
ȯże ćierpliwośći/ Oycze wszelkiego miłośier-
ia/ y wszystkich poćiech dawco jedyny. Ty

záſmecaß y pocießaß/ zábijaß y ożywiaß / un
żaß y wywyżßaß/ bijeß y záwiezujeß rány/ ch
roba zkładaß y z nowu leczyß á uzdrawiaß/ w
wodźiß do grobu y wywodźiß. Czujem to /
ßczerze z żalem ſerdecznym wyznawamy/ żeſn
ten krzyż/ ſmutek/ utrapienie/ plagi y rozlicz
pokußenia/ ktorymi nas podług woli y upod
bánia ſwego Boſkiego dotykaß/grzechámi ſw
ſemi ſpráwiedliwie záſłużyli. Ale jedn
wſpomni ſobie/ pokornie prośimy / ná wielk
miłośierdźie twoje/ á ná krewkość y mdło
náße. Nie dopußczay wiecey y dłużey utr
pienia niżeli my nedzni á grzeßni znieść moż
my. Day nam y to utrapienie/ y inne wßyſtk
náwiedzenia twoje/ jáko Oycowſkie twoje ćw
czenie/ mile przyjąć/ y ćierpliwie znośić/ á w
milczeniu y nádźiejey dobrey rátunku / wſp
możenia/ poćiechy y pożądanego wybáwien
od ćiebie oczekawáć y ſkutecznie doznáć / prz
Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ Amen.

L X V I I.

Czwarta.

Dźiekowánie zá wybáwien zrożnych pokus y utrapienia.

O Oycże miłośierdźia/ Boże ćierpliwoś
y wßelkiey poćiechy/ ktoż poymie ſa
twoje niewybadáne? kto godnie wyſłowi wie
kie á nieogárnione miłośierdźie twoje? T
bijeß/y záwiezujeß rány/ty choroba náwiedz
y uzdrawiaß/ unizaß y wywyżßaß/ záſmucaß
ćießyß/ ubożyß y zbogacaß/ zabijaß y ożywia

grobu y ćienia śmierći w prowadzaß y wy=
owadzaß. Ty grzechy odpußczaß / á gnie=
u ſwego ná wieki nie chowaß. Ty śię dawaß
aleść tym/ ktorzy ćię ßukáją/ y do ćiebie śię
wiárą żywą y pokutą prawdźiwą ßczerze ná=
racáją. Tyś był y nas/ Boże náß/ krzyżem
utrapieniem ćięßkim dotknął/ y zewßąd prá=
ie żalem ſerdecznym á ſmutkiem żáłoſnym o=
rnął podług ſwego S. upodobánia. Ale
ájąc coſmy zá ulepienie/ pámiętájąc y ná to/
ſmy prochem ziemie á biedną gliną/ naześ śię
alił/ w ſmutkuś nas żáłoſnych poćießył/ w=
yżu poratował/ y ze wßyſtkiego kłopotu y
ebeſpieczeńſtwá wydźwignąć ſkutecznie ra=
ył. Owá/ dobrodźieyſtwo y miłośierdźie
oje poprzedzą/ y prowádźi nas/ Pánie / y ty
n wßyſtkie ſpráwy y potrzeby náße koronu=
miłośierdźiem y wielką litośćią ſwoją. Mi=
iernyś jeſt záiiſte y litośćiwy Pan/ nierychły
gniewu/ y wielkiego miłośierdźia. Nie we=
ug grzechow náßych obchodźiß śię z námi/ áni
dług niepráwośći odpłacaß nam. Abowiem
o ſą niebioſá wyſokie nad źiemią/ ták jeſt
wirdzone miłośierdźie twoje nád tymi / kto=
śię ćiebie boją. A jáko dáleko jeſt Wſchod
Zachodu/ ták dáleko oddaliłeś od nas prze=
pſtwá náße. Błogosłáwże tedy dußo náßá
ánu/ y wßyſtkie wnętrznośći náße Imienio=
jego S. błogosłáw dußo náßá Panu/ á nie
pominay wßyſtkich dobrodźieyſtw jego. Nie=
y będźie chwalone miłośierdźie Bogá náße=
ná niebie y ná źiemi od nas y od wßyſtkich
iętych jego/ od wiekow áż ná wieki. Vżyj=
y nápotym podobney y zwykłey dobrośći ſwey

á miłośierdźie/ Pánie: A jáko ma litość O-
ćiec nád dźiatkámi/ ták y ty nád námi miey li-
tość/ y nád wſzyſtkimi/ ktorzy śię ćiebie boją/
pámietáia ná przykazánia twoje/ áby je czyni-
li: Pośilay y utwirdzay ty nas ſam Duche[m]
twym z niebá w káżdey dobrey ſpráwie/ y rát[uy]
we wſzelkiey potrzebie náſzey. Proſtuy ściez[ki]
náſze/ á prowadź nas gośćińcem ſprawiedliw[o]-
ści áż do onych rádośći y rozkoſzy wiekuiſt[ych]
w kroleſtwie niebieſkim / ktore nam zgotow[ał]
Syn twoy miły/ á Zbáwićiel náſz jedyny/ kto[ry]
z toba Oycem ſwym/ y z Duchem S. w jedn[o]-
ści Boſtwá żyje y kroluje/ Bog błogoſłáwio[ny]
ná wieki/ Amen.

CZASU WOYNY.

LXVIII.

Pierwſza.

WSzechmogacy Boże/ Krolu krolow/
nawyżſzy Rzadco wſzyſtkich Páńſtw y kr[o]-
leſtw/ ktory władaſz ziemſkimi narody/ á wo[l]-
ny ſam dopuſzczaſz y ſpráwujeſz według upod[o]-
bánia woli ſwojey / ktorego mocy żadne ſtwo[rz]-
enie zprzećiwić śię nie może. Tobie włáśn[ie]
należy karáć grzeſzniki / á podnośić upádłe
pokutujace. Záchoway y wybaw nas y Oycz[y]-
zne náſze/ pokornie ćię prośimy / z rak y mo[cy]
ſrogich á okrutnych nieprzyjaćioł náſzych/ p[o]-
hámuy ich hárdość / uſkrom złość/ rozarom [ich]
zdrády y chytrośći/ ábyſmy obrona Boſka tw[o]-
ja będac obronieni od wſzelkich niebeſpi[e]-
czeńſtw záwſze záchowáni byli/ ku wychwalán[iu]
naświetſzego Imienia twego. O Boże wſz[el]-
kiey poćiechy/ Oycze miłośierdźia/ ſzáfárzu [ła]-

ſki

y wßego błogosłáwieńſtwá/błogosław Kro-
vi Pánu náßemu y wßyſtkim Rádam do-
ym y ſpráwam iego/ rządź Duchem twym
zenáświętßym/tákże Hetmány iego/y wßyt-
woyſká iego. Ćwicz y ſpráwuy ſercá y ręce
ku bojowi. W narodźie náßym day zgodę/
ność/ miłość/poſłußeńſtwo y ſpráwę dobrą.
áby nieprzyjaćioł náßych zámießay. Day
yćięſtwo nád ſrogim y okrutnym narodem/
ktorys jeſt wßego zwyćięſtwá dawcą / á zá
i żywotá náßego pod ßczęśliwym y długo
tunnym pánowániem Krolá Páná náßego
Pomázáńcá twego obdáruy nas pokojem po-
dánym y błogosłáwieńſtwem twym świę-
m. Spraw to z łáſki ſwey/o Boże náß/ przez
drożßą zaſługę Syná twego miłego / Páná
Zbáwićielá náßego jedynego / ktory z tobą y
Duchem S. żyje y kroluje ná wieki wiekow/A.

LXIX.
Wtora.

D Boże w ſądách twych ſtráßny y grozny/
tys od początku świátá ná przeſtępce lek-
myślne Zakonu twojego wylewał gniew
oy ſpráwiedliwy / karząc ich wielą rozmái-
ch plag twojch / áż y woyną y mieczem nie-
zyjaćielſkim trwáwym / ktory jeſt rozgą po-
dliwośći twojey. Tes y ná nas teraz ſtrá-
a rozgę podnioſł/ Pánie/ przywiodßy z dále-
ná nas narod ſrogi y okrutny / ktory już mie-
á ſwego dobywßy krew rozlewa nielutośći-
ie/ y okrutnie morduje wßyſtkich / ktorych je-
o záśiac może. To my nędzni/ y zewßąd
twożeni y utrapiem ſtyßac/ coż rzeczemy in-

ßego jedno/ iż nas ſpráwiedliwy Boże podſi ſpráwiedliwych ſadow twych ſpráwiedliw karzeß. Tobie tobieſmy bowiem ſámemu grzeßyli/ y złość przed oczymá twojimi uczyn li. Zgrzeßyliſmy / y przewrotnieſmy czyni niezbożnieſmy ſie ſpráwowáli/odporniſmy b li S. woli twojey/ y nie ſłucháliſmy ſług tw ich/ ktorzy mawiali do nas w Imieniu twoim y do wßyſtkiego ludu ziemie / przetożeś ná n wylał gniew twoy y przywiodłeś ná nas wielki złe á karánie twe ſpráwiedliwe. Wßa że wiedzac / żeś ty jeſt Oycem miłośierdźia Bogiem wßelkiey pociechy/ od ſpráwiedliwoś twey do wielkiego ſie miłośierdźia twego d ſliwie y pokornie uciekamy. Odpuść Pán odpuść winy y przeſtępſtwá náße/ á w gniew ſwym ſpráwiedliwym dla grzechow náßych n zátracay nas. Wſpomni na miłośierdźie tw je/ odwroć łáſkáwie rozgę zapálczywośći tw jey/ á dźiedźictwá twego nie podaway na ł y pohánbienie nieprzyjaćioł náßych. W náſ zájiſte nie máß żadney mocy przećiw mnoſtw ták wielkiemu/ ktore przyßło na nas. Nie wi dząc tedy coby czynić/ to nam tylko zoſtawa ábyſmy oczy náße obrocili do ćiebie Pána n ßego. Powſtańże Pánie/ á zmiłuy ſie n námi. Zetrzyj moc nieprzyjaćioł kośćio twego / á rozproß ich w mocnym ramieni ſwym / áby poználi / iż nie máß inßego co walczył zá námi/ jedno ty ſam Boże náß jed ny/ ná wieki błogosłáwiony/ Amen.

LXX.
Trzećia.

Dzie

Dźiękowánie zá pokoy/ z prozbą o záchowánie jego ná czásy dálsze.

O wielki miłośniku y sprawco jedyny wdźięcznego pokoju/ Pánie Boże nász wszechmogacy/serdecznie y pokornie dźiękujemy/
żeś nas do tąd y Oyczyznę tę nászę miłą w po-
koju pożądánym/ miłośćiwie záchowáć raczył.
Niegodnismy ták znácznego dobrodźieystwá
twego. Mnieyszymismy zgołá niż wszystkie
zmiłowánia y niż wszystká prawdá twoiá/ któ-
reś ty uczynił z nami nieużytecznymi sługámi
twoymi. O niechże ten wielki y bárzo drogi łá-
ski twey upominek uważáć jáko się godźi y
chcemy y umiemy/błagájąc Máiestát twoy S.
zá grzechy násze prawdźiwą pokutą/ y z wiáry
twey popráwą żywotá skuteczną. Niech po-
koju tego ná chwałę twoię / y ná chwalebne o-
byczáiow nászych odnowienie przystoynie zá-
żywamy. Pokarałeś insze národy srogimi
woynámi/ okrutnymi mordámi / y nielutośći-
wym krwie Chrześćiáńskiey rozlewániem. Z
námi się jednák łáskáwie obchodźisz/jeszcze nam
folgujesz / y nie skwápiasz przećiwko nam z ták
srásznym sądem swym z osobliwey práwie do-
broći twojey. Nie nászá táka godność y záslu-
gá/ ále szczera łáská twoja/ Boże nász/ to sprá-
wuje/ zá ktorąś powinny pokłon chętnie w du-
chu uniżonym oddawamy. A przytym záraz
nabożnie y duszliwie prosimy / nie odeymuyże
nam y ná dálsze czásy ták miłego pokoju dla
niewdźięczności nászey. Vchoway nas y cáłą
nászę Oyczyznę miłą od domowych rozru-

 chow

chow/ zámießánia y rozerwánia wewnetrzn-
go/ od woien nieprzyiáćiół postronnych y wß-
kiego niebeſpieczeńſtwa. Nátchni Duchem p-
koiu nawyżßa po tobie zwierzchność náß
Królá Páná náßego miłościwego y Sen-
tey Korony z Páńſtwy do niey należacym
day im zdrowie/ y pożyteczne rády y ſkutek
ßcześliwy. Niech śie Chrześćiánie ſámi n-
ſobá nie páſtwia/ y w pośmiech śie Pogáńſtw-
nie podawáia. Vſkrom nieſpokoyniki w-
chrzace / á cáłość kroleſtwá tego tárgáiace
krwie prágnace ludźie. O namożnieyßy wß-
wiernych obrońco/ o ſtrożu náß nápewnieyß-
y wßyſtkich utrapionych ochłodo jedyna / záp-
mniawßy wßyſtkich/ ktorymiſmy ćie przez wß-
ſtek wiek żyćia náßego gniewáli / ſproſnoś-
grzechow náßych/ záchowayże nas w poko-
żyiac/ y prace wezwánia náßego w pokoiu
cżćiwie odpráwuiac ćiebie w pokoiu chwalić
w pokoiu dobrego ſumnienia z tego świátá
ßedßy/ do onego niebieſkiego pokoiu wieczne-
dostáć śie ßczęśliwie mogli. Co zdarz z łá-
ſkwey/ O Boże pokoiu/ ćierpliwośći y wßelki-
poćiechey/ dla chwały Imienia twego S. y p-
żytku kośćiołá twoiego/ przez jedynego Po-
śrzednika y Zbáwićielá náßego/ Iezuſá Chry-
ſtuſá / ktoremu z tobá / y z Duchem S. ni-
bedźie chwałá ná wieki / Amen.

CZASU GLODU, Y ZBY-TNIEY DROGOSCI.

LXXI.

Pierwſza.

Wßechm

WSzechmogący/ miłośierny/ y ſpráwiedliwy Boże/ Oycże náß niebieſki/ ty ſam pokarm dawaß wßelkiemu ćiáłu / otwieraß rękę twoję á náſycaß wßytko/ co żyje według upodobánia twego. Ty pychę mocy złych krußyß y przeſtępce przykazáń twych roznymi plágámi náwiedzaß/ y niebo nád nimi/ jáko żelazo / á ziemię jáko miedź wyſtawiaß/żeby śię wniwecż obroćiłá praca ich / y źiemia ich nie wydáłá użytku ſwego/ y drzewa źiemie nie podáły owocu ſwego. Tyś niekiedy groził nieposłuſznemu ludowi ſwemu/ żeś miał złamáć łáſkę á podporę chlebá/ á iż chleb jeść mieli ná wagę/ w fráſunku/ á jedząc nienájeść śię / y uwiednąć w gniewie twym dla grzechow ſwoich. Podobnie y nas teraz dotknęłá ręká twojá Boſka. Skurczeni y zewſząd ściśnieni jeſteſmy niedoſtátkiem pożywienia/ głodem ćięſkim/ y wßytkiego wielką bárzo drogośćią: Dłużeyś już bowiem ćierpieć nie mogł złego dobr ſwych używánia/ zbytkow/ márnotráctwá/ y rozliczney niewdźięczności náßey. Ziemia náwet dáley nieść nie mogłá niepráwośći náßey/ áni ſłońce więcey pátrzyć mogło ná rozną ſproſnosć grzechow náßych. Dla tegoß ſpráwiedliwym sądem twym wßyſtkie zgodnie żywioły powſtáły ná pomſtę przećiwko nam. Owa/cokolwiek ćierpiemy dla mnoſtwá przeſtępſtw náßych ſłuſznie y ſpráwiedliwie ćierpiemy. A wßákże wiedząc żeś ty jeſt Pan miłośierny y litośćiwy / nierychły do gniewu/ á obfity w miłośierdźiu y prawdźie/ do ćiebie śię w duchu ſkruſzonym á ſercu uniżonym y ſtrapionym/ ktorym nie gárdźiß/ pokornie náwracamy / y ćiebie duſliwie

prośimy/ zmiłuy śie nad nami / odpuść złośćị
náße/ á badź nam miłośćiw. Vlituy śie lu-
du twego ćießkim głodem/ y drogośćia dźiwni
zewßad śćiśnionego y znędzonego. W popę-
dliwośći twojey nie náćieray na nas/ á w gnie-
wie twojim nie karz nas. Oddal od nas t
czásy do pożywienia náder trudne/ á iáká żyzn
y wesołe przywroć nam. Otworz znowu łaská-
wie/otworz prze grzech náß záwarta/wßechmo-
cna rekę twoje. Tyś rzekł/ tyś Boskim słowem
swoim nam obiecáć raczył: ja was noßę zara
z żywotá/ y piástuję zaraz od národzenia. Ja
sam was áż do stárośći/ y owßem áż do ßedźi-
wośći nośić będę. Jam was uczynił/ ja te
was wybáwię y opátrowáć będę. Wspomni
że/ o Pánie/ ná Oycowskie obietnice twoje á w
tym żáłosnym náwiedzeniu twym ućieß y po
dpprzyi nas. Doznawáli przed námi Boskiey
opátrznośći twey pod czás głodu Zydowie n
puszczy / Dániel/ Eliaß/ Elizeuß/ Prorocy/
inßi. Wßystko stworzenie nawet opátrujeß
áż y kruczętá młode gdy ná ćię wołája w nie
dostátku swym. A dopieroß nie opußczaß sprá
wiedliwego/ áni dopußczaß naśieniu jego że
bráć chlebá. Owa/ nie máß niedostátku boja
cym śię ćiebie. Tym/ktorzy ćię ßukája/Pánie
nie będźie zchodźiło ná wßystkim dobrym. Nie
przebránę ć sa y teraz skárby niebieskiey ßczo
drobliwośći twey/ áni jest dotad skurczona rę
ká twojá/ ábyś y nas záchowáć nie mogł. Poy
rzyże miłośiernym okiem swym ná lud twoj
głodem zmorzony/ á łáskę swa y zlitowánie po
kaß nam. A jesli maß wola dłużey nas mieć
teraz ná probách swych/ Pánie/ ná baczenie

rozrza-

zrządzenie twoje Boſkie zpuſzczamy śię cále/
lko ty nas niegodnych ſług ſwych do końcá nie
uſzczay/ áni nam day żáłoſnym głodem mi-
rnie umieráć. Odrobiny jeſzcze z doſtatkow
ćiebie użyczonych zbywájace rozmnoż / á y
máła trochá/ z łáſki y błogoſłáwieńſtwá
ego w wielki y nieprzebrány doſtátek / roz-
ożona będźie. Záchoway nas od rozpáczy
wątpliwośći o Boſkiey opátrznośći twey/po-
ay nas krewkich y utwirdzay Duchem ſwym
. żebyſmy y w tym niedoſtátku wielkim / by
y o głodźie/ſtátecznie y nieodmiennie ſercem
zyrym ſłużyli/ zachowujacći wiárę y ſumnie-
e dobre aż do końcá. Poruſz przytym mocą
a z niebá do miłośierdźia ſercá Pánow
rześćiáńſkich y wſzyſtkie możnieyſze y bogát-
tego świátá ſtany/ áby z doſtátkow ſwych /
rych im zbywa / y ktorych częſtokroć z grze-
m zażywáia / bliźnich ſwych ſzczodrobliwie
towáli/ y chlebá ſwego zgłodniáłym chętnie
źieláli/ łáſki y błogoſłáwieńſtwá twego Bo-
ego uprzeymie wdźięczni będąc. Day przy-
m duſzy nászey pokarm on/ ktory nie ginie/ u-
ſz nas ſłowem twojim/ á dárámi Duchá twe-
S. nápełń nas/ á po śmierći day nam być
zeſnikámi kroleſtwá niebieſkiego / gdźie już
den głod/żadna nędzá y niedoſtátek nie przy-
dnie ná wiernych twych. Ráczże to wſzyſtko
zynić dla Jezuſá Chryſtuſá/ Páná y Zbáwi-
elá nászego/ Amen. Oycze nász/ etc.

LXXII.

LXXII.

Druga.

Dziekczynienie zá zniesien[ie] czásow głodnych/ y drogich

O Nieprzebrány w dobroczynnośći / y d[ziwnie] wnie báczny ná utrapionych Boże O[jcze] náß niebieſki/ dźiekujemyć ſerdecznie/ żeś bed[ąc] rozgniewany na nas odwroćił zápálczywo[ść] gniewu twego/ ućieſzyłeś nas/ y w wielkiey p[o-] potrzebie á niedoſtátku náßym/ ktorymeſmy tad żáłoſnie śćiśnieni y záſmuceni byli/ łáſ[ka-] wieś nas wyſłuchał/ y czáſyś nam pożadá[ne] dobrotliwie znowu przywroćić raczył. Ch[ro-] wayże nas/ miły Pánie/ żebyſmy tey wielki[ey łá-] ſki twey źle nie záżywáli/ w bogáctwách nie[pe-] wnych nádźieje nie pokłádáli / áni ich ná zby[tki] márny/ y pogrążenie bliźnich náßych wyſok[o o] ſobie rozumiejac/ nigdy nie obracáli. Ták [po-] prawdźie czynić zwykli ſynowie ćiemno[śći] wieku tego / mowiac: Podźmyż / á ochot[nie] záżywaymy tego co mamy / żaden z nas ni[ech] nie opußcza rozpuſty náßey/ wßedy zoſtawi[a-] my znáki weſela. Abowiem to jeſt łoś/ to cz[ą-] ſtká náßá. Vćiśnimy ubogiego ſpráwiedliw[e-] go/ gdyż nam jeſt niepożytecżny. Dußo/ m[asz] wiele dobr złożonych ná wiele lat/ odpoczyń/ jedź/ pij/ badź dobrey myśli/ ale nas ty uch[o-] way/ O miłośierny Boże / tákowego błedu [y] záślepienia w złośći. Niech nigdy/ y w n[ay-] wietßym ßczęśćiu y obfitośći nie zápominay[my] ná ćie Páná Bogá ſwego/ ktory nam wßyſtk[ie-] go obfitie ku używániu dodawaß. Niechći y

wi[...]

lnna wdźięczność z wiáry żywey chętnie w-
lkiego czáſu oddawamy/ gotowi będąc y
ßyſtko co z łáſki twey mamy opuśćić dla
wały náświętßego Imienia twego. Niech
iernym ſługom twym/ y wßyſtkim bliźnim
ßym rátunku náßego potrzebuiącym dobr
m do ßáfunku powierżonych ochotnie udźie-
my. Abowiem śię ty w tákowych dobroczyn-
śći y udźielánia ofiárách kochaß/ o Boże náß.
iech będźiemy bogátymi w uczynki dobre/ w-
árę prawdźiwą/ w miłość uprzeymą/ w ſpo-
yne ſumnienie y w nádźieię nieśmiertelnośći/
rbiąc ſamym ſobie grunt dobry ná przyßły
ás/ ábyſmy z oſobliwego dáru twego doſtąpi-
wiecznego żywotá w Chryſtuśie Jezuśie Pá-
u náßym/ ktory z tobą/ y z Duchem Swiętym
ie y kroluie na wieki/ Amen.

CZASU MOROWEGO. POWIETRZA.

LXXIII.

Pierwſza.

O Boże/ ktory w rádách ſwoich nigdy nie błądźiß/ y cokolwiek czyniß/ dobre to
ßytko/ dobre y bez nágány przeſławne mie-
zy námi rąk twoich dźiełá/ znáczne y náwie-
zenia/ z ktorych jedne nád záſługi náße z mi-
łośierdźia twego/ drugie z ſpráwiedliwośći
la przewinienia náßego pochodzą. Niemáß/
Pánie/ niemaß nic/ czegobyś ty nie ſpráwił.
Ty czyniß świátłość/ y ſtwarzaß ćiemnośći/ ty
práwuieß pokoy/ y ſtwarzaß złe. O Boże zbá-
wienia náßego/ co do śiebie jáwnie widźimy/
y w czym

y w cżym nas ſumnienia náße przeświadczá
do tego śię y ná twoję S. chwałę á twarzy n
ßych zawſtydzenie chętnie y teraz przyznaw
my. Ciężki plagi morowey/ ktorey z ſąśiád
mi náßymi w zágniewániu twoim doznaw
my/ grzechy náße właſna przyczyna: te/ tę/
nieſtetyß/ twoje Oycowſkiey miłośći pełne ſe
od nas odwroćiły: Te ćiebie łáſkáwego Oy
w ſędziego ſurowego nam odmieniły/ te mię
námi y tobą rozdział uczyniły y do nieodżá
wánego rozwodu przywiodły/ te z ukocháni
ſynow twoich/ wyrodkámi nas poczyniły.
grzeßyliſmy o ſtrożu ludzki/ coż czynić mam
Oto do nog twoich porzuceni grzeßnicy/ á ſł
dzy nieużyteczni złośći ſwe uprzeymie wyzn
wamy/ one ſerdecznie opłákujemy/ o ich odp
ßczenie dla wnętrznośći miłośierdźia twe
dufliwie y pokornie prośimy. Wżalże ś
śmiertelney przygody/ulituy śię żáłoſney zg
by náßey. Rzuć jako munßtyk ſłowo twoje
Anjołá ktory nas traći/ hámuy gniew rozp
ßczony/ záchoway miecz ſwoy wyćiagnion
złoß z łuku tęgiego ſtrzały záhártowáne/ śi
kierę od korzenia drzewá odeym/ poſolguy tr
chę/ábyſmy co ochłody y pośiłku uczuli. Prz
jimi nas w łáſkę/ niech śię náćießemy ſkutkie
ſłowá twojego/ ktore nas w tym upewnia/ ż
ty jeſt ktory ránię y leczyß/ zábijaß y ożywia
Zdawnáś ty dobry Pánie/y z tąd tę mamy n
dźieję niewątpliwą/ żeś też prętki do pokáz
wánia miłośierdźia. Nie nowiná tobie/ O
cze náß niebieſki/ ubiwßy pogłáſkáć/ záſmuć
wßy poćießyć/ roztwiliwßy do śiebie łáſkáw
przygárnąć y przytulić. Mamy ſtáłą nádźi

ie

ę/ y mocnie wierzymy/ że to nieszczęśćie przy=
ymne/ álbo śię nas nie imie y przybytkow ná=
ych/ álbo wyrychle zá łáską twoją moc stráći/
cále ustánie. Wszakże byś nas/ Pánie/ zárąz
zabić chćiał/ przećię my w tobie ufáć ná wieki
ie przestániemy. Choćbyśmy też chodźili w=
ytinie ćienia śmierći/ nie będźiemy śię báli
ego. Abowiemeś ty z námi/ y będźiesz ná
ieki wieczne/ Amen.

LXXIV.

Wtora.

PAnie Boże wielki strászny/ niebá/ źiemie/
powietrza/ zywiołow/ ludźi/ y wszystkiego
worzenia nawyższy Rządco/ ktory grzechy ro=
icow w trzećim y w czwartym pokoleniu kar=
sz/ á czynisz miłośierdźie nád tyśiącmi tych/
przy ćię miłują y strzegą przykazánia twego.
grzeszyliśmy/ y przewrotnieśmy czynili/ y nie=
ożnymiśmy śię grzeszne grzesznych rodźicow
ieći stáli. Nie używáliśmy słowá twego y
światośći zbáwiennych przystoynie/ y często=
óćieśmy ich lekkomyślnie zániedbywáli/ nie
ważáliśmy czásu przyjemnego y dni drogich
awienia/ gárdźiliśmy weselem niebieskim/
ktoreś nas wzywáć raczył. Dobr z łáski
ey nam użyczonych/ nie ná chwałę twoję/ ále
zbytki wszelákie/ ná pychę/ y wzgárdę bli=
ych nászych/ á pod czás y ná zabobony źleśmy
grzechem wielkim używáli/ y oneśmy márnie
racali. A w tymeśmy śię nie dáli pohamo=
áć postom twoim czującym nád duszámi ná=
mi/ ktorzy mawiáli do nas w Imieniu two=
/ ániśmy śię dáli ująć z wierzchnośći nászey
ostrym

ostrym zákazom/ ni káźniom ich áni twemu ká-
stawemu nas náwiedzeniu. Więc się też ju
gniew twoy spráwiedliwy zápalił przećiwk
nam/ y práwie gwałtem wála się ná nas on
plagi twoje/ ktorymiś swawolnym y upornym
przestępcom mándatow twojich zágroźił prze
Moyżeszá / Proroki / y inne sługi twoje w Pi
śmiech S. następuje już ná nas y strászna mo
rowa záráźá. Trapi nas nawet złe sumnienie
żeśmy sobie sámi ostátniey zguby / y wiecżneg
zátrácenia przyczyną. Ale/ o miłośierny Oy
cże/ ktory nie chcesz śmierći niepobożnego/ al
żeby się odwroćił niepobożny od drogi swoje
á żył. Oto my sądámi twojim przeráżeni bę
dąc wskrusze serdeczney/ z záwstydzeniem twar
zy nászey do ćiebie się náwracamy/ y pokorni
prośimy / zmiłuy się Oycże święty dla Pan
nászego JEzusá CHrystusá. Zmiłuy się Boż
nád námi grzesznymi / á bądź nam dźiatkam
swym do nog twych naświętszych przypadáją
cym miłośćiw. Ochłodź miłośierdźiem twojim
od postrzałow ognistych twojich gorączkám
morowymi zápalonych / tęskniących / w głow
záchodzących / żáłośnie strásznie stękájących
konájących sąsiádow nászych dálszych y bliż
szych. Użáłuyże się ich/rátuyże ich w ták wiel
kiey potrzebie / á w nich y nas rácz miłośćiwi
ućieszyć. O miłośniku rodzáju ludzkiego/ skło
uszy/ przypuść do sercá swojego Oycowskieg
wzdychánia/ łkánia/ płacz/ y niebiosá przeni
kájące lámenty y nárzekánia w nędzy y w ser
decżnym żalu zostáwionych wdow/sierot y nie
mowiątek mizernych / á rácz się ich sam skute
cznie podjąć / y nimi się opiekáć. Roskaż te

ż Anjołowi przeſtáć niſzczyć dziedzictwá two-
go. Miey litość nád gliną/ ktora ulepiły rę-
twoje: bo cię umárli nie będą chwalili/ áni
/ co zſtępują do grobu/ ále żywi wyſłáwiáć
ę będą ná wieki. Podług obietnic ſwych/
yſłuchayże nas. Od ſtráchu nocnego/ od
żáły latájącey y jádowitey zárázy powie-
za morowego wybaw nas. Niech nas nie
tyka nic złego/ áni plága niech ſię nie przy-
iża do mieſzkania náſzego. Pierzem opátrz-
ości ſwey Boſkiey okryi nas/ á pod ſkrzydłámi
enia twojego záchoway nas. Anjołom ſwym
zykaſz/ żeby nas ſtrzegli ná drogách náſzych.
ebie/ Boże náſz/ wzywamy/ wyſłuchay nas.
adź z námi w utrapieniu/ uwielb/ wyrwi/ y
awieniem ſwym ućieſz nas. Ochroniłeś nie-
dy Dawidá pod czás morowego powietrzá/
eczyłeś wrzod Ezechiaſzow śmiertelny. O-
ońże y teraz Pomázáńcá twego/ Krolá/
ana náſzego. Ochroń Oyczyzny miłey/ Se-
tu/ y Rycerſtwá Páńſtw tych/ Zwierzchno-
i y Obywatelow mieyſca tego/ y wſzyſtkiego
hrześćiáńſtwá. Racz nam/ Pánie Záſtę-
w/ zoſtáwić naśienie y oſtátki/ byśmy ſię nie
ali jáko wſzcząt zniſzczona Sodomá y Go-
orrá. A oſobliwie obwáruy że y zátrzymá-
ay/ ktore znaſz być potrzebne ludowi twoje-
u/ áby chwałá twojá w kośćiołách/ ſzkołách/ y
domách Chrześćiáńſkich nie uſtawáłá áż do
ego ſądu oſtatecznego. A jeſliś też niektore
nas/ lub dla pokarániá grzechow/ lub dlá
etſzych do niebá przenośin/ pod morowy
iecz naznáczyć ráczył/ uleczże nas wprzod od
dowitey y śmiertelny zárázy grzechow ná-

ſzych/

ßych/ oczyść duße náße/ wiáry y ćierpliwo[...]
nam łáskáwie przymnażay. A zátym czyń [...]
z námi dźiatkámi swymi co raczyß / ná tw[...]
śię święta wola y rozrządzenie Boskie cał[...]
dowiernie spußczamy / pewni tego będąc / [...]
spráwiedliwy/ jakąßkolwiek śmierćią záchw[...]
cony będźie/ w pokoju śię dostánie do ochłod[...]
do ręku twojich Boskich / z ktorych nas nikt [...]
wydrze ná wieki. Przybywayże nam z poś[...]
kiem práwice Boskiey twoiey/ przybyway z [...]
cztámi świętych Aniołow twojich ná ostátn[...]
godźinkę náßę/ á skroćiwßy cięsnych boleśći[...]
wybáwiwßy od wßystkiego złego/ w wierze pr[...]
wdźiwey/ w nádźiejey niewątpliwey/ w dobr[...]
á spokoynym sumnieniu bierz nas ßczęśliw[...]
do śiebie/ ábyśmy w doskonáłośći duß/ á pot[...]
w uwielbieniu ćiał/ ćiebie w Troycy S. jedn[...]
Pánie/ BOże náß/ Oycze/ Synu / y Du[...]
Swięty / czcili y chwalili ze wßystkimi chw[...]
cámi twojimi/ ná wieki wiekow/ Amen.

L X X V.

Trzećia.

Dźiękowánie zá Uśmierzen[...] Morowego Powietrza.

WIecznie żywy/ wßystkich żyiacych żyw[...]
ćie/ y umárłych ożywićielu doskoná[...]
jedyna poćiecho y ućieczko náßa/ od wiekow [...]
wieki Panie Boże náß/ dźiękujemyć serdeczn[...]
żeś nas przez stráß Aniołow ś. twojich od str[...]
ßney plági morowego powietrza práwie cud[...]
wnie áż do tąd záchował/ y żeś już ogień t[...]
zápálczywośći twojey łáskáwie uśmierzyć r[...]

czy[...]

ył. Nie náßáć to jaka zasługá / ále twojá
zera dobroć wßystko spráwiła. Ták że praw=
iwie w sercach naßych śpiewáć z Psalmistą
ożemy. Ten / ktory mießka w ochronie na=
yżßego / w cieniu wßechmogacego przebywáć
dźie. Rzeczemy Panu nádźieja náßá / y za=
k naß / Bog naß / w nim nádźieje mieć be=
ziemy. On bowiem záiste wybawia nas z=
dła łowczego / y z powietrza najadowitßego.
adźże na wieki po chwalony wielki Boże naß /
nam aż do tego czásu pofolgowował / y od
rázyś nas morowey jádowitey miłośćiwie
owáć raczył. Nie jesteśmy lepßymi nád te /
reś wźiął przed námi od oczu náßych. O=
em jeśli śie nie uznamy wßyscy / tákże pogi=
my. Ale ty Panie ćierpliwie czekaß naßey
prawy y obáczenia. Zachowayże nas upor=
y niewdźięczności / żebyśmy sami sobie nie
rbili gniewu ná dźień gniewu / y objáwienia
awiedliwego sadu twojego: Ráczey nam
y / pokornie ćie prośimy / żebyśmy juz nie so=
y grzechom / ale tobie Bogu naßemu żywi
li / y tobie sámemu w wierze prawdźiwey /
nowym rodźie / w goracym nabożeństwie /
pobożnośći / w trzeźwośći / w świetobliwo=
/ y we wßelkiey spráwiedliwośći po wßystkie
żywota náßego duchem pałájac ochotnie
żyli. Spraw y to w nas z łáski swey / miły
anie / żebyśmy y z Pásterzámi Zborow two=
/ y z Zwierzchnośćia naßa / wßyscy wielcy
mali z osobna / y w społecznym chwalcow
ych Zgromádzeniu nabożnie y serdecznie
iekowali / á to co nam roskazujeß zá twoim
pomożeniem gorliwie y jako napilniey czy=

mili /

nily/ śpiewájące ná ziemi/ á potym w o
nowym niebieskim Jeruzalemie z Anioły
wßystkimi wybránymi twoiimi Swię
Swięty/ Swięty Pánie Boże Zastępow/
ná iest ziemiá / pełne niebiosá chwały tw
teraz y ná wieki/ Amen.

CZASU NIEPOGOD CZ STYCH, Y POWODZ GWALTOWNYCH.

LXXVI.

O Boże wielmożny w spráwách swo
stráßny z świętych przybytkow tw
Ty głosem swym zbieraß wielkość wod ná
bie/ y wywodźiß mgły z kráiow ziemie.
błyskáwice z deßczem przywodźiß/ y wzbu
wiátry z skárbow swoich. Ty wzruszaß t
chceß burze ná obłokách / y ćiemnymi chm
mi zásłaniaß świátłość. Tyś gránice poł
wodam/ á gdy raczyß one z niebá leieß/ c
nikt stworzenia záwśćiągnąć y uspokoić
może. Doznał stráßnych sądow twoich
pierwßy świát/ktory's dla grzechow rozlicz
w gniewie twym spráwiedliwym spráwi
wie pokarał. Y nam niegodnym dźiat
twym te teráznieyße częste niepogody/ d
gwałtowne y ßkodliwe powodźi / ktore
nádźieię urodzáiu pożądánego odeymuią.
wnym są karániem twym zá złośći ná
przestępstwá świętych przykazań twoich.
ktore z sercá żáłuiemy/ y z nich się tobie s
mu winnymi pokornie dáwamy zmiłow
ćierpliwie wygłádaiąc. Łácność/ O Boże

w

ßyſtko / bo wieß/ znáß y możeß wßyſtko Zmi-
nyć śię/ dufliwie ćię prośimy/ nád nami/
rzebácz złośći y mnoſtwá grzechow náßych/
badź nam miłośćiw. Uśmierz z łáſki ſwey
ak długie y ćießkie niepogody/ deßcze nieuſta-
áiące záhámuy/ obłoki chmurne rozpądź Bo-
ą mocą twoią. Uweſel nas pogodą poża-
áną/ y wdźięczną słoneczną świátłośćią wy-
chle ućieß nas. Rozgrzey y oſuß przemokła
emię ćiepłem y promieńmi słońcá gorącego/
pożytki z źiemie pochodzące day nam zebráć
zęśliwie/ y onych záżywáć w dobrym zdro-
iu/ w ſumnieniu weſołym/ w pokoiu y w bło-
ſłáwieńſtwie twym S. O Oycze miłośier-
ia a Boże wßelkiey poćiechy/ wyſłuchay nas.
iech y niewiernicy obaczą/ żeś ty ſam ieſt
og náß/ ktory pokazuieß miłośierdźie ludowi
woiemu. Nie opuśćiłeś Noego czáſu poto-
u/ y innych wiernych chwalcow czáſu niepo-
od żałoſnych/ y nas dźiátek ſwych poufáłych
ie racz opußczáć y wiecznie zápominać. A
y od plag twych ſtráßnych uwolnieni y z dáru
wego wßelkich dobr ßczodrobliwie nabawieni/
dźiemyć po wßyſtkie dni żywotá náßego w-
świętobliwośći y w ſpráwiedliwośći beſpie-
nie służyli/ y moc/ mądrość y dobroć twoie
rcy y uſty náßymi wysławiali/ ná wieki wie-
ne/ Amen.

CZASU GRZMOTOW, GRA-
DOW, WICHROW, LYSKA-
NIA Y GROMOW PIO-
RUNOWYCH.

LXXVII.

LXXVII.

O Pánie Boże náß/ Boże Bogow/ y Pá
Panow / Boże wielki/ możny y groź
Obłok y ćiemność w około ćiebie / spráwie
wość y sąd gruntem stolice twojey. Og
idźie przed obliczem twojim á zápala wo
nieprzyjaćioły twoje. Tyś/ Pánie/ zaśł
ná wodách pałace swoje/ y miásto wozow u
waß obłokow / y przechodźiß śię ná skrzydł
wiatrowych. Ty czyniß posłámi swymi D
chy/ á sługi swe ogniem pałającym. Ty z g
niebieskiey zpußczaß grády / pioruny y strz
swe tam y sam biegające. Twojeć grzmie
hucży po obłokach/ á błyskawice oświecają
krąg świátá. Ziemia śię wzruszá y trzę
ná gromienie twoje. Głos twoy Páński m
ny / głos Páński wielmożny. Głos Pań
deszcze leje. Bog chwalebny wzbudza grom
Pan nád wodámi wielkimi. Głos Páński
dry Libáńskie łamie y gory przewraca. G
Páński ognisty płomień krzeße. Ná g
Páński łánie z bolem rodzą/ y lasy z drzew
nażone bywáją. Ogień/ grad/ śnieg/ mgli
pary y wiatr gwałtowny wykonywają roska
nie twoje/ ktore ty zatrzymawaß na dźień u
sku/ ná dźień bitwy y woyny. Owa / tyś P
nawyżßy nád wßystkimi/ kroluiący od wiek
ná wieki. Nád ßum wielkich wod/ nád pot
ne morskie wały mocnieyßyś ty jest Pan n
ná wysokośći. Ktoż śię tedy przed straszn
á sprawiedliwym sądem twojim ostoji Boż
Prętkobyś nas w popędliwośći gniewu swe
zetrzeć/ y z nas sobie sprawiedliwość uczyn

nogł. Ale/ żeń ty jest miłośierny / łáskáwy y
ługo ćierpliwy/ odpuść nam grzechy násze/po=
ornie ćię prośimy/ odwroć gniew twoy / á w=
odedliwośći swey nie zatracay nas. Wspo=
ni żesmy ćiáłem/ á prętko ginącym wiátrem
pára. Wylyi gniew twoy ná Pogány/kto=
zy ćię nie znáją/ y ná krolestwá / ktore Imie=
ia twego nie wzywáją. A miłośierdźiem
vym prętko uprzedź nas. Vśmierz te grzmo=
ogromne/ wichry y łyskánia strászne / grády
pioruny szkodliwe / á od trwog wszelakich y
ag twych spráwiedliwych ochroń nas. O Bo=
zbáwienia nászego wspomoż y wyrwi nas/ á
dź miłośćiw nieprawośćiam nászym / dla
wały Imienia twego świętego y na wieki
ogostáwionego/ Amen.

CZASU WIELKIEY SUSZY. LXXVIII.

O Wszechmogący / spráwiedliwy y miło=
śierny Boże / ty sam w mocy swey mász
rby niebieskie y źiemskie/ ktorymi száfujesz já=
ć śię podoba. Srogie pioruny/ strászne ły=
áwice/ susze przeráźliwe / obłoki pochmurne /
wodźi gwałtowne/ wichry przykre/ słońce já=
e/ y czásy pogodne/ włáśnie to są sługi two=
gotowi záwsze y na spełnienie twoje. Tych u=
wász przećiw złym y dobrym/ żeby ći łáskę/ o=
Boską moc twoję uznawáli. Dopuśćiłeś
ekiedy ná lud twoy susze/ rdze/ robactwo y
urodzaje/ nie z inszey przyczyny / jedno dla
zechow rozlicznych. Słusznie y nas teraz
ski twey niewdźięcznych tákász plagą rozli=
nie dotykász. Zámknąłeś niebo / y stało się

jako miedźiáne/żeby dżdżu y rossy nie wydaw
ko. Zawárłeś y źiemię/ y stała się jako że
zna / żeby nie wydała urodzaju pożądane
Suszy zgołá gwałtowney/ przykrey gorącoś
srogiego upalenia/ y inszych strasznych / sp
wiedliwych jednak/ sądow twych doznawan
O Pánie ktory wiesz y znasz nieprawośći ná
dla Imienia twego zmiłuy śię nad na
Wielkieć są przestępstwá násze. Tobie s
zgrzeszyli/ złość y nieprawośćiesmy przed t
uczynili. Ty jednák/ pokornie ćię prośim
użal śię nas záſmuconych y wszystkiego ut
pionego stworzenia twojego/dla złośći naszy
Odpuść przestępstwa násze/ y karánie grzec
mi zásłużone oddal od nas. O Boże zbaw
nia naszego/ nádźiejo násza/ y wybáwićielu c
su utrapienia/ bądź nam miłośćiw. Otw
okná niebieskie/ zpuść nam z obłokow deszcz
żądany/ pokrop y odwilż źiemię zeschła y up
gniona/ y ogniem słonecznym gwałtownie
palona. Rozwesel nas wdźięczna rossą niel
ską/ ochłodź powietrze ćiężką gorącośćia wy
szone/ ożyw trawę y urodzaje na polach zn
dłe y zágorzałe/ doday im jędrnośći przez
wilżenie deszczem potrzebnym. Ty to sam sp
wić możesz / o Boże nasz. Ty bowiem su
náwiedzasz y odwilżasz źiemię/ gotujesz
zboża/ y grunty uprawiasz. Ty zagony źie
nápawasz/ brozdey jey odwilżasz / dżdżami
odmiękczasz/ y urodzajom jey błogosławisz.
ronujesz wszystek rok dobroćia twoja / a śći
twoje opływają tłustośćia. Skrapiasz
stwiska na pustyniach/ y pagorki radośćia o
sujesz. Przyodźiewasz polá stádami owiec

doli

oliny zbożem okrywasz. Z tąd wykrzykánie
chwały twey wystawiánie zewsząd rośćie.
ásycze y nas pożądanymi dobrami domu
wego. Użycz nam dobrego urodzáiu/ ktore-
byśmy przy zdrowiu y pokoiu záżyć mogli
miernie jako przystoi/ nie ná pychę y zbytek
oczach twojich przemierzły/ ale ná chwałę
woję S. y ná swą włásną potrzebę y pożytek
iźnich naszych. Racz y sercá násze zmiękczyć
odwilżyć zbáwienną rossą słowá twego/ y
dżem nieprzepłáconym Duchá twego S. á-
yśmy dobrodzieystwámi twymi hoynie uracze-
będąc ćiebie chwalili/ y tobie wiernie służyli
a wieki wieczne. Wysłuchałeś niekiedy w-
szy wielkiey Proroká Eliaszá/ y nas w podob-
ey potrzebie podług obietnic swych zdawná u-
ynionych racz miłościwie wysłuchać/ Boże
ycze nasz niebieski/ przez Syna twego miłe-
o/ á Zbáwićielá nászego/ Jezusá Chrystusá/
ktorym wespoł y z Duchem S. żyjesz y krolu-
sz Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

DZIEKOWANIE PO GWAL-TOWNYCH NIEPOGO-DACH, ZA POGODE.
Item,
PO WIELKIEY SUSZEY, ZA DESZCZ.
LXXIX.

Wiernyś jest/ y prawdomowny w obietnic-
cach swych Boże/ rzekłeś/ Wzywaj mię

 w dźień

w dźień utrapienia/ tedy ćię wyrwę / á ty mn
uwielbiß. Y záśię: będźie mię wzywał/
wyſłucham go/ Ja z nim będę w utrapieniu
wyrwę go/ y uwielbię go y okażę mu zbáwien
moje. Jśćiß ſłowo twe. Tyś Pánie/ ućieczk
ubogiemu/ ućieczká czáſu ućiſku. Nie opuſ
czaß tych/ ktorzy ćię ßukáją. W tobie nadźie
mieli Oycowie náßy/ á wybáwiłeś je. Do ćie
bie wołáli á wybáwieni ſą/ w tobie nádźie
mieli á nie byli pohańbieni. Y sameś śię ozwá
raczył/ pierwey niżeſmy záwołáli/ jeßczeſm
mowili/ jeßczeſmy potrzeby ſwe w utrapieni
przed tobą dowiernie przedkłádáli/ á tyś na
wyſłuchał. Mieyże cześć/ miey wieczną chwa
łę/ wiecznie chwalebny Boże zá to/ żeś w wie
kiey potrzebie náßey wzdychánia ſerdeczne/
rzewliwe prozby náße miłośćiwie wyſłuchał
Żeś uśmierzył y łáſkáwie pohámował gwałt
wne deßcze/ niepogody/ y ná powietrzu ſtraß
bárzo trwogi/ Żeś nas ſłońcem pożądány
rozweſelił/ y oſußył źiemię y pożytki/ ktore
śiebie wydaje (Ziemię uprágnioną/ y urodz
je zagorzáłe potrzebnym deßczem ochłodźił
odwilżył/ y ożywił.) Niechayże Oycowſkie
łáſki twojey wdźięcznymi będźiemy/ y dáro
twych dobrze á przyſtoynie używamy/ tob
wiernie ſłużymy/ y Jmię twe S. zá odebrán
dobrodźieyſtwá częſnie y wiecznie chwalimy
Amen.

POKUTNE.

LXXX.

Pierwſza.

PAnie w popędliwośći twojey nie nácieraj
n

á nas/ á w gniewie twoim nie karz nas. Zmi=
uy śie nád námi Pánie/ boć duszá nászá bárzo
st strwożona. Strzáły twe utkneły w nas/ á
ká twojá dolega nas. Niepráwośći náße
zyćisneły głowy náße/ jako brzemie ćiężkie
ćiążyły nas. Nawroć śie Pánie/ wyrwi y
drow duße náße/ wybaw nas dla miłośier=
ia twego: Abowiem w śmierći niemaß pá=
iatki o tobie/ á w grobie ktoż ćie wyznawáć y
walić będźie? Ty pod przyśięgą twierdźiß
cżyß/ yż śie nie kochaß/ áni chceß śmierći
epobożnego/ ále żeby śie odwroćił niepobo=
y od złych drog swojich á żył. Ty upádłych á
grzech záwiedźionych / jáko obłakáney o=
ieczki ßukáß/á znalazßy do owczárnie kośćio=
twojego miłe ich przywodźiß y oddawaß.
y/ pominawßy ofiáry stározakonne/ duchá
ußonego/ á sercá uniżonego y strapionego od
s wyglądaß/ y one zá ofiáre tobie miła
źięcżnie przyjmujeß. Ty ubogich w duchu/
smuconych/ spráwiedliwośći łáknących y
ágnących/ zprácowánych/ obćiążonych/ y le=
rżá w chorobie dußney potrzebujących /
ßystkich zgołá do śiebie y do pokuty ś. wzy=
iß/ y onych skutecżnie ćießyß/ rátujeß y bło=
sláwiß. Ty nákoniec w duchu y w prawdźie
bie chwalących łáskáwie przyjmujeß / y wy=
chywaß. O Oycze miłośierdźia / á Boże
elkiey poćiechy/ day że y nam nieużytecżnym
gom swym duchá skruchy/ y żalu serdecżne=
/ żebysmy z Dawidem/z Mánásessem/z Pio=
m/ z Márya Mágdálena/ z łotrem ná krzy=
wißącym/ z synem onem márnotrátnym/ z=
wnogrzeßnikiem/ y z inßymi prawdźiwie po=

kutuiącymi/ grzechy swe rozliczne ßczerze zná li/ y wyznawáli/ zá nie serdecznie żałowáli/ do ciebie się w wierze żywey y w pokucie S. przeymie náwrocili. A zátym z ßczerego nieprzebránego miłośierdźia twego / we krw drogiey Jezusá Chrystusá/ Zbáwiciela náßeg jedynego/ grzechow odpußczenia/ y o łásce twe á dźiedźictwie wiecznego żywotá w spokoyny sumnieniu upewnienia dostąpiwßy/ day/ pr śimy cię/ żebyśmy stárego człowieká / y z p żądliwośćiámi jego z śiebie złożyli/ w nowoś żywotá chodźili/ tobie we wßelkiey pobożnoś stromnośći y spráwiedliwośći po wßystkie d żywotá náßego wiernie służyli / ciebie godn chwalili / y z tobą mießkáli ná wieki wieczn Amen.

LXXXI.

Wtora.

Spowiedź/ álbo wyznánie grzechow.

My nędzni á grzeßni ludźie spowiadam się tobie Pánu Bogu wßechmogącem Oycu náßemu niebieskiemu z náßych wßystki grzechow/ ktorycheśmy się dopuśćili od młod śći náßey áż do tey godźiny: Żeśmy grzeßy jáwnie y táiemnie / przestępuiąc dźieśięcior twoie przykazánie/ ktore się w tych dwu zám ka/ żeśmy ciebie Páná Bogá swego nie miło wáli ze wßytkiego sercá swego/ ze wßystkiey d ße náßey/ y ze wßystkich śił náßych/ á bliźnieg náßego/ nie ták jáko sámych śiebie. Czeg nam serdecznie żal/ y tego się spowiádamy / inßy

uſzych grzechow/ ktoreſmy popełnili uczynkiem/ przemowieniem/ pomyślenim / ktore grzechy lepiey ty/ Panie/ wieſz na nas/ a nizeli my one pámiętáć y wyliczáć możemy. Ale nie wątpiemy nie w miłośierdźiu twoim / y prośimy ćiebie ná pomoc Páná naſzego Jezuſa Chryſtuſá/ áby śię on zá námi ráczył przyczynić do ćiebie Oycá ſwego/ ábyś nas nie ráczył ſądźić podług złośći náſzych ćięſzkich/ ále według ſwego wielkiego nie wymownego y nieſkończonego miłośierdźia. Ráczże weyrzeć ná nas ludźie grzeſzne/ ktorzy do ćiebie wolamy w nádźieię obietnice twey / y záſługi Syná twego miłego Jezuſa Chryſtuſá/ Oycże náſz/ ktory jeſteś/ ꝛc.

LXXXII.

Trzećia.

O Miłośćiwy/ łáſkáwy á dobrotliwy Oycże náſz/ tyś nam ráczył dáć on drogi dar Syná twego miłego w upominku y w przymierzu wiecznym/ y tegoś dla nas ná okrutną śmierć wydał ſpráwuiąc náſze zbáwienie/ ále my niegodni ten dar niebieſki zacny lekce poważamy/ y ćiebie Oycże náſz / y twego dobrodźieyſtwá zápomniawſzy grzechámi obrażamy: Co ná śię zeznáć muśimy / dla ktorych niegodniſmy pátrzyć w niebo ſtolice twoiey / niegodniſmy śię zwáć dźiatkámi twoimi/ bo ná ſobie więcey mamy grzechow / niżeli w morzu piaſku. A przetoż Oycże miłośierny/ Oycże Páná náſzego Jezuſa Chryſtuſá / tobie śię z grzechow náſzych wiádomych y niewiádomych ſpowiádamy/ ktore ty ſam lepiey wieſz y znaſz/ á niżeli śię ich umiemy ſpowiádáć y one wyli-

czáć. A ták/ Oycze náß łáskáwy/ prośimy ć
pokornie/ dla miłośierdźia twego / weyrzyß n
nas/ a zmiłuy śię nád námi / racz nam złoś
odpuśćić/ miłośierdziem je swoim okryć y c
nych zapomnieć Wspomni/ miły Pánie/ n
obietnice y przyśięgi twoje/ wßak ty nie poża
daß śmierći grzeßnego człowieká / ále áby śi
náwróćił do ćiebie Páná Bogá swojego praw
dźiwym sercem : Otoż śię do ćiebie náwraca
my/ z grzechow swych winnymi śię dawamy ta
bie samemu/ bo też tobie samemu grzeßnymi/
przed twymi oczyma/ ćiebie śię nie wstydáją
złość płodźimy. Bądźże miłośćiw grzecho
naßym/ tobieć jest chwałá/ á twarzy náße
záwstydzenie. Nie odrzucay nas od śiebie dl
sprosnośći grzechow naßych. Odwroć gnie
twoy od nas/ jako od dźiátek swoich. Weyrz
ná uniżenie naße/ usłyß modlitwy náße/ otwor
oczy swe/ a bądź nam miłośćiw / oświeć obli
cze swe nad kośćiołem swoim/ á racz nas obdá
rowáć Duchem twoim świętym/ aby nas rzą
dźił/ y uczył woli twojey S. Uczyńże to ni
dla nas/ bośmy tego sámi z śiebie niegodni/ á
nić tego odsłużyć nie możemy/ ále sam dla śie
bie/ y dla Syna twego Jezusá Chrystusá/ Pá
ná y Zbawićielá náßego jedynego/ ktoremu z
toba y z Duchem świętym niech będźie cześć
chwałá ná wieki wiekow/ Amen. Oycze náß
ktoryś jesteś/ etc.

LXXXIII.

Czwarta.

O Pánie/ Sędźia serc/ myśli y uczynkow
náßych przed toba / ktoryś jest wßechmo
gacy

gacy y wszytko wiedzacy/ wyznawamy/ żesmy bárzo źli á grzeszni ludźie/ ták/ że w nas nic nie máß/ żedno wielki niedostátek/ dla skáżoney nátury nászey/ ktora záwżdy grzechowi przyzwala/ á przećiwna jest twojey świętey woli/ á z tad upada w gniew twoy/ y w winę potępienia wiecznego. Przetoż ćiebie prośimy/ o miłośierny Oycże/ o łáskę y o odpuszcżenie wszystkich grzechow nászych/ dla Jezusá Chrystusá/ Syna twego miłego/ ktory zá nas ná krzyżu umárł/ y záp łáćił winę nászę/ y dosyć ucżynił sadowi twojemu/ y nas z toba w łáskę zjednocżył. Dla tákowey łaski/ o miłośierny Oycże/ nie rácż z námi wchodźić w sad twoy/ boć żaden człowiek nie będźie uspráwiedliwion przed toba/ y nie rácż policżáć grzechow nászych ku potępieniu/ ále dáruy nam Duchá swego S. ku prawdźiwemu náwroceniu y wiernemu pokutowániu/ ktorym pośileni y poćieszeni będźiemy śię tobie ze wszystkimi spráwámi nászemi podobáć. Ráczże to ucżynić dla Jezusá Chrystusá/ Syná twego miłego/ Páná y Zbáwićielá nászego/ Amen.

LXXXIV.

Piata.

ZMiłuy śię nád námi BOże według miłośierdźia twego/ á według wielkich litośći twojich zgładź niepráwośći násze. Omyi nas doskonále od niepráwośći nászych/ á od grzechu nászego ocżyść nas. Abowiem my znamy niepráwośći swoie/ a grzech nász przed námi jest záwżdy. Tobie/ tobiesmy sámemu zgrzeszyli/ y złesmy przed ocżymá twymi ucżynili. Otosmy

w nieprawośći poczęći/ á w grzechu poczęłá nas mátká nászá. Oczyść nas krwią Syná swego/ á oczyśćieni będźiemy. Omyj nas wodą żywą Duchá twego S. w słowie twojim/ á nád śnieg wybieleni będźiemy. Odwroć oblicze twoje od grzechow nászych/á zgłádź wszytkie nieprawośći násze. Serce czyste stwórz w nas/ o Boże/ á duchá prawego odnow we wnętrznośćiach nászych. Nie odrzucay nas od oblicza twego/ á Duchá swego Swiętego nie odbieray od nas. Przywroć nam rádość zbáwienia twojego/ á Duchem dobrowolnym uciesz y podeprzyj nas. O Boże/ Boże zbáwienia nászego weyrzyj ná nas á zmiłuy śię nád námi. Grzechow młodośći nászych y przestępstw nászych nie przywodź sobie ná pámięć. Bo będźieszli upátrowáć nieprawośći násze/ y ktoż śię przed tobą ostoji Pánie? nie wchodźże w sąd z námi sługámi twymi. Boć nie będźie uspráwiedliwiony przed obliczem twojim żaden żywiący. Dobrámi zbáwiennymi ozdob nas/ á badź nam miłośćiw. Przymnoż nam wiáry/ w miłośći stwirdzay/ w znájomośći twey S. pomnażay/ w szczerey pokućie w prawdźiwey pobożnośći/ świętobliwośći/ y spráwiedliwośći/ im dáley/ tym znácznie nas zápráwuy/ y áż do końcá w łásce swey/ w spokoynym sumnieniu/ y w pewney wiecznego żywotá nádźieiey miłośćiwie chowáy. Badź nam przytomny w káżdy czás potrzeby y ućisku nászego/ miły Pánie. Od głodu/ woyny/ morowego powietrza/ od wszelkich plag twych spráwiedliwych/ y od wszytkiego złego/ á nawiecey od nágłey/ nieopátrzney á rozpáczney śmierći/ y

wieczne-

wiecżnego potepienia uchoway nas z łáſki
wey/ miłośierny Boże. Wylyi ſwoje S. mi-
ośierdźie y błogoſłáwieńſtwo ná wßyſtkie
prawy y potrzeby naße/ á badź z nami teraz y
á wieki wiecżne. Vcżyńże to wßyſtko y nad
o wiecey/ niżeli my nedzne á grzeßne dźiatki
we prośić umiemy/ o Oycże náß niebieſki/ dla
Syná twego miłego/ Poyśrzednika y Zbáwi-
iela naßego jedynego Jezuſa Chryſtuſá/ w kto-
ego naświetßym Imieniu takći śie jeßcże ſer-
em y uſty náßymi duſliwie y nabożnie modli-
my/ Oycże náß/ etc.

LXXXV.

Szoſta.

WSzechmogacy á wßego miłośierdźia Bo-
że/ oto my nedzni ludźie/ á upádłe ſtwo-
rzenie twoje przed oblicżnośćia twoja upada-
my/ nie śmiejac podnieść oczu ſwych do S.
Majeſtátu twojego/ wiedzac to/ żeſmy przewi-
nili/ á ćiebie ták dobrotliwego á łáſkawego Oy-
cá rozlicżnymi grzechami náßemi ćießko obrá-
źili/ przeſtepujac uſtáwicżnie wola á przykazá-
nie twoje/ zapomniawßy y ſtrachu ſadu twoje-
go y dobrodźieyſtw niezlicżonych twojich/ do-
pußczájac ſwowolnemu ćiáłu náßemu y wßyſt-
kim zmyſłom jego każdey ſwey woli. Co ty
wßyſtko lepiey wieß y znaß ná nas/ naß wßech-
mogacy Pánie. A ták ćie pokornie prośimy/
jáko Bogá y Oycá wßego miłośierdźia/ abyś
racżył być Bogiem miłośćiwym nam nedzne-
mu ſtworzemu ſwojemu/ y odpuśćić wßyſtkie
wyſtepki náße z łáſki/ a z miłośierdźia Boſkiego
ſwego/ y dla przycżyny jedynego Syná twoje-

go/ á Páná nászego Jezusá Chrystusá/ ták já-
koś to nam záślubił y obiecał/ y dla tegoś go
nám raczył dáć/żeby z nas żaden nie zginał/ále
áby przezeń záwżdy ználazł miłośierdźie twoje
y swoje zbawienie wieczne. Potwirdźże nas
przytym Duchem swoim S. ábyśmy poznawszy
ćiebie ták wielmożnego y lutośćiwego Paná
swojego / záwżdy śie strzegli tego/ jakobyśmy
wiecey nie obrażáli Máiestatu twego S. y nie
pobudzáli na śie srogiego gniewu twojego ná
pomstę nászę. To nam wszystko racz dáć/ já-
ko Bog a Oćiec nasz/ z Synem swym y z Du-
chem S. w jednośći Bostwá wiecznie żyjacy/
Amen.

LXXXVI
Siodma.

O Wszechmogacy y wieczny Boże/ á miło-
śćiwy Oycze nász/upadamy pokornie przed
wielmożnym Májestátem twoim/ szczerże to y
bez wszego ochylánia ná śie zeznawájac/ iżeśmy
przećiwko tobie ćiężko zgrzeszyli/ y ustáwicznie
grzeszyć nie przestawamy/ ták bárzo/żeśmy tego
nigdy niegodni/ ábyśmy mieli być policzeni
miedzy dźiátki twoje. Abowiem okrom tego
iż w grzechu poczęći/ y zrodzeni jesteśmy prozni
bedac wszystkiego dobrego / á pełni wszystkiego
złego/ nád to / ná każdy dźień rozlicznym oby-
czáiem przykazánia twoje gwałćimy/nie chwa-
lac ćię podług zacnośći Májestátu twego S.
y podług Oycowskiey wielki miłośći twojey
przećiwko nam/ a bliźniego nászego według ro-
skázánia twego posługámi nászymi nie rátujac.
A ták to zeznáć muśiemy/ iżeśmy zá spráwie-
dliwym

liwym sądem twojim winni potępienia wie-
nego/ y pewnieby już z nami źle było/ kiedyby
y srogości y sprawiedliwego sądu twojego
Syn twoy namilszy śmiercią swoją sroga nie-
ył ubłagał/ w ktorym Synu twojim takeś nas
rzyiąć raczył/ że/ wszystkim złości się swych
ającym/ z wielkim oświadczeniem y upewnie-
em świętey á prawie Oycowskiey dobroći
woiey dobrowolnie zabiegasz/ nie pragnąc
mierći grzesznego człowieka/ ale raczey tego
cąc/ áby się upamiętał á żyw został. Dufa-
c tedy nałoſtawszy Oycze tey S. łasce twojey
rzed Tronem Majestatu twego S. upadamy/
rzed tobą samym opłakując grzechy nasze/ y o-
spowrzenie twoje S. przez zasługę Syná
wego miłego pokornie prosząc. Racżże wey-
źrzeć ná nas okiem miłośierdźia twojego/ nie
la nas sámych/ ktorzy nic inszego nie jesteśmy
dno z przyrodzenia synowie gniewu y grzechu
iewolnicy/ ále dla twego miłego Syná/ ktory
st nászą sprawiedliwośćią/ y poświęceniem y
dkupieniem. Prośimy śię też/ żebyś nam dá-
wał Duchá twego S. ktoryby sercá násze
rzez śię prawie jako kámienne natchnieniem
woim tak zmiękczyć raczył / áby zákon twoy
więty mogł być ná nich nápisány / á potym
rzez nas / jako przez odnowione / á prawey
wiątkości dźiatki we wszystkim żywoćie ná-
ym mogł być pełniony zá jego S. pomocą /
i twojey y Syná twego/ y Duchá S. wieczney
hwale/ z pomnożeniem kośćiołá świętego / A.

LXXXVII.

Osma.

Modlitwá

Modlitwá o odpuszczenie grzechow.

Wszechmogacy Boże/ tyś jest Bog miłośierny/ łeskáwy / dobry/ długo ćierpliwy/ nie rychły ku gniewu/ lutośćiwy nád koroniem/ hojny w miłośći/ ktory żáłujesz káżdego utrápienia. Co wszystko w nim śię pokazuie/ że ty śmierći nie chcesz grzesznego Człowieka / ale żeby śię náwroćił á żył. Dla tegoś nam długo ćierpisz / czekájac naszego uznánia y náwrocenia. Ty sam miły Pánie grzechy odpuszczasz. A ták ćię pokornie prośimy naucz nas tego/ jákobyśmy od grzechow godnie powstáć mogli. Náwroć ty nas sam do śiebie / á bedźiemy náwroceni. Vzdrow nas od grzechow nászych/ á bedźiemy uzdrowieni. Obrzez sercá násze/ á bedźiemy ćię szukáli przez prawdźiwa pokute / pomoż nam z grzechow nászych powstáć / wlej pokute w sercá násze/ szukay nas sam/ á bedźiemy ználeźieni/ ábowiemeśmy jáko owce strácone y zgubione. Omyjże nas od grzechow nászych. Odpuszcże y kaźń zá grzechy násze. Stworz w nas serce czyste Duchá twego S. nie odbieray od nas. Nie odrzucayże nas od oblicza twoiego. O miły Pánie weyrzy ná nas okiem miłośiernym/ ták jákoś weyrzał ná Magdálene pokutujaca/ ná Dáwidá zá grzechy żáłujacego/ y ná Piotrá płaczacego. Prośimy ćię nie pámietay złośći nászych/ ktorycheśmy śię dopuszczali od młodośći nászey / áż do czásu dźiśieyszego. Zmiłuy śię nád námi Pánie nász/ zmiłuy śię nád námi/ á dáruy nas łáska swoja świeta. A pokiśmy jedno żywi/ uczyń to / ábyśmy

ysmy zá grzechy nasze prawdziwie pokutowá-
/ pokuty nie odkładáli/ná śmierć się nagoto-
áli. O uczyń że to/ Boże nász/ o co cię prośi-
y. Oycze nász/ ktoryś jest w niebie. Amen.

LXXXVIII.

Dziewiota.

Dźiękowánie zá odpuszczenie grzechow.

Dźiekujemyć/ á chwalemy Imię świete
twoje/ Oycze nász niebieski/ żeś na nas łá-
twey niegodnych grzesznikow okiem miło-
erdźia swego weyrzeć miłośćiwie raczył/ y
wasz świádectwo odpusczenia grzechow ná-
ch w sumnieniu nászym z dáru twojego/ O
ánie/ upewnia nas o tym y prawdomowne
owo twoje/ pieczetuja Sakramentá święte/
czsa nas y wtymże Imieniu twym stwirdzája
udzy twoji a szafarze tajemnic Bożych. Two-
ć to świeta spráwá: Abowiem ktoż może
zechy odpusczáć/ jedno ty sam Pánie Boże
ász. Tyś z łáski swey potárgał wszystkie zwiá-
i grzechow nászych. Tyś zápámiętał niepra-
ośći nászych. Vleczyłeś wszystkie rány násze/
ybáwiełeś w Synu swoim/ á Zbáwićielu ná-
ym jedynym od záginienia wiecznego dusze na-
e/ ukoronowałeś nas zewszad obfitym miło-
erdźiem swoim. Badźże ć chwałá ná wieki/
ycze nász niebieski. O raczże to/ coś w nas
czał dobrego/ stwirdzáć y kończyć przez Du-
á twego ś. á day żebysmy po otrzymániu od-
uszczenia grzechow nászych wiecey nie grzeszy-
/ by nas potym co gorszego nie potkáło.

Spraw to/ miły Pánie/ żebyśmy sobie márn[e]
rozkoszy świátá tego zbrzydźili / grzechom n[a]
káżdy dźień umieráli/ w prawdźiwey pobożno-
śći y w spráwiedliwośći przed tobą żyli/ tobi[e]
wiernie służyli/ á żadnemu utrapieniu/ námo-
wam ludzkim przykłádom złym / zgorszeniam
rozlicznym y niebespieczeństwu / od miłośći
twojey/y od poznaney prawdy á szczerey żywo-
tá świątobliwośći odwodźić śię nigdy nie dá-
wali. A jeśliby śmy śię záś kiedy z krewkośći
y z nieobaczenia potknęli / ráczże nas też y zá[ś]
znowu miłośćiwie podźwignąć / y ná drog[ę]
swą náprowadźić/áż nas tám z łáski swey przy-
wiedźiesz/ gdźie nas doskonáłymi we wszystkim
dobrym uczynisz/ gdźie już grzechom y márno-
śćiam żadnym wiecey podlegáć nie będźiemy/
gdźie Anjołom SS. czystośćią y státeczność[ią]
podobnymi śię stawszy/ ćiebie/ Oycże nász nie-
bieski/ z Synem twoim miłym/ y z Duchem S.
chwalić będźiemy ná wieki wieczne / Amen.

PRECIWKO ZAWIEDZIE-NIU W BLEDY, Y W ZY-CIE NIEPOBOZNE.

LXXXIX.

Pierwsza.

WSzechmogący / święty y spráwiedliwy
Boże/ ktory ácz ná wszystkie w pospolito-
śći grzesżniki / osobliwie jednák ná uporne y
swawolne łá ski twey y prawdy słowá twego
S. wzgárdźićiele rozliczne plagi swe przepu-
szczáć raczysz/ podawájac je sprawiedliwym są-
dem

n krwym w umyśl opáczny y sromotnym po-
bliwośćiam serc ich/ áby czynili co nieprzy-
ji/ y dopuszczáiąc im áby chodźili zá drogá-
swymi w skutku błędow/ kłamstwá/ báłwo-
wáństwá/ nieczystośći/ zbytkow/ łakomstwá y
nych sprosnych grzechow y niesprawiedliwo-
z potępieniem ich wiecznym. Námieś jed-
k lichey gromadce ludu twego / oświádczyć
elka łáskę swą raczył. Boś nam drogę zbá-
enna oznaymił/ słowemeś nas prawdy poro-
l/ y godnymiś nas uczynił / ábysmy byli u-
snikámi dźiedźictwá świętych w świátłośći.
yrwałeś nas przytym z mocy ćiemnośći/ y
ynioſł do krolestwá Syná swego miłego/
ktorym mamy odkupienie przez krew
o / odpuszczenie grzechow według bo-
ctwá łáski jego. Zá to my cżeść y
wałę Boską świętemu Imieniowi twemu ser-
n skruszonym y usty nabożnymi oddawamy
kornie prosząc/ ábyś nas/ktorzysmy zá potár-
ieniem twoiim słowo twoie święte chętnie
zyjęli / przy twey ras poznáney y przyjętey
awdźie á nauce zbáwienney im dáley tym
ácznies utwirdzáć/ y nas od błędow/ y grze-
ow y wszelkich nieprzyiaćioł naszych mocą swą
oska przez wiárę strzedz y bronić áż do końcá
tecznie raczył. Day nam z łáski swey/ miły
ánie / żebysmy umieli y mogli rozeznáwáć
ß od prawdy/świátłość od ćiemnośći/ szczy-
ść od chytrośći/ złe od dobrego. Skroć tych
i bárzo złych/ á przybadź nam ná wybáwie-
e. Oddal od nas ludźie ná umyśle skáżone/
nas złym przykłádem y zgorszeniem żáłosnym
ujące. Nie dopuszczay kąkolem błędow/grze-

chow/

chow/złośći y przewrotnośći serc nászych pos
woć. Pottum chytre praktyki á krwáwe rá
nieprzyiaćiel twojich/áby wierni twoji w su
nienin spokoynym wolnośći prawdźiwego n
bożeństwá záżywájac w nadźiejey y w ćierp
wośći y bramy piekielne meżnie przemágá
Zmiłuy śie tez/ o Boże/ y nad tymi/ ktorzy ć
jeszcże nie znáia/ oświeć je świátłośćia Pog
now/ Pánem nászym JEzusem CHrystusem
Słowem twojim świetym/ á przywiedź ich prz
poznánie ćiebie Bogá prawdźiwego do społ
cżnośći kośćiołá twojego. Weyrzy okie
swym miłośiernym y ná te/ ktorzy chytrośći
szátáńská ułowieni/ y z drogi prawdźiwey n
błąd záwiedźieni są/ rácz ich znowu ná drog
práwą náprowádźić/ á jáko owiecżki obłąkán
do owcżárnie swey S. zgromádźić/y oddáć na
wyższemu Pásterzowi y Dozorcy dusz nászyc
JEzusowi CHrystusowi/ ktory z tobą/ y z Du
chem Swietym żyje y kroluje/ Bog błogosłá
wiony ná wieki/ Amen.

XC.

Druga.

O Oycże miłośierdźia/ á Boże wszelkiey po
ćiechy od ćiebie wszelki datek dobry y wsze
láki dar doskonáły z gory niebieski zstępuje.
Tyś nas stworzył/y w Synu swoim miłym od-
kupił/ y przez Duchá swego S. poświećił y
odrodźił ná chwałę swoję/ żebyśmy z wiáry
przez miłość skuteczney przystoynie chodźili w-
káżdym uczynku dobrym owoc przynosząc/y ro-
stac w znájomośći Bożey. Bez twey S. pomo-
cy my nędzni á grzeszni nic dobrego nierzkąc

uczy-

czynić/ále áni pomyślić nie możemy. Stworzy w nas sam/ O Boże/ serce czyste/ á Duchá prawego odnow we wnętrznośćiách nászych/ żebyśmy grzechom umárszy ná święta część y chwałę twoję pobożnie/ trzeźwie y spráwiedliwie żyli na tym świećie/ oczekawájac oney błogosłáwioney nadźieiey/ y objawienia chwały wielkiego Boga y Zbawićielá nászego IEzusá Chrystusa/ ktory przyść ma w ten czas na ostateczny sąd/ gdy się świat wszystek we złym położony na zbytki y wszelakie marnośći ... y bespiecznie rozpasze. Teć/ te się już/ czego się żal Boże/ w Chrześćiáńskie grzechy ták barzo rozmnożyły/ że o pomstę do ćiebie wołaja/ y wszystko stworzenie ná to wespoł wzdycha y wespoł boleje aż do tąd. Dla czego doznawamy gniewu twojego/ mieczá nieprzyjaćielskiego/ głodu ćiężkiego/ powietrza morowego y inszych niezliczonych a strásznych plag twoich. Umorzże sam/ Pánie/ bojáźnią twoją S. ćiáłá násze świátá y marnośći jego skłonne/ pożądliwośći násze pohamuy/ świátá tego złego obyczaje złe uskrom/ y zagrodź drogę do zbytkow wszelakich mocą Boską twoją. Spraw to/ O miły/ aby świátłość násza przed ludźmi niewiernymi/ y synomi tego świátá tak świećiłá/ aby widząc uczynki dobre y czyste w bojáźni Bożey obcowánie násze grzechow poniechawszy ćiebie po wszystek wiek swoy w świętobliwośći y spráwiedliwośći służyli/ y ćiebie chwalili Oycá nászego/ ktoryś jest w niebieśiech. O miły Pánie nie dayże nam zginąć z tym złym świátem/ wybaw nas y wszystkie wierne twoje od cieśnego y wiecznego niebespieczeństwá y strásznych

sadow twoiich/ ktorymi w gniewie twym n
ćieraß ná lekkomyślne przestępce woli twoj
S. Doznał tego on pierwßy świát/ ktoryś d
wßeteczeństwá y nieprawośći wodámi gwá
łtownymi cále zátopił. Doznáłá Sodomá
Gomorrá/ ktoreś dla zbytkow y rozpusty śiá
ka y ogniem z niebá zpalił/ y z gruntu wniwe
obroćił. Doználi náwet y Aniołowie/ ktor
meś/ gdy zgrzeßyli á nie záchowáli pierwße
stanu swego/ nie przepuśćił/ áleś ie stráćiw
do piekła podał zwiazáne łáncuchámi ćiemn
śći/ áby byli záchowáni ná sad dniá wielkieg
Záchowałeś iednák czásu potopu Noego sam
osmego káznodźieie sprawiedliwośći. Wyrw
łeś z Sodomy Lotá sprawiedliwego/ ony
niezbożnikow rozpustnym obcowániem co dźi
ćieżko ztrapionego. Záchowałeś od upad
Anioły SS. Duchy one ßláchetne w rządz
státecznie zostawáiace. Vmieß/ ty Pánie/
teraz z pokußenia pobożnych wyrywáć/ á ni
spráwiedliwych ná dźień sadny ku karániu z
chowáć. Ráczże y nas/ o Boże zbáwienia ná
ßego/ w ták wielkiem zámießániu y mnostw
błedow y grzechow w te czásy ostáteczne nád
trudne miłośćiwie záchowáć od świeckich p
żadliwośći y niezbożnośći/ od śmierći wiecz
ney á potępienia/ przez Syná twego namił
ßego Páná y Zbáwićielá náßego iedynego/ Je
zusá Chrystusá grzechu/ świátá/ śmierći y sá
mego Dyabłá Zwyćięzcę niezwyćiężonego
Oycze náß/ ktoryś etc.

O SMIERTELNOSCI.

XCI.

Pierwſza.

BOże / w ktorego ręku jeſt żywot y śmierć
kaźdego człowieká / prośimy ćię pokornie /
yże nam pokiſmy tu ná świećie żywi znájo-
ść S. ſwoję / wiárę ſtáteczną / dobre y ſpo-
ynie ſumnienie. Rządź nas Duchem twojim
. y przy twojim S. słowie zátrzymaway nas.
czáſu onego / gdy przyjdźie godźiná śmierći
ßey / bądź przy nas / broń od pokus / w wierze
awdźiwey zmacniay / ſumnienie trwożliwe o
ce twojey utwirdzay / lekkie ſkonánie day /
ße náße w ręce ſwoje przyjmi / y do onego
ecznego żywotá z łáſki twojey S. ſpokoynie
zeprowadź. Vczyńże to / o Boże Oycże náß
ebieſki / dla Syná twego miłego á Páná ná-
go Jezuſá Chryſtuſá / Amen.

X C I I.

Wtora.

WJelka łáſká twojá w tym / wielki á nie-
śmiertelny Boże / żeś człowieká ſtworzył
nieſkáźitelnośći / ale zá nieposłußeńſtwem
zo z nienawiśći dyabelſkiey śmierć weßłá ná
iat. Zácżym poſtanowiono ludźiom raz
nrzeć / á potym náſtąpi ſąd / y niemáſt nic pe-
nieyßego jáko to / że ktorzykolwiek śię ná
iat rodźimy / zás śię z świátem pożegnáć / á
zez śmierć z świátá uſtąpić muśimy. Nie
z tę śmiertelność ſłudzy twoji z słowá twoje-
obwolywáją / y do wiádomośći nam po-

trzebnie podawáią/nie raz oczy náße pátrzą
tych/nad ktorymi śmierć prawo ſwoie wykon
ka / á co tych potkało / to y nas ſądem twy
ſpráwiedliwym ſłußnie potkáć ma. O day
nam poznáć / Panie / do kończenie náße
wymiar dni naßych jáki jeſt / ábyſmy
wiedźieli / jáko długo trwáć będźiemy
tym świećie. Otoś ná dłoni wymierz
dni náße/ á wiek náß jeſt jáko nić przed tob
Záprawdę ßczerą márnośćią jeſt wßelki czł
wiek choć naduzßy/ záprawdę pomija człow
jáko ćień/ záprawdę prozno śię kłopoce/ zgr
madza á nie wie kto to pobierze. A przet
czás ten / ktorego nam jeßcze użyczaß / zda
Panie/ żebyſmy przeżyli ku świętey częśći
chwale twoiey. Odpuść z miłośierdźia ſwe
wßyſtkie grzechy náße/ y od wßelkich złośći n
ßych wybaw nas. Karánie częſne y wieczne
łáſki ſwey oddal od nas. Vſpokoi y ochło
nadroßßą záſługą Syná twego ſtrachem ſpr
wiedliwego ſądu twego zátrwożone ſumnien
náße/ ábyſmy śię pośilili pierwey niż z tąd
beydźiemy á nic będźie nas. A kiedy ná n
zákołaceß y wychodźić z tąd każeß/ day żebyſm
wyßli ochotnie z weſołą twarzą / wßyſtko n
świećie poczytáiąc ſobie zá śmieći / kwoli z
cnośći chwały wiekuiſtey. Oddal od nas p
kuſy ßatáńſkie / niechay niema przyſtępu ni
przyiáciel duſzny do dźiedźictwá twoiego. L
kaß nam twarz ſwą łaſkawą ku zbawienney p
ćieße náßey. Duße naße z ćiáłem rozdźieliwſ
prowádź w pokoiu przez uſługę Aniołow SS
do odpoczynku wiecznego / ćiáłu zás po prac
użycz ſpokoynego wytchnienia w źiemi / a n

Dźie

...źień on zmartwychwstánia powßechnego/ kiedy ...rzed ſąd twoy zgromadzone będą wßyſtkie ná... ...ody/ poſtaw nas po práwicy ſwoiey/ á przy... ...tay nam kroleſtwo zgotowáne od záłożenia ...wiátá. O nie podaway że nas z przeklętymi ...on ogień wieczny ná męki wieczne/ ále nas ...prowadź do żywotá wiecznego/ ktoryś dáć ...biecał wiernym twoiim/ ktorzy ćię miłuią/ y ...rzegą przykazań SS. twoiich. O ráczże nas ...ysłucháć/ Oycze nász namileyßy w zaſłudze ...ſkonáłey Syná twego/ Páná á Zbáwićielá ...rzyczyńce náßego jedynego/ JEzuſá CHry... ...uſá/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niech bę... ...źie cżeść y chwałá ná wieki wiekow/ Amen.

PRZY CHORYCH; Y ZA NIMI ORAZ.

Pierwſza.

WSzechmogący y miłośierny Boże/ w ktorego ręku żywot y śmierć káżdego z nas/ ...zabijaß/ ty ożywiaß/ ty w wodźiß do grobu ...z grobu wywodźiß/ jákoś to nád Krolem E...chiaßem uczynił/ gdyś mu z choroby pomogł/ ...żywotáś mu przedłużył. Prośimy ćię w Sy...u twoim miłym/ Pánie/ zmiłuy śię nád wßy...tkimi námi/ y nád tym chorym/ á zápomniá...ßy z łáſki ſwey ſrogich á ćięßkich grzechow ...ßyſtkich nas/ rzecz Pánie ſłowo/ á będźie u...drowiony y ten ſługá twoy/ áby moc y łáſkę ...wą opowiádał/ á oſtátek wieku ſwego w bo...jáźni twey S. trawił. Przeyrzáłeśli mu też ...śmierć/ day by y tę ſkromnie znośił/ á z łotrem ...nym ná krzyżu pokutuiącym łáſki y przytom...ność twey S. ſkutecznie doznáć mogł. O Pá-

nie w walney potrzebie á w ostátniey práw
toni skonania nászego nie rácz y nas czásu św
go y teraz tey zchorzáłey osoby opuszczáć. Z
trzymaway nas wszystkich Boska práwicá św
ją / z ręku nieprzyiacioł nászych wyrwi nas / c
y posilay strwożone sumnienia násze Duch
swoim S. Z ciemności błędow y grzechow w
prowádziwszy day bysmy się w świátłości s
wá twego y w znájomości twey S. zbáwie
nie pomnażáli / y z tego świátá w pokoiu z
dźili / na twym S. miłosierdźiu dowiernie
legáiąc. O Boże / Boże zbáwienia násze
spraw że to / żeby wszystkich nas / y tey zchorzá
osoby ostátnie słowá Syná twojego ná krzy
ostátnia były modlitwa / y żegnániem się z t
świátem / Oycże / w ręce twoje poruczámy d
chá nászego / odkupiłeś nas Panie Boże pr
wdźiwy. A gdźiebysmy czásu swego choro
zemdleni y zmorzeni będąc słow tych ustý w
mowić sposobnie nie mogli / day nam z łá
swey / day y temu choremu / żebysmy sercem
przeynym do ciebie wzdychać / y tobie się d
fliwie poruczáć umieli. Spraw że to dla
chwały twojey / w ktorey z Synem twym n
łym / y z Duchem S. żyjesz y krolujesz Bog b
gosławiony ná wieki / Amen.

XCIV.

Wtora.

WSzechmogący / wieczny á miłosier
Boże / ktory rozmáitymi káźniami / bicz
mi / chorobami nędznego człowieká do sie
nawracasz / nie chcąc aby miał zginąć. A t
y tego człowieká náwiedźić raczył krzy

ćieszki

eẜkim/ ábyś go y nas z nim od grzechow od=
iodł. A ták prośimy ćię nędznicy zá tym=
orym/ nie rácz go karáć według ſpráwiedli=
ośći twojey dla jego grzechow/ áni z nim=
chodź w ſąd: Abowiem nie będźie uſpráwie=
liwiony przed obliczem twojim żaden żyjący.
ẜzycz mu/ miły Pánie/ ſtátecznego umyſłu/
by ten krzyż twoy ná ćiele ſwoim ćierpliwie
nośił/ y ſkromnie wyćierpiał. Rácz go u=
broić przećiwko pokuſam ẜátáńſkim/ day mu
dobre ſumnienie/ mocną wiárę/ pewną o zbá=
wieniu nádźieję/ áby śię mogł/ zwyćiężywẜy
pokuſy dyabelſkie/ doſtáć do żywotá wiecznego.
obićć go poruczamy w nadźieję przyczyny
Syná twojego Jezuſá Chryſtuſá w twoję Bo=
ą opiekę. Bo iż jeſt chory ty go ſam uzdrow/
ſkonáły lekárzu/ mdłym jeſt/ pośilay go Du=
em twojm świętym/ ná łożu leży podnieśże
ty ſam/ grzechámi jeſt zrániony raczże go
m uzdrowić krwią nadrożẜą Syná twojego.
co jemu jeſt potrzebnego/ to wẜyſtko wyko=
y nád nim według S. woli twojey/ á zwłaẜ=
a coby było z jego zbáwieniem duẜnym/ á
wały twey Boſkiey rozmnożeniem. Boć my
ẜyſtko ná wolą twą puẜczamy/ do ćiebie ſer=
m duſlıwym y uſty zgodnymi nabożnie wołá=
c. Vczyńże to wẜyſtko/ o co ćię prośimy/
a Jezuſa Chryſtuſa Syná twego namiłẜego/
ory za grzechy tego chorego y nas wẜyſtkich u=
arł y doſyć uczynić raczył. Oycże náẜ/ etc.
men.

XCV.

Trzećia.

TYś sam jest o Boże / ktory zábijaß y ożi
wiaß/ w wodźiß do grobu y wywodźiß/ ubi
giego cżyniß y zbogacaß/ uniżaß y wywyżßaß
iż o nas wieß temu mocno wierzemy/ że pátrzy
y ná utrapienie tey zchorżáłey osoby tego pewi
jesteśmy. Posłußnić są Aniołowie święći n
niebie/ day żebyśmy y my liche stworzenie two
tobie posłußnymi byli/ ná tym przestawájąc
nie co śię nam zda/ ále co śię tobie Bogu naß
mu podoba. Miło nam bywa / kiedy nas p
ćiechami pomyślnemi obsypaß/ niechayże y n
wiedzenie twoje wdźięcznie przyjmujemy:
wßystko cżyniß ku dobremu naßemu. A iż w
dźień utrapienia náßego y bliźnych náßych/ ż
byśmy ćię wzywáli y tobie śię modlili rozkazu
jeß/ przetoß śię do ćiebie lekárzá napewnieyß
go indźiey nádźieje nie májąc w utrapien
ćięßkim chorey tey osoby dowiernie ućiekam
Odpuśćże grzechy jey y naße/ ktoreś nam y ch
robami ćięßkimi przytrzyć zwykł/ uzdrow duß
zchorzáłą/ sumnienie rozlicżnymi niepráwo
śćiami zranione ulecż/ y o łasce twey S. st
tecżnie upewnij. Dajeć śię winną z nami p
społu ze wßystkich niepráwośći swoich/ ktory
śię Pana Boga swego z krewkośći y ze złoś
kázonego swego przyrodzenia cżęsto obrażał
y ná karanie twe spráwiedliwie sobie rozlicżn
zárabiáłá. Prágnie żyć napotym w bojaźn
twey z chwałą naświętßego Imienia tweg
Bacżyßli to być z pożytkiem zbawienia jey
uzdrowże ją ty sam wßechmocnym słowe
swoim/ członki jey zbolałe ulecż/ śiły nawátl
ne utwirdź/ y z tey żałosney choroby podźw
gnij/ á do zdrowia pierwßego w rychle przy

wroc

wroć. A jesli tez twoja S. wola dłuzey te chorzáła osobe trzymáć w utrapieniu tym/ rzydayze jey tyle ćierpliwośći/ zeby krzyz na ie włozony bez utesknienia y uprzykrzenia nieść umiáłá á ćiebie Páná Bogá swego nie-ierpliwośćia swa wiecey nie obrazáłá. Tu as z nia karz/ o dobrotliwy Oycze/ jákoć śie odoba/ tylko wiecznie badz miłośćiw. Cho-oby duszney y smierći wieczney uchoway nas/ badz nam nedznym dźiatkam swym miło-ciw. Tego sobie y tey chorey osobie serdecznie insuiac/ jáko członki jednego ćiáłá/ ktore szystkie boleja/ gdy jeden z nich boleje/ prośi-y/ wysłuchay nas: A my z nia pospołu odda-yć za to powinna chwałe/ przez Páná nasze-o Jezusá Chrystusá/ ktoremu z toba/ y z Du-em S. niech bedźie cześć y chwałá na wieki/ men.

XCVI.

Trzećia.

Dźiekowánie zá usmierzenie choroby/ y zá przywrocenie do Zdrowia bliznych nászych.

Y Cośći oddamy/ miłośierny á dobrotliwy Pánie á Boze nasz/ zá wszystkie dobro-ieystwá twoie/ ktoreś nam uczynił: Nie zá-ukeś uszu swych na usilna y załośna prozbe sze. Weyrzałeś okiem swym miłośiernym a tego brata (albo śiostre) naszego zá kto-mesmy śie tobie w ćiezkim utrapieniu jego

 spo-

społecznie modlili/ á użaliwszy się zdrowia f
go nawątlonego chorobą bolesną / podałeś n
Oycowską rękę swoję/ y z łożás go/ ktore n
się uprzykrzyło / łaskáwie podźwignąć raczy
Nie záwiodł się ná tobie/ y ná swojey kto
w tobie położył nádźiejey. Wołał ná cię z n
mi pospołu/ á tyś go wysłuchał. W gorzk
śći duszę swey krzyczał jáko żoraw / szczebiot
jáko jaskołká/ stękał jáko gołębicá/ oczy swe
gorze podnośił/ á tyś go poćieszył/ przy żyw
ćie zachował y do pierwszych śił á zdrowiá sz
tecznie przywroćić raczył. Zárzućiłeś w t
swoy wszystkie grzechy jego / á duszę jego wy
wałeś z przepáśći zginienia. Abowiem n
grob wysławia ćię Pánie / áni śmierć chwa
ćię/ áni ći ktorzy w doł wstępują oczekawá
prawdy twojey. Żywy/ żywy/ ten ćię wysł
wiáć będźie/ jáko y ten z námi/ żeś go wybáwi
chwali ćię Pánie. O szczęśliwyż y błogosł
wiony człowiek ten/ ktory w tobie ufa/ á t
jest nádźieja jego/ ná wieki táki záwstydzo
nie będźie. Doznał tego káżdy z nas częst
doznała świeżo na sobie y tá osobá/ ktor
prawie od samey bramy śmierći do żyćia poż
danego powroćić ráczył. Wielkiś jest Pan
Boże nász/ y wielka jest moc twoja. Tyś je
Pánie/ ućieczka ubogiemu / ućieczka y rátu
kiem czásu ućisku. Ty odpuszczasz wszyst
nieprawośći násze / ktory uzdrawiasz wszyst
choroby násze. Ty wybawiasz od śmierći żyw
nász/ ty nas koronujesz miłośierdźiem y wiel
litośćią. Ty záiste znasz/ cośmy zá ulepienie
pámiętasz żeśmy prochem y gliną/ ále miłośie
dźie twoje od wiekow áż na wieki nád tym

ktorz

ktorzy śię ćiebie boja/ y ktorzy ſtrzega przy- mierza twego y pámietája ná przykazánia ...woie/ áby ie czynili. Do czego uczyńże y nas y ſam ſpoſobnymi miły Pánie/ pośiłay nas/ y cnoty w cnote zápráwuy Duchem twojim z- iebá/ prowadź nas w tym pielgrzymſtwie iemſkim gośćińcem ſpráwiedliwośći z chwała S. twoja/ áż nas doprowádźiſz do wiekuiſtych adośći/ ktore nam niewinna meka y śmierćia woja droga záſłużył y one w niebieſkim krole- twie zporzadźił Syn twoy miły/ Pan á Zbá- wićiel náſz jedyny/ ktory z toba/ y z Duchem S. yje y kroluje/ Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

PRZY UMIERAJACYM KTORY JESZCZE JEST PRZY BACZENIU. XCVII.

Pierwſza.

O Dobrotliwy á miłośierny Boże/ Oycze náſz niebieſki/ ktoryś ſam jeſt ućieczka y ...ka náſza/ y w káżdym ućiſku rátunkiem na- ...wnieyſzym/ poyrzy okiem ſwym miłośiernym ...a tego ſłużebniká twego (ſłużebnice) ktory w- ...dnym duchu á w prawdźie y uſtyjednymi zná- ...i ćiebie chwalił/ á badź mu w tey jego/ ile ba- ...yć możemy/ oſtátniey potrzebie przytomnym. ...ayże mu/ miły Pánie/ jeſli juž nie można dla ...codmiennego dekretu twego/ áby tu dłużey ...ł z námi/ żeby tobie we wſzyſtkim poſłuſznym ...edac/ cokolwiek náń włożyſz ćierpliwie znośił/ wſzytko meżnie przezwyćiężał. Ulżyi boleśći/

 áko-

á koniec prętki uczyń z łáski swey utrápieniu je-
go. Załći nam serdecznie/ że go z námi rozła-
czasz/ żal nam y tych nie mniey/ ktore prze
śmierć jego záſmućić y osieroćić chcesz / ále m
y oni/ jákosmy powinni/ cále w tey mierze po
legamy ná wolnowładnym zdániu y rozrządze
niu twoim Boſkim/ wola swa pod twoję Swię
ta wola dowiernie poddawájąć. Zmiłuyże się
nád námi/ zmiłuy się y nád tym w służbie two
iey miłym towárzyszem náſzym/ ktory już doko
nywa/ y przed twoy się Swięty Máiestat stá
wić gotuje. Zátop w morzu zápamiętáni
twojego wſzystkie przestępstwa jego / a krwi
nadrożſzą Syná twego miłego oczyść y omyj g
od wſzystkich grzechow jego/ żeby mu przed sa
dem twym spráwiedliwym nie ſzkodźiły no wi
ki. Cieſz go y utwirdzay Duch m S. twoim
ktory dopomaga krewkośćiam náſzym y prz
czynia się zá námi wzdychániem niewymow
nym / żeby to czuł/ żeś ty jest/ y będźieſz
końcá Oycem jego łáskáwym y miłośiernym
Przymnażay mu prawdźiwey wiáry/moc sw
ję w niemocy y w słabośći jego potężnie wyk
nywáy. Sam ty walcz za nim przećiw ch
trym y jádowitym pokusiam ſzatáńskim / kto
nawięcey w tákim rożie następowáć zwykły
wierne chwalce twoje. O BOże / Boże zb
wienia náſzego/ utwirdźże go ty sam w sumn
niu dobrym / y o łasce twey á odźiedźiczen
wiecznego żywotá w niewatpliwey nádzie
upewnij. Day mu skonanie lekkie/ łostne
kończenie y spokojne wytchnienie. Przyjm
duſzę jego w ręce twoje Boſkie / á rácz mu
dochowáć áż do oney błogosłáwioney nádźie
y obje

objáwienia chwały wielkiego Bogá y Zbáwićielá naszego Jezusá Chrystusá/ ktory przemieni w ondźień ćiáło násze podłe/ áby śię podobne było chwalebnemu ćiáłu jego / według skutecżney mocy/ktora też wszystkie rzeczy sobie podbić może. O wysłuchayże nas za nim goraco śię modlacych/ Oycże namiłośierniejszy: Wysłuchay Syna twego miłego/ á naszego jedynego Zbáwićiela y poyśrzedniká / ktory śiedząc na prawicy twojey za nim śię y za wszystkimi námi przyczynia. Badź nam y temu chwalcy twojemu Oycem miłośiernym dla przelánia krwie drogiey/ á gorzkiey męki y śmierći Syná twojego iednorodzonego. Z ta ufnośćia poruczamy już wiecżney łásce á miłośierdźiu twojemu tego sługe brátá naszego (álbo śiostre) podlac śię tobie ta modlitwa/ ktorey nas sam Jezus Chrystus/ Pan y Zbáwićiel nász náuczył/ y modlić śię nam ták roskazał: Oycże nász/ ktoryś jest/ etc.

Łaská twojá o Pánie Jezu Chryste/ miłość twojá o Oycże nász niebieski/ społecżność á poćiecha twá o Duchu ś. niech będźie z námi wszystkimi/ á osobliwie z tym sługa twoim chorym/ od tad/ áż ná wieki wiekow/ Amen.

XCVIII.

Wtora.

WSzechmogacy/ dobrotliwy Boże/ w ktorego ręku zdrowie y chorobá/śmierć y żywot nász/ prośimy ćię/ racżże okiem miłośierdźia swego ná człowieká tego zchorzáłego weyrzeć/ á wszystkie grzechy iego odpuśćiwszy ná duszy y ná ćiele poćiecha iego być. Niech ostá=

rá niewinney męki Syná twego miłego zapłá
tą zá grzechy jego będźie. W imię bowiem j
go ochrzczony/ y krwią jego drogą oczyśćion
jeſt. Ratuy go/ Pánie/ w tey potrzebie n
pilnieyßey / á mąk y boleśći jego rácz ſkróci
Oddal pokuſy nieprzyjaćielá dußnego / á
ſumnieniem jego nie trwożył. Day mu zw
ćięſtwo nád ßatánem/ y nád wßyſtkimi chytr
mi y złośliwymi záſadzkámi jego. Pokaż n
łáſkáwą twarz ſwoję. Ześli Aniołá tweg
ktoryby go ßczęśliwie záprowádźił do ony
przybytkow wiecznych/ á w dźień on oſtátecz
czáſu zmartwychwſtánia powßechnego poſtá
go po práwicy ſwojey/ y day mu uſłyßeć on p
ćießny głos: Podźćie błogoſłáwieni/ odźie
źiczćie Krolestwo wam zgotowáne od zało
nia świátá. Day mu to z łáſki ſwey/ y nam
wßyſtkim wiernym twoim/ Oycże/ Synu/ D
chu S. Boże pożegnány y błogoſłáwiony
wieki/ Amen.

Pánie Jezu Chryſte przyjmi Duchá jego
ręce twoje/ Amen.

XCIX.

Trżećia.

Przy ſkonániu tego/ ktory j nie będąc przybaczeniu umiera.

O Zrzodło żywotá docżeſnego y wieczne Boże Oycże náß niebieſki/ prośimy pokornie zá tym ſługą twym (álbo ſłużebni już śię w drogę wßelkiego ćiáłá bioracy bądźże mu ſam wozem y przewodnikiem

ſłáw

ſáwym do onego odpoczynienia wiecznego. A
ż już do ciebie usty swymi záwołáć/ oczu swych
ku niebu podnieść / nas usżymá słyßeć/ y rąk
swych ku tobie wynośić prze śmiertelną śiłę nie
może/ otoż my zdrowßy zá nim duſliwie prośi-
ny opiekay śię dußą jego/ á oney jeßcze w ciele
ojującey pośiłku y czerſtwośći dodaway/ o
łásce twey/ y grzechow odpußczeniu/ w zasłudze
rzelania krwie drogiey Syná twojego/ á Zbá-
wićielá náßego jedynego/ Jezusá Chrystusá/ o-
ę upewni/ przećiw wßystkim ßátáńſkim poku-
am uzbroy/ á ták już w sumnieniu o łásce twey
bespieczonym w pokoju do pokojow niebieskich
iłośćiwie przeprowadź. Nie pátrz ná to/
ycże nalutośćiwßy/ w jákim kßtałćie teraz u-
iera/ ále ná to/ jáko z wiáry prawdźiwey w-
pjaźni twojey/ przed tobą záwße żyć usiło-
ał/ y jákoć śię przez wßystek wiek swoy/ áż y
tey chorobie część y gorliwie oddawał. O
Boże miłośierdźia/ Boże zbáwienia náßego/ á
ycże wßelkiey poćiechy/ jeſliby y nam álbo
oremu z nas przyßło tákże czásu swego bez
cżenia dni żyćia náßego dokończyć/ nie rácz-
nas/ pokornie ćię prośimy/ opußczáć: Du-
náßę/ ktoręć y teraz wczás cáłeć je raz po-
pieśćiwßy oddawámy/ przyjmi w osobną o
ekę twoję Boską. Niech śię nam stánie we-
e wiáry náßey. Zmiłuy śię nád námi Pá-
e/ á bądź nam/ y temu z śmierćią śię już
edzącemu słudze twojemu miłośćiw. Mi-
sierdźie twoje niech będźie nád nim/ y nád
mi/ jákośmy w tobie nádźieję mieli. W to-
/ Pánie/ nádźieję swą pokłádamy/ niechayże
wieki pohańbieni nie będźiemy. Zbaw lud

 twoy/

twoy / uwolni z tych żáłosnych boleśći y te[...] chorego / y wprowádź szczęśliwie do niesk[o]ńcz[...] nych rádośći Krolestwá niebieskiego / gdźie t[...] Oycze nasz / z Synem twym miłym / y z Duche[m] S. żyjesz y krolujesz / Bog w Troycy S. jed[...] ny y błogosłáwiony ná wieki / Amen.

PO SKONANIU, Y PRZY POGRZEBIE.

C.

Pierwsza.

O Wszechmogący á dobrotliwy Boże / B[...] że miłośierdźia á Oycze wszelkich pociech[...] ty w ręku swoich masz żywot y śmierć káżde[...] człowieká / ty z woli / y przeyrzenia / y rozrz[...] dzenia twojego Bożkiego z tego świátá uprz[...] tasz kogo / kiedy / y jáko chcesz. A przetoż to[...] sámemu serdecznie dźiękujemy / iżeś y tego s[...] gę swego z boleśći ćiężkich uwolnił / á z te[...] pádołu płáczu do onych wiecznych rádośći / [...] wesela niesk[o]ńczonego w pokoju przeprowádź[...] raczył. W ćiebie Bogá swojego prawdźiw[...] wierzył / w tobie sámym zbáwienną nádźie[...] pokłádał / tobie się sámemu nabożnie oddawa[...] tobie nawet sámemu przez wszytek wiek sw[...] podług nawyższey możnośći swojey gorliw[...] służył. Mocno tedy wierzemy / żeś podł[...] SS. obietnic twoich duszy jego miłośćiw / á [...] go w on ostáteczny dźień sądu twojego z proch[...] źiemie od umárłych skutecznie wzbudźisz nic n[...] wątpimy. Smierć tego sługi twego / day że[...] y nam była ku zbáwienney przestrodze y zb[...] dowániu / miły Pánie / náucz nas poznáć d[...]

kończenie násze y wymiar dni nászych / ktorego
nikt przestąpić nie może. Odpuść nam grze-
chy / y oczyść nas z plugástwá wszystkich nie-
práwośći nászych. Oblecz nas w szátę niewin-
nośći y spráwiedliwośći JEzusá CHrystusá /
Syná twojego á Zbawićielá nászego / á nákryi
nia wszytkie niedostátki násze. W wierze praw-
dziwey / w miłośći nie obłudney / w státeczney
ierpliwośći y w nádziejey żywotá wiecznego
pewney im daley tym znáczniey nas umá-
niay. Przygotuy nas ty sam przez Duchá
wego S. ná tę drogę wszystkim nam spráwie-
liwym sądem twym náznáczona / y prowádź
as przez to morze niebespieczne / á staw szczęś-
wie u portu żywotá wiecznego. Bądź przy
as w ostátniey potrzebie nászey / ábyśmy się
rzez śmierć / ktora jest ostátnim nieprzyjaćie-
m nászym / mężnie przebić / y wszystkie pokusy
abelskie szczęśliwie zwyciężyć mogli. Poyrzy
kiem swym miłośiernym y ná wszystkie utra-
one / á osobliwie ná świeżo zásmucone śmier-
a tey osoby zmárłey. Bądź Pánie chorych
kárzem / smutnych poćiecha / upádłych podpo-
/ prácujących pomoca / Oycem śirot / wdow
iekunem / ukrzywdzonych spráwiedliwośćia /
eźniow niewinnych wybáwieniem / podro-
ych obrona / konájących á z tym świátem się
stawájących poćiecha y przewodnikiem do
ściech niebieskich miłośćiwym / Boże Oycze /
ynu / y Duchu S. Boże nász w Troycy S.
yny / zmiłuy się nád nami / á wysłuchay nas /
men.

CI.

Wtora.

WSzechmogący/ miłośierny/ nieśmiertel-
ny Boże/ jedyny żywych y umárłych P-
nie/ dźiękujemyć serdecznie zá wszystkie niew-
liczone dobrodźieystwá twoje / á osobliwie
tożeś tę pobożną osobę/ á wiernego sługebn-
ká (sługebnicę) swego w prawdźiwey Chrz-
śćiáńskiey wierze / w uprzeymey pobożnośc-
w gorliwym Imienia twego S. wzywániu /
w pewney żywotá wiecznego nádźiejey z te-
mizernego świátá do swey S. chwały pow-
łáć dobrotliwie raczył. Bądźże y nam nędzny-
pielgrzymom źiemskim miłośćiw/ pokornie ć-
Oycze nász nałutośćiwszy/ prośimy/ odpu-
złośći násze/á grzechow młodośći nászey y pr-
stępstwá nászego nie przywodź sobie ná pámi-
Rządź nas Duchem twym S. á słowem zb-
wienney prawdy twey skutecznie nas odradz-
Day ábyśmy śię odrzekszy niepobożnośći
świeckich pożądliwośći trzeźwie/ y spráwied-
wie/ y pobożnie żyli/ y tobie wiernymi byli
do śmierći. Racz też wszystkie utrapione człe-
ki swe/á miánowićie śmierćią tey osoby zásm-
cone y ośierocone łáskáwie ćieszyć / rátowá-
bronić / y onych w opiece á opátrznośći sw-
Oycowskiey áż do skończenia wieku ich mi-
śiernie chowáć. A kiedy przyidźie ostát-
śmierći nászey godźiná w żywey wierze / w
sce swey/ w sumnieniu spokoynym / w zwyć-
stwie wszystkich szátáńskich pokus pożądánym
w státecznym o grzechow nászych odpuszczeni-
ćiáłá zmartwychwstániu y żywoćie wieczn-

upewni-

pewnieniu racz nas/ y wßytkie wierne swe/ z-
ego pádołu płaczu do onych nieskończonych po-
ciech y rádośći krolestwá niebieskiego ßcżeśli-
wie przeprowádźić/ przez JEzusá CHrystusá
Syná twojego miłego/ Pośrzedniká y Zbá-
wićielá nászego jedynego/ w ktorego naświet-
ym Imieniu ták śie jeßcże sercem dusliwym
nabożnie modlmy/ Oycże nász/ ktoryś etc.

CII.

Trzećia.

Przy Pogrzebie Przełożonych Kośćiołá Bożego.

O wßechmocny Boże nasz/ ktory chorym do zdrowia/ a konájącym do żywotá łáská-wie dopomogáć raczyß/ wielbimy naświetße Imie twoje zá wßytko cokolwiek ná nas sprá-wiedliwym sądem twym zá złośći náße dopu-sżáć raczyß/ á osobliwie teraz y zá to/ żeś nam wielkiego y pobożnego w domu twym mężá/ chwale twey y nam pożytecżnego podług swe-go Boskiego upodobánia odebráć raczył. Zna-my to/ o Boże nász/ żeś nas godnie/ z wielu miar/ tákowa plagą náwiedźił. Zárobiliśmy ná to/ nie umiejąc wdźięcżni być tego/ cośmy łásti twey mieli/ y dopiero to uważamy/ kie-dyś nas klenotu tákiego pozbawił. Prośimy jednák pokornie/ miłośierni Oycże/ á Boże wßelkiey poćiechy/ uśmierz gniew twoy sprá-wiedliwy/ á zmiłuy śie nád nami/ bądź miło-śćiw niepráwośćiam nászym/ á grzechow ná-ßych wiecey nie wspominay. A ná mieysce tych/ ktore z swey S. woli odbierasz/ użycżże nam

ludźi

ludźi poważnych/ uczonych/ gorliwych/ czuły
wiernych / roſtropnych / przykładnych y bog
boynych/ ktorzyby oſobliwymi dárámi twoji
ozdobieni chwałe twą S. goraco pomnażái
kośćioł twoy umiejętnie budowáć / błedy
grzechy potężnie burzyć / prawdy dowodn
bronić/ zbytki y wßelkie świata tego márnoś
poważnie gánić/ zaſmuconych przeráźliwie ći
ßyć/ á do pobożnośći oſobliwie/ y pilnego cn
SS. przykazań twojich przeſtrzegánia zdr
wa náuka y żywotem świętobliwym ßczęśl
wie wßyſtkich przywodźić mogli. Łácnoć t
bie / Boże náß / wßyſtko. Bo wieß y moż
wßyſtko. O twáć święta chwałe/ y o zbáwi
nie wiela drogo kupionych owieczek twy
idźie/ zmiłuyże śie nád námi/ á wyſłuchay na
Vżal śie Zboru twego ośieroćiáłego / ut
nas w ſerdecznym płoczu náßym / á ſmęt
nadarodź wrychle poćiecha pożądana. A tych
ktoreś przełożył nad ludem twym w dom
twojim/ w dobrym zdrowiu w długo-fortunn
látá choway / dárow im ſwych potrzebny
przymnażay / ogniem niebieſkim im daley tw
bárźiey ich zápałay/ błogoſłáwieńſtwem ſwy
hoynym w prácách wezwánia ich wſpieray/
w opiece á opátrznośći twey Boſkiey ony
zawße dobrotliwie zátrzymaway. Bądź ła
ſka twa przytomnym y inßym wßyſtkim ſłuże
bnikom twym pomocy twey potrzebujacym
ćierpliwie oczekawajacym. Chorych uzdrow
ſmętnych poćieß / utrapionych rátuy / podro
żnych bądź ſtrożem/ wdow y śierot opiekunem
konajacych y z tym świátem śie rozſtawája
cych do poćiech wiecznego żywota przewodni

iem miłościwym. A to wszystko racz uczynić
la drogiey zasługi / y przyczyny doskonaley
Pośrzednika y Zbawiciela naszego iedynego/
JEzusa CHrystusa / w ktorego naświętszym
imieniu tak się jeszcze sercem dufliwym na-
bożnie modlimy : Oycze nasz/ktoryś/ etc.

CIII.

Czwarta.

Przy Pogrzebie Chwalce Bo-żego/ ktory zszedł śmiercią nagłą z tego świata.

O głębokiś w bogáctwo/w moc y w mądrość/
nieśmiertelny Boże / Oycze nasz niebieski/
ako są niewybadáne sądy twoje? y niedośći-
nione drogi twoje? ty nie tylko w udźieleniu/
le y wodbieraniu roznych darow swych podług
wego S. upodobania swobodnie sobie / jako
e wszem wolnowładny Pan/ poczynać ra-
ysz. Nikomu y namnieyszey krzywdy nie czy-
isz. Spráwiedliwyś ty panie/ y sprawiedli-
e sądy twoje. Zaczym y w śmierći chwal-
ow twych nagłey y niespodźianey nikt się z to-
a słusznie sprzeczáć y sądom twym przyganiáć
ie może/ czemu tak czyniś? y my teraz z bo-
źnia/ ze drżeniem rak twoiich Boskich spráwę
śmierći nader prętkiey tey zmarłey osoby
znawamy/ y one z powinną wdzięcznośćią y
pokorą serdeczną chętnie przyimujemy. Wie-
y to bowiem z świętych obietnic twoiich/ y
tym niewątpliwie upewnieni iesteśmy / iż
łowiek spráwiedliwy/ choćby nagłą śmierćią
chwycony był / w wiecznym ochłodzeniu be-
dźie/

dźie / á łż ćiebie miłujacym / á wiára żywo
czyſtym ſumnieniem ozdobionym / y przygi
żáłoſne / á z gołá wßyſtkie utrapienia do p
magają ku dobremu / áni ich od miłośći tw
ktora nam jeſt vokazána w CHryſtuśie JE
śie Pánu náßym / nic odłaczyć nie może cz
wiecznymi. Łáſkę zajſte / y miłośierdźie u
łowánym / wybránym / świętym / ſwoim y w t
pokázujeß / gdy ich miedzy grzeßnikami żyjac
pretko / jákoby w okámgnieniu / z pośrzo
niepráwośći do śiebie przenośiß / áby złość
odmieniłá umyſłu ich / albo chytrość nie oſ
káłá duße ich. Zá wßytko niechayże Imię t
S. pochwalone będźie / od tad aż ná wieki.
gdy y my nędznicy kreſu dni żyćia náßego
mierzonego / ktorego nikt przeſkoczyć nie mo
dobieżemy / jákoßkolwiek ći śię podobáć bed
Oycże náß miły / wyprowádźić nas z świát
lubo to uprzedźi śmierć náße chorobá dług
lubo krotßa / lubo żadna / wßytkoſmy to przy
chętnie gotowi / byleś nas dobrym á ſpokoyn
ſumnieniem obdárzywßy z łáſki ſwey nig
nie wypußczał / y nas w ſądźie ſwym ſpráw
dliwym wiecznie nie karał. O Boże wßek
łáſki wſpomoż / á rátuy nas / day byſmy w wi
że prawdźiwey / w miłośći nieobłudney / y w n
dźiejey żywotá wiecznego pewney przed t
ták pobożnie y świętobliwie przez wßyſtek w
náß żyli / y tobie ſłużyli / żeby nam śmierć nig
nie byłá ſtráßna y nieſpodźiewána. A zoſob
modlimyć śię y zá tymi / ktoreś tą śmierć
świeżą tego ſługi twego wielce záſmućił / r
ich ſam poćießyć / y nas z nimi łáſkawie bron
rátowáć / błogoſłowić przez / y dla Páná n

ßeg

-ego JEzusá CHrystusá/ ktoremu z tobą/ y z
Duchem S. niech będźie chwałá ná wieki / A.

CIV.

Piąta.

Przy Pogrzebie Dźiatek.

DZiękujemyć nabożnie/wszechmogący/wieczny á nieśmiertelny Boże/żeś y to Dźie-
-ciątko/ jáko práwy członek kośćiołá twojego/
tego mizernego świátá w prawdźiwym odro-
-dzeniu y odnowieniu Chrztu S. wźiąć raczył
pokoju do żywotá wiecznego. Ták jákoś nas
słowie swoim upewnić ráczył/ iż tákich jest
-olestwo niebieskie. Dayże y nam / pokornie
-ey naświętszey miłośći prośimy / żyć ná
-wiećie w niewinnośći dźiátek máłych/y w tey
z nędze á z kłopotow źiemskich zchodźić do ni-
-y nieskończonych poćiech á rádośći wieczne-
-żywota. Spraw y to z łáski swey/ żeby po-
-stáłe dźiátki wiernych twych z młodośći lat
-oich ná ćiebie Stworzyćielá swego pámię-
-tały/á záchowując śię podług twego S. słowá
-raz od dźiećińśtwá swojego járzmo twe ná
-e chętnie bráły. Vczyń też osobliwey lutośći
-ey nád dźiećinęy tey zmárłey Rodźicámi y
-okrewnymi/ racz ich w żalu y w płáczu ser-
-cznym utulić/ á odebránie dźiećięćiá miłego
-odgrodźić długośćią lat / hoynym błogosłá-
-weństwem / y inszymi podług twey S. woli
-ćiechámi doczesnymi y wiecznymi. Vczyńże
/ miłośierny Oycze / dla Syná twego miłe-
/ JEzusá CHrystusá/ przez ktorego do ćie-
-wołamy/ Oycze nász / ktoryś jest/ etc.

CV.
O Sądźie Páńskim ostáte cznym.

O Spráwiedliwy / á wiecznie kroluiá
Sędźio żywych y zmártych/ Pánie IE
CHryste/Boże prawdźiwy/Zbáwićielu y prz
czyńco nasz iedyny/ pokornie ćię prośimy/ gi
przydźiesz w obłokách niebieskich z mocą y
chwałą swą wielką/ z tyśiącámi świętych sw
ich/ y uśiedźiesz ná stolicy wielmożnośći sw
iey/ ábyś czynił sąd/ y gromił wszystkie z my
śli/ z mow/ y z uczynkow niezbożnych/ áby kóż
odniesł co czynił w ćiele / według tego co czy
nił/ lub dobre/ lub złe/ nie raczże z námi wch
dźić w sąd sługámi twoimi: Abowiem nie b
dźie uspráwiedliwiony przed obliczem twoi
żaden żyiący. Bądź miłośćiw niepráwośćia
nászym / á grzechow nászych nie wspomina
więcey/ raczey według miłośierdźia twego
bendź się z námi dla dobroći twoiey / Páni
Bo będźieszli niepráwośći upátrowáł/ Pán
ktosz się ná sądźie twym zostoi / kto zbáwi
ny będźie? W ćiebieć iest miłośierdźie/ odp
szczenie y obfite odkupienie wszystkich niepr
wośći nászych. O Sędźio miłośierny/przed tw
im strásznym sądem poki nás śmierć nie za
dźie/raczże nas uspráwiedliwić niewinney m
ki y śmierći swoiey zasługą y dosyć uczyni
niem/ odpuśćić grzechy násze/ wszákeś zá nie u
márł/omyi ie krwią swoią drogą. Twarz sw
surową odwroć od nas/á zmiłuy się nád nam
Zetłum niepráwośći násze / y wrzuć w głębo
kość morską wszystkie grzechy násze. Pokasz si
prawdo

rawdomownym y miłośiernym / jákoś przy-
iagł nam y Oycom nászym odc dni dawnych.
Przygotuy nas ty sam ná on dźień sadu twoje-
o w tey S. znájomośći/ w wierze prawdźiwey/
miłośći ſkuteczney / w pobożney świetobli-
ośći/ w modlitwách gorliwych/ y w nádźiejey
erpliwey pośiłájac nas przez Duchá ſwego
S. we wſzelkiey dobrey ſpráwie. Niech záwſze
otrzyk traby Bożey / á głoś Archanielſki
grzmi w uſzach y ſercach náſzych: wſtańćie u-
márli/ á podźćie ná ſad Bogá żywego. A czá-
ſadu twego oſtátecznego / poſtawże nas /
ogi Zbawićielu náſz/ po práwicy ſwojey/ u-
ay nas zá ſyny y corki ſwoje y zá własne
iedźice wiecznego żywotá. Day nam uſły-
ć on wdźięczny głos twoy / ktorym záwołaſz
ſzytkich wybránych ſwoich: Podźćie błogo-
awieni Oyca mojego/ odźiedźiczćie kroleſtwo
am zgotowáne od záłożenia świátá. Racz-
to uczynić dla przelánia krwie twojey dro-
ey / ktoraś chwalcom ſwym niebo záſłużył.
obie z Oycem niebieſkim/ y z Duchem S. niech
dźie cześć y chwała teraz/ y áż ná wieki/ Amen.

POSPOLITE POTREBY KOSCIOLA BOZEGO.

CVI.

Pierwſza.

Wſzechmogacy / wieczny á miłośierny Boże / Oycze náſz niebieſki / dźiękujemy ey náświętſzey miłośći zá wſzyſtkie dáry y dobrodźieyſtwá twoje duſzne y ćieleſne / zá az/ obrone y opátrzność twoje święta. A náde-

nádewszystko wielbimy Imie twoje zá to/
nas wywiodszy z błedow y ćieszkiey niewoli
tichrystusowey do prawdźiwey znájom
Syná twego miłego / Páná nászego JEz
CHrystusá przez słowo twoie S. powołáć
do kośćiołá swego przyłaczyć raczył. A
znáć muśimy / żesmy tey łáski twoiey ni
dni dla grzechow nászych / ktorymi ná k
dźień Máiestat twoy S. obrażamy/wszakż
pokornie prośimy/ miłuśćiwszy Oycze/
nam grzechy násze dla zásługi y przyczyny
ná twego / Páná nászego JEzusá Chrys
odpuśćić/ á przytym nas przez Duchá tw
S. ku umartwieniu żadz ćiáłá nászego y no
śći żywotá pobudźić y odrodźić raczył. B
miłośierny Oycze / kośćiolowi twojemu
y obrona twoja S. záwsze przytomny.
sterzom y náuczyćielom prawdźiwym dá
Duchá twego S. użyczay / y one w pra
dobrych pośilai. Dobrodźieie kośćiołá
iego y wszystkie wierne Chrześćiány błogo
y w prawdźie twey záchoway. Krolestw Ch
śćiáńskich/ á zwłaszcza tey cáłey Oyczyzny
szey racz być miłośiernym obronca. K
Páná nászego z przezacnym Domem y J
iego rządź łaska y Duchem swym S. Insz
krolestwá / Xiestwá / Páństwá z ich Pa
Rządcámi ktorzy słowu twojemu mieysc
twoja/ racz w opiece twey chowáć / y błog
wieństwá im y spráwam ich wszystkim użyc
Użycz nam też pokoju y powietrza zdrow
zachoway nas od głodu / woiny y miecza
przyiaćielskiego. Day wszytkim nam b
prawdźiwa twoie / obłądzonym náwroc
mdły

dkym w wierże pośilenie/ ubogim rátunek/
orym uzdrowienie/ więźniom wyzwolenie/
ćiśnionym wybáwienie/ y od ćiebie náwie-
onym ćierpliwość y wiárę niezwyćiężona.
Wßystkie sprawy náße racz błogosłáwić / á
ucha twojego S. nie racz od nas odeymo-
áć. Day nam y to/Oycze náß miły/ ábysmy
wße z słuchánia słowá twojego to sobie ro-
myśláć mogli/ coby było z chwałą Imienia
ego S. z pomnożeniem słábey wiáry náßey/
pożądána nápráwa spraw y żywotá naße-
. A to wßystko racz uczynić dla Syná swe-
miłego/ Páná y Zbáwićielá náßego Jezusá
rystusá/ ktory z tobą/ y z Duchem S. żyje y
luje Bog náß jedyny błogosłáwiony ná wie-
Amen.

C V II.

Druga.

O Pánie Boże wßechmogący/miłośierny á dobrotliwy Oycze náß niebieski/ dźiękuje-
ć sercem skruszonym y uniżonym przez jedy-
go Syná twego/Páná y Zbáwićielá náßego
zusa Chrystusá zá wielkie y nieogárnione dá-
y dobrodźieystwá twoje/żeś nas nawyobra-
ie y podobieństwo swoje stworzył/ y utraco-
obraz swoy w Synu swoim namilßym nam
wrocił/ przez ktoregoś nas tez z wieczney
ierći y potępienia/ śmierćią jego ná krzyżu
gą wybawił/ y oczyśćienie náße krwią jego
gą przez Duchá swego S. w nas zápieczę-
wał/ y tych czásow ostatecznych nádroższym
rbem słowá twego S. obdarowáł/ y do słu-
nia jego w pokoju nas zgromadzáć raczyß.
Chwa-

Chwalimy przytym chwalebne Imię twoje
obronę y opatrzność twoję Oycowſką / kto
uſtáwicznie z twey świętey dobrotliwośći n
ſobą doznawamy : doználiſmy y tey nocy pr
ßłey/ y już dniá tego dźiśieyßego. Proſi
ćie pokornie/ jáko Bogá y Oycá namiłośi
nieyßego/ áby ś do końcá tę łáſkę ſwoję Oyco
ſką nád námi pokázowáć raczył/ złośći náß
rozlicznych przepomniał/ y Duchem ſwoim
nas odrodźił/ abyſmy od tąd w świętobliwo
y w ſpráwiedliwośći żyli przed tobą y wßyſt
mi ludźmi ku chwale twojey świętey. Sło
ſwoje S. racz wkorzenić w ſercá náße Duch
ſwoim S. Od nieprzyjáćioł náßych dußn
y ćieleſnych rácz nas záwße bronić. Potr
bámi ćiáłu naßemu należącymi / ile znaß
z chwałą twoją S. y zbawieniem naßym / r
nas miłośćiwie opatrowáć. Kośćioła ſwe
na tym/ y na wßelkim mieyſcu będącego / r
być záwżdy obrońcą y pomnożeniem. Oyczyz
naßey miłey rácz łáſkáwie bronić od miec
nieprzyjáćielſkiego / powietrza morowego/
gnia ßkodliwego/głodu ćiężkiego y nießczęśći
wßelakiego. Krola Paná naßego y cały n
jáśnieyßy dom jego/ Senatory y Hetmá
Pánſtwa tego / y przełożonych / każdego /
oſobliwie tutecznego mieyſcá/ Patrony y d
brodźieje kośćioła twojego racz że ty ſam Duc
ſwoim S. rządźić/ w zdrowiu dobrym/ w łá
ſwey y w zbawienney słowá twego znajomoś
onych chowáć y w potrzebach wßelakich hojn
błogosłáwić. Vchoway ich grzechu / nießcz
śćia y wßeláḱich na dußy y na ćiele żáłoſny
przygod przez wßyſtek czas żywotá ich. N

ápominay też / Oycze dobrotliwy / bráći y
iostr náſzych w jednychże Duchu z námi ćiebie
zodnie chwalacych/ á od ćiebie rozmáićie ná-
iedzonych / racz być chorych lekarzem / ſmet-
ych poćiecha / utrápionych ratunkiem / wie-
niow Chrześćiańſkich z niewoli nieprzyiaćiel-
iey wybawienicm/ podrożnych ſtrożem/ wdow
śirot opiekunem / niepłodnych dla chwáły
mienia twego z łáſki twey rozmnożeniem / á
rzemienuych z błogosłáwińſtwem twoim ſzcze-
iwym rozwiazaniem. To wſzyſtko raczże u-
ynić y nam dáć z łaſki y z miłośierdźiá ſwoje-
o dla jedynego Syná twojego/ Paná y Zba-
ićielá naſzego Jezuſa Chriſtuſa/ ktory z toba
z Duchem S. żyje kroluje na wieki wiekow/
men.

CVIII.
Trżećia.

WSzechomogacy/ wiecżny á w miłośier-
dźie nieprzebrány Boże á Oycze náſz /
oryś nam to roſkázał/ ábyſmyćie wućiſkách
áſzych wzywáli/ y nas z nich wyrywać obiecu-
ś/ á za to od nas nie potrzebujeſz jedno wiel-
enia Jmienia twego S. ućiekámy śie tedy do
ebie pomocy y tatunku twojego Boſkiego ſzu-
jac. A iż nas nadewſzytko trapi niegodność
ſza y uſtáwiczne grzechy / ktorymi ćiebie /
ana y Boga naſzego obrażamy/ dla czego też
ć y oczu naſzych w potrzebach ſwych do twe-
naświeſzego Majeſtatu śmiele wynośić nie
ożemy. Przetoż ćie prośimy ábyś ten ćie-
r grzechow naſzych z nas zdjać / á one nam
z przelániá krwie drogiey Syna twojego /

Paná

Páná Zbáwićiela y Pośrzedniká náßego
dynego JEzuſá Chryſtuſá odpuśćić racz
Zmiłuy śie nad námi / Oycze dobrotliwy /
nas w łáſkę S. twoję przyjmi / pomni ná t
iżeś ty jeſt Pan y Bog náß / ktorego miłośi
dźia końca nie máß / á myſmy cżynem rak tw
ich / ćiáło krewkie / á proch pod nogámi two
mi. Tyś śię nam ſtał Oycem w namilßi
Synu twoim / á myſmy dźiatkami twoji
droga krwią jego odkupionemi. Bądźże n
tedy miłośćiw / a weyrzy ná te modlitwy ná
w ktorychći naprzod chwałę oddawamy zá
iżeś nas ná wyobráżenie ſwe ku nieśmiertelń
śći ſtworzył / á w grzech upádłe przez Sy
twego / Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá odk
pił / y Duchem ſwym S. pośwjećił / y do K
śćiołá twego powołał. O ráczże nas mi
śierny Oycze w znájomośći CHryſtuſá Pá
záchowáć / w wierze weń utwirdzáć / Duch
twoim odradzáć / y do wdźięcznego słowu tw
mu posłußeńſtwu pobudzáć. Dźiękujemyć
za tę opátrznośc / ktorą máß nád námi / y ná
wiele dobrodźieyſtw czyniß / á w łáſce ſwey
nam nie uſtawaß / broniß nas też od rozmáitł
niebeſpiecżeńſtw / y káźni ná ktoreć zárabiar
záwśćiągaß / oczekawajac ábyſmy z grzec
powſtali / á do ćiebie śię náwroćili. Niech
tedy zá to wßytko naświętße Jmię twoje będ
chwalone od tąd áż ná wieki. Rácz nam /
Pánie náß / y ná potomne czáſy łáſki y błog
słáwieńſtwá twojego użyczáć. Broń kośćio
twoiego tyráńſtwem Antychryſtuſowym
niezbożnośćią świátá śćiśnionego / á bądź
námi tych niebeſpiecżnych czáſow. Boć ſan

mocy przećiwnikow y chytrośćiam ßátáńſkim odporu dáć nie możemy. Vtwirdzay Páſterze Kośćiołá twego Duchem twoim S. á day aby wiele duß záwiedźionych wierna usługa ſwa Chryſtuſowi Pánu pozyſkáć mogli. Wyznawce Ewángeliey świetey y dobrodźieje Kośćiołá ſwojego w prawdźie zbáwienney utwirdzay/ y dárow im á błogoſławieńſtwá twego hoynie rozmnażay. Chrześćiáńſkie Páńſtwá / á oſobliwie te Oyczyzne naße weźmi w obrone S. ſwoje. Krola Páná náßego z przezacnym domem y rada jego rządź łaſka y Duchem twoim S. obdarz roſtropnośćia y bojaźnia twoja rządu dobrego y czynienia ſpráwiedliwośći potrzebna. Zachoway nas od nieurodzaju y głodu/ od rozruchow y woyny/ od zárazy powietrza morowego y inßych plag/ ktorymiś zwykł uporne grzeßniki náwiedzáć. Bliźnie náße/ ktorzy w rozmáitych ćiężkośćiach ſwych łáſki y wſpomożenia twego Boſkiego potrzebuia/ y duſzliwie wyglądája y żebrza/ w chorobach zdrowiay/ w ſmetkách ćieß/ w ſieroctwie y ubo-ſtwie opátruy/ krzywdźie odeymuy / z upadku day powſtánie/ w niebeſpieczeńſtwách rátunek / w krzyżu ćierpliwość y ſtateczne przy tobie áż do śmierći wytrwánie. O Panie náß zlituy śie/ á wyſłuchay niegodne prozby náße/ w one oſtátnia a napotrzebnieyßa żywotá náßego chwile nie opußczay nas/ ale day aby ... łaſki a miłośierdźia twego Oycowſkiego ... bedac żywa w Pána naßego Jezuſa Chryſtuſa wiare w ſercách náßych czuli / uſty wyználi / y ona śie za pomoca Ducha twego przećiw nájazdom ßatáńſkim ßczyćili / á

 duße

duße náße w ręce nawiernieyßego opiekuńc
Páná naßego Jezuſá Chryſtuſá oddawßy/ ſtá
li ſię dźiedźicmi onego żywotá wiekuiſtego w
niebie/gdźie ty jeſteś y króluieß z Synem twy
miłym/ y z Duchem S. Bog w Troycy jedyn
ná wieki błogoſłáwiony/ Amen.

CIX.

Czvvarta.

WIecznie żywy / wßechmogący á wßelki
litośći y poćiechy Boże Oycze náß/ niel
y źiemie nawyżßy rządco/Zbáwićielu wßyſtki
ludźi/ a nawięcey wiernych/ bogáty ku wßy
kim/ ktorzy ćię wzywáją. Wßytko cokolwi
śię dźieje dobrego w nas y we wßyſtkich wie
nych twych/ wßyſtko śię łaſką y opatrznośćć
S. twoją dźieje. W tobie żyjemy/ rucham
śię/ y jeſteſmy. Tyś tak umiłował świát/ ż
Syna ſwego jednorodzonego dał / aby każ
kto weń wierzy nie zginał/ ále miał żywot w
czny. Ty ćierpliwośći używaß / niechcąc a
ktorzy zginęli/ ále áby śię wßyſcy do pokuty
dali. Tyś przymierze z nami przez jedyne
Pośrzednika Jezuſá Chryſtuſá poſtanowił
utwirdźił/ ktory dał ſamego śiebie na okup
wielu/ owßem za wßyſtkie. Owa/ pełna j
wßyſtka źiemia miłośierdźia twego. Za wßy
ko niechayże chwalone będźie naświętße Im
twoje od nas/ y od wßytkich świętych twoich
niebie y ná źiemi/ od tąd/ aż y na wieki. J
uſtawayże y na potym/ o pełny Oycowſkiey
łośći y uprzyimey życzliwośći Boże/ w tey ła
y miłośierdźiu ſwym ku nam. Nie przeſtaw
nam dobrze czynić y ná duſzy y ná ćiele. Zgł

omny nadroższa krwia Syna twojego/ á Zbá-
pićielá naßego/ IEzuſa CHryſtuſa/ wßyſtkie
rzechy náße/ y one w głebokośći wieczney ſwey
iepámięći cále zátop y ponurz. Błogosław y
á chwałe Imienia twego wywodź wßytkie
práwy/ zamyſły y przedśięwźięćia náße bogo-
oyne. Karanie twe ſpráwiedliwe grzechámi
áßymi záſłużone oddal od nas. Badź ſtrożem
drowia y żywotá náßego/ y tego wßytkiego/
egoś nam z łáſki ſwey użyczyć raczył. Plagi
ve ſtráßne/ mory/ głody/ woyny/ y wßelákie
kody/ y przygody żáłoſne odwroć precz od nas.
jeſliby śię miłośći twey podobáło nas kiedy
ym ſmutnym náwiedźić/ cále śię ná twa S.
ola zpuſzczamy/ czyń z námi jako raczyß/ tyl-
nam umiejętnośći y pośiłku dodaway z nie-
/ żebyſmy toba śię ſamym wſpieráiac y ćie-
c/ nie tylko rzeczy dobre a przyjemne/ále y złe
przykre od ćiebie/ BOga y Oyca naßego/
dźięcznie záwße przyjmowali y ćierpliwie
nośili. Zaßczycay ty nas ſam murem opátrz-
ośći twojey B. ſkiey/ y w drodze zbáwienia
ecznego Duchem twym S. ſpráwny y u-
pirdzay. Day żebyſmyć wiernie aż do śmier-
ſwey ſłużyli/ a z bojaźnia y ze drżeniem zbá-
ienie ſwe ſprawujac przykazania twe S. pil-
e zachowywali. Zbory wiernych chwalcow
ych błogosław/ im daley tym znaczniey one
zmnażay/ y w pokoju pożadánym zatrzymu-
ay. Zbawienney słowa twego S. prawdźie
y bieg wolny/ wzroſt y ſkuteczne pomnoże-
e. Nie dopußczay błedom y grzechom śie
acniáć/ áni uſtnz twych SS. dla niewdźię-
ośći naßey nie racz od nas odeymowáć.

Dozorcom y Páſterzom ludu twoiego dárow
potrzebnych Duchá twego S. użyczay/ y onych
w pracách dobrych pośilay. Day madrość y
powage przoduiacym/ day dowierna powol
ność ſłuchaiacym. Zatrzymaway dobry rzad
w domu twoim/ á zgorßenia wßelákie z nieg
łáſkáwie uprzatay. Wzbudzay po wßyſtkim
świećie pobożne/ ßczere y gorliwe chwały twe
miłośniki/ ktorzyby o zbáwienna prawde tw
goraco śie uymowáli/ y oney záwße potezni
bronili. Pátronom Zborow twych y dobro
dźieiom náßym/ á miánowićie Zwierzchnośći
mieyſcá tego z miłym Potomſtwem y z cáłym
domem iey ná wßyſtkim racz hoynie błogoſłá
wić/ y od wßelkiego nießcześćia ná dußy y n
ćiele miłośćiwie ſtrzedz y bronić. Błogoſław
wßyſtkie Chrześćiáńſkie Páńſtwá/ á oſobliwi
Oyczyzne te naße miła w łáſce/ y w opátrzno
śći ſwey Boſkiey przy pokoju pożadánnym zá
chowáy. Krolá Paná naßego á Pomázáńc
twego rzadź Duchem ſwym S. madrośći/ śi
y pożegnánia twego S. do wykonánia twoie
S. woli iemu ßczodrobliwie użyczay/ zdro
wiem dobrym obdáruy/ y ſpokoynym panowá
niem w długo fortunne látá ćieß y koronu
Błogoſław y naiáśnieyßy Dom iego/ Senat
Hetmány/ Rycerſtwo y wßytkie w przełożeń
ſtwie bedace. O Boże zbáwienia náßego/ wy
ſłuchay nas/ á zmiłuy śie nád nami: Zmiłu
śie y nád wßytkimi chwalcámi twoiimi/ ktor
w rożnych potrzebách y dolegliwośćiach ſwych
łáſki á wſpomożenia od ćiebie ſamego dniem
noca duſliwie proßa y wygladaia. Chory
badź lekarzem/ ſmutnych poćiecha/ubogich r
tunkiem

unkiem / więźniow wybáwieniem / Wdow y
irot opiekunem/ brzemiennych z błogosłáwień=
wem swym rozwiązániem / położnic podźwi=
nieniem/ podrożnych strożem/ utrapionych
spomożeniem/prácuiących/y obćiążonych y w=
mnieniu strwożonych ochłodą y pośileniem /
tym świątem śię rozstawáiących przewodni=
em do niebá łáskáwym/ wszytkich w tobie cále
ufáiących/ w żywoćie y w śmierći / bądź Bo=
em y Oycem miłośćiwym. O usłysz że te po=
rne y dusliwe prozby y modlitwy násze/ przyi=
i nas w nich. Niechże będźie miłośierdźie
woie Pánie nád námi/ żebysmy przed nieprzy=
ćiołmi nászymi pohánbieni nie byli. Niech
e ráduiemy y weselemy w miłośierdźiu two=
/ cześć y chwałę powinną wzdawáiąc Imie=
owi twemu S. o Oycze nász niebieski / z Sy=
m twym/ á Pánem nászym Iezusem Chry=
sem/ y z Duchem S. Boże w Troycy jedyny/
łogosłáwiony ná wieki/ Amen.

LITANIA.
CX.

Wyznawamy / y chwalimy ćię w wielmo=
żnych sprawách y w niewymownych do=
obźieystwách twoich Pánie: Abowiem jesteś
bry/ święty/ mocny/ mądry/ sprawiedliwy /
miłośierdźie twoie nád wiernymi ná wieki
ustánie. Oycze/ Swięty Boże/ Synu Bo=
Zbáwićielu nász Swięty Boże/ Duchu S.
oże/ jedyny nász we trzech Persónách/ Swię=
Swięty/ Swięty Pánie zástępow / praw=
wy Boże/ zmiłuy śię nád námi/ y wysłu=
y nas. Bądź nam miłośćiw á przepuść

nam, náße rozmáite winy. Przepuść Pánie, przepuść ludowi ſwojemu / á gniewu ſwojeg[o] nie wylewáy ná nas. Od wßelkiego grzechu / od wßelkiego błędu / y od wßyſtkiego złego u[]choway nas miły Pánie. Od złośći chytrośći ßatáńſkiey / od nieopátrzney y rozpáczney śmie[r]ći / od moru y głodu / od woyny y przelania krwie náßey / od pánowánia nád námi y o[d] więźienia Pogáńſkiego / od roſterku y niepoko[]ju domowego / od ognia / od gromu / y niepogo[d] ßkodliwych / á nawięcey od wieczney śmierći u[]choway nas / miły Pánie. We wßelákiey po[]trzebie náßey wſpomogay nas. W káżdy dźie[ń] pokuſy ręką ſwą podpieray y záßczycay nas. W káżdy czás udręczenia y ſmętku náßego / n[ie] opußczay nas. W káżdy czás złey przygody [] nießczęśćia náßego rátuy nas. W dźień o[]ſtátni á ſtráßliwy ſądu twojego okaż na[m] twárz ſwą łáſkáwą / miły Pánie. My grzeßn[i] prośimy wysłuchay nas. Prośimy ćię wßech[]mocny Pánie á BOże naß / ižbyś Kośćio[ł] ſwoy powßechny Chrześćiáńſki od błędow [] grzechow oczyśćiáć / á w prawdźie twey budo[]wáć / rządźić / pomnażáć y wſpomagáć raczy[ł]. A wßyſtkie wierne ſługi kośćiołá twego / ſtarß[e] Páſterze Zborow twych / y niżße pomocniki ich / żebyś w ßczerey náuce słowá twego / w rządź[e]niu y poſłußeńſtwie świętym / á w żywoćie pobo[]żnym y przykłádnym rządźić / y w opiece a bło[]goſłáwieńſtwie ſwym záchowáć raczył. Przy[]mnażayże ich / á wyſyłay robotniki dobre n[a] żniwo ſwoje. Dayże to / miły Pánie / żeby ś[ię] w kośćiołách y ßkołách zmocniły / y ßczęśliwi[e] brzmiały głoſy prawdźiwych náuczyćielow

Odda

ddal od nas báłwochwálstwá / herekyci ...á y
ßelakie zgorßenia. Potłum ßátáná pod no-
ámi náßymi. Rácz błądzące y záwiedzione
dźie ná drogę prawdy przywieść / á grzeßniki
pádłe ku pokućie podnośić. Rácz postępują-
drogámi twymi sługi swe / w woli swey á
prawdźie zbáwienney posiláć. Day wzrost
rozkrzewienie słowá / y owoc Duchá twego
ßytkim słuchaczom / żeby nam Ewángelia S.
łá przepowiádana nie ná oświadczenie / ále
zbáwienie náße. Raczże pomnażáć y ten /
inße Zbory náße / żeby w nich liczbá chwal-
w twych prawdźiwych ku poćieße náßey / y
niołow niebieskich rosłá. Rácz nas záchowáć
zgorßenia / żebyśmy w nie zázadnymi przy-
námi nie upadali / y z śiebie go nikomu nie
wáli / żeby dla nas słowo / y poselstwo twe y
nię twoje S. nie było hánbione y bluźnione.
ácz nas Pánie w prawdźiwey żywey wierze /
miłośći / y nadźiejey zbáwienney fundowáć /
mnażáć / y do końcá potwirdzáć. Rácz nas
sam mocą swą strzedz ku zbáwieniu. Pro-
my ćię nakłoniwßy Pánie y Boże náß / żebyś
s pod dobrym á fortunnym pánowániem
wierzchnośći náßey w spokoynym / pobożnym /
poczćiwym żyćiu záchowywáć raczył. Rácz
rolá Páná náßego / y wßytkie Pány Chrze-
iáńskie Duchem swym ku chwale swey y po-
ße kośćiołá twego rządźić / y zwyćięstwem
d nieprzyiaćioły twymi ćießyć. Rácz Rá-
/ y Rycerstwo oyczyzny náßey / ze wßytkimi
ny w spráwiedliwośći y w zgodźie S. zácho-
áć. Rácz wßytkim Pátronom y Dobrodźie-
m kośćiołá twego / y Zwierzchnośći mieiscá

tego dáć łáskę swą/ dobrą spráwę/ długie zdro
wie/ ßczęśliwe powodzenie y błogosłáwieństw
twe święte. Racż urząd kutecżny / y wßystki
w przełożeństwie Chrześciáńskim będące /
wßystko pospolstwo łáską swą rządźić y wspo
magáć. Prośimy ćię/ namiłośierniejßy Pá
nie y Boże náß / żebyś ná wßytkie udręczone
zátrwożone/ smętne/ chore/ wdowy/ śieroty
podrożne krzywdy y niebespieczeństwá ćierpią
ce ludźie łáskáwe baczenie mieć/ y one lutośći
wie wspomagáć raczył. Racż brzemiennym
czásu ich/ y wychowującym potomstwo ná po
mocy być/ á wßystkie tobie offárowáne Chrze
śćiáńskie dźiatki w straży y w opiece swey cho
wáć/ y wzrost im ku chwale twey dawáć. Wie
żnie z okrutnych rąku Pogáńskich racż wyba
wiá. Nieprzyjaćiołom y prześladownikom
náßym day wierne upámiętánie/ á zapámięta
łym racż im w ich uporze przeßkadzáć. Wy
tráć okrutniki/ wojny y niepokoju chcące. Rác
urodzájom źiemskim / y wßystkim rzeczam/
pracam náßym błogosłáwić/ á potrzebne/ spo
kojne/ y ucżćiwe tu ná świećie wyżywienie /
potym dußne zbáwienie dla Imienia twego
wiecżnie chwalebnego racż nam dáć. O Bá
ranku Boży/ ktory głádźiß grzechy świátá/ Pá
nie Jezuśie/ zmiłuy śię nád námi/ przed Oy
cem swym miłym przyczyniay śię y orędujy zá
námi/ pełń nam swe obietnice łáskáwe / pokoy
swoy day nam/ á bądź záwżdy z námi. Pánie
y Boże náß jedyny wiecżnie chwalebny zmiłuy
śię nád námi/ á wysłuchay nas/ Amen.

ZA

ZA PODROZNE.

CXI.

Pierwſza.

Zá w droge ſie puſzczáiące / álbo iuż w drodze będące.

O Nawyżſzy ſtrożu/ obrońco y przewodni=
ku náß / w tym tu pielgrzymſtwie ziem=
ſkim napewniejßy/ Pánie Boże wßechmogący/
ktory nie ſpiß/ áni drzemieß ſtrzegąc Izráelá /
wiernych á wybránych ſwoich. Tyś niekiedy
o dálekich y niebieſpiecznych drogách prowá=
dził/ ſtrzegł/ bronił y błogosłáwił Eliezerá ſłu=
ę Abráhámowego/ Iákobá Pátryárchę/ To=
biaßá/ lud Izráelſki/ Mędrce Páná nowo ná=
rodzonego ßukáiące y inße chwalce ſwoie/ ráczże
teraz/ pokornie ćię prośimy/ oſoby te / ktore
śię w drogę/ z przyczyn wáżnych/ puſzczáią (pu=
ścili) przyiąć z oſobliwey łáſki ſwey w Boſką
opiekę ſwoię. Day im zá przyſtáwá y prze=
wodniká Anioła twego S. ktoryby ich z woli y
rozkazánia twego ſtrzegł ná wßyſtkich drogách
ich/ á po ßczęśliwym z błogosłáwieńſtwá twego
S. potrzeb wßyſtkich odpráwieniu do domu ich
zá zád w pokoiu y w zdrowiu dobrym przywro=
ćił. Day śię nam z nimi wrychle znowu zdro=
wo oglądáć y ućießyć z pożegnánia twoiego w=
ßech ſpráwách poważnych. Day áby wßyſtko
zoſtáło domá wedle żądośći sercá ſwego/ ßczęś=
liwie z łáſki twoiey wßelkie kłopoty/ ßkody/ żało=
oddal od nich/ y od domownikow ich. O Boże
náß/ Boże żywotá y zbáwienia náßego / ktory
strzeżeß wyśćia tych / ktorzy w tobie dufáią

wyſłuchawßy duſtiwe prozby náße/ a zmiłuy śię nád námi. A gdy śię ſkończy od ćiebie zámierzony bieg żyćia y pielgrzymſtwá naßego ná tym świećie/ przyimiże nas przychodniow y gośćiow źiemſkich do oney wiekuiſtey Oyczyzny niebieſkiey/ gdźie z Synem twym miłym/ Pánem y Zbáwićielem naßym/ y z Duchem S. żyieß y kroluieß/ Bog jedyny/ y błogoſławiony ná wieki/ Amen.

C X I I.

Druga.

Zá te/ ktorzy śię z drogi powroćili.

O Wielki á wßechmogący BOże/ tworco niebá y źiemie y wßyſtkich rzeczy/ ktore w nich ſą/ doſkonáły rządco y ſprawco. Tyś ieſt dawca żywotá/ zdrowia/ pokoiu y wßelákich dobr doczeſnych y wiecznych. Ty śię ſam nami y wßyſtkimi chwalcámi twoiimi miłośćiwie opiekaß/ á nie tylko zdrowie y inße potrzeby/ bez ktorych śię obeść zgoła nie możemy/ ále y ſumnienie náße Oycowſkie piáſtuieß. Ty nas przez Anioły ſwe SS. ná wßytkich drogách náßych ſtrzeżeß y broniß/ y one ná posługę poſyłaß dla tych/ ktorzy zbáwienie odźiedźiczyć máią. Chwalemy naświętße Imię twoię zá wßyſtkie niewyliczone dobrodźieyſtwá twe/ á oſobliwie zá to/ żeś oſoby te/ zá ktorymiſmy śię tobie/ Oycze dobrotliwy/ modlili y przyczyniáli/ z drogi bez ßkody y przygod żáłoſnych w łáſce y w błogoſłáwieńſtwie twym S. w zdrowiu dobrym y w pokoiu pożądánym z ſpolna

wßyſtkich

ßyſtkich nas ućiecha powroćić/ y ná to mieyſce
cżeśliwie ſtáwić ráczyt. Nie wypußtzayże y
apotym ich y nas/ ktorży w tobie ſámym na=
źieię pokładamy/ z Boſkiey opieki ſwoiey/miły
Pánie. Rżadź nas podług ſłowá twego Du=
hem ſwoiim S. żebyſmy ſkarbili ſobie ſkarb nie
w tym pielgrżymſtwie źiemſkim/ ále w niebie/
dźie áni mol/ áni rdźá pſuie/ áni złodźiy pod=
opáć y ukráść może. Strżeż nas ty ſam moca
wa przez wiárę ku zbáwieniu zgotowánemu/ y
w niebieśiech dla nas wedle wielkiego miło=
ierdźia twego záchowánemu w CHryſtuśie
JEzuśie/ ktoremu z toba/ y z Duchem S.
iech będźie cżeść y chwała ná wieki wiekow/A.

W NIEDZIELNE DNI. CXIII.

Ná Pierwßym Zgromá=dzeniu.

NAwyżßy dobrodźieiu náß/ Boże wßech=
mogacy/ ktoryś nas ná to mieyſce przed
bliçże ſwoie dla ſłuchania y uważánia ſłowá
wego/ y dla chwał/ á Modlitew SS. ſtawić
aczył/ dźiekuiemy twey Boſkiey miłośći zá
ſtráß y opiekę twoię Oycowſka y za wßelakie
iewypowiedźiáne dobrodźieyſtwá twoie/ kto=
reſmy iáko inßych cżáſow/ ták y w ten przeßły
ydźień bráli z łaſkáwych rak twoiich. Znamy
o/ o Boże náß/ żeſmy niegodni tey ták wielkiey
áſki twoiey/ á to dla rozlicżnych nieprawośći
náßych/ ktorymi Máieſtat twoy S. uſtáwi=
żnie obrażamy. Y ten przeßły tydźień nie
pſcżedł nam ták/ żebyſmy ná gniew twoy y ý

karánie ſpráwiedliwe zárobić ſobie nie mieli: Ale/ żeś ty jeſt miłośierny y litośćiwy / nierychły do gniewu / a obfity w miłośierdźiu y wprawdźie / ktory nie chceß śmierći niepobożnego/ ani śie w niey kochaß / ále raczey/ żeby śie odwroćił od drog ſwoich á żył. Ku tobie tedy oczy y ſercá náße duſliwie podnośimy proßac y mowiac: Boże/ badź miłośćiw nam grzeßnym. (Oczyść nas nadrożßa krwia Báranká niewinnego y niepokalánego/ Jezuſá Chryſtuſá/ od wßelkiego grzechu/ pośwież nas ſobie Duchem twojim świetym/ á day żebyſmy y ten dźień S. Niedźielny/ z powinna naświetßego Imienia twego chwała przeſtonnie świećić/ y dalße dni żywotá náßego nam od ćiebie zámierzone na S. ſłużbie twojey wiernie trawić mogli.) Odpadź precz od nas głownego nieprzyjaćiela ßatana/ ktory jáko lew ryczacy obchodźi/ ßukaiac kogoby pożarł/ a nawiecey w ten czas/ kiedy prace świete przed śie bierzemy/ odpadź go/ o Zwyćiezco niezwyćiezony/ ktoryś w Synu ſwoim miłym głowe jego potarł / y uczynki jego zepſował. W obrone Boſka twoje jáko ſamych śiebie/ ták y cała gromadke wybranych twojich po wßyſtkim świećie rozproßona tobie duſliwie poruczamy. Badź ſtrożem y obrońca kośćioła powßechnego. (Sługi ſwe rzadź Duchem ſwym S. uzycz im madrośći zbáwienney/ otworz wárgi ich/ á uſtá czyń ſpoſobne do nabożnego y przeráźliwego opowiádánia świetey chwały twojey. Nie opuſzczay y ſłuchaczow bogobojnych / niechay co nawiecey naczerpáia poćiech/ náuk y przeſtrog zbawiennych z czyſtych źrzodeł ſłowá twego S.

W.

ply=

ynacych. Zápalay ich ogniem twoiim nie-
eſkim do nabożnego wychwalánia Imienia
ego S. y do náśladowánia wſzelkiey cnoty
świętobliwośći. Przerażay ſerca wſzyſtkich
s żywym ſłowem twoiim. Przymnoż nam
áry/ożyw nadźieię/y utwirdź miłość. Ser-
czyſte ſtworz w nas/ o Boże/ á Ducha prá-
ego odnow we wnętrznośćiách náſzych. Niech
m nie brzmi nádáremno głos Ewángeliey
. ále niech nam będźie wonnośćia żywota ku
wotowi.) A po pracy teráznieyſzey day nam
aſki ſwey ſzczęśliwe z tym światem rozſtanie/
kiedy naſtapi dźień on zmartwychwſtánia
wſzechnego / poſtawże nas po práwicy ſwo-
y/abyſmy ćię z Anioły niebieſkimi y ze wſzyſt-
mi świętymi twoiimi chwalić / y tobie w onę
ieczną niedźielę á w odpoczynku nieodmien-
ym ſłużyć w niebie doſkonale mogli / (przez
ána náſzego JEzuſa CHryſtuſa/ ktoremu z-
ba/ Oycze náſz niebieſki/ y z Duchem S. po-
rny pokłon/ ſerdeczna chwała y cześć należy
iekuiſta / Amen.

W DRUGIM ZGROMADZENIU PRZED KAZANIEM.

CXIV. SPOWIEDZ.

My nędzni á grzeſzni ludźię / ſpowiádamy
ę tobie/ etc.

Albo : O Pánie/ ſędźio ſerc/myśli y uczyn-
w/ etc.

Pátrz wyżey w modlitwách pokutnych

pokutnych. Albo te modlitwe mow.

PAnie Boże wßechmogący/ Oycże náß niebieſki/ ktorego zakon ták jeſt doſkonáły/ że błędne náwraca duße/ dawa mądrość nieumiejętnym/ uweſela ſerce/ y oczy máluczkich oświecá/ pokornie ćię prosimy/ żebyś podług niewymownego miłośierdźia ſwego ćiemne zmyſły náße jáſnośćią Duchá ſwego S. oświećić raczył/ żebyſmy zakon twoy dobrze zrozumieć/ á zrozumiawßy uczynkami dobremi z dáru twego S. wyrażáć go záwße przyſtoynie mogli. Wzniećć w ſercách náßych chęć uprzeymą do ſłuchánia świętych wyrokow twojich/ á day nam gorliwą y ſtáteczną powolność do pełnienia świętey woli twojey. Záttym w nas hárdość przez grzech wrodzoną/ y pychę świętemu Májeſtátowi twemu przećiwną. Day ábyſmy z bojáźnią y ze drżeniem ſpráwowali zbáwienie náße/ y tobie ſłużyli w świątobliwośći y w ſpráwiedliwośći po wßyſtkie dni żywotá náßego. Vczyńże to wßytko/ O námiłośćiwßy Oycże/ dla Syná twojego/ Páná y Zbáwićielá náßego JEzuſá CHryſtuſá/ ktory śię nam ták modlić rozkazał: Oycże náß/ ktoryś etc.

POKAZANIU.

CXV.

O poſpolite potrzeby.

WSzechmogący y wiecznie miłośierny BOże Oycże náß niebieſki/ dźiękujemy twey S. wielmożnośći zá wßyſtkie święte dáry y dobrodźieyſtwá twoje/ ktore obfićie záwżdy

do

nas płyną z ręki łaskawey twojey / ktorymi
wić y opatrować raczyß duße y ćiała naße.
raczyß nas / miłośierny Oycze / zachowáć w=
że łasce swey ná wieki. Błogosławieństwo
oje racz rozláć ná wßystkie sprawy y potrze=
naße. Badźże Oycem naßym miłośćiwym /
my będźiemy / zá łaską S. twoją / dźiatkami
bie wiernymi y powolnymi. Okaż nam ty
arz swoje / á tak będźiemy zbawieni. Day
m zrozumieć spráwy y tajemnice krolestwá
ojego. Racz napisáć wolą Zakonu swojego
sercach naßych. Day miłośierny Oycze ko=
iołowi swemu pokoy. Day káznodźiejom
ucha twego świętego / áby prawdźiwie u=
ąc / y pobożnie żyjąc / kośćioł twoy słowem
ym y żywotem przykładnym przystoynie bu=
wali. Racz dáć Krolowi / Panu naßemu /
wßystkim Domem / y Radą jego / dobre zdro=
ie / ßczęśliwe Poddanymi rządzenie y długie
fortunne pánowanie. Krolestwá Chrześ=
ijáńskie / osobliwie te / w ktorych kwitnie S.
wangelia twojá / y te Oyczyzne náße racz
ogosławić / y one do końca świátłośćią słowá
wego S. oświećić. Zachoway je też miły
ánie od mieczá nieprzyjáćielskiego / od głodu
eßkiego / od powietrza morowego y od wßel=
ch strasznych plag twojich. Pány Chrześ=
ćijáńskie racz rządźić Duchem swym świętym /
łogosław im / y day im Duchá mądrośći / aby
od twoy rządźili w bojáźniey twojey / w pobo=
ności y spráwiedliwośći. Patrony y dobro=
źieje kośćiołá twojego / á osobliwie Zwierz=
ność miejscá tego / z miłym potomstwem y z=
łym domem jey / racz w łasce swey / w zdro=

wiu

wiu dobrym/ w pokoju y w opátrznośći swo[y]
chowáć/ w prawdźie zbáwienney ntwirdzáć[y]
ná wszystkim hoynie błogosłáwić. Lud posp[o]-
lity Chrześćiáński/ á miánowićie chore/ śm[ę]-
ne/ ubogie/ wdowy/ śieroty/ dźiáteczki/ w[ię]-
źnie/ podrożne/ krzyż á prześládowánie dla [E]-
wángeliey S. ćierpiące sprawuy/ broń/ ći[e]-
rátuy y utwirdzay miłośierną reką swoją [B]-
ską. Winy y grzechy násze/ ktorymiśmy záſ[ł]-
żyli doczesne y wieczne karánie/ rácz nam m[i]-
łośćiwie odpuśćić. Nieprzyiaćioły kośćio[ła]
swego rácz powśćiągnąć/ y náwroćić do pr[a]-
wdy swojey. Od chytrośći szatáńskiey rácz n[as]
bronić/ w nowym żywoćie tobie miłym r[ácz]
nas przez Duchá swego S. postánowić/ y [od]
wszystkiego złego/ dusznego y ćielesnego r[ácz]
nas záchowáć y obronić. O ráczyż nas ogá[r]-
nąć swym świętym miłośierdźiem y błogos[ła]-
wieństwem w káżdey spráwie y potrzebie n[á]-
szey/ y pokoy swoy S. rácz rozłáć ná nas. [U]-
czyńże to wszystko/ o co śie prośimy/ y nád[z]
więcey niżeli prośić umiemy/ y co widźisz n[á]
być pożytecznego y zbáwiennego/ Boże Oy[cze]
nász niebieski/ dla JEzusá CHrystusá Sy[ná]
twego/ Páná y Zbáwićielá nászego. Oy[cze]
nász/ ktoryś jest/ etc.

Tu należą y inne podobn[e] Modlitwy o pospolite po[-] trzeby Kośćiołá Bożego/ wy[-] żey położone.

N.

NA NIESZPORZE.
CXVI.
Pierwſza.

CHwalimy ćię święty niebieſki Pánie Boże
náß/ żeś nas dniá dźiśieyßego niedźielne-
o w łáſce y opiece Boſkiey ſwojey áż do tey
wite p rżechowáć raczył. A jákoś zwykł co
źień ćiáłá náße pokarmem/ napojem y wßelá-
imi potrzebámi opátrowáć / ták y duße náße
ośiliłeś obrokiem zbáwiennym ſłowá twego
rawdźiwego. O raczże to/ co nam podawaß
rzez uſtá ſług ſwojich / w nas Duchem świętym
. pieczętowáć/żebyſmy nie tylko ſłucháczámi
iedzacymi wolą twoje byli/ ále też czynićiel-
i ſłowá y rozkazánia twego. Poſelſtwá
rawdźiwego ſwego nie racz od nas odeymo-
áć/ ále mu racz dáć táki płac/ żebyſmy y my
rzy prawdźie twojey áż do śmierći wytrwáli/
po nas / żeby śię potomne wieki wolnośćią
rawdźiwego nabożeńſtwá ćieszyły/ póki jedno
wiátá ſtanie. A iżeśmy z przyrodzenia bárzo
ewcy/ y dniá dźieśieyßego/ nad wierną prá-
znáydowáły śię przy nas rozmáite nikczem-
ośći w ſłuchániu ſłowá twego y w modlitwách
áßych. Prośimy ćię pokornie/ racz nam
ßyſtkiego tego przebáczyć / á w zupełnośći
yná twego wßyſtkie niedoſtátki náße dopeł-
ić. Racz nas y wybrane twoje/ gdźiekolwiek
ná świećie/ przez oſtátek dniá tego / y ná
ádchodzący cáły tydźień/ y áż do śmierći pod
rażą Anjołow ſwojich w dobrey ſpráwie/ w-
ierney pracy/ bez urázy ſumnienia miłośier-
ie chowáć. A po śmierći racz nas przyjąć

do

do kośćiołá niebieskiego/ żebyśmy ćię Swię
Swięty/ Swięty/ Pánie Zastępow w nieb
w onym wálnym wszystkich świętych twojich
gromádzeniu doskonále poználi/ á tám nst
wiczną niedźielę obchodząc/ ćiebie serdecz
miłując/ chwaląc/ y tobie dostoynie służąc/
tobą w nieskończoney rádośći y słáwie żyli
wieki/ Amen.

CXVII.
Wtora.

DZiękujemyć á chwalimy S. Imię twoj
Pánie Boże wszechmogący/ Oycze n
namiłośćiwszy/ żeś nam ten dźień święty n
dźielny w pokoju strawić dał/ ná słucháni
uczeniu śię słowá twego S. Ale iż Syn tw
miły/ Pan nász Jezus Chrystus tego nas ná
czył/ iż błogosłáwieni są ći/ ktorzy nie tylko sł
cháją słowá twoiego/ ále go też strzegą/ y w
dług niego śię rządzą y spráwują/ á strzedz g
záchowáć/ y według niego śię spráwowáć z n
żaden nie może/ bez osobliwego rátunku y p
mocy Duchá twego S. Przetoż ćię pokor
prośimy/ o miłośierny Boże Oycze nász nieb
ski/ odpądźże precż od nas szátáná/ głowne
nieprzyjáćielá zbáwienia nászego/ żeby ná
chytrośćiámi swymi nie szkodźił/ áni tego c
gośmy śię y dźiś z słowá twego náuczyli zy
mieśći nászey nie wybierał/ y ćierniem rozny
świáta tego pożądliwośći w nas nie zátł
miał. Sercá też násze oczyśćie y zátwárdźi
le rácz przez Duchá twego S. zbáwienną n
łośierdźia twego rosą zmiękczyć/ odwilżyć/ y
nich sobie źiemię dobrą y płodną uczynić/ á
w n

w nas owoce dobre z słowá twego pochodzace/ y w nawiętßych pokuſach á utrapieniach nie uſychały/ áni uſtáwáły/ ále żeby śię w nas ku więkßey cżći á chwale Imienia twego S. y ku zbudowániu bliźnych náßych zá łáską y pomocą twoją Boską im dáley tym więcey pomnażáły. Raczże nam to dáć Boże náß/ Oycże náß/ y dobrodźieju náß/ dla Jezuſa Chryſtuſa Syná twojego/ Páná y Zbáwićielá náßego/ ktoremu z toba / y z Duchem S. należy cżeść y chwałá ná wieki/ Amen.

V POWSZEDNIE DNI, PORANNE.

CXVIII.

Pierwſza.

WSzechmogacy á wieczny Boże / Oycże náß niebieſki/ dźięki tobie czyniemy/ przez Jezuſá Chryſtuſá/ Syná twego miłego/ á Páná náßego / żeś nas tey przeßłey nocy w łásce w opatrznośći swey/ y w dobrym zdrowiu záchowáł/ á od wßelákiey złey przygody łáskáwie strzedz racżył. Pokornie ćię prośimy / ábyś nas też dnia tego y przez wßystek wiek żywotá náßego grzechu / sromoty y wßelákiego złego miłośćiwie záchowáć racżył. Abowiemći my duße y ćiáło náße/ tákże prace/ spráwy/ myśli/ słowy poruczamy w mocne á święte rece twoje/ y wßytko to / cokolwiek jedno z twojey S. szczodrobliwośći mamy / tobie oddawamy. Anioł twoy S. niech będźie z námi/ aby nas od ſzatana dußnego nieprzyjáćiela/ y wßytkich innych widomych y niewidomych przygod bronił

mocą

moca twoja. Kościoł twoy miey w obroni
Lud pospolity/ á osobliwie miasta/ wsi/ don
racz oświecić znajomościa y posłuszeństwe
Ewangeliey twojey S. Ná Korone polska/
na Państwá do niey należace / y na wszyst
insze Chrześciany/nie dopuszczay/ Boże wsze
mogacy/ nieprzyjaciela/ głodu/ chorob/ pow
trza / ogniow / szkod y wszelkich plag twoji
Chore uzdrow/ smetne pociesz / więźnie wier
y pobożne wybaw / podrożnych badź stroże
ubogich wspomożeniem / starych ratunkiem
wdow/ sierot/ Panien / młodzieniaszkow/ sł
rzemieśnikow y ludźi pracujacych ná każd
mieyscu badź Bogiem łaskawym/ opiekunem
Oycem namiłościwszym. Spraw że też t
miły Pánie/żebyśmy cię wszyscy z godnie chw
lili według twego S. słowa. O racz że to
czynić/ dla Jezusa Chrystusa Syná twego n
łego á Páná nászego/ ktory z toba y z Duch
S. żyje y kroluje w jedności Bostwá ná w
wieczne/ Amen.

CXIX.

Wtora.

PAnie Boże wszechmogacy / Oycze nász
miłościwszy/ dźiękujemy twey S. Besp
Oycowskiey miłości/ iżeś nas tey przeszłey n
raczył záchowáć od wszelkiego niebespieczę
stwá. Pokornie ćię prosimy / Oycze nász
miłościwszy / abyś tez nas y dniá tego dźiś
szego y po wszystkie dni żywota nászego
wszystkich nieprzyiaćioł nászych/ duszných y
lesnych reka twoja S. Oycowska bronić rac
Gdyżmy w rece S. twoje/ Oycze niebieski/

dźień przez wszystek żywot nász poruczamy
ze y ćiała násze. Racz nas rządźić y opátro=
ć mocą y łáską swoją/ ábyśmy pod obroną
oją żyć mogli/ ku chwale Imieniá twego ś.
ı poćiesze bliźnych nászych z dobrym sumnie=
m nászym. Racz nam też dáć Pánie/ ábyś=
y śię ćiebie báli/ chodząc drogámi twojimi/
ch z námi będźie dobrze/ á wszystkim rzeczam
rawam nászym rácz błogosłáwić/ y one ná
ść y ná chwałę wielkiego Imienia twego wy=
dźić. A day ábyśmy widźieli wiele ludźi
ry Chrześćiáńskiey/ pokoy nád kośćiołem
ojim/ nád miłą Oyczyzną nászą y nád Páń=
y inszymi Chrześćiáńskimi/ jásnośćią S.
ángeliey twojey oświeconymi káżdey go=
ny. Ludźi chorych/ smętnych/ podrożnych/
ogich/ wdow/ śierot/ Pań brzemiennych y
nych wszystkich w rożnych potrzebách swych do
bie wzdychájących y wołájących rácz wysłu=
ć/ y nád nimi śię zmiłowáć. Przyjmiż nas
ystkich/ Pánie dobrotliwy/ w łáskę twoję
świętszą ná ten dźień dźiśieyszy y ná wszystek
s żywota nászego/ dla JEzusá CHrystusá
yna twego miłego/ Páná y Zbáwićiela ná=
go. Oycze nász/ ktoryś jest/ etc.

CXX.

Trzećia.

DZiękujemyć á chwalemy Imię twoje na=
świętsze/ Oycze nász niebieski/ żeś nas ra=
ł stworzyć ná swoje wyobrażenie/ á upadłe
grzeszne ludźie sam z swojey miłośći racżyłeś
kupić przez Syna swego miłego/ Páná ná=
go Jezusá Chrystusá. Duchem S. nas po=
świe=

świećiłeś/ á znowuś odrodźił słowem pr
dy / wiec y w opiece Oycowskiey nas cho
wszytkim dobrym daruiac y opátruiac/niec
że będźie miłośći twoiey zá to wieczna cz
chwałá. Prośimy twey Oycowskiey miło
raczże to dáć / ábyśmy y ten dźień dźiśiey
wszystek czas żywotá nászego przeżyli ku
twey y chwale. Zachoway że nas / namił
Oycże niebieski od wszystkiego złego duszy y
ku szkodliwego/ od grzechow śmiertelnych
nieszczęśćia a przygod smutnych. Raczże
w pracách nászych dobrych błogosławić/
żnie násze wszystkie jáko y nas opátro
Przełożone Kośćiołá swego y przełożone
świátá raczże ty sam Duchem S. rządźi
ku dobrym pracam one pobudzáć. Ch
smutne ludźie racz poćieszáć/ á nád wszy
utrapionymi łáskáwie śie zmiłowáć. W
że to/ miłośćiwy Oycże nász niebieski/ pok
ćie prośimy/ dla Syná twego miłego P
nászego JEzusá CHrystusá/ Amen.

CXXI.

Cżwarta.

O Wszechmogacy/wieczny á nałukośi
Boże/ Oycże nász niebieski/ dźięki t
Boskiey miłośći pokornie czyniemy za wsz
święte dary y dobrodźieystwa twoie nie
czone/ ktore obfićie zawżdy ku nam płyną
łáskawey twoiey. A osobliwie za to / że
ná swoie wyobrażenie w spráwiedliwośći
świetobliwośći prawdźiwey ku wieczney
śmiertelnośći stworzył/ a gdyśmy w rod
nászych pierwszych z przyczyny swey włásn

ádli w grzech/ w gniew twoy y w win- po-
pienia wiecznego/ tyś nas sam z miłośći Bo-
ey swoiey użaliwszy śie zginienia nászego/
kupił/ nie jakimi rzeczámi skáźitelnymi/ śre-
em/ álbo złotem/ ále droga krwia Báranká
ewinnego y niepokaláneg/ JEzusa CHry-
sá / dla ktoregoś nas tez Duchem swym ś.
świećił/ y z nowu porodźił słowem prawdy.
yś nas przez wszystek wiek nasz áz y tey nocy
zesztey/ do tey chwile teráźnieyszey poránney/
straży y w opátrznośći swey Boskiey / w po-
iu y w zdrowiu dobrym záchował/ y od wsze-
kiey szkody y przygod záłosnych miłośćiwie
zedz y bronić raczył. O niechayżeć będźie
to wszystko serdeczna dźięká / cześć y chwała
ekuista. Prośimy przytym pokornie twey
oskiey Oycowskiey miłośći / dayże nam y ten
ień dźiśieyszy y wszytek czas dalszy żywotá
szego w łásce twey/ w dobrym zdrowiu/ w-
okoynym y wesołym sumnieniu z pochwała
świętszego Imienia twego/ y zbudowaniem
inych naszych szczęśliwie stráwić. Błogo-
w wszystkie spráwy/ prace / zamysły y przed-
wźięćia nasze bogoboyne / miły Panie / á
cz nas w zbawienney znaiomośći twey/ w-
ierze prawdźiwey / w miłośći nie obłudney/
pobożnośći y świętobliwośći nie odmiennie
rliwey / w nadźiejey wiecznego żywotá pe-
ney y we wszelákich cnotach SS. z łáski swey
owáć/ w nich nas im daley/ tym znaczniey
mnażáć / y áż do końca moca swa Boska
wirdzáć/ y strzedz ku zbawieniu. Zachoway-
nas tez/Oycze dobrotliwy/od błędow y grze-
ow wszelákich/ od nieszczęśćia y przygod szko-
dliwych/

dliwych/ od nieprzyiaćioł duſznych y ćieleſn
Blizinie naße wßytkie/ jako y nas / wßela
potrzebami miłośćiwie opátruy/ á ludźie
wierne y záwiedzione Chrześćiány do zbáw
ney prawdy ſwey rácz łáſkáwie náwróćić/ á
ſmy ćię wßyſcy/ ſłużącći wiernie/ z g
chwalili według twego S. słowá. Przec
ne kośćiołá twojego/ wßyſtkie wierne ſł
Páſterze wybránego ludu twojego/ y Prz
żone tego świátá/ Pátrony y dobrodźieje n
nych chwalcow twych / á oſobliwie Zw
chność mieyſcá tego / z miłym potomſtwe
z cáłym domem jey rácżże ty ſam Du
ſwym S. rządźić / zdrowiem dobrym y bł
słáwieństwem ſwym hoynym dárowáć /
wßelákich pomyślnych poćiechách ku ch
twey y ku poćieße á pożytkowi znácznemu
ku ich w długo fortunne látá miłośćiwie
wáć. Błogosłáw y inne wßytkie członki
wowiernego kośćiołá twojego/ chorych ba
károm / ſmętnych y zátrwożonych poćie
wdow y śierot opiekunem/ podrożnych ſtró
z tym świátem śię rozſtawájących do n
przewodnikiem łáſkáwym / trzyż y prześl
wánie dla prawdy S. twojey ponoßących
śileniem/ y wßyſtkich utrapionych á w roz
trudnośćiách/ ćięßkośćiách y niebeſpie
ſtwách zoſtawájących rácz być Bogiem/ O
y dobrodźiejem miłośćiwym. O Ojcże m
śierdźia/ o Boże wßelkiey poćiechy / wyſł
nas/ ucżyń to wßytko o co ćię prośimy/ y
cey nád to/ niż my nędzni á grzeßny proś
imiemy/ dla JEzuſá CHryſtuſá/ Syná t
go/ á Páná náßego / w ktorego náświę

Jne

nieniu ták śię jeßcze duſliwym ſercem náá
żnie modlimy: Oycże náß / ktoryś ⁊c.

POLUDNIOWA.

CXXII.

Ukłá twa S. ſpráwiłá Boże Oycże náß nie-
bieſki / żeſmy jáko przeßłe wßytkie dni y go-
ny żyćia náßego / ták oſobliwie y teraz świe-
te dniá tego połowicę w dobrym zdrowiu /
ſpokoynym ſumnieniu / w ſtraży y w błogo-
ſłáwieńſtwie twym S. przeżyli. Zá te pomie-
ne / y inne niewyliczone dáry y dobrodźiey-
ſtwá twoje powinnáć cżeść y chwałę nábożnie
oddawamy. Tobie śię niekiedy on mąż we-
dług ſercá twojego Dawid modlił wiecżor / rá-
no y w południe / y z krzykiem ſerdecżnym wo-
łał ná ćię / ábyś go wyſłuchał. Podobnie
też y Dániel S. wielce przyjemny ſługá
twoy trzykroć przez dźień klękał ná koláná ſwo-
je modlił śię / á chwałęć oddawał Pánu Bo-
gu ſwemu. Tymi świętymi świętych twojich
przykłady będąc y my w ſercách ſwych przerá-
żeni kobie śię y w ten czás południowy / ná-
leżnemu duß y ćiał náßych dobrodźiejowi / mo-
dlimy / ćiebie w Duchu y w prawdźie chwalimy /
pokornie proßąc / wyſłuchay nás / y zmiłuy śię
nád námi. Przebacż łáſkáwie / miłośierny Bo-
że / wßyſtkich dawnieyßych y dźiśieyßych wy-
ſtępkow náßych / á day byſmy jáko inne dni ży-
wotá náßego / ták y tę drugą połowicę dniá te-
go w łáſce twey Oycowſkiey / w pokoju / y w bło-
gosłáwieńſtwie świętym ßcżęśliwie ſtrawili /
nie w proznowániu / ále ná twey chwale y ná
poczćiwych á poważnych zabáwách powołánia

 náßego /

naszego/ á dokończywszy oney zacney walki/
on dobry odprawiwszy/ y bieg żyćia nász
przystoynie wykonawszy/ day ábyśmy odni
one z łáski twey nam odłożoną koronę spráw
dliwośći/ ktorą nam odda w on dźień Pan/
dźia sprawiedliwy/ á nie tylko nam/ ále y w
sztkim/ktorzy umiłowáli ono sławne przyśćie
go. Pomożże nam do tego y wszystkim w
nym wyznawcom Imienia twego / o wieczn
dobrotliwy Oycze/ z Synem twym miłym/
Duchem S. Boże błogosłáwiony ná wieki/

PRZED UZYWANIEM PO-
KARMOW.

CXXIII.
Pierwsza.

PAnie Boże wieczney chwały/ krolu z w
kośći/ błogosław nam y tym dárom z
cowskiey miłośći/ ábyśmy ich pożywájac t
dźiękowáli/ á rozliczne dobrodźieystwá zá
wysławiáli/ przez Chrystá Syná twojego/
ry z tobą żyje w iednośći Duchá S. Bog
czny prawdźiwie/ Amen.

CXXIV.
Wtora.

OCzy wszystkich w tobie nádźieię máją/
nie/ á ty im dawasz nokarm ich czásu
go. Otwierasz ręce twoię/ á násycasz wszy
co żyje według upodobánia swego: Oycze n
ktoryś jest w niebie/ etc.

Panie Boże/ Stworzyćielu wszystkich
czy/ rácżże nam błogosławić te dáry/ktore

ł zrządźić ku nászey żywnośći w Imieniu
yná twego miłego/ Páná nászego / IEzusá
hrystusá/ Amen.

C X X V.

Trzećia.

PANIE BOże wszechmogący/ ktoryś jest
źrzodłem y nieprzebránym skárbem wszy-
ich dobrych rzeczy/ rácz rozszerzyć błogosłá-
eństwo twoje nád námi/ y rácz poświećić te
kármy/ ktore są dárem świętey szczodrobli-
ośći twojey/ ábyśmy ich używájąc skromnie y
eźwie/ według woli twojey/ z uprzeymą
dźięcznośćią tobie záwsze zá nie dźiękowáli/
zez Iezusá Chrystusá Syná twego miłego/ á
ána nászego/ Amen.

CXXVI.

Czwarta.

Worco wszystkich rzeczy/ Pánie Boże nász
wszechmogący/ prośimy ćię pokornie/ od-
iśćże nam grzechy násze/ błogosław nas/ y
cz nam przeżegnáć y poświęćić te dáry/ kto-
ś ráczył zrządźić ku nászey żywnośći w Im-
ieniu Syná twego miłego/ Páná nászego Ie-
usá Chrystusá/ Amen.

PO UZYWANIU PO-
KARMOW.

CXXVII.

Pier[illegible]sza.

Bądź chwałá Pánie tobie zá te dáry twoje/
żeś nákarmił y nápoił nas stworzenie

swoje/ á jákoś dał chleb powszedni ćiáłu ku ży-
wnośći/ ták posyłay słowem swoim dusz nász
krewkośći/ przez Chrystá Syná twojego/ kto
z tobą żyje w jednośći Duchá S. Bog wieczn
prawdźiwie/ Amen.

CXXVIII.

Druga.

Wysławiayćie Páná: Abowiem jest d
bry/ á miłośierdźie jego trwa ná wie
Ktory dawa pokarm wszelkiemu ćiáłu y byd
żywność jego/ y kruczętom młodym/ ktore w
łają do niego. Nie kocha śię PAN w mo
końskiey/ áni śię kocha w goleniách męskich. K
cha śię Pan w tych/ ktorzy śię go boją/ á ktor
ufáją w miłośierdźiu jego/ Oycze nász/ etc.

Pánu Bogu Oycu niebieskiemu/ ktory n
raczył nákarmić y pośilić/ niechay będźie wi
czna chwałá/ przez JEzusá CHrystusá/ Pá
nászego/ Amen.

CXXIX.

Trzećia.

Błogosłáwiony bądź BOże/ ktory nas ż
wisz y opátrujesz z młodośći nászey/ y p
karm dawasz stworzeniu wszelkiemu. Rácz n
pełnić rádośćią y weselem sercá násze/ abyśm
záwsze dosyć (żywnośći) máiąc obfitowáli
wszelkiey sprawie dobrey/ przez JEzusá Chr
stusá/ Páná nászego/ z ktorym tobie/ y z D
chem S. chwałá/ cześć/ y pánowánie ná wie
Amen.

CXXX

C X X X.

Czvvarta.

CHwalimy ćię serdecznie/ miłośierny Boże á nawyższy dobrodźieju nász/ iż o duszy y o ięle nászym záwiáduiac/ chlebem zbáwiennym y doczesnym nas miłośćiwie opátrowáć rá- żysz. Prośimy ćię pokornie/ odpuśćże nam rzechy násze/ á bądź Bogiem y Oycem nászym obrotliwym teraz/ záwsze y ná wieki wieczne/ Amen.

CXXXI.

Piata.

BOgu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu/ ktory nas tworzył/ odkupił y poświęćił/ y teraz nas z- cżodrobliwey łaski swey nákarmił y nápoił/ zá e/ y zá inne wszystkie dobrodźieystwá jego/ nie- ayże będźie cześć y chwałá ná niebie/ y ná źie- ni od nas/ y od wszystkiego stworzenia jego te- az/ y ná wieki wiekow/ Amen.

NIESZPORNA.

CXXXII.

PRzeprowádźiłeś nas/ Pánie/ w łásce two- iey ć. przez ten czás áż do tey chwile terąż- nieyszey/ zá co tobie cześć y chwałe powinną od- ątwamy/ szczerze wyznawáiac/ że wszystko co- olwiek mamy od ćiebie mamy. Ty nam bo- wiem użyczasz zdrowia/ pokoiu/ powszedniego hlebá/ y insze wszystkie względem dusze y ćiáłá iezliczone dobrá/ z szczodroblíwych ręku twych ustáwicznie bierzemy. Zostańże z námi/ miły Pánie/ y ná schyłku dniá tego/ á w te jeszcze po-

 zostáłe

zośćiłe godźiny użyj zwykłey łáski swey nák
mi / pracam rąk náßych y wßelkim sprá
wez wánia náßego pobłogosław/ y one ná c
y nći chwałę Boską swoję y ná poćiechę á p
tek náß pożądány/ y bliźnych naßych skutec
wyprowádź/ áż nas przywiedźieß do zamie
nego kresu/ y onego odpoczynku błogosłáwi
go. Bez twey bowiem przytomnośći y obi
Boskiey wielebny złego y dźiś jeßcżc nas po
mogło/ zwłáßcża żeśmy tráfili ná schyłki św
ká/ kędy wßytko z kluby swojey występuje/
bożeństwo śię prawdźiwe ćmi/ obycżáje d
ßwánkują/ błędy głowę wynoßą/ występki
krzewią/ y wßystko śię co raz ma do gorß
Zostańże z námi Pánie w tę chwilę ták ni
spiecżna/ nie dopußcżay ßátánowi/ áby śię
stwić miał nád tymi/ ktorzy wykupieni są
gą krwią Báránká niewinnego y niepokalá
go/ Jezusá Chrystusá. Skroć/ Pánie/ cż
á ześli on wiecżor pożądány/ ktorego prác
cym ná winnicy twojey zapłátá śię stánie.
śilayże nas ty sam mocą swoją ábyśmy w p
cy dobrey wezwánia náßego spokoynie tr
siąc groß ten poćießny/ z łáski twojey S. obie
ny z ręku twojich ßcżęśliwie czásu swego o
bráć mogli. Tobie śię w opiekę z cáłym
wßechnym kośćiołem twoim duśliwie oddá
my/ zostáńże z námi Oycże/ y Synu/ y Du
S. Boże náß w Troycy S. jedyny y błogos
wiony ná wieki/ Amen.

WIECZORNE.
CXXXIII.
Pierwßa.

Wßechm

WSzechmogacy Boże/ Oycze nász niebieski/ dźiękujemy ć przez Jezusa Chrystusa Pána nászego/ iżeś nas przez ten dźień dźiśieyszy od wszystkiego złego/ dusznego y ćielesnego / miłośćiwie záchowáć raczył. Przytym ćię pokornie prośimy/ ábyś nam raczył odpuśćić wszytkie grzechy násze/ ktorymismy ćię obrázili/ y w powinnośći swey nie słusznie postępowáli / á racz nas w opiekę swą S. ná tę noc przyśćia przyiąć : ábowiem my dusze y ćiáłá násze / y wszytko / cokolwiek iedno z szczodrobliwey ręki twojey Boskiey mamy/ w twojeS. á mocne ręce poruczamy. Anjoł twoy święty niech będźie przy nas/ áby duszny nieprzyjaćiel szátan żadnego práwá swego nád nami nie przewodźił. Ráczże to uczynić dla Jezusá Chrystusá/ Syná twego miłego/ Páná y Zbáwićielá nászego/ ktorego Imieniem ćiebie wzywámy / ták iáko nas náuczyć raczył : Oycze nász/ ktoryś etc.

CXXXIV.
Wtora.

DZiękujemyć miłośćiwy Oycze nász niebieski/ przez Páná nászego JEzusá Chrystusá/ żeś nas tego dniá dźiśieyszego ták dobrotliwie á miłośćiwie chowáć y opátrowáć raczył/ według dusze y ćiáłá. Prośimy twey Oycowskiey miłośći / ráczże nam winy y grzechy násze/ ktoremismy Máiestat twoy Boski y bliźnie násze/ z krewkośći y ze złośći skáżonego przyrodzenia swojego obrázili/ dobrotliwie odpuśćić/ niedostátki násze doskonałośćią zasług Syná twego miłego okryć / á nápotym też być Bogiem y Oycem nászym miłośćiwym/ y tey nocy

ſpokoynego odpoczynienia nam y bliźnym
ſwym wſzytkim racz użyczyć. O raczże nas ob
czyk obozem Anjołow twojich SS. żeby du
nieprzyjaciel ſzatan żadnego prawa y przy
pu do nas nigdy nie miał. Dayże nam też
ły Panie/ żebyſmy wſzyſcy w czuynośći S
w gotowośći oczekawali przyśćia Pana na
go Jezuſa Chryſtuſa na ſad żywych y um
łych/ byſmy go z radośćia przywitać / y z n
wniść mogli do żywota wiecznego. O z
łuyże śie Panie Boże naſz wſzechmogacy y n
wſzytkim kośćiołem twojim Chrześćiańſki
Ludźi utrapionych/ chorych/ ſmetnych / wdo
śierot y wſzyſtkich do ćiebie w rozmaitych
łeałośćiach y ćieſzkośćiach ſwojich wzdycha
cych/ áż też y podrożnych racz być Bogiem/ ſt
żem y wybawićielem miłośćiwym z toni
niebeſpiecznych. Vczyńże to/ o co ćie pro
my/ y nad to wiecey niżeli my nedzni y grze
prośić umiemy/ dla JEzuſa CHryſtuſa Sy
twego/ a Pana naſzego/ Amen.

CXXXV.

Trzećia.

WSzechmogacy á łaſkawy Boże Oycże n
niebieſki/ raczyſz nas przyjać w Boſka
pieke ſwoje na te noc przyſzła y przez wſzy
żywot naſz/ á racz przy nas mieć Anjoły ſwo
świete/ ktorzyby nas moca twoja bronili
nieprzyiaćioł duſznych y ćieleſnych. O racz
nas pożegnać miłośierny Oycże naſz niebie
Duchem twojim S. á racz nam błogoſław
onym wiecznym á świetym Oycowſkim błog
ſławieńſtwem ſwojim po wſzyſtkie dni żywo

náſzeg

ászego. Rzeczy násze duszne y cielesne ku wietszey czći á chwale twoiey ty sam spráwuy/ á łásce y w pokoiu świętym twoim nas y wszystkie inne wierne Chrześciány záchoway żyẃ/ y ná wieki wieczne. Te łáske racz nám sámi wszystkimi okazáć dla Jezusa Chrystusá/ Syna twego miłego/ Páná y Zbáwiciela nászego/ Amen.

CXXXVI.

Czvvarta.

O Wszechmogący á wiecznie miłosierny Boże Oycże nász niebieski/ dźiękuiemyć serdecznie zá wszelákie czesne y wieczne dáry y dobrodźieystwá twoie/ á osobliwie zá to/ iżeś nas przez ten dźień świeżo przeszły/ y káżdego nas od narodzenia samego przez cáły nász wiek áż do tego czásu wieczornego w łásce/ wstrażny y błogosłáwieństwie twym przy zdrowiu y pokoiu pożądánym miłośćiwie záchowáć raczył. Prosimy ćie pokornie/ racżże nam wszystkie grzechy y nieprawośći násze/ ktorymiśmy ćie dniá tego przeszłego y po wszystkie dni y czásy żywotá nászego rozmáićie obrażáli/ dobrotliwie odpuśćić/ y wszytkie niedostátki nasze miłośierdźiem swym Boskim okryć/ ták iáko nocna ćiemnośćia okryte bywáia wszystkie rzeczy świátá tego. O Oycże miłośierdźia á Boże wszelkiey poćiechy/ day/ żebyśmy y te noc teráznieysza w pokoiu dusznym y ćielesnym przetrwáć/ y twoie Oycowska opieka sercecznie dla wielebyć mogli. A gdy ćiáłá násze snem zmorżone odpoczywáć będa/ spraw to z łáski swey żeby serca y sumnienia násze záwsze czuły/ y o tobie

Bogu ſwym zbáwiennie rozmyślác nigdy
przeſtawáły. O ſtrożu wſzytkich nas nawyż
ktory nigdy nie ſpiſz/ áni drzemieſz ſtrzec
Izráelá/ á káżdego z wybránych ſwych/ weź
że wſzytkich nas pod ſkrzydłá opátrznośći tw
jey S. Badź ſtrożem y Obronca miłośiern
nas y wſzytkiego tego/ coś nam z ſzczodroblı
reki ſwey łáſkáwie użyczyć ráczył. A przyt
y mieyſcá tego Pátronow y dobrodźiejow n
ſzych/ z dźiatkámi y z cáłymi domámi ich: Pr
łożonych kośćiołá twego y tego świátá/ ſąś
dow náſzych/ y wſzyſtkich wiernych twojich
rozmáitych potrzebách / v́ćiſkách y niebeſp
czeńſtwách z twego S. dopuſzczenia zoſtaw
jacych. Bez twey bowiem świetey opátrzn
śći Boſkiey ſzkod znácznych/ przygod żáłoſny
ludźi złych y roznych pokus ſzátáńſkich niepo
bna zgołá żebyſmy śie uſtrzedz kiedy mogli.
wyſłuchayże nas BOże Oycze náſz niebieſki
day żebyſmy pośiliwſzy śie ſnem od ćiebie
zwolonym/ do prac znowu wezwánia náſz
dniá jutrzeyſzego w zdrowiu dobrym / ſpok
nie/ ſzczęśliwie/ y weſoło powſtáć/ y ćiebie B
gá ſwego przez powinne dźieki godnie ucz
mogli/ przez Paná náſzego Jezuſá Chryſtu
ktoremu z tobą/ y z Duchem S. należy cześ
chwałá Boſka teraz/ záwſze y ná wieki wiecz
Amen.

CXXXVII.

Piata.

O Nawierniеyſzy duſz y ćiał náſzych op
kunie á ſtrożu napotężnieyſzy/ Páni
Boże náſz/ zá ſtráż y opiekę dniá tego juž ſk

źonego/ zá wßelkie dobrodźieyſtwá y opátro-
wánie weń twoje/ powinne tákie dźięki y chwa-
ły oddawamy. Nie odjąłeś od nas/ Boże náß/
wyższey nád námi opátrznośći twojey dla
grzechow náßych/ ktoreſmy popełnili/ ániś śię
odwroćił od nas z łáſki ſwej/ ktorąſmy ſpráwá-
mi náßymi ſobie znieważáli/ á dobr twojich
niegodnie używáli. A ták ćię prośimy/ Oycze
w miłośierdźiu nieprzebrány/ rácżże okryć lito-
śći twojey ſkrzydłámi wßyſtkie grzechy náße/ á
dla zásługi jednorodzonego Syná twego/ Pá-
ná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ rácz nas przyiąć
y ná tę noc w obronę y opátrzność twoję Bo-
ſką. Anjoł twoy S. niech oboz obtoczy około
nas/ żeby y dußny nieprzyjaćiel náß/ y ćiele-
ſnych mnoſtwa/ nam zá twą świętą pomocą
ſtráßne y ßkodliwe być nie mogły. Chytrośći
pokus ßátáńſkich oddal od nas. Nagłe/ nieo-
powiedne przygody/ ognie/ ſtráchy/ śmierći/
nájázdy/ zdrády/ ßkody ſam rácz odpędzáć/ du-
ße y ćiáłá náße od wßego złego záchowáć. Wſ-
zerz łáſkę y opiekę wierne kośćiołá twego práw-
dźiwego członki/ Zwierzchność Chrześćiáńſką/
ſługi twe/ dobrodźieje náße/ chore/ ſmętne/ u-
trapione/ wdowy/ śieroty/ podrożne dla práw-
dy twey S. cokolwiek żáłoſnego odnoßące/ y
wßyſtkie bliźnie náße rácz przyjąć/ z nimi śię
łáſkáwie obchodźić/ onych ćießyć/ leczyć/ bronić/
wſpomagáć/ rátowáć/ modlitwy náße zá nimi
przyjąć/ y wyſłucháć. A to uczyń z wielkiey
łáſki twojey dla Páná Jezuſá Chryſtuſá/ do-
ſkonáłego jednacżá y przycżyńcę náßego/ Oy-
cże náß/ etc.

CXXXVIII.

CXXXVIII.

Szosta.

O Pánie Boże wßechmogacy/ ktoryś dzi
ku pracam/ a noc ku wytchnieniu y odp
cżynieniu cżłowieczemu zrządźić raczył/ á to
wielkiey mocy/mądrośći/y dobrotliwośći tw
iey. Prośimy ćię/okaż nam w tym łáske sw
ie / żeby ćiáłá náße ták odpocżywáły/ iáko
iednák dußa do ćiebie záwżdy czuć nie przest
wáłá/á żeby sercá náße nie były ták obćiążon
coby śię nie miáły záwße pobudzáć do chwa
twoiey. Racżże nam y to dáć/ ábyśmy w ty
náßym przyßłym odpocżywániu słußney miá
nie przebieráli k woli zbytecżnym w cżáśom ći
łesnym/ ále żebyśmy tyle snu używáli/ile go p
trzebuie przyrodzenie náße/ żeby názáiutrz m
gło być gotowße y sposobnieyße ku służbie tw
iey. Racż nas przytym záchowáć cżystymi
chedogimi ná duszy y ćiele/ y strzedz nas
wßelkich niebespiecżeństw/ od ßátáná od cżł
wieká złego/od ßkody/od nieopátrzney y rozy
cżney śmierći y wßystkich innych strászných
nagłych przygod. A iż ten dźień miły PAn
nie ták nam przeminął / żebyśmy ćię wćn r
zmáłtymi grzechámi náßymi obráżáć nie mi
li/ bedąc záwße skłonni ku złemu/ day że nam
Oycże niebieski/ iż iáko ćiemnośćią nocną wß
stkie rzecży ná świećie bywáią zákryte y zátć
ione/ ták áby też wßystkie grzechy náße / o kto
rych odpußcżenie my ćiebie prośimy/ miłośier
dźiem twoim były zátáione y zákryte/á nie rá
nas dla nich odrzucáć od oblicżnośći twoiey
gdyż Syn twoy miły/ á Zbáwićiel náß iedyny

á nie umárł/ y one krwią swoją drogą z nas okupił. Wysłuchayże nas Boże nász/ Oycże nász/ y doskonáły obrońco nász/ dla Jezusá Chrystusá Syná twego miłego/ á Páná nászego. Oycże nász/ ktoryś jest/ etc.

Modlitwá o Polnocy/ álbo kiedy kolwiek się w Nocy okazya poda/ do społecżnych chwał y Modlitew SS.

CXXXIX.

O Boże/ ktory nigdy nie śpisz/ áni się zdrzemiesz/ strzegąc Izráelá/ wiernych a wybránych swych/ bądź cżeść y chwałá Imieniowi twemu S. zá straż/ ktorą nad námi bez przestanku łaskáwie trzymáć racżysz/ y zá tę cżąstkę odpocżynku/ ktorąmeśmy się posilili. Obudź nas ty sam y ze snu grzechow/ á cżuyne y nieosłábiające pocżyń do świętych spraw zbáwienia nászego. Day bysmy o połnocy byli gotowi wynijść przećiw jedynemu dusz nászych y cáłego kośćiołá/ oblubienicowi. Niech nam nie będźie ćiężko y o połnocy/ y jáko náranie wstawáć/ násláduiąc w tym Swiętych twoich/ dla oddania nawyższemu Májestatowi twojemu przyjemnych ofiar/ y kádźidłá wdźięcżney wonnośći/ chwał y modlitew SS. z sercá skruszonego y uniżonego/ ktorym ty o Boże nie gárdźisz/ pochodzących. Nie dopuszczay/ miły Panie/ żeby nas w cżym podejść miał on chytry wąż stárodawny przećiwnik nász głowny Dyabeł/ ktory krąży jáko lew ryczący/ szukájąc kogoby pożárł. Záchoway nas też szkod wszelákich/

iákich/ y przygod niebeſpiecznych / á náwie
ſnu grzechow y wieczney śmierći. Dopom
nam z łáſki ſwey y wßyſtkim inßym / ktorzy
námi poſpołu w jednym Duchu wzywáją
mienia twego S. do onego odpoczynku doſ
nałego w niebieśiech dla nas záchowánego
zgotowánego/ gdźie słońce náße już nigdy
zaydźie/ y mieśiąc náß nigdy śię nie ſkryje.
bowiem ty ſam będźieß nam światłośćią w
czna/ á dni prace/ ſmętku y utrapienia náße
cále ſkończone będą. Tám w tey doſkonáł
śći niebieſkiey/ ábyśmy ćię ßczęśliwie oglad
y w zbáwiennym wychwalániu Imienia twe
S. wiecznie śię z tymi ućießyć mogli / ktor
nie ſpiąc záwße pátrzą ná śliczne oblicze tw
je/ ſpraw to z łáſki ſwey dla Syná twego mił
go/ przyczyńce y Zbáwićielá náßego jedyneg
ktoremu z tobą/ y z Duchem S. niechay będź
wzdawána cześć y chwałá Boſká ná wieki wi
kow/ Amen.

ZAMKNIENIE ZWYCZAYNE KAZDEY MODLITWY.

CXL.

Pierwſze.

BOże Oycze bądź miłośćiw nam grzeßnym Báránku Boży / ktory głádźiß grzechy świátá/ Pánie Jezuśie/ zmiłuy śię nád námi Duchu S. Boże/ poćießyćielu y poświęćićielu náß jedyny/ rácżże być z námi wßyſtkimi teraz, záwße y w godźinę śmierći náßey/ czáſu napilnieyßego/ y áż ná wieki wiekow/ Amen.

Dru-

Drugie.

Boże/ bądź miłośćiw nam grzeßnym.
Boże/ bądź miłośćiw nam grzeßnym.
Oycże/ Synu/ y Duchu S. Boże nász w Troycy S. jedyny/ zmiłuy śię nad námi/ y racż być ze wßystkimi námi teraz/ záwße/ w godźinę śmierći nászey y ná wieki wieczne/ A.

Przeſtroga.

A jeſliby co żáłoſnego w nocy álbo we dnie domá/ álbo w drodze etc. przypádło/ może śię nieco w modlitwie/ zwłaßcza ná początku odmienić/ w ten ſpoſob:

Dźiękujemyć miłośćiwy Oycże nász przez Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá zá wßyſtkie dáry y dobrodźieyſtwá twoje. Bo choć nam tá noc (albo ten dźień) bez ßkody y żalu etc. nie przeminął/ przed śię jednák wielkie ſą dáleko dobrodźieyſtwá te ktoreś nam pokazał/ niż teráźnieyße náwiedzenie twoje/ etc.

W SWIETA UROCZYSTE; Y W INSZE DNI SWIETE.

BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLI.

Przed Nabożeńſtwem.

1. Łáská Páná nászego IEzusá CHryst
y miłość Bogá Oycá/ y społeczność Duch
niech będźie z wámi wszystkimi/ Amen.

2. Wspomożenie násze w Imieniu P
skim (álbo od Páná) ktory stworzył nie
źiemię. Ná to rzeczmy zgodnie wszyscy/ A

3. Łáská y pokoy od Bogá Oycá nászeg
od Páná Jezusá Chrystusá/ w Duchu S. n
będźie z námi teraz/ záwsze y áż ná wieki /

4. Bogu Oycu/ y Synowi/ y Duchow
Bogu w Troycy S. jedynemu / niechay be
cześć y chwałá teraz/ y áż ná wieki. N
rzeczmy wszyscy sercy duszliwymi y usty jed
stáynymi nabożnie/ Amen.

5. Synowi Bożemu IEzusowi CHryst
wi/ ktory dniá dźiśieyszego N. wspołek z Oy
jego miłym/ y z Duchem S. niechay będźie c
y chwałá teraz/ y ná wieki wiekow. Ná
rzeczmy wszyscy nábożnie/ Amen.

6. Od wschodu słońcá áż do záchodu se
ná niebie y ná źiemi od nas y od wszyst
świętych twojich niech słynie y chwalebne
dźie Imię twoje/ Oycze/ Synu/ y Duchu
Boże nász jedyny/ prawdźiwy y błogosłáwi
ná wieki/ Amen.

7. Łaská/ miłośierdźie y pokoy od Bogá
cá/ y od Páná naszego Jezusá Chrystusá/ S
ná Oycowego/ á Zbáwićielá nászego/ przez
świecenie Duchá S. niech będźie z námi
prawdźie y w miłośći teraz/ y ná wieki/ Am

8. Błogosłáwiony niech będźie Bog y Oy
Páná nászego IEzusá CHrystusá / ktory n
wedle upodobánia woli swey w tymże nam
szym Synu swym przed záłożeniem świátá

wieczwe

lecznego żywotá wybrał/ z łáski umiłował/ y
dźiatki przyjął/ á przez głos Ewángeliey
bojey ś. zá spráwą Duchá S. doznájomośći
bey powołał/ poświećił y w nádźieiey żywey
rodźił. Tenże nam niechay Oycowskim
ym błogosłáwieństwem błogosłáwi/ y przy-
mnym bedźie/ jáko we wszelákich spráwách y
trzebách nászych/ ták osobliwie w teráznieyſ-
ym zgromádzeniu nászym/ áby ono było ná-
żod z chwałą Imienia jego S. potym z po-
echą y zbáwiennym pożytkiem nászym / náo-
átek z zbudowániem bliźnych nászych. Częſ-
o my sobie od niego uprzeymie winszujac / y
iernie życząc/ rzeczmy ná to wszyscy nabożnie/
men.

PO NABOZENSTWIE, BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLII.

1. Łáská Páná nászego JEzusá CHrystusá
iech bedźie z wámi wszystkimi/ Amen.

2. Niech wam błogosłáwi PAN Bog / á
iech strzeże was. Niech rozjáśni Pan BOG
bliçze swoje nád wámi / á niech wam bedźie
iłośćiw. Niech obroći Pan Bog twarz swo-
e ku wam/á niechay wam da pokoy swoy świe-
y/ Amen.

3. Błogosłáwiony Bog y Oćiec Páná ná-
sego Jezusá Chrystusá / ktory nas ubłogosła-
wił wszelkim błogosłáwieństwem duchownym
w rzeczách niebieskich w Chrystuśie/ niech wyle-
e y teraz ná was swoje S. błogosłáwieństwo/

y to

y to dá ábyśćie byli świętymi / y nienág
nymi przed oblicznośćia jego w miłośći
Syná swego umiłowánego Jezusá Chry
w Duchá S. Amen.

4. SamBog pokoju niech was zupełni
świeći/ á cáły duch wáß/ y dußá/ y ćiáło
będa bez nágány ná przyśćie Páná náßeg
zusá Chrystusá záchowáne/ Amen.

5. Sam Pan náß Jezus Chrystus / y
á Oćiec náß/ ktory nas umiłował/ y dał p
che wieczna y nádźieję dobra przez łáskę /
ćießy sercá wáße / y utwirdza was w k
mowie/ y uczynku dobrym. Niech was
że od złego/ pokoy swoy da wam/ y z wámi
stkimi zostawa teraz/ y na wieki wieczne/ A

6. Bog wßelkiey łáski / ktory nas pow
do wieczney chwały swojey w Chrystusie J
śie/ gdy máluczko ućierpićie/ ten niech was
skonáłymi uczyni/ utwirdźi/umocni y ugru
je. Jemu niech będźie chwałá y pánowáni
wieki wiekow/ Amen.

7. Bog pokoju/ ktory wywiodł od umár
we krwi przymierza wiecznego onego wielki
Pásterzá owiec/ Páná náßego JEzusá CH
stusá/ niech was doskonáłymi uczyni w każd
uczynku dobrym ku czynieniu woli swo
spráwując w was to/ co jest przyjemnego p
obliczem jego/ przez Jezusá Chrystusá/ktore
niech będźie chwała ná wieki wiekow/ Ame

8. In

8. Imie Oycá/ y Syná/ y Duchá S. Bo-
w Troycy S. jedynego/ niechayże bedźie ze
wßyſtkimi námi teraz/ y záwße/ y ná
wieki wiekow/ Amen.

9. Judá v. 24. 25. Rom. 15. 5. 6. 15. 33.
ſdźćieß już w pokoju: Pan
iech bedźie z wámi wßyſtki-
mi/ Amen.

Dokończenie Publicznych Modlitew
Swiętych.

SUM-

SUMMA,
albo
Cząstki náprzednieyße Ná
y Nábożeństwá Chrze- ściáńskiego.

PRzednieyßych Cząstek powßechnego Ná- bożeństwa Chrześciáńskiego jest Sze

1. Boże Przykazanie/
2. Wiara Powßechna Chrześciáńska/
3. Modlitwa Páńska/
4. Vstawá Chrztu świętego/
5. Vstawa Wieczerzy Páńskiey/
6. Władza Kluczow Krolestwá ni- skiego.

Te Cząstki Náuki Chrześciáńskiey dziel- ná dwoje.

Pierwße trzy/ to jest BOże Przykazá- Wiará Chrześciáńska/ y Modlitwá Pá- ucza nas Powinności ktore każdy człow chceli być zbawion/ odprawowáć powinie

Te Powinności wyráźił krotkimi słow- postoł Páweł S. 1. Cor. 13. 13. Teraz/ m- trwa Wiára/ Nádzieia/ Miłość / te trzy- czy.

Drugie Trzy/ to jest/ Chrztest Św- Swięta Wieczerza Páńska/ y Klucze Kr- stwa Bożego wludziách cnotámi ozdobion- powinności pomienione odpráwuiacych - Boża pieczętuia/ y o wiecznym żywocie up- niaią.

I. Boże Przykazánia.

Boże Przykazanie uczy nas iáko y przez co Miłość y Powinność swoie ku Pánu Bo- y ku bliźnim nászym skutecznie oświadczáć ...dawáć mamy: A te przez Moyżeszá podá- ...o Exod. 20. Deut. 7. tymi słowy:

Mowił Pan Bog wszystkie te słowá: Jám ...n Bog twoy/ ktorym cię wywiodł z ziemie ...ptskiey z domu niewoli.

Nie miey Bogow cudzych przedemną.

Nie czyń sobie obrázu rytego/ áni wszelkie- podobieństwá/ ktore jest ná niebie wzgorę/ ...tore ná ziemi nisko/ áni tych ktore są w wo- ...ch pod ziemią. Nie będziesz się jim kłániał/ ...i ich chwalił: Bom ja jest Pan Bog twoy ...cny/ w miłości záwisny/ mszcząc się nieprá- ...ści Oycowskiey ná Synach w trzecim y w- ...wartym pokoleniu/ tych ktorzy mię nienáwi- ...ą. A czynię miłosierdzie nád tysiącmy tych/ ...rzy mię miłują y strzegą przykazánia mego.

Nie bierz Imienia Páná Bogá twego ná- ...remno. Bo się mścić Pan będzie nád tym ...ry Imię jego nádáremno bierze.

Pamiętay ábyś dzień odpoczynienia świę- ...ł. Przez sześć dni będziesz robił/ y wykonasz ...boty twoie/ ále siodmego dniá dzień święty ...áná Bogá twojego. Nie czyń ucżynku żá- ...ego weń/ ty y Syn twoy/ y Corká twojá/ ...ugá twoy y służebnicá twojá/ bydło twoje/ y ...ość ktory jest w domu twoim. Abowiem w- ...ści dniach stworzył Pan Bog niebo/ y ziemię/ ...morze/ y co w nich jest/ y odpoczynął dniá ...odmego. Przetoż błogosłáwił dzień odpo- ...ynienia Pan/ y poświęcił go.

Czci Oycá twego y mátkę twoję/ ábyś długo

żyw

żyw był ná ziemi/ ktora Pan Bog twoy d
bie.

Nie bedźieß zábijał.

Nie bedźieß cudzołożył:

Nie bedźieß kradł:

Nie mow przećiw bliźniemu twemu f
łßywego świádectwá:

Nie pożaday domu bliźniego twego/án
żaday żony iego/ áni sługi/ áni służebnice/
wołu/áni osła/áni żadnych rzeczy ktore są

Te przykazánia sam Pan Bog przy
trzymáć/ pod wiecznym zátráceniem.

A zámykaja śie w tych krotkich słowiech
dźieß miłowáł Páná Bogá twego/że wßys
go sercá twego / y że wßystkiej dußy twoje
że wßystkey myśli twojey. Toć jest pie
y wielkie przykázánie. A w tore podobn
temu / bedźieß miłował bliźniego twego
sámego śiebie. Matth. 22. 37.

II. Wiárá Powßechna Chrześćianská.

Credo álbo Wyznánie Wiáry Apo
stiey / uczy nas cobysmy sercem ku s
wiedliwośći wierzyć/ á usty ku zbawieniu
tmu wyznawáć mieli / O Bogu y o świe
spráwach jego: miánowićie / o stworz
wßystkich rzeczy/ o odkupieniu rodzáju ludz
go / przez Páná Chrystusá uczynionym:
poświecenium wßystkich wybranych Bożych
wiecznemu żywotowi: A to Credo wyzna
my tymi słowy.

1. Wierze Bogá Oycá wßechmogace
Stworzyćielá niebá y ziemie.

2. Wierzę y w Jezusá Chrystusá Syná je-
dynego Páná nászego.
3. Ktory śię począł Duchem Swiętym/
odźił śię z Pánny Máryey.
4. Vmęczon pod Pontskim Piłatem/ u-
yżowan/ umárł/ y pogrzebion.
5. Zstąpił do piekłow/ Trzećiego dniá z-
rtwychwstał.
6. Wstąpił ná niebiosá/ Siedźi ná prá-
y Bogá Oycá wszechmogącego.
7. Zstámtąd przyydźie sądźić żywe y umárłe.
8. Wierzę w Duchá świętego.
9. Swięty Kośćioł Chrześćiáński/ Swię-
obcowánie.
10. Grzechow odpuszczenie.
11. Ciáłá zmartwychwstánie.
12. Y żywot wieczny. Amen.

III. Modlitvvá Pánska.

Modlitwá Páńska/ ktorą pospolićie Pa-
ćierzem zowiemy/ wprawuje nas w Ná-
je zbáwienną/ ábyśmy ją w Bogu/ jáko w-
u miłym pokłádájąc/ jemu sámemu o wsze-
e potrzeby duśliwie śię modlili. A tá od
ego Chrystusá podáná jest Matth. 6. Luc.
tymi słowy.

Oycze nász ktoryś jest w niebie:
1. Swięć śię Imię twoje.
2. Przyydź Krolestwo twoje.
3. Bądź wola twojá jáko w niebie/ ták y ná
i.
4. Chlebá nászego powszedniego day nam
ia.
5. Y odpuść nám násze winy/jáko y my od-
czamy nászym winowájcom.

6. Y

6. Y nie w wodź nas ná pokuszenie.
7. Ale nas zbaw ode złego. Abowiem
że jest Krolestwo / y moc / y chwałá / ná
wiekow / Amen.

IV. Chrzest Swiety.

Chrzest Swiety w tym nas upewnia
cżćiwie / że nas Bog Oćiec w Ko
swojim przyjmuje zá dźiatki swe mile / w u
wánym Synu swojim Chrystuśie Jezuśi
dług miłośierdźia swego / zbawiájąc nas
omyćie obrodzenia nowego / y poświ
Duchá Swietego. O tym Pan mo
Zwolennikow swojich Matth. 28. Marc.
Idąc náuczajćie wszystkie narody / chr
je w Imie Oycá y Syná y Duchá świe
Ucząc je strzedz wszystkiego / com wam pr
zał. Kto uwierzy á ochrzći śie zbawio
dźie: ále kto nie uwierzy / będźie potępion

V. Ustáwá Wieczerzy Páńskiey.

Swiatość Ciáłá y Krwie Páńskiey
upewnia / że Bog Oćiec / dusze nas dź
swojich ták prawdźiwie pokármem y nap
duchownym Ciáłá y Krwie Jezusá Chry
Syná swego miłego / tu w Kośćiele swoim
żywia y pośila ku wiecznemu żywotowi /
prawdźiwie powszednim pokármem y nap
żywi ćiáłá nasze tu na tym świećie. Tá
wá od Swietych Ewangelistow / Matth.
Marc. 14. Luc. 22. y 1. Cor. 11. opisána
tymi słowy:

Pan JEsus
ydan / wźiął
ał / y dawał
tórżćie jedźći
as będźie wy
oje.
Tymże obycz
iął y Kielich,
ąc: Pijćie z
Nowego Te
elu będźie w
w: To czyń
átki moje.

VI. Kl
Ni

Kluczе Krol
upewniáją
m / wszelkie Kr
ńnie w niebie
wodźiwie obp
podług zlecen
m ták do nich
Zaprawdę po
źwią źáli ná
A cobyśćie
źie rozwiązan
A po zmartw
u Janá S.
Weźmićie Du
odpuśćićie / s
trzymaćie / są

Pan JEsus CHrystus ten nocy ktory był
ydan/ wźiął Chleb/ á uczyniwszy dźięki/łá-
ał/ y dawał Zwolennikom swoim mowiąc:
Bierzćie jedzćie/ To jest ćiáło moje/ ktore zá
as bedźie wydáne. To czyńćie ná pámiątkę
moje.

Tymże obyczáiem/ gdy było po wieczerzy/
źiął y Kielich/ á podźiękowawszy dał jim mo-
iąc: Piyćie z tego wszyscy/ toć jest Krew mo-
Nowego Testamentu/ ktora zá wás y zá
ielu bedźie wylána/ ná odpuszczenie grze-
ow: To czyńćie ile kroć pić bedźiećie ná pá-
iątkę moje.

VI. Klucze Krolestwá Niebieskiego.

Klucze Krolestwá Niebieskiego w tym nas
upewniáją/ że nam prawdźiwie pokutująć-
m/ wszelkie Krewkośći y grzechy násze ták Ku-
cznie w niebie odpuszczone bywáją/ jáko nam
awdźiwie odpuszczenie jich słudzy Chrystuso-
i podług zlecenia Páná swego świadczą. O
ym ták do nich u Matth. 18. mowi.
Záprawdę powiádam wam/ cobyśćie kol-
iek związáli ná źiemi/ bedźie związano w nie-
e. A cobyśćie kolwiek rozwiązáli ná źiemi/
dźie rozwiązano w niebie.
A po zmartwychwstániu swojim do tychże
ich u Jana S. we 20. rozdźiale:
Weźmićie Duchá Swiętego/ ktorym grze-
y odpuśćićie/ są jim odpuszczone/ á ktorym
trzymaćie/ są zátrzymáne.

Psalm. 71.

Ty Pánie z młodośći moiey/
Vczyłeś mie woli swoiey/
Dayże mi wniey do końcá trwáć/
Nie rácz mie nigdy opuszczáć.

SYMBOLA,

álbo

Wyznánie Wiáry Powsze-
ney Chrześćiáńskiey.

I.

Symbolum Nicenskie

Wierzę w jednego Bogá Oycá wszec
gacego/ stworzyćielá niebá y ziemi
domych wszystkich rzeczy y niewidomnych.
jednego Páná nászego Jezusá Chrystusá
Bożego jednorodzonego/ y z Oycá urodz
przed wszystkiemi wieki/ Bogá z Bogá / ś
łość z świátłośći/ Bogá prawdziwego z
prawdziwego/ urodzonego / nie uczynion
jedney istnośći z Oycem/ przez ktorego wsz
jest uczyniono: ktory dla nas ludźi y dla
go zbáwienia zstąpił z niebá y wćielił śie
chá Świetego w Máriey Dźiewicy/ y st
człowiekiem: Vkrzyżowan też zá nas pod
stim Piłatem/ umęczony y pogrzebiony je
wstał zmartwych trzećiego dniá według p
y wstąpił ná niebiosá/ śiedźi ná Práwic
ká: y záśie przyjdźie w chwale sądźić ż
zmárłe/ ktorego Krolestwá nie będźie ko
Y w Duchá Świetego. A te/ ktorzy w

ny

ſa/ iż było niekiedy/ gdy nie był Syn Boży/
ż nie był pierwey áż śię narodźił z Pánny:
o ktorży mowią/ iż uczynion jeſt z tych rze-
y/ ktore nie ſą/ álbo z inſzey jákiey podſtáci á-
iſtnośći/ iż jeſt ſtworzony/ álbo odmienieny/
y inakſzy był Syn niżeli Oćiec (to jeſt / w-
ności Beſtiey) tákie odrzuca Swięty po-
echny Apoſtolſki Kośćioł.

II.

Symbolum Konſtántino-politáńſkie.

WIerzę w jednego BOgá w Oycá wſzech-
mogącego/ uczyniciela niebá y źiemie/ y
yſtkich rzeczy widźiálnych y niewidźiálnych:
w jednego Páná JEzuſá CHryſtuſá Syná
żego jednorodzonego z Oycá národzonego
ed wſzytkimi wieki/ Swiátło z Swiátła/
gá prawdźiwego z BOgá prawdźiwego/
odzonego á nie uczynionego Oycu ſpołu ro-
ugo/ przez ktorego wſzytkie rzeczy uczynione
: Ktory dla nas ludźi y náſzego zbáwienia
ápił z niebá/ wćielił śię y począł Duchem
ietym w Pánnie Máryey/ á człowiekiem śię
ał: Umęczon dla nas pod Pontſkim Piłá-
n/ ukrzyżowan y pogrzebion jeſt/ á wſtał
artwych trzećiego dniá według Piſm / á
ápił ná niebioſá/ śiedźi ná prawicy BOgá
cá/ á záś przyidźie w ſławie ſądźić żywe y
arłe/ ktorego Kroleſtwá końcá nie będźie. Y
Duchá S. Páná obżywiájącego/ ktory z-
cá y z Syná pochodźi/ ktory z Oycem y z-
nem weſpołek chwalon y wielbion bywa/
ry mowił przez Proroki. Y jeden święty

powszechną y Apostolski Kościoł: wyzna
jeden Chrzest ná odpuszczenie grzechow:
czekawam zmartwychwstánia umárłych /
wotá przyszłego wieku / Amen.

III.
Symbolum Efeskie.

Wyznawamy Páná nászego JEzusá C
stusá Syná Bożego jednorodzon
Bogá być doskonałego y człowieká dosko
go dusze rozumną y ciáło máiącego / z Oyc
rodzonego przed wieki według Bostwá /
czásiech ostátnich / tegoż / dla nas y dla ná
zbáwienia / z Pánny Máryey / według
wieczeństwá národzonego / ábowiem jed
się stáłá abo złączenie dwu nátur. A
toż y jednego CHrystusá jedynego Syná
dynego Páná nászego wyznawamy: A
dług tego nie pomieszánego wyrozumi
Swiętą Pánnę Bożą mátkę wyznawam
tego / iż Bog Słowo wcielił się stał / á w
poczęciu w niey Kościoł sobie obłubił.
Się tycze Ewángelickich y Apostolskich S.
nie głosow lub sposobow mowienia / wie
Theologowie / ábo w Piśmie Swiętym
ni / to co jedney Osobie należy / względem
Natur dzielą / á jedne z nich Bostwu nále
Bostwu Chrystusowemu / drugie zá
uniżone / Człowieczeństwu jego
przywłaszczáią.

KONIEC.

Po

Porządek Modlitevv.

KONIEC.

Chrz

ázdemu

bi

WE

rukowán

ná Fryd

Náktádem

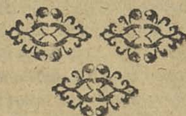
Roku P

******* *****

Modlitwy

Chrześćiáńskie/

Káżdemu Czáſowi y potrze-
bie służące.

WE GDANSKU,
Drukowáno u wDowey Já-
ná Frydrychá Grefenſá.
Nákłádem Christiáná Manſklappá.
Roku Páńſkiego 1684.

I. Prozbá Kazdodzienna o Duchá łáski y Modlitwy.

O Pánie BOże w miłośierdźiu nieprzebrány/ znam to do śiebie / że śię nie tylko modlić gorliwie sam przez ie nieumiem/ y jákom powinien / nie mogę / le y nierozumiem o co śię włáśnie modlić iam. Lecz iż temu wierzę że ty według obietnice swey dawaß Duchá Swiętego tym ktorzy ę on proßą/ y że ty nie tylko to o co prośimy/ le y więcy niżeli my nędzni á grzeßni zrozumieć álbo prośić umiemy/ uczynić y nam ßczeły łáski swey dawaß/ y nápotym dáć możeß y ceß. Przetoż ćię pokornie proßę/ wyłyi ná ię Duchá łáski y modlitwy / áby w modleniu ypełnił niedostátku y niesposobnośći moiey/ y stąpił mię u ćiebie wzdychániem y wołániem ym nieustawáiącym. Otworz y poświęć uá moie/ wnętrznośći sercá y sumnienia moie- y poruß y zápal gorliwośćią świętą/ ábym ćię zystoinie chwalić/ wzywáć/ y powinne ofiáry dźięcznośći/ Imięniowi twoiemu świętemu zyniéść mogł dla namilßego SYná twego áyá náßego Jezusá Chrystusá/ Amen. Oyie náß/ ktoryś jest w niebie/ etc.

Druga.

Pánie BOże wßechmogący/ pokornie ćię proßę rácz że odwroćić serce me odrzeczyviátá tego/ á do śiebie je obroćić ábym śię y ły / y cáłym sercem y wßystką śiłą do ćiebie zybliczyć/ y z tobą śię przez modlitwę święzbáwiennie y uważnie rozmowić y zabáwić

mogę: Ráczże uspokoić y uciszyć burzl
morze rozerwanych myśli mych/ podobnych
łom morskim tam y sam się miotającym/ áb
o tym tylko/ co teraz przed się biorę/ cále m
ślić/ á wszystkich innych rzeczy ná tę chwilę
pomnieć mogę. Zdeymi ze mnie wszelaką ob
dę y powierzchną omylną pobożności postá
ábym to nie dla prozney przed ludźmi chwa
ále z włásney potrzeby/ ná rozkazánie t
przykładem prawdziwych chwalcow twych
duchu y w prawdzie czynił. Day mi to m
Pánie/ co baczysz być do pomnożenia chw
twey służącego/ á mnie ku zbáwieniu potrz
nego. Utwierdź mię/ ábym się z włoką po
cy y rátunku twego/ y niegodnością moją
ustáwicznego modlenia się nie odrażał. H
muy Szatáná áby mi tego nabożeństwá n
pokusami swymi nieprzerywał. Niech go m
czem modlitwy świętey woynie y przewyc
żam/ á zátym odpuszczenia grzechow moich
błogosłáwieństwa twego dostępuję dla Jezu
Chrystusá Páná nászego/ Amen. Oycze ná
ktoryś jest w niebie/ etc.

3. Trzecia.

O Boże święty w nieprzystępney świátł
ości mieszkájący/ znamć ja to do siebie
żem ja proch y ziemiá z tobą mowić niegodzie
ále yż do siebie wszystkich wołáć raczysz/ otoż
ja ważę się/ y przystępuję w pokorze y unizon
ści do Thronu łáski twojey/ w nádzieję nie
gárnionego miłosierdzia twojego/ w godnoś
y zasłudze JEzusá CHrystusá Syná twojeg
Weyrzy ná mnie/ o Pánie/ okiem łáski swey
siebie w Imieniu tego S. Baránká przystęp
jąceg

acego. Wyrzuć ze mnie wßeláka mdłość y
nuśność ćielesna/ á spraw we mnie Duchá o-
hotnego/ y utwirdź mie w tym dobrym przed
ie wźięćiu zebym nie ustawał. Oczyść mie/
bym serce moje czyste wyrzućiwßy z niego
árdość obłude/ złość/ gniew/ zazdrość/ niená-
iść y przewrotność: Oczy od márnośći świe-
kiey odwrocone/ łzámi pokuty S. zálane: y
ece świetobliwe: y w niewinnośći JEzusá
Chrystusá umoczone y omyte do ćiebie ná
ßelkim mieyscu wznośił. Boże/ o Boże/ badź
iłośćiw mnie grzeßnemu/ á przyimi odemnie
odlitwy moje/ prozby y dźiekow czynienia. O-
o my tym náßym do ćiebie w potrzebách ná-
ych śie ućiekániem oświadczamy zesmy dźie-
mi twymi/ á ty wysłuchániem swym pokaź to
ś Oycem náßym/ dla Jezusá Chrystusá Pá-
á naßego/ Amen. Oycze náß/ etc.

Modlitwá do Kośćiołá idacego.

WSzechmogacy Boże/ wstepuie zá pomo-
ca twa do Domu twojego powinna cześć
chwałe oddawáć Imieniowi twemu słucháć
yrokow twych/ y modlić śie tobie w Domu
modlitwy. Wyprostuyże droge moje: Zákon-
em S. Prowadź mie przez Duchá swego dro-
a spráwiedliwośći. Wdźieczne sa przybytki
we o Pánie Zastepow. Teskni dußa moiá do
ich. Tam śie serce y sumnienie me upalone
ierze po obfite poćiechy y ochlode z Słowá
wojego plynaca. Podźmy tedy uczyć śie
oli Bożey. Upadnimy przed Pánem ná kolá-
á. Wććimy go/ bo to Pan náß. Mysmy lud
owieczki z trzody jego. Wołáimy ná niego
ten czás przyjemny. A ty/ o Pánie/ badź

 znám.

známi. Wysłuchay nas kiedy ná cię woł'ác
dźiemy/ dla Jezusá Chrystusá Páná nászeg
Amen. Oycże nász / etc.

Modlitwy Niedźielne

5. Poranne.

W Imię Bogá Oycá/ y Syná/ y Du
Swiętego/ Amen.

PAnie Boże wszechmogacy dźiękuję ć ser
cżnie żeś mię tey nocy przeszłey/ pod
niem skrzydeł twych trzymáiac práwica
Boska od nieprzyiaćioł duszných y ćielesnyc
chytrych przemysłow ich miłośćiwie bronić
czył. Coż iest człowiek że go mász ná tak pil
pieczy? Dla tego sławić ćię będę ná wi
Przyimiże wdźięcżnie tę poránna chwały o
rę/ ktorac w uniżonośći sercá mego niosę.
bie znowu oddawam duszę y ćiáło moie/ racz
bronić od wszelkiego niebezpieczeństwá / w
ná mię tarcza opátrznośći swey: á przy
Anioły święte ktoreżby mię strzegli ná d
gách powołánia mego/ á prowádźili śćieżk
twoimi/ ábym ći bez nágány służyć mogł.
muj wszystkie nieprzyiaćioły moie/ żeby pr
ćiwko mnie nie powstawáli. Záchoway
od zgorszenia ábym go nikomu nie dawał/ y
kim śię niegorszył. Uzbroj mię moca twa
bym śię właśnemu ćiáłu / świátu / grzecho
szátánowi y wszystkim pokusom odeimował/ j
śię sprzećiwiał / z nimi walczył / y nád ni
przez pomoc twoię gorę y zwyćięstwo odnoś
á po zwyćięstwie Koronę chwały niebieskiey
niosł / dla JEzusá CHrystusá Páná nászeg
Amen. Oycże nász.

Druga.

WSzechmogący BOże/ rządź mię dźiś y zawße Duchem ſwojim S. żebym tylko to rzed śię brał/ o tym myślił/ mowił/ y to czy=
nił/ coby śię tobie podobáło/ y pomnożeniu hwały twojey Boſkiey ſłużyło. Odłącz mię od świátá tego/ á przyłącz do trzodki ſwojey/ po=
święć mię abymći śię ſtáł żywą y przyjemną Ofiará. Niech zoſtawam włáſnośćią y dźie=
dźictwem twojim. Day mi śię/ ile wtey śmier=
telności można/ poznáć/ y tobie rozumną ſłuż=
be y przyſtoyną część wyrządzáć. A jákom te=
raz robot powßednich poniechał / ták ſpraw á=
bym Duchowi twemu S. pod rząd śię oddawßy wßyſtkich grzechow poprzeſtał y ten dźień święty Niedźielny ták święćił/ ábym go potym y ná wieki w niebie w poczćie y ſpołeczności wßyſtkich świętych/ obchodźić/ y tém wieczne=
go odpoczynku záżywáć mogł. Dla JEzuſá Chryſtuſá Páná noßego/ Amen. Oycze náß.

7. O grzechow odpußczenie.

O Pánie Sędźio ſerc myśli y uczynkow náßych/ przed tobą/ ktoryś jeſt wßechmo=
gący wyznawamy żeſmy bárzo źli y grzeßni lu=
dźie/ tákże w nas nic niemáß jedno wielki nie=
doſtátek dla ſkázoney nátury náßey/ ktorá záwżdy grzechowi przyzwala/ á przećiwna jeſt twojey świętey woli/ y ztąd upáda w gniew twoy y w winę potępienia wiecznego. Przetoż ćiebie prośimy o miłośierny Oycze o łáſkę y odpußczenie grzechow náßych dla Jezuſá Chry=
ſtuſá Syna twego miłego/ ktory zá nas ná krzyżu umarł/ y zápłáćił winę náße y dosyć u=
czynił sądowi twojemu/ á nas z tobą włáſne

ziednoczył. Dla tákowey łáski o miłośćie Oycze/ nie racz z námi wchodźić w sąd twoy żáden człowiek nie będźie usprawiedliw przed tobą. Y nie racz policżáć grzechow nászych ku potępieniu/ ále daruy nam Duchá świętego ku prawdźiwemu ná wrocenie wiernemu pokutowániu/ ktorym pośileni y ućieszeni będźiemy śię tobie ze wszystkimi sprawámi nászymi podobáć. Racz że to uczynić Jezusá Chrystusá Syná twego miłego Pa y Zbáwićielá nászego/ Amen. Oycze nász.

8. Dźiękowánie za Stworzenie.

Chwalę ćię y dźiękuię ć serdecżnie wszechmogacy Boże zá wszystkie dobrodźieystwá twe/ á osobliwie zá to żeś niebo/ źiemię/ morze co wnich jest/ słońce y mieśiąc y wszystkie widome y niewidome rzeczy stworzył/ a one słowem swym wszechmocnym żywiąc rządźiáć/ opatruiąc/ y zatrzymawáiąc tegoś śię wszystkiego człowieku powierzył y onemuś to w moc oddał áby mu wszystko stworzenie poddáne y posłuszne było/ y pożytkowi jego służyło. Ale nade wszystko dźiękuię ć stworzyćielu moy/ żeś mnie nie bezrozumnym/ lecz rozumnym człowiekiem ná wyobráżenie swoie stworzył/ ćiało bez wszelkiego niedostatku y ułomku/ duszę rozumną dowćip y zmysły z drowe dał/ y to wszystko wćale do tego czásu záchowywasz. Tyś jeszcze w żywoćie mátki mey o mnie stáránie miał/ ni zapominayże mię y teraz w tym wieku mym wszedźiwośći moiey. Day ábym tych dobrodźieystw twych dobrże záżywał/ obrazu twego ná sobie grzechámy niemazał. A ja sławić będę spráwiedliwość / łáskę y miłośierdźie

twoię

woje pokim żywy/ y ná wieki odpowiadáć be-
e chwałę twoie.

Zá Kośćioł Boży.

OYcze dobrotliwy pokornie ćię proszę áby ś-
licha gromadkę ludu twego / ktory z ser-
eczney ku tobie chęći słowo twoie przyiął/ przy
oznaney y przyiętey prawdźie / zdrowey nau-
e/ á zbáwiennym używániu Sakrámentow
więtych záchowywáć/ przećiwko Szátanowi
bramam piekielnym mocą swą uzbroić / y od
krućieństwa wszystkich nieprzyiaćioł bronić
aczył. Zátrzymawayże te łodkę Kośćiołá
wojego/ ze wszystkiemi wniey po morzu burzli-
wym świátá tego żegluiącymi/żeby iey szturmy
hytrych iádowitych/ krwáwych rad / gniewu /
nienáwiśći/ mocy y potęgi ludzkiey popędliwe
wiatry niepogrożáły/ aszumne náwalnośći py-
chy y hardośći nieprzyiaćielskiey nie zálewáły.
Vgruntuy Kośćioł twoy ná opoce mocney/Je-
zusie Chrystusie Synu swym / żeby trwał áż
do skończenia świátá. O Pánie ruszże się z
Máiestátu twego / á nayrzy sam do skáżoney
winnice swey/ ujął się iey bos ią ręką swoią
sadził y uprawił/ miey ná pieczy drzewá te kto-
reś nád inne wybrał / day wzrost y pomnoże-
nie/ áby się bujno rozrządzáły/ y owoc powin-
ny wiáry/ nádźiejey/ miłośći y innych cnot
świętych/ y miłośiernych uczynkow nośiły. O-
grodź ią murem ognistym Oycowskiey opá-
trzności swey przećiwko wszelkim niebespie-
czeństwam dla Jezusá Chrystusá Páná nasze-
go/ Amen. Oycze nász.

10. Druga.

PAſterzu nalepßy Pánie Boże wßechmo
cy/ trzymay nas / prośimy/ owieczki
práwica ſwa/ á ßárpáć y wydźieráć nas ſ
wilkom y lwom piekielnym niedopuſzcz
Broń od tych ktorzy náuke prawdźiwa zni
uśiłuja. Niedopuſzczay zágáßáć jaſney
chodnie słowá twego/ ktorá nam teraz do z
wienia przyświeca. Przybywáy nam na
moc/ o Pánie/ przybywáy / wyćiagni praw
ſwoje á broń Kośćiołá ſwojego w tak wielk
zámießániu. Zatrzymaway ſobie lud ktor
by ćie znał y chwalił. Niepodaway nas
rozßárpánie nieprzyjaćiołom náſzym /dla gr
chow náßych. Jednamy ćie/ blagamy ćie/ zn
kuy śie o Boże zbáwienia náßego. Ná ko
innego śie niezpuſzczamy tylko ná ćiebie ſam
go. Vymiże śie ſam o nas/ záſtaw śie
chwałe ſwoje y o krzywde náße/ á uczyń to d
JEzuſá CHryſtuſá Páná y Zbáwićielá náß
go/ Amen. Oycze náß.

11. Za Kaznodźieje.

RAcz nam dáć Pánie pilne/ czułe/ ßczyr
roztropne y umiejetne Káznodźieje y ſłu
gi Kośćiołá twoiego. Przyday im Naucz
ćielá prawdźiwego Duchá S. do práwego wy
rozumienia Słowá y Zákonu twego/ aby na
nieomylna droga do żywotá wiecznego pr
wádźili/ nas w grzechách y błedách leżacy
budźili/ od nich odwodźili. Niechay piln
ſtrzega ſobie powierzonego dźiedźictwá twoje
go /owieczek kupłonych nadrożßa krwia JEzu
ſa CHryſtuſá Syná twego. Niechay słow

twoj

twoie z wielkim pożytkiem ná grunty ſercá ludzkiego zpomożeniem chwały twey rozśiewá=ia / ſumnienia ludzkie wielkośćią grzechow y popędliwego gniewu twojego / kaźni y ſądu oſtatecznego ſtráchem przeráżáią/ przeráżone y zátrwożone ćieſzą y wſpieráią przećiwko ßá=tańſkim y ćieleſnym pokuſam uzbraiáią/ bur=zącym prawdę twoię potężnie śię ſprzećiwiáią y zwyćiężáią: nauką żywotem pobożnym y przykłádem dobrym świecą/ z gorßeniam zá=biegáią / y wßyſtko w domu twoim iáko nay=porządniey/ odpráwuią: Dla JEzuſá CHry=ſtuſá Páná naßego/ Amen. Oycże náß/ etc.

12. Zá Słuchácze Słowá B.

RAcż Pánie BOże ſercá náße zmiękczyć/ ábyſmy zwielką pilnośćią y pożytkiem zbá=wiennym słowá twojego ſłucháli/zrozumiewá=li/ iim ſłaby wiáry náßey potwirdzáli/y żywo=tá náßego nápráwiáli. Niech śię to naśienie nieſkázitelne ſercá náßego imuie y w nie głę=boko wkorzenia/ á owoc ſtokrotny tobie nieśie. Niech w nas niezáduſzáią zbytnie y docżeſne rzeczy pieczętowania y troſki náße. Niedopu=ßczay go Szatánowi nam wydźieráć. U=twirdz nas ſam w poznáney raz prawdźie áby=ſmy śię iey w krzyżu y prześládowániu nie zá=pieráli/ á od niey śię áni namowámi/ áni o=bietnicámi/ áni prozbámi / áni grożbámi áni nawet naokrutnieyßymi mękami y zelżywą śmierćią odſtráßyć niedáli. Niech nas też nie=obrażáią życżliwe nápominania y przeſtrogi Sług twoich. Day ábyſmy śię według nich ſprawowáli/ y ſłabßym bliźnim náßym/y dru=gim ktorzy śię ießcże nieznáią do przyſtawania

y wytrwánia przyprawdźie twojey uſługo-
ki. Dla JEzuſá CHryſtuſá Pana náſzego/
Oycze naſz.

13. Przećiwko Błedom.

WIelka moc błedow opánowáłá e-
świat o Panie/ dayże mi tyle mocy y
mieletnośći abym mogł y umiał rozeznan-
falſz od prawdy/świátłość od ćiemnośći/ ſz-
rość od chytrośći/złe od dobrego. Zmocni n-
wprawdźie poznáney abym śie nie chwiał j-
trzćina/ y nie unośił śie wiatrem lodá no-
przez fortelne oſzukanie ludzkie. Vkroć że P-
nie tych dni barzo złych á przybadź nam
wybawienie. Broń nas od wſzelkich nie ſn-
dźek y niezgody. Zawrzy páſzczeki wilk-
drapieżnym ná trzodźe twoje śie rzucajacy-
Oddal od nas ludźie ná umyśle ſkázone y n-
z gorſzeniem y przykładem złym trujace. Ni-
dopuſzczay kąkolem błedow/ grzechow/ złośći-
przewrotnośći/ pośiewáć ſerca naſzego. Ni-
chay głos twoy známy/onego ſłuchamy/ za ni-
chetnie idźiemy / á po śmierći do Domu tw-
jego niebieſkiego ze wſzyſtkimi wybranymi z-
gromadzeni bedźiemy y tám przemieſzkiwám
ná wieki/ Amen. Oycze náſz.

14. Niedźielna.

CHwalimy ćie Pánie BOże náſz/ żeś na
dnia dźiśieyſzego Niedźielnego włáſce
opiece Boſkey ſwojey/ áż do tey chwile przecho-
wáć raczył. A jákoś zwykł co dźień ćiáła náſz
pokarmem/ napojem y wſzelakimi potrzebám
opatrowáć/ ták y duſze náſze pośilaſz obrokien
ſłowá twego świetego. Zapieczetuyże to w-
nas Duchem ſwym świetym/ abyſmy nie tylk-
wiedźie-

ledźieli/ ále teß y pełnili wola twoie. Po-
lſtwa ſwojego prawdźiwego nieodeimuy od
as / zatrzymaway ie ná potomne wieki y aż
o ſkończenia świata. A yż przez krewkość
áße znaydowáły śie przy nas dnia dźiśieyße-
o rozmaite niedoſtátki w ſłuchániu Słowá
wego y w Modlitwách náßych: prośimy ćie
pokornie/ racz nam wßyſtkiego te przebaczyć/
w zupełnośći Syná twego niedoſtátki naße
opełnić. Racz nas y wybráne twoje gdźie
olwiek ſa ná świećie przez oſtatek dnia tego/
na nadchodzacy cáły Tydźień y aż do śmier-
i /pod ſtraża Aniołow ſwoiich/w dobrey ſpra-
wie/ w wierney pracy bez urazy ſumnienia mi-
łośiernie chować. A po śmierći racz nas przy-
ać do K..śćiołá niebieſkiego / żebyſmy ćie
Swiety/ świety/ świety Panie. Zaſtepow/
w Niebie doſkonale poználi/ a tam uſtawiczna
Niedźiele obchodzac/ ćiebie ſerdecznie miłujac/
chwalac y tobie doſtoynie ſłużac/ z toba nigdy
nieſkończoney radośći y ſławy záżywáli ná
wieki/ Amen. Oycże náß.

15. Wieczorna.

WIeczny y miłośierny Boże/ dźiekuieć po-
kornie zá ſtráż / ktoreiem doznawał dnia
dźiśieyßego y przez wßyſtek czás żywotá moje-
go. Rácz że mi odpuśćić wßyſtkie niepra-
wośći moje / ktoremim od młodośći mojey/
máieſtát twoy Boſki obrażał. Obwáruy mie
ſtráża Aniołow ſwojich/ áby mi woiſká Szá-
tańſkie na mie náſtepujace y chytre záſadzki
jego nießkodźiły. Tyś ſam jeſt ućieczká mo-
já / nieodſtepuyże mie miły Pánie. Vnieś
mie ná nieprzyſtepna ſkałe Imienia twego.

Day mi w myślach pobożnych zaśnąć / z
śpiecznie w straży twey Oycowskiey odpo
wáć. A gdy ćiáło moje snem zmorżone
dźie/ niechayże przećie duszá / serce y sum
nie moje czuć y o tobie rozmyśláwáć niep
stáwa. Zachoway mię od snow ćieszkich y
sknośći nocnych/ á pośiliwszy krewkie ćiáło r
je odpocznieniem nocnym/ dayże mi znowu
chwałe twey / y odpráwowániu porządn
prac powołánia mego szczęśliwie y wes
powstáć/ Amen. Oycże nász.

Modlitwy Poniedziałkow

16. Poranna.

W Imię Bogá Oycá y Syná y Du
Swiętego/ Amen.

Bądźżeć chwałá Boże Oycże niebieski / z
mię tey nocy od wszystkiego złego duszn
go y ćielesnego y wszelkich niebespieczeńst
ktorym podlegam miłośćiwie uchowáć raczy
A iż bez pomocy y przytomnośći twey prętk
bym szkodliwie szwánkowáć muśiał / przeto ći
pokornie proszę / racz że mię od chytrośći y o
krućieństwá Szátáńskiego/ od grzechow y błę
dow/ y od wszelkich przećiwnych rzeczy/ mnie n
duszy/ ćiele / sławie mey dobrey / zbioreczkow
memu zá błogosłáwieństwem twym uczćiwi
nabytemu szkodzących/ bronić. Poprzedzay
wszystkie spráwy moje Boskim twojim nátchnie-
niem y pomocą świętą/ ábym je dźiś y záwsze
w Imieniu twym S. záczynał / prowádźił / y
szczęśliwie kończył. Obwaruy duszę/ rozum /
myśli y smysły moje opátrznośćią swoją / áby

mię

nie wczym Szatan nieusidlił. Obroń mię od zárázy wßelkiey zdrowiu memu przećiwney/ od nieprzyjaćioł widomych y niewidomych z Szátanem nárabiájących/ żeby mi áni jáwnie ni tájemnie/ guślami/ czárami/ zazdrośćią/ nienawiśćią y uśćzypliwymi obmowiskami nieszkodźili. Obroń mię od nieprzystoynego y niewstydliwego postępku y złych pożądliwośći/ od obżarstwá/ pijáństwá y wßelkiey nie wstrzemięźliwośći. Odeymi odemnie coć śię niepodoba á day mi coć mię zalećić y mnie do zbáwienia służyć ma/ dla Jezusá Chrystusá Páná náßego/ Amen. Oycze naß.

17. O grzechow Odpußczenie.

PANIE Boże wßechmogący/ zgrzeßyłem przed tobą z Oycy y przodkámi mymi wßystkimi/ dla tego lękam śię/ że groziß nieprawośći Oycowskie karáć ná Synach aż do trzećiego y do czwártego pokolenia/ y już śię sam osadzam żem godźien zá grzechy moie gniewu twojego y wiecznego karánia. Ale śię teß zaćießę tym co mowiß/ że czyniß miłośierdźie/ aż do tysiącnego pokolenia tych co ćię miłuią/ przykazánia twego strzegą y do ćiebie śię nawracáją. To jest Pánie rozkazánie twoje/ ábyśmy twarzy twojey ßukáli. To jest obietnicá twojá że chceß być ználezionym od tych ktorzy ćię ßukáją. Szukam y já łaski twey/ tylko day ábym prawdźiwie ßukał/ przez ßczyrą żáłość zá grzechy/ przez náprawę y odnowienie żywotá mego/ przez posłußeństwo święte. A ty o Boże zmiłuy śię/ á miey lutość nádemną. Wyzwol mię od grzechow moich/ dla miłośierdźia twego/ y dla Syna twego JEzusá CHrystusá Zbáwi-

Zbáwićielá mego. Weyrzy ná uniżonoś[ć] pokorę jego/ á racż zápámiętáć hárdośći [mo]jey. Weyrzy ná posłuszeństwo jego á zá[tym] nieposłuszeństwo moje. Niech śmierć [je]go ważna będźie na odpuszczenie grzechow [mo]jich. Przyjmij mię w łáskę / á nie day mi nigdy zniey wypadáć. Nátchni mię Duch[em] swym S. y wolą moję nákłoń ábym w[ola] twą pełnił/ ćiebie znał/ ććił nádewszystko mi[ło]wał / y na wieki wiecżnie ztobą żył. Oy[cze] nasz/ ktoryś jest etc.

18. Dźiękowánie zá Odkupienie.

CHwałę ćię PAnie JEzu SYnu BO[ga] żywego / żeś / widząc yżem z potępien[ia] wiecznego inaczey porátowány być nie mo[gł] sámego śiebie zá mnie upádłego człowiek[a] ná okrutną śmierć wydáć raczył. Spraw to/ o Pánie / áby tá twojá ták wielka pra[ca] ktoraś dla mnie podjął / dáremna niebył[a]. Day mi jey ná zbáwienie moje záżyć a grz[e]chow / ktore ćię o srogą śmierć przypráwiły jáko piekielnego ognia ná ktory niepráwośćia[mi] mymy zarabiam/ strzedz śię y wárowáć/ w niewolą Szátáńską więcey nie wpádáć. Vczyń to dla gorżkiey męki twojey Pánie JE[zu]/ Amen. Oycze nasz.

19. O Prawdźiwą Wiárę.

HOyny y szczodry wszelkich dobr cżesnych [y] wiecznych dawco niebieski Boże wszechmogący/ yż wiárá jest w łáskawym dárem twym/ á żaden jey áni ze krwi/áni od ludźi mieć nie może/ Przeto ćię proszę ábyś raczył przez Duchá twojego S. znajomość woli twey S. y wiárę żywą w JEzusá CHrystusá Syná twego ser[c]e me

me wſzczepić y zachowywáć / y w niey mię
e dniá do dniá im dáliey tym znácznicy
mnażáć / ábym dobrze wierząc / dobrze żył / y
e wſzelkiey mądrośći / roſtropnie y ſzczyrze
zed obliczem twym bez nágány chodźił / y to
e śię z wiárą ma podobáć mogł. Potár-
i mię przez Duchá S. ábym przez wiárę w-
Hryſtuśie / á CHryſtus w ſercu mym mieſz-
ł. Odday mię Synowi twemu / ábym do
ebie przez niego przyprowádzony być / y od-
ſzczenia grzechow doſtąpić / mogł / Amen.
ycże náſz / etc.

Druga.

MOcny BOże / podeprzy ſłábey y mdłey
wiáry moiey drobnieyſzey niż źiárno
orcżycżne. Niech śię w drzewo bujne / w-
Hryſtuſá JEzuſá Syná twego jáko grunt
wy y mocny w korzeniowe / rozrośćie. Ktore
ym bárzey ćiężar krzyżá / utrapienia y prze-
ládowania ućiſka / tym śię bárziey niechay ku
orze do ćiebie wzbija / w cnoty S. zákwitnie /
owoc pożyteczny y pożądány przynieśie.
Dayże też áby tá iſkierká / ktoraś zá śwyćił w-
ercu mym niegáſła / ále w wielki ogień rozpa-
iwſzy śię mnie w oźiebłośći mey zágrzewáłá
y w miłośći przećiwko tobie / ku beſpiecznemu
áſty mowi wyznawániu / tego co ſercem ku z-
báwieniu / wierzę zápaláłá. Dokonayże / o
Pánie / tego coś dobrego we mnie záczął:
Strzeż mię w ták wielkim zámieſzániu y mno-
ſtwie błędow / od zábobonſtwá y wątpliwo-
śći w wierze mey. A żeby śię martwą być nie
zdáłá / dayże ábym ia pobożnośćią / miłośier-
nymi uczynkámi y Chrześćiáńſkimi poſtępkámi /
ſkutecznie

skutecznie oświadczał/ dla JEzusa CHry
Pana naszego/ Amen.

21. O Pomnożenie Królestwa Bożego.

PAnie Jezu Chryste nieba y ziemie Kr
yżeś roskazał abyśmy naprzedniey sz
Królestwa Bożego y sprawiedliwośći jeg
jam do tego sam przez śie niesposobny/ p
ćie tedy pokornie racz mie ty sam do Króle
łaski y miłośierdźia Bożego przyprowadz
w nim zatrzymawać/ abowiem w nim znam
jemy odkupienie przez krew twoje. Racz
sam Królestwo Szatańskie z gruntu wyw
cać/ a Królestwo twoje pomnażać. Krol
panuy sam w pośrzodku nieprzyjaćioł nasz
A day abyśmy wyrwani z mocy ćiemn
y przesadzeni do Królestwa twego / trwali
zbawienney nauce/ y godnie jako Synom Kr
lestwa twego przystoji chodźili/ Amen.
cze nasz.

22. Druga.

CHryste Synu Boży/ yż Królestwo twe
jest z świata tego/ dayże abyśmy śie po
jego postawą nie obrażali/ y z niego dla u
skow / przeszkadowania / urągania / ktore
Królestwa twego ćierpieć muśiemy/ nie wys
wali pewni będąc że nam zacnośćia Królest
chwały niebieskiey wszystkiego tego sowi
nadgrodźisz. W ktorym y żeś nam pr
śmierć swoje miejsce y pewną ośiadłość go
tował/ dayże abyśmy śie jako dźiedźicy Kr
lestwa tego sprawowali/ tu śie na tym św
ćie niegruntowali/ w niebie myślami naszy
przemieszkiwali / smak jego w sercach nasz
czuli / y serdecznie do niego przeniesieni b
prágną

ágnelt. A kiedy nas z prochu źiemſkiego
budźiß/ dayże nam uſłyßeć on pożądány głos
oy/ podźćie błogoſławieni Oyca mojego /
Kroleſtwo wam zgotowáne od
untow świátá. Tey korony ſłá-
ʃey wʃy y nieśmiertelnośći/ racż nam dáć
dźiwey ez krwáwe twoje ćierniowa korona
ʃerca nie nadroższy Pánie Jezu/ Amen.
dzał/
ne/ y

Zá Zwierzchność Świecka.

łaʃki yżßy Rżadco Pánie Boże náß / chwa-
le ćie za Zwierzchność Chrześćiáńſka/ kto-
ś nam dáć/ y do tego cżáſu zátrzymawáć
cżył. Dayże to áby z chwała twa y pożyt-
kiem ludu twego ſpráwiedliwie y łáſkáwie
adźiła / broniac y ochrániájac Poddanych
wych/ y przy nich w káżdey potrzebie ſtojac. A-
y pod jey ramieniem wiedli żywot we wßelkiey
obożności y przyſtoyności. Ty maß Pánie
aße ſerce Krolewſkie y Pańſtwá naßego y
ßelkiey Zwierzchnośći w reku ſwych/ obracaß
jako ſtrumień ze zrżodłá płynacy/ gdźie chceß.
Dayże áby ſłowo twe ſobie ważyli/ y onego o-
owiadániu plac/ ná gruntách ſwych dawali.
Niechay teß Synowi twemu Krolowi niebá y
iemie/ w bojaźni ſłużac y beda goracymi O-
rońcámi Kośćiołá y chwalcow twych Do-
orcami cżułymi Pańſtwá y ludu ſobie do cżá-
u powierzonego Strożámi Praw y Porządku
dobrego. Day to Boże ſpráwiedliwośći y
żadu dobrego/ Amen.

24. Druga.

POlecamći/ Pánie / Zwierzchność y P
ſtwo naße. Racz że je ozdobić madroś
swoja przez ktora wyżßy pánuja/ y ſtarßy p
wá ſtánowia. Dayże áby dobrych y niew
nych bronili/ á złe rzeczy przerywáli / kará
wykorzeniali. Błogosław wßyſtkim zam
ſłom/ y przedśiewźięćiam/ pobożnym ſpraw
y potrzebam/ dobytkom y máietnośćiam j
Spraw áby głosu wdow/ śierot / y poddán
swych ſłuchali/ ná nie oſtrośćia praw/zbytni
wyćiagániem nieznośnych prac y podatk
nienáſtepowáli. Niech pomnia że y
ludźmi ſa/ y jáko ludźie pomra/ y że wy
Zwirzchność nád ſoba máia / ćiebie ſámeg
przed ktorym śie czáſu ſwojego rzadow ſw
ſprawowáć/ y ze wßyſtkich ſpraw jáwnych
jemnych ráchunek dawáć beda muśieli. D
ktory/ dayże ábyſmy wßyſcy / Zwierzchność
Poddáni/ Panowie y ſłudzy/wyżßy y niżßy g
towi byli/ y przed nim śie oſtáć mogli / Amen
Oycże náß.

25. Zá Poddane.

RAcż dáć Pánie wßyſtkim Poddánym/ ſł
gam y ſłużebnicam/ áby dla ſumnien
dobrego Zwierzchnośći porządney/ we wß
ſtkim/ coby nie było przećiwko woli y rozkaz
niu twojemu / poſłuſzni byli / ćcili/ o chetn
wiernie/ ſprawiedliwie y życzliwie ſłużyli /
niey złoſzywie niemowili/ nie przeklináli / y z
nie życzyli. A jeżli ućiſk/ ćieżary/ trudność
krzywdy jákie Poddáni ponoßa/ niechay to
ćiebie zá wdźieczne/ jáko káźń za grzechy przy
muj

[l]a/ ćierpliwie znoszą/ y wybáwienia poża-
[d]ego y pomocy Boskiey doznáją. Vchoway
[n]ás Pánie jarzmá nieprzyjáćielskiego: A ná-
[d]wszystko járzmá y niewoli grzechow/áby nam
[nie] panowáły/ ábyśmy od nich wolnymi/ be-
[spiecznie]/ tobie samemu/ jáko lud wolny dobrowol-
[nie] służyli/ po wszystkie dni żywotá nászego/
[Prz]ez JEzusá Chrystusá Páná nászego/ Amen.
[O]ycze nász.

Wieczorna.

Dźiękujemy ć Oycze nász niebieski żeś nas
dnia tego áż do tey godźiny ná wszelkim
[m]ieyscu dobrotliwie chowáć/ á dusze y ćiáłá
[na]sze dostátkami potrzebnymi opátrowáć rá-
[czył]. Prośimi pokornie/ rácz że winy y grzechy
[na]sze/ ktoremismy Máiestat twoy Boski z kre-
[hk]ośći y złośći przyrodzenia nászego obrażáli
[od]puśćić/ á Bogiem y Oycem nászym miłośier-
[ny]m zostawáć. Rácz tey nocy spokoynego od-
[po]czynienia nam y bliźnim nászym użyczyć/ ob-
[we]rny nas jáko nalepiey áby duszny nieprzy-
[jać]iel Szatan/ przez pokusy y naczynia swoje
[do] nas práwá y przystępu nigdy nie miał.
[Spr]áwy ábyśmy wczuynośći y gotowośći oczeká-
[wa]li przyśćia Páná nászego Jezusá Chrystusá
[na] sąd żywych y umárłych/ żebyśmy go z rádo-
[śc]ia przywitáć/ y znim wnieść mogli do żywota
[wi]ecznego. Zmiłuy śie o Pánie nad wszy-
[stk]im Kośćiołem Chrześćiáńskim/ y wszystkimi
[lu]dźimi w jákich kolwiek potrzebach swych o po-
[m]oc y ratunek wołaiacymi. Rácz być jich y
[ná]szym Bogiem/ pomocnikiem y wybáwićielem/
[Prze]z JEzusá Chrystusá Páná nászego/ Amen.
[O]ycze nász.

Modlitwy we Wtorek

27. Poranna.

DZiekujemyć á chwalemy Imie twoje że Oycze naß niebieſki/ żeś nas r ſtworzyć ná ſwoje wyobrażenie/ á upá grześne ſam z ſwojey miłośći raczyłeś od przez Syná twego miłego Páná naßego zuſa CHryſtuſá. Duchem świetym nas świećiłeś a znowuś odrodźił słowem pra więc y w opiece Oycowſkiey nas chowaß ſtkim dobrym daruiac y opátruiac niecha bedźie za to wieczna cześć y chwałá. P my ćie/ raczże nam to dáć/ żebyſmy przez dźień dźiśieyßy y wßyſtek czás żywota ná żyli ku ćći twey y chwale. Záchoway że namileyßy Oycze od wßyſtkiego złego/ du ćiáłu ßkodliwego/ od grzechow śmierteln od nießcześćia y przygod ſmutnych. Rácz w pracach naßych dobrych błogosłáwić/ á żnie naße jáko y nas opatrowáć. Przeto Duchowne Kośćiołá ſwego y Przełożone świátá/ráczże ty ſám Duchem świetym dźić/ á ku dobrym pracam nas wßyſtkich p dzáć. Chore y ſmetne ludźie rácz poćießa nád wßyſtkimi utrapionymi śie zmiłowáć. rácz uczynić dla Iezuſá Chryſtuſá Páná ßego/ Amen.

28. Pokutna.

BOZE litośćiwy/ zgrzeßyłem nád li piaſku morſkiego/ rozkrzewiły śie práwośći moje/ á złość mojá rozmno śie. Niegodźienem pojrzeć do przyb

tw

...ego w niebie wystáwionego / y przypá-
...yć mu śię dla rozlicznych grzechow mo-
... Pobudźiłem przećiwko sobie gniew
...oy y nábroiłem wiele złego. Nie pełni-
... woli twoiey / y nie przestrzegałem przy-
...ánia twego / przyczyniaiąc rozlicznie
...echu do grzechu. Nieprawość moia wzbi-
...śię áż pod niebiosá przed Thron twoy skár-
... ná mnie / dla tego pokora y uniżoność
...já niezpolega ná ostrey sprawiedliwośći
...oiey / ále ná miłośierdźiu twoim nieogar-
...onym. Zgrzeszyłem Pánie / zgrzeszyłem / y
...znawam nieprawośći moie. Proszę odpuść
... / á nie zátracáy mię z nieprawośćiami my-
... / niechoway wiecznie gniewu swego prze-
...wko mnie ná pomstę złośći moiich / y nieskazuy
...ie ná śmierć wieczną. Tyś Bogiem pokutu-
...cych / oświadcz y ná mnie dobrotliwość two-
... Day zbáwienie mnie nędznemu według
...ielkiego miłośierdźia twoiego. A já ćię bę-
... chwalił przez wszystkie dni żywotá twoiego /
...men. Oycze nasz.

O Poświęcenie.

O Swięty Duchu Pánie nasz rácz że przy
nas dźiś y záwsze być y w godźinkę śmier-
...i nászey / á nas poćiechą y obroną twoią / ktorey
...niebá czekamy / opátrzyć. Poświęć Kośćioł
...iátá nászego / y ná mieszkánie go sobie obroć.
Uwesel przytomnośćią twą dusze násze ćiebie
...ragnące. Nágotuy sobie w nas przybytek
...odny Máiestátu twemu / y broń go iáko miesz-
...ánia swego własnego przećiwko wszystkim
...ieprzyiaćiolom moim. Ozdob go y ubierz
...w cnoty. Rozgrzey oźiębłość násze á wy-

rzuć

zniego pobudki wßelkiey nieprawośći.
ſele naß duchowne ſumnienia dobrego /
krwąkym uczynić. Odrodz y odnow n
żywotowi wiecznemu/ Amen.

30. O niewątpliwą Nádźieie.

PAnie BOże wßechmogący / tyś je
młodośći nadźieją moią / od narodz
moiego zarażem począł ufáć w tobie.
pełnżc mię pokoiem y radośćią / abym
pociechę słowá twego y Duchá świętego
pełne w tobie ufanie miał / w krzyżu y w d
gliwośćiách nierozpaczał. Day ćierpli
w utrapieniu y niedostatku / wesołe serce
w ſmutku/ztrudnośći uwolnienie. Przodk
naßy w tobie ufali/ á nieomyleni/do ćiebie
łali / á według nadźieie ſwey wysłuch
Przetoż y ja w tobie ufam / álbowiem
twoia na pomoc twoię kiedy zechceß nie jeſ
krocona. Nießczęſny człowiek ktory w ſtw
żeniu ufa/ja Panie tylko w tobie ſamym/ ch
byś mię y zabił ufáć nie przeſtanę. Nic mię
ćiebie y od miłośći twey na wieki nieodłąc
ani ućiſk/ ani prześládowánie / ani głod /
niedostatek / ni niebeſpieczeństwo/ ani nie
ani śmierć álbowiem tyś jeſt kotwicą mo
duße moiey. W tey nadźieiey żyię / y z t
świátá zá pomocą twoią zeydę / y według
nádźieiey moiey żyć będę z tobą po śmierći
wieki : W tobie Pánie nádźieja moja/ nie
ná wieki záwſtydzon nie będę/ Amen.

31. O Pokorę.

O BOże ktory śię hárdym ſprzećiwiaß/p
kornym zás łáſkę ſwą / á przy łáſce ſw
z

moc ſwoie w krewkoſći moiey/ ábym ſádowite poſtrzáły iego/ przez uſtáwiczne przyſtoyne wpowałániu mym zábáwy yć wiczenie ſie moie w cnotách S. modlitwá y wiárá odbiiał/ gore nád nim y zwyćieſtwo mocá zwyćieſtwá twego otrzymawał/ á potym boiu/ y wygráney z nim bitwie/ ná tryumf do pokoiu wiecżnego przenieśiony był/ Amen.

Wieczorna.

35. WSzechmogacy Boże/ dźiekuiec ſerdecżnie/ żeś mie dnia dźiśieyßego/ z ßczerey łáſki ſwey iáko źrzenice oka ſwego od wßego złego ſtrzedz raczył. A yżem ćie y bliźniego mego czeſtokroć myśią ſłowem/ rádá y ſkutkiem obrázał y do gniewu pobudzał/ przeto ćie pokornie proße/ racżżc mi to wßyſtko dla meki y nadrożßey śmierći Iezuſa Chryſtuſá odpuśćić/ á napotym mie od grzechow upádkow ßkodliwych y wßelkich niebeſpieczeńſtw/ ktore mie wczás nocny ogárniáia/ záchowáć: ábym záś zdrowo w Imieniu twoiim ze wßyſtkiemi blizniemi powſtáć/ y tobie ſercem czyſtym y niepokalanym ſłużyć mogł/ po wßyſtkie dni żywotá mojego/ Amen.

We Srzode

Poránna.

36\. W imie Bogá Oycá/ Syná y Duchá Swietego/ Amen.

OBroniony y od wßelkiego niebeſpieczeńſtwá záchowány przez te noc bedac wołam o wſpomożenie do ćiebie namocnieyßy BOże/ abyś uſtá me otworzyć ráczył ku chwaleniu

 y wzy=

y wzywániu imienia twego/ ábym ći god
dźiękowáć mogł, zá niezliczone dary y hoy
dobrodźieystwa twoje/ ktoreś okázał nádem
sługą swym żeś był áż do tey godźiny łásk
wym obrońcą mym/ á przez wszystkie niebesp
czeństwá bespiecznieś mię przeprowádźił
dnia y godźiny teráznieyszey. Wzywam zn
wu pomocy twey o łaskáwy obrońco moy/ da
że mi záczáć ten dźień od chwały twey/ áby
naprzod szukał Krolestwá twego. A uchow
mię wszelákiego upadku/ ktorym by náświęt
Maiestát twoy obráżony mogł być. Niech
w boiáźni twoiey żyię/ pilnie wykonywáj
spráwy te wszystkie ná ktoreś ty mnie powoł
raczył/ Szczęść y błogosław prace wezwáni
moiego/ aby wszystkie spráwy moje obrocon
być mogły/ ku chwale náśw[...]tszego Imieni
twego/ y ku usłudze bliźnym mym. Vczyń t
dla namilszego Syna twego Pána JEzus
CHrystusá/ Amen. Oycze nász.

37. Pokutna.

WYznawam to ná się o Boże/ żem się Sy
nem twoiim zwáć/ oczu moich do nieba
dla rozlicznych grzechow moiich podnieść y nie-
czystymi ustami mymi wzywáć imienia twego
niegodźien. Bom ciebie Bogá moiego rozgnie-
wał y stałem się niegodnym nieba y źiemie. Ale
proszę cię Pánie/ nie rácz mię odrzucáć od
oblicza twego/ áni mię rácz oddaláć od siebie
ábym nędznik nie zginął. Abowiem ieśli mię
łáská twoiá bronić nie będźie/ porwány będę
iáko proch/ y wniwecz się obrocę. Okażże te
dy wielkość miłośierdźia twego nádemna
Zmiłuy się á zápámiętay nieprawości moiich

Przyimi Pokorę nieużytecznego sługi swego / dla Syná twego / ktory nie dla sprawiedliwych przyszedł / ále grzesznych wzywáć do pokuty. Ná ktorego wdzięczne głos y ja idę do ciebie Boże bądź miłościw mnie grzesznemu / Amen.

38. Dziękowánie zá znájomość Chrystusá.

Dziękuję ć Oycze / żeś mi przez Ewángelią świętą w ktorey są záwarte mądrości niebieskiey skárby / przed mądrymi świátá tego zakryte / otworzyć y objáwić / mnie do znájomości Syná twego miłego przywieść / y tą świátłością / oświecájącą ciemność przyrodzenia mojego skáżonego / oświecić raczył. Niechayże już we mnie to świátło twoje nigdy niegaśnie. A yż inszego imienia pod słońcem niemász / w ktorym byśmy zbáwieni być mogli / jedno to S. Imię JEzus / niechże mi Pan JEzus będzie mądrością / przeciwko głupstwu y wrodzoney nieumiejętności mojey / drogą y práwym gościńcem / w obłądzeniu świátá tego: prawdą przeciwko kłamstwu / fałszowi / y potwarzy ludzkiey: żywotem / przeciwko śmierci: do nieba / odźwiernym: ozdobą y ubiorem mym kosztownym: duszę grzechámi zpluġáwioney pokutującey / oczyszczeniem: w kaźniách Bożych zá grzechy zástępcą: przeszłego niedbálstwá y nieposłuszeństwá mojego powetowániem: łáski / pokoju / y miłosierdzia Bożego / jednaczem pożądliwości cielesnych / zágászeniem: áffektow y poruszenia umysłu mego rozjárzonego / uśmierzeniem: w nędzách w ucistach y w prześladowaniu / słodkością w bolach:

bolach y ſmetkách/ ulga y rádośćia: przećiw
ko pokuſom y nieprzyjaćiołom mojim / zwyći
ſtwem: drzwiámi/ fortá/ przeyśćiem y prz
wodnikiem z tego mizernego świátá do prz
ſzłey wiekujſtey rádośći / Amen. Oycze náß.

39. O Miłość Bogá y bliźniego.

O BOże moy poniewa żeś roſkazał ábym
ćie nádewßytko miłowáł/ á bliźniego m
go jáko ſámego śiebie/ ráczże wyrzućić z ſerc
mego wßelką zbytnią miłość świátá tego
świeckych rzeczy/w ktorychem śie bárźiey do te
go czáſu kochał/ niż w tobie/ á o bliźniego me
go-ż gołam niedbał. Dayże ábym już ćieb
naybárzey miłował/ áż miłośći ku tobie y dl
ćiebie wßyſtko zá śmieći ná tym świećie po
czytał/ wßyſtkim wzgárdźił/ y gdźieby tego po
trzebá/ chetnie to wßyſtko opuśćił/ wiedząc ż
wßyſtkiego tego czáſu ſwojego przez śmierć
odbieżeć muße/ wßyſtko to uſtanie/ ſámá tylk
miłość w niebie wiecznie trwáć będźie. Day
ábym tez bliźnie moje/ przyjaćioły y nieprzyja-
ćioły dla ćiebie miłował y jim ile ze mnie we-
dług potrzeby dobrze czynił. Rádą / życzli-
wośćią / uczynkiem rátował / y zgołá to jim
czynił/ cobym rád żeby mnie tez drudzy czynili.
Tego nieczynił czegobym ja ſam od drugich
ćierpieć niechćiał. Spraw to we mnie/ Boże
pokoju/ miłośći y zgody / á czáſu ſwego prze-
nieś mie do niebá/ gdźie jeſt wieczna miłość y
zgodá/ Amen.

40. O dobry Vrodzay źiemie.

BOże/ ożywićielu wßyſtkich rzeczy/ w I-
mieniu twojim w nádźiejey dobrey/goſpo-
darz źiemie uprawia/ ſadźi y záśiewa. Ale

yż bez twey pomocy prożno ßczepi/ ſádźi/ śieje/
źalewa/ jeżli śie ty ſam naprzedniey do tego
nie przykłożyß. Prośiemy/ tedy ráczże urodzá-
iom ziemſkim obfićie błogosłáwić / wzroſt y
pomnożenie dáć/ niepogod ßkodliwych/ zimná/
gradow/ wichrow/ y wiátrow przećiwnych/
zbytnych dżdżow y powodźi/ ſußy niezmierney/
y ßáránczy iádowitey miłośiernie uchowáć /
wßyſtko do doyrzeniáłośći przywieść/ zgromá-
dźić/ y w pokoju tego dáć zá żywáć. Ukoro-
nuy rok ten dobroćią twą / á prace náße po-
żytkiem ſłußnym błogosłáwieńſtwem twojim.
A oſobliwie upraw grunty ſercá náßego go-
ſpodarzu niebieſki/ ábyſmyć pożytek pożądány/
y owoc/ wiáry/ pokuty y pobożnośći przynie-
śli/ yżbyſmy kiedy przyidźie dźien żniwa walne-
go / dźien zmartwychwſtánia powßechnego
mogli ſnopy náße z rádośćią przynieść/ y ſámi
jáko ſnopy zywiacych/ jáko ſnopy pßeniczne do
gumná twojego niebieſkiego przez Anjoły wnie-
śieni być mogli/ Amen. Oycże náß

41. O nawrocenie grzeßnikow.

SPráwiedliwy Boże/ ſtráßnyś wprawdźie/
áleś ſpráwiedliwy dekret wydał na te
ktorzy popełniáją uczynki ćiáłá/ jáko ſą cudzo-
łoſtwo/ wßeteczeńſtwo/ nieczyſtość/ niepow-
śćiągliwość / báłwochwálſtwo / czárowánie /
nieprzyjáźn/ ſwár/ gniew/ zápalczywość/ ſpor/
roſterki/ odßczepieńſtwá zazdrość/ zaboyſtwo /
pijáńſtwo/ bieśiády. Abowiem ktorzy táko-
we y tym podobne ſproſne grzechy czynią Kro-
leſtwá Bożego nie odźiedziczą. Racżże nałá-
ſkáw y Oycże/ tákowe grzeßniki twardym ſnem
grzechow uſpione/ y ſercá jich zakámiáłe przez

Duchá swojego S. zmiętczyć y wzbudźić/ z k
uże tey smrodliwey/ w ktorey łeżą/ podnieść
do poznánia sámych śiebie y wyznánia grz
chow swoich przywieść/ przez sp kutę/ nowe o
rodzenie/ y popráwę żywotá do śiebie náwro
ćić á szczyrze y serdecznie pokutuiącym / tość
miłośierdźie swe pokazáć. Dla Jezusa Chry
stusa Báránka niewinnego głádzącego grzech
świátá/ Amen.

42. Wieczorna.

PAnie Jezu Chryste wieczna niebieska/ y no
grzechow rozpędzáiąca świátłośći / pro-
śiemy ćię sercem uprzyimym/ ábyś tey nocy te-
ráźnieyszey Szátána/ Xiążę ćiemnośći y wszy-
stkie sztuki jego ná wodzy trzymał żeby nam
nieszkodźił. Bądź nam onym słupem ognistym
przed Izráelem idącym y nam drogę pokázuią-
cym/ ábyśmy w ćiemnośći świátá tego rostro-
pnie bez obłądzenia chodźili y Tyráństwá jádo-
witego Fáraoná piekielnego uyść mogli. A iá-
ko ćiemnośćią nocną wszystkie rzeczy bywáią
zákryte/ ták rácz ponurzyć nieprawośći násze
w głębokośći morskiey wiecznego zápámiętá-
nia twego/ aby ná świátłość nigdy nieprzycho-
dźiły y przed nászwiętszym obliczem twoim nas
nieoskárżyły. Day ćiáłu w pokoiu odpocząć á
duszy ostrożną być/ y gorąiącą lampę sercá ná-
szego czułego pogotowiu máiąc czekáć ná weso-
łe przyśćie twe na sąd żywych y umárłych/ gdźie
day mi też wesoło stánąć y wniść z tobą ná we-
sele wieczne/ Amen. Oycze nász.

We Czwartek

Poranne.

43. W Imie Bogá Oycá/ y Syná/ y Duchá
Swietego/ Amen.
WSzechmogacy Boże/ dźiekuie ć przez Je-
zuſá Chryſtuſá Syná twego/ żeś nas tey
nocy przeszłey w łáſce y opátrzności ſwoiey w-
dobrym zdrowiu do tego czáſu dochował/ y od
wszelkiey złey przygody łáſkáwie ſtrzedź ráczył/
Pokornie proszac żebyś nas znowu dniá dźi-
śieyszego y przez wszyſtek wiek żywotá nászego/
grzechu/ háńby szkody y wszelkiego złego zácho-
wáć ráczył. Abowiem nikomu innemu tylko
tobie ſámemu dusze/ ćiáłá/ prace/ iſpráwy/ my-
śli y wszyſtkie insze rzeczy poruczamy w moćne
á świete rece twoie. Anioł twoy świety niech
bedźie z námi / áby Szátan duszny nieprzyiá-
ćiel żadnego przyſtepu do nas niemiał/ Amen.
Oycze nász.

Pokutna.

44. STánawszy przed ſadem twym o Boże/ wy-
znawam to ná śie / że żywot moy do tego
czáſu był podobnieyszy śmierći niżeli żyćiu/
bom nie tobie ále ſobie y świátu gwołi żył do
ktorego śie od ſtrásznego ſadu twoiego v ćie-
kam / ráczże ty ſam mnie leżacego ná drodze
świátá tego rozlicznymi grzechami okrutnie
zránionego / á práwie nie mał zabitego y od
wszyſtkich opuszczonego / podnieść / ożywić /
odrodźić y odnowić. Omy y mie Boże zbáwie-
nia mego/ pokrop mie Izopem gorzkiey meki y
niewinney śmierći JEzuſá CHryſtuſá Syná

 twego/

[ś]wego / á nápotym Duchá twojego świete[go]
[n]ieodeimny odemnie. Ten niechay mię spr[a]-
wuje/ rządźi/ uczy/ karze/ strofuje/ ćieszy y n[a]-
prawia/ á ná duszy/ sercu/ sumnieniu y umyś[le]
oczyszczonego/ do oney Swiatyni świętych/ [do]
przybytkow niebieskich prowádźi / Amen.

45. O przystoynie y uććiwe wyżywienie.

ZEś mię/ moy Pánie/ nad godność moję d[o]
tego czásu we wszelákie potrzeby duszy [y]
ćiáłu memu potrzebne opátrowáć raczył dźię-
kuję serdecznie zá to. Nie racz mię y ná po-
tym opuszczáć. Day pokarm/nápoy y odźież
przystoyną y kąćik spokoyny. Ptászętá máj[ą]
y zwierzętá polne máją żywność od ćiebie/ má-
ją gniazdeczká y jámy swe do ktorych się
zchraniáją czásu potrzeby. Y mnieć/ Oycze
moy miłośierny/ ktorym jest dáleko ważnieyszy
niż one/ nieupośledźisz. Day tylko ábym o
opátrzności twey Oycowskiey niewątpił jey
się cále oddał/ záwsze jey nád sobą doznawał.
Bez twojey pomocy nie tylko się pożywić y
przyodźiáć/ ále y jednego źiarneczká z źiemię
wywieść nie możemy/ racz że nam tedy błogo-
sławić/ á záchoway nas/ ábyśmy dárow twych
z grzechem/ rozpustnie/ y źle nieużywáli. Nie
dáway mi áni názbyt wiele/ ábym ćię dostát-
kiem rozełkány/ y pychą uniesiony niezápom-
niał/y nie zániedbał: áni názbyt máło/ ábym
ubostwem przymuszony nierzućił się do nie-
słusznych y niepobożnych śrzodkow/ do kra-
dźiestwá/ y oszukawánia bliźniego mego prze-
ćiwko zákazániu twemu. Day ábym się ná-
przedniey stárał o pokarm trwáły/ ku żywoto-
wi wiecznemu / ktory nigdy niezginie. A ty
mi

mi racz dáć potrzebne tu ná świećie wyżywie-
nie / spokoyne sumn[ie]nie / á potym dußne zba-
wienie / Amen. Oycze náß.

46. O Jednote Wiáry.

RAcz Pánie Boże jedyny zjednoczyć serca
wßystkich wierzacych wiára / zgoda y mi-
łośćia. A jákosmy wßyscy w jedno duchowne
ćiáło spojeni / mamy jednego Duchá / jednego
Paná / jedne wiáre / jeden Chrzest / jednego
Bogá y Oycá nas wßystkich / y jákoś ty z Sy-
nem twym miłym y Duchem świetym jedno
jest / ták day ábysmy wßyscy jedno sámi miedzy
soba / jedno z toba byli / wßyscy w wierze y náu-
ce zgodne rozumienie mieli / y jedni od drugich
zá lada przyczyna śie nierozrywáli. Oddal
od nas wßelkie niespokoyniki / rádámi / mowá-
mi y uczynkiem zgode Kośćiołá twojego ro-
zrywajace / y wzgárde nieprzyjaćioł náßych ná
nas obáláJace. Wyrzuć z serc jich wßelka
gorzkość / gniew / złość / nienawiść / hárdość /
áby wßyscy odłożywßy ná strone osobny swoy
pożytek y zbudowánie Kośćiołá twojego śie
stáráli / jedni drugich w ćierpliwośći znośili /
zgorßeniam zábiegáli / w jedno ćiáło Duchow-
ne CHrystusá Páná złaczeni bedac / Krolestwá
zgody y miłośći dostapil / Amen. Oycze náß.

47. O Nawrocenie niewiernych y za-
wiedzionych.

PANIE / ktoryś człowieká dla tego stwo-
rzył / áby ćie poznáł y chwalił / prosimy ćie
zmiłuy śie nád tymi / ktorzy ćie jeßcze nieznä-
ja / oświeć je ona świátłośćia narodow PA-
nem JEzusem CHrystusem / y przywiedź przez
poznánie ćiebie Bogá prawdziwego / do społecz-

nośći Kośćiołá twego. Weyrzy y ná te kt[illegible]
rzy chytrośćia Szátáńſka ułowieni/ y z drog[illegible]
prawdźiwey zwiedźieni ſą/ náprowadź błądzą[illegible]
ce ná drogę práwą/ rozproßone owieczki ſw[illegible]
rácz gromádźić y oddáć/ jedynemu Paſterzo[illegible]
wi duß náßych/ Pánu JEzuſowi CHryſtuſo[illegible]
wi/ Amen. Oycze náß.

48. Zá Dobrodźieje.

PAnie ktory/ dobrze ſam czyniąc rodzáiow[illegible]
ludzkiemu / do dobroczynnośći nápomi[illegible]
naß/ y kochaß śię w tych ktorzy twoiim przy[illegible]
kłádem ochotnie drugim dobrze czynią : rácz[illegible]
Dobrodźiejom y Dobrodźieikam náßym od kto-
rych życzliwey rády/ pomocy/ rad dobrych/ u-
czynnośći y dobrodźieystw doznawamy tu czę-
ſnie hoyną zápłátą / zdrowiem dobrym/ ßczę-
śćiem y błogoſłáwieńſtwem ſwoiim Boſkim
nádgrodźić. A kiedy y on dźień oſtáteczny y
námnieyßy dobry uczynek przed wßyſtkiem
świátem zálecáć bedźieß/ rácz teß to/ co nam
dobrego czynią/ przypomnieć/ y nawyżße do-
bro/ wiekuiſtą rádość y Kroleſtwo niebieſkie
iim dáć/ Amen. Oycze náß.

49. Wieczorna.

DOznáłem dniá dźiśieyßego łáſki y pomo-
cy twey/ nád ſobą PAnie/ niechże Imię
twoie świętt dobroć y prawdá twoiá pochwa-
lona bedźie. Przybądź mi znowu ná pomoc
BOże/ ná ćię ubeſpieczá ſerce moie/ y nigdźiey
pewnieyßey ućieczki nie czuię/ tylko ćiebie ſá-
mego/ pod ktorego śię ſkrzydłá udawam. Cá-
ły dźień do ćiebie wołam/ y w nocy nieprzeſta-
wam/ á ty mię wyſłucháwaß. Day że ábym
ná łożu mym o tobie myślił/ á gdy śię ocknę o

tobie w sercu mym mowił/ y uważał pilnie mi
łośierdźie twoje niezmierne/ rozmyślájac y w
gládájac w zákon twoy oczyma duchownymi/
przykładem Swietych/ ktorzy y o pułnocy pil
nie Zakon twoy rozważáli y w nim samym u
ćieche znáydowáli. Bronże mie Pánie tey
nocy/ a potym szczęśliwie wzbudź tu chwałe
swey dla JEzusá CHrystusá Páná nászego/
Amen. Oycze nász.

w Piątek

Poranna.

50. W imie Bogá Oycá y Syná y Duchá świe
tego/ Amen.

WJelbie Imie twoje S. dobrotliwy Boże/
żeś mie tey nocy z Oycowskiey dobroći
swey od wszelkiey przygody y niebespieczeństwá
bronić raczył. Proszę ćie ráczże mie dnia dźi
śieyszego uchowáć grzechow y nieszczęsnych
przypadkow. Day abym go zaczął naprzod
od uważania dobrodźieystw twojich y miło
śierdźia twego nieogárnionego/ od pożytecznego
go rozczytawánia sobie gorzkiey męki y nie
winney śmierći Páná nászego JEzusá CHry
stusá ábym ja przed oczyma májac / w sercu y
wszystkich sprawách mych ná nie pámiętajac y
one rozmyślawájac/ mowienia/ pomyślenia/
y uczynki me wszystkie z chwałą imienia twego
y dusznym mym zbawieniem przed śie brał y
szczęśliwie odpráwowáł. Day mi śie o rzec
czy doczesne ták stáráć/ ábym wiecznych nie u
trácił. Tobie poruczam y duszę/ciáło/ dobra
sławę moje/ májętność zbior moy y wszystko

coko-

...okolwiek mam z łaski twey S. badź zem
...Pánie áby Szátan y inni nieprzyiaćiele m...
...tory nádemna nieotrzymáli. Vczyń to d...
...JEzusá CHrystusá Páná nászego / Ame...
...Oycze nász.

...51.

Pokutna.

MIłośierny Boże proszę ćię przez JEzus...
CHrystusá/ ktory śię stał ubłagániem z...
...grzechy násze / racz mi dáć skruchę serdeczną/ ...
...tudniá też / ábym we dnie y w nocy poki jeszcz...
...czás przyjemny godnie mogł opłákiwáć grze-
...chy moje / żeby nieprawość moja y grzechy ro-
...zliczne jáwne/ y táyne nieprzyszły náplác one-
...go strásznego sądu ostátecznego. Boże/ ktory
...nie prágniesz śmierći grzesznego człowieká/ ále
...áby śię do ćiebie ná wroćił á żył/ zmiłuy śię
...nádemna. Nie pisz złośći mojich w Xięgi o-
...ne/ ktore otworzysz przy sądźie ostátecznym/ á
...nápisane/ zámaż nadrozszą / zá mię wylána/
...krwią JEzusá CHrystusá Páná y Zbáwićielá
...mojego. A jeżelić śię zda kárać mię / karz
...mię tu ná tym świećie jákoć śię podoba. O
...tom w ręku twojich Oycze moy niebieski/ czyń
...ze mną co raczysz. Ale w karániu swym pom-
...ni ná miłośierdźie twe y ná krewkość moję.
Day mi to z miłośierdźia twego ábym pierwey
...niż śię z tym świátem rozstánę/ mogł ćię Bo-
...gá mojego przejednáć/ wszystkich grzechow mo-
...jich ktorem od młodośći mojey sercem/ myślą
y uczynkiem popełnił odpuszczenia dostąpić á
po śmierći bespiecznie y wesoło / ná twarz
świętą twoję poyrzeć/ y ná práwicy twey ze
wszystkiemi Swiętymi wystáwiony być/ Amen.
Oycze nász.

Do

2. Do Páná JEzusá ukrzyżowánego.

Cześć y chwałę oddawam Pánie JESV
Synu Bogá żywego/ żeś równey czći y ist=
nośći nierozdźielney z Oycem twym będąc/ u=
niżywszy śię w zupełnośći czásu z przeczystey
Pánny Máriey śię národźić y násze człowie=
czeństwo ná śię przyiąć raczył: Tyś mię
nędznego márnotrátniká rátował y znowu w=
łaskę y w dom Oycá niebieskiego przywiodł/ od
wszystkich grzechow moich omył/ oczyśćił/ y od
mocy Szátáńskiey nie złotem áni śrebrem/ ál=
bo inszemi skáźitelnymi rzeczámi/ ále przená=
drogą krwią swoią odkupił. Coż ćię do tego
o náświętszy Iezu pobudźiło? jedno szczyra łá=
ská twoiá przećiwko rodzáiowi ludzkiemu: je=
dno cudowna pokorá twoiá/ gdyżeś ty spra=
wiedliwy zá niespráwiedliwie/ święty zá grze=
szne umárł: jedno niewypowiedźiána miłość
twoiá/ ktora/ ázaż może bydź więtsza/ jáko gdy
kto duszę swą zá przyjaćioły swe kłádźie? A tyś
zá nas nieprzyjaćioły swe głowne/ haniebną
śmierć podstąpił/ nas o Bogá niedbáiące do
Bogá przywiodł y znim mile pojednáć raczył.
Tyś on srogi Cyrograff/ c wnim grzechámi ná=
szymi gniew Boży y potępienie wieczne nam zá=
pisane/ krwią swoią zámazał/ śmierćią swą
śmierći cżesney y wieczney żądło wyjął / piekłu
moc odjął/ á nam przez chwalebne zmartwych=
wstánie swoje niewinność/ spráwiedliwość/
zbáwienie y żywot wieczny spráwił. Day że
to o święty y niepokaláný Báránku Boży Pá=
nie Jezu Chryste/ ábym skutek świętego náro=
dzenia srogich prác/ okrutnych mąk y gorzkiey
á niewinney śmierći twey w sercu mym poczuł/

grzechámi mymi więcey ćię nie krzyżowáł/ z[...] co dźień przez popráwę żywotá mego powst[...] wał/ á nápotym już nie sobie ále tobie na cze[...] y ná chwałę żył/ á w Krolestwie łáski y obron[...] twey zostawájąc tobie w pobożnośći / w świ[...] tobliwośći y w spráwiedliwośći ochotnie [...] przystoynie służył/ po wszystkie dni żywotá m[...] iego/ y potym w niebie ná wieki wieczne/ Amen. Boże bądź miłośćiw mnie grzesznemu / Amen. Oycze nasz.

53. Druga.

O Nadroższy Zbáwićielu moy/ cożeś z[...] winił/ że śię ták okrutnie z tobą obchodzono/ pojimáno/ wiązáno oskárżono/ bito / niesłusznie osádzono y ná śmierć skazano. Co zá przyczyna ták gorzkiey á zelżywey śmierći twojey? Biádá mnie nędznemu/ jamci jest boleśći y wszystkich mąk twojich przyczyna. ćiebie niewinnego ijmáją/ á mnie winnego puszczáją. Com ja niepobożnik zásłużył/ to ty Swięty Pánie ćierpisz. Jam niespráwiedliwy zgrzeszył/ á ćiebie spráwiedliwego karzą. Jam sługá twoy záwinił/ á ty Pan moy płaćisz. Jam te wszystkie grzechy popełnił / dla ktorych ćiebie ná okrutne męki prowádzą. We mnie jest wszystka nieprawość dla ktorey ty kaźń znośić musisz. O Pánie Jezu jáko jest wielká uniżoność dobroć y miłośierdźie twoje. Jáko wielki ogień wielkiey oney niewypowiedźiáney pałájącey miłośći twojey/ ktoraś nas grzeszniki umiłowáć raczył. Coż ja tobie nędznik zá to oddáć mam? Jákożci ták wielką miłość odsłużyć? Wielka jest niewdźięczność mojá / ktorać miásto powinney wdźięczności pokázuje

zá

świeta/ niewinna/ y gorzka męke twoje/ na pociechę/ zbáwienie y odkupienie moje podstawiona. Jw potráwách y nápoju mojim rozkoszy záżywam/ á ciebie na zelżywym drzewie krzyżowym przybitego gorzka żołcia z octem mieszana nápawáją. Ja w kosztowne y pyszne száty sie ubieram/ á ty nagim miedzy dwiemá łotry ná krzyżu záwieszony wisisz. Ja sie z świátem weselę/ á ty pod ciężárem krzyżá y grzechow mych wzdychasz y ledwo nieumierasz. Ja głowe swoje stroje/á twoje ciernitowa korona zraniają. Já twarz swoje głodzę/á twoje policzkują. Ja ciało swoje tucze y w roskoszy chowam/ ciebie nagiego do słupá przywiezują/ y okrutnie biczują/ Jam wolny á tyś ostrymi gozdźiámi do krzyża przybity. Ze mna sie świát ná krzyż twoy niepomniac weseli/ á złoba Márya Mátká twojá pod krzyżem stojac płacze. Cożci wżdy Pánie moy zá ták wielkie dobrodźieystwá oddáć mam? Nie znáydźie sie nic w siłách mojich coby z ták wielka dobrocia twoja zrownáć mogło. Niepodobna aby stworzenie stworzyćielowi dobrodźieystwá oddáć mogło: Ale ty o Pánie pomoż krewkośći mojey abym wżdy czymkolwiek wdźięczność moję oświadczyć mogł. Przygotuy serce y duchá mojego/ aby w uwáżániu srogiey męki twojey grzechy swoje opłakywał/ ukrzyżuy ciało nasze ze wszystkimi łubośćiami jego/ day nam w stopy twe wstępowáć/ krzyż twoy ná sobie nośić/ á ciebie w prawdźiwey miłośći/ w pokorze y ćierpliwośći násládowáć. Racz też o náśłodszy Jezu rány sumnienia mojego ránami ciáła swojego świetego uleczyć. Nápełń

Mię

mię słodkośćią y pociechámi świętey á niewin-
ney męki swojey/ ábym sobie wszystkie obłudn
świátá tego uciechy y roskoszy márne obrzydź
jimi wzgárdźił/ dla Imienia twojego żadneg
niebespieczeństwá śię nie obawiał/ wszystko dl
ćiebie rad ćierpliwie znośił. Niech Imię two
je święte będźie ochłodą y poćiechą moją. To
bie służyć według woli twojey y postępowá
niech nawiętsza radość mojá będźie / á day á-
bymći śię ná potym niwczym niesprzećiwiał
Spraw to we mnie Pánie Jezu/ á bądź dla
gorzkiey męki y niewinney śmierći swojey ni
práwośćiam mojim miłośćiw/ Amen. BO-
że bądź miłośćiw mnie grzesznemu/ Amen.
Oycze nász.

Jest tákich modlitewek więcey niżey
o Męce Páńskiey/

54. O Vwolnienie od pokus
ćielesnych.

O Boże wszystko wiedzący ktory pátrasz ná
wnętrzności serc / y znasz wszystkie skryte
y tájemne myśli násze/ ty wiesz jáko ćięszkiemi
pokusámi ćiáło moje jest nápełnione/ zmiłuy że
śię tedy nádemną. Zgłádź y wykorzeń źemnie
wszystkie złe chęći/ nierządne myśli/ lubo-
śći ćielesne y skłonność do hárdośći/ gniewu/
nienawiśći / łákomstwá/ zazdrośći y tym po-
dobnych innych grzechow. Nápełni mię łá-
ską swoją / á zátrzymaway mię we wszystkich
sprawách dobrych/y strzeż od pobudek y okáziey
do grzechow. Day abym wszelkie pokusy prze-
zwyćiężał/ ćiáło moje pod posłuszeństwo duchá
podbijał/ y w śidłá Szátáńskie nie wpadał /
chwale twojey ábym usługował/ á sámego śie-

ę ná wolę y na upodobánie twoje święte cále
puśćić/ y dowiernie oddał/ Amen.

Za Więźnie.

5. RAcż usłyszeć Pánie rzewliwe wzdychánia tych ktorzy lub w Pogáńskie / lub w insze jákiekolwiek niesłuszne więzienie podáni y wrzuceni są. Wyzwol je z tego utrapienia. A jeżeli jim y gárdło dáć przydźie/ zatrzymaway że je w wierze y w státeczności / áby wszystko ćierpliwie dla imienia twego podstępowáli / bieg odpráwili/ boy dobry bojowáli/ sumnienie nienáruszone záchowáli / á potym niezwiędłą koronę sławy wieczney otrzymali. Nas też racż z jęctwá piekielnego y z więźienia á niewoli grzechow uwolnić y ná wolność dźiatek Bożych/ nadroższą krwią JEzusá CHrystusá odkupionych z tey mizeriey y niewoli doczesney/ do Oyczyzny niebieskiey przywieść / Amen.
Oycze nasz.

Wieczorna.

56. DObrotliwy Boże / dawamći śię winien zem dźień ten nie ták jákom był powinien ná chwałę twey strawił/ á nim godnie w spámiętywał gorzkiey męki Syná twojego miłego Páná naszego JEzusá CHrystusá/ y pożytecznie nieuważał / przeto ćię pokornie proszę racż mi tego wszystkiego miłośiernie przebáczyć á pámiątkę zbáwienną Imienia twego y JEzusá CHrystusá ukrzyżowánego ná postrach y pogrom wszytkich nieprzyjaćioł mojich y zwyćięstwa wszelkich pokus ćielesnych / dniem y nocą/ w sercu mym zátrzymawáć. A yż według postánowienia twego dźień zchodźi / á noc/ ktora jest od prac naszych wytchnieniem /

nadcho-

nadchodźi. Prośiemy racżże nas pod moc
y obroną ręką swoją chowáć/ áby nam noc
ćiemnośćiámi swymi nießkodźiłá/ áni żárá
ktora śię z śmierźkiem przechodźi nie zárażá
A gdy noc y ostáteczny zmierzk żyćia naße
nástąpi racżże nam ręki twojey wßechmocn
podáć nas prowádźić/ y przyprowádźić
świátłośći nieprzystępney/ w ktorey ty z S
nem twojim miłym y z Duchem S. mießka
BOG pożegnány ná wieki wieczne/ Amen
Oycże naß.

W Sobotę

57.
Poránna.

W Imię BOGA Oycá y Syná y Duchá Świętego/ Amen.

NAdßedł znowu dźień teraźnieyßy O Boże/ y słońce wdźięcżnym swym światłem oświecá cáły świát. Wiedzą obroty niebieskie jáko śię obrácáć y kiedy do nas nawrácáć śię máją/ wie słońce kiedy záchodźić y kiedy wschodźić má. A já nędznik kiedyż powstánę/ kiedyż śię do ćiebie nawrocę? O day że mi tedy poznáć cżás náwiedźenia náßego/ ábym y ja z grzechow powstáć/ z pobożnym żyćiem świećić mogł. A jáko słońce ná niebie wystáwione nas oświecá/ y ze snu do prac wezwánia náßego nas budźi/ ták niechay mię oświeći Słońce spráwiedliwośći/ á jásność Duchá twojego świętego niech wznidźie ná demną/ ábym oświecony znał y ćcił imię twoje/ á powinność moję wiedząc/ pilno ją wykonywał. Y jáko ßatámi pozwierzchnemi ubieram y nákrywam ćiáło moje/ ták day ábym śię ubrał w przystoyny ubior pobożnośći y cżułośći.

Boiáźń

Bojáźń twojá niechayże będźie napráwą y hamulcem wszystkich grzechow mojich y pożądliwośći świeckich. Bądź ty sam Pánie duszy mojey Słońcem/ iey wodzem/ iey ubiorem/ iey naprawą/ z tego mizernego świátá prowadź do niebá/ gdźieś ty sam Słońcem ná wieki wieczne. Oycze nász.

8. Pokutna.

Zmiłuy śię nádemną BOże według miłosierdźia twego/ á według litośći twojey zgładź nieprawośći moje. Omyj mię od złośći mojich/ á od grzechu mojego oczyść mię. Albowiem ja znam nieprawość moję/ á grzech moy záwżdy jest przedemną. W złośći jestem poczęty/ a w grzechu poczęłá mię mátká moja. Oczyść mię krwią Syná swego/ á oczyszczon będę. Omyj mię słowem twojim/ á jak śnieg wybielony będę. Odwroć oblicze twe od grzechow mojich/ zgładź wszystkie nieprawośći moje. Serce czyste stworz we mnie O Boże/ á Ducha dobrego odnow we wnętznośćiách mojich. Nieodrzucay mię od oblicza swego/ á Duchá twojego świętego nie odeymuy odemnie. Nie przywodź sobie ná pámięć grzechow mojich/ ále mi je odpuść/ dla JEzusá CHrystusá Syná twego miłego/ Amen. Oycze nász.

59. Dźiękowanie zá Miłośierdźie Boże.

O Boże wielkiego miłośierdźia/ pełne jest niebo/ źiemia y cáły świat miłośierdźia twojego/ nikt go pojąć y godnie wysłáwić nie może/ tyś mię upádłego z miłośierdźia swego rátował. Ty śię dawasz naleść tym ktorzy śię do ćiebie nawracáją. Ty y grzechy odpuszczasz/ á zápámiętywasz gniewu swojego.

Ty

Ty poprzedzasz wszystkie sprawy moje mi
śierdźiem twojim. Miłośierdźie twe spraw
ko że mię niepożyli nieprzyjaćiele moji/ tyś n
wyrwał z niebespieczeństwa ktorymem był
rożnych mieyscach ogarniony / y gdźiekolw
kiem śię obracał/ wszędźie koło mnie było y j
miłośierdźie twe. Bądźże pochwalone mił
śierdźie twe na wieki wiekow zażyway go y
potym nádemną. A jako śię Oćieć zmiłow
wa nád dźiatkámi swymi/ ták śię ty zmił
nádemną y nád wszystkimi ktorzy śię ćiebie b
ją. Ja już miłośierdźiem twym nákryty z
będę. W miłośierdźie twe obleczony y ubr
ny stanę przed ostateczny sąd twoy. BO
bądź miłośćiw duszy moiey teraz y ná wie
wiecznie/ Amen. Oycze nasz.

60. O Błogosłáwione skonánie.

KRotkom w prawdźie ná tym świećie żył
Pánie Boże moy / álem wiele złego prze
obliczem twojim nárobił. Trawiłem co leps
y więtszy czás w márnych lubośćiách świát
kiego / á ná twoję chwałę máłom co álbo ni
nieobracał. Ale oto obaczyłem śię o Pánie
wracam śię do ćiebie. Zdeymiże ze mnie t
śiermięgę grzechow mojich/ każ przynieść kosz
towną niewinnośći y spráwiedliwośći Jezus
Chrystusa Syná twego szatkę á nákryj nią nie
dostátki me. Niechayże już poznam z dári
twego krotkość dni mojich piędźią pomierzo
nych/ y kres żywotá mego bárzo bliski od ćiebi
náznáczony/ ktorego ja przeskoczyć żadną miá
rą niemogł. A kiedy go doydę/ y przeżyję dni
moje w Xięgách twych zapisane/ dayże mi w
pokoju miłym drogą przodkow mojich iść.
Już

irdź y zátrzymawáy w sercu mym. Miedzy
m/ day ábym ná pohamowánie śię w grzec
ach moiich/ záwżdy przed oczymá mymi sprá=
iedliwość twoie miał sądu twoiego śię lękał
ekłá śię bał/ sumnienia mego iáko/ stróżá y
viadká wßystkich spraw mych śię obawiał/ á
syc uczynienia Zbáwićielá mego przy poćie=
zbáwienney ná pobudkę moię do posłußeń=
vá powinnego/ do miłośiernych dobrych u=
ynkow/ y innych cnot świętych z wiáry żywey
ynacych/ używáł: A náostátek/ łáski y miło=
erdźia twego/ nie ku swowolnemu y bespie=
nemu grzeßeniu/ ále ku poćieße moiey náćia=
ł. Miłośierdźie Pánie twoie niech mię
rowego chowa y rządźi/ chorego lecży/ smetne=
ćießy/ grzeßnego zbáwia/ umieráiącego y
hodzącego złego świátá do przybytku twoie=
niebieskiego ßczęśliwie wprowádźi y tám
trzymawa ná wieki wieczne/ Amen. Boże
dź miłośćiw mnie grzeßnemu/ Amen.

Wieczorna.

Vż też y ten dźień y cáły ten Tydźień prze=
żyłem o Pánie iuż śię ná odpoczynienie no=
cy udáć mam. Ale gdy śię z sumnieniem
ym rachuię znáyduię to/ żem ćię wielce Bogá
oiego obrażał. Abowiem wielem omießkał
ynić/ álbom ládáiáko odpráwowáł/ to/ com
iał według woli y roskazánia twego z wielką
łnośćią czynić/ á záśię wykonywáłem z grze=
em/ z wielką prácą y stáraniem to/ czegom
bo zániechać miał/ álbo co mi do zbáwienia
cyni nie służy. Przetoż ćię proßę/ zmiłuy śię
ádemna/ á przebacz wßystkich niedoskonáło=
ći moiich. A iáko ten dźień y cáły Tydźień

 pomi=

Sominał/ á nigdy śie już niewroći/ ták teß n
ay przepádna wßystkie niepráwośći y grze
moje y nigdy śie nie wracája mieć we mi
mießkanie swoje y do gniewu twego przyczy
dawáć. Miey mie wobronie swojey Páni
y do dniá jutrzeyßego świetego Niedźielne
w łásce swey dochoway ábym go wesołym s
rcem/ sumnieniem dobrym/ myślą niepokalá
na chwale twey strawić mogł. A gdy przyd
ostátni Tydźień y godziná żyćia mojego da
mi noc odpocżnienia mojego w grobie odpr
wiwßy/ ná on dźień wielki/ ná one wielką N
dźiele z prochu ziemskiego ßcżęśliwie powsta
á dźień święty/ wieczne święto w niebie prz
obliczem twojim Boskim obchodźić/ Amen.
Oycze nasz.

64. Adwentowe.

W Imię BOGA Oycá/ y Syná/ y Duc
Swiętego/ Amen.

NAwiedź nas Pánie prośimy á ocży
sumnienia nasze nawiedzeniem twym á
Pan JEzus CHrystus gotowe mießkánie
nas znalazł/ y mießkał známi ná wieki wieczn
Amen.

65. O czworákim Przyśćiu Páń.

PAnie JEzu CHryste Zbawićielu náß/ d
słońcá sprawiedliwośći náßá/ dźiekuj
myć serdecżnie żeś śie ná ten nędzny świát
wysokośći niebieskiey skłonić y z námi społin
wáćie raczył: Stałeś śie ćiáłá y krwie náß
ucżestnikiem nie sobie gwoli/ boś miał chwáłe
Oycá swego pierwey niż grunty świata te
założone są/ ale gwoli nam/ abyś nam w roz

nych kłopotách nászych towárzystwá wierni mogł/ ábyś nas owiec stráconych szukáć y nas zeszných do pokuty wzywáć mogł. Prośie y ćie przez przyśćie twoie ná świát/ uczyń s uczesnikámi łáski y nadroższey zásługi swo / zbaw nas grzechow y wszystkiego złego/ aw mocy Szatáńskiey y wiecznego potepie a. O wielki Posle wiecznego Przymierza ożego/ Pánie Jezu/ okryj nas spráwiedliwo iá Boska/ ábyśmy zá spráwiedliwe poczytani Krolestwie Bożym żyć mogli na wieki/ Am.

5 Druga.

RAczyłeś nam ziśćić/ Pánie Jezu Chryste/ obietnice oprzyśćiu swoim ná świát. ácżże toż uczynić w inszych obietnicách swo łaskawych. Obiecáłeś nam/ z świátem ś gnájac/ że nas śirotkami zostáwić nie chcesz e z námi być áż do skończenia świátá. Nie ayże te przytomność twoie my/ y z wiernych/ ych káżdy uznawa. Abowiem bez ćiebie nic brego uczynić niemożemy/ ále kiedy nas ty zytomnośćia y pomoca swa pośiláć bedźiesz/ szystko odpráwić szcześliwie bedźiemy mogli. iechay droge twa znamy y tobie służymy w bietobliwośći y spráwiedliwośći po wszystkie i żywotá nászego. A kiedy śie też skończa ni pielgrzymstwa nászego/ że nam z świátá te o wynisć rozkażesz/ pokażże nam śie łáskáwie nasłodszy Pánie Jezuśie/ ták jákoś śie poka ł wiernemu wyznawcy swemu Szczepanowi Swietemu przy śmierći jego. Prowadz cześliwie dusze násze z ćiáłem rozwiazawszy / rzez Anioły swoje do odpoczynku wiecznego / k jáko duszá Łázárzowa przenieśiona jest ná

Łono Abráhamowe. A náostátek kiedy śie
ſtáwiſz ná ſąd wáżny żywych y umárłych/ á
przed śie záwołáć rozkażeſz/poſtaw nas po p
twicy ſwojey/ przyznay nas zá dźiedźictwo
drogſzą krwią twoją nabyte/ á oczyśćion
poświęcone wprowadź do Krolestwá ſwoje
Vczyń to dla przenádoſtoynieyſzey záſł
ſwojey Pánie Jezu/ z Oycem y z Duchem św
tym błogosłáwiony y pożegnány ná wieki/
Amen. Oycże náſz.

67. Ná Boże Národzenie.

W Imie Bogá Oycá/ Syná y Duc
Swiętego/ Amen.

RAcz nam dáć Pánie BOże wſzechmogą
áby przez świete národzenie CHRystu
Páná járzmo grzechu z nas zdjęte było ktor
nas náſze w grzechách poczęćie y národzer
obćiążyło/ Amen.

68. Druga.

CHwalimy ćie Synu Bogá żywego Pán
Jezu Chryſte/ żeś z Majeſtatu twego ni
bieſkiego zſtąpiwſzy ná te niſkośći źiemſkie
przeczyſtey dźiewice Pánny Máriey śie nár
dźić raczył/ y ſtałeś śię ćiáłem z ćiáłá náſzeg
y krwią ze krwi náſzey/ nam we wſzyſtkim p
dobnym/ oprocz grzechu. Nápráwiłeś ty
ſkáżoney nátury náſzey. Abowiemes ją/ prz
przyięćie twoje y złączenie z Boſtwem twym
poświęćił. przeklectwo zniey zdiąwſzy błogo
ſłáwieńſtwo wieczne dał: á to ćiáło náſze kto
rym śię przed tym BOG dla grzechu náſzeg
brzydźił/ dla S. národzenia twojego/ umiło
wał. Ráczże to ſpráwić Pánie Jezu/ żebyſm

y śię też mocą Narodzenia twojego prze
ucha S. odrodźić mogli/ á tobie jáko nowo
árodzone dźiátki/ szczyrośćią/ niewinnośćią
 posłuszeństwem/y ćierpliwośćią podobnymi śię
áli. Złoż nas ná łono Kośćiołá twojego
ynnymi dáráni niebieskimi/ wiárą nádźieją/
iłośćią ogrzewáy/ świetobliwośćią twoią
átrzy/ á miekiem pojętney y zdrowey náuki y
pokármem Słowá Bożego odżywiay/ ábyśmy
yrzućiwszy wszeláką złość w doskonáłego du-
ownego człowieká znájomośći twojey urość/
miáry wzrostu y dárow twych zupełnośći
wojey doszedszy/ z tobą złączeni być y nierozer-
ánie ná wieki wieczne mieszkáć mogli/ Am.

9. Trzećia.

NAświętszy Pánie JEzu/ ktoryś śię z ubo-
giey Pánny ubogo národźiwszy/ stájnią
łobem y nędznymi pieluszkámi nie brzydźił/ nie
ácz gárdźić y przybytkiem sercá mego. Rácz
źię do duszę moiey wniść/o dostoyny gośćiu/
pokáż we mnie skutek národzenia twojego/
przez nowe odrodzenie moje. Nie dopuszczay
aby to ćiáło moje ktoreś ty przyjął/ we mnie
trácone być miáło. Tyś Xiążęćiem pokoju/
áczże mię rządźić y w pokoju dobrego sumnie-
nia chowáć: á z tych doczesnych niewczásow y
niepokojow przenieść mię do wiecznego niebie-
skiego pokoju/ ktorego nikt odemnie odjąć nie-
będźie mogł ná wieki wieczne/ Amen. Oycże
nász.

70. Ná Nowe Láto.

PAnie JEzu ktoryś Stározakonnym stáwom dosyć czyniac/ obrzezkę przy racz mię dźiś ná duszy y umyśle mojim o wić/ á do Nowego Przymierza y Zakonu t zego/ przez wylánie Krwi twojey poświec go przyjac. Racz obrzezáć serce/ roz myśl/ słowá/ uczynki/ postępki y wszystkie z sły moje/ ábym nic woli twey świetey przeć nego przed się niebrał y niewykonywał. zum y dowćip moy niech się uważániem Z nu twojego ostrzy/ á spráwy me wszystkie z go się napráwiája y odnawiája. Wsz myśl mojá niech będźie o tobie / á przed wźięćie y postępki wszystkie moje ku tobie o cone/ szczęśliwie w Imieniu twym záczęte y konáne będa/ Amen.

71. Druga.

WIelkie sa dobrodźieystwá twoje o Pá ktorychem roku tego przeszłego doznał Opátrowałeś duszę y ćiáło moje / y strzeg mię jáko zrzenicę oká swego od národzenia jego záwżdy y ná wszelkim mieyscu y w ká potrzebie mey. Tyś oddalał wszystkie nie śpieczeństwá odemnie/ á kázni/ ktore grzech mymi dáleko więtsze nákázdy dźień zásługi znośneś dopuszczał/ krzyzcza y utrapienia u modlitwy niegodne wysłuchał / y záwżdyś dawał więcey y lepsze rzeczy nizelim ja sobie czył/ á przećiwne w dobreś obrácał. Ale k może wysławić te Oycowskie dobrodźieyst twe? Cożći já nie oddam o Pánie? Ja nie

o zá nie płáćić/ ále ich y wyliczyć godnie cho
ym śię naybárziey przejadzał niemog
Chwałę ćię tedy y chwalić będę potym żywy/
ſtá moje opowiádáć będą miłośierdźie twoi
Pokornie ćię proſzę/ ábyś mi ráczył wſzyſtk
grzechy moje odpuśćić y z rokiem przeſzłym
ktory już pominął á nigdy śię niewroći w wi
żney twey niepámięći ponurzyć. Przyjmi
nię, zás znowu Oycże moy niebieſki w opiek
twoję święta ná ten rok záczęty y po wſzyſtk
dni żyćia mojego. A day mi oſtátek dni mo
ich/ ile ich jeſzcze ná tym świećie będźie/ k
chwale twey w mnieyſzych grzechách/ z popráw
żywotá mojego/ z duſznym mym zbáwieniem
przepędźić. Broń mię od pokus y nágrawá
nia ſzatáńſkiego od rozmáitych złych/ przypad
kow y wſzelkiey ſzkody. Vchoway nas woyny
mieczá nieprzyjaćielſkiego/ drogośći/ głodu
moru/ ſuſzy/ powodźi/ niepogod ſzkodliwych/
inſzych plag twojich. Day żyzne y urodźain
látá/ pokoy y miłą zgodę miedzy bliźniemi.
Kośćiołá twego rácz ſtrzedz/ y on w łáſce ſwey
pomnażáć. Krolá Páná náſzego/ wſzyſtkie
Stany/ y cáłą Oyczyznę y Rzecz poſpolitą/
Zwierzchność y Páńſtwo náſze/ Miáſto y miey-
ſce to y wſzyſtkie jego obywátele/ powinne y
krewne moje/ dom moy y zbior moy/ y wſzyſtko/
w ręce twe S. dowiernie y duſliwie ſkłádam/
opiekay śię ty ſam wſzyſtkim y káżdym z oſobná/
miły Pánie. A kiedy zámierzonego kreſu ży-
wotá y biegu mojego dopędzę/ dayże mi powo-
li nie záſtárząłego świátá tego/ złośćią y prze-
wrotnośćią onego ſtárego Wężá piekielnego/
podwroconego/ chętnie opuśćić/ á do nowego

5. Jerozálemu/ do oney Nowey w niebie mi
wßyſtkim ná umyśle y ſercu odnowionym
ziom Obiecáney ziemie/ ßczęśliwie śię doſtá
la JEzuſá CHryſtuſá Páná náßego/ Ame
Oycże náß.

72. W dźień Trzech Krol.

PAnie Mędrcom przez jáſność gwiazd
y ná niebie ukazáney/ objáwiony/ rácz
nie dniá dźiśieyßego/ O Jutrzenko z wyſok
śći/ O Słońce ſprawiedliwośći Pánie JE
w ſercu mym wznióść y ćiemnośći moje wr
dzone oświećić/ ábym ćię ochotnie ßukáć/ ćie
liwie zá tobą iść y ćiebie ßczęśliwie oglądá
mogł. Nioſę z ſobą wßechmocny Krolu
ſkarby moje/ ná jákie śię uboga dußá mojá
dobyć mogłá. A ty Pánie ktory y gárśći
zimney wody niegárdźiß nie rácz jich odrzucá
Ofiáruję duße y ćiáło moje/ ſerce w tobie
fające y modlitwę pokorną. Ale áby te ofiá
ry godne były przyjęćiá twojego/ rácz je ſa
pierwey do tego przygotowáć Pánie. Wy
paly przepław w ogniu Duchá świętego Ser
ce moje/ áby ßczyrośćią y czyſtośćią złotu po
dobne z myślámi świętobliwymi/ żądośćiám
poſtępkámi ßczyremi złotu podobnymi/ w do
mu twojim świętym przyſtoynym y godnym
naczyniem łáſki y miłośierdźia twego być mo
gło. Modlitwy moje rácz ſam przez Duchá
S. zápalić áby z nich dym kádzenia y won
wdźięczney przed Boſką oblicznośćią twoję w
ſtąpić mogł. A Ciáło moje rácz myrrhą ſtá
łecznośći y trwáłośći pod krzyżem utwierdźió

ábi

aby w cierpliwośći nieustawáło. Przypu
śćmie do thronu łáski twojey O Pánie/ aby
od ciebie błogosłáwieństwo / pomoc y pociech
dniozßy/ nigdy śię już ná zad do Herodá pi
kielnego / dusz ludzkich okrutnego morderzá
ani do grzechow y stárych nałogow niewrac
ale tą drogą idąc/ ktorą mi łáská y Duch two
świety pokazał/ státecznie przy tobie trwáł/
do śmierći w przybytkách twojich Krolewskich
w niebie/ z tobą ná wieki krolował/ Amen
Oycże nász.

73. W Post.

RAcż nam dáć/ Pánie JEzu / ábyśmy nie
tylko teraz ále y záwße dárow twych po-
miernie y wstrzemięźliwie zdźiękowániem y w
bojáźni twey záżywáli / á obżárstwá/ pijáń-
stwá y zbytniego śię o ten świát stárániá
strzegli. Day przytym ábyśmy z postem cie-
lesnym y z uymowániem sobie obroku w pokár-
mie y napoju/ post duchowny prawdźiwy/ y in-
ne dobre miłośierne uczynki/złączáli. Spraw
to abyśmy przez post y modlitwę ustáwiczną/
ciáło náße y złe jego namiętnośći krudźili y
martwili á od uczynkow ćiáłá hárdośći/ gnie-
wu/ zazdrośći/ nienawiśći/ kłatew/złorzeczeń-
stwá mecżystośći powśćiągáli y wstrzyma-
wáli: Przez post y modlitwę duszom naßym
ßkodliwe złych pożądliwośći ognie gáśili y zá-
tłumiáli/ y wßelkie pokusy ßátáńskie y pobudki
do grzechu wyrzucali. A ták z przystoynym
nabożeństwem gorzką mękę y niewinną śmierć
twoję z duszným naßym pożytkiem przez te dni

 terázniey-

kráznieysze/ y pokismy zywi rozcieráiac y
myśláiac / ábysmy cie ná sad idacego w tr
pośći/ czuynośći y gotowośći czekáć/ y sc
liwie przywitáć mogli. Day nam to pr
losty/ prace/ boleśći meki twoie Pánie JE
Amen. Oycze nász.

74. O Mece Páńskiey.

DAy mi Pánie godnie y zbáwiennie rozp
mietywáć okrutna meke y śmierć Zbáw
ciela mego/ á grzechow moiich oczyszczenia d
stapić przez nadroższa krew płynaca zboku je
Swietego/ Amen.

PAnie JEzu CHryste Synu Bogá zywe
nadroższy Odkupićielu moy dźiekuje ć s
decznie / żeś ty dla zbáwienia moiego ná
świát przyść/z błogosłáwioney Pánny sie n
rodźić prácowity zywot prowádźić y sroga n
wet meke y śmierć zá mnie podstapić racz
Tyś bowiem od Zydow wzgardzony/ od w
snego Vczniá swego Judaszá zá trzydźie
śrebrnikow przedány/przez pocáłowánie zdr
dzony/ Zydom zapedliwym wydány / y zwi
zány/ iáko Báránek niewinny/ ná ofiáre pr
wadzony był. Tyś przed sad Duchowny
Swiecki przed Annászá / Káiphaszá / Piło
y Herodá przywiedźiony/ niewinnie oskárzo
y niesłusznie od fałszywych świádkow zpotwa
zony/ biczowany/ uplwany / y ćierniowa kor
na ukoronowány. Ciebie piesćiámi y trzći
niemiłośiernie bito/z szát obnázono/y zá mi
sto wypchniono/ ćiebie ná krzyzu iák przeklet
go miedzy dwiemá łotry rozbito y záwieszon

octe

ctem z żołćią zmieſzánym nápawano / b
włocznią przebito/ áż ná oſtátek okrutnie z
mordowáno. Przez tę gorzką mękę twoję pro
ię pokornie/ racż mię zdrady piekielnego uſt
wicżnie ná mnie záchodzącego Szátáná/ grz
chow rozlicżnych y mąk piekielnych uchowá
Ciebie znam y wyznawam być Bogiem y P
nem zbáwienia mojego/ ćiebie nawyżſzem ſcz
śćiem moim/ ćiebie opiekunem w niedoſtátk
cieſzyćielem w ſmutku/ pomocnikiem y rátun
kiem w pokuſzeniu mojim. Tyś jeſt krwią m
ą z człowiecżeńſtwá ktoreś z błogosłáwione
Pánny przyjął/ Zaſtępca mojim przed Sąde
Bożym dla Urzędu ſwego/ wybáwićielem o
wſzyſtkiego złego duſznego y ćieleſnego. Bą
mi nędznemu grzeſznikowi tu ná świećie żyją
cemu Rządzcą/ słábemu podporą/ umieráją
cemu ożywieniem/ umárłemu wſkrzeſzeniem
y przewodnikiem do błogosłáwionego wiecżne
go żywotá/ dla nadroższey śmierći twojey Pá
nie JEzu/ Amen. Oycże náß.

75. Godźiny Męki Páńſkiey.

Pierwſza godźina.

PAnie JESV CHryſte pierwſzey godźiny
przed nieſpráwiedliwym Sędźią Piłatem
oſkárżony / yż mię ſumnienie moje oſkarża/ á
grzechy moje o pomſtę do Bogá wołáją/ przeto
ćię pokornie proſzę/ ábyś mię przed ſądem
ſtráſznym Oycá niebieſkiego záſtąpił/ do miło-
śierdźia przywieść/ á od ſądu/ y od wiecżnego
potępienia mię wolnym ucżynić rácżył. Zmi-
łuy śię Pánie JESV/ Amen.

Trzećia godźina.

PAnie JESV CHryste o trzećiey godźi
ćierniową koroną ukoronowány/ biczow
ny/ ná śmierć żądány/ powzdány y krzyża ć
źieniem obćiążony/ day ábyśmy śię náśn
wisk żadnych dla Imienia twego nie wstyd
á krzyż twoy ná śię wźiąwszy ćiebie ćierpli
náśládowáli y koronę wieczney sławy otr
máli/ Amen.

Szósta godźina.

PAnie JESV CHryste/ ktoryś o szos
godźienie ná zełżywym drzewie krzy
wym rozćiągnowszy ręce wiśiał/ y dług n
Oycu wypłacájąc/ nas mile do śiebie woł
weyrzy y teraz na te święte ręce twoje/ ná k
rycheś przebićiem gozdźiá/ imienia/ potrzeb
dolegliwośći násze krwią swoją nápisał/
spomni sobie ná nas/ á pod rámioná miłośi
dźia twego śię uciekájących przymi nas/ m
ną ręką swą od wszelkiego niebespieczeństr
broń nas y Oycu swemu niebieskiemu z r
twey płacący/ w ręke jego miłośierdźiem n
ogarniájąca odday nas/ Amen.

Dźiewiąta godźina.

PAnie JESV CHryste/ ktoryś o dźiewię
tey godźinie Duchá swojego Oycu niebi
skiemu w ręce oddał/ rácz mi dodáć męstwá
stáłośći do sprzećiwienia śię ćiáłu memu/ dia
błu/ y śmierći wieczney. Day ábym grzecho
y świátu umárł/ á tobie ożył/ y przykazáni
twego z pilnośćią przestrzegał. A w ostáte
czna śmierći mojey godźinkę/ rácz przyjąć w
ręce swoje święte Duszę moję/ do ćiebie śię z
tego mizernego/ pielgrzymstwá świátá teg
wrácájąca/ Amen.

Nie-

Niesporna godźina.

PAnie JEzu CHryste/ ktorys o Niespo ney godźinie dał sobie bok świety przeb ebyś mi serce swe miłośćia ku mnie pałaja okazał/ y drzwi do wnetrznośći miłośierdź wego otworzył/ pokornie ćie prose/ ábyś m złowieka wezłośćiách ponurzonego podźw nawsz/w głebokość ran twojich ukryć raczy rzed popedliwa twarza Bogá rozgniewáne o/ áż ominie zápálczywość jego. Racz ná isáć wszystkie rány twoje w sercu mojim na rozsa krwia twoja/ ábym sobie ustáwiczni rzypominał powinność moje/ á rozczytawa miłość y łaske twoje/ y wniey ná wieki wieczn ostawał/ Amen.

Wieczorna godźina.

PAnie Jezu Chryste/ ktoryś wieczor prze rece Jozephowe z krzyżá złożony był/ pro- se ćie żebyś mie ná schyłku tego świátá zrozli- żnych niebespieczenstw wyswobodzonego/ przez rece Anjołow świetoch do Krolestwá niebie- skiego zaprowádźił/ Amen.

Siedm Słow Páńskich ná Krzyżu.

76. Pierwsze Słowo:

Oycże odpuść jim.

BOże Oycże nász niebieski/ day ábysmy wszystko od nieprzyjaćioł nászych ćierpli- wie przyjmowáli y znośili/ zá nie śie modlili/ ich náwrocenia prágneli/ á ćierpliwośćia ná- sa one náprawiali/ y doznájomośći twojey

przystoinym náßym z niemi obcowániem p
wiedli. Oycze odpuść jim/ á day im wie
prętkie upámiętánie/ Amen.

Drugie Słowo:

Dźiś zemną będźieß w Ráj

PAnie JEzu CHryste/ o to my ná ćię wo
my z tego dołu vtáczu y żałośći n áß
Pamiętay ná nas/ o Pánie pámiętay/ Od
wiedź że nam tym głosem y tymi wdźięczny
słowy/ ktoremiś onemu pokutuiącemu odp
wiedźiał. Day ábyśmy ták żywot náß p
wadźili/ żebyś do nas w godźinkę śmierći n
ßey rzekł. Dźiś będźieß zemną w Ráju/ Am

Trzećie Słowo:

Niewiásto o to Syn twoy.

PAnie JEzu CHryste wßystkich opußcz
nych Opiekunie iedyny. Oto my z Mat
náßą ze wßystkim Kośćiołem wielce utrápi
nym stoiemy żałośni pod Krzyżem twy
Bądźże poruszon miłośierdźiem swym przećiw
kołnam ty śię sam podeymi nas/ od wßystki
zániedbánych/ śierotek swoich. Bądź z nám
áż do skonczenia świátá y ná wieki wieczne
Amen.

Czwarte Słowo:

Boże moy/ Boże moy/ czemu mię odpuśćił.

PAnie JEzu CHryste/ proßę ćię przezwo
tánie twoie/ wnętrznośći miłośierdźi
Bożego poruszáiące/ nie rácz mię nędznego w
káżdym mym frásunku ućisku / boleśći / niedo
statku/ w prześládowániu y przy śmierći s
me

ey opußczáć. Nic ná tym / choć mię wß-
ek świát opuśći / kiedy mię tylko ty / moy P[á]-
[n]ie / nieopuśćiß Pánie moy / Krolu moy / Bo-
[m]oy / IEzu moy / nieopußczay mię ná wieki
Amen.

Piąte Słowo:

Prágnę.

PAnie IEzu CHryste / ktory prágnieß zbá-
wienia y náßego do Bogá náwrocenia
ácżże w nas pragnienię ćielesney pożądliwo-
śći / y świeckich marnośći u śmierżyć y zága-
śić / á rozpalić nas ogniem miłośći twoiey / á-
byśmy serdecżnie prágnęli pokuty świętey
spráwiedliwośći / y náprawy żywotá náßego
á w tym uprágnieniu żebyśmy bieżeli do ćiebi[e]
Studnie wody żywey nieprzebránego miło-
sierdźia BOżego / á tám ochłodę y nasyceni[e]
náleźli / w dostátkách niebieskich opływáli ná
wieki / Amen.

Szoste Słowo:

Wykonáło się.

PAnie IEzu CHryste / wielki jest niedostá-
tek / nędzá y niedoskonáłość koło mnie we
wßystkim: Proßę tedy ćiebie ktoryś doskonale
wykonał wolą Oycá niebieskiego / y stałeś się
doskonáłośćią y zupełnośćią náßą z ktorey
wßyscy obfite łáski twoiey dáry bierzemy / rácz
mi udźielić doskonáłośći twoiey / ábym przez
nie wßystkich moich niedostátkow dopełnić / y
one przed obliczem Boskim zákryć mogł. Pro-
wadź mię też drogámi swoimi przez Duchá
świętego / ábym / pomocą twoią / wolą Bożą
ile ze mnie jest pełnił y wykonywał á po śmier-
ći rácz

y racz mie do doskonałośći niebieskiey żyw
wiekuistego przyprowádźić/ Amen.

Siodme Słowo:

Oycże w ręce twoje poleca
Duchá mojego.

PAnie JEzu CHryste racz mi to dáć ál
zá żywotá mego o tym tylko cále myś
mowił/ y do tego wszystkie sprawy moje sk
wał/ ábym pobożnie żył/ á z tym świátem z
wiennie śie rozstał: Teraz zá dobrego zd
wia rozumu y baczenia mojego/ odkázuję
ße moję/ moy Pánie. W ręce twoje świ
polecam duszę moję. Te są teraz żadoś
zmysły y wola mojá: niechayże tez to tylko
dźie ostáwają myśl y wola mojá. Gdy wz
moy ustánie/ niech widźi duszá mojá tie
świátłość / niebieska po práwicy Oycowsk
będąca/ niech widźi Anioły święte/ ná usłu
sey posłáne. Gdy słuch moy ustánie/niech d
szá mojá słyszy/ one słowá twoje ktore mowił
Prorocá/ Já poidę przed tobą/ já ćię sam p
prawadzę. Gdy moc y śiłá mojá ustanie /
bądź śiłą/ mocą y pośiłkiem duszy mojey. T
ostátnia wola mojá/ ta ostátnia myśla moj
tymi ostatnimi słowámi mymi niech zbáwie
nie zámykam żywot ten docżesny/ á wieczn
szczęśliwie zácżynam: Pánie JEzu / o Pán
JEzu: Tobie duszę moję/ ktoraś ty nadroższ
krwią swoją odkupił/ w náświętsze ręce two
polecam/ Amen. JEzu bądź zemną / Amen
Oycże nász.

7. Wielkonocne.

W Imię Bogá Oycá/ y Syná/ y Duchá
świętego/ Amen.

Day nam Pánie pierwßym zmartwych-
wſtániem przez pokutę powſtáć od grze-
chow y umártłych uczynkow náßych/ ábyśmy tez
tym drugim powßechnym zmártwychwſtá-
niem z prochu ziemſkiego obudzeni/ do żywotá
wiecznego powſtáć mogli/ Amen.

O Niezwyciężony mocárzu Pánie JEZU
CHRYſte/ zwyćięzco grzechu/ śmierći/
ßátáná y zákonnego przeklęctwá/ chwaliemy
ćię y wyſlawiamy/ żeś nieprzyjaćioły náße
wßyſtkie ná głowę poráziwßy y nas z mocy jich
wyrwawßy w moc y obronę ſwoję Boſką przy-
jąć raczył. Dayże nam też być uczeſnikámi
zwyćięſtwá twego/ ábyśmy śię już y my śmiele
nieprzyjaćiołom náßym zprzećiwiáli y gorę
nád nimi otrzymawáli. Niech nam niebędźie
ſtráßny Szatan/ boś go pod nogi ſwe podbił/
niech niebędźie ſtráßna śmierć/ bo do ćiebie
moc wßyſtkę utráćiłá/ niech nie będą ſtráßni
nieprzyjaćiele náßy/ bo ty zmártwychſtawßy
pánujeß w pośrzodku nieprzyjaćioł náßych.
Pomożże nam żebyśmy też z grzechow y ſtárych
nałogow powſtawáli/ á w świątłośći chodząc
uſtawicznie śię odnawiáli/ y to Swięto Wiel-
konocne obchodźili nie z kwáſem złośći y nie-
práwośći/ ále w przáſnikach ßczyrośći y praw-
dy. A jákoś zmártwychſtawßy/ uweſelił
ſmutnę ſługi ſwoje ták uweſel y nas od ćiebie
nábytem y zwiáſtowánem pokojem dobrego
ſumnienia y pojednánia náßego z Bogiem: A
po

po zmartwychwstániu powszechnym / wkoz
głowy násze Korone zwyćięstwá twojeg
wprowádź ná mieysce triumfu y zacn
niebieskiey do Kroiestwá wiecznego/ Am
Oycze nász.

78. Ná Wniebowstąpie nie Páńskie.

PAnie IESV CHryste / ktory dniá
ćieyszego ná práwicy Oycá swego nie
skiego usiadszy nád nieprzyiaćiołmi swyn
nászymi zacnie triumfujesz/ y krolujesz ná w
w niebie y ná ziemi : Przyznawamy to w d
cznym sercem y ćieszymy śie z tego / że
wszystko z woli nam uczynił. Dźiśiaś o
wyższy Kápłánie do przybytku niebieskie
wszedł ábyś błágał gniew Oycá niebieskie
á zá nas grzeszne śię przyczyniał. Dźiś
wszedł do Swiątnice świetych z przenadro
krwią swoją ábyś ją Bogá jáko Ofiárę na
skonałsza ofiárowáł. Stanałeś do Xiąg
wotá wiecznego/ ábyś ná nás práwo Syn
stwá Bożego wiał. Poszedłeś w przod/ ál
nam droge do nieba przepráwił/ y tám mi
śca zgotował. Wznieśże sercá y myśli na
zá soba/ abyśmy szukali tych rzeczy ktore są
zgore/ kedy ćiebie skarb nász nazacnieyszy n
my : A ty ztąd tám racz wylewáć hoyne d
ry ná Kośćioł twoy y ná wszystkie wybra
swe/ y bronić poki ich do śiebie niepobierz
Niezostawiayże nas śierotkámi ná tym św
ćie/ pomni ná obietnice swoje/ ktoremyś na
przytomnośći swey upewnić raczył : Hám
złość nieprzyjaćioł nászych / niechay nam r
pán

ánuią dźiedźictwu twemu/ day ábyśmy p
ądem twoim żyli/ umieráli/ y z tobą zost
áli ná wieki wiekow/ Amen. Oycze nasz.

79. Ná Swiątki.

PAnie BOże wszechmogący/ ktoryś dni
dźiśieyszego sercá wiernych twoiich Du
hem świętym oświećił/ dayże nam przez te
oż Duchá twego Swiętego dobrych y zbá
wiennych rzeczy poięćie/ zrozumienie y rozmi
owánie: Aż iego w nas przytomnośći y po
ćiechy/ wieczne dusz y serc nászych uweselenie
Przez IEzusá CHrystusá Páná nászego/ ktor
tobą w iedności Duchá Swiętego żywie
roluje BOG ná wieki wiekow pożegnány/ A

CHwalemy ćię Pánie IEzu CHryste/ że
według obietnice nam uczynioney po o
cyśćiu swoiim do niebá ná mieysce swe posła
do nas Duchá Swiętego Poćieszyćielá/ ktore
goś dniá Swiątecznego ná Apostoły w ogni
stych ięzykách hoynie wylác raczył: Prośimy
ćię/ pokornie/ ráczże nas tesz dárow Duchá S.
uczestnikámi uczynić/ áby z námi mieszkał ná
wieki: Day ábyśmy przytomnośći iego y te-
raz w tych teráźnieyszych prácách y záwsze w-
káżdym świętobliwym przed śię wźięćiu ná-
szym doznawáli/ żeby nam wszystko zá spráwą
iego ná chwałę twoię/ á ná pożytek nász zbá-
wienny wychodźić mogło. Wzycz dárow
twych cáłemu Kośćiołowi swoiemu/ o ktorego
zniszczenie czym śię teraz bárziey duch nieczy-
sty stara/ tym niech znácznieszy rząd prowádźi
Duch S. y onego broni/ á my ábyśmy zá po-
mocą twoią y pośiłkiem iego tobie wiernymi
byli/ áż do śmierći/ a po śmierći z tobą żyli ná
wieki wiekow/ Amen.

0. Drugá do Duchá S.

O Pożądány gośćiu Duchu Swięty r
nas prośiemy dniá tego náwiedźić y
ámi ſwymi / nam do káżdey ſpráwy pot
bnymi / opátrzyć. Poświęć ſobie Kośi
ćiáłá naſzego / áby było przyſtoynym mieſz
niem twojim. Przybądź ná pomoc krew
śći naſzey / á oświeć nas promieniem jáſno
ſwojey. Oycze śierot y wſzyſtkich opuſzc
nych / nie opuſzczay nas. Pocieſzyćielu záſm
conych / w ſmutku y záfráſowániu náſzym p
cieſzay nas: w dobrych pracách naſzych po
mágay y pośiłay nas. Ochłodź nas w utrap
niu y upaleniu náſzym / w płáczu utul / á w ſtr
chu y w trwodze ſumnienia náſzego podeprz
do miłośierdźiá BOżego przyprowádź / y pr
ćiwko wątpliwośći w nádźiejey dobrey y n
wątpliwey utwierdź y do końcá zátrzymaw
nas. Oczyść w nas to co jeſt plugáwego /
co ſuchego jeſt / zákrop pożądána roſa roz
cżnych dárow ſwych: co jeſt chorego y grzech
mi zránionego / ulecz y uzdrow: á co jeſzc
w nas jeſt upornego y twárdego / náchy
zmiękcz / y podbij ſobie y Boſkiemu rzadot
ſwemu. Ogrzey nas w oźiębłośći náſzey /
w omylności y obłądzeniu náſzym rácz nas n
drogę práwa náprowádźić. Uczyń nas g
racymi y ſtátecżnemi wyznawcámi práwd
niebieſkiey / ábyſmy wſzyſtkie niebeſpieczeńſtw
zniewáżywſzy / mężnie ſobie poczynáli y w mo
cy twojey / moc ćiáłá / świátá / czártá y piekł
przezwyćiężáli. A kiedy przyydźie oná poża
dána oſtáteczna godźinká żywotá mojego / gd

mo

ʒc y ścisk mojá/ y ráda ludzka ustánie/ słuch
wzrok moy zaydźie/ ty sam w sercu mym zo-
way/ do niego we wnętrznie mow / ztwier-
dzay go/ y wołay we mnie onym nieustawáją-
m wołániem twojim/ Abbá miły Oycze/
ktorymći niechay będźie y z Synem jego mi-
m JEzusem CHrystusem Pánem nászym
ść y chwała wzdawána ná wieki wieczne/
men.

LITANIA.

BYznáwamy y chwálimy ćię w wielmo-
żnych spráwách y w niewymownych do-
odźieystwách twojich Pánie: Abowiem je-
ś dobrey święty mocny/mądry/ spráwiedli-
y/ miłośierdźie twoje nad wiernymi ná wieki
enstanie. Oycze święty Boże/ Synu Bo-
Zbáwićielu nász święty Boże/ Duchu świę-
Boże/jedyny nász we trzech Personách świę-
/ święty/ święty Pánie Zastępow prawdźi-
y BOże/ zmiłuy śię nád námi y wysłuchay
as. Bądź nam miłośćiwy á przepuść nam
sze rozmaite winy. Przepuść Pánie/ prze-
uść nam ludowi swojemu/ á gniewu swojego
ewylewáy ná nas. Od wszelkiego grzechu
wszelkiego błędu/ y od wszystkiego złego u-
oway nas miły Pánie. Od złośći y rospa-
ney śmierći / od moru y głodu / od woyny y
rzelánia krwie nászey / od pánowánia nád
ámi y od więzienia Pogáńskiego od rosterku
niepokoju domowego / od ognia/ od gromu
niepogod szkodliwych/á nawięcey od wieczney
mierći/uchoway nas miły Pánie. We wsze-
kiey potrzebie nászey wspomagay nas. W-
áżdy dźień pokusy ręką swą podpieray y zasz-
czycay

życay nas: W káżdy czas udręczenia y ſm
u náßego nieopuſzczay nas. W káżdy c
kiey przygody y nießczęśćia naßego ratuy n
W godźinę śmierći náßey czáſu napilnieyß
nieodſtępny nas. W dźień oſtatni áſtraſ
ny ſądu twojego/ okaż nam twarz ſwą łáſ
wą miły Pánie. My grzeßni prośimy wyſ
chay nas: Prośimy ćię wßechmocny Pan
á BOże náß żebyś Kośćioł ſwoy powßech
Chrześćiáńſki od błędow y grzechow oc
śćiáć/ á w prawdźie ſwey budowáć rządźi
pomnażáć y w ſpomagáć raczył. A wßyſt
wierne ſługi Kośćiołá twojego/ Stárße P
ſterze Zborow twych y niżße pomocniki jic
żebyś wßczyrey náuce słowá twego/ w rząd
y posłußeńſtwie świętym á wżywoćie pob
żnym przykłádnym rządźić y w opiece á w bł
goſłáwieńſtwie ſwym záchowáć raczył
Przymnażayże jich a wyſyłay robotniki dob
náżniwo ſwoje. Dayże to miły Pánie/ żeb
śię w Kośćiołách y Szkołách zmocniły y ßcz
śliwie brzmiáły głoſy prawdźiwych Náuczy
ćielow. Oddalże od nas bałwochwálſtwa
herétyctwá y wßelákie zgorßenia. Pokłuy
Szátana pod nogámi náßymi. Rácz bła
dzące y záwiedźione ludźie ná drogę prawd
przywieść/ á grzeßniki upádłe ku pokućie po
dnośić. Rácz poſtępujące drogámi twymi
ſługi twe w woli ſwey y wprawdźie dobrey po
śiláć. Day wzroſt á rozkrzewienie słowá/ y
owoc Duchá twego wßyſtkim ſłucháczom/ że
by nam Ewángelia święta była przepowiá-
dána nie ná oświadczenie/ ále ná zbáwienie
náße. Rácz pomnażáć y Zborow náßych/ żeby

w nich

ich liczbá chwalcow twych prawdźiwych
pociesze nászey y Aniołow niebieſkich roſta.
ż nas záchowáć od zgorſzenia / żebyſmy w=
zá żadnymi przyczynami niewpadáli y z=
bie go nikomu niedawali áby dla nas Sło=
y Poſelſtwo twe / y Imię twoje święte nie=
o hánbione y bluźnione. Racż nas Pánie
rawdźiwey żywey wierze / w miłośći y ná=
ejey zbáwienney fundowáć / pomnażáć y
końcá potwierdzáć. Racż nas ty ſam mo=
ſwą ſtrzedz ku zbáwieniu. Prośimy ćię
łaſkáwszy Pánie y Boże nász / żebyś nas pod
rym á fortunnym pánowániem Zwier=
nośći nászey / w ſpokoynym / pobożnym /
yſtoynym y uććiwym żyćiu záchowywáć ra=
ł. Racż Krolá Páná nászego y wszyſtkie
ny Chrześćiáńſkie Duchem ſwym ku chwa=
ſwey a pociesze Kośćiołá twego rządźić y
yćięſtwem nád nieprzyjaćioły twymi ćie=
ć: Racż Rády y Rycerſtwo Koronne ze
yſtkiemi Stany w ſpráwiedliwośći y w z=
dźie świętey záchowywáć / racż wszyſtkim
obrodźiejom y Pátronom Kośćiołá twego
ć łáſkę ſwą / dobrą ſpráwę / długie zdrowie /
cęśliwe powodzenie y błogoſłáwieńſtwo ſwe
ięte: Racż urząd tuteczny y wszyſtkie w=
rzełożeńſtwie Chrześćiáńſkim będące / Miáſto
ieyſce to / obywátele jego y wszyſtko poſpol=
o łáſką ſwą rządźić y wſpomagáć. Pro=
my ćię námiłośierniejszy Pánie y BOże
ß / żebyś ná wszyſtkie udręczone / zatrwożo=
/ ſmętne / chore / wdowy / śieroty / a krzywdy
niebeſpieczeńſtwá ćierpiące ludźie łáſkáwe
czenie mieć / á one litośćiwie wſpomagáć

[...]laczyk. Racz brzemiennym czásu ich/ y [...]chowujacym potomstwo/ ná pomocy być wszystkie tobie ofiárowane Chrześciánsk[...] dźiatki w straży y opiece swey chowáć/ y wz[...] jim ku chwale twey dawáć. Wieźnie z okr[...]nych reku Pogáńskich y nieprzyiaćielskich r[...] wybawiáć. Nieprzyiaćiołom y prześlá[...]wnikom nászym day wierne upámietánie/ á [...]pámietáłym racz w uporze jich przeszkadz[...] Wytráć okrutniki woyny y niepokoju chc[...] racz ze Urodzájom źiemskim y wszystkim r[...]czam y pracam nászym błogosłáwić/ y potr[...]bne/ spokoyne y uććiwe ku ná świećie wyżyw[...]nie/ á potym duszne zbáwienie dla imienia tr[...]go wiecznie chwalebnego racz nam dáć.

Báránku Boży/ ktory głádźisz grzechy świá[...] wysłuchay nas. O Báránku Boży/ ktory g[...]dźisz grzechy świátá/ odpuść nam winy.

Báránku Boży ktory głádźisz grzechy świá[...] Pánie JEzuśie/ zmiłuy śie nad námi/ pr[...] Oycem swym miłym przyczyniay śie y orẽd[...] za námi. Pełn nam swe obietnice łaskáw[...] pokoy swoy day nam/ á badź záwżdy z nán[...] Pánie/ y Boże nász jedyny wiecznie chwaleb[...] zmiłuy śie nad námi.

Pokutne.

82. O dar Pokuty prawdźiwey.

O Miłośierny Boże/ ktoryś ludowi swoj[...]mu/ prágnienem zmorzonemu/ z twá[...]dey opoki wywiodł źrzodło wody żywey/ ra[...]że tesz z zátwárdźiałośći serca mego/ wyćisn[...] płácz y skruchę serdeczną/ ábym/ poki jeszc[...] czás przyjemny y dni zbáwienne/ mogł szczyr[...] opłákiwáć rozliczne grzechy moje y zá n[...]

prán

áwdźiwie pokutowáć/ á zátym z łáſki y ni
zebranego miłośierdźia twego odpuſzczeni
ßyſtkich grzechow moich doſtapić dla nadro
y zasługi JEzuſa CHryſtuſa Pána náßego
men.

Pokutna.

O Boże nieprzebrány w miłośierdźiu ſwo
jim/ proßę/ ćię pokornie zmiłuy śię ná
nna nędznikiem ubogim: Jeżelim ználaz
kę przed oblicżem twojim/ niechże słowo d
bie przemowię/ a ty Panie rácz mię wedłu
ytkey dobroći ſwey/ ćierpliwie słucháć. J
mużeś mię ná wieki zapomniał/ á opuſzcżaſ
ę leżącego pod wielkim a nieznośnym ćięża
n grzechow? Wyznawam y świadczę ſam
ećiwko ſobie/ żem ćię Pána mojego wielce
ażił. Stanełá mi złość mają w oczach
jich na pohánbienie moje/ ſerce y ſumnienie
je oſkarża mię / á ja trudno śię tego przeć
m/ bo śię winnym być czuję. Zgrzeßyłem
ećiwko tobie/ y nie jeſtem godźien zwáć śię
ynem twojim: Niebałem śię ćiebie BOże
echmocny/ y nie wſtydźiłem śię przed obli-
m twojim śmiele y beſpiecznie grzeßyć. Zá-
mniałem ćię był/ właśnie jákoby ćię nigdy
i na niebie áni ná źiemi niebyło / y jákoby
dy Sąd twoy oſtáteczny być nie miał. Tá-
ńći był nieposłußnym/ tákemći był niewier-
m przećiwnym/ tákem ćię ná śię rozmáyćie
iewał. Niedbáłem ná nápomnienie twoje/
niłem rzeczy obrzydłe w oczách twojich / z-
echu w grzech uſtáwicznie wpadájąc.
śćiwßy wodze pożądliwośćiam mojim czy-
łem to/czego śię czynić niegodźiło. Náło-

D żyłem

ytem ięzyk ſwoy do kłamſtwá y do mowieṅ
zeczy nieprzyſtoynych. Ręce moie/ ſą och
ieyße do złych/ niż do dobrych uczynkow N
moie uſtáły ná ściezkách Zákonu twoiego/
prętkie y niedoścignione ſą na drodze złoś
ow y ná drodze zginienia: Biádá mi żem o
ſtąpił od ciebie. Ale ty o Pánie nieodſtępu
ie odemnie/ áni oddalay miłośierdźia ſwego
odemnie. Náwroć śię záś do mnie potąk wi
kim y długim gniewie ſwoiim. Abowiem
śię ná wieki gniewáć áni możeß dla miłośie
dźia ſwego/ áni umieß dla dobroći ſwoiey. N
odrzucayże mię też pokutuiącego od śiebie. B
że bądź miłośćiw mnie grzeßnemu/ Amen.

84. Druga.

BOże wßechmogący/ wyznáć to muße żem
ſłußnie karzeß/ ábowiem kiedy weyrzę
liczbę grzechow moiich/ znáyduię to że o
ießcze dáleko więtße ſą niż kaźn twoiá ktora
mię dopußczaß. Abowiemem ćiebie/ ktory
ſobie był we mnie mießkánie obrał/ odrzućił/
mieyſce w ſobie wßelkim grzechom y nieprawi
ściam dał. Stałem śię naczyniem y goſpod
ducha nieczyſtego. Cieße śię iednák/ o náł
ſkawßy Oycze łáſką y miłośierdźiem twoiim
Bo acz kolwiek grzechow moiich liczby niemá
ále łáſká twoiá dáleko ießcze więcey obfituie
Ty ieżeli chceß/ możeß mię oczyśćić. Uzdrow
proßę rány duße moiey/ ábowiem tobiem ſa
memu zgrzeßył/ y złe przed tobą czynił. Przy
pominam ſobie BOże moy one słowá twoie
przez Proroka od ćiebie wyrzeczone/ Náwroć
śię do mnie odporny/ á ia więcey niepußczę n
was gniewu moiego/ ábowiem ieſtem miło
śierny

erny mowi Pan/ á nie ná wieki bede zácho-
wał gniewu mojego. To słowo y mnie te
z ćießy. Ná to śie ſpuśćiwßy cále śie do
bie náwracam. Jamći jeſt ten Syn odpor-
: jam jeſt ten Syn márnotratny: jam śie
bie Oycá świátłośći puśćił á wpadłem w
mnośći piekielne: jam zbładźił od ćiebie
wiernieyßego Páſterzá/ á wpadłem miedzy
elki drapieżne rozmáitych grzechow / ktorzy
nnienie moje poßárpáli: jam ćiebie zdroy
odło wody żywey ſwowolnie opuśćił/ á trá-
n ná trynice ſuche / roſkoße świátá tego /
rymi dáßá moja zemdlona ochłodźić y po-
epić śie by namniey niemoże: ábowiem
yſtkie roſkoßy ćieleſne jako dym pomijája y
iwecz śie obracája. Pogárdźiłem toba
ebem żywym á udałem śie do młotá uciech
ieckich/ ktorymi dußá mojá / pośiech niebie-
h głodná/ niemoże bydź pośiloná. Ale ty/ o
łośierny Boże/ zmiłuy śie nádemna: á w
zechách mojich niedáy mi záginać. Jamći
on Syn/ ktorym był w grzechách umárł / á
om znowu przez Duchá twojego świetego
żywiony. Oczyśćże mie moy Pánie / á
zywiedź do pierwßey ozdoby/ ſpráwiedliw
i/ czyſtośći y niewinnośći/ przez JEZVS
Hryſtuſá Odkupićielá mojego/ Amen. Bo
badź miłośćiw mnie grzeßnemu/ Amen.
ycże náß.

Trzećia.

O Nießczeſnyż ja człowiek / dokądże uciekę
przed Bogiem rozgniewánym? gdźież śie
koje przed ſpráwiedliwośćia jego? Ktoż mie
ybáwi? Ktoż mie rátuje? Do ćiebie śie

uciekam nadrożſzy Zbáwićielu moy/ Pá-
JEzu. Wſzákes ty ná ten świát przyſzedł
byś grzeſzniki zbáwił/ z ktorych ja nawiętſzy
ſtem. Nie zatracayże mię moy Pánie. C
ki śię z śmierći y potępienia mojego záwiąz
Jeżelić idźie o okazánie/ ſpráwiedliwośći tw
ſcy/ wſzák ja pokázujeſz nád Duchami nieczyſ
mi/ ktorzy śię już do ćiebie nienáwrocą. N
demną záżyy miłośierdźia twego/ dla ktoreg
niechceſz śmierći grzeſznego człowieká / álc n
wrocenia y zbawienia jego. Tyś ſam Zbáw
ćielem mojim/ w tobie ſamym zkładam nádźi
ję moję: Vzdrowże mię moy Pánie/ á poći
ſmętną duſzę moję. A po doſtąpieniu łaſk
miłośierdźia twego broń mię od grzechow
zmázy ſumnienia mojego. Boże bądź mił
śćiw mnie grzeſznemu/ Amen. Oycze náſz.

86. Czwarta.

PAnie / w zápálczywośći twojey nie ka
mię/ á w rozgniewániu ſwojm niebier
pomſty zemnie. Zmiłuy śię nádemną Páni
bo duſza mojá zátrwożona jeſt bárdzo. Obro
śię moy Pánie/ á wyrwi duſzę moję zgrzechu
wybaw mię dla miłośierdźia twojego. Abo
śmierćiem ktoż ćię w piekle chwalić będźie? Zna
ja y wyznawam grzechy moje przed tobą/ ale t
o Pánie nie daway mi w nich záginąć. Da
ábym prawdźiwie zá nie pokutował / á one z
Piotrem świętym y Márią Mágdáleną/
gorzko opłákiwał / z jáwno grzeſznikiem ábym
z ſercem ſkruſzonym do ćiebie przyſtąpił/ y z
Niniwitámi prawdźiwie śię náwroćił. Day
ábym ſtárego człowieká y z żądzámi jego z śię-
bie złożywſzy w nowośći y świętobliwośći ży-
wota

tá przed toba chodźił / y nigdyś już do tá
giego gniewu twojego przyczyny niedawał
e z śmierći grzechow powſtawßy / w pełnie=
woli y roſkazánia twojego śię ćwiczył / y
ie ſercem y duchem czyſtym ſłużył / ćiebie
alił / y ná wieki wieczne z toba mießkał.
a JEzuſá CHryſtuſa Páná y Zbawićielá
jego / z ktorym tobie y z Duchem S. niechay
dźie cześć y chwałá ná wieki wieczne / Amen.
że badź miłośćiw mnie grzeßnemu / Amen.

Spowiedz przed Pánem Bogiem.

A nedzny á grzeßny człowiek ſpowiádam
śię tobie Pánu Bogu wßechmogacemu / z=
jich / wßyſtkich grzechow / ktorem czynił od
odośći mojey aż do tey godźiny / grzeßac ja=
ie y tájemnie / á przeſtepujac twoje przyka=
nie / ktore śię w tych dwu záwiezuje / żem ćie=
Páná Bogá mego niemiłował / że wßyſtkie=
ſercá mego / że wßyſtkiey dußy mojey / że wßy=
iey myśli mojey / y ze wßyſtkich śił mojich / á
żniego mego nie ták jáko ſámego śiebie: Cze=
já ſerdecznie żałuje / y dáje ć śię winien jáko
ych ták y ze wßyſtkich innych grzechow mo=
h / ktoremkolwiek popełnił / uczynkiem / prze=
owieniem pomyśleniem / ktore grzechy ty le=
ey ná mie wieß / ániżeli jáje pámietáć y wy=
czyć moge: Ale nie niewatpie w miłośier=
iu twojim Oycze moy niebieſki / y proße ſobie
pomoc Paná Jezuſá Chryſtuſá Zbáwićielá
ojego / áby śie on do ćiebie zá mna raczył
zyczynić / zebyś mie nie ſadźił podług ćießkich
ośći mojich / ále według ſwego niewymowne=
o y nieſkończonego miłośierdźia: Boże Oy=
e / badź miłośćiw / etc.

88. Dźiekowánie zá Odpuszczenie grzechow.

Dziekuję ć Oycze moy niebieski że wszyst
go serca mego/ żeś ná mnie łáski twey n
godnego grzesznika okiem miłośierdźia sw
weyrzeć raczył / y dawasz świádectwo odp
szczenia grzechow mojich w sumnieniu moj
Czuję ja tę rádość w sercu mym z dáru twoj
o Pánie/ opowiáda mi to pozwierzchnie w K
śćiele twym Poselstwo twoje. Twoja to spr
wa/ ábowiem ktoż inny odpuszczáć może gr
chy/ tylko ty Boże moy. Tyś potárgał wsz
stkie zwiazki grzechow mojich. Tyś zápami
tał niepráwośći mojich/ uzdrowiłeś wszyst
rány moje/ odkupiłeś od zátrácenia duszę m
ję/ á ukoronowałeś mię miłośierdźiem swoji
Bądźże ć chwała moy Pánie/ ná wieki. R
ráczże to coś we mnie zaczął dobrego przez D
chá swojego kończyć/ á day ábym po otrzym
niu odpuszczenia grzechow mojich/ więcey n
grzeszył/ by mię snádź potym co gorszego n
potkáło. Spraw ábym sobie márne roskosz
świátá tego zbrzydźił/ grzechom ná káżdy dźie
obumierał y przed tobą wspráwiedliwośći żył
á żadney trudnośći/ namowam ludzkim/ przy
kładom złym/ zgorszeniam rozlicznym/ y niebe
spieczeństwu/ od miłośći twojey y od pobożne
go żywotá odwodźić śię nie dał. A jeżelibym
śię záś znowu z krewkośći nie obácznie potkna
znowuż mię też ty záś podźwigni / y ná drogę
twoję náprowadź áż mię tám przywiedźiesz/
gdźie mię doskonałym uczynisz/ gdźie już grze-
chom podlegáć nie będę/ gdźie Anjołom świe-
tym/ czystośćią y statecznośćią podobnym śię
stawszy/

awszy ciebie ná wieki chwalić będę. Do czeg
cż mi dopomoc Pánie BOże/ dla JEZUS
Hrystusá Páná nászego/ Amen. Oycze.

rzy Vzywániu Swiątość Ciáłá y Krwie Páńskiey.

Przed Przystępowániem.

W Imię BOgá Oycá/ y Syná / y Duchá Swiętego/ Amen.

O Pánie JEzu CHryste / do Stołu two- jego nie śmiem y boię się przystąpić ja rzeszny. Abowiem serce y ciáło moie mam zlicżnemi grzechámi zplugáwione/ á rozum ięzyk moy nieostrożnie do tego czásu zácho- ány. Nie mogę się tedy spuścić żadna iára ná zásługi moie. Ale w dobroći y mi- śierdźiu twoim nieprzebránym nadźieię po- adam: Ja człowiek nędzny / rozerwány y ciśniony ućiekam się do ciebie jáko do zrzo- łá w miłośierdźiu nieprzebránego. O mi- śierny Pánie/ do ciebie ábyś mię uzdrowił/ wápię się / y pod twoię obronę skłaniam się. l yż ciebie Sędźiego znieść nie mogę/ Zbáwi- ielá z ciebie mieć prágnę. Tobie ja/ Pánie/ ány moie ukázuię y sumnienie moie otwar- am/ tobie záwstydzenie z niepráwośći moich powiádam. Boię się dla rozlicżnych grze- how moich. A wszákże nádźieię mam w nie- miernym miłośierdźiu twoim. Rácżże wey- źeć ná mię okiem miłośierdźia twoiego. O PANIE JESU CHRYSTE/ Krolu wie- żny BOZE y człowiecże dla człowieka u- rzyżowány / zmiłuy się ná demną. O PANIE zá mię y zá wszystek rodzay

dźki ná krzyżu ofiárowány/ y nadroższa krw
oja z ran świetych twojich płynaca grzec
oje y wszystkiego świátá omywájacy / rá
sz pámietáć na mnie krwia twoja odkupion
y. Oddal odemnie wszystkie grzechy y ni
áwośći moje / ábym zá oczyszczenie duszę
átá mego był godźien godnie pożywáć p
rmu y napoju naświetszego. Dayże mi
áski swojey ábym sobie zapomoca twoj
rzez pokore świeta/ wiáre żywa y niewa
liwa nádźieje mogł przywłaszczyć nadroższ
łsługe twoje/ żeby byłá grzechow mojich od
uszczeniem/wystepkow mojich doskonáłym na
ráwieniem / sprosnych myśli wypedzeniem
myslow odrodzeniem/ uczynkow tobie miłyc
báwiennym rozmnożeniem / á duszę y ćiál
nego przećiwko rozmájitym pokusom y wszyst-
im nieprzyiáćiołom mojim mocna obrona,
Amen. Oycze nász.

90. Druga.

WSzechmogacy y wieczny BOże/ oto já niegodnie przystepuje do Stołu jednorodzonego Syná twego Páná nászego JEzusá CHrystusá. Przystepuje jáko chory y niemocny do lekárzá y dawce żywotá wiecznego/ nieczysty do zrzodłá miłośierdźia/ śiepy do jásney świátłośći/ y do świátłá wieczney jásnośći/ ubogi y niedostáteczny do Páná niebá y źiemie/ w bogactwá duszę bogátego. Przeto ćiebie proszę/ o wszechmogacy Pánie/ ráczże z miłośierdźia swego uzdrowić niemoc moje/ nieczystość oczyśćić/ śiepote oświećić / ubostwo zbogáćić/ nágość przyodźiáć/ ábym tego chlebá Anjelskiego/ Królá nád Królmi/ Páná

id Pány mogł godnie pożywáć/ z táka ućci
ośćia y bojáźnia / z taka skrucha z nabożeń
wem/ z táka wiára y czystośćia z tákim umy
m y pokora/jákoby było pożytecżno zbáwie
u chorey duszy mojey. Day ábym nie tylk
zwierzchnie Swiatośći ćiáłá y krwie Zbá
ćielá mojego/ ále też y wrzeczy sámey/ skut
/ mocy/ y własnośći jey uczesnikiem śie stał
ay mi śie prawdźiwie z ćiáłem jego ducho
nym zjednoczyć/ ábym w liczbie wybránych
go zostawáć/ y członkiem prawdźiwym ćiáłá
go być mogł. Day mi y to miłośierny Oy
e pokornie ćie proszę/ abym Odkupićielá mo
go ktorego teraz okiem wiáry śięgam/ w kro
stwie niebieskim okiem w oko szczęśliwie oba
yć y z nim mieszkáć ná wieki wieczne mogł/
men. Oycże nász.

Trzećia.

NApátruje śie ná ćie o ślicżne drzewo Ray
skie Pánie JEzu CHryste: ále nie onego
emskiego / lecż niebieskiego Ráju drzewo.
wo było pobudka do upadku y do śmierći á
ś dawca / powodem y przycżyna powstánia
żywotá mojego. Owego śie dotknać y z
ego pożywáć pod gárdłem niegodźiło: á tyś
poyśrzodku miástá świetego / w Kośćiele
ożym wystáwiony/ abyś był drzewem żywo
/ noszacym owoc swoy ná káżdy cżas. Liśćie
woje jest lekárstwem y zdrowiem/ prágnacym
ebie. Podayże mi też tego owocu twego
ánie JEzu/ á ulecż záráze/ ktora mie chy
y wąż piekielny podániem y w mowieniem
mie owocu z drzewa zakazánego záráźił.
krvj mie liśćiem swym/ y chłodź w upáleniu

mojim od złego sumnienia y od wielkośći g-
chow mojich. Ochłodź mie onym strumien-
miłośierdźia twojego niewypowiedzane-
Strumieniem naświetßym nadrożßey kr-
twojey płynacym z otworzonego boku two-
ego: Z owego drzewá zákázáno jeść. A ty
ciebie wołaß/ y samego śiebie zá pokarm
wuaß y pożywáć każeß. Ide y ja ochotnie/
kładam już reke swoje do ćiebie o potrzeb-
pokarm dußy mojey: Badź mi żywotem ba-
mi powstániem / badź mi ochłoda á uczyń m-
eż drzewem pożytecznym w domu Bożym/
bym śie zieleniał/ kwitnał/ y pożytek przyn-
śił/ tu ná tym świećie cżesnie y potym wieczn-
w niebie/ Amen. Oycże náß.

92. Cżwarta.

Y Jákoż ma w niść Skrzyniá Páńska d-
mnie? mowił nie kiedy Dawid Krol
widzac Vże od BOgá śmiertelnie uderzoneg-
ták że záraz ná mieyscu został/ dla tego tylko
że śie Arki nieprzystoynie dotknał. A ja sły-
ßac/ one słowá/ kto niegodnie je y pije/ sad
potepienie sobie sámemu je y pije lekáć śie mu-
ßę tego stráßnego dekretu twojego o BOże á
bowiem wielka w sobie niegodność y nieprzy-
stoyność znáyduje. Bom nie tylko Zbáwićie-
lá mojego przyjáć / ále y kraju ßaty jego śie
dotknac nie godźien: Ale mie ćießy wdźieczne
wzywánie jego/ ktorym wßystkich grzeßnikow
do śiebie woła: A nie tylko woła/ ále y z To-
maßem watpliwym do dotknienia drogich ran
swojich przypußcża/ y grzeßnym do śiebie przy-
chodzacym pálce w nie kłáść káże. Do tych
ran Swietych jego y ja teraz przystepuje/ y w-
jich

ch głębokośći/ utápiam wſzyſtkę niegodno
oię / á czerpam z nich godność y doſtoyno
báwićielá moiego. O Pánie moy/ o BO
oy/ day mi ſkruchę ſercá prawdźiwą/ day u
ość y nádźieię niewątpliwą / day godno
więtą/ ábym nie ná ſądy nie ná potępien
żywał/ ále ná popráwę żywotá moiego/ n
pzniecenie miłośći Bożey we mnie/ ná z twi
zenie ſłábey wiáry moiey / y ná duſzne mo
báwienie/ dlá IEzuſá CHryſtuſá Páná ná
ego/ Amen. Oycze náſz.

z. Piąta.

O Jáko śię wielce rádował Syn Iſ
świętobliwy Krol Izráelſki/ że wſzyſtkin
ůdem ſwoim / gdy Skrzynię Przymierza
amiot do tego rozbity wyſtáwić miał. Abo
wiem wiedźiał to/ że BOG dla przytomnośc
ney Skrzynie / wſzyſtkiemu ludowi błogoſłá
wić miał. A coż śię ja radowáć nie mam
Pánie JESV? Ty Skrzyniá Przymierzá
wiecznego/ przez ćię miedzymną y Oycem nie
ieſkim uczynionego / na wielką poćiechę moi
ná upewnienie mię o łáſce BOżey y odpu
czeniu grzechow moiich/ maſz dźiś złożony być
w ſercu moim : Wzbudźże dźiś rádość ducho
wną we mnie ábym zápomniawſzy / poniechá
wſzy/y wyrzekſzy śię wſzyſtkich ućiech y márnych
oſkoſzy świeckich / o to śię tylko ſtárał/ ábym
ciebie miał w przybytku ſercá mego y w tobie
ię ſámym doſkonale rádował. Skłoń śię do
mnie Pánie/ á ulub ſobie mieſzkánie we mnie/
nie opuſzczay mię ná wieki. Ziemi bez ćiebie
Pánie y w nalepſzym świátá tego w czáśie y
doſtátku ą z tobą mi záś y w naygorſzą chwilę

 dobrze :

dobrze: y w nawiętszym niepokoju świeckim sam pokoy duszny w tobie/ z tobą w niedostatku dostatek/ w chorobie zdrowie/ w smutku pociechę/ w śmierći doczesney żywot wieczny. Do ktorego/ racz mię ćiałem y krwią twoją na drogę posilonego prowadźić/ naświętszy Panie JESV Zbawićielu moy jedyny/ Amen. Oycze nasz.

94. Szosta.

PAnie/ ktoryś źiemię one/ na ktoras ludowi Izraelskiemu Manne z nieba spusczał zawżdy/ pierwey przed tym każdy poranek/ rosą zpłokał/ raczże też dźiś serce moje/ rozmaitą nieczystośćią y źiemskimi myślami zplugawione ona pożądana rosą niebieską Ducha twojego świętego/ do czysta omyć y zpłokać/ abym Manne święta/ chleb Anielski/ ćiało y krew Pana JEzusa CHrystusa Zbawićiela mojego godnie y zbawiennie przyjąć mogł/ na odpuszczenie grzechow mojich/ a na otrzymanie żywota wiekuistego/ Amen.

95. Przy samym Vżywaniu.

O Panie JEzu CHryste/ sam z śiebie nie jestem godźien abyś wszedł do przybytku serca mojego: ale rzecz tylko słowo/ a oczyśćiona y zbawiona będźie dusza moja/ Amen. BOże Oycze badź miłośćiw mnie grzesznemu.

O Panie JEzu CHryste/ chlebie niebieski/ chleb ktory mi ty dawasz jestći ćiało twojim wydanym za żywot świata/ posilay mię też tym pokarmem świętym/ do żywota wiecznego/ Amen.

KRew JEzu CHryste Zbawićiela mojego oczyśćia mię od wszelkiego grzechu/ Amen.

96. Po Używániu Swiątości.

O Swiety Pánie/ BOże Oycze wszechmo-
gacy/ dźiekuie'c pokornie/ ześ mie grzeszne-
o y niegodnego sługe swojego / nie z żadny
ásług mojich ale z sámego szczyrego miłosier
źia twojego ráczył posilić Ciałem y Krwią
adroższa JEzusá CHrystusá Páná nászeg
Przez co wznowiłeś pámieć nadroższey me
śmierći jego w sercu mojim/ przebudźiłeś
odniosłeś mie z grzechow mojich / ruszyłeś z
iedbálstwá mojego : wsparłeś słabey wiár
nojey : Przyćisnałeś pieczeć zbawienia n
erce moje / yż już zá łáską y pomoca twoj
miele ufać moge/ że ja też mam niewatpliw
czesnictwo y pożytek z Meki Zbáwićielá mo
ego y nie oszácowáney Zásługi jego/ tá świe
á meka y zásługa jego niechże też we mnie be
źie skuteczná. Niech bedźie uwolnieniem
mojim od káźni wieczney / y odpuszczeniem
grzechow mojich / zbroja wiáry/ y tárcza do
brey woli y skłonnośći. Niech bedźie wystep
kow mojich wyniszczeniem/ złey pożadliwośći
y nieczystośći wykorzenieniem/ miłośći ku to-
bie y bliźniemu memu / ćierpliwość w przećí-
wnych rzeczach / pokory y posłuszeństwá roz-
mnożeniem / przećiwko zdrádom y fortelom
nieprzyjaćioł mojich widomych y niewidomych
ubronieniem/ námietnośći ćielesnych y ducho-
wnych doskonáłym uspokojeniem ku tobie Boże
moy jedyny nierozerwánym przyłaczeniem y
kresu żywotá mego szcześliwym dokończeniem.

Po

Po ktorym skończeniu biegu mojego racżże mi
przywieść na one niewysławione gody/ gdźi
ty z Synem twojim miłym y Duchem świętym
jestes y będzieß wybranym twojim / nasyce
niem doskonałym/ weselem wiecznym y kocha
niem zupełnym y wiekuista Swiatłośćia
Uczyń to dla JEzusa CHrystusa Pana
Zbawićiela mojego/ Amen.

97. Druga.

DZiekuję ć serdecznie nadrożßy Panie JE
zu/ żes przez te społeczność ćiała y krwi
twojey świętey / do ktoreyś mię dźiś przyja
ćiał/ w jedno ćiało z sobą nie rozerwanie złą
czyć/ y członkiem własnego ćiała swego uczy
nić raczył. Racżże już na to pomnieć/ o mo
JEzu. Nikt nigdy ćiała swego w nienawiśći
niemiał/ ani śię go zapierał/ każdy śię zna
krwi swojey broni y opatruje jako naylepiey
Dayże abym ja śię też zaś wzajem ćiebie nigd
y w naywiętßym niebespieczeństwie y niedo
statku niezapierał/ y od ćiebie ani od padał.
ty mię też racz bronić jako własnego członk
swego od niedostatku/ od utrapienia/od ßwan
ku y hańby/ a naybarziey uchoway mię rozma
itych grzechow / dla ktorych bym słußnie o
świętego ćiała twego/ jako piekielnym ognien
zarażony członek / czasu swojego odćięty
odrzucony być muśiał. O święta głowo Ko
śćioła twojego Panie Jezu/ oto ja wzrok swo
ustawicznie wznoßę do ćiebie/ pragnąc ćię jak
własny człowiek twoy/gdźiekolwiek mię popro
wadźiß/ naśladować. Nasyconym dźiś do
krami błogosławionego Stołu twojego/ dayż
abym już na tey drodze wezwania mojeg
nigd

gdy nieustawał. A iáko niekiedy Eliász Pr
k/ ugrzanym chlebem obżywiony szedł nie u
awáiąc/ áż ná gorę Horeb: Ták day ábym
też nadroższym ćiáłem twym/ w ogniu miłe
ći niewypowiedźiáney ná drzewie krzyżowym
pieczonym pośilony/ zá tobą przeczućisł y n
apienie/ przez szczęśćie y nieszczęśćie/ prze
ánbę y dobrą sławę/ przez żywot y śmierć/ n
nę gorą Sionską szedł/ y z tobą doskonále złą
żony/ ná wieki wieczne mieszkał/ Amen.

8. Trzećia.

WIelkiego niekiedy błogosłáwieństw
twoiego/ o Boże ná wieki błogosłáwio
y/ doznał Obededom ze wszytkim domem
wym/ dla Skrzynię Páńskiey/ ktora w dom
go złożona byłá. Złożona też dźiś do przy
ytku sercá mego/ nie ćień y figurá przyszłyc
zeczy/ ále rzecz sama przez one Skrzynię figu
owána/ nadroższy Zbáwićiel moy Pan Jezu
Chrystus. Błogosłáwiony ktory przyszedł d
nie w Imię Páńskie: Niechże już błogosłá-
wieństwo Páńskie ná mię wyleje á przekleńst-
wo Boże/ ná ktore grzechámi mymi zásłu-
uię/ ze mnie zdeymuie. Abowiem śię on
przekleństwem stał/ ábym iá iuż od przekleństwa
Bożego uwolniony był. Już śię teraz y prze-
kleństwa ludzkiego nie przyiaćioł moiich nie bo-
ę. Abowiem kiedy oni złorzeczą/ tedy mi ty
naświętszy Zbáwićielu moy błogosławisz/ á ich
klątwę w błogosłáwieństwo swe odmieniasz.
Niechże iuż błogosłáwi Pan Kośćiołowi swo-
iemu/ tu ná tym świećie pielgrzymuiącemu.
Niech błogosłáwi ludowi swoiemu wybrane-
mu. Niechże mię Pan moy błogosłáwi ná duszy

ná ćiele/ Niech záwsze błogosłáwi káżde po-
bożne przedśięwźięćie moje / y wszystkie myśl
á ránia/ práce y spráwy moje. Niech błogo-
sławi pokarm/ napoy/ zbior / y dobytki moje
Niech mię błogosłáwi domá/ w drodze/ w pol
á wszelkim mieyscu (Niech błogosłáwi mał
żeństwo moje/ bezżeństwo moje / młodźieństw
moje/ pánieństwo moje/ Rodźice miłe/ bráćia
śiostry pokrewne/ czełádkę/ gospodárstwo mo
e) Niech błogosłáwi wyjśćie y przyśćie moje
y cáły wiek żyćia mojego. A kiedy tego czá
przyidźie niech mi da błogosłáwione skonánie/
potym błogosłáwieństwá niebieskiego wiekui
stego do stąpienie/ Amen.

Pan Bog niechay błogosłáwi mię/ á strzed
racży od złego.

Pan Bog niechay rozjáśni twarz swoję ná
demna / á niech mi będźie miłośćiw.

Pan Bog niechay obliczem swojim weyrz
ná mię / á pokoy swoy święty/ częsny y wie
czny/ niech mi da Oyćiec Syn y Duch święty
BOG pożegnány ná wieki wiekow / Amen
BOże badź miłośćiw mnie grzesznemu/ Amen

99. Pospolite.

Wzywánie każdodźienne Páná JEzusá/ áby w nas mieszkáć raczył.

PÁnie JEzu CHryste/ ustáwicznie kołáca-
cy ná drzwi sercá ludzkiego/ słyszy dusze
mojá głos twoy/ y prágnie ćię/ pożądány go-
śćiu / mieć w przybytku swojim. Wnidźże
tedy o nádozornieyszy gospodarzu domu mo-
jego do mnie / á rácz sam w nim rząd wieść y
gospodárowáć / boć wielki nieporządek koło
mnie

ie bez ćiebie. Wáli śie to budowánie y
ada/bez dozoru y pilnośći twojey podeprzyć
táſka swoja: álbo ráczey przerob y prze=
duy go z sámego gruntu/ á nástawiay sobie
áchow y pałacow w sercu mym/ w ktorych=
ś śie przechodźić y zostáwáć mogł. Zbu=
y sobie gmách pałájacey miłośći/ ábym ćie=
sámego nád wßystkie inne rzeczy miłował
rájacym y nabożnym sercem. Zbuduy czy=
ść dußna y ćielesna/prawdźiwa á serdeczna
kore/ y wßystkich omylnych świátá tego do=
nała wzgarde. Pokrop podwoje serca mo=
o nadroższa krwia swoja/ áby mi byłá obro=
przećiwko Szátánowi/ Anjołowi trujace=
ę duße ludzkie: y ugáßeniem/ wßystkich
dź ćielesnych. Wybaw duße moje z niewo=
grzechow y złych nałogow. A jáko nie kiedy
zef pobożny/ y ziemie w ktorey mießkał/ y
ele innych postronnych krájow przez pilność
oje od głodu y śmierći záchował: ták tez
chowáy duße moje od głodu y wiecznego
tępienia/ á spraw hojny urodzay cnot świe=
ch we mnie ábym nie tylko ja sam żył ále y
ugie bliźnie moje przykłádem dobrym/ ráda
czliwa y pomoca skutecznie obżywiał. Ná=
y mie woda żywa/ o ktorey przed ona Sá=
árytánka wspomniał/ áby nigdy nieprágne=
y nie łáknełá dußá mojá. A jakos one
hanáncyſka biała glowe za toba wołájaca
ysłuchał/ ták wysłuchay y mnie/ á wybaw od
rućieństwá y śydeł Szátánskich duße moje.
osilń serce moje ktora odrobinka łáski two=
y/ padájaca z stołu nieprzebránego miłośier=
zia twego/ ktorym mie rzadź y spráwuy/ y

wßystkie dni żywotá mojego/ y ná wieki wi-
żne/ Amen.

100. Druga.

JAkoż ćie przyiąć mam/ Pánie JEZV/ cżym ćie w domu mym uczćić mam? N stawa sercá/ śił y rozum/ zchodźi mi ná srzod kách do przystoynego przyięćia y ußánowáni ćiebie. Jákoż mam nád grodźić upominki łá ski twojey? Duße tę ktorą mam oddawam áśie w upominku do ręku twojich/ ábyś ją tá przygotowáć raczył/ coby godnym przybytkie twojim być mogłá. Oddawamći serce moj ábyś je miłośćią Bogá y bliźniego napełni Wola y rozum moy / áby śię w zrozumieni y pełnieniu woli BOżey ćwiczył: Pámię moję/ ábym ná ćiebie ná powinność swoję/ ná ostátnie rzeczy/ ná śmierć y ná sąd ostáte cżny pomniał. Oddawamći ustá moje / áb ćie bez przestánia chwaliły. Oczy moje/ áb ná ćiebie Páná swego y ná ręce twoje święt pátrzyły/ y z nich wßelákiego błogosłáwień stwá twojego wyglądáły. Vßy moje / áb głosu y Słowá twojego pilno słuchały. Ciał moje/ áby ćiáłá twego świętego członkiem nie pokalanym było. Oddawamći westchnienie wejrzenie / pomyślenie chodzenie/ spánie cżućie moje. Oddawamći przed śię wźięći moje/ y ten Stan moy ná ktoryś mię powołá raczył/ prosząc pokornie/ żebyś ty sam to wßy stko ták we mnie spráwowáć raczył / áby k chwale BOżey służyć mogło. Prágnę ćię Pánie przy sobie y w sobie mieszkájącego mieć/ boś Swiętym/ ábym śię ja też przez ćie świętym stáć mogł. Tyś cżysty ábym prze
ćię

e oczyśćiony być mogł. Pześ długo ćier
iwy/ nie prętki do karánia grzechow mojich
ym ja też krzywdy ćierpliwie znośił/ á w
yzu/ w utrapieniu/ pokuſach ćierpliwyn
ł/ y prześladowánie dla Imienia tweg
e nie podſtępował ták jákoś Ty dla mni
mierć/ podſtąpić ráczył. Pześ pokorny/ á
m ćię w pokorze náśladowáł. Pześ ćichy
ym ja też był ćichego y pokornego ſercá: P
ś wßyſtkich cnot pełen/ ábym ja też przez u
wiczne moje mießkánie y zábáwy z tobą
ácznie śię we wßelákich cnotách pomnażá
ogł. Ze wołaß wßyſtkich obćiążonych do
ebie/ ulgę jim obiecując/ idę do ćiebie pod
ż ty do mnie/ Pánie. Włoży ćiękośći grze-
ow moich/ ktore mię jáko nacięzßy ćiężar u-
ſkája. Zdeymi ze mnie gniew Boży/ dla nich
a mnie przychodzący. To jeſt żadość/ to na-
zednieyße ſtáránie moje. Ciebie ßuka/ ćię-
e prágnie/ ćiebie do śiebie wzywa dußá mo-
. Vczyńże ták Pánie dla miłośierdźia ſwo-
go á dla zbáwienia mojego/ zoſtań we mnie/
day mi zoſtáć w tobie/ teraz y ná wieki wie-
ne/ Amen. Oycze náß.

1. Prozbá o rozmaite potrzeby.

WSzechmogący á wiecznie miłośierny Bo-
że Oycze náß niebieſki/ dźiękujemy twey
więtey wielmożnośći/ za wßyſtkie dáry twe/
ore obfićie záwżdy do nas płyną z ręki łáſká-
ey twojey ktorymi żywić raczyß duße y ćiáłá
áße. O ráczże nas záchowáć w tey łáſce
wojey ná wieki: Błogosłáwieńſtwo ſwoje
ácz rozlać ná wßyſtkie ſpráwy y proſby náße.
Badźże Oycem náßym miłośiernym/ á my bę-
dźiemy

emy z łaski twojey świetey/ dźiatkami tob
liłymi y powolnymi. Okaż nam ty twa
woje a bedźiemy zbawieni. Day nam zrozu
mieć sprawy y tajemnice Krolestwa swojego
racz napisać wola zakonu swojego w serc
naśe: Day miłośierny Oycze Kośćiołon
wemu pokoy/ y racz dać Przełożonym naśy
Duchá swey madrośći/ dla sprawowánia lud
wego: Lud pospolity sprawuy miłośierna r
a twoja/ winy á grzechy naśe/ ktorymismy zá
użyli doczesne y wiecznie karánie/ racz na
miłośćiwie odpuśćić. Nieprzyjaćioły Ko
śćiołá swojego racz powśćiagnac y náwroći
u prawdźie swojey. Od chytrośći Szátán
key racz nas bronić: w nowym żywoćie tob
miłym racz nas przez Duchá swego świeteg
postánowić/ y od wszystkiego złego duśnego
cielesnego dobrotliwie zachowáć. O racz
nas ogárnać swym świetym miłośierdźiem w
káżdey potrzebie naśey/ á pokoy swoy świet
racz rozłacz ná nas. Dla JEzusá CHrystus
Páná y Zbawićielá naśego/ Amen. Oycze.

102. Przed zaczeciem prac.

BOże z ktorego nátchnienia jest powo
wszystkich myśli y prac dobrych y przysto
nych/ racżże mi dać złego od dobrego prawdźi
wie rozeznánie/ y woli twojey świetey potrzeb
ne wyrozumienie/ ábym w káżdym przedśie
wźiećiu y sprawie mojey/ tylko to upátrował/
oto śie stárał/ y ták wszystko odpráwował/ já
ko/ y co śie tobie sámemu podobá. Day ábym
od złego jáko naybárzey stronił/ y tego śie pil
nie strzegł: á w dobrym ábym nic ustawał/ áni
śie od tego odwodźić żadna miára niedał/ á zá

cżaws

wßy ábym ßczęśliwie wßystko kończył/ n
wałe Imienia twojego/ ná pożytek dußy mo
/ Amen.

3. Druga.

PANIE/ we wßystkich pracách mojich/ dá
remne jest moje stáránie / dáremne ránn
tawanie y pozne śię kłádźienie/prozne dnien
oca nieustawájące gryzenia y kłopoty/ jeżel
oje święte błogosławieństwo nieprzystąpi
okornie ćię tedy proßę / rácz znácznie błogo
wić wßystkim pobożnym y uććiwym zámy
m y pracam mojim. Ná twoje rozkazanie
ánie JEzu/ wyrzucám śiatkę wezwánia mo
zo/ á ty racz dáć swoje święte pożegnánie: A
tych doczesnych pracách y kłopotach/ day w
rolestwie twym miłe wytchnienie/ y wiekuiste
poczywanie/ Amen. Oycze nász.

4. Po zkończeniu prac.

NIechayże będźie pochwalone Imię Pán
skie zá ßczęśliwe prac mojich skończenie.
o dobrego/ tobie Pánie / od ktorego wßelki
r dobry pochodźi : á co złego / sobie przypi
ie. Spráwuje to we mnie krewkość y nie
skonáłość mojá/y we wßystkich spráwách od
ienność ludzka. Odpuść Pánie/ á przeba
wßystkich niedostátkow mojich. Vtwirdź
pomnoż/ co jest dobrego/ náprawco jest napsi
ánego : dopełń/ co jest niezupełnego. A
skonczeniu całego biegużyćia mojego / wp
adź mię ßczęśliwie tám/ gdźie daß mieć d
onáły rozum/ wolą spráwy wßystkie / y d
onále wiekuiste wesele niebieskie/ Am
Oycze nász.

…05. W Prześladowaniu.

WSzechmogący BOże/ wyznáwámy prz…
Boskim Máiestátem twoim wszyst…
grzechy nasze ktoremismy ćię do tego czásu
…razáli. Abowiem miásto tego cośmy i…
…czćić y chwálić mieli/ tośmy Imię twoie świ…
…e grzesznymi spráwámi nászymi hánbili/ y
…bluźnienia innym przyczynę dawáli/ á ták
miłośierdźia twoiego ná zásłonę swowole…
…twá nászego złośmy używáli/ áni śię ćiebie
…goła bynamniey niebáli/ Słowo twoie zni…
…ważáli/ á roskazánie twoie w pośmiech sob…
obracáli. Dáiekośmy śię więcey o pomn…
żenie dobr/ máietnośći/ y skarbow źiemskich/ n…
o pomnożenie chwały/ y zbudowánie Dom…
twoiego stáráli/ á bliźnego zgołáśmy niedb…
li/ ánismy potrzeby wołánia y ućisku iego t…
serca nie przypuszczáli y nie rátowáli. N…
ludźiáchesmy bárzey y więcey/ niż ná Boski…
rámieniu y pomocy twey świętey z spolegál…
Záczym nas też o spráwiedliwy Sędźio/ sk…
śnie gniew twoy/ iáko pożar nieiáki doszedł/
już páli. Ták że śię w domách nászych ośle…
dźieć/ áni obronić nie możemy. Szárpáj…
máietnośći násze/ rozpraszáią dobra/ wydźie…
ráią chleb uććiwie nábyty. Záwstydźiłeś ná…
Pánie przed wszystkimi národy y nápełniłe…
czásze twoie popędliwym gniewem swym/ …
nápawasz nas gorzkośćią utrapienia. Zdia…
łeś z nas ozdobę nászę/ á wrzućiłeś ná na…
wor sprosny. Odmieniłeś rádość y ućiech…
násze w smętek/ w trwogi y płácz nieutulony
Vgániasz nas z mieysca ná mieysce/ á zdobr…
tym mieczem twym ná obiedwie stronie o…
strym/

m/ krwi nieſytym/śćigáſz nas gdźiekolwie obroćimy/ y śieczeſznim bez miłośierdźia wzgłędu ná oſoby/nieſánuiąc áni przepu=jąc nikomu. Bijeſz Zwierzchność y Pod=e/ bogáte y ubogie/ młode y ſtáre/ wielki=áte. Rozgrodźiłeś płot koło winnice two=a wyrzućiwſzy znie drzewa te/ ktore ſádźi=właſna Prawicá twoja/ ſpuſtoſzoney śię y ieżał/y innym w ręce podał/á miedzy tym ánia náſzego do ćiebie ániś ſłucháć chćiał. kałeś uſzy ſwe/ á ubrałeś śię wobłok/ ż żadna miárą modlitwá náſzá do ćiebie bić/ áni ſercá twego Oycowſkiego ruſzyć mogłá. O Pánie ſpráwiedliwie to wſzy=ćierpimy. Y choćbyś nas jeſzcze bárzey ykał/ niktći tego zgánić ſłuſznie nie może. O Pánie wſpomni ſobie ná miłośierdźie / myſmy lud twoy á tyś Pánem náſzym. ś Odkupićielem náſzym/ á myſmy dźiedźi=em twojim ktoreś ty ták drogo kupił. Ty em ſkruſzonym y uniżonym nigdy niegár=ś. Zmiłuy śię o Pánie zmiłuy śię nád ná= weyrzy ná pokorę náſzę/ á odpuść grzechy e dla Imienia twego/ áby śię przez to/ po yſtkim świećie/roſławiło miłośierdźie two=o ktorego przez JEzuſá CHryſtuſá Páná ego przyſtępujemy. Wſtawáją wſzyſtkie odki ludzkie porátowánia y wybáwienia ego. Rátuyże nas ty ſam BOże zbáwie= náſzego: Pokaż y oświadcż przed námi twoję/ ktoraś przed láty rátował przod=náſzych. Niedopuſzczay aby brámy pie=ne/ y Szátan/ ktorego Syn twoy námi=ſy ztárł/ z háńbą twoją ná pośmie

wſzech=

wßechmocnośći twey/ nád Kośćiołem tw
zwyćięstwo otrzymawał. Niedopußcza
śię z rosproßenia ludu twojego przech
miał. A lubośmy więtße y srożße kaź
służyli/ ále ty o Pánie/ już dośyć miey ná
coś do tego czásu dopußczał. Niech ćię
dźie wołánie krwie sług y wyznawcow t
rozlaney ná źiemi od nieprzyiaćioł ná
ktorzy nas nie dla tego prześláduią żeśm
rozgniewáli y żeśmy przećiwko tobie z gr
li/ ále że Imię twoie święte nád námi wz
ne/ y żeśmy śię my ná ćiebie sámego od
wáli. Zmiłuy-że śię o Pánie á rátuy
Day nam śię przez pokutę ßczyrą y pra
wą/ y przez popráwę żywotá náßego do
náwroćić. Słowa twojego nie racz o
odeymowáć / á rácz nam dáć serce powo
posłußne roskázániu twemu. Nieprzeje
ne sercá nieprzyiaćioł náßych/ jákoś nie
Saulowi uczynił/ racz sam odmienić/ á
gody/ miłośći / y do użalenia śię niewin
ludu twego ná kłonić. Day ábyśmy śię
ćiwko nienawiśći upornych y nie miłośier
y nieżycznych ludźi zástawiáli miłośćią tw
przećiwko chytrośći y fortelom jim/ ma
śćią twoją nie dośćigłą: przećiw mocy
mu przedśięwźięćiu jich/wßechmocnośćią
ją nieporownaną. A jeżeli nas też jeßcz
ná tym bojewisku twym przewiewáć/ y p
od pßenice odwiewáć chceß/ dayże nam
ćierpliwe/ státeczne y pałáiące miłośćią tw
ábyśmy śię y nawiętßemu prześládowáni
prawdy twey odwodźić niedáli/ y zgubę sła
r/ máiętnośći y gardłá/ nawet utrátę

ćie

dźie chętnie podeimowáli / á ták nie jáko zł
ńcy/ále jáko wyznawcy twoji cierpiąc/ z d
ym sumnieniem / w wierze żywey/ y nádzi
niewątpliwey/ o dostąpieniu błogosławi
go wiecznego żywotá/ z tego świátá schodz
y korony niezwiedłey w Krolestwie niebi
n dostąpili: dla JEzusá CHrystusá Pan
zbáwiciela nászego / Amen. BOże Oycz
dź miłościw mnie/ etc. Amen.

SPráwiedliwy Boże/ przyznawamy to/ ż
nas słusznie dla grzechow nászych / domo
mi wewnętrznymi rozruchami / y postron
ni woynami karzesz. Ale prosimy cie dl
łośierdźia twojego/ rácz nam wszystkie nász
echy odpuśćić/ y wszystkie te niebespieczeń
a uspokojić. Day pożądáne srzodki do
ywrocenia miłego/ y nas na poły umárłych
ywiającego/ pokoju. Niech się Chrześćiá
sámi nad sobą nie pástwią y w pośmiech się
áństwu niepodawáją. Vskrom sam wich
ce nie spokoyniki / rozlania krwie ludzkiey
gnące. Vżal się miły Pánie niszczenia y
stoszenia kráju tego / zniesienia dobrego
żądku/ y uććiwych osob ohydzenia. Niech
poruszy narzekánie ubogich/ y kwilenie nie
nych dźiatek/ od okrutnego miecza nieprzy
elskiego/ pospołu z stárszymi przez ręce swo
nikow hániebnie gnących. Day zdrowe y
teczne rady/ y skutek jich szczęśliwy. Vćciel
wu ziemię tę/ Oyczyznę nászę miłą/ y domy
c pokojem wdźięcznym / ábyśmy w pokoju
ząc/ y porządne prace wezwánia nászego /
nie w pokoju odpráwując/ ciebie w pokoju

walili/ y w pokoju dobrego sumnienia z te
wiátá zszedszy/ do pokoju wiecznego niebieski
o po śmierći śię szczęśliwie dostáć mogli/ p
Ezusá CHrystusá Páná y Zbáwićielá nász
o/ Amen. Oycze nász.

07. Czásu głodu y drogośći.

BOże wszechmogący / wiemy jákoś rodzá
ludzki groził głodem y drogośćią karáć
stczyć/ dla nieposłuszeństwá/ znamy to/ że t
o teraz słusznie ná nas dopuszczasz. Albowie
y nam dáley ćierpieć niemożesz / á ziemiá n
może znieść/ niepráwośći nászey / y słońce n
może pátrzyć ná grzechy násze. Dla tego wsz
tkie żywioły od ćiebie wyprowádzone/ ná pon
te przećiwko nam. Ale ćię pokornie prośim
Pánie/ nie rácz nam oddawáć złośći nászy
gniewem swojim. Otworz Pánie otworz zn
wu rękę swoję wszechmocną / á násycone zni
będźie wszelkie stworzenie twoje. Nieprzebr
ne są skárby niebieskiey szczodrobliwośći twe
Pobłogosław ziemi/ áby prace rąk ludzkich d
remne niebyły. Day pogody pożyteczne/ prz
chodź śię sam po polách nászych gospodarzu ni
bieski/ ábowiem błogosłáwiona to ziemia / n
ktorey ty stopę łáski swey położysz. Zá tw
przytomnośćią y máła trochá / w wielki y n
nieprzebrány dostátek śię rozmnoży. Błog
sław y nam odrobiny zbywáiące z dostátko
nászych/ spraw w nas przećię serce tobie posłu
ne/ ábyśmyć y w tey wielkiey pożywienia tr
dnośći/ státecznie y nie odmiennie służyli/ y á
byśmy teraz oświadczyli / cośmyć w dostátk
obiecowáli/ żeśmyć by y w głodźie służyć got
wi. Day duszy nászey pokarm słowá twojeg

S. y pełnienie woli twey / á po śmierći n
as prowádźić do niebá/ gdźie ná nas już
en głod/ żadna nędzá/ żaden niedoſtátek n
rzypadnie/ rácz to uczynić dla JEzuſá Ch
uſá Páná náßego/ Amen.

08. Podrożnego.

PAnie Boże wßechmogący/ przewodniku n
napewnieyßy/ jákoś niekiedy ludowi Izr
ſkiemu/ y Mędrcom Páná ßukájącym w d
im y niebeſpiecznym ich pielgrzymſtwie/ dro
ukázował/ ták racz y mnie śćießkámi ſwymi/
roga powołánia mojego ßczęśliwie prowá
źić/ przez Anjoły S. á uchoway mię wßelákie
wankow y niebeſpieczeńſtw/ ktoreby mię b
rzytomnośći twojey/ snádnie w drodze potká
ogły/ ábym tę drogę ßczęśliwie zá błogosłá
ieńſtwem twym odpráwiwßy/ Imię twoje S
zyſtkoynie chwalić/ y morze świátá tego prze
bywßy/ od ćiebie do Kroieſtwá niebieſkiego w
prowadzony być mogł/ Amen.

09. Druga.

NAświętßy Anjele moy/ Anjele pokoju Bo-
żego y przymierza wiecznego/ Pánie Jezu
Chryſte/ piáſtuyże mię ty ſam / ná ręku ſwych
S. odwodź mię od wßelkich nieprawośći/ przy-
muś mię tobie odpornego / pobudź y náłkoń
myśl moję do dobrego/ przychęć mię drogámi
páńſkimi idącego/ bądź mi drogą nie omylną
niewątpliwą/ w tym pielgrzymſtwie mojem/ á
po śmierći wprowadź mię / do Oyczyzny nie-
bieſkiey kroleſtwá wiekuiſtego/ Amen.

10. Pod czas Powietrza morowego.

MIłośierny Boże/ známy śię do tego żeś
nas rozmáićie po te czáſy/ do pokuty

 wzy-

…ywał / prozbámi / grozbámi y rozlicżnymi … ágámi / ále nam to wszystko nic niepomogło. … le spráwiły nic u nas áni kázni twoie / ktore … s powoli / iáko mol száte / psowáły / drogość / … od / rozruchy domowe / miecż náwet nieprzyiá… … elski / y choroby rozmáite. Teraz utykasz w… … s iádowita strzáłe powietrza morowego / … ore w okámgnieniu człowieká y záráża y zá… … aca / y przed sąd twoy nieodpowiednie pociá… … Wszystkośmy to zásłużyli. Ale o Pánie / … e rácż z námi wchodźić w sąd twoy / y zbyt o… … o nie nástępowáć ná nas mdłe stworzenie … woie. Wolemyć Pánie wpáść w ręce two… … / niż w ręce ludzkie / bo ty kárząc pomnisz ná … iłośierdźie twoie : ále zmiłuy śię Pánie / zmi… … y nád námi. Ulecż nas naprzod od iátowi… … y zárázy grzechow nászych / ocżyść dusze násze / … odpuść nam wszystkie nieprawośći násze. A … átym iuż cżyn z námi co racżysz / y ieśli ktore… … zo z nas przez tę záráze chcesz wźiąć / bierz iáko … ácżysz / tylko day / ćiebie przeiednawszy / sumnie… … ie uspokoiwszy / ná śmierć śię dobrze ná go… … owawszy / dom rozspráwiwszy / z dobrym ba… … cżeniem szcżęśliwie umieráć. Owo Pánie cżę… … kamy rozkazánia twego. Pewni tego bedąc / … że spráwiedliwy iákakolwiek śmierćią umrze / … do rąk śię twoich dostánie. W ktore to twoie … náświętsze ręce dusze násze polecamy Pánie … zmiłuy śię nád námi dla Jezusá Chrystusá Pá… … ná y Zbáwićielá nászego / Amen.

III. W Chorobie.

Miłośierny Boże sam śię osądzam / że grzechy moie są przycżyną niemocy utrá… pienia y choroby moiey / przez ktorą wszytká…

moc y śiłá moiá ustawa/ á krásá y ozdo
rodzona/ iáko kwiát od wiátru y zimna n
ście. Uzdrowże náprzod duszę moię Pán
oczyśći ia od wszystkich grzechow moich n
roższą krwią Zbáwićielá mojego/ Pana Jezu
/ ktory niemocy y choroby moie duszne ná s
ział/ áby mnie od gniewu twojego/ od kázni
piekłá wybáwił. Zmiłuy śię Pánie ná
mna / á odpuść mi wszystkie grzechy moi
eśli to wolá twojá S. przywroćić mię d
erwszego zdrowia/ dáwam śię ná wola twoi
ánie/ gotow będąc żyć y umrzeć według u
dobánia twego. Chceszli mię też wziąć z te
świátá/ idę Panie zá tobą/ życżę sobie ro
łączony być z świátem/ á żyć z Pánem Jezu
n Zbáwićielem mojim / jáko Jeleń prágnie
zrzodła wody żywey/ ták duszá mojá prágnie
ćiebie o Boże. Przygotuyże mię ty sam
nie/ ábym w gotowośći świętey / uspoko
szy myśli moie/ dom rozrządziwszy/ z bliźnimi
rozprawiwszy/ błogosłáwioney godzinecżki
átniey oczekawał y bez trwogi sumnienia/
ádźieiey niewątpliwey o odpuszczeniu grze
w mojich/ o łásce y miłośierdźiu twojim/ y o
tąpieniu mojim żywotá wiecżnego / z do
m baczeniem Duchá mojego / w ręce twe
ięte/ z ktorychem go wźiął/ oddáć mogł/ przez
zusá Chrystusá Zbáwićielá mojego/ Amen.
Ożże Oycże bądź miłośćiw mnie grzesznemu/
ech. Oycże nász / etc.

O Cierpliwość w Krzyżu.

OObrotliwy Boże / pośilenie ustawáią-
cych/ lekarzu chorych/ poćiecho smutnych/
obo záfrásowánych/ ućieczka opuszczonych/

mocniku niemocnych/ żywoćie umieráiących/
oże ćierpliwośći y wszelkich poćiech dawco je-
ny/ Ty zásmecasz y poćieszasz zábijasz y zno-
u ożywiasz / ty choroba zkładasz y leczysz
nie to zem ten krzyż/ smętek/ utrapienie y do-
gliwość/ ktora mię dotykász/ zasłużył. Al
roszę ćię wspomni sobie ná miłośierdźie two
/ á ná krewkość y mdłość moię/niedopuszczá
więcey y dłużey/ á niżeli znieść mogę. Day m
y náwiedzenie/ iáko ćwiczenie twoie Oycow
ie/ mile przyiąć/ y ćierpliwie znośić/ á w mil
żeniu y w nadźiei dobrey / wspomożenia /
átunku pożądanego wybáwienia/ od ćiebie o
czekawáć/ y szczęśliwie doznáć. Dla JEzu
sá CHRYstusá PANA nászego/ Amen.

Oycże nász.

113. Ostátnia myśl y mowá Konáiącego.

JUż też puszczász wolno sługę twoiego PA-
nie/wyprzągasz iarzmá grzechow y márn
ośći świeckich duszę moię/ idźie iuż ostátnia bł
gosławiona godźinecżká moiá. Oświadcz m
teraz Oycże moy niebieski łáskę y miłośierdź
twoie. O com ćię zá dobrego zdrowia ust
wnie prośił/ rácz mi to teraz dáć miły Pán
Odpuść mi grzechy / oczyść mię z plugarstw
nieprawośći moich. Oblecz mię w szátę n
winnośći/ Pána Jezusá Zbáwićiela moiego/
wniey w prowádź mię ná wesele wieczne. St
przy mnie w tey ostatniey potrzebie moiey /
bym śię z śmierćia mężnie potkáć y wygr
mogł. Pánie JEzu/ rány/ męká / y śmie
twoiá iest żywotem y ućieczká moia. Prz
badź JEzu/ JEzu/ w ręce twoie S. polec
duszę moię JEzu/ JEzu / Amen.

114.

14. O Sądzie ostátecznym.

SPráwiedliwy BOże/ wiem że niezáwi
ták cierpliwie/ grzechy y złości rozmá
łodzącemu świátu się przypátrowáć/ y do
o milczeć będziesz. Abowiem postánowił
źień jeden/ ktorego się pomścisz / zniewążen
śmienia twego y niedbálstwá ludzkiego. Kt
ego się pytáć będźiesz/ jáko tu kto w ciele ży
áko/ się też spráwowáł/ y cokolwiek kto / l
obrze robił/ ná sąd przywiedźiesz y zápłáci
Proszę cię pokornie / dayże mi záwżdy ná
omnieć. Niech cię záwżdy w myślách y w
rcu mojim widzę Sędźiego/ ná Sądźie twy
státecznym śiedzącego. Niech záwżdy on
rąbá Archánjelska brzmi w uszách mojich
Wstáńcie umárli ná Sąd Bogá żywego. A
ay áby mi to było záwżdy / pohámowániem
grzechách/ pobudká do cnoty/ do pobożnośći
cierpliwośći w krzyżu / w utrapieniu / w
rześládowániu/ y gotowośći ná śmierć y ná
Sąd twoy. Niech ná káżdy dźień łzámi po
śty święty / y zásługą Zbáwićielá mojego /
nywam skárgę / ktorą Szátan y sumnienie
oje ná mnie przed tobą kłáść chce. A kiedy
e ná sąd stáwisz/ dayże mi on głos wdźięczny/
áná Jezusá Chrystusá Syná twojego usły
ć/ ktorym záwołá wszystkich wybránych swo
ch. Podźćie błogosłáwieni Oycá mojego /
dźiedźiczćie Krolestwo wam zgotowáne od zá
żenia świátá/ Amen. Oycze nász.

5. Litánia do P. Jezuſá.

JEzu BOże błogosłáwiony Rom. 9.
Boże prawdźiwy 1. Joh. 5.
Boże mocny Iſ. 9.
Ymmanuelu prawdźiwy Iſ. 7.
Wſzechmogacy Matth. 28.
Wſpomágay nas.

JEzu Synu Bogá żywego Matth. 16.
Synu Boży jednorodzony Joan. 1.
Synu Bogu Oycu rowny Philip. 2.
Wyſłuchay nas.

JEzu Xiąże pokoju Iſa. 9.
Hetmánie niezwyćiężony Joan. 16.
Zwyćiężco śmierći Oſ. 13.
Broń nas od wſzyſtkiego złego.

JEzu pośle Boży Mal. 3.
Páſterzu owieczek Joan. 10.
Głowo Kośćiołá Ephes. 1.
Opoko nie wzruſzona 1. Cor. 10.
Bądź záwſze z námi.

JEzu Zbáwićielu doſkonáły Actor. 4.
Przyczyńco jedyny 1. Tim. 2.
Odkupićielu prawdźiwy Matth. 20.
Báránku Boży Joan. 1.
Modl śię zá námi.

JEzu świátłośći świátá Joann. 1.
Słonce ſpráwiedliwośći Mal. 4.
Jutrzenko z wyſokośći 2. Pet. 1.
Oświeć nas.

JEzu chlebie żywy — Joann.
Pokármie łaknących — Luc.
Wodo żywá — Joann.
Ochłodo prágnących — Joann.
Studnico łáski — Zachar.

Łáską swą posil nas.

JEzu obrońco uciśnionych — Psalm. 1
Uciecżko utrapionych — Psalm. 1
Ufánie grzesznych — Ephes.
Nádźiejo wiernych — 1. Tim.
Zastępco jedyny — Rom.

Zmiłuy śie nád námi á rátuy nas.

Przez święte národzenie twoje/
Przez mękę y ukrzyżowánie twoje/
Przez śmierć/ y pogrzebienie twoje/
Przez zmartwychwstánie twoje
Przez w niebowstąpienie twoje/
Przez Duchá Swiętego zesłánie.

Zachoway nas od grzechow/ od nagłey
mierći/ od moru/ od głodu/ od mieczá y woy-
y/ od ognia/ od swánkow y rozmáitych przy-
od złych/ y przypadkow szkodliwych/ od rozli-
nych nieprzyiaćioł nászych/ y od wieczney
mierći záchoway nas miły Pánie. Badź przy
s/ teraz/ záwsze/ y ná káżdym mieyscu/ y w-
dźinkę śmierći nászey/ y ná wieki wieczne/
men. BOże Oycże badź miłośćiw mnie
zesznemu/ Amen. Oycże nász/ etc.

 Rozmy-

ROZMYSLANIE NABOZNE;

ábo

Przygotowánie Człowieka Chrześćiańskiego do godnego/ używánia Naświętszego Sakramentu Ciáłá y Krwie Páńskiey.

Przygotowánie do godnego Używánia Sákrámentu naświętszego / wielce jest potrzebne. Bo ták nápominał Apostoł: Niechay Człowiek sámego siebie doświadczy/ á ták niech je z chlebá tego/ y z kielichá tego niechay pije / 1. Cor. 11. 7. 8. Przeto Przystępującemu do Stołu Páńskiego potrzebá trzy rzeczy mieć ná pilnym báczeniu/ ktorych ma przestrzegáć:

I. Przed Używaniem Sakramentu.
II. Przy Sámym Używaniu.
III. Po Używaniu.

I. Przed Używaniem.

Tu ma rozmyśláć.

Naprzod/ Zacność/ y Dostoyność tego Sákrámentu Swiętego/

Potym Niegodność Swoie.

Náostátek/ Srzodki przez ktore śię godn[...]
ſtawa.

Naprzod/ Zácnośći co śię tknie/ ma uwáż[...]

1. Vſtáwce tego S. Sákrámentu / kt[...]
eſt Pan náſz IEzus Chryſtus Bog y Człow[...]
prawdźiwy. Vż ieſt Bog/ tedy widźi iáko [...]
to/ obłudnie/ czy prawdźiwie gotuje ? T[...]
áko Bog wſzechmogacy/ dawa to/ co w Teſt[...]
menćie obiecał Ciáło y Krew ſwoie. T[...]
rzebá z wielkim nabożeńſtwem ſkruchą/ oſt[...]
nośćią/ y czyſtośćią/ ſercá y ſumnienia / já[...]
przed Tron ſámego Bogá przyſtępowáć. K[...]
ego nie czyni/ tedy ſobie ſámem[...]
ſądje y pjie/ 1. Cor. 11. 29.

2. Po wtore/ ma uważáć/ Rzeczy ktore ś[...]
w tym Sakrámenćie godnie używájacym d[...]
wáją: mianowićie/ Pokarm y Napoj. A te[...]
eſt dwojáki.

Jeden/ Ziemſki widźialny / Chleb y Win[...]
poświecone: ktore nam Sługá Páná Jezu[...]
ow/ jáko Száfarz Ziemſki podawa.

Drugi/ Niebieſki y niewidźialny/ Ciáło Pá[...]
á Jezuſowe ukrzyżowáne/ y Krew z ćiáłá jego
wylána/ na odpuſzczenie grzechow náſzych: á[...]
en nam dawá ſam Pan JEzus/ jako Száfarz
Niebieſki. Ow Ziemſki widźialny jeſt pieczę-
cią y potwirdzeniem niewidźialny łáſki Bożey.

Tym śię człowiek upewnia/ że jáko prawdźi-
wie chlebá y winá poświeconego/ z rąk ſługi
Páná JEzuſowego/ z nabożeńſtwem y ſkruchą/
pożywa: ták go prawdźiwie właśnie pod ten-
ż czás/ ſám Pan JEſus/ mocą y ſpráwą Bo-

Duchá Świetego/ według obietnice w Te=
menćie uczynioney/ Ciáłem swym ukrzyżo=
nym kármi / y krwia swoja wylana nápa=
/ ku żywotowi wiecznemu.

3. Potrzećie/ ma uważáć Cel tego Sakrá=
ntu: Jest bowiem ten Sakráment.

1. Pámiatka Śmierći Páńskiey ktora jest
áro Vbłagalna/zá grzechy násze ofiárowá=
.

2. Potwirdzeniem Wiáry nászey / ktora
amy o odpuszczeniu grzechow nászych: Bo
e PAn JEzus mowi: To jest krew
moja Nowego Testamentu/
tora śie zá wielu wylewa ná
dpuszczenie grzechow/Matth
.6. 28.

3. Jest upewnieniem złaczenia y społeczno=
ści nászey z Pánem JEzusem/ w Sákrámenćie
rzytomnym. Bo społeczność nie jest rzeczy
nieprzytomnych/ ále przytomnych/ czego pot=
wirdza. Apostoł / gdy mowi/ Kielich
błogosłáwienia/ktory błogo=
słáwimy / jest społecznośćia
krwie Chrystusowey: Chleb
ktory łamiemy/jest społeczno=
śćia ćiáłá Chrystusowego
1. Cor. 10. 16. Kto je ćiáło mo=
je/ y pije krew moje / we mnie
mieszká/ á ja w nim. Joh. 6. 56.

4. Jest zwiaſkiem prawdziwych Chrześci[...]
[m]iedzy sobą/ Jednym chlebem [...]
[j]ednym ciałem wiele nas jest [...]
[b]o wszyscy chleba jednego j[...]
[j]esiny uczeſnikámi. 1. Cor. 10[...]
[1]7.

5. Jest zádatkiem pewnym zmartwychwſtá[nia]
[ci]a náſzego: Duchownego; gdy [...]
[z g]rzechow przez pokutę święta powſtawamy/
[...]g żywota náſzego doczesnego odprawujem
[...] pobożnośći y świetobliwośći/ jáko mow[i]
[P]an JEzus/ Kto mnie pożywa[...]
[ży]ć będźie przez mię. Joh. 6. 57.
[...] Cielesnego; ktorym w dźień Sa[...]
[...]y powſtániem ku żywotowi wiecznemu: o
[kto]m Pan JEzus mowi: Kto je ciáło
[m]oje / á pije krew moje/ ma
[ż]ywot wieczny / á Ja go w[z]-
[b]udzę w on oſtáteczny dźień.
[Jo]h. 6. 54.

Potym: Má człowiek Chrześciáński
[...]záć y wyznáć niegodność swoje/ ktora mu
[...]żc y w niey go przekona Zakon BOży: gdy
[...] jáko Sedźia nic jáki powie/ co Popeł-
[ni]ł y co Záſłużył.

Popełnił/ grzech sprosny/ ktory jest

Przy-

…rzyrodzony / w ktorym się począł …
…odźił/ Y Uczynkowy/ ktory z owe…
… pierwszego/iáko ze źrzodłá płynie: ábo iák…
…źień wielki/ z máłey iskierki powstawa.

Zásłużył spráwiedliwe karánie Boże …
…zekłectwo doczesne/ y wieczne potępienie/ iá…
…mowi Apostoł/ Przeklęty káżdy/
ktoryby nie został we wszyst…
…im co nápisano w Xięgách
…ákonu/áby to czynił. Gal.3.10
Ktory wyrok Zakonu Bożego człowiek słysząc …
y im przekonány / á od sumnienia włásneg…
przeświádczony będąc / z żálem to ná się wy…
znawa / sam się osądza y potępia serdeczni…
żáłuje/ płácze y narzeka nád nieszczęsną y m…
zerną kondicią swoią/ że nie tylko z krewkośći
skáżonego przyrodzenia swego / ále też z upor…
y ze złośći/ chcąc/ wiedząc/ Zakon BOży my…
śleniem / mowieniem y uczynkiem przestępo…
wał/ á Páná BOgá swego/ ze wszystkiego se…
cá/ ze wszystkiey duszę/y ze wszystkiey myśli sw…
iey: á bliźniego swego iáko sámego siebie/ n…
miłował: á dlá tego/ łáskę Bożą/ błogosłá…
wieństwo iego/ y żywot wieczny utráćił.

Náostatek: Má się udáć do Srzod…
kow/przez ktore się Godnym uczestnikiem Sá…
krámentu Swiętego stáć może: miedzy ktor…
mi są te:

1. Wiárá prawdźiwa zbáwienná: ktor…
iest znáiomośćia woli Bożey/ y przyięćiem te…
go/ co nam Bog w słowie swym podawa y o…

bieczuie

ieciuje / á ſerdeczną ufnośćią w nieprzebr
ym miłośierdźiu Bożym y záſłudze Pá
Jezuſowey: ná oſtátek przywłaſzczeniem ſo
wſzytkich dobrodźieyſtw/ ktore nam Pan Je
us męką okrutną y niewinną śmierćią ſ
ſłużył y zgotował: nowe odrodzenie / p
wiecenie / grzechow odpuſzczenie żywot w
zny.

Tá wiárá záſtáwia y broni śię: **Prze
iwko przekleſtwu** Zakonu y pot
eniu wiecznemu/ odkupieniem Páná JEzu
wym / o ktorym mowi Apoſtoł / **Chry
us ſtał śię nam mądrośćią
d BOga / y ſpráwiedliwo-
ćią / y poświęceniem y odku-
ieniem / 1. Cor. 1. 30. Chryſtus
dkupił nas z przekleſtwá Zá-
onu / ſtawſzy śię zá nas prze-
kleſtwem / Gal. 3. 13. Przeći-
ko grzechom** wielkim / niezliczonym
ſkim / ćieſzy śię Báránkiem Bożym Pánem
Jezuſem: jáko mowi Jan S. **Oto Bá-
ránek BOży / ktory głádźi
grzechy świátá** Joh. 1. 30. Je-
ſli cáłego świátá / tedy też y moje / mowi ná
grzeſznik pokutujący. **Niemáſz zá-
dnego Imienia pod niebem
dánego**

ánego ludźiom/ przez ktore-
yśmy mogli być zbáwieni.
źiej. 4/ 12. Temu wszyscy
rorocy świádectwo wydá-
áją yż przez Imię jego od-
uszczenie grzechow weźmie/
áżdy co weń wierzy/ Dziey.
0/ 43. Z tym jednák dokłádem: áby
obrze wierząc/ pobożnie żył jáko mowi Apo-
toł/ żadnego potępienia nie-
mász tym/ ktorzy będąc w
Chrystuśie IEzuśie/ nie we-
dług ćiáłá chodzą/ ále we-
dług Duchá. Rom. 8. 1. Przeto
z Wiáry Zbáwienney płynie drugi Srzodek:

2. Pokutá prawdźiwa: ktora w tym zále-
ży/ żeby człowiek skruszonego Sercá/ nie tylko
serdecznie zá grzechy swe żáłował/ y státecznie
przed sie wźięćie popráwy żywotá miał/ ále
żeby śię też skutecznie od drog złych/ od żądz
ćielesnych/ od marnośći świeckich/ od myśli/
nałogow y uczynkow grzesznych odwroćił/ grze-
chámi śię brzydźił/ y onych śię wszelkim sposo-
bem strzegł/ z bliźnym śię jednał/ z nim w zgo-
dźie y miłośći żył/ y cáły żywot swoy w świą-
tobliwośći/ w spráwiedliwośći/ czystośći y
ćierpliwośći przepędźił/ y zbáwiennie á szczę-
śliwie/ zá pomocą BOżą zámknął. Tu w
Pokorze y uniżonośći może mowić niektore

Modlitwy ták pokutne/ jáko y inne/ do te[go] Swiętego Przedśięwźięćiá ſłużące/ miedzy inymi nabożnymi Modlitwámi położone.

II. Przy ſámym Używániu.

1. Ma w ſobie łáknienie y prágnienie Duchowne tego Sákrámentu S. y grzechow odpuſzczenia/ uſtawá Sákrámentu S. potwi[er]dnego / wzbudźić y jáko BOg napomina wſzyſcy prágnący podźćie do wod żywych. Iſai. 55. 1. A ſam Pan JEzus/ Podźćie do mnie wſzyſcy ktorzyśćie zprácowáni y obćiążeni á ja wam ſpráwię odpoczynienie / Matth. 11. 28.

2. Má niegodność ſwoję wyznáć/ mowiąc/ Pánie / nie jeſtem godźien ábyś wſzedł do mnie. Matth. 8. 8.

3. Ma wſzelákie márne źiemſkie myśli / z ſercá ſwego uprzątnąć / á ná Páná JEzuſá Zbáwićielá ſwego oczy wiáry obroćić / rękę wiáry do niego wyćiągnąć/ á ten S. pokarm bráć mowiąc/ Dźiś śię ſtáło zbáwienie duſzy mojey/ Luc. 19. 9.

4. Ma mowić/ Ofiára naſzá jeſt Pan J[redacted]Chryſtus/ jáko Báránek / zá nas ofiárowány/ 1. Cor. 5. 7. A biorąc Chleb po-

świątny:

[illegible]yiatny: Ciáło twoje PAn[illegible] JEzu/ jestći pokarmem dus[illegible] [illegible]ojey. Biorac Kielich/ Kre[illegible] [illegible]woja Pánie Jezu/ jestći pr[illegible] [illegible]dziwie napojem duszy m[illegible] [illegible]y: y oczyśćia mię od wsze[illegible] [illegible]kiego grzechu Wierze/ Páni[illegible] [illegible]pomoz słáby wierze moje[illegible] Niech mi się stánie podł[illegible] wiáry mojey. BOze bad[illegible] miłośćiw mnie grzesznemu.

III. Po Używániu.

1. Ma zá to serdecznie PánuBogu podzi[illegible]kowáć/jáko y Pan Chrystus uczynił/z Apost[illegible]łámi/po używániu ostáteczney Wieczerzy sw[illegible]jey.

2. Jáko się PAn JEzus zá człowieká śmierć okrutna wydał / ták záś w zájem człowiek chrześćiáński powinien sámego się y ćiáło swoje stawiáć/ ofiára żywa / BO[illegible] przyjemna/ á nie ma się przypodobywáć te[illegible] świátu/ w [illegible]chách/ zbytkách/ rozpustách/ [illegible] zadliwośćia[illegible]/ márnośćiach świeckich; [illegible] się odnawiáć ná umyśle swojim/ służac P[illegible] BOgu/ á chodzac w świ[illegible]wośći/ spráw[illegible]dliwośći / w czystośći/ y niewinnośći/ ser[illegible] przed obliczem jego / po wszystkie dni żyw[illegible] swego. Tak znáć bedźie/ że się z Pánem J[illegible]zusem / przez to używánie Sákrámentu [illegible] złacz[illegible]

czyk/ gdy go we wßytkich spráwách/ cnotá
postępkách wyrażáć y náśládowáć będźie
y prawdźiwie może rzec/ Żyię już ni
/lecz żyje we mnie Chrystus
Gal. 2. 20.

. Naznák wdźięczności ma też Jálmużn
podeymowánie y wychowánie ubogich/
rzymánie Kośćiołow / ßkoł/ y pomnożeni
áły BOżey czynić: jáki był zwyczay z
ow Apostolskich/ 1. Cor. 16/ 1.

Jáko po używániu pokármu/ człowie
y mocy nábywá/ y sposobnym śię stawa t
owániu y odpráwowániu wezwánia swe
ták też pobożny/ mocą tego pokármu na
tßego / pilno wykonywa wezwánie sw
sćiáńskie/ mężnie śię Szátánowi sprze
a / y onego ßczęśliwie / mocą JEzusá
rystusá przezwyćięża/mowiąc z Apostołem/
ßystko mogę w Chrystuśie/
ory mię posila. Philipp. 4. 13.
tym po ßczęśliwym skończeniu bolu / y
zymániu wiáry/ z trymfem z plácu z cho-
á ná gorę Syonską wstępując / mowi:
wałá Pánu BOgu/ ktory
da[redacted] zwyćięstwo [redacted]ez Pá-
á náßego JEzusá Chry-
st[redacted] 57.

❧:(o):☙

REJESTR
MODLITW.

38. Dźię

78. Ná

Rejestr.

